

PENTICOSTAR

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ,
DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRTITEI TREIMI

PENTECOSTAR

ADICĂ SFINTELE SLUJBE DE LA
DUMINICA PAȘTILOR PÂNĂ LA
DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

TIPĂRIT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD
ȘI CU BINECUVÂNTAREA PREA FERICITULUI PĂRINTE

TEOCTIST

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
BUCUREȘTI - 1999

DE VIAȚĂ PĂCĂTOARĂ ÎN NEDESPĂRIȚĂ ȘI ÎN
ÎNTRU ȘIAȚĂ ȘINTEȚĂ ȘI ÎNTRU ÎNTRU ÎNTRU

PEMATICITATEA

DEȘI ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ
DEȘI ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ
DEȘI ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ

DEȘI ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ
DEȘI ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ

DEȘI ȘINTEȚĂ

DEȘI ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ ȘINTEȚĂ

© 1999

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

ISBN 973-9332-00-5

CUVÂNT ÎNAINTE

Sfânta Scriptură a Noului Testament ne încredințează că Învierea Mântuitorului Iisus Hristos este piatra de temelie a vieții noastre creștine. Teologhisind înțelesurile acestei covârșitoare minuni, Sfântul Apostol Pavel ne spune: "*V-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi... Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința noastră... Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură celor adormiți*" (I Cor. 15, 3, 14, 20).

De aceea, întreaga învățătură și, mai ales, imnologia Sfintei noastre Biserici Ortodoxe mărturisesc cu putere adevărul Învierii Mântuitorului Hristos. Slăvită fără încetare în neîntrecutele noastre cântări bisericești, zugrăvită în icoanele care luminează sfintele noastre lăcașuri și mărturisită cu neștrămutată convingere în Simbolul credinței, Învierea lui Hristos cea de a treia zi înmiresmează toată viața creștină, de la leagăn până la mormânt. Curgerea liturgică a anului bisericesc se îndreaptă neîncetat către bucuria pascală pe care o împărtășește ziua Învierii, "al praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor", așa cum întreaga viață sfințitoare a Bisericii simbolizează istoria sfântă a mântuirii noastre și însăși iconomia Domnului nostru Iisus Hristos, desăvârșită în biruința morții și în zdrobirea iadului.

Lumina negrăită a Sfintelor Paști se prelungește, cu bucuria ei veșnică, peste întreaga perioadă cuprinsă între Duminica Învierii și prima Duminică de după Rusalii, numită "Duminica Tuturor Sfinților". Aceasta este "perioada Penticostarului", care reprezintă perpetuarea Învierii Domnului cu întreaga sa bogăție de daruri duhovnicești ce se revarsă în viața lăuntrică a credincioșilor, vestind "omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice". Este vremea în care tot sufletul creștinesc se înalță mai presus de griji și întristare, vremea în care creștinul se simte mai mult ca oricând mângâiat de razele Soarelui

dreptății, Hristos cel înviat, încălzit de dumnezeieștile flăcări ale Duhului Sfânt și ocrotit sub bolta de har a Bisericii întemeiate la Cincizecime.

Perioada Pentecostarului ne amintește de vremea când Sfinții Apostoli au purces la împlinirea misiunii încredințate lor de dumnezeiescul Mântuitor. În vechime, acum primeau catehumenii veșmântul cel luminat al Sfântului Botez și tot acum aveau loc sinoadele episcopale, inspirate și ocrotite de puterea dumnezeiască a Sfântului Duh.

Deosebita însemnătate a acestei perioade în cadrul anului bisericesc liturgic – străjuită de marile praznice ale Învierii și Înălțării Mântuitorului și al Pogorârii Duhului Sfânt – a determinat alcătuirea unei cărți speciale de cult, care a primit numele de *Pentecostar*, cuprinzând rânduiala sfintelor slujbe de la Înviere și până la Duminica Tuturor Sfinților. Alcătuită de către insuflații melozi ai veacurilor patristice, cartea Pentecostarului cuprinde, în rânduielei bisericești, cântări și imne închinare preamăririi Învierii și Înălțării Mântuitorului și Pogorârii Duhului Sfânt în sufletele credincioșilor, sub sfințitul acoperământ al Bisericii.

Pentru Ortodoxia românească, din trecut și de astăzi, *Pentecostarul* a rămas în această privință o mărturie despre Adevăr și nepieritoarele lui frumuseți. Așa se explică faptul că *Pentecostarul* se numără printre primele traduceri ale cărților de cult în limba română. El a fost tălmăcit în mlădiosul nostru grai străbun încă din veacul al XVI-lea prin nevoința diaconului Coresi și a ucenicilor săi, adevărați ctitori de cultură bisericească națională. Comoara de mult preț a acestei cărți de slujbă a fost pusă neîntrerupt în valoare prin numeroase reeditări, primind cu fiecare nouă înfățișare îmbunătățirile cerute de evoluția limbii și îmbogățindu-se cu precizări tipiconale, dar păstrându-și aceeași veche și neîntrecută mireasmă bisericească.

Trecând 11 ani de la ultima sa imprimare, din anul 1988, și simțindu-se nevoia unei noi tipăriri a acestei cărți, am pășit, cu ajutorul lui Dumnezeu, la redarea ei într-o nouă ediție, cu convingerea că astfel împlinim o cerință firească pentru buna desfășurare a sfintelor noastre slujbe.

Cu părintească dragoste și bucurie, binecuvântăm apariția acestei noi ediții a *Pentecostarului*, rugând pe Dumnezeu ca răspândirea acestei cărți de adâncă evlavie creștină în parohiile din cuprinsul sfintei noastre Biserici să aducă pretutindeni bogată rodire duhovnicească, spre sporirea credinței dreptmăritoare și spre slava lui Dumnezeu, Celui în Treime lăudat.

TEOCTIST,

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

RÂNDUIALA SLUJBEI DIN NOAPTEA SFINTELOR PAȘTI

UTRENIA ÎNVIERII

În noaptea Sfintei și Marii Sâmbete, după ce perdelele și acoperămintele negre din biserică au fost schimbate cu cele luminate, către orele 11, paracliserul (cântărețul) bate toaca și trage clopotele îndelung. Preotul vine în biserică, închinându-se, ca de obicei, la sfintele icoane, sărutându-le și zicând și troparele rânduite.

Toate luminile rămân stinse, păstrându-se aprinse numai candela și o lumânare în sfântul altar (pentru ca să se vadă la îmbrăcarea veșmintelor, apoi se stinge) și una la strană (sau la analogul din mijlocul bisericii) pentru cântăreți (citeți). Punându-și epitrahilul de culoare neagră, preotul dă binecuvântarea de început, din fața ușilor împărătești:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le împlinești; Vistierul bunătăților și Dătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fără-

delegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește **de trei ori**. Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelele noastre, precum și noi iertăm greșilor noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin. Doamne miluiește **(de 12 ori)**.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru.

În timpul acesta, preotul intră în sfântul altar și îmbracă toate veșmintele preoțești, cele de culoare luminată (la catedralele chiriarhale, arhiereul intră în sfântul altar la Cântarea a 4-a a Canonului și îmbracă toate veșmintele arhierești, iar preoții și diaconii își iau binecuvântarea și îmbracă veșmintele lor; așijderea fac și sfinții slujitori din mănăstiri, luându-și voie de la cel mai mare).

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vâr-

tos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu este înaintea mea pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, ca să fii îndreptățit întru cuvintele Tale și să biruiești când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se

zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi se citește

CANONUL SĂMBETEI CELEI MARI

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Doamne Dumnezeuul meu, cântare de petrecere și laudă de îngropare voi cânta Ție, Celui ce mi-ai deschis intrările vieții cu îngroparea Ta, și moartea și iadul cu moartea Ta ai omorât.

Sus pe scaun și jos în mormânt, cunoscându-Te cele mai presus de lume și cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s-au cutremurat de moartea Ta; că mai presus de gând Te-ai văzut mort, Începătorule al vieții.

Ca să umpli toate de slava Ta, Te-ai pogorât în cele de dedesubtul pământului; că nu s-a ascuns de Tine ființa mea cea din Adam, și îngropându-Te m-ai înnoit pe mine, cel stricat, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe Tine, Cel ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținare, «văzându-Te făptura spânzurat în locul Căpățanii, de multă spaimă «a fost cuprinsă, grăind: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne».

Închipuirile îngropării Tale le-ai arătat, înmulțind vedeniile; iar acum, cele ascunse ale Tale văzute le-ai făcut cu dumnezeiască bărbăție și celor din iad, Stăpâne, care grăiesc: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Întinsu-Ți-ai palmele și ai împreunat cele depărtate de demult; iar cu înfășurarea giulgiului, Mântuitorule, și cu mormântul ai dezlegat pe cei legați, care grăiau: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

În mormânt și sub pecete Te-ai cuprins, Nemuritorule, de bunăvoie; că puterea Ta Ți-ai arătat prin fapte, cu dumnezeiasca lucrare, celor ce cântă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte «văzând-o Avacum, spăimântându-se a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-Te «cu cei din iad, ca un atotputernic».

Astăzi ai sfințit ziua a șaptea, pe care o ai binecuvântat întâi cu

încetarea lucrărilor; că toate le prefaci și le înnoiești, odihnindu-Te, Mântuitorul meu, și iarăși zidindu-ne.

Biruind Tu cu puterea Dumnezeirii, sufletul Tău de la trup s-a despărțit; că a rupt amândouă legăturile: a morții și a iadului, cu puterea Ta, Cuvinte.

Iadul întâmpinându-Te, Cuvinte, s-a amărât văzându-Te om îndumnezeit rănit de bătaii și Atotputernic; și de înfricoșătorul Tău chip a rămas fără de glas.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, «Hristoase, care s-a făcut spre noi, «pentru milostivirea Ta, Isaia vă-zând-o, dis-de-dimineată a grăit: «Învia-vor morții și cei din «morminte se vor scula, și toți cei «de pe pământ se vor bucura».

Înnoiești pe pământeni, Ziditorule, făcându-Te pământean; și giulgiul și mormântul arată taina ce este întru Tine, Cuvinte; că sfetnicul cel cuvios înseamnă sfatul Celui ce Te-a născut, Care m-a înnoit în Tine cu mare cuviință.

Prin moarte ai prefăcut omorârea, prin îngropare stricăciunea; că nesticăcios ai făcut trupul pe care l-ai luat, cu dumnezeiasca cuviință făcându-l nemuritor; că trupul Tău, Stăpâne, n-a văzut stricăciune; nici sufletul Tău n-a rămas în iad, care este lucru necuvenit.

Ieșind, Ziditorul meu, din ceea ce nu știe de bărbat, și fiind împuns cu sulița în coastă, din aceea ai făcut înnoire Evei făcându-Te Adam, adormind mai presus de fire, cu somn făcător de viață, și ridicând viața din somn și din stricăciune, ca un atotputernic.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Prins a fost, dar nu a fost ținut în pânțele chitului Iona; că «al Tău chip purtând, al Celui ce «ai pățimit și îngropării Te-ai dat, «ca dintr-o cămară din fiară a ieșit «și a grăit străjerilor: Cei ce păziți «cele deșarte și mincinoase, mila «voastră ați părăsit-o».

Omorât ai fost, dar nu Te-ai despărțit, Cuvinte, de trupul pe care l-ai luat; că de s-a și stricat Templul Tău în vremea patimii, și așa unul era ipostasul Dumnezeirii și al trupului Tău; că în amândouă unul ești, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu și Om.

Greșeala lui Adam a fost ucigătoare de om, iar nu ucigătoare de Dumnezeu. Că deși a pățimit firea trupului Tău celui de țărână, Dumnezeirea a rămas fără patimă; că stricăciunea cea din Tine o ai prefăcut în nesticăciune, și din înviere ai arătat izvorul vieții celei nesticăcioase.

Împărățit-a iadul peste neamul omenesc, dar n-a rămas în veci; că Tu, Puternice, fiind pus în groapă, cu palma cea începătoare de viață ai rupt încuietorile morții; și ai

propovăduit celor ce dormeau acolo din veac, izbăvirea cea nemincinoasă, făcându-Te, Mântuitorule, Cel dintâi sculat din morți.

CONDACUL

Glăsuț al 6-lea:

Cel ce a încuiat adâncul s-a văzut mort, și cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte, și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și grăind: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, în care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

ICOS

Cel ce cuprinde toate S-a înălțat pe Cruce, și se tânguiește toată zidirea, văzându-L spânzurând gol pe lemn; soarele și-a ascuns razele, și stelele și-au tănuit lumina, și pământul cu multă frică s-a clătinat, marea a fugit și pietrele s-au despiciat, și morminte multe s-au deschis, și trupuri de sfinți bărbați s-au sculat; iadul jos a suspinat, și iudeii s-au sfătuit să hulească Învierea lui Hristos. Iar femeile au grăit: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, în care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare,

«spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeu, bine ești cuvântat».

Rănitul s-a iadul, primind în inima sa pe Cel ce a fost rănit în coastă cu sulița, și a suspinat topindu-se de focul cel dumnezeiesc, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Bogat este mormântul, că primind în sine pe Făcătorul ca pe un adormit, s-a arătat dumnezeiască vistierie de viață, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeu, bine ești cuvântat.

După obiceiul pentru cei morți, a primit punerea în mormânt Viața tuturor, și a arătat mormântul izvor al învierii, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Una era Dumnezeirea lui Hristos în iad și în mormânt și în Eden nedespărțită, împreună cu Tatăl și cu Duhul, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Spăimântează-te înfricoșându-te, cerule, și să se clatine «temeliile pământului. Că iată este «socotit între cei morți. Cel ce «locuiește în înălțime, și în mormânt mic ca un străin este primit.

«Pe Care tineri binecuvântați-L,
«preoți lăudați-L, popoare prea-
«înălțați-L întru toți vecii».

Stricatoru-s-a Templul cel preacurat, dar împreună a ridicat cortul cel căzut, că al doilea Adam, Cel ce locuiește în înălțime, S-a pogorât la Adam cel dintâi, până la cămările iadului. Pe Care tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Încetat-a îndrăzneala ucenicilor, iar Iosif cel din Arimateea s-a arătat inimos, că văzând mort și gol pe Dumnezeu cel peste toate, L-a cerut și L-a îngropat grăind: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

O, minune nouă! O, bunătate! O, nespusă răbdare! Că de bunăvoie se pecetluiește sub pământ Cel ce locuiește în înălțime, și este hulit Dumnezeu ca un înșelător. Pe Care tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nu te tângui pentru Mine, Maică, văzându-Mă în «groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care «M-ai zămislit în pânțece fără de «sămânță; că Mă voi scula și Mă «voi preaslăvi și voi înălța în slavă «ca un Dumnezeu, pe cei ce cu «credință și cu dragoste pe tine «neîncetat te măresc».

Întru străină nașterea Ta scăpând de dureri, mai presus de fire m-am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeul meu, văzându-Te mort fără suflare, mă sfâșii cumplit cu sabia întristării. Dar Te scoală, ca să fiu mărită.

Mă acoperă pământul voind Eu, dar se înfricoșează portarii iadului văzându-Mă, Maică, îmbrăcat cu haina sângerată a izbândirii; că ucigând, ca un Dumnezeu, pe vrăjmași cu Crucea, iarăși voi învia și te voi mări.

Să se bucure făptura, să se veselească toți pământenii, că vrăjmașul, iadul, s-a prădat; femeile cu miruri să iasă în întâmpinare, că izbăvesc pe Adam și pe Eva cu tot neamul, și a treia zi voi învia.

Înceindu-se citirea Canonului, se zic: Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori) și rugăciunile începătoare, iar după Tatăl nostru... și Că a Ta este împărăția..., se cântă, rar, troparul, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Preotul (din altar) rostește ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., apoi, deschizând ușile împărătești (care rămân de acum deschise încontinuu, până la Duminica Tomii), face apolisul mic.

Cu puțin timp înainte de miezul nopții (aproape de ora 12), preotul (la catedrale arhierul, în mănăstiri starețul, iar la bisericile

de enorie cu mai mulți slujitori, protosul) aprinzând, de la candela de deasupra sfintei mese, o făclie mai mare și frumos împodobită, iese cu ea printre sfintele uși și, stând pe solec (sau între sfeșnicele împărătești), înalță făclia cu ambele mâini și rostește cu glas mare chemarea:

Veniți de primiți lumină!

Preotul rostește această chemare de trei ori la rând, îndreptându-se prima dată către credincioșii din față, a doua oară către cei din dreapta bisericii și a treia oară spre cei din stânga. Credincioșii din față se apropie și își aprind lumânările lor de la făclia preotului și apoi unii de la alții (dacă sunt mai mulți clerici, ei își aprind cei dintâi făcliile lor de la cel mai mare).

Unde slujește un singur preot, după ce a lăsat făclia, el ia acum Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și iese printre sfintele uși, iar înaintea lui merg paracliserii și cântăreții, purtând icoana Învierii, cădelnița și sfeșnice cu lumini aprinse (sau făclii) cântând cu toții pe glasul al 6-lea:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri și pe noi pe pământ ne învrednicește cu inimă curată să Te mărim.

La catedrale, mănăstiri și bisericile de enorie cu mai mulți slujitori, cel mai mare ia Sfânta Cruce, primul dintre preoți Sfânta Evanghelie, altul icoana Învierii, diaconii cădelnița, iar ceilalți slujitori mai mici (ipodiaconi, dacă sunt) sfeșnicele cu lumini aprinse; și așa, în sunetul toacei și al clopotelor și cântând cu toții: **Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule...**, se îndreaptă spre ieșirea bisericii, mergând în frunte paracliserii (ipodiaconii ori credincioșii dinainte rânduiți) cu sfeșnicele, după ei cântăreții, având și ei făclii aprinse în mâini, după aceștia diaconii, purtând cădelnițele în dreapta și făclii aprinse în stânga, apoi preoții cu Sfânta Evanghelie și icoana și la urmă de tot protosul (la catedrale arhiereul) cu Sfânta Cruce. Toți credincioșii ies afară, iar în biserică nu rămâne decât cel care trebuie să aprindă candelile și sfeșnicele; se închid ușile bisericii.

Ieșind din biserică, clericii și însoțitorii lor merg pe rând la locul din față (din curtea bisericii), unde s-a pus din vreme o masă gătită și împodobită după rânduială; trecând cu toții prin partea dinspre miazănoapte a mesei, în ordinea în care au ieșit din biserică, preoții se

așază în latura de apus a mesei, cu fețele spre răsărit, stând cel mai mare (arhiereul) în mijloc, iar ceilalți preoți în dreapta și în stânga lui, după vrednicia lor. Preoții pun pe masă Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și icoana Învierii, iar sfeșnicele se așază unul în partea de nord, iar altul în cea de sud a mesei (dacă sunt sfeșnice mici ele sunt puse pe masă, de o parte și de alta a Sfintei Evanghelii). Preotul (protosul) primește cădelnița și, ținând în stânga Sfânta Cruce și o făclie aprinsă, cădește Sfânta Evanghelie mergând pe rând în cele patru laturi ale mesei și apoi pe credincioși; dacă este un singur diacon, el stă cu făclie aprinsă în latura opusă, iar dacă sunt doi diaconi, ei încadrează pe protos stând unul în latura din dreapta acestuia, celălalt în latura din stânga.

Teminându-se cădirea, încetează sunetul clopotelor și al toacei, iar diaconul (în lipsa lui preotul, stând în latura de apus a mesei, cu fața spre răsărit), glăsuiește:

Și pentru ca să ne învrednicim...

Și stând cu fața spre credincioși, preotul (protosul) citește Sfânta Evanghelie de la Liturghia Sâmbetei celei Mari, din Sfânta Evanghelie după Matei XXVIII, 1-16.

În vremea aceea, după ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua cea dintâi a săptămânii, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul. Și iată s-a făcut cutremur mare, căci îngerul Domnului, pogorându-se din cer și venind, a prăvălit piatra de la ușă și a stat deasupra ei. Și înfățișarea lui era luminoasă ca fulgerul și îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada. Și de frica lui s-au cutremurat cei care păzeau și s-au făcut ca niște morți. Iar îngerul, vorbind femeilor, a zis: Nu vă temeți, căci știu că pe Iisus cel răstignit îl căutați. Nu este aici, căci S-a sculat precum a spus. Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul. Duceți-vă degrab și

spuneți ucenicilor Săi că S-a sculat din morți și iată va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată, v-am spus vouă. Iar ele plecând în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui. Dar cum mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat și le-a zis: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat. Atunci Iisus le-a zis: Nu vă temeți. Mergeți și spuneți fraților Mei să meargă în Galileea și acolo Mă vor vedea. Iar pe când se duceau ele, iată unii dintre păzitori, venind în oraș, au spus căpeteniilor preoților toate cele ce s-au întâmplat. Atunci ei, adunându-se împreună cu bătrânii și ținând sfat, au dat bani mulți ostașilor și le-au zis: Spuneți că ucenicii Lui, venind noaptea, L-au furat pe când noi dormeam. Dacă însă se va auzi aceasta la dregător, noi îl vom potoli și pe voi vă vom face fără grijă. Iar ei luând banii, au făcut cum i-au învățat; și s-a răspândit vorba aceasta între iudei până în ziua de astăzi.

După citire, preotul (protosul) binecuvintează pe credincioși cu Sfânta Evanghelie, apoi se întoarce și o așază pe masă, iar corul (cântăreții) cântă:

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Dacă este un singur diacon, el trece acum în latura de răsărit a mesei, stând cu fața spre apus și având în dreapta lumânare aprinsă; dacă sunt doi, ei încadrează pe preotul-protos, stând unul în latura de miazăzi, iar altul în latura de miazănoapte a mesei, unul cu fața spre celălalt.

Preotul (protosul) primește în dreapta cădelnița aprinsă, iar în stânga crucea și o făclie

aprinsă, și, stând cu fața spre răsărit și cădind în chipul crucii, intonează:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții (corul): Amin.

Preotul (toți clericii, unde sunt mai mulți slujitori) cântă acum, cu glas mare, troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

În timpul acesta încep din nou să sune clopotele și să bată toaca; după ce clericii au cântat troparul, corul (cântăreții și credincioșii) îl repetă, cântându-l de două ori la rând.

Apoi preotul (protosul), din locul unde a stat până acum, cădind spre răsărit, rostește cu glas mare și răspicat:

Stih: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Cântăreții (corul) cântă:

Hristos a înviat din morți... (o dată).

În timpul acesta preotul (protosul) trece în latura de miazăzi a mesei (diaconul în cea de nord) și, stând cu fața spre nord, cădește din nou și rostește:

Stih: Precum se împrăstie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Cântăreții (corul):

Hristos a înviat din morți... (o dată).

Trecând în latura de răsărit a mesei (diaconul în cea de apus) și stând cu fața spre apus, preotul (protosul) cădește din nou și rostește:

Stih: Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Cântăreții (corul):

Hristos a înviat din morți...
(o dată).

Trecând în latura de nord a mesei (diaconul în cea de sud) și stând cu fața spre miazăzi preotul (protosul) cădește și rostește:

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Corul (cântăreții):

Hristos a înviat din morți...
(o dată).

Revenind în fața mesei, adică în latura dinspre apus (iar diaconul trecând în cea de răsărit), preotul cădește din nou și rostește:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Corul (cântăreții):

Hristos a înviat din morți...
(o dată).

Preotul (protosul), din locul în care se află și cădind, rostește:

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Corul (cântăreții):

Hristos a înviat din morți...
(o dată).

Acum preotul (slujitorii) cântă din nou, cu glas înalt:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând...

Iar corul (cântăreții) cântă sfârșitul:

...și celor din morminte viață dăruindu-le (Unii repetă de trei ori acest sfârșit al cântării).

Acum încetează sunetul clopotelor și al toacei, iar diaconul (unde sunt mai mulți diaconi, protodiaconul) ori, dacă nu este diacon, preotul rostește, rar și limpede, ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm. Și celelalte, preotul încheind cu ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții (corul): Amin.

Încep iarăși să sune clopotele și să bată toaca. Preotul (protosul) ia Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, iar ceilalți icoana Învierii și cădelnițele și, mergând în aceeași ordine ca la ieșire, intră în biserică, începând cântăreții să cânte Canonul Învierii.

Preotul (clerul) intră în Sfântul altar, punând pe Sfânta masă Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce; cel care poartă icoana Învierii o așază pe tetrapod (proschinitar sau iconostas), iar cântăreții, rămânând la locurile lor, în strane, continuă cântarea Canonului Învierii, precum se arată mai jos.

La bisericile cu mai mulți slujitori, unul dintre preoți, care va fi rânduit, începe lucrarea Proscomidiei, iar protosul (la catedrale arhierul), luând cădelnița în dreapta, iar în stânga făclie aprinsă și o cruce, însoțit de diaconi, cădește întâi în sfântul altar și apoi, ieșind printre sfințele uși, în toată biserică.

Atunci când începe să cădească, în naos, spre credincioșii din dreapta bisericii, preotul (protosul) zice cu glas mare: Hristos a înviat!, iar credincioșii răspund: Adevărat a înviat! Aceasta se zice de trei ori la rând; așijderea se face și când preotul cădește spre credincioșii din stânga bisericii și apoi când cădește spre cei din pronaosul bisericii.

La bisericile cu un singur preot, acesta face el însuși cădirea mare, cum s-a arătat, iar după aceea începe lucrarea Proscomidiei.

CANONUL ÎNVIERII

Facere a Sfântului Ioan Damaschin.

Irmosul fiecărei cântări se cântă de două ori, prima dată de clericii din altar și a doua oară de cântăreții din strana dreaptă. Stihurile de la fiecare cântare se pun pe 12, înaintea fiecărei stihiri cântându-se stihul: Hristos a înviat din morți; la sfârșitul fiecărei cântări se repetă irmosul, cântat de amândouă stranele împreună. Apoi se cântă Hristos a înviat... (de trei ori) și se rostește ectenia mică. La începutul fiecărei cântări preotul cădește (unde sunt mai mulți slujitori, cădirea o fac preoții de rând, iar la Cântarea a noua a Canonului cădesc diaconii); în timpul cădirii, atât preoții cât și diaconii ies și intră în sfântul altar printre ușile împărătești, care rămân neconținut deschise.

Cântarea 1, glasul 1:

Irmosul:

Ziuă Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, «Paștile! Că din moarte la viață și «de pe pământ la cer, Hristos-«Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei «ce cântăm cântare de biruință» (de două ori).

Hristos a înviat din morți.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii. Și, cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă!

Hristos a înviat din morți.

Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Apoi amândouă stranele, din nou:

Irmosul (Catavasia):

Ziuă Învierii, popoare, să ne «luminăm! Paștile Domnului, «Paștile! Că din moarte la viață și «de pe pământ la cer, Hristos-«Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei «ce cântăm cântare de biruință».

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi diaconul zice ectenia mică și preotul, ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcută «cu minuni, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, prin care ne «întărim» (de două ori).

Hristos a înviat din morți.

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Hristos a înviat din morți.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine: Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, în Împărăția Ta.

Apoi amândouă stranele din nou:

Irmosul (Catavasia):

Veniți să bem băutură nouă, nu «din piatră seacă făcută cu minuni, ci din izvorul nestricăciunii, «cel izvorât din mormântul lui «Hristos, prin care ne întărim».

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi diaconul rostește ectenia mică și preotul, ecfonisul:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

I P A C O I, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria și găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și vestiți lumii că a înviat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Cântarea a 4-a:**Irmosul:**

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum «cum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: «Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca Cel atotputernic» (de două ori).

Hristos a înviat din morți.

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pântecele fecioresc, fost-a Hristos; iar ca om, Mielușel S-a chemat. Și fără prihană a fost, Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Hristos a înviat din morți.

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curăţitoare; și iarăși din mormânt a strălucit nouă, frumos, Soarele dreptății.

Hristos a înviat din morți.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Apoi amândouă stranele din nou:

Irmosul (Catavasia):

La dumnezeiasca strajă, de «Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic».

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Diaconul zice ectenia mică și preotul, ectenisul:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Cântarea a 5-a:**Irmosul:**

Să mergem dis-de-dimineată și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, «tuturor viață răsărind» (de două ori).

Hristos a înviat din morți.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare sprintene, laudând Paștile cele veșnice.

Hristos a înviat din morți.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu, cele mântuitoare.

Apoi amândouă stranele din nou:

Irmosul (Catavasia):

Să mergem dis-de-diminează «și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind».

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi diaconul zice ectenia mică, iar preotul, ecfonisul:

Că s-a sfințit și s-a preaslăvit prea cinstitul și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai «sfărâmat încuietorile cele veșnice, «care țineau pe cei legați, Hristoase; «iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai «înviat din mormânt» (de două ori).

Hristos a înviat din morți.

Păzind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei prin nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Hristos a înviat din morți.

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine însuși de voie aducându-Te Tatălui, ai sculat pe Adam cu tot neamul, înviind din mormânt.

Apoi amândouă stranele din nou:

Irmosul (Catavasia):

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat «încuietorile cele veșnice, care «țineau pe cei legați, Hristoase; iar «a treia zi, ca și Iona din chit, ai «înviat din mormânt».

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi diaconul zice ectenia mică, iar preotul, ecfonisul:

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mirosoșite: Bucurați-vă! Și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

ICOS

Pe Soarele cel mai înainte de soare, Care a apus oarecând în mormânt, întâmpinatu-L-au către diminează, căutându-L ca pe o zi,

mironosițele femei și, una către alta, grăiau: O, prietenelor, veniți să ungem cu miresme Trupul cel de viață purtător și îngropat, Trupul care a înviat pe Adam cel căzut, Care zace în mormânt. Să mergem, să ne sârguim ca și magii și să ne închinăm, și să aducem miruri în loc de daruri, Celui ce nu în scutece, ci în giulgiu a fost înfășurat, și să plângem, și să grăim: O, Stăpâne, scoală-Te, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

SINAXAR

În Sfânta și Marea Duminică a Paștilor prăznuim Învierea cea dătătoare de viață a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Numim sărbătoarea de azi Paști, după cuvântul care în vechiul grai evreiesc însemnează trecere; fiindcă aceasta este ziua în care Dumnezeu a adus, la început, lumea dintru neființă întru ființă. În această zi smulgând Dumnezeu pe poporul israelitean din mâna Faraonului, l-a trecut prin Marea Roșie și, tot în această zi, S-a pogorât din ceruri și S-a sălășluit în pântecul Fecioarei. Iar acum, smulgând tot neamul omenesc din adâncul iadului, l-a suit la cer și l-a adus iarăși la vechea vrednicie a nemuririi.

Dar pogorându-Se la iad, Domnul nu a înviat pe toți câți erau acolo, ci numai pe cei care au voit să creadă în El; și sufletele sfinților din veac, ținute cu sila de iad, le-a slobozit și a dăruit tuturor putința să se urce la ceruri.

Drept aceasta, bucurându-ne peste fire, prăznuim cu strălucire Învierea, închipuind bucuria, cu care s-a îmbogățit firea noastră prin îndurarea milostivirilor lui Dumnezeu. De asemenea dându-ne unul altuia obișnuita sărutare de Înviere, prăznuim și risipirea vrajbei, arătând prin aceasta unirea noastră cu Dumnezeu și cu îngerii Săi.

Iar Învierea Domnului, așa s-a petrecut: La miezul nopții, pe când străjerii păzeau mormântul, pământul s-a cutremurat și un înger s-a pogorât și a răsturnat piatra de pe mormânt. Ostașii văzând acestea, s-au înpăimântat și au fugit; numai după aceea s-a petrecut venirea

femeilor la mormânt, sâmbătă după miezul nopții, aproape de revărsatul zorilor. Învierea a cunoscut-o întâi Maica lui Dumnezeu, care, după cum grăiește Evanghelia de la Matei, ședea la mormânt împreună cu Maria Magdalena. Dar spre a nu se arunca îndoială asupra Învierii, din pricina dragostei de mamă pentru Fiul său, de aceea zic Evangheliștii că Domnul S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena. Ea a văzut și pe îngerul, care sta pe piatră și plecându-se, a văzut și pe cei dinăuntrul mormântului, care au vestit Învierea Domnului și au grăit: «A înviat, nu este aci, iată locul unde L-au pus pe Dânsu». Deci, auzind ea acestea, a alergat degrab la ucenicii cei mai înflăcărați, la Petru și la Ioan, și le-a vestit lor Învierea. Iar întorcându-se ea cu cealaltă Marie la mormânt, le-a întâmpinat pe ele Hristos, zicându-le: «Bucurați-vă!». Drept era ca seminția femeiască să audă ea, mai întâi, bucuria, ca cea care a auzit mai întâi: «Întru dureri să nască fii». Ele fiind biruite de dragoste, s-au apropiat și s-au atins de preacuratele Lui picioare, voind să-L cunoască mai cu dinadinsul. Apostolii au venit la groapă și Petru, numai plecându-se la mormânt, s-a întors înapoi, dar Ioan a intrat înăuntru, a privit mai cu deamănuntul și a pipăit giulgiul și mahrama capului (Luca 24, 12; Ioan 20, 3-8).

Magdalena, spre a se încredința mai cu dinadinsul despre cele ce văzuse, a venit iarăși împreună cu celelalte femei la mormânt, cam pe la revărsatul zorilor și au stat afară și plângeau. Dar uitându-se ea în mormânt văzu doi îngeri strălucind de lumină, care, certând-o oarecum, i-au grăit: «Femeie, ce plângi? Pe cine cauți? Pe Iisus Nazarineanul cauți? Pe Cel răstignit? S-a sculat, nu este aici». Și îndată s-au ridicat cuprinse de teamă văzând pe Domnul. Iar aceea întorcându-se înapoi a văzut pe Hristos stând și părându-i-se că El este grădinarul (că mormântul era în grădină), l-a zis: «Doamne, dacă Tu L-ai luat pe El, spune unde L-ai pus; și eu Îl voi lua pe Dânsu», și căutând ea din nou către îngeri, Mântuitorul a grăit Magdalenei: «Marie!»; iar ea înțelegând dulcele și cunoscutul glas al lui Hristos, voia să se atingă de El. Dar El a zis: «Nu te atinge de Mine, că încă nu M-am suit la Tatăl Meu; precum socotești, ție ți se pare că Eu sunt încă om; ci mergi la frații Mei și spune-le cele ce ai văzut și auzit»; și Magdalena a făcut așa. Luminându-se de ziuă, ea a venit iarăși la mormânt cu celelalte; iar cele ce erau cu Ioana și cu Salomeea au venit la răsăritul soarelui și, pe scurt grăind, femeile au venit la mor-

mânt adesea și între ele era și Născătoarea de Dumnezeu. Că ea este aceea pe care Evanghelia o numește Maria lui Iosie; Iosie era fiul lui Iosif. Nu se știe însă ceasul când a înviat Hristos. Unii zic că la cântarea cea dintâi a cocoșilor; alții, când s-a întâmplat cutremurul, iar alții, într-altă dată.

Deci așa petrecându-se faptele, iată că unii din cei ce păzeau mormântul au venit și au spus arhierilor cele întâmplate; iar aceștia, mituindu-i cu bani, i-au înduplecat să spună că ucenicii lui Hristos au venit în timpul nopții și L-au furat. În seara acelei zile însă, ucenicii fiind adunați laolaltă de frica iudeilor și ușile fiind încuiate, a intrat Iisus la dânșii, că era cu trup nestricăcios, și ca de obicei le-a vestit lor: «Pace vouă!». Ei, văzându-L, s-au bucurat peste măsură de mult și au primit, prin suflare mai desăvârșită lucrarea Preasfântului Duh.

În ce privește însă Învierea Domnului în a treia zi de la înmormântare, așa să știi: Joi seara și Vineri ziua fac o zi (așa socoteau evreii întinderea unei zile); apoi, Vineri noaptea și Sâmbăta întregă fac altă zi; iată deci a doua zi. Altă zi o face noaptea de Sâmbătă și o parte din ziua de Duminică (fiindcă după o parte a începutului se înțelege întregul): deci altă întindere de zi. Iată dar și ziua a treia. Sau alt fel: Hristos a fost răstignit vineri, la ceasul al treilea; de la ceasul al șaselea și până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric; aceea înțelegeți-o o noapte; deci iată o întindere de o zi, de la ceasul al treilea până la al nouălea. Apoi, după întuneric, iată ziua și noaptea de vineri; deci a doua întindere de zi. În sfârșit ziua Sâmbetei și noaptea ei fac, iată, a treia întindere de zi. Că, deși Mântuitorul a făgăduit să ne facă bine în trei zile, totuși binefacerea a plinit-o El într-un timp mai scurt.

A Cărui Slavă și putere este în vecii vecilor. Amin.

*Apoi clericii cântă în sfântul altar,
pe glasul al 2-lea:*

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău

numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos. Că iată a venit, prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Aceeași cântare se cântă încă de două ori de către cântăreți.

*Apoi din nou clericii în altar,
pe glasul al 6-lea:*

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Cântăreții repetă de două ori aceeași cântare.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din Cuptor, făcându-Se om, păti-
«mește ca un muritor; și prin
«patimă pe cel muritor îl îmbracă
«în podoaba nestricăciunii, Cel
«unul binecuvântat, Dumnezeu
«părinților noștri, și preaslăvit» (de
două ori).

Hristos a înviat din morți.

Femeile cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și, bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Hristos a înviat din morți.

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice; și săltând, laudăm

pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinților noștri, și preaslăvit.

Hristos a înviat din morți.

Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, în care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul, tuturor a strălucit.

Apoi amândouă stranele din nou:

Irmosul (Catavasia):

Cel ce a izbăvit pe tineri din «cuptor, făcându-Se om, pătimește «ca un muritor; și prin patimă pe «cel muritor îl îmbracă în podoaba «nesticăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinților «noștri, și preaslăvit».

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi diaconul zice ectenia mică, iar preotul, ecfonisul:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această aleasă și sfântă zi, Acea dintâi a săptămânii, «împărăteasă și doamnă, praznic «al praznicelor este și sărbătoare a «sărbătorilor, în care binecuvântăm «pe Hristos în veci» (de două ori).

Hristos a înviat din morți.

Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, lăudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu, în veci.

Hristos a înviat din morți.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi. Că iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la mare și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Părinte atotțiitorule și Cuvinte și Duhule, Fire ceea ce ești una în trei ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Apoi amândouă stranele din nou:

Irmosul (Catavasia):

Această aleasă și sfântă zi, cea «dintâi a săptămânii, împărăteasă «și doamnă, praznic al praznicelor «este și sărbătoare a sărbătorilor, «în care binecuvântăm pe Hristos «în veci».

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi diaconul zice ectenia mică, iar preotul, ecfonisul:

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Cântarea a 9-a:**Irmosul:**

Luminează-te, luminează-te,
 noule Ierusalime, că slava
 «Domnului peste tine a răsărit.
 «Saltă acum și te bucură, Sioane!
 «Iar tu, curată Născătoare de
 «Dumnezeu, veselește-te întru În-
 «vierea Celui născut al tău».

Stihuri:

Îngerul a strigat celei pline de dar: Curată
 Fecioară, bucură-te! Și iarăși zic: bucură-te! Că
 Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a înviat a
 treia zi din mormânt, pe Hristos, Dătătorul de
 viață.

Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pățimit de
 bună voie, și s-a îngropat și a înviat a treia zi din
 mormânt.

Hristos, Paștile cele nouă, Jertfa cea vie jert-
 fită, Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ridică
 păcatul lumii.

Deșteptat-ai, după cei ai adormit, pe cei
 morți din veac, răcnind împărătește ca un leu
 din Iuda.

Magdalena Maria, a alergat la mormânt și
 pe Hristos văzându-L, ca pe un grădinar L-a
 întrebat.

Înger strălucitor către femei a strigat: Nu
 mai plângeți, că Hristos a înviat.

Hristos a înviat, Cel ce a călcat moartea și pe
 morți i-a ridicat. Popoare, veseliți-vă!

Astăzi toată făptura se veselește și se bucură,
 că Hristos a înviat și iadul a prădat.

Astăzi a prădat iadul, Stăpânul, Cel ce a ridi-
 cat pe cei legați, pe care-i avea din veac, cumplit
 ținuți întru sine.

În loc de: Slavă...

Mărește, sufletul meu, Stăpânirea cea în trei
 Ipostasuri și nedespărțită Dumnezeire.

În loc de: Și acum...

Bucură-te, Fecioară, bucură-te! Bucură-te,
 binecuvântată! Bucură-te, preamărită! Că Fiul
 tău a înviat a treia zi din mormânt!

**La fiecare stih se zic troparele din canon,
 repetându-le.**

**O, dumnezeiescul! O, iubitul! O,
 preadulcele Tău glas! Căci cu noi
 ai făgăduit să fii cu adevărat, până
 la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe
 Care întărire de nădejde credin-
 cioșii avându-Te, ne bucurăm.**

**O, Paștile cele mari și prea-
 sfințite, Hristoase! O, Înțelepciu-
 nea și Cuvântul și Puterea lui
 Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne îm-
 părtășim cu Tine, mai adevărat, în
 ziua cea neînserată a Împărăției
 Tale.**

Apoi amândouă stranele din nou:**Irmosul (Catavasia):**

**Luminează-te, luminează-te,
 «noule Ierusalime, că slava
 «Domnului peste tine a răsărit.
 «Saltă acum și te bucură, Sioane!
 «Iar tu, curată Născătoare de
 «Dumnezeu, veselește-te întru
 «Învierea Celui născut al tău».**

**Hristos a înviat din morți, cu
 moartea pe moarte călcând, și
 celor din morminte viață dăruin-
 du-le (de trei ori).**

**Apoi diaconul zice ectenia mică, iar preotul,
 ecfonisul:**

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și
 Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului
 Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.**LUMINÂNDA**

**Însăși podobia (se cântă în sfântul altar o
 dată, apoi de două ori la strane):**

**Cu trupul adormind, ca un
 muritor, Împărate și Doamne, a
 treia zi ai înviat, pe Adam din
 stricăciune ridicând și moartea
 pierzând; Paștile nestricăciunii,
 lumii de mântuire.**

LA LAUDE

Se cântă opt Stihiri: patru ale Învierii din Octoih, pe glasul 1, și patru ale Paștilor, pe glasul al 5-lea:

Strana întâi:

Toată suflarea să laude pe Domnul. Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cei de sus! Ție se cuvine cântare, Dumnezeu.

Strana a doua:

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui. Ție se cuvine cântare, Dumnezeu.

Stihirile Învierii, glasul 1:

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Lăudăm Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim Învierea Ta.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un singur atotputernic.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm și să Te slăvim.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Pogorârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință slăvind-o, Te lău-

dăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară și nedespărțit ai fost de Tatăl. Pătimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire. Înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea, Doamne, slavă Ție.

Apoi se cântă Stihirile Paștilor, glasul al 5-lea:

Stih: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat. Paștile cele nouă și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăștie funul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Veniți de la mormânt, femei bine vestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale Învierii lui Hristos. Veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Mironosițele femei, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând; și acela, grăind către dânsule, așa zicea: Ce căutați pe Cel viu printre morți? Ce plângeți pe Cel ne-

stricăcios, ca și cum ar fi în stricăciune? Mergând, vestiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul pe altul să ne îmbrățișăm! O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din mormânt ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: Vestiți Apostolilor!

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru Înviere. Și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Și cântându-se Hristos a înviat... de mai multe ori, se face sărutarea, precum urmează:

În mănăstiri și la catedrale, fie la începutul cântării Laudelor, fie mai târziu, cel mai mare dintre slujitori ia Sfânta Cruce, unul dintre preoți ia Sfânta Evanghelie, iar ceilalți preoți și diaconi iau câte o cruce și așa ies prin ușile împărătești și vin spre iconostas (tetrapod).

Sfinții slujitori vin pe rând, de la cel mai mare până la cel mai mic, sărută mai întâi icoana Învierii, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce din dreapta preotului următor, cu care se îmbrățișează. Protosul spune: Hristos a înviat!, iar fiecare răspunde: Adevărat a înviat!, după care

se așază de-a dreapta protosului. Așa fac toți preoții și diaconii, pe rând, sărutându-se unul cu altul, începând de la protos și așezându-se unul de-a dreapta celuilalt, până la ultimul.

După aceasta încep să vină pentru sărutare ceilalți frați (în mănăstiri) sau credincioșii (în catedrale și în bisericile de enorie), sărutând și ei, pe rând, icoana Învierii de pe iconostas, apoi Sfânta Evanghelie și crucile din mâinile preoților și diaconilor, care spun la fiecare: Hristos a înviat!, iar ei răspund: Adevărat a înviat!

Dacă este de față și arhiereu (în catedrale), acesta, la ieșirea clericilor din sfântul altar, ia în mâini crucea cea mai împodobită, sărută icoana Învierii de pe iconostas, apoi se întoarce și binecuvintează cu crucea pe credincioși, spunând: Hristos a înviat! (de trei ori) și credincioșii răspunzând de fiecare dată: Adevărat a înviat! De voiește, el rămâne apoi lângă iconostas, dând crucea să o sărute mai întâi slujitorii și apoi credincioșii, care îi sărută mâna; dacă nu, arhiereul se retrage în jețul arhieresc sau în sfântul altar, până ce se termină sărutarea.

În bisericile de enorie unde slujește un singur preot, acesta ia singur Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Preotul ieșind printre sfintele uși, vine în dreapta iconostasului, pune Sfânta Cruce lângă icoana Învierii pe iconostas, iar el ține în mâini Sfânta Evanghelie. Credincioșii vin pe rând, sărută icoana Învierii și Sfânta Cruce de pe iconostas, apoi Sfânta Evanghelie din mâinile preotului, care spune către fiecare: Hristos a înviat!, iar ei răspund: Adevărat a înviat!

După ce s-a făcut astfel sărutarea, preotul (în mănăstiri și în catedrale cel mai mare) citește, cu glas mare, și rar, acest:

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Al celui între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului, în sfânta și luminata zi a slăvitei și mântuitoarei Învieri a lui Hristos, Dumnezeuul nostru:

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest Praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, în bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva

din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și acelaia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă. Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru: și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost

ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia a grăit: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos; amărātu-s-a, că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, că a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât, că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit. Sculatu-S-a Hristos și au căzut diavolii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătură celor adormiți S-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Apoi cântăreții cântă troparul Sfântului Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, lumea a luminat, vistieriile ne iubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

După aceea diaconul zice ecteniile: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și Să plinim rugăciu-

nile noastre cele de dimineață... (caută-le în Liturghier). Și după ecfonis, diaconul zice: Înțelepciune. **Cântăreții:** Binecuvintează. **Preotul:**

Cel ce este binecuvântat Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. **Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și sfântă Biserica Ta în veacul veacului.**

Cel mai mare, ținând Sfânta Cruce și lumânarea aprinsă, în loc de: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule... cântă:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând...

Iar cântăreții continuă:

... și celor din morminte viață dăruindu-le.

Și îndată cel mai mare zice otpustul:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Apoi înalță Sfânta Cruce și lumânarea, rostind cu glas mare: Hristos a înviat (de trei ori la rând, întâi spre apus, a doua oară spre miazăzi și a treia oară spre miazănoapte).

Și credincioșii răspund de fiecare dată: Adevărat a înviat! Și cântă cu toții, cler, cântăreți și credincioși, de trei ori:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Iar cel mai mare adaugă, închinându-se spre răsărit: Și ne-a dăruit nouă viață veșnică. Închinămu-ne învierii Lui celei de a treia zi.

RÂNDUIALA CEASURILOR SFINTELEOR PAȘTI

Cade-se a ști că începând din Duminica Paștilor până în Sâmbăta următoare, nu se citește rânduiala obișnuită a Ceasurilor, a Pavcerniței și a Miezonopticii din *Ceaslov*, ci ea se înlocuiește cu următoarea rânduială:

Preotul zice din sfântul altar: Bine este cuvântat Dumnezeuul nostru...

Cântăreții: Amin.

Și îndată cântă troparul:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos! Că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui; că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Apoi Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria și găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce-L căutați, printre morți, ca pe un

om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și vestiți lumii că a înviat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Apoi Condacul, glasul al 8-lea:

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe; Bucurați-vă! Și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

Și aceste tropare:

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Slavă...

Ca un purtător de viață, ca un mai înfrumusețat decât raiul cu adevărat și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș sfințit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te! Că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce cântă: Binecuvântată ești tu între femei, ceea ce ești cu totul fără prihană, stăpână.

Apoi: Doamne miluiește (de 40 de ori). Slavă... Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează părinte.

Preotul zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Cântăreții: Amin.

Și iarăși se cântă:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Slavă... Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori). Binecuvintează... și otpustul (caută-l la Utrenie).

Această rânduială se face pentru toate Ceasurile: întâi, al treilea, al șaselea și al nouălea, ca și pentru Pavecerniță și Miezonoptică, în toată Săptămâna Luminată.

LA LITURGHIE

După otpustul Ceasurilor, se începe dumnezeiasca Liturghie, astfel: se închină preotul împreună cu diaconul înaintea sfântului prestol, zicând în taină: Hristos a înviat (de 3 ori), Slavă întru cei de sus... (de 2 ori) și: Doamne, buzele mele... (o dată), căci Împărate ceresc... nu se zice până la Pogorârea Duhului Sfânt.

Apoi iese diaconul în mijlocul bisericii și zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul glăsuiește, făcând cruce cu Sfânta Evanghelie peste sfântul antimis: **Binecuvântată este împărăția...**

Cântăreții (corul sau credincioșii): Amin.

Și intrând diaconul în altar, cântă împreună cu preotul o dată: **Hristos a înviat... iar cântăreții (corul sau credincioșii) repetă încă de două ori aceeași cântare.** Apoi preotul, având în dreapta cădelnița, iar în stânga făclie aprinsă și Sfânta Cruce rostește stihurile: **Înviază Dumnezeu... și celelalte, cădind în cele patru laturi ale sfintei mese, după aceeași rânduială, ca și la începutul Utreniei.** Apoi isprăvindu-se stihurile iese diaconul iarăși în mijlocul bisericii și zice ectenia mare. Apoi se cântă:

ANTIFOANELE

Antifonul 1, glasul al 2-lea (Psalmul 65):

Stih: Strigați lui Dumnezeu tot pământul.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Stih: Cântați numele Lui, dați slavă laudei Lui.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Stih: Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor linguși vrăjmașii Tăi.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Stih: Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție, să cânte numelui Tău.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Slavă...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

După ectenia mică și ecfonis Antifonul al doilea, același glas (Psalmul 66):

Stih: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Stih: Luminează fața Ta peste noi și ne miluiește.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Stih: Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Stih: Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Slavă...

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Și acum...

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din

Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Care neschimbat Te-ai întrupat și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună-slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.

După ectenia mică și efonis

Antifonul al treilea, glasul al 5-lea (Psalmul 67):

Stih: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Stih: Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Stih: Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Și se face vohodul, cu Sfânta Evanghelie.

Diaconul: Înțelepciune, dreptii!

Și zice stihul:

În biserici binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Apoi troparul:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Cântăreții, Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria și găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutați între morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și vestiți lumii că S-a sculat Domnul, omorând moartea; că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Iar preotul (soborul) cântă în sfântul altar

CONDACUL

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă! Și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

În loc de: Sfinte Dumnezeule... **în toată Săptămâna Luminată se cântă:**

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia!

Apoi Apostolul

Prochimen, glasul al 8-lea:

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Stih: Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui. **Din Faptele Apstolilor (1, 1-8):** Cuvântul cel dintâi am făcut...

Aliluia, glasul al 8-lea: Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea. **Stih:** Domnul din cer a privit. **Evanghelia de la Ioan (1, 1-17):** La început era Cuvântul...

Și celelalte, după rânduială, ale dumnezeieștii Liturghii a Sfântului Ioan Gură de Aur.

În loc de Axion, se cântă: Îngerul a strigat...
Apoi Irmosul: Luminează-te, luminează-te...

CHINONICUL

Trupul lui Hristos primiți și din izvorul cel fără de moarte gustați. Aliluia!

Când diaconul zice:

Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste... **cântăreții (corul) în loc de:** Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului..., **cântă:**

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Și se cântă această cântare, precum și: Trupul lui Hristos primiți... de câte ori este nevoie, până se termină împărtășirea credincioșilor.

Apoi, cel mai mare zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...

Cântăreții (corul):

Hristos a înviat...

Iar când preotul (protosul) zice:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor,

Cântăreții (corul) cântă:

Hristos a înviat...

După aceasta diaconul zice ectenia: Drepti, primind...

Iar după rugăciunea Amvonului, se cântă de trei ori: Hristos a înviat...

Iar în loc de: Fie numele Domnului..., precum și în loc de Psalmul 33: Bine voi cuvânta pe Domnul..., de asemenea, cântăreții (corul) cântă:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi, cel mai mare zice:

Binecuvântarea Domnului peste voi cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

După aceasta, cel mai mare, în loc de: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule..., **cântă:**

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând...

Cântăreții (corul) continuă:

... și celor din morminte viață dăruindu-le.

După aceasta cel mai mare zice otpustul, precum am arătat mai înainte, la sfârșitul Utreniei.

Îndată apoi se pun rugăciunile pentru binecuvântarea cărnii, a cașului și a ouălor în această sfântă și mare zi a Paștilor. Însă cărnurile și ouăle nu se aduc în biserică, ci afară, în pridvor.

Ușile sfântului altar (atât cele împărătești, cât și cele laterale sau diaconești) rămân deschise toată Săptămâna Luminată, mânuindu-se numai dvera (perdeaua) ușilor împărătești, după regula obișnuită.

Vezi și «Învățătura de Tipic» tipărită la sfârșitul acestei cărți.

Se cade a ști:

Că din această Sfântă și Mare zi a Sfințelor Paști, în mănăstiri începe a se citi tâlcuirea Sfântului Ioan Gură de Aur la Faptele Apostolilor și se sfârșește în Duminica Tuturor Sfinților.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA DUMINICĂ
A PAȘTILOR LA VECERNIE

(«a doua înviere»)

La vremea rânduită, în loc de Ceasul al nouălea se pune «Rânduiala Ceasurilor Paștilor», precum s-a arătat mai înainte.

După otpustul Ceasului, preotul (la catedrale și mănăstiri protosul), îmbrăcat în toate veșmintele luminate și stând în fața sfintei mese, cu cădelnița în dreapta, și cruce și făclie în stânga, deschide dvera și începe Vecernia, cu binecuvântarea:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi clerul cântă o dată în sfântul altar:

Hristos a înviat din morți...

Iar cântăreții (corul) cântă de două ori aceeași cântare.

După aceea cel mai mare zice stihurile, cădind în laturile sfintei mese, iar diaconul stând în fața lui cu făclie aprinsă, precum s-a arătat mai înainte, la începutul Utreniei.

Diaconul, ieșind în mijlocul bisericii, rostește ectenia mare. După ecfonis, se cântă: Doamne, strigat-am... pe glasul al 2-lea, și se pun stihurile pe șase: trei ale Învierii și trei ale lui Anatolie.

Strana întâi:

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Auzi-mă, Doamne! Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele! Când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Strana a doua:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta. Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară. Auzi-mă, Doamne!

În acest timp preotul face cădere mare, zicând în naos, către credincioși: Hristos a înviat!, cum s-a arătat la Utrenie.

Celelalte stihuri nu se mai cântă, ci îndată stihurile pe șase cu stihurile lor.

Stihurile Învierii:

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Celui mai înainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu-Cuvântului, Celui întrupat din Fecioara Maria, veniți să ne închinăm! Că Crucea răbdând, îngropării S-a dat, precum Însuși a voit; și înviind din morți, m-a mântuit pe mine, omul cel rătăcit.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu după cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Hristos, Mântuitorul nostru, a rupt zapisul cel ce era asupra noastră, pe Cruce pironindu-L și stăpânirea morții a zdrobit. Să ne închinăm învierii Lui, celei de a treia zi!

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Cu Arhanghelii să lăudăm Învieria lui Hristos; că Acesta este Izbăvitorul și Mântuitorul sufletelor noastre; și întru slavă înfricoșătoare și întru putere tare, iarăși va să vină să judece lumea, pe care o a zidit.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Că la Domnul este mila și multă mântuire la El. Și el va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Pe Tine, Cel ce ai fost răstignit și îngropat, îngerul Te-a propovăduit ca pe un Stăpân și a zis femeilor: Veniți de vedeți unde a zăcut Domnul, că a înviat, precum a zis, ca un atotputernic. Pentru aceasta ne închinăm Ție, Cel singur fără de moarte, Dătătorule de viață, Hristoase, miluiește-ne pe noi!

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Cu Crucea Ta ai șters blestemul pomului, cu îngroparea Ta ai omorât stăpânia morții și cu învierea Ta ai luminat neamul omenesc. Pentru aceasta, grăim Ție: Făcătorule de bine, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Deschisu-s-au Ție, Doamne, cu frică, porțile morții; și portarii iadului, văzându-Te, s-au spăimântat; că porțile cele de aramă le-ai sfărâmat, și încuietorile cele de fier le-ai zdrobit. Și ne-ai scos pe noi din întuneric și din umbra morții, și ai rupt legăturile noastre.

Slavă...

Laudă de mântuire cântând, din guri glas să înălțăm; veniți toți în casa Domnului, să îngenunchem grăind: Cel ce pe lemn ai fost răstignit și din morți ai înviat și ești în sânurile Tatălui, curățește păcatele noastre.

Și acum... a Născătoarei – Învierii:

Trecut-a umbra legii, când Darul a venit; că precum rugul, fiind aprins, nu ardea, așa Fecioară ai născut și fecioară ai rămas. În locul stâlpului celui de foc a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD cu Evanghelia.

Diaconul: Înțelepciune, drepti! Și se cântă:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, Celui sfânt și fericit, Iisuse Hristoase! Ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Apoi Prochimenul, glasul al 7-lea: (prima dată în altar)

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih: Cunoscută ai făcut întru popoare puterea Ta.

Cine este Dumnezeu mare ...

Stih: Și am zis: acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; și-mi voi aduce aminte de minunile Tale, dintru început.

Cine este Dumnezeu mare...

Apoi strana a doua:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?...

Iar strana întâi continuă:

... Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

După prochimena se citește Evanghelia.

Cade-se a ști:

După obiceiul Bisericii noastre, la catedrale, mănăstiri, precum și la bisericile de enorie cu mai mulți slujitori, această Sfântă Evanghelie se citește de către toți slujitorii, în mai multe limbi (greacă, latină, ebraică, slavă, siriacă și altele), de este posibil chiar în 12 limbi, după numărul Sfinților Apostoli. Pentru aceasta, protosul rămâne în sfântul altar, între ușile împărătești, cu fața spre credincioși; ceilalți preoți se așază în naos, din distanță în distanță, cu fața spre Răsărit, iar arhidiaconul se suie în amvon.

Evanghelia se citește, verset cu verset (așa cum e împărțit textul aci), începând protosul în românește, iar ceilalți repetând același verset, pe rând fiecare în limba respectivă. La sfârșitul fiecărui verset se bate câte o dată în toacă și în clopote, iar după sfârșitul întregii Evanghelii, se bate îndelung în toacă și în clopote, în trei stări.

Și dintre ușile împărătești, preotul citește Evanghelia de la Ioan:

(XX, 18-25)

În ziua cea dintâi a săptămânii, când s-a înserat și ușile fiind încuiate, acolo unde erau ucenicii adunați de frica iudeilor, a venit Iisus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă!

Și după acest cuvânt, le-a arătat lor mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzând că este Domnul.

A atunci le-a zis Iisus iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi.

Și grăind aceasta a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, ținute vor fi.

Însă Toma, unul din cei doisprezece, numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus.

Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea, în palmele Lui, semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.

Cântăreții:

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Diaconul rostește ectenia: Să zicem toți din tot sufletul...

Cântărețul citește rugăciunea: Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta...

Diaconul, ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară... și după ecfonis se cântă:

STIHOAVNA

Mai întâi stihira Învierii, glasul al 2-lea:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Ta, Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Apoi Stihirile Paștilor, glasul al 5-lea:

Stih: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Paștile cel sfințite astăzi nouă s-au arătat. Paștile cele nouă și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Veniți de la mormânt, femei bine vestitoare, și ziceți Sionului:

Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale Învierii lui Hristos. Veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Mironosițele femei, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând; și acela, grăind către dânsule, așa zicea: Ce căutați pe Cel viu printre morți? Ce plângeți pe Cel necăcios, ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând, vestiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul pe altul să ne îmbrățișăm! O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din mormânt ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: Vestiți apostolilor!

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților! și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru Înviere. Și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat (de trei ori).

În mănăstiri și la catedrale, seara, în loc de Pavcerniță, se cântă din nou «Rânduiala Ceasurilor Paștilor», precum s-a arătat mai înainte.

LA UTRENIE

Paracliserul aprinde mai înainte de început candelile și făcliile; apoi toacă și trage toate clopotele și noi ne adunăm în biserică. Preotul făcând obișnuita metanie la cel mai mare, merge în Sfântul Altar și luând cădelnița, stă înaintea Sfintei mese îmbrăcat în toate odăjdiile și cădind zice: Slavă Sfintei și Celei de o ființă... apoi cântă troparul: Hristos a înviat... (de trei ori); cădește, zice stihurile și la strană se cântă: Hristos a înviat..., precum s-a arătat mai înainte în ziua de Paști, la utrenie. Apoi se zice ectenia mare și, după ecfonis, începem Canonul: Ziua Învierii... Preotul, după ce cădește altarul, iese de cădește și biserică și pe frați, după rânduială; și cântăm Canonul cu irmosul pe 8, și la urmă irmosul cu Hristos a înviat... (de trei ori).

Cădirea se face numai la începutul Canonului, iar ectenia mică se pune numai după Cântarea a 3-a și a 6-a, ca de obicei. La fiecare cântare a Canonului, înainte de penultima stihiră, se zice: Slavă..., iar înainte de ultima: Și acum... (a se vedea Slujba Învierii pentru întreaga Săptămână Luminată).

Așa facem toată săptămâna. După Cântarea a treia se pune Ipacoi și după Cântarea a șasea se cântă Condacul și se citește Icosul și Învierea lui Hristos văzând... (de trei ori): Învind Iisus din mormânt... (de trei ori) și celelalte cântări și apoi Luminânda Paștilor (de trei ori).

LA LAUDE

Se cântă opt stihiri: patru ale Învierii, pe glasul al 2-lea și patru ale Paștilor, pe glasul al 5-lea.

Stihurile Învierii, glasul al 2-lea:

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-l pe El după mulțimea slavei Lui.

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te slăvește, Doamne, că prin Cruce moartea ai stricat, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

Să spună iudeii, în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieții? Sau pe Cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Îngerul a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a bine vestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți și a umplut toate de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Înger mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de dar: Bucură-te! și iarăși înger, la învierea Ta, piatra mormântului Tău mormânt a răsturnat-o. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta strigăm Ție: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție!

Apoi Stihirile Paștilor, cu stihurile lor, Slavă... Și acum..., Ziua Învierii..., și Hristos a înviat din morți... (de trei ori). Și se face sărutarea Sfintei Cruci și a Sfintei Evanghelii, ca și în prima zi.

După aceea, diaconul zice ecteniile: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și: Să plinim rugăciunile noastre..., apoi otpustul.

Iar ceasurile se cântă în mănăstiri și catedrale precum s-a arătat mai înainte.

LA LITURGHIE

Începutul și apoi Antifoanele Paștilor, cu toată rânduiala, precum se arată în noaptea de Paști.

În loc de Sfinte Dumnezeule... se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat..., Apostolul din Faptele Apostolilor (I, 12-17; 21-26). Evanghelia de la Ioan (I, 18-28).

Și celelalte asemenea, ca în ziua de Paști, cu aceeași rânduială. Asemenea și otpustul.

Pentru Litia cu Sfințirea cea mică a apei, care se face în unele mănăstiri luni, a doua zi după Paști, vezi «Rânduiala de Tipic», tipărită la sfârșitul acestei cărți.

MARȚI ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

LA VECERNIE

După ce s-a cântat «Rânduiala Ceasurilor Paștilor», începutul Vecerniei se face ca și în prima zi de Paști.

La Doamne, strigat-am..., se pun șase stihiri: trei ale Învierii și trei ale lui Anatolie, toate pe glasul al 3-lea.

Stihirile Învierii, glasul al 3-lea:

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morții s-a dezlegat și înșelăciunea diavolului s-a surpat, iar neamul omenesc, prin credință fiind mântuit, cântare Ție totdeauna aduce.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Luminatu-s-au toate cu Învierea Ta, Doamne, și raiul iarăși s-a deschis; și toată zidirea lăudându-Te, cântare Ție totdeauna aduce.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Slăvesc puterea Tatălui și a Fiului și laud stăpânia Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărțită și nezidită, Treimea cea de o ființă, Care împărățește în veacul veacului.

Alte Stihiri, ale lui Anatolie, același glas:

Stih: Că la Domnul este mila și multă mântuire la El. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Cinstitei Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că prin rana Ta noi toți ne-am vindecat.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Lăudăm pe Mântuitorul, Care din Fecioara S-a întrupat; că pentru noi S-a răstignit și a treia zi a înviat, dăruindu-ne nouă mare milă.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Celor din iad, pogorându-Se Hristos le-a binevestit zicând: În-drăzniți, acum am biruit! Eu sunt învierea, Eu pe voi vă voi ridica, sfărâmând porțile morții.

Slavă...

Cei ce stăm cu nevrednicie în preacurat locașul Tău, cântare de seară înălțăm, din adâncul inimilor grăind: Hristoase, Dumne-

zeule, Cel ce ai luminat lumea cu Învierea Ta cea de a treia zi, scoate pe poporul Tău din mâna vrăjmașilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei – Învierii (Dogmatica):

Cum să nu ne mirăm de nașterea Ta cea dumnezeiască-ome-nească, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut, fără de tată, pe Fiul cu trup, pe Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, fără de mamă; Care nicicum n-a suferit schimbare, sau amestecare, sau despărțire, ci a păstrat neatinsă deosebirea celor două firi. Pentru aceasta, Maică-Fecioară, Stăpână, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele celor ce cu dreaptă credință te mărturisesc pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

VOHOD cu cădelnița.

După Înțelepciune dreptă!, se cântă Lumină lină...

PROCHIMENUL, glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ, toate câte a voit a făcut.

Stihurile:

La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov dintr-un popor barbar, ajuns-a Iuda sfîntirea lui.

Marea a văzut și a fugit și Iordanul s-a întors înapoi.

Ce-ți este ție, mare, că ai fugit, și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?

Și iarăși zic cântăreții din dreapta:

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ...

Iar cei din stânga continuă:

... toate câte a voit a făcut.

Ectenia: Să zicem toți..., Învrednicește-ne, Doamne... **Apoi ectenia:** Să plinim rugăciunile...

STIHOAVNA

Stihira Învierii, glasul al 3-lea:

Hristoase, Cel ce cu patima Ta ai întunecat soarele și cu lumina Învierii Tale ai luminat toate, primește cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Apoi Stihirile Paștilor cu stihurile și celelalte toate, precum s-a arătat în urmă.

LA UTRENIE

Slujba se face toată neschimbată, precum s-a arătat în noaptea de Paști, până la Laude; iar preotul usucă și sfărâmă Sfântul Agneț, sfințit la Liturghia din Sfânta și Marea Joi, din care se face Sfânta Împărtășanie, de peste tot anul, pentru bolnavi și copii, după cum se arată în «Rânduiala de Tipic» tipărită la sfârșitul cărții acesteia.

LA LAUDE

Se cântă opt stihiri: patru ale Învierii, pe glasul al 3-lea, și patru ale Paștilor, pe glasul al 5-lea.

Stihirile Învierii, glasul al 3-lea:

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Veniți toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare, că Hristos, Mântuitorul nostru, Cuvântul cel din început, S-a răstignit pentru noi și de voie S-a îngropat, și a înviat din morți, ca să mântuiască toate. Aceluia să ne închinăm.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și alăută.

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar soborul deșertăciunii, umplând de daruri dreapta lor, socoteau că vor ascunde învierea Ta, pe care lumea o slăvește; mântuiește-ne pe noi.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

De bucurie toate s-au umplut, luând dovedirea Învierii; că Maria Magdalena la groapă a venit și a aflat un înger pe piatră șezând, cu veșmintele strălucind și zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este aicea, ci S-a sculat, precum a zis mai înainte, mergând în Galileea.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, mântuire neamului omenesc dăruind, ca să Te preaslăvească toată zidirea pe Tine, Unul cel fără de păcat, miluiește-ne pe noi!

Apoi Stihirile Paștilor cu stihurile lor. Hristos a înviat... (de 3 ori), ecteniile, otpustul și Ceasurile Paștilor.

LA LITURGHIE

Începutul și Antifoanele Paștilor, după rânduiala arătată pentru prima zi.

Apostolul din Faptele Apostolilor, (II, 14-21). Evanghelia de la Luca (XXIV, 12-35).

Și celelalte asemenea, ca în ziua de Paști, cu toată rânduiala, afară de rugăciunile citite la sfârșit.

MIERCURI

ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

LA VECERNIE

Începutul, precum s-a arătat în prima zi de Paști.

La: Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe șase: trei ale Învierii și trei ale lui Anatolie, toate pe glasul al 4-lea:

Stihirile Învierii, glasul al 4-lea:

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Crucii Tale celei făcătoare de viață neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeu, învierea Ta cea de a treia zi o slăvim. Că printr-înșă ai înnoit firea oamenilor cea stricată, Atotputernice, și suirea la ceruri ne-ai arătat, ca un singur bun și de oameni iubitor.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Osânda pomului neascultării ai dezlegat-o, Mântuitorule, pe lemnul Crucii de bunăvoie pironindu-Te; și în iad pogorându-Te, Puternice, legăturile morții, ca un Dumnezeu, le-ai rupt. Pentru aceasta, ne închinăm Învierii Tale, celei din morți, cu bucurie cântând: Atotputernice Doamne, slavă Ție.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel în Domnul

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai surpat; și neamul

omenesc din stricăciune l-ai izbăvit, dăruind lumii viață și nestricăciune și mare milă.

Alte Stihiri, ale lui Anatolie, același glas:

Stih: Că la Domnul este mila și multă mântuire la El. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Veniți, popoare, să lăudăm învierea cea de a treia zi a Mântuitorului, prin care ne-am izbăvit din legăturile iadului cele nedezlegate; și viață și nestricăciune am luat toți care cântăm: Cel ce ai fost răstignit și ai fost îngropat și ai înviat, mântuiește-ne pe noi cu învierea Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Îngerii și oamenii, Mântuitorule, laudă învierea Ta cea de a treia zi, prin care s-au luminat marginile lumii și din robia vrăjmașului ne-am izbăvit toți, care cântăm: Făcătorule de viață, Atotputernice Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi cu învierea Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Porțile cele de aramă le-ai sfărâmat și încuietorile le-ai zdrobit, Hristoase Dumnezeu, și neamul omenesc cel căzut l-ai înviat. Pentru aceasta, cu un glas cântăm: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Slavă...

Doamne, nașterea Ta cea din Tatăl, mai presus de timp și veș-

nică este; iar întruparea cea din Fecioară, negrăită și neînțeleasă este oamenilor; și pogorârea la iad înfricoșătoare a fost diavolului și îngerilor lui; că moartea călcând, a treia zi ai înviat, dăruind oamenilor nestrucăciune și mare milă.

Și acum... a Născătoarei – Învierii:
(Dogmatica):

Proorocul David, care după tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare despre tine mai înainte a glăsuț, către Cel ce a făcut ție măriri: Stătut-a Împărăteasa aproape, de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a vieții te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a Se face om a binevoit, ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat de patimi. Și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți, aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă, și după voia Sa cu puterile cerești să o unească, Născătoare de Dumnezeu; și lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

VOHOD cu cădelnița.

Și se cântă: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat și a căutat spre mine.

Stihurile:

În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat.

Sufletul n-a vrut să se mângâie.

Dumnezeule, în sfințenie este calea Ta.

Și iarăși cântă cei din strana dreaptă:

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat ...

Iar cei din strana stângă continuă:

... și a căutat spre mine.

STIHOAVNA

Stihira Învierii, glasul al 4-lea:

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai șters; și pogorându-Te în iad, pe cei legați din veac i-ai slobozit, nestrucăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim învierea Ta cea făcătoare de viață și mântuitoare.

Apoi Stihirile Paștilor, cu stihurile lor: celelalte toate precum s-a arătat în urmă.

LA UTRENIE

Slujba se pune toată neschimbată, precum s-a arătat în noaptea de Paști, până

LA LAUDE

Se cântă opt stihiri: patru ale Învierii, pe glasul al 4-lea, și patru ale Paștilor, pe glasul al 5-lea.

Stihurile Învierii, glasul al 4-lea:

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Cel ce ai suferit Crucea și moartea, și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, slăvim învierea Ta.

Stih: Lăudați-L pe el în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și-n alăută.

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai slo-

bozit pe noi; și cu moartea Ta ai zdrobit pe diavolul, care chinuia firea noastră, iar cu învierea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta, cântăm Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe el în strune și organe.

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne izbăvește de cursele vrăjmașului. Cel ce ai înviat din morți, ridică-ne pe noi cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Din sânurile Părintelui Tău ne-depărtându-Te, Unule-Născut Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare; și Cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc ca un singur Atotputernic.

Apoi Stihurile Paștilor cu stihurile lor, Hristos a înviat... (de 3 ori), ecteniile și otpustul precum s-a arătat la Utrenia din noaptea de Paști.

J O I ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

LA VECERNIE

Începutul, precum s-a arătat în prima zi de Paști.

La: Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe șase: trei ale Învierii și trei ale lui Anatolie, toate pe glasul al 5-lea:

Stihurile Învierii, glasul al 5-lea:

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Prin cinstită Crucea Ta, Hristoase, pe diavolul l-ai rușinat; și prin învierea Ta, acul păcatului l-ai tocit, și ne-ai mântuit pe noi din porțile morții. Slăvimu-Te pe Tine, Unule-Născut.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Cel ce a dat înviere neamului omenesc, ca un miel spre junghiere s-a adus. Înfricoșatu-s-au de Acesta mai-marii iadului și s-au ridicat porțile cele de durere; că a intrat Împăratul slavei, Hristos, zicând celor din legături: ieșiți! Și celor din întuneric: arătați-vă.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel în Domnul.

Mare minune! Ziditorul celor nevăzute, pentru iubirea de oameni cu trupul pătimind, a înviat, Cel fără de moarte. Veniți, semințiile neamurilor, să ne închinăm Acestuia! Că prin milostivirea Lui, din rătăcire izbăvin-

LA LITURGHIE

Începutul și Antifoanele Paștilor, cu toată rânduiala, precum s-a arătat la Liturghia din prima zi de paști.

Apostolul din Faptele Apostolilor (II, 22-38). Evanghelia de la Ioan (I, 35-51). Și celelalte asemenea ca în ziua de Paști, cu toată rânduiala care s-a scris mai înainte.

du-ne, ne-am învățat să lăudăm pe un Dumnezeu în trei ipostasuri.

Alte Stihiri, ale lui Anatolie, același glas:

Stih: Că la Domnul este mila și multă mântuire la El. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Închinare de seară aducem Ție, Luminii celei neînserate, Care, la sfârșitul veacurilor, ca într-o oglindă în trup ai strălucit lumii; și până la iad Te-ai pogorât, întunericul cel de acolo l-ai risipit și lumina Învierii ai arătat-o neamurilor, Dătătorule de lumină, Doamne, slavă Ție.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Pe Hristos, Începătorul mântuirii noastre, să-L slăvim. Că El din morți înviind, lumea din rătăcire s-a mântuit. Se bucură ceata îngerilor, fuge înșelăciunea diavolilor; Adam cel căzut s-a sculat și diavolul s-a zdrobit.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Străjerii erau învățați de cei fără de lege: tăinuți învierea lui Hristos și luați arginți și spuneți că, noi dormind, din mormânt a fost furat cel mort. Dar cine a văzut, cine a auzit despre vreun mort furat vreodată? Și mai ales pe Cel cu smirnă uns și gol, Care și-a lăsat în mormânt și giulgiurile Sale? Nu vă amăgiți, iudeilor. Învățați graiurile proorocilor și cunoașteți că Însuși este cu adevărat Izbăvitorul lumii și Atotputernic.

Slavă...

Doamne, Cel ce iadul ai golit și moartea ai zdrobit, Mântuitorul nostru, Cel ce ai luminat lumea cu cinstita Cruce, miluiește-ne pe noi.

Și acum... a Născătoarei – Învierii: (Dogmatica):

În Marea Roșie, închipuirea Miresei celei neispitite de nuntă s-a întipărit odinioară. Acolo Moise despărțitor al apei, iar aici Gavriil, slujitor al minunii. Atunci trecut-a Israel adâncul cu piciorul, neudat; iar acum Fecioara pe Hristos L-a născut fără sămânță. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas nedespărțită; iar cea fără prihană, după nașterea lui Emanuel, a rămas nevătămată. Cel ce ești și mai înainte ai fost, și Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

VOHOD cu cădelnița.

După Înțelepciune, drepti! se cântă: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea cererea mea.

Stihurile:

Ia aminte spre mine și mă ascultă.

Că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit.

Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit.

Și iarăși zice cântărețul din strana dreaptă:

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea...

Iar cel din stânga continuă:

... și nu trece cu vederea cererea mea.

LA STIHOAVNA

Stihira Învierii, glasul al 5-lea:

Pe Tine, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai întrupat și de ceruri nu Te-ai despărțit, cu glasuri de cântări Te slăvim. Că Cruce și moarte ai primit pentru neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni; prădând porțile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Apoi Stihirile Paștilor cu stihurile lor, Hristos a înviat... (de 3 ori) și otpustul, precum s-a arătat în urmă la Vecernia din Duminica de Paști.

LA UTRENIE

Slujba se pune toată neschimbată, precum s-a arătat la utrenia din noaptea de Paști, până

LA LAUDE

Se cântă opt stihiri: patru ale Învierii și patru ale Paștilor.

Stihirile Învierii, glasul al 5-lea:

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne, pecetluit fiind mormântul de cei fără de lege, ieșit-ai din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit; că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință tainei. Dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă.

Stih: Lăudați pe Domnul în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și-n alăută.

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le și legăturile rupându-le, din mormânt ai înviat, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe el în strune și în organe.

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și venind, au aflat un înger șezând pe piatra răsturnată de frică, și către dânsule a grăit: A înviat Domnul. Spuneți ucenicilor că a înviat din morți, Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Stih: Lăudați-L pe el în chimvale bine răsunătoare, lăudați-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne, precum ai ieșit din groapa pecetluită, așa ai intrat și la Ucenicii Tăi, prin ușile încuiate, arătându-le lor patimile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând; ca Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai slobozit. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Apoi Stihirile Paștilor cu stihurile lor, Hristos a înviat... (de 3 ori), ecteniile și otpustul, precum s-a arătat la Utrenia din noaptea de Paști.

LA LITURGHIE

Începutul ca în ziua de Paști.

Apostolul din Faptele Apostolilor (II, 38-43);
Evangelhia de la Ioan (III, 1-15).

Și celelalte asemenea ca în ziua de Paști.

VINE RI

ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

LA VECERNIE

Începutul, precum s-a arătat la Vecernia din
ziua întâi de Paști.La: Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe
zece: trei ale Învierii, trei ale lui Anatolie și patru
ale Izvorului celui de viață purtător.

Stihirile Învierii, glasul al 6-lea:

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să
laude numele Tău.

Biruință purtând, Hristoase,
Asupra iadului, pe Cruce
Te-ai suit, ca pe cei ce ședeau în
întunericul morții să-i înviezi
împreună cu Tine, Cel ce ești între
morți slobod; Cel ce izvorăști viață
din lumina Ta, Atotputernice
Mântuitorule, miluiește-ne pe noi!

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii până ce-mi
vei răsplăti mie.

Astăzi Hristos, moartea căl-
când, a înviat, precum a zis, și
bucurie lumii a dăruit; ca toți,
înălțând cântarea, așa să zicem:
Izvorule al vieții, Lumina cea
neapropiată, Atotputernice Mân-
tuitorule, miluiește-ne pe noi!

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

De Tine, Doamne, Cel ce ești în
toată zidirea, unde vom fugi noi
păcătoșii? În cer? Acolo, Însuși
locuiești. În iad? Acolo ai zdrobit
moartea. Întru adâncurile mării?
Acolo este mâna Ta, Stăpâne. La
Tine scăpăm, înaintea Ta căzând,
ne rugăm: Cel ce ai înviat din
morți, miluiește-ne pe noi!

Alte Stihiri, ale lui Anatolie, același glas:

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la
glasul rugăciunii mele.

Cu Crucea Ta, Hristoase, ne lău-
dăm și învierea Ta o cântăm și o
slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nos-
tru, afară de Tine pe altul nu știm.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine va suferi? Că la Tine este
milostivirea.

Totdeauna binecuvântând pe
Domnul, lăudăm învierea Lui, că
Crucea răbdând, cu moartea pe
moarte a zdrobit.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat,
Doamne; așteptat-a sufletul meu spre Cuvântul
Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Slavă puterii Tale, Doamne, că
ai zdrobit pe cel ce avea stăpânia
morții; înnoitu-ne-ai pe noi prin
Crucea Ta, dăruindu-ne nouă
viață și nestrucăciune.

Alte Stihiri, ale Izvorului celui de viață pri-
mitor, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din
straja dimineții, să nădăjduiască Israel în
Domnul.

Lucruri minunate și uimitoare a
săvârșit Stăpânul cerurilor, din

început, prin tine, cea cu totul fără prihană. Că și de sus a picurat lămurit ca o ploaie, în pântecul tău, dumnezeiască Mireasă, arătându-te pe tine izvor din care curge toată bunătatea și mulțimea de tămăduiri, izvorând din belșug faceri de bine tuturor celor ce au nevoie de întărirea sufletelor și de sănătatea trupului, prin apa harului.

Stih: Că la Domnul este mila și multă mântuire la El. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Lucruri minunate și uimitoare...
(se repetă stihira de mai sus).

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Mană cerească, Fecioară, și izvorul cel dumnezeiesc al raiului cu totul adevărat te numesc pe tine, stăpână; că șuvoiul și darul izvorului tău s-au revărsat peste cele patru laturi ale pământului, totdeauna umplându-l cu minuni mai presus de fire și tuturor celor ce o beau, apa se face împlinitoare a celor cerute. Pentru aceasta, noi creștinii bucurându-ne, alergăm cu credință, scoțând aghiazma cea totdeauna dulce-curgătoare.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Râuri de tămăduiri izvorăști, Fecioară, celor ce cu credință aleargă neîncetat la izvorul tău, dumnezeiască Mireasă. Că în dar reverși tămăduirile, din belșug și cu prisosință, celor bolnavi; pe cei orbi, care aleargă la tine, îi faci să vadă lămurit; pe mulți șchiopi ai

îndreptat și pe slăbănogi ai întărit; pe cel mort l-ai înviat prin întreita turnare a apei și ai vindecat durerile celor bolnavi de idropică și de năduf.

Slavă... glasul al 6-lea:

Cine va grăi puterile tale, o Izvorule care, fiind plin de neîmpuținate minuni, săvârșești multe și peste fire lucruri? O, darurile cele mari, care le verși tuturor! Că nu numai bolile cele cumplite le-ai alungat de la cei ce cu dragoste aleargă la tine, ci și patimile cele sufletești le speli, curățindu-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, dăruind, o dată cu toate, și mare milă.

Și acum... a Născătoarei – Învierii:

(Dogmatica) glasul al 6-lea:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Însuși din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD cu cădelnița.

După Înțelepciune, drepti! se cântă: Lumină lină... Apoi:

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Iubi-Te-voi, Doamne, virtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

Stihurile:

Dumnezeul meu este ajutorul meu și voi nădăjdui spre Dânsul.

Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi izbăvi.

Auzit-a din locașul Său cel sfânt glasul meu.

Și iarăși se zice din strana dreaptă:

Iubi-Te-voi, Doamne, virtutea mea...

Iar cei din strana stângă continuă:

... Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

Ectenia: Să zicem toți... **Rugăciunea:** Învrednicește-ne, Doamne... **Apoi ectenia:** Să plinim rugăciunile noastre cele de seară...

LA STIHOAVNA

Stihira Învierii, glasul al 6-lea:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri; și pe noi pe pământ ne învrednicește, cu inimă curată, să Te slăvim.

Apoi Stihirile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

«Bucură-te, Izvorule de viață purtător, care asemenea mărilor reverși minuni peste toată lumea; noianule duhovnicesc, care cu revărsarea darului covârșești curgerile Nilului; al doilea Siloam, care izvorăști apă mai presus de fire ca dintr-o piatră minunată și care ai primit puterea Iordanului. Mană de mântuire, care ești vădit bogată și cu adevărat îmbelșugată spre

trebuința celui ce o caută. Maică a lui Hristos, Fecioară, care reverși asupra lumii mare milă.

Stih: Cel Preaînalt a sfințit locașul Său.

Cu cântări răsunătoare să lăudăm credincioșii pe Norul cel cereșc, care a plouat pe pământ, fără micșorare, pe picătura cea cerească, pe Hristos, Dătătorul de viață; pe Apa cea dumnezeiască, cea care țâșnește vie și izvorăște nemurire, pe Ambrozia nectarului, care după ce o bei, niciodată nu se împuținează și stinge setea care topește sufletele. Din care cei ce beau cu înțelepciune, dumnezeiești râuri revarsă dinlăuntrul minții, izvorând tuturor darul cel îmbelșugat.

Stih: Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu.

Bucură-te, Izvorule cel ce ai primit viața, cel ce neîncetat izvorăști daruri, fântâna tămăduirilor, care faci slabă și neputincioasă toată tăria bolilor; cel ce izvorăști celor orbi vedere și dumnezeiască curățire celor leproși, tot leacul împotriva bolilor tuturor celor ce aleargă cu credință la locașul tău, marele spital de obște, cu adevărat fără de plată și primitor, Maică a lui Hristos-Cuvântul, Cel ce izvorăște lumii mare milă.

Slavă... glasul al 5-lea:

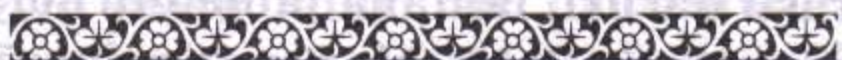
Să trâmbițăm prin cântări, o iubitorule de praznic, să săltăm și să dănuim, bucurându-ne de apele cele ce de-a pururea țâșnesc din Izvorul cel de viață purtător. Stă-

pânitorii și cârmuitorii să se adune și să împrăștie din belșug darul Izvorului; că pe stăpânitori i-a mântuit și pe cei ce zăceau în pat prin atingere i-a ridicat. Păstorii și credincioșii, laolaltă adunându-ne, să sorbim apa cea mântuitoare din Norul cel aducător de ploaie; cei bolnavi, tămăduirea; cei din primejdii, întărirea; cei însetați, adăparea; cei orbi, vederea; cei surzi, buna auzire; cei ce rău pătimesc, vindecarea; cei în primejdii de moarte, izbăvirea. Toți, lăudând pe ceea ce pretutindeni izvorăște credincioșilor ape de mântuire, așa să-i cântăm: Ceea ce reverși ape pururea vii din izvor, Curată Fecioară, nu înceta a te ruga totdeauna pentru robii tăi.

Și acum..., Ziua Învierii...

Și sfârșitul precum s-a arătat la Vecernia din Duminica Paștilor.

LA UTRENIE

Începutul după cum s-a arătat la Utrenia din noaptea de Paști.

Canonul Paștilor pe opt și al Născătoarei de Dumnezeu pe șase.

CANONUL

Născătoarei de Dumnezeu

Alcătuit de Nichifor Calist Xantopol

Cântarea 1, glasul 1:

Irmosul:

Izvorăște-mi acum, Izvorule, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, dându-mi darul cuvântului, ca să laud izvorul tău, care izvorăște viață și har credincio-

«șilor; că tu ai izvorât pe Cuvântul «Cel într-un ipostas».

Locaș de tămăduire mai presus de fire se arată tuturor biserica ta cea sfântă, Fecioară! Că din moarte vădită ridică lămurit pe credincioșii care aleargă la dânsa și izvorăște tuturor mângâierea cea din belșug.

Din ceruri reverși nouă daruri fără împuținare, ceea ce ești cu adevărat una; căci pe cel orb îl faci să vadă lumina, prin tina cea nouă, strigând tu de sus către Leon, mai presus de gând.

Bucură-te, Marie, bucură-te, ceea ce ești lauda de obște și cinstită a neamului omenesc! Că Ziditorul tuturor peste tine S-a pogorât vădit, ca o picătură, arătându-te izvor nemuritor, dumnezeiască Mireasă!

Catavasi: Ziua Învierii..

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Luminat și sfânt locaș al Stăpânului tuturor te știu pe «tine, Fecioară, și izvor de «nesticăciune, care ai izvorât pe «Hristos, apa din care ne adăpăm».

Cât de mare dar ai dat împăratului, Izvorule și Stăpână, sfărâmand prin apă tăria cea înfricoșătoare a pietrei, care oprea cu dureri cumplite scurgerea udului.

Dar neîmpuținat curge din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, izvorând din belșug; cu ajutorul tău cei șchiopi umblă, mulțimea

celor leproși se curățește și demonii se înăbușă.

Tuturor credincioșilor le împarți vindecare: împăraților și poporenilor, sărmanilor și ocârmuitorilor, săracilor și bogaților, revărsându-le apa îndeobște, Izvoarele, ca pe un leac fără deosebire.

Catavasie: Veniți să bem băutură...

Condacul și Icosul Paștilor.

Apoi Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Pe Fântâna cea pururea nescată și înviorătoare, pe Dumnezeiescul Izvor din care țâșnesc suvoaie de apă, cu un glas să-l laudăm cei ce îi cerem darul; că în fiecare zi curge și arătând tămăduirile măcar ca pe curgerile râurilor. Pentru aceasta, după datorie apropiindu-ne cu dragoste, să scoatem cu credință din Izvor putere neîmputinată și cu adevărat fără de moarte, care rouează arătat inimile celor binecredincioși; și cu buzele să grăim: Tu ești mângâierea credincioșilor.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cu adevărat mai mult decât nisipul și decât picăturile «ploilor au crescut mulțimile minunilor izvorului tău, Fecioară, «care neîncetat curg din belșug «peste tot pământul, tămăduind «degrab pe tot cel ce zace de grea «boală».

Apă din izvorul tău, Stăpână Fecioară, s-a turnat peste sânul cel ros de răni chinuitoare al femeii; și îndată au încetat, prin stropire, durerile cele de moarte și a cunoscut că s-a tămăduit de boala ei.

De neînțeles și mai presus de fire este cu adevărat ceea ce s-a făcut prin tine, Născătoare de Dumnezeu. Că apa izvorului tău se face tămăduire alungătoare de bolile cele pricinuitoare de moarte, ceea ce firea cu adevărat niciodată nu a văzut.

Neîncetat mă omoară vrăjmașul cu ațățările desfătărilor, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, Izvoarele; nu mă trece cu vederea, ci apucă înainte, ajutorătoarea cea grabnică, și din cursele lui mă izbăvește, ca necurmat să te măresc pe tine, cea mult laudată.

Catavasie: La dumnezeiasca strajă...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Grăite fiind cele cu adevărat minunate ale izvorului tău, «Curată Fecioară, umplu de «uimire cugetul oamenilor; căci «s-au făcut peste fire, sfințind pe «toți credincioșii».

Grăit-au despre darul tău lâna, mana și Siloamul și stânca din care a țâșnit apă, foișorul lui Solomon, apele Iordanului și fântâna samarinencii.

Picăturile izvorului tău, Curată Fecioară, și pe un mort au înviat, lucruri mai presus de cuvânt și de

pricepere! Că toate ale tale, Preacurată, biruiesc judecata omească.

Vindecă patimile mele, Fecioară, ceea ce ai uscat izvorul scurgerii de sânge, frigurile și fierbințeala aprinderii și boala ofticei, oprirea udului și curgerea pântecelui.

Catavasie: Să mergem dis-de-dimineată...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Cuvintele cântării te laudă pe tine, curată, ca pe ceea ce «ești cu adevărat izvor; că ai născut mai presus de cuvânt pe Adâncul înțelepciunii, pe Cel ce a spânzurat norii în văzduh și pământul pe ape».

Împiedicat-ai prăbușirea scărilor, care amenința cu zdrobirea pe zugravii de acolo, o, Izvorule preasfânt, mântuind și pe popor de cutremur, când s-a dărâmat locașul.

Pântecele cel mai înainte sterp din pricina nerodirii l-ai dezlegat în chip vădit, prin apa izvorului tău; că tu ocrotești și nașterile de prunci, ca ceea ce ai născut pe Stăpânul a toate, rămânând fecioară.

Nici cuvântul, nici mintea, nici limba nu izbutesc să laude nașterea ta, curată! Ci neputincioase sunt și se rușinează față de tine și înțelepciunea filozofilor și măiestria ritorilor.

Catavasie: Pogorâtu-Te-ai în cele...

CONDAC, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, îmi dăruiești mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci ca ceea ce ai născut mai presus de cuget pe Cuvântul, te rog să mă rouezi cu darul tău, ca să grăiesc ție: Bucură-te, apă izbăvitoare!

ICOS

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești fără prihană, care ai născut, în chip de negrăit, pe Cuvântul Tatălui, Cel mai înainte de veci, deschide-mi gura, Preacinstită, călăuzindu-mă spre lauda ta, ca să te măresc, glăsuind către izvorul tău acestea:

Bucură-te, Izvorule al bucuriei celei neîncetate; bucură-te, șuvoi al frumuseții celei negrăite!

Bucură-te, izgonitoare a tuturor bolilor; bucură-te, nimicitoare a feluritelor patimi!

Bucură-te, râule prea limpede, care tămăduiești pe cei credincioși; bucură-te, apă prea plăcută celor bolnavi de tot felul!

Bucură-te, apă a înțelepciunii, care îndepărtezi necunoștința; bucură-te, amestecare a inimii, care picură ambrozie!

Bucură-te, vas al manei, izvorător de viață; bucură-te baie și nectar din dumnezeiesc izvor!

Bucură-te, ceea ce ești stavilă împotriva neputinței; bucură-te, ceea ce stingi văpaia bolii!

Bucură-te, apă izbăvitoare!

SINAXAR

Vineri, în Săptămâna Luminată, se prăznuiește sfințirea bisericii Preasfintei Stăpânei noastre și Maicii lui Dumnezeu, a Izvorului celui de viață purtător. Și se mai face și pomenirea minunilor celor mai presus de fire, care s-au săvârșit de către Maica lui Dumnezeu în acest sfânt locaș.

Biserica aceasta și-a luat începutul de la împăratul Leon cel Mare, care se mai numea și Machelie. Fiind acela om bun și prea blând, mai înainte de a se sui pe tronul împărăției, pe când se număra încă între oamenii obișnuiți, umblând prin locurile acelea, a dat peste un orb rătăcit și l-a luat de mână ca să-l călăuzească. Și ajungând aproape de locul unde s-a ridicat mai târziu biserica, orbul a fost cuprins de o sete arzătoare și l-a rugat pe Leon să-i dea apă ca să-și astâmpere setea. Iar Leon, pătrunzând în desigurul din apropiere, căuta apă; căci pe atunci locul acela era acoperit cu tot felul de arbori și desișuri de verdeață creșteau pe el. Și negăsind pe acolo apă, s-a întors întristat. Dar pe când se întorcea, i-a sunat în urechi glas de sus, care i-a zis: «Nu e nevoie să te ostenești, Leone, căci apa este aproape!». Dar întorcându-se din nou, Leon căuta. Și ostenindu-se iarăși mult, din nou a auzit glasul acela, care i-a zis: «Pătrunde, Leone împărate, mai adânc în pădurea aceasta și luând cu mâinile apă tulbure, potolește setea orbului și apoi unge cu ea ochii lui cei întunecați; și vei cunoaște de îndată cine sunt eu, care sălășluiesc aici de multă vreme». A făcut deci Leon precum îi spusese glasul și îndată orbul a început să vadă. Și ajungând Leon împărat, potrivit proorociei Maicii Domnului, a zidit lângă acel izvor, cu multă cheltuială, biserica ce se vede și astăzi.

Minuni nenumărate s-au făcut în acea biserică. După oarecare trecere de vreme, și Justinian, marele împărat al romanilor, care suferea de o boală grea, a dobândit aici vindecare; mulțumind pentru aceasta Maicii Cuvântului, a ridicat o biserică și mai mare, care însă, crăpându-se de diferite cutremure, a fost rezidită în cele din urmă de către împăratul Vasile Macedoneanul și de fiul său, Leon Înțeleptul. Pe vre-

mea lor, izvorul de aici a și săvârșit numeroase minuni: a vindecat multe boli și a tămăduit nenumărate feluri de răni, molime și alte suferințe. A înviat izvorul acesta și un mort; acesta era din Tesalia și, plecând el cu corabia spre izvor, s-a săvârșit pe cale. Când era să moară și-și dădea duhul, a rugat pe corăbieri să-l ducă de acolo la biserica Izvorului și să-l îngroape, după ce vor turna peste dânsul trei ciuturi de apă. Ei au făcut așa, iar mortul, fiind stropit cu apă, a înviat.

După multă trecere de vreme, când sta să cadă acea mare biserică, arătându-se Născătoarea de Dumnezeu, a sprijinit-o până ce mulțimea strânsă din împrejurimi s-a scurs afară.

Apa aceea, când a fost băută, a alungat mulți demoni și a slobozit pe cei legați din temnițe. Pe împăratul Leon Înțeleptul l-a vindecat de piatră la rinichi și a potolit frigurile foarte cumplite ale soției lui, Teofana; și pe fratele lui, Ștefan patriarhul, l-a izbăvit de oftică și pe patriarhul Ioan al Ierusalimului l-a vindecat de surzenie. Pe marele dregător Tarasie l-a vindecat de niște friguri prea cumplite, ca și pe maica lui, Maghistrisa, iar pe fiul său, Stelian, l-a tămăduit de o boală de rinichi. Pe o femeie cu numele de Shizina a izbăvit-o de o boală de stomac. Iar împăratul Roman Lecapenul s-a tămăduit cu apă de la acest Izvor de o boală de stomac; la fel, și soția lui. În Haldeea, Maica Domnului a vindecat pe călugărul Peperin și pe ucenicul lui, la rugăciunea lor; la fel, și pe călugărul Matei și pe Meletie, care fuseseră pârâți împăratului. A mai vindecat și pe niște înalți dregători și pe mulți alții, pe care cine i-ar mai putea spune?

Ce limbă ar putea istorisi câte minuni a făcut apa aceasta și câte continuă să facă până astăzi? Mai multe decât picăturile de ploaie și decât mulțimea stelelor și a frunzelor sunt minunile care se săvârșesc acolo și în zilele noastre. Căci a vindecat, mai presus de fire, ulcerul și cangrena, perforațiile și abcesele aducătoare de moarte, cărbunele (buba neagră) și lepra și pelagra. A mai vindecat apoi și alte boli de femei și boli ale sufletului, lăcrimarea ochilor și albeața și scăderea vederii. Încă a mai vindecat de boala idropicea pe Ioan Varanga, iar pe un alt Varanga l-a tămăduit de buba cea rea. Și pe ieromonahul Marcu l-a scăpat de boala pojarului și pe călugărul Macarie, de sufocarea (astmul) care-l chinuia de cincisprezece ani și totodată de piatră la rinichi. Și alte foarte multe, pe care este cu neputință să le numărăm în cuvântul acesta, pe care le-a săvârșit și le săvârșește fără încetare apa izvorului aceluia.

Pentru rugăciunile Maici Tale, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi Învierea lui Hristos văzând... (de 3 ori)
și Înviind Iisus din mormânt... (de 3 ori).

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Scoateți, bolnavilor, din izvor tămăduiri! Că Preacurata «face să curgă, din izvorul cel «dumnezeiesc, îndulcirea cea adevărată, izvorând cu adevărat «torentul desfătării. Pentru aceasta «să ne adăpăm cu toții, cu cre- «dință, din șuvoaiele cele îmbel- «șugate».

Minunile tale nemaiauzite, stăpână, pe toți credincioșii care le aud îi umplu de mirare. Căci pe cei muți și surzi apa ta îi arată ca pe niște bine-grăitori; iar pe cei ce pătimesc cumplit îi tămăduiește și vindecare le dăruiește.

Din văpaia durerilor scoți pe cei ce aleargă la tine, curată, rourându-i cu ape din izvorul cel minunat; că de ulcer se izbăvește omul și de pelagră, iar pe lepros îl vindeci și cărbunele l-ai stins.

Tineri și fecioare și toți oamenii, pe stăpâna cu credință din suflet să o lăudăm în chip luminat. Căci a vindecat străpungeri de cuie și boli de ochi și bubele cele rele și umflături și pe paralytic.

Catavasi: Cel ce a izbăvit pe tinerii...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Dumnezeiască și sfântă apă izvorăște izvorul tău, «Fecioară. Că curgerea idropicilor

«o oprește degrab cu dumneze- «iasca chemare a harului. Pentru «aceasta te cinstim, Izvorule, în «veci».

Să lăudăm toți, cu înțelepciune, apa cea sfântă și de viață izvorătoare; că pornirea nădufului pe loc o oprește și slobodă o face spre răsufare. O! minunile tale, Curată Născătoare de Dumnezeu!

Ce gură va lăuda minunea nașterii tale, Prealăudată? Dar și ce minte ar putea să privească izvorul minunilor tale și în cuvinte să-l preaslăvească? Nu este cu puțință firii să laude cele ale tale.

Toată puterea morții asupra ta s-a nimicit în întregime, Împărăteasă și Doamnă! Că tu ai izvorât pe Împăratul, pe Viața cea fără de moarte, pe Hristos, Apa și Mana, în veci.

Catavasi: Această vestită și sfântă...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Apa izvorului tău covârșește toate apele, Fecioară curată, «dăruind, la vedere, izbăvire de «boli cumplite și sufletelor toată «tăria, ca una ce se varsă mai pre- «sus de fire».

Ca pe o izbăvire de boli, vedem toți acest nou Siloam al izvorului tău, Fecioară; că orbul a luat vedere și toți dobândim, neîncetat, sănătate și viață.

Cei ce căutați sănătate, alergați la izvor! Căci Curata Fecioară sălășluiește în apă. Saltă și te bucură,

mulțime a credincioșilor, precum se cuvine, că vei avea în sfântul locaș împlinirea cererilor.

Înălțatu-s-a mai presus de ceruri apa izvorului tău și cu curgerile ei a străbătut adâncurile pământului; aceasta este ambrozie a sufletului, nectar al credincioșilor, mierea cea din piatră și împărtășirea de mană.

Veselești, Fecioară, pe credincioși mai presus de fire, izvorând har din izvorul cel veșnic, dându-le lor putere asupra vrăjmașilor, biruință pururea, sănătate și pace și plinirea cererilor.

Catavasiu: Luminează-te...

Luminânda Învierii: Cu trupul adormind...

Apoi Slavă... Și acum... a Izvorului asemenea:

Cu adevărat ești izvor de apă vie, stăpână! Că bolile cele cumplite ale sufletelor și ale trupurilor le speli numai cu atingerea ta, ceea ce ai izvorât pe Hristos, apa de mântuire.

LA LAUDE

Se cântă opt stihiri: patru ale Învierii, pe glasul al 6-lea, și patru ale Izvorului (Născătoarei de Dumnezeu), pe glasul al 2-lea.

Stihirile Învierii, glasul al 6-lea:

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă, slava aceasta este a tuturor cuvicioșilor Săi.

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și în dânsa nădăjduind, pe Tine, Dumnezeu nostru, Cel ce ai înviat, Te laudăm; miluiește-ne pe noi.

Stih: Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Îngroparea Ta, Stăpâne, raiul a deschis neamului omenesc; și din stricăciune izbăvindu-ne, pe Tine, Dumnezeu nostru, Cel ce ai înviat, Te laudăm; miluiește-ne pe noi.

Stih: Lăudați-L pe El întru Puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Cu Tatăl și cu Duhul pe Hristos să-L laudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața noastră și învierea; miluiește-ne pe noi.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

A treia zi ai înviat, Hristoase, din groapă, precum este scris, și împreună ai sculat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta Te și slăvește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Stihirile Izvorului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Apa izvorului de mântuire este tuturor celor neputincioși. Să ne apropiem deci cu credință și să sorbim dar.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Fântâna din care curge viață, a izvorului fără de moarte, dăruiește tuturor celor ce se apropie cu dragoste șuvoi neîmpuținat de vindecări.

Stih: Cel Preaînalt a sfințit locașul Său.

Apa Fecioarei întărește sufletele. Să alergăm deci cei ce suntem

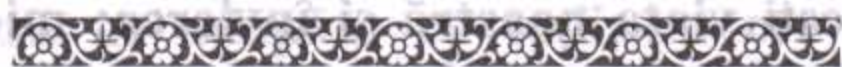

în întinăciunile patimilor, la Fecioara, și să ni le curățim.

Stih: Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu.

Vasul cel sfințit, mană din belșug revarsă, pe Stăpânul din Preacurata Fecioară. Să luăm deci fiecare ce ne este de trebuință.

Apoi se adaugă Stihirile Paștilor cu stihurile lor. Slavă... Și acum..., Ziua Învierii..., ecteniile și otpustul, precum s-a arătat la Utrenia din noaptea de Paști.

LA LITURGHIE

Începutul și Antifoanele Paștilor, precum s-a arătat în ziua de Paști.

Apostolul și Evanghelia zilei și ale Născătoarei de Dumnezeu (caută-le la 8 septembrie). Chinonicul Paștilor.

Și celelalte la fel ca în ziua de Paști, cu toată rânduiala arătată acolo.

La masă, în mănăstiri, se face mângâierea fraților, iar după masă se cântă, la trapeză, această cântare de laudă a Născătoarei de Dumnezeu, după: Luminează-te, luminează-te...:

Pe apa cea izvorătoare de viață a Izvorului, pe mana ce revarsă roua cea nemuritoare, pe nectarul cel dumnezeiesc, pe ambrozia cea minunată, pe mierea cea din piatră, cu credință să o cinstim.

Pentru Litia (Procesiunea) cu Sfințirea cea mică a apei, care se face în această zi, vezi «Rânduiala de Tipic», tipărită la sfârșitul acestei cărți.

SÂMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÎNA LUMINATĂ

LA VECERNIE

Începutul, precum s-a arătat la Vecernia din Duminica Paștilor.

La: Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe șase: trei ale Învierii și trei ale lui Anatolie, toate pe glasul al 8-lea.

Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Stih: De Te vei uita la fărâdelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Cântare de seară și slujbă cuvântătoare Ție, Hristoase, aducem, că bine ai voit a ne milui prin înviere.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pe noi de la fața Ta; ci binevoiește a ne milui pe noi, prin înviere.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel în Domnul.

Bucură-te, Sioane sfinte, maica bisericilor, locașul lui Dumnezeu, că tu ai primit întâi iertarea păcatelor, prin înviere.

Alte Stihiri, ale lui Anatolie, același glas:

Stih: Că la Domnul este mila și multă mântuire la El. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărâdelegile lui.

Cuvântul, Cel ce S-a născut din Dumnezeu-Tatăl mai înainte de veci, iar în anii cei de apoi Același din cea neispită de nuntă întrupându-Se, de voie răstignire de moarte a răbdat; și pe omul cel omorât de demult l-a mântuit prin învierea Sa.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Învierea Ta cea din morți o slăvim, Hristoase, prin care ai slobozit neamul lui Adam de tirania

iadului; și ai dăruit lumii, ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă Ție, Hristoase Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Cel ce Te-ai răstignit pe Cruce și ai înviat din mormânt a treia zi.

Slavă...

Pe Tine Te slăvim, Doamne, pe Cel ce de voie pentru noi Cruce ai răbdat, și Ție ne închinăm, Atotputernice Mântuitorule. Nu ne lepăda pe noi de la fața Ta, ci ne auzi și ne miluiește prin învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Și acum... a **Născătoarei – Învierii:**
(Dogmatica)

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni, pe pământ S-a arătat și cu oamenii a petrecut; că din Fecioară curată trup luând și dintr-însa ieșind prin înomenire, un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, pe Acesta propovăduindu-L Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit cu adevărat, mărturisim pe Hristos Dumnezeuul nostru; pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să ne miluiască sufletele noastre.

VOHOD cu cădelnița.

După: Înțelepciune, drepti! **se cântă:** Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de Tine, Doamne.

Stihurile, Psalmul 60:

De la marginile pământului, către Tine am strigat.

Acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.

Așa voi cânta numelui Tău în veacul veacului.

Și iarăși cântăreții din strana dreaptă:

Dat-ai moștenire...

Iar cei din stânga continuă:

... celor ce se tem de Tine, Doamne.

Apoi ectenia: Să zicem toți... **Rugăciunea:** Învrednicește-ne, Doamne... **Ectenia:** Să plinim rugăciunile...

LA STIHOAVNĂ

Stihira Învierii, glasul al 8-lea:

Suitu-Te-ai pe Cruce, Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât din cer; venit-ai la moarte, Viața cea fără de moarte; către cei din întuneric Lumina cea adevărată; către cei căzuți Învierea tuturor. Cel ce ești lumina și Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Apoi Stihirile Paștilor, cu stihurile lor: Hristos a înviat... (de 3 ori) și otpustul, precum s-a arătat la Vecernia din Duminica Paștilor.

LA UTRENIE

Slujba se pune toată neschimbată, precum s-a arătat în noaptea de Paști, până

LA LAUDE

Se cântă opt stihiri: patru ale Învierii și patru ale Paștilor.

Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de scaun, cu

Tatăl împreună șezând; și, înviind din morți, lumea ai slobozit din robia celui potrivnic, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Stih: Ludați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și-n alăută.

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar ca pe un Împărat adormit străjerii Te străjuiau; și ca pe o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nesticăciune sufletelor noastre.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă, că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei, că morții i-a sculat și moartea o a zdrobit. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit învierea, pe străjeri i-a înfri-

coșat, dar femeilor le-a strigat, zicând: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viață a dăruit.

Apoi Stihirile Paștilor cu stihurile lor, Hristos a înviat... (de 3 ori). Și celelalte, după cum s-a arătat la Utrenia din noaptea Paștilor.

LA LITURGHIE

Începutul și Antifoanele Paștilor cu toată rânduiala din Duminica Paștilor.

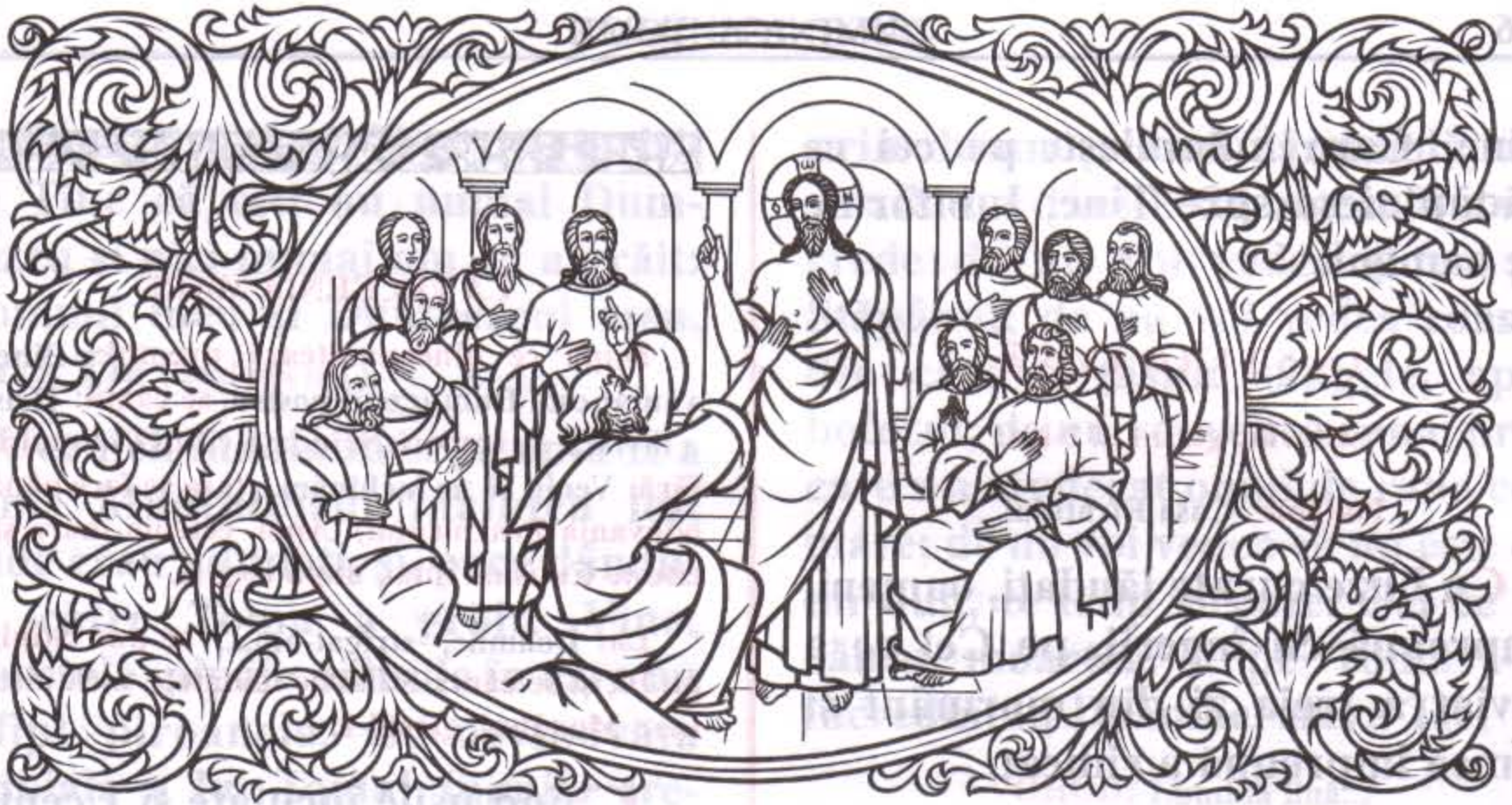
Apostolul din Faptele Apostolilor (III, 11-16); Evanghelia de la Ioan (III, 22-33).

Și celelalte după rânduiala dumnezeieștii Liturghii a Sfântului Ioan Gură de Aur, ca în ziua de Paști.

Pentru rânduiala Artosului, cum se obișnuiește a se face la mănăstiri, în sâmbăta Săptămânii Luminate, vezi «Rânduiala de Tipic», tipărită la sfârșitul acestei cărți.

DUMINICA ANTIPASHA

ÎN CARE PRĂZNUIM PIPĂIREA COASTEI DOMNULUI DE CĂTRE SFÂNTUL APOSTOL TOMA

CADE-SE A ȘTI că în această sfântă a doua Duminică, ce se zice Antipasha, nu se cântă ale Octoihului, ci toate ale Praznicului.

LA VECERNIA MICĂ

Se pun stihirile pe 4, și se cântă la: Doamne, strigat-am..., **următoarele stihiri, glasul 1:**

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Precum mai-nainte a răbdat crucea și uciderea cea nedreaptă, așa și acum, înviind din mormânt a treia zi, pecetluit fiind mormântul, și stând înaintea Ucenicilor, ca un atotputernic, ușile fiind încuiate, rabdă Hristos cu iubire de oameni și pipăirea (de două ori).

Necredința Tomei, pipăind cu dreapta cea iscoditoare rănile mâinilor și ale picioarelor, cu multă

îndrăzneală, spre încedințarea a toată lumea, adeverește Învierea cea mântuitoare pentru lume, a Cuvântului Dumnezeu-Omul, din temnița iadului.

Adunați fiind Apostolii Tăi, Cuvinte, de frică după patima Ta și ușile fiind încuiate, fără de veste ai intrat în mijlocul lor, pace dăruindu-le și îngăduind lui Toma să pipăie cinstitele răni ale coastei Tale.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

După Învierea Ta, Doamne, adunați fiind Ucenicii Tăi și ușile fiind încuiate, ai stat în mijlocul lor, pace dăruindu-le. Și încedințându-se și Toma, din vederea mâinilor și a coastei Tale, Domn și Dumnezeu Te-a mărturisit pe

Tine, Care mântuiești pe cei ce nădăjduiesc spre Tine, Iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Cu buze curate lăudați, oameni, împreună cu îngerii, pe Cel ce a înviat a treia zi din mormânt și lumea împreună a ridicat.

Stih: Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane.

Arătat-Te-ai Sfinților Tăi Apostoli, Mântuitorule, ușile fiind încuiate, printr-înșii înnoindu-ne nouă Duhul Tău cel Sfânt.

Stih: Că a întărit stâlpii porților tale; a binecuvântat pe fiii tăi, întru tine.

Pe Tine, Împărate al tuturor, văzându-Te acum nu cu ochii, ci cu dorul inimii, încredințați fiind că ești Dumnezeu, cu cântări Te mărim.

Slavă... Și acum..., același glas:

Pace dai poporului Tău, Izbăvitorule, și dezlegare de greșeale, pentru rugăciunile Preacuratei și singurei Maici a lui Dumnezeu.

TROPARUL, glasul al 7-lea:

Pecetluit fiind mormântul, din mormânt viață ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea Ucenicilor ai venit, Învierea tuturor, Duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Apoi ectenia mică și otpustul.

LA VECERNIA MARE

După ce binecuvintează preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, se cântă: Hristos a înviat... de trei ori. **Și îndată citim Psalmul 103, fără:** Veniți să ne închinăm... (așa se face până la odovania Praznicului). Apoi, ectenia mare și se citește Catisma întâi, după regulă.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihurile pe 10; și se cântă Stihurile idiomele, alcătuite de Ioan Monahul, glasul 1:

Fiind ușile încuiate și Ucenicii adunați, ai intrat fără de veste, Atotputernice Iisuse, Dumnezeuul nostru; și stând în mijlocul lor și pace dându-le, i-ai umplut de Duh Sfânt; și le-ai poruncit să aștepte și nicăieri să nu se depărteze din Ierusalim, până când nu vor fi îmbrăcați cu putere de sus. Pentru aceasta grăim către Tine: Luminarea și Învierea și Pacea noastră, slavă Ție (de două ori).

După opt zile de la Învierea Ta, Doamne, Te-ai arătat Ucenicilor Tăi, în locul în care erau adunați; și grăind către dânșii: Pace vouă!, ai arătat ucenicului care se îndoia mâinile și preacurata coastă; iar acela, încredințându-se, a grăit către Tine: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție (de două ori).

Toma, cel ce se numea și Geamăn, nu era cu dânșii când ai intrat, Hristoase, ușile fiind încuiate; pentru aceasta, și necrezând el spuselor lor, din necredință în credință l-ai întărit. Nu ai socotit, Bunule, lucru nevrednic a-i arăta lui preacurată coasta Ta și rănilor mâinilor și ale picioarelor. Iar el,

pipăind și văzând, Te-a mărturisit pe Tine că ești nu numai Dumnezeu și nici numai om, ci a grăit: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție (de două ori).

Ucenicii îndoindu-se, a opta zi a venit Mântuitorul înaintea lor, unde erau adunați, și, pace dându-le, către Toma a grăit: Vino, Apostole, pipăie mâinile în care au înfipt piroanele. O, nevinovata îndoială a lui Toma! Inimile credincioșilor la cunoștință le-a adus, și cu frică a grăit: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție (de două ori).

Glasul al 2-lea:

După Învierea Ta, Doamne, adunați fiind Ucenicii Tăi și ușile fiind încuiate, ai venit între ei, pace dându-le lor. Și încredințându-se Toma, din vederea mâinilor și a coastei Tale, Domn și Dumnezeu Te-a mărturisit pe Tine, Care mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, Iubitorule de oameni.

Fiind ușile încuiate, stând Iisus înaintea Ucenicilor, le-a dat încredere și pace. Apoi a zis lui Toma: Pentru ce te îndoiești că am înviat din morți? Adu aici mâna ta și o pune în coasta Mea, și vezi, că, deși tu nu ai crezut, toți au cunoscut Patimile și Învierea Mea, grăind împreună cu tine: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Ușile fiind încuiate, venit-ai la Ucenici, Hristoase. Atunci Toma,

prin dumnezeiască rânduială, nu se afla cu dânșii. Că zicea: Nu voi crede de nu voi vedea și eu pe Stăpânul; de nu voi vedea coasta din care a țâșnit sângele, apa, botezul; de nu voi vedea rana, prin care s-a vindecat omul de rana cea mare; de nu voi vedea că nu este ca un duh, ci trup și oase. Cel ce ai călcat moartea și pe Toma l-ai încredințat, Doamne, slavă Ție!

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei: Domnul a împărățit...

LA LITIE

Stihirile idiomele; glasul al 4-lea:

Venit-ai, Doamne, cu strălucirea cea neumbrită a Dumnezeirii Tale, ușile fiind încuiate; și stând în mijlocul Ucenicilor, le-ai dezvelit coasta Ta; și arătându-le semnele rănilor mâinilor și ale picioarelor Tale, și risipind mâhnirea tulburării lor, ai glăsuț lămurit: Precum vedeți, din trupul cu care M-am întrupat, prieteni, nu port fire de duh. Iar pe ucenicul care se îndoia, l-ai îndemnat să se atingă cu frică, zicându-i: Cel ce pe toate le iscodești, vino, și nu te mai îndoii! Iar el, simțind cu mâna firea Ta cea îndoită, cu frică și credincioșie a grăit, pătruns de credință: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție!

Glasul al 8-lea:

Atinge-te, Tomo, de coasta Mea cu mâna, zice Hristos, și vino de pipăie semnele cuielor; cercetează cu credință și crede Mie, nu fii neîncrezător! Iar Toma, cum s-a

atins cu degetul de Stăpânul, cu glas mare a grăit: Tu ești Dumnezeu și Domnul meu, Milostive, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

A lui Anatolie.

Fiind ușile încuiate și Ucenicii adunați, a venit Mântuitorul unde erau strânși și, stând în mijlocul lor, a zis către Toma: Vino de pipăie și vezi semnele cuielor; întinde mâna ta și te atinge de coasta Mea, și nu fii neîncrezător, ci vestește cu credință Învierea Mea cea din morți.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile idiomele; glasul al 4-lea:

O, uimitoare minune! Necredința a rodit credință nezdruncinată. Că zicea Toma: De nu voi vedea, nu voi crede! Dar pipăind coasta, a mărturisit pe Cel întrupat, ca pe Însuși Fiul lui Dumnezeu. L-a cunoscut ca pe Cel ce a pătimit cu trupul, L-a propovăduit ca pe Dumnezeu Cel înviat; și a grăit cu glas de bucurie: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Stih: Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeu tău, Sioane.

O, uimitoare minune! Iarba atingându-se de foc s-a păzit nearsă; că punându-și Toma mâna în coasta cea de foc a lui Iisus Hristos Dumnezeu, nu s-a aprins prin pipăire; ci neîncrederea sufletului o a schimbat în dreaptă credință. Și cu căldură a grăit din adâncul sufletului: Tu ești Stă-

pânul meu și Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, slavă Ție!

Stih: Că a întărit stâlpii porților tale, a binecuvântat pe fiii tăi, întru tine.

O, uimitoare minune! Ioan și-a plecat capul pe pieptul Cuvântului, iar Toma s-a învrednicit să pipăie coasta Lui; acela a scos de acolo, cu înfricoșare, adânc de teologie: taina întrupării lui Hristos; iar acesta s-a învrednicit a ne învăța pe noi cele de taină; că a pus lămurit, înaintea noastră, dovezile Învierii Lui, grăind: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Iubitorule de oameni, mare și fără asemănare este mulțimea îndurărilor Tale! Că îndelung ai răbdat: de iudei fiind lovit peste obraz, de Apostoli pipăit și de cei ce Te tăgăduiau pe Tine mult ispitit. Cum Te-ai întrupat? Cum Te-ai răstignit, Cel ce ești fără de păcat? Ci, dă-ne înțelegere ca și lui Toma, ca să grăim Ție: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

După Tatăl nostru..., se cântă troparul, glasul al 7-lea: Pecetluit fiind mormântul..., de trei ori (caută la Vecernia mică). Apoi binecuvântarea pâinilor și citirea Cuvântului.

Iar dacă nu este priveghere, în această sâmbătă, la Vecernia mare se cântă troparul Praznicului o singură dată, iar la Pavecernița, după Cuvine-se cu adevărat să te fericim... și Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., și celelalte, se pune Condacul Praznicului, apoi Slavă... Și acum..., al Paștilor: Deși Te-ai pogorât în mormânt... Și așa se zice până la odovania Praznicului Paștilor. Iar la Miezonoptică se cântă Troișnicul Învierii (Canonul Sfintei Treimi din Octoih) glasul 1; și după Canon, se zic troparele Sfintei Treimi. După Tatăl nostru..., citim

troparul: Pecetluit fiind mormântul..., Doamne miluiește **de 40 de ori**, Slavă... Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită..., și **stih:** Dumnezeu, milostivește-Te spre noi... și **otпустul.**

Cade-se a ști:

că din această Duminică, și până la Duminica Tuturor Sfinților, se citește din Tâlcuirea Sfântului Ioan Gură de Aur la Faptele Apostolilor.

LA UTRENIE

Începutul cu: Slavă Sfintei și Celei de o ființă..., și Hristos a înviat... **de trei ori**, cu glas lin și rar, în timp ce preotul face obișnuita cădere mare de la începutul Utreniei. **Apoi:** Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... și se citesc cei șase psalmi, după care, ectenia mare.

La: Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Praznicului de trei ori și se citesc Catismele de rând.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

De frica iudeilor fiind ascunși Ucenicii și în Sion adunați, ai intrat la dânșii, Bunule. Și fiind ușile încuiate, ai stat în mijlocul lor, umplându-i de bucurie; și le-ai arătat lor mâinile și rănilor preacuratei Tale coaste, zicând ucenicului celui ce se îndoia: Adu mâna ta și caută de vezi că Eu însumi sunt, Cel ce am pățimit pentru tine (**de două ori**).

După a doua Catismă, se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Fiind ușile încuiate, ai stat înaintea Ucenicilor, Hristoase, Cel ce ești Viața, și le-ai arătat coasta, mâinile și picioarele Tale, adevărindu-le învierea Ta din mormânt.

Dar Toma nu se afla cu dânșii; pentru aceasta zicea: De nu-L voi vedea, nu voi crede cuvintelor voastre (de două ori).

Și în loc de Binecuvântările Învierii, se cântă Polieleul cu Mărimurile (din *Catavasier* sau *Psaltire*); iar după Polieleu, Sedealna, același glas și aceeași podobie, ca mai sus.

Văzând coasta Mea și rănilor cuielor, pentru ce nu crezi, Tomo, Învierii Mele?, a zis Domnul, după ce a înviat din mormânt și S-a arătat Apostolilor, cum nu se poate spune. Iar Geamănul, crezând, a grăit către Făcătorul: Dumnezeu meu ești, și Domnul (**de două ori**).

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Laudă, Ierusalime, pe Domnul; laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.

Stih: Că a întărit stâlpii porților tale, a binecuvântat pe fiii tăi, întru tine.

Evanghelia I a Învierii, de la Matei.

Învierea lui Hristos văzând...

Psalmul 50:

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeu, după mare mila Ta..

Stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

CANONUL

Alcătuit de Sfântul Ioan Damaschin.

Se pune irmosul de două ori și troparele pe 12.

Cântarea 1, glasul 1:

Irmosul:

Să cântăm, toate popoarele, cântare de biruință, Celui ce «a liberat pe Israel din robia cea amară a lui Faraon și l-a călăuzit «cu picioarele neudate prin adâncul mării, că S-a preaslăvit».

Astăzi este primăvara sufletelor; că Hristos, ca un soare răsărind din mormânt a treia zi, a alungat iarna cea întunecată a păcatului nostru; pe Dânsul să-L lăudăm, că S-a preaslăvit.

Împărăteasa vremilor, aducând prea luminat daruri zilei celei purtătoare de lumină și împărăteasa a zilelor, veselește pe fiii cei aleși ai Bisericii, lăudând neîncetat pe Hristos, Cel ce a înviat.

Nici porțile morții, Hristoase, nici pecețile mormântului, nici încuietorile ușilor nu s-au împotrivit Ție; ci înviind, ai venit la prietenii Tăi, Stăpâne, dându-le lor pacea, care covârșește toată mintea.

Catavasi: Ziua Învierii...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-mă, Hristoase, pe piatra poruncilor Tale și mă «luminează cu lumina feței Tale; «că nu este alt Sfânt, afară de Tine, «Iubitorule de oameni».

Înnoindu-ne pe noi, cei vechi, și nepieritori făcându-ne pe noi, cei pieritori, Hristoase, prin crucea Ta, ne-ai poruncit să viețuim cu vrednicie întru înnoirea vieții.

În mormânt fiind închis cu trupul Tău cel mărginit, ai înviat, Hristoase, Cel ce ești nemărginit; și ușile fiind încuiate, ai venit înaintea Ucenicilor Tăi, Atotputernice.

Păstrând rănile Tale, Hristoase, pe care de bună voie le-ai răbdat pentru noi, le-ai arătat Ucenicilor Tăi, ca pe o mărturie a slăvitei Tale Învieri.

Catavasi: Veniți să bem băutură nouă...

I P A C O I, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul Ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Și citire de la Sfântul Grigorie Teologul: Înnoirile a se cinsti...

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Mare este taina rânduielii Tale, Hristoase! Că pe «aceasta mai-nainte văzând-o Avăcum, de sus, prin dumnezeiască «arătare, a grăit către Tine: Venit-ai spre mântuirea poporului «Tău, Iubitorule de oameni».

Fiere a gustat Hristos, vindicând gustarea cea de demult și dând acum, cu fagurele de miere, strămoșului luminare și împărțire din dulceața Lui.

Bucuratu-Te-ai fiind pipăit, Iubitorule de oameni! Pentru aceea, spre aceasta ai îndemnat pe Toma, cel ce nu credea, tinzându-i coasta, Hristoase, și adevărind lumii Învierea Ta cea de a treia zi.

Bogăție scoțând, Făcătorule de bine, din vistieria cea nefurată, a dumnezeieștii coaste împunse cu sulița, Geamănul umple lumea de înțelepciune și de cunoștință.

Limba ta cea prea fericită este lăudată, o, Geamănule, că ea a propovăduit, întâi, cu dreaptă cinstire, pe Dătătorul de viață Iisus, Dumnezeu și Domn, umplându-se de har prin pipăire.

Catavasi: La dumnezeiasca strajă...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dis-de-dimineață venind, Te lăudăm pe Tine, Hristoase, «Cel ce ești împreună fără de început cu Tatăl, și Mântuitorul sufletelor noastre; pace lumii dăruiește, Iubitorule de oameni!»

Stând Mântuitorul înaintea prietenilor celor întristați, cu venirea Sa toată mâhnirea a îndepărtat și i-a făcut să se bucure întru Învierea Sa.

O, cu adevărat vrednică este de laudă fapta cea înfricoșătoare a lui Toma! Că a pipăit cu îndrăzneală coasta care strălucea de dumnezeiescul foc.

Necredința Tomei ne-ai arătat-o roditoare de credință, Hristoase; căci cu înțelepciunea Ta porți grijă

de toate, cu folos, ca un iubitor de oameni.

Catavasi: Să mergem dis-de-dimineață...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pe proorocul l-ai scos din pân-tecele chitului, Iubitorule de oameni; scoate-mă și pe mine din adâncul greșalelor, rogu-mă!».

Pe Toma nu l-ai lăsat cufundat în adâncul necredinței, Stăpâne, ci i-ai întins palmele spre pipăire.

Mântuitorul nostru zicea: Pipăindu-Mă, vedeți că port oase și trup; Eu nu M-am schimbat.

Toma, nefiind de față la întâia intrare a Ta, Mântuitorul nostru, a pipăit coasta și, crezând, a cunoscut.

Catavasi: Pogorātu-Te-ai în cele mai de jos...

CONDAC, glasul al 8-lea:

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredințare, a cercat coasta Ta cea de viață dătătoare, Hristoase Dumnezeule. Că dacă ai intrat, ușile fiind încuiate, dimpreună cu ceilalți Apostoli a grăit către Tine: Domnul meu ești și Dumnezeul meu!

ICOS

Cine a ferit mâna ucenicului nearsă, atunci când s-a apropiat de coasta cea de foc a Domnului? Cine i-a dat ei îndrăzneală, de a putut pipăi osul cel de văpaie? — Numai coasta care a fost pipăită. Că dacă aceasta n-ar fi dat putere dreptei celei de lut, cum ar fi putut

pipăi semnele patimilor care au făcut să se cutremure cele de sus și cele de jos? Lui Toma s-a dat darul acesta de a o pipăi pe ea și de a grăi lui Hristos: Domnul meu ești și Dumnezeu meu.

SINAXAR

LA DUMINICA TOMII

În această zi, a doua Duminică după Paști, prăznuim înnoirea Învierii lui Hristos și pipăirea Lui de către Sfântul Apostol Toma.

Era un obicei vechi, ca să se facă înnoirea (adică prăznuirea), în fiecare an, a întâmplărilor cu faimă mare; că scurgându-se timpul și ajungând din nou la ziua în care avusese loc, mai înainte, o întâmplare, se făcea în fiecare an pomenirea acelei întâmplări, spre a nu se da uitării faptele mărețe. Aceasta este obârșia obiceiului, la iudei, de a sărbători, în fiecare an, trecerea prin Marea Roșie, adică Paștile, prăznuit de ei întâia oară în Ghilgal; de aci prăznuirea în fiecare an, cu multă strălucire, a Cortului Mărturieii; de aci prăznuirea în fiecare an a Împărăției lui David, ca și a altor întâmplări, pe care nu le vom mai înșira pe fiecare în parte. Deci, deoarece Învierea Domnului întrece în măreție toate celelalte lucruri din viață și este mai presus de toată cugetarea, o înnoim și o prăznuim nu numai în fiecare an, ci și pururea, în fiecare a opta zi. Astfel, Duminica de azi este întâia înnoire a Învierii, care cu dreptate se poate numi și a opta, și cea dintâi. A opta, ca una care se face la opt zile după Paști; iar întâia, ca una ce este începătoare a celorlalte. A opta, iarăși, fiindcă este rânduită ca icoană a acelei zile fără de sfârșit, a veacului viitor, care va fi desigur și cea dintâi și una singură, nemaifiind despărțită de vreo noapte.

Iar cu Toma, așa a fost: Când Hristos S-a arătat Ucenicilor, în seara zilei în care a înviat, Toma nu era de față, fiindcă, de frica iudeilor, încă nu se adunase cu ceilalți laolaltă. Dar, la câțeva vreme după aceasta, venind și aflând de venirea lui Hristos, nu numai că nu a dat crezare celorlalți Ucenici, cum că L-au văzut pe El înviat, dar nici n-a crezut de fel, că Hristos a înviat, cu toată că era unul din cei doisprezece. Dar Dumnezeu, Cel ce toate le rânduieste spre bine, purtând grijă pe de o parte și de acela singur, iar pe de altă parte, printr-o tainică economie,

căutând să facă crezută și mai vârtos Învierea, de cei ce vor veni după aceea, lăsând să treacă opt zile, pentru ca să aprindă și mai tare dragostea aceluia, și mai cu seamă să facă așa ca cel ce nu crezuse să dea tuturor o credință și mai sigură în Înviere, a venit din nou și ușile fiind încuiate ca și mai înainte, dar găsindu-se de față și Toma, a intrat la ei. Și spunându-le, ca de obicei, Pace vouă!, s-a îndreptat spre Toma și i-a grăit: «Adu-ți degetul tău încoace și vezi mâinile Mele; și adu-ți mâna ta și pune-o în coasta Mea și nu mai fi necredincios, ci credincios». Iar Toma, cercetând cu băgare de seamă și încredințându-se prin pipăire (căci i s-a îngăduit să vadă și să facă acestea spre încredințare, deși Domnul era cu trup desăvârșit nesticăcios și îndumnezeit), a strigat: «Domnul meu și Dumnezeu meu!». Una pentru trup, iar alta pentru Dumnezeire. Iar Hristos a zis lui: «Fiindcă M-ai văzut, ai crezut; fericiți sunt cei ce n-au văzut și au crezut».

Iar Geamăn se numește Toma ori pentru că s-a născut împreună cu altul, ori pentru că a șovăit să creadă Învierii, sau pentru că avea la mâna dreaptă două degete lipite din fire, adică cel din mijloc și cel de lângă el, numit arătător, ca și cum ar fi zis cineva că avea să se îndoiască și să pipăie pe Domnul cu ele. Alții zic însă, cu mai multă dreptate, că numele Toma se tâlcuiește Geamăn.

Aceasta este cea de a treia arătare a lui Hristos.

A patra arătare a Mântuitorului, după Înviere, s-a petrecut pe Marea Tiberiadei, în timp ce Ucenicii pescuiau; când S-a împărțit și din mâncarea cea pregătită pe Dumnezeiescul foc, precum Singur știe, vădind Învierea cu și mai multă tărie. După aceea S-a arătat la Emaus; iar a șasea oară S-a arătat în Galileea, celor unsprezece, precum se zice, făcând semne multe și mai presus de fire înaintea Ucenicilor Săi după Înviere (căci acestea nu le-a arătat multora); iar Evangheliștii au lăsat la o parte toate acestea de a le scrie, pentru că nu era cu putință să le cunoască oamenii cei mulți, care trăiau în lume, ca unele care erau cu totul mai presus de fire.

Pentru rugăciunile Apostolului Tău Toma, Hristoase Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cu cântare dulce viersuitoare,
erau chemate popoarele să
«slujească idolului; dar tinerii lui

«David, după obiceiul părintesc, «cântând din cântările Sionului, «au zădărnicit porunca cea potrivnică a tiranului și văpaia în «rouă au prefăcut, cântând cântare: Preaînălțate Dumnezeule, al «părinților și al nostru, bine ești «cuvântat!».

Această zi este purtătoare de lumină, ca cea dintâi dintre zile și doamnă, în care poporul cel nou și dumnezeiesc se cuvine să se bucure. Căci cu cutremur ea poartă și chipul veacului ce va să fie, ca ceea ce este ziua a opta. Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, bine ești cuvântat!

Toma geamănul, care singur a îndrăznit, făcându-ne bine cu credința lui cea îndoielnică, risipește în toată lumea necunoștința cea întunecată cu îndoiala cea credincioasă; iar lui își împletește cu adevărat cunună, zicând: Tu ești Domnul, Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, bine ești cuvântat!

Nu în zadar îndoindu-se Toma despre Învierea Ta, nu se pleca; căci apoi se străduia să o arate fără îndoială, Hristoase, tuturor neamurilor. Drept aceea, prin îndoială, făcându-i pe toți să creadă, i-a învățat să zică: Tu ești Domnul, Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, bine ești cuvântat!

Cu frică punându-și Toma mâna, în coasta Ta cea purtătoare de viață, Hristoase, cutremurându-se

a simțit, Mântuitorule, îndoita lucrare a celor două firi, care erau întru Tine împreunate, fără amestecare; și cu credință a grăit, zicând: Tu ești Domnul, Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, bine ești cuvântat!

Catavasi: Cel ce ai izbăvit pe tineri...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Domnul, Cel ce a păzit pe tineri în văpaia focului din «cuptorul care ardea, și în chip de «înger la dânsii S-a pogorât, «lăudați-L și-L preaînălțați întru «toți vecii!».

Dorind Toma să vadă chipul Tău, cel aducător de bucurie, mai întâi nu credea; dar învrednicindu-se de vederea Ta, Dumnezeu și Domn Te-a numit pe Tine, Stăpâne; pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe Domnul, Care a răbdat îndoiala lui Toma și i-a arătat coasta și cu palma aceluia a fost iscodit cu grijă, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Iscodirea ta, Toma, ne-a deschis nouă vistierie ascunsă; că teologhisind cu limbă de Dumnezeu insuflată, ziceai: Lăudați-L pe Hristos și-L preaînălțați întru toți vecii!

Catavasi: Această vestită și sfântă zi...

Cântarea a 9-a:

Ceea ce ești mai cinstită.. **nu se cântă; ci se pun ale Canonului.**

Irmosul:

Pe tine, făclia cea luminoasă și Maica lui Dumnezeu, slava «cea prea strălucită și mai înaltă decât toate făpturile, cu cântări «te mărim».

Zia Ta cea luminoasă și prea strălucită, Hristoase, cea cu totul plină de lumina harului, în care, frumos la înfățișare, ai venit înaintea Ucenicilor Tăi, cu cântări o mărim.

Pe Tine, Cel pipăit în coastă cu palma cea de lut, și fără să o arzi cu focul ființei dumnezeiești, celei fără de materie, cu cântări Te mărim.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt ca un Dumnezeu, nu cu ochii văzându-Te, ci cu dorul inimii crezând, cu cântări Te mărim.

Catavasi: Luminează-te, luminează-te...

Ectenie mică, apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (de 3 ori).

LUMINÂNDA

Glasul al 2-lea:

Podobie: Cel ce ai împodobit cerul...

Cel cu mâna ta ai cercat rănilile mădularelor Mele, Toma, nu-Mi fii Mie necredincios, Celui rănit pentru tine; ci gândește la fel cu Ucenicii, și Mă propovăduiește Dumnezeu viu (de două ori).

Slavă... Și acum...

Astăzi primăvara miresmează și făptura cea nouă se bucură; astăzi se ridică încuietorile ușilor și ale

necredinței prietenului Toma, care grăiește: Domnul și Dumnezeuul meu!

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glas 1.

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Precum nu ai stricat pecețile mormântului, Hristoase, Dătătorule de viață, așa după înfricoșată Învierea Ta cea din mormânt, ai intrat prin ușile încuiate la preaslăviții Tăi Apostoli, bucurându-i pe ei și Duh drept dându-le lor, pentru nemăsurată mila Ta (de două ori).

Toma, cel numit și Geamăn, nu era de față când Te-ai arătat Tu, Doamne, Ucenicilor; pentru aceea nu credea Învierii Tale și grăia celor ce Te văzuseră pe Tine: De nu voi pune degetul meu în coasta Lui și în rănilile cuielor, nu voi crede că a înviat.

Precum voiești pipăie, a grăit Hristos către Toma: Pune mâna ta și Mă cunoaște, că am oase și trup pământesc; și nu fii neîncrezător, ci împreună cu ceilalți încredește-te. Iar el a grăit: Tu ești Dumnezeuul meu și Domnul; slavă Învierii Tale!

Slavă... glasul al 6-lea:

După opt zile de la Învierea Ta, Iisuse Împărate, Cuvinte Unule-Născut al Tatălui, Te-ai arătat Ucenicilor Tăi, fiind ușile încuiate, pacea Ta dându-le lor; iar ucenicului care se îndoia i-ai arătat semnele, zicându-i: Vino de pipăie

măinile și picioarele și coasta Mea cea nesticăcioasă. Iar el, încredințându-se, a grăit către Tine: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Tie!

Și acum... Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare, ecteniile și otpustul.

În bisericile mănăstirești după apolisul Utreniei se cântă:

Slavă... Și acum...

Stihira Evangheliei, glas 1:

În munte mergând Ucenicii pentru înălțarea cea de pe pământ, înaintea lor a stat Domnul; și închinându-se Lui și învățând puterea ce s-a dat Lui pretutindeni, au fost trimiși în toată lumea, să propovăduiască Învierea cea din morți și înălțarea la ceruri; cu care a și făgăduit că va fi împreună în veci, Cel fără de minciună, Hristos-Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Să se știe:

Cu începere din această zi se fac din nou Litiile în tinda bisericii și se citesc Ceasurile obișnuite, din tot cursul anului. Litiile se fac înainte de Ceasul I, iar după Ceasul I se citește din Catehezele (Cuvintele de învățătură ale) Sfântului Teodor Studitul.

Încă să se știe

că slujbele sfinților ce se vor întâmpla în toate duminicile până la Duminica Tuturor Sfinților, se cântă la Pavecerniță, afară de slujba Sfântului Gheorghe, pentru care este povățuire în Mineiul pe aprilie.

Să se știe de asemenea

că din duminica aceasta și până la odovania Praznicului Paștilor se face începutul Sfintei Liturghii cu: Hristos a înviat... (de trei ori). La fel se face la începutul tuturor slujbelor.

LA LITURGHIE

La Fericiri se cântă Cântarea a 3-a și a 6-a, din Canonul Praznicului; după Vohod se zice troparul și condacul Praznicului.

Prochimenul glasul al 3-lea: Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun.

Apostolul: Din Faptele Apostolilor (V, 12-20) și Evanghelia de la Ioan (XX, 19-31).

CHINONICUL

Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane.

La masă se face mângâiere fraților.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

După binecuvântare se începe cu: Hristos a înviat... de trei ori. Apoi Psalmul cel obișnuit.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: ale Praznicului 3 și de la Minei 3.

Stihirile Praznicului, glas 1:

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Înviind a treia zi din morți, Iubitorul de oameni a zis lui Toma: Pipăie și vezi măinile Mele și străpungerile picioarelor și semnul coastei, și cunoaște-Mă că sunt Dumnezeu neschimbat, Care am luat asupra-Mi, după ființă, frământătură pământească, întru care și pătimire am primit.

Se mira Geamănul, văzând străpungerile picioarelor și rănile mâinilor Tale; și era uimit de înfri-coșătoarea minune, cu mâna pipăind și văzând prea curata coastă, din care a arătat neamurilor, fără îndoială, Învierea cea de a treia zi din mormânt.

Simt cea mai mare bucurie, Mântuitorule al meu, văzând dovedită Învierea Ta, din cele de care, cu îndrăzneală, s-a învrednicit Toma a se atinge. Pentru aceasta pe Tine Te mărturisim Dumnezeu și Om, purtând două lucrări ale firilor din care ai fost alcătuit.

De la Minei se cântă stihirile sfântului, ce se va întâmpla; Slavă... a sfântului de va fi; Și acum..., a Praznicului; iar de nu, Slavă... Și acum..., a Praznicului, glas 1.

Fiind ușile încuiate și Ucenicii adunați, ai intrat fără de veste, Atotputernice Iisuse, Dumnezeul nostru; și stând în mijlocul lor și pace dându-le, i-ai umplut de Duh Sfânt; și le-ai poruncit să aștepte și nicăieri să nu se depărteze din Ierusalim, până când nu vor fi îmbrăcați cu putere de sus. Pentru aceasta grăim către Tine: Luminarea și Învierea și Pacea noastră, slavă Ție!

VOHOD cu cădelnița.

Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stihurile, Psalmul 76:

Cunoscută ai făcut întru neamuri puterea Ta.

Și am zis: Acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; și-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

Ectenia: Să zicem toți...

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul 1:

A Învierii:

Rugăciunile noastre cele de seară, primește-le, Sfinte Doamne! Și ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu singur ești Cel ce ai arătat în lume Învierea.

Stihira de umilință.

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Cât de mare este noianul greșelelor mele, Mântuitorule, și cumplit mă afund în păcatele mele! Dă-mi mâna, ca lui Petru, mântuiește-mă, Dumnezeule, și mă miluiește.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un singur Îndurat.

Slavă... Și acum..., glas 1:

După opt zile de la Învierea Ta, Doamne, Te-ai arătat ucenicilor Țăi, în locul în care erau adunați; și grăind către dânșii: Pace vouă!, ai arătat ucenicului, care se îndoia,

măinile și preacurata coastă; iar acela, încredințându-se, a grăit către Tine: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... și se cântă troparul Praznicului, glasul al 7-lea: Pecetluit fiind mormântul...; iar de are sfântul tropar, se zice și al lui, mai înainte, apoi Slavă... Și acum..., al Praznicului și otpustul.

Așa se face slujba Vecerniei în toate Duminicile, până la odovania Praznicului Paștilor, numai că nu se face Vohod.

Litia se cântă în tinda bisericii, punând stihira idiomelă a hramului, pe glasul ce va fi.

Pavecernița mică o citim în toate zilele săptămânii, până la Duminica Tuturor Sfinților, punând Canonul de rugăciune al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu din Octoih și tricântarea zilei, alcătuită de Chir Iosif. (Caută la sfârșitul cărții acesteia). Iar din Canonul Născătoarei de Dumnezeu se lasă la o parte cântările. După: Cade-se să te fericim... și Sfinte Dumnezeule... și după: Tatăl nostru... se zice condacul Praznicului întru toată Cincizecimea.

LA UTRENIE

După ce zice preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă... se cântă: Hristos a înviat (de 3 ori), cu glas lin și rar, ca să aibă vreme preotul să cădească după obicei. (Acest început se face și la Ceasuri și la Vecernie și la Pavecernița până la Înălțarea lui Hristos; iar Miezonoptica se citește în chilii).

Îndată după: Hristos a înviat... (de trei ori) se citește: Slavă întru cei de sus... și cei șase psalmi obișnuiți.

La: Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Praznicului (de două ori), glasul al 7-lea: Pecetluit fiind mormântul...; acesta se cântă toată săptămâna: Slavă... al sfântului. Și acum... al Praznicului. Și se citesc două catisme.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului.

A Învierii, glas 1:

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea înge-

rului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te slăvim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la unul Dumnezeu nostru.

Sedealna de umilință:

Întru fărădelegi fiind zămislit eu, ticălosul, nu cutez să caut la înălțimea cerului; ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, mă rog, Dumnezeule, milostivește-Te spre mine, păcătosul, și mă mântuiește.

A Mucenicilor:

Întru Tine, Doamne, s-au îmbrăcat slăviții purtători de biruință, Cel ce ești lauda muceniei și vrednicia cununilor! Că pe cei fără de lege i-au biruit cu răbdarea pătimirilor, și prin puterea dumnezeiască au primit din cer biruința. Pentru rugăciunile lor, izbăvește-mă de vrăjmașul cel nevăzut, Mântuitorule, și mă mântuiește!

Slavă... Și acum...

A Născătoarei de Dumnezeu:

Minunea minunilor văzând în tine, făptura se bucură, ceea ce ești plină de dar; că ai zămislit fără sămânță și ai născut, în chip de negrăit, pe Cel ce nu-L pot vedea mai-marii cetelor îngerești. Pe Acela ca pe un Dumnezeu roagă-L, pentru sufletele noastre.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glas 1.

Podobie: Mormântul Tău...

Toma geamănul, cel ce s-a atins cu mâna de coasta cea dezvelită, nu s-a ars de atingerea ei, ci a

zăbovit, pipăind rănile mai cu amănuntul, și grăind către Cel împuns cu sulița pentru noi: Tu ești Domnul meu și Dumnezeu meu, măcar că ai și suferit patimă (de două ori).

Apoi: Învierea lui Hristos văzând... și Psalmul 50.

La Canoane, până la Înălțarea lui Hristos, nu se cântă și nici nu se citește: Să cântăm Domnului...; ci se pune Canonul sărbătorii, repetând irmoasele și cântând troparele pe 8 și Canonul Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia, se pun Condacul și Sedealna de la Minei și a Praznicului.

După Cântarea a șasea se pun Condacul și Icosul Praznicului.

La Cântarea a noua se cântă: Ceea ce ești mai cinstită...; apoi Luminânda Praznicului (de două ori).

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4; și se cântă Stihirile din Octoih.

A Învierii, glas 1:

Lăudăm, Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim Învierea Ta (de două ori).

De umilință:

Altă lume te așteaptă, suflete, și un Judecător, Care va să vădească cele ascunse și cele rele ale tale. Deci, nu stărui în cele de aici, ci apucă înainte, grăind către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuiește!

A Mucenicilor:

Pe purtătorii de chinuri ai lui Hristos, veniți toate neamurile să-i cinstim, cu laude și cu cântări duhovnicești; pe luminătorii lumii și propovăduitorii credinței, pe izvorul cel pururea curgător, care

izvorăște credincioșilor tămăduiri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, pace lumii Tale dăruiește și sufletelor noastre, mare milă.

Slavă... Și acum..., glasul 1:

Toma, cel ce se numea și Geamăn, nu era cu dânșii, când ai intrat, Hristoase, ușile fiind încuiate; pentru aceasta, și necrezând el spuselor lor, din necredință în credință l-ai întărit. Nu ai socotit, Bunule, lucru nevrednic, a-i arăta lui preacurată coasta Ta și rănile mâinilor și ale picioarelor. Iar el, pipăind și văzând, Te-a mărturisit pe Tine că ești nu numai Dumnezeu și nici numai om, ci a grăit: Domnul meu și Dumnezeu meu slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Cu buze curate lăudați, oameni, împreună cu îngerii, pe Cel ce a înviat a treia zi din mormânt și lumea împreună a ridicat.

Stih: Laudă, Ierusalime, pe Domnul; laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.

Arătatu-Te-ai Sfinților Tăi Apostoli, Mântuitorule, ușile fiind încuiate, printr-înșii înnoindu-ne nouă Duhul Tău cel Sfânt.

Stih: Că a întărit stâlpii porților tale; a binecuvântat pe fiii tăi, întru tine.

Pe Tine, Împărate al tuturor, văzându-Te acum nu cu ochii, ci cu dorul inimii încredințați fiind că ești Dumnezeu, cu cântări Te mărim.

Slavă... Și acum..., glasul 1:

Ucenicii îndoindu-se, a opta zi a venit Mântuitorul înaintea lor, unde erau adunați și, pace dându-le, către Toma a grăit: Vino, Apostole, pipăie mâinile în care au înfipt piroanele. O, nevinovata îndoială a lui Toma! Inimile credincioșilor la cunoștință le-a adus, și cu frică a grăit: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Bine este a ne mărturisi..., Sfinte Dumnezeule... și celelalte.

Troparul sfântului, Slavă... Și acum..., al Praznicului: Pecetluit fiind mormântul... Ectenia întreită și otpustul după obicei și Ceasul 1, la care se zice troparul și condacul Praznicului.

De astăzi se începe a se citi și Mijloceasurile: al Ceasului al III-lea și al Ceasului al VI-lea în biserică, iar al Ceasului I și al Ceasului al IX-lea se citesc în chilii, după tipicul cel rânduit.

La Pavecerniță se cântă Canonul Paraclisului al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și tripsnițele Penticostarului, care sunt ale lui Iosif, precum s-a arătat mai sus.

Se cade a ști:

că până la Înălțarea lui Hristos în toate săptămânile, așa se face slujba, precum s-a arătat în Duminica Tomii seara și luni dimineața a doua săptămână, schimbând numai stihirile și sedelnele, după rânduială.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea întâi din Canon.

CHINONICUL

Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane.

MARȚI

ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, cântând mai întâi trei ale Praznicului, glasul al 4-lea, și trei din Minei.

Stihirile Praznicului.

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Înviind din mormânt, ai stat înaintea Ucenicilor Tăi, Atotputernice, ușile fiind încuiate; și lui Toma, care nu credea, i-ai arătat rănile cuielor și împunsătura coastei cea de sulită, întărindu-l și încredințându-l, Cuvinte, că Tu Însuși ești Cel ce, din milostivire, ai răbdat patimile cele mântuitoare.

Multa Mea smerenie și deșertarea cea din nemăsurată milostivire văzându-le, nu te îndoii; ci încredințează-te, Geamănule, a zis Domnul, că Eu Însumi sunt Cel ce am pățimit și a treia zi am înviat din mormânt, și cămările iadului le-am deșertat și am înviat pe morții cei din veac.

Spăimântat de vederea Ta, când Te-a văzut, Toma a grăit, Atotputernice: Tu ești Dumnezeuul meu și Domnul! Cred, Iubitorule de oameni, că Tu Însuși ești Cel ce ai pățimit și ai vindecat patimile sufletelor noastre; mă închin puterii Tale, și lumii vestesc Învierea Ta cea înfricoșătoare și atotputernică.

Apoi se pun și de la Minei trei stihiri.

Slavă... Și acum..., a **Praznicului glasul 1:**

Ucenicii îndoindu-se, a opta zi a venit Mântuitorul înaintea lor, unde erau adunați și, pace dându-le, către Toma a grăit: Vino, Apostole, pipăie mâinile în care au înfipt piroanele. O, nevinovata îndoială a lui Toma! Inimile credincioșilor la cunoștință le-a adus, și cu frică a grăit: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Apoi: Lumină lină... **Prochimenul zilei și celelalte.**

LA STIHOAVNĂ

Stihurile Octoihului, glas 1:

A Învierii:

Înconjurați, popoare, Sionul și-l cuprindeți pe dânsul, și dați slavă într-însul Celui ce a înviat din morți; că Acesta este Dumnezeu nostru, Cel ce ne-a izbăvit pe noi de fărâdelegile noastre.

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

De gânduri și de fapte rele făcându-mă vinovat, Mântuitoarele, dăruiește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să-Ți cânt Ție: Izbăvește-mă, Făcătorule de bine, Bunule, și mă miluiește!

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

Mărturisirea voastră cea din timpul chinurilor, sfinților, a înspăimântat puterea demonilor și pe oameni din înșelăciune i-a izbăvit; pentru aceea, chiar când

vi se tăiau capetele grăiați: Fie, Doamne, jertfa sufletelor noastre bine-primită înaintea Ta! Că pe Tine dorindu-Te, am socotit fără de preț viața cea vremelnică, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., **glasul al 2-lea:**

După Învierea Ta, Doamne, adunați fiind Ucenicii Tăi și ușile fiind încuiate, ai venit între ei, pace dându-le lor. Și încredințându-se și Toma, din vederea mâinilor și coastei Tale, Domn și Dumnezeu Te-a mărturisit pe Tine, Care mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, Iubitorule de oameni.

Troparul Sfântului. Slavă... Și acum, **al Praznicului:** Pecetluit fiind mormântul..., **ectenia întreită și otpustul.**

LA UTRENIE

Începutul, după cum s-a arătat luni.

După întâia Catismă, se cântă Sedelnele Octoihului, glas 1.

A Învierii:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Femeile, dis-de-diminează, au venit la mormânt, și vedere îngerească văzând, s-au cutremurat; mormântul a strălucit viață, minunea le-a spăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea; iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei pieriți i-a asculat pe toți, frica osândirii dezlegând, cu puterea Crucii.

De umilință:

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, eu, păcătosul, cel ce n-am purtat greutatea și zăduful zilei, unde mă voi arăta? Cu cei din ceasul al unsprezecelea împreună mă numără, Dumnezeuule, și mă mântuiește.

A Mucenicilor:

Ca niște ostași buni, într-un cuget și o simțire crezând, de îngrozirile tiranilor netemându-vă, sfinților, ați venit cu osârdie la Hristos, luând asupra voastră cinstita Cruce; și săvârșindu-vă călătoria, ați primit din cer biruința. Slavă Celui ce v-a întărit pe voi! Slavă Celui ce v-a încununat! Slavă Celui ce lucrează prin voi tuturor tămăduiri!

Slavă... Și acum... a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Zid nebiruit dobândind credințioșii pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, veniți să ne închinăm și să cădem înaintea ei; că are îndrăzneală către Cel ce S-a născut dintr-însa, și i s-a dat să se roage și să izbăvească de urgie și de moarte sufletele noastre.

După a doua Catismă, se cântă **Sedealna Praznicului, glasul al 5-lea:**

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Pe apostolul și ucenicul lui Hristos toți să-l laudăm cu cântări, spre pomenirea lui; că acesta, semnele cuielor pipăind și credință sigură căutând, cu dumnezeiască cuviință a întărit în lume cugetele noastre, și se roagă Mântuitorului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum... **aceeași.**

Apoi: Învierea lui Hristos... și **Psalmul 50.**

Apoi Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se citesc **Condacul și Sedelnele de la Minei și a Praznicului.**

După a șasea Cântare se citesc **Condacul și Icosul Praznicului.**

Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, din Octoih, glas 1.

A Învierii:

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai călcat, și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un singur Atotputenic (de două ori).

De umilință:

Să nu mă lepezi, Mântuitorul meu, pe mine, cel cuprins de lenea păcatului; ridică gândul meu spre pocăință și iscusit lucrător al viei Tale mă arată, dăruindu-mi plata cea din ceasul al unsprezecelea și mare milă.

A Mucenicilor:

Acești ostași ai Împăratului cel mare s-au împotrivit poruncilor tiranilor și au nesocotit vitejește chinurile; și toată înșelăciunea călcând-o, după vrednicie fiind încununăți, cer de la Mântuitorul pace și mare milă.

Slavă... Și acum..., **glasul al 2-lea:**

Fiind ușile încuiate, stând Iisus înaintea Ucenicilor, le-a dat încredere și pace. Apoi a zis lui Toma: Pentru ce te îndoiești că am înviat din morți? Adu aici mâna ta și o pune în coasta Mea, și vezi că, deși

tu nu ai crezut, toți au cunoscut Patimile și Învierea Mea, grăind împreună cu tine: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție!

LA STIHOAVNA

Stihurile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Să lăudăm credincioșii neîncetat, împreună cu îngerii, pe Hristos, Cel ce a înviat a treia zi din mormânt și lumea împreună o a ridicat.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Pipăind Toma coasta Ta, Îndurate, a venit din nou la credință; iar noi, printr-însul, pe Tine Dumnezeu mai departe Te-am cunoscut.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Înviind din mormânt, dai pace poporului Tău, Izbăvitorule, și lumea împreună o ai ridicat din iad, Atotputernice.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Ușile fiind încuiate, venit-ai la ucenici, Hristoase. Atunci Toma, prin dumnezeiască rânduială, nu se afla cu dânșii. Că zicea: Nu voi crede, de nu voi vedea și eu pe Stăpânul; de nu voi vedea coasta din care a țâșnit sângele, apa, botezul; de nu voi vedea rana, prin care s-a vindecat omul de rana cea mare; de nu voi vedea că nu este ca un duh, ci trup și oase. Cel ce ai călcat moartea și pe Toma l-ai încredințat, Doamne, slavă Ție!

Bine este a ne mărturisi..., Sfinte Dumnezeule... și celelalte.

Troparul sfântului, Slavă... Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a patra din Canon.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÂNĂ A DOUA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6, cântând mai întâi trei ale Praznicului, glasul 1, și trei din Minei.

Stihurile Praznicului

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Înviind a treia zi din morți, Iubitorul de oameni, a zis lui Toma: Pipăie și vezi mâinile Mele și străpungerile picioarelor și semnul coastei, și cunoaște-Mă că sunt Dumnezeu neschimbat, Care am luat asupra-Mi, după ființă, frământătură pământescă, în care și pătimire am primit.

Se mira Geamănul, văzând străpungerile picioarelor și rănilor mâinilor Tale; și era uimit de înfricoșătoarea minune, cu mâna pipăind și văzând preacurata coastă din care a arătat neamurilor, fără îndoială, Învierea Ta cea de a treia zi.

Simt cea mai mare bucurie, Mântuitorule al meu, văzând

dovedită Învierea Ta, din cele de care, cu îndrăzneală, s-a învrednicit Toma a se atinge. Pentru aceasta pe Tine Te mărturisim Dumnezeu și Om, purtând două lucrări ale firilor din care ai fost alcătuit.

Apoi se pun și de la Minei trei stihiri.

Slavă... Și acum..., **a Praznicului, glasul al 4-lea:**

Venit-ai, Doamne, cu strălucirea cea neumbrită a Dumnezeirii Tale, ușile fiind încuiate; și stând în mijlocul Ucenicilor, le-ai dezvelit coasta Ta; și atătându-le semnele rănilor mâinilor și ale picioarelor Tale, și risipind mâhnirea tulburării lor, ai glăsuț lămurit: Precum vedeți, din trupul cu care M-am întrupat, prieteni, nu port fire de duh. Iar pe ucenicul care se îndoia, l-ai îndemnat să se atingă cu frică, zicându-i: Cel ce pe toate le iscodești, vino, și nu te mai îndoii! Iar el, simțind cu mâna firea Ta cea îndoită, cu frică și credincioșie a grăit, pătruns de credință: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoiului

Stihira Crucii, glas 1.

Crucea s-a înfipt în locul Căpățânii și a înflorit nouă nemurire din izvorul cel pururea curgător al coastei Mântuitorului.

A Învierii:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Veniți, popoarelor, să cântăm și să ne închinăm lui Hristos, slăvind

Învierea Lui cea din morți, că El este Dumnezeuul nostru, Care a izbăvit lumea din înșelăciunea vrăjmașului.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

O, cât este de bun schimbul pe care l-ați făcut, sfinților! Că sânziurile v-ați dat și cerurile ați moștenit; și vremelnic fiind încercați, în veci vă veseliți. Cu adevărat bun este schimbul pe care l-ați făcut, că cele stricăcioase părăsind, ați primit cele nestricăcioase, și cu îngerii dănuind, lăudați neîncetat pe Treimea cea de o ființă.

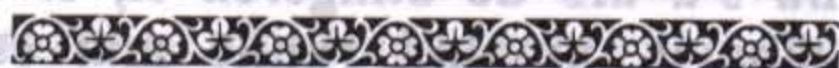
Slavă... Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Atinge-te, Tomo, de coasta Mea cu mâna, zice Hristos, și vino de pipăie semnele cuielor; cercetează cu credință și crede Mie, nu fii neîncrezător! Iar Toma, cum s-a atins cu degetul de Stăpânul, cu glas mare a grăit: Tu ești Dumnezeuul și Domnul meu, Milostive, slavă Ție!

Troparul sfântului, Slavă... Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

Să se știe:

Miercurea și Vinerea la Stihioavnă, la Sedelne și la Laude, se pun mai întâi stihirile Crucii și apoi ale Învierii, pentru că Domnul nostru întâi S-a răstignit, apoi a înviat din morți.

LA UTRENIE

Începutul după cum s-a arătat Luni.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoiului, glasul 1.

A Crucii:

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, tirania a pierit, și puterea vrăjmașului s-a zdrobit; că nici înger, nici om, ci Însuși Tu, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ție!

A Învierii:

Isaac în munte s-a suit, Iona întru adânc s-a pogorât, și amândoi patima Ta, Mântuitorule, au închipuit: unul adică, legăturile și junghierea, iar altul îngroparea și viața minunatei Tale Învieri; Doamne, slavă Ție!

A Mucenicilor:

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pățimit, milostiv fii, Doamne, și vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție!

Slavă... Și acum..., **a Crucii-Născătoarei:**

Cei ce am câștigat ocrotirea ta, Preacurată, și ne izbăvim de rele cu rugăciunile tale, fiind păziți în tot locul prin Crucea Fiului tău, toți, după datorie, cu bună credință pe tine te mărim.

După a doua Catismă se cântă Sedeauna Praznicului, glas 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Toma geamănul, cel ce s-a atins cu mâna de coasta cea dezvelită, nu s-a ars de atingerea ei, ci a zăbovit, pipăind rănile mai cu amănuntul, și grăind către Cel împuns cu sulița pentru noi: Tu ești Domnul meu și Dumnezeuul meu, măcar că ai și suferit patimă! (de două ori).

Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se pun Condacul și Sedelnele de la Minei și așa mai departe, precum am arătat în urmă.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul 1.

Stihira Crucii:

Pe Tine, Care pe Cruce ai fost răstignit și nouă viață ne-ai dăruit, ca pe Mântuitorul și Stăpânul Te laudăm neîncetat (de două ori).

A Învierii:

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată, să Te laudăm și să Te slăvim

A Mucenicilor:

Pe voi, prealăudaților mucenici, nici întristarea, nici strâmtorarea, nici foamea, nici prigoana, nici biciuirile, nici furia fiarelor, nici sabia, nici focul cel amenințător n-au putut să vă despartă de Dumnezeu; ci pentru dragostea cea către Dânsul, mai vârtos luptându-vă, ca și cum ați fi fost în trupuri străine, ați uitat de fire, nesocotind moartea; pentru aceasta, după vrednicia ostanelilor voastre ați primit plată, și moștenitori ai împărăției cerurilor v-ați făcut. Deci, ca cei ce aveți îndrăzneală către Iubitorul de oameni Dumnezeu, cereți pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

A lui Ananie.

Fiind ușile încuiate și Ucenicii adunați, a venit Mântuitorul unde erau strânși și, stând în mijlocul lor, a zis către Toma: Vino de pipăie și vezi semnele cuielor; întinde mâna ta și te atinge de coasta Mea, și nu fii neîncrezător, ci vestește cu credință Învierea Mea cea din morți!

LA STIH O AV NĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

O, minune nouă! O, chip uimitor! Cum de nu s-a aprins ca iarba, mâna Apostolului, de focul Dumnezeirii?

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Să ne sârguim și noi a ne sfinți mâinile prin ferirea de patimi, și așa să ne atingem de coasta Stăpânului.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Înnoiește-ți, suflete, toate simțirile tale, pentru adâncă privire a Dumnezeirii; că așa voiește Hristos să se săvârșească înnoirile.

Slavă... Și acum..., asemenea:

Privește cu mintea schimbarea lumii și împodobește-ți cele dinlăuntru cu fapte bune ca și cu niște frunze, suflete, și te înfrumusețează.

Și cealaltă slujbă a Utreniei.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a cincea din Canon.

JOI

ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA
DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, cântând mai întâi trei ale Praznicului, glasul al 2-lea, și trei din Minei.

Stihirile Praznicului

Podobie: Când de pe lemn...

Nepărăsind sânurile părintești, Te-ai arătat pe pământ purtător de trup, din milostivire, Hristoase; patimă și moarte primind, ai înviat a treia zi; și ușile fiind încuiate, ai intrat înăuntru ca un atotputernic. Pentru aceasta, pipăind Toma coasta Ta cea dumnezeiască, cu bucurie Te-a slăvit pe tine, Domnul și Ziditorul.

Cu piroane ai fost pironit pe cruce, cu sulița în coastă ai fost împuns, fiere ai gustat, Hristoase, moarte ai răbdat, fiind pus în mormânt ca un mort; dar ca un Dumnezeu ai sfărâmat legăturile iadului și împreună ai înviat pe cei morți din veac; după aceasta pe cețile nesticându-le, Ucenicilor Tăi Te-ai arătat, încredințându-i de Învierea Ta.

Paștile sunt praznicul cel de acum; Paștile cele dumnezeiești, Paștile cele de taină; Paștile cele de mântuire; Paștile care ne trec pe noi la viața cea fără de moarte; Paștile cele ce risipesc toată întristarea; Paștile cele ce dau Ucenicilor har de veselie. Pentru aceasta Toma a grăit: Domnul meu și Dumnezeuul meu ești, Cel ce ai prădat împărățiile iadului.

Apoi se cântă și trei stihiri de la Minei

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea:

O, uimitoare minune! Necredința a rodit credință nezdruncinată. Că zicea Toma: de nu voi vedea, nu voi crede! Dar pipăind coasta, a mărturisit pe Cel întrupat, ca pe Însuși Fiul lui Dumnezeu. L-a cunoscut ca pe Cel ce a pătimit cu trupul, L-a propovăduit ca pe Dumnezeuul Cel înviat; și a grăit cu glas de bucurie: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se cântă stihirile Octoihului, glasul 1.

A Învierii:

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am liberat, și cu Învierea Ta din stricăciune ne-am izbăvit; Doamne, slavă Ție!

A Apostolilor:

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Alăuta cea bine răsunătoare a Apostolilor, pusă în mișcare de Duhul Sfânt, a nimicit închinarea la idoli cei spurcați; și propovăduind pe unul Domnul, a izbăvit

pe păgâni din înșelăciunea idolească și i-a învățat să se închine Treimii Celei de o ființă.

A Mucenicilor:

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi; Dumnezeuul lui Israel.

Prealăudaților mucenici, pe voi pământul nu v-a acoperit, ci cerul v-a primit; deschisu-s-au vouă ușile raiului; și înăuntrul fiind, din pomul vieții vă îndulciți. Rugați-vă lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea:

O, uimitoare minune! Iarba atingându-se de foc s-a păzit nearsă; că punându-și Toma mâna în coasta cea de foc a lui Iisus Hristos Dumnezeu, nu s-a aprins prin pipăire; ci neîncrederea sufletului o a schimbat în dreaptă credință. Și cu căldură a grăit din adâncul sufletului: Tu ești Stăpânul meu și Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, slavă Ție!

Troparul sfântului. Slavă... Și acum... al Praznicului, Pecetluit fiind mormântul..., ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

Începutul, precum s-a arătat la ziua de Luni.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul 1:

A Învierii:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Pe cruce fiind pironit, Viața tuturor, și între morți fiind socotit Tu, Domnul Cel fără de

moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai sculat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Slavă dumnezeieștii Tale patimi, Hristoase! Slavă Învierii Tale! Slavă smereniei Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

A Apostolilor:

Înțelepților pescari ai lumii, cei ce ați primit de la Dumnezeu să fiți milostivi, rugați-vă și acum pentru noi, care grăim: Doamne, mântuiește pe credincioși și lumea Ta, și de primejdiile ce ne împresoară, izbăvește sufletele noastre, pentru Apostolii tăi.

A Mucenicilor:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Pe mucenicii lui Hristos toți să-i rugăm, că aceștia se roagă pentru mântuirea noastră; și să ne apropiem toți de dâșii cu credință; că aceștia izvorăsc darul tămăduirilor; aceștia alungă mulțimile demonilor, ca niște păzitori ai credinței.

Slavă... și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

Proorocii mai înainte te-au vestit, lămurit, Fecioară, Maică a lui Dumnezeu; iar dumnezeieștii Apostoli în lume te-au propovăduit și noi am crezut. Pentru aceasta toți cu dreaptă credință cinstindu-te, te lăudăm pe tine și cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te numim pururea.

După a doua Catismă, se cântă Sedealna Praznicului, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău, Mântuitorule...

Văzând coasta Mea, nu mai fi neîncrezător, grăia Cuvântul către Toma, cel ce se îndoia; cu degetul pipăie-Mă și cu mâna cercetează și văzând semnele rănilor Mele, propovăduiește lumii Învierea Mea din mormânt, cea de viață aducătoare (de două ori).

Învierea lui Hristos văzând..., Psalmul 50.

Apoi Canonul Praznicului, cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se pun Condacul și Sedelnele de la Minei.

După a șasea Cântare, se pun Condacul și icosul Praznicului.

Apoi Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe patru și se cântă stihirile Octoihului, glasul 1:

A Învierii:

Pogorârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință, slăvind-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară, și nedespărțit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea, Doamne, slavă Ție (de două ori).

A Apostolilor:

Pe Petru și pe Pavel cu un glas să-i lăudăm; pe Luca, pe Matei, pe Marcu, pe Ioan, pe Andrei, pe Toma, pe Bartolomeu, pe Simon Cananitul, pe Iacov, pe Filip și pe toată ceata Ucenicilor după cuviință să o lăudăm.

A Mucenicilor:

Bucurați-vă, Mucenicilor, întru Domnul, că lupta cea bună v-ați luptat; împăraților v-ați împotrivit și pe chinători ați biruit; de foc și de sabie și de fiarele cele sălbaticе, care sfâșiau trupurile voastre, nu v-ați înfricoșat; lui Hristos, împreună cu îngerii, cântare înălțând, cununi din ceruri ați primit. Rugați-vă să dăruiască lumii pace și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum..., glasul al 4-lea:

O, uimitoare minune! Ioan și-a plecat capul pe pieptul Cuvântului, iar Toma s-a învrednicit să pipăie coasta Lui; acela a scos de acolo, cu înfricoșare, adânc de teologie: taina întrupării lui Hristos; iar acesta s-a învrednicit a ne învăța pe noi cele de taină; ce a pus lămurit înaintea noastră dovezile Învierii Lui, grăind: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție!

LASTIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Rușinea patimilor și viforul gândurilor departe să se alunge, și așa va înflori primăvara credinței.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

A rătatu-Te-ai Sfinților Tăi Apostoli, Mântuitorule, ușile fiind încuiate, printr-înșii înnoindu-ne nouă, astăzi, dumnezeiescul Duh.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

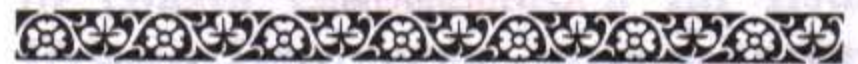
Pe Tine, Împăratul tuturor, văzându-Te acum nu cu ochii, ci cu

dorul inimii încredințați fiind că ești Dumnezeu, cu cântări Te mărim.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

După opt zile de la Învierea Ta, Iisuse Împărate, Cuvinte Unule-Născut al Tatălui, Te-ai arătat Ucenicilor Tăi, fiind ușile încuiate, pacea Ta dându-le lor; iar ucenicului care se îndoia i-ai arătat semnele, zicându-i: Vino de pipăie mâinile și picioarele și coasta Mea cea nestricăcioasă. Iar el, încredințându-se, a grăit către Tine: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție!

Și celelalte ale slujbei Utreniei, precum s-a arătat mai înainte.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a șaptea din Canon.

VINERI**ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA
DUPĂ PAȘTI****LA VECERNIE**

La: Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6 și se cântă trei stihiri ale Praznicului, glasul 1, și trei din Minei.

Stihurile Praznicului:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cu veșmântul dreptății cel mai alb decât zăpada îmbrăcându-ne, să ne veselim în ziua

aceasta a Paștilor, în care Hristos, ca un Soare al dreptății, din morți răsărind, pe noi pe toți cu nestricăciune ne-a luminat.

Împărăteasă și doamnă și al praznicilor praznic este ziua de acum, pe care a făcut-o cu adevărat Domnul; în aceasta, precum cântă David, în taină să ne veselim, popoare, că ușile fiind încuiate, pace a dăruit Ucenicilor.

Neîncrederea lui Toma, care pipăie mai cu îndrăzneală, cu dreapta cea iscoditoare, rănile mâinilor și ale picioarelor, spre încredințare lumească, adeverește Învierea cea mântuitoare pentru lume, a Cuvântului Dumnezeu-Omul, din adâncurile iadului.

Se adaugă și de la Minei trei stihiri.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Fiind ușile încuiate, stând Iisus înaintea Ucenicilor, le-a dat încredere și pace. Apoi a zis lui Toma: Pentru ce te îndoiești că am înviat din morți? Adu aici mâna ta și o pune în coasta Mea și vezi că, deși tu nu ai crezut, toți au cunoscut Patimile și Învierea Mea, grăind împreună cu tine: Domnul meu și Dumnezeul meu, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, glasul 1:

A Crucii:

Zid nebiruit este nouă cinstita Cruce a Mântuitorului; că în dânsa nădăjduind, ne mântuim toți.

A Învierii:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Rugăciunile noastre cele de seară primește-le, Sfinte Doamne, și ne dă nouă iertare păcatelor; că Tu singur ești Cel ce ai arătat în lume Învierea.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

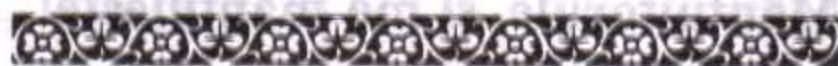
Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un singur Îndurat.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

Atinge-te, Toma, de coasta Mea cu mâna, zice Hristos, și vino de pipăie semnele cuielor; cercetează cu credință și crede Mie, nu fi neîncrezător! Iar Toma, cum s-a atins cu degetul de Stăpânul, cu glas mare a grăit: Tu ești Dumnezeul și Domnul meu, Milostive, slavă Ție!

Apoi, celelalte ale Vecerniei zilelor de rând.

Troparul sfântului, Slavă... Și acum..., al Praznicului, Pecetluit fiind mormântul..., ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

Se face începutul precum s-a arăta Luni.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul 1.

A Crucii:

Podobie: Platra fiind pecetluită...

Crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pe dânsa ai fost pironit, Viața tuturor;

raiul ai deschis, Mântuitorule, tâlharului ce a venit la Tine cu credință și desfătării s-a învrednicit, mărturisindu-se Ție: Pomește-mă, Doamne! Primește-ne ca pe acela, și pe noi, care grăim: Păcătuit-am toți, nu ne trece cu vederea, prin milostivirea Ta!

A Învierii:

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te slăvim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul-Dumnezeul nostru.

A Mucenicilor:

Întru Tine, Doamne, s-au îmbrăcat slăviții purtători de biruință, Cel ce ești lauda muceniei și vrednicia cununilor, pe cei fără de lege i-au biruit cu răbdarea pătimirilor, și prin puterea dumnezeiască au primit din cer biruință. Pentru rugăciunile lor, izbăvește-mă de vrăjmașul cel nevăzut, Mântuitorule, și mă mântuiește!

Slavă... Și acum..., **a Crucii-Născătoarei:**

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Mielușeaua cea neîntinată văzând pe Mielul și Păstorul mort, spânzurat pe lemn, plângând a zis, tânguindu-se ca o maică: Cum voi îndura smerenia Ta cea mai presus de cuvânt, Fiul meu, și Patimile cele de voie, Dumnezeule Preabun?

După a doua Catismă, se cântă Sedealna Praznicului:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Fericit ești tu, cel ce ai pipăit rănile coastei celei prea bune, care a vindecat rana cea prea mare a lui Adam și ne-a mijlocit fericirea cea nepieritoare, nouă celor ce am crezut Învierii Lui, numai prin cuvintele Sfinților Apostoli.

Slavă... Și acum..., **iar aceasta.**

Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmosul pe 8, și al Mineiului, pe 4.

După Cântarea a treia se pun Condacul și Sedealna de la Minei și a Praznicului.

După Cântarea a șasea se pun Condacul și Icosul Praznicului.

Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, cântând stihirile Octoihului, glasul 1.

A Crucii:

Prin crucea Ta, Hristoase, îngerii și oamenii s-au făcut o turmă și o Biserică; cerul și pământul se bucură; Doamne, slavă Ție (de două ori).

A Învierii:

Lăudăm, Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim Învierea Ta.

A Mucenicilor:

Veniți, toți credincioșii, să cinstim cu cântări și cu laude duhovnicești, pe purtătorii de chinuri ai lui Hristos, pe luminătorii lumii și propovăduitorii credinței, pe izvorul cel pururea curgător din care izvorăsc credincioșilor tămăduiri. Cu rugăciunile lor, Hristoase,

Dumnezeul nostru, dăruiește lumii Tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

A lui Anatolie.

Fiind ușile încuiate și Ucenicii adunați, a venit Mântuitorul unde erau strânși și, stând în mijlocul lor, a zis către Toma: Vino de pipăie și vezi semnele cuielor; întinde mâna ta și te atinge de coasta Mea și nu fi neîncredător, ci vestește cu credință Învierea Mea cea din morți.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă stihirile Praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Răstignindu-Te, raiul ai deschis oamenilor și pe cei morți împreună i-ai sculat, Cel ce ești Viața noastră; și ai înviat, moartea prădând cu puterea Ta, și ai unit cu adevărat cele pământești cu cele cerești; și ai umplut de bucurie negrăită ceata Apostolilor, Cuvinte al lui Dumnezeu, pace grăindu-le lor.

Stih: În tot pământul a ieșit vestiera lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stricăciunea a fost izgonită; ne-stricăciunea a înflorit; legătura cea de multă vreme s-a dezlegat; cerurile, pământul și cele de pe pământ să se veselească, că a înviat Hristos; moartea s-a prădat; ziua cea veselă s-a arătat; ușile fiind încuiate, înăuntru a intrat Dătătorul de viață și Domnul.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Să ne bucurăm astăzi, veselindu-ne în ziua pe care a făcut-o

Domnul; sculatu-S-a Dătătorul de viață, iadul s-a prădat; ceata Apostolilor face să se audă bucuria; Toma, cel ce se îndoia, a pipăit coasta Stăpânului și, pipăind, două firi a propovăduit.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

Atinge-te, Toma, de coasta Mea cu mâna, zice Hristos, și vino de pipăie semnele cuielor; cercetează cu credință și crede Mie, nu fi neîncredător! Iar Toma, cum s-a atins cu degetul de Stăpânul, cu glas mare a grăit: Tu ești Dumnezeu și Domnul meu, Milostive, slavă Ție!

Și celelalte, ale Utreniei zilelor de rând.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune cântarea a opta din Canon.

SĂMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÂNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, cântând mai întâi trei stihiri idiomele ale Praznicului, glas 1, și trei din Minei.

Stihirile Praznicului:

Fiind ușile încuiate și Ucenicii adunați, ai intrat fără de veste, Atotputernice Iisuse, Dumnezeu nostru; și stând în mijlocul lor și pace dându-le, i-ai umplut de Duh Sfânt; și le-ai poruncit să

aștepte și nicăieri să nu se de-
părteze din Ierusalim, până când
nu vor fi îmbrăcați cu putere de
sus. Pentru aceasta grăim către
Tine: Luminarea și Învierea și
Pacea noastră, slavă Ție!

După opt zile de la Învierea Ta,
Doamne, Te-ai arătat Ucenicilor
Tăi, în locul în care erau adunați;
și grăind către dânșii: Pace vouă!,
ai arătat ucenicului, care se îndoia,
mâinile și preacurata coastă; iar
acela, încredințându-se, a zis către
Tine: Domnul meu și Dumnezeu
meu, slavă Ție!

Toma, cel ce se numea Geamăn,
nu era cu dânșii când ai intrat,
Hristoase, ușile fiind încuiate; pen-
tru aceasta și necrezând el spu-
selor lor, din necredință în cre-
dință l-ai întărit. Nu ai socotit,
Bunule, lucru nevrednic, a-i arăta
lui preacurată coasta Ta și rănilor
mâinilor și ale picioarelor. Iar el,
pipăind și văzând, Te-a mărturisit
pe Tine că ești nu numai Dum-
nezeu și nici numai om; ci a zis:
Domnul meu și Dumnezeu meu,
slavă Ție!

Apoi se adaugă și de la Minei trei stihiri.

Slavă..., a Praznicului, glasul al 6-lea:

Ușile fiind încuiate, venit-ai la
Ucenici, Hristoase. Atunci Toma,
prin dumnezeiască rânduială, nu
se afla cu dânșii. Că zicea: Nu voi
crede, de nu voi vedea și eu pe
Stăpânul; de nu voi vedea coasta
din care a țâșnit sângele, apa, bo-
tezul; de nu voi vedea rana, prin
care s-a vindecat omul de rana cea
mare; de nu voi vedea, că nu este

ca un duh, ci trup și oase. Cel ce ai
călcat moartea și pe Toma l-ai
încredințat, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei:

Dogmatica, glasul 1:

Pe ceea ce este mărirea a toată
lumea, care din oameni a odrăslit
și pe Stăpânul L-a născut, pe ușa
cea cerească, lauda celor fără de
trupuri și podoaba credincioșilor,
pe Maria Fecioara să o lăudăm.
Că aceasta s-a arătat cer și bise-
rică a Dumnezeirii; aceasta, sur-
pând peretele cel din mijloc al
vrajbei, pace a adus și împărăția a
deschis. Deci, pe aceasta având-o
întărire a credinței, apărător avem
pe Domnul, Cel ce S-a născut din-
tr-însa. Îndrăznească, dar, îndrăz-
nească poporul lui Dumnezeu; că
Acesta va birui pe vrăjmași, ca un
atotputernic.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă stihirile Învierii, glas 1.

Rugăciunile noastre cele de
seară primește-le, Sfinte Doamne,
și ne dă nouă iertare păcatelor; că
Tu singur ești Cel ce ai arătat în
lume Învierea.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a
îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și
S-a încins.

Înconjurați, popoare, Sionul și-l
cuprindeți pe dânsul, și dați slavă,
într-însul, Celui ce a înviat din
morți; că Acesta este Dumnezeu
nostru, Cel ce ne-a izbăvit pe noi
de fărădelegile noastre.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Veniți, popoare, să cântăm și să ne închinăm lui Hristos, slăvind Învierea Lui cea din morți; că Acesta este Dumnezeu nostru, Care a izbăvit lumea de înșelăciunea vrăjmașului.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am liberat și cu Învierea Ta din stricăciune ne-am izbăvit; Doamne, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Iubitorule de oameni, mare și fără asemănare este mulțimea îndurărilor Tale! Că îndelung ai răbdat: de iudei fiind lovit peste obraz, de Apostol pipăit și de cei ce Te tăgăduiau pe Tine mult ispitit. Cum Te-ai întrupat? Cum Te-ai răstignit, Cel ce ești fără de păcat? Ci, dă-ne înțelegere ca și lui Toma, ca să grăim Ție: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Troparul sfântului, Slavă... Și acum..., al Praznicului, glasul al 7-lea: Pecetluit fiind mormântul..., **ectenia întreită și otpustul.**

Așa se face slujba Vecerniei în fiecare Vineri seara, până la Cincizecime.

Cade-se a ști:

Canoanele pentru morți ale glasurilor din Octoih din toate Sâmbetele ale acestor cincizeci de zile, se cântă Vineri seara, la Pavecerniță.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul... **se cântă troparele precum s-a arătat Luni, iar după întâia Catismă se cântă Sedelenele Învierii, glasul 1.**

Mormântul Tău, Mântuito- rule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te slăvim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeu nostru.

Slavă...

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Femeile, dis-de-diminează, au venit la mormânt, și vedere îngerescă văzând, s-au cutremurat: mormântul a strălucit viață, minunea le-a spăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând, au vestit Ucenicilor Învierea: iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei pieriți i-a sculat pe toți, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Și acum..., **a Născătoarei de Hristos:**

Gavriil zicând ție, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătate-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit în tine; slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a slobozit pe noi, prin nașterea ta!

După a doua Catismă se cântă Sedelna Praznicului, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

De frica iudeilor fiind ascunși Ucenicii și în Sion adunați, ai intrat la dâșii, Bunule. Și fiind ușile încuiate, ai stat în mijlocul

lor, umplându-i de bucurie; și le-ai arătat lor mâinile și rănile preacuratei Tale coaste, zicând ucenicului celui ce se îndoia: Adu mâna ta și caută de vezi că Eu Însumi sunt, Cel ce am pățimit pentru tine.

Slavă... Și acum..., iar aceasta.

Învierea lui Hristos... și apoi

Psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 6, al sfântului care este hramul bisericii pe 4 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se pun Condaecul și Sedealna Mineiului, Slavă... Și acum... a Praznicului.

După Cântarea a șasea se citește Condaecul și Icosul Praznicului.

Apoi Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4, cântând Stihirile Învierii, glas 1:

Lăudăm, Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim Învierea Ta.

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai călcat, și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un singur Atotputernic.

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi, cu inimă curată, să Te lăudăm și să Te slăvim.

Plecăciunea Ta cea cu dumnezeiască cuviință slăvind-o, Te lăudăm pe tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară și nedespărțit ai fost de Tatăl; pățimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca

dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea, Doamne, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

După opt zile de la Învierea Ta, Iisuse Împărate, Cuvinte Unule-Născut al Tatălui, Te-ai arătat Ucenicilor Tăi, fiind ușile încuiate, pacea Ta dându-le lor; iar ucenicului care se îndoia, i-ai arătat semnele, zicându-i: Vino de pipăie mâinile și picioarele și coasta Mea cea nesticăcioasă. Iar el, încredințându-se, a grăit către Tine: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul 1:

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Precum nu ai stricat pecețile mormântului, Dătătorule de viață, Hristoase, așa, după Înfricoșătoarea Învierea Ta cea din mormânt, ai intrat prin ușile încuiate la preaslăviții Tăi Apostoli, umplându-i de bucurie și Duhul Tău cel drept dându-le lor, pentru nemăsurată mila Ta.

Stih: Laudă, Ierusalime pe Domnul; laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane.

Toma, cel numit și Geamăn, nu era de față când Te-ai arătat Tu, Doamne, Ucenicilor; pentru aceea nu credea Învierii Tale și zicea celor ce Te văzuseră pe Tine: De nu voi pune degetul meu în coasta Lui și în rănile cuielor, nu voi crede că a înviat.

Stih: Că a întărit stâlpii porților tale; a binecuvântat pe fiii tăi întru tine.

Precum voiești, pipăie, a grăit Hristos către Toma: Pune mâna ta și Mă cunoaște, că am oase și trup pământesc; și nu fi neîncrezător, ci împreună cu ceilalți încredințează-te. Iar el a zis: Tu ești Dumnezeu meu și Domnul; slavă Învierii Tale!

Slavă... Și acum... **glasul 1:**

Ucenicii îndoindu-se, a opta zi a venit Mântuitorul înaintea lor, unde erau adunați, și pace dându-le, către Toma a zis: Vino, Apostole, pipăie mâinile în care au înfipt piroanele. O, nevinovata îndoială a lui Toma!

nimile credincioșilor la cunoștință le-a adus, și cu frică a zis:

Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Și celelalte ale slujbei Utreniei și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a noua din Canonul Praznicului.

CHINONICUL

Laudă, Ierusalime, pe Domnul; laudă pe Dumnezeu tău, Sioane.

Cade-se a ști

Că de se va întâmpla să cadă Sfântul și marele Mucenic Gheorghe în Duminica Mironosițelor (Paștile la 16 aprilie), să se vadă Învățătura de Tipic din Minciul pe Aprilie.

Dacă însă cade în Duminica Slăbănogului sau a Samarincii, sau a Orbului, să se vadă «Rânduiala de tipic», tipărită la sfârșitul acestei cărți.

DUMINICA A TREIA DUPĂ PAȘTI A SFINTELOR FEMEI MIRONOSIȚE ȘI A DREPTULUI IOSIF LA VECERNIA MICĂ

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii din Octoih, glasul al 2-lea:

Veniți să ne închinăm Celui mai înainte de veci din Tatăl născut...

Hristos Mântuitorul nostru, pironindu-Se pe cruce...

Cu arhanghelii să lăudă Învierea...

Pe Tine, Cel ce-ai fost răstignit... (Caută-le pe toate acestea la Vecernia mare).

Slavă... glasul al 2-lea:

Pentru ce amestecați mirurile cu lacrimi, Ucenitelor! Piatra a fost răsturnată, mormântul a fost golit; vedeți stricăciunea zdrobită de Viață, pecețile mărturisind deslușit aceasta; pe străjerii

celor neascultători greu dormind; firea cea muritoare s-a mântuit în trup de Dumnezeu, iadul se tânguiește. Alergând cu bucurie, spuneți Apostolilor că Hristos, Cel ce a amorât moartea, Cel întâi-născut din morți, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu. Dogmatica, alcătuită de Studitul; același glas.

O, preamărită taină! Văzând minunile, propovăduiesc Dumnezeirea, nu tăgăduiesc firea omească; că Emmanuel a deschis porțile firii, ca un iubitor de oameni; iar ca Dumnezeu, nu a rupt încuietorile fecioriei, ci din pân-tece așa a ieșit, precum prin auz a intrat; precum S-a zămislit, așa

S-a întrupat; fără patimă a intrat, și în chip negrăit a ieșit, precum zice proorocul: Această poartă încuiată va fi, și nimeni nu va trece printr-însa, fără numai singur Domnul, Dumnezeu lui Israel, Cel ce are mare milă.

Lumină lină... și Prochimenul: Domnul a împărășit... cu stihurile. Apoi: Învrednicește-ne, Doamne...

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihira Învierii; glasul al 2-lea:

Învierea Ta, Hristoase, Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Ta; Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Și acestea ale Născătoarei de Dumnezeu, același glas.

Podobie: Când de pe lemn...

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Bucurie a tuturor celor întristați, ocrotitoare a celor nedreptățiți, hrană a celor săraci, mângâiere a străinilor, și toiag al orbilor, cercetătoare a celor bolnavi, acoperământ și sprijin al celor împovărați și ajutătoare a orfanilor tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt! Grăbește, rugămu-te să se mântuiască robii tăi.

Stih: Ascultă fiică, și vezi și pleacă urechea ta!

Toată fărădelegea, fără de măsură, tot păcatul, fără conținere, am săvârșit, eu ticălosul; vrednic sunt de toată osândirea; dă-mi prilejuri de pocăință, Fecioară, ca să mă arăt acolo

neosândit; că pe tine te aduc ca mijlocitoare, pe tine te chem ca apărătoare; să nu mă rușinezi, dumnezeiască Mireasă!

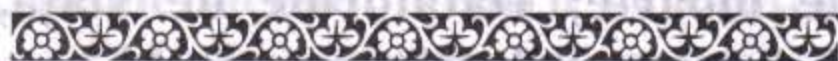
Stih: Feței tale se vor ruga credincioșii.

Altă scăpare către Făcătorul și Stăpânul nu avem, fără numai pe tine, curată, dumnezeiască Mireasă; să nu ne îndepărtezi pe noi, de la ocrotirea ta cea caldă, nici să ne rușinezi pe noi cei ce alergăm cu dragoste sub acoperământul tău, Maica Dumnezeului nostru; grăbește și ne dă nouă ajutorul tău, și de urgia cea de acum mântuiește-ne pe noi.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Mironosițele, de dimineață venind și la mormântul Tău cu grabire ajungând, Te căutau pe Tine, Hristoase, ca să ungi cu miresme preacurat trupul Tău; și auzind cuvintele îngerului, semne dătătoare de bucurie Apostolilor au vestit: Că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind viață veșnică și mare milă.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... se cântă troparele (caută la Vecernia mare), ectenia și otpustul.

LA VECERNIA MARE

După binecuvântarea preotului, se cântă: Hristos a înviat... (de trei ori) după obicei și Psalmul 103.

Apoi ectenia mare și se citește Catisma întâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihurile pe 10 și se cântă șapte Stihiri ale Învierii, glasul al 2-lea, și trei ale Mironosițelor.

Stihirile Învierii:

Veniți să ne închinăm Celui mai-nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu-Cuvântul, Cel întrupat din Fecioara Maria; că răstignire răbdând, îngropării S-a dat, precum Însuși a voit; și înviind din morți, m-a mântuit pe mine, omul cel rătăcit.

Hristos, Mântuitorul nostru, a rupt zăpăsul cel ce era împotriva noastră, pe Cruce pironindu-L și stăpânirea morții a zdrobit. Să ne închinăm Învierii Lui celei de a treia zi.

Cu arhanghelii să laudăm Învierea lui Hristos; că Acesta este Răscumpărătorul și Mântuitorul sufletelor noastre; și întru slavă înfricoșătoare și întru putere tare iarăși va să vină, să judece lumea pe care o a zidit.

Stihiri ale lui Anatolie.

Pe Tine, Cel ce ai fost răstignit și îngropat, îngerul Te-a propovăduit ca pe un Stăpân și a zis femeilor: Veniți de vedeți unde a zăcut Domnul, că a înviat, precum a zis, ca un atotputernic. Pentru aceasta ne închinăm Ție, Cel singur fără de moarte; Dătătorule de viață, Hristoase, miluiește-ne pe noi.

Cu crucea Ta ai șters blestemul lemnului; cu îngroparea Ta ai omorât stăpânirea morții; iar cu Învierea Ta ai luminat neamul omenesc. Pentru aceasta, grăim Ție: Făcătorule de bine, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Deschisu-s-au Ție, Doamne, cu frică, porțile morții, și portarii iadului, văzându-Te, s-au spăimântat; că porțile cele de aramă le-ai sfărâmat, și încuietorile cele de fier le-ai zdrobit; și ne-ai scos pe noi din întuneric și din umbra morții, și ai rupt legăturile noastre.

Laudă de mântuire cântând, din guri glas să înălțăm; veniți toți în casa Domnului să îngenunchem, grăind: Cel ce pe Cruce ai fost răstignit și din morți ai înviat, și ești în sânurile Tatălui, curățește păcatele noastre.

Apoi următoarele 3 Stihiri idomele ale Mironosițelor.

Alcătuire a lui Anatolie, glasul al 2-lea:

Mironosițele femei, foarte de dimineață miresme luând, au ajuns la mormântul Domnului; dar găsind lucruri la care nu se așteptau, cu îngrijorare se gândeau la răsturnarea pietrei și unele către altele ziceau: Unde sunt pecețile mormântului? Unde este custodia lui Pilat și paza cea strașnică? dar un înger plin de strălucire s-a făcut vestitor femeilor celor nedumerite, zicând către dânsese: Pentru ce căutați, cu tânguiri, pe Cel ce este viu și a dat viață neamului omenesc? Sculatu-S-a din morți Hristos, Dumnezeul nostru, ca un atotputernic, dăruindu-ne tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

Alcătuire a lui Cumula.

Pentru ce amestecați mirurile cu lacrimi, Ucenicilor? Piatra a fost răsturnată, mormântul a fost

golit; vedeți stricăciunea zdrobită de Viață, pecețile mărturisind deslușit aceasta; pe străjerii celor neascultători greu dormind; firea cea muritoare s-a mântuit în trup de Dumnezeu, iadul se tânguiește. Alergând cu bucurie, spuneți Apostolilor că Hristos, Cel ce a omorât moartea, Cel întâi-născut din morți, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Mironosițele de dimineață venind și la mormântul Tău cu grabire ajungând, Te căutau pe Tine, Hristoase, ca să ungi cu miresme preacurat trupul Tău; și auzind cuvintele îngerului, semne dătătoare de bucurie Apostolilor au vestit: Că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind viață veșnică și mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Alcătuire a lui Cosma Monahul.

Mironosițele femei, ajungând la mormântul Tău, și văzând pecețile mormântului și neaflând preacuratul Tău trup, tânguindu-se, au mers zicând cu îngrijorare: Cine a furat nădejdea noastră? Cine a luat pe Cel mort și gol și cu smirnă uns, pe singura mângâiere a Maicii Sale? O, cum a fost omorât Cel ce a înviat morții! Cum a fost îngropat Cel ce a prădat iadul! Ci Te scoală, Mântuitorule, ca un Însuși atotputernic, a treia zi, precum ai zis, mântuind sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Glasul al 2-lea:

Trecut-a umbra legii, când Darul a venit; că precum rugul, fiind aprins, nu ardea, așa, Fecioară ai născut și fecioară ai rămas. În locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

Vohod, Lumină lină...

Prochimenul: Domnul a împărățit...

La Litie se cântă Stihirile idiomele, glas 1.

Mironosițelor femei, pentru ce ați venit la mormânt? Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat Domnul, îndrăzniți!, strigă îngerul.

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungi cu miresme trupul Tău și negăsindu-l, se mirau între dânsese, necunoscând Învierea. Dar un înger a stat înaintea lor și le-a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Venit-au la mormânt Magdalena și cealaltă Marie, căutând pe Domnul; și au văzut pe înger, ca un fulger șezând pe piatră și către dânsese zicând: Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat, precum a zis; în Galileea Îl veți afla pe El. Către Care să grăim: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus și l-a pus în mormântul cel nou al său;

că se cădea Lui să iasă din mormânt, ca dintr-o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor porțile raiului, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din pântecel tău ieșind, Preacurată, Făcătorul și Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a liberat; pentru aceasta ție, Preacurată, ca unei maici a lui Dumnezeu și Fecioare cu adevărat, îți grăim, fără tăcere, ca îngerul: Bucură-te Stăpână, ocrotitoarea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihira Învierii; glasul al 2-lea:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Ta; Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Apoi Stihirile Paștilor cu stihurile lor: Paștile cele sfinte...

Alte stihiri după Alfavita; glasul al 2-lea. (Cine voiește le poate cânta în locul Stihirilor Paștilor).

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Prin cruce ai nimicit blestemul pomului din rai, Mântuitorule; cu îngroparea Ta ai omorât puterea morții și cu scularea Ta ai luminat neamul nostru. Pentru aceasta cântăm Ție: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Pe Cruce pironit fiind, Hristoase, ai schimbat frumusețea fapturilor; și ostașii arătându-și neomenia, au împuns cu sulița coasta Ta. Iar iudeii au cerut să se pecetluiască mormântul, neștiind puterea Ta. Cel ce pentru îndurarea milostivirilor Tale ai primit îngropare și a treia zi ai înviat, Doamne, slavă Ție!

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Dătătorule de viață, Hristoase, îndurat-ai patimă de bună voie pentru cei morți, și în iad pogorându-Te, ca un puternic, pe cei ce așteptau acolo venirea Ta, i-ai smuls ca de la o fiară puternică, și în locul iadului le-ai dăruit să locuiască raiul. Pentru aceasta și nouă, celor ce slăvim scularea Ta cea de a treia zi, dăruiește-ne curățire de păcate și mare milă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Pe Tine, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, pogorându-Te de pe Cruce Iosif, împreună cu Nicodim, și văzându-Te mort, gol și neîngropat, cuprins fiind de jale plină de milă, tânguindu-se, zicea: Vai mie, prea dulce Iisuse! Pe Tine cu puțin mai-nainte soarele văzându-Te răstignit pe Cruce, cu întuneric s-a înfășurat și pământul de frică s-a cutremurat și catapeteasma templului s-a sfâșiat; dar, iată, Te văd acum de voie supunându-Te morții pentru mine. Cum Te voi îngropa, Dum-

nezeul meu? Sau cum Te voi înfășura cu giulgiuri? Cu ce mâini mă voi atinge de trupul Tău cel neîntinat? Sau ce cântări voi cânta plecării Tale dintre noi, Îndurate? Măresc Patimile Tale; cu cântări laud îngroparea Ta, împreună cu Învierea, grăind: Doamne, slavă Ție!

Și acum..., Ziua Învierii... Hristos a înviat! (o dată), iar după Tatăl nostru... se zice troparul: Născătoare de Dumnezeu... (de trei ori), binecuvântarea pâinilor și obișnuita citire din Tâlcuirea Faptelor Sfinților Apostoli.

SPRE ȘTIINȚĂ: De se va întâmpla să nu fie Priveghere la Doamne, strigat-am..., se cântă Stihirile Învierii pe 4 și ale Mironosițelor, cu cele de la Litie pe 6; apoi Vohod și Prochimenul zilei. La Stihovna se cântă Stihira Învierii și Stihirile Paștilor; Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea: Pe Tine, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină... și după Tatăl nostru... se cântă troparele următoare, glasul al 2-lea:

Al Învierii:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cea ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeule nostru, slavă Ție!

Slavă...

Iosif cel cu bun chip, de pe Cruce coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l, și cu miresme în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Și acum...

Stând lângă mormânt, îngerul a grăit Mironosițelor femei: Miru-

rile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Apoi otpustul Vecerniei.

LA MIEZONOPTICĂ

Se cântă Canonul Sfintei Treimi din Octoih, după obicei. (Caută în Octoih, Duminică, la Miezonoptica glasului al 2-lea).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparele arătate mai înainte.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 2-lea:

Piatra mormântului neoprind a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, slavă Ție!

Slavă...

Sânul cel preacurat întru cele de sus nedeșertându-l, ai primit, pentru toți, îngropare și înviere; Doamne, slavă Ție!

a Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și întru feciorie păstrată, Maică adevărată te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu Cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

După a doua Catismă se cântă Sedcalna, glasul al 2-lea:

Mironosițele, de dimineată venind și privind mormântul gol, ziceau Apostolilor: Zdrobit-a Cel puternic putrejunea și pe cei din iad i-a smuls din legături; propovăduiți cu îndrăzneală, că a înviat Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Slavă...

Miresmele îngropării Tale aducând femeile, au venit în ascuns, de dimineată, la mormânt, temându-se de semeția iudeilor și știind mai dinainte paza ostașilor. Dar firea cea slabă a biruit pe cea bărbătească, deoarece gândul cel plin de milă a plăcut lui Dumnezeu. Deci, cu cuviință grăiau: Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preamărită ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te laudăm; că prin crucea Fiului tău, iadul s-a surpat și moartea s-a omorât; cei morți au înviat și de viață ne-am învrednicit; raiul am dobândit, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, slăvim pe Hristos, Dumnezeul nostru, ca pe Cel puternic și singur mult-Milostiv.

Și îndată se citește (în mănăstiri) Catisma a creia, adică Psalmul 118:

Fericiți cei fără prihană...

Apoi se cântă Binecuvântările Învierii: Soborul îngeresc...

Apoi:

IPACOI

glasul al 2-lea:

După Patima Ta, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt și s-au spăimântat, căci glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Și îndată se cântă

ANTIFOANELE

glasului al 2-lea:

ANTIFON 1

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluieste-ne pe noi, cei ce greșim Ție mult, în tot ceasul, o, Hristoase al meu! Și ne dă puțință mai înainte de sfârșit să ne pocăim.

Slavă... Și acum...

Sfântului Duh se cuvine a împărăți, a sfinți și a mișca făptura; că Dumnezeu este, de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

ANTIFON 2

De n-ar fi Domnul întru noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmașul și de uci-gașul de om?

Dinților lor nu da, Mântuitorule pe robul Tău; că asemenea leului se pornesc asupra mea vrăjmașii mei.

Slavă..., Și acum...

În Sfântul Duh este începătoria vieții și cinstea; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întărește, le păstrează, în Tatăl, prin Fiul.

ANTIFON 3

Cei ce se încred în Domnul, se aseamănă muntelui celui sfânt, căci nicidecum nu se clatină de loviturile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-și tindă cei ce viețuiesc dumnezeiește; că nu va lăsa Hristos certării pe aleșii Săi.

Slavă..., Și acum...

Din Duhul Sfânt izvorăște toată înțelepciunea; de acolo este harul Apostolilor și cu biruințe se încununează mucenicii, și proorocii văd.

PROCHIMEN, glasul al 2-lea:

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, după porunca prin care ai poruncit, și adunare de popoare Te va înconjura.

Stih: Doamne, Dumnezeul meu, întru Tine am nădăjduit.

Apoi: Toată suflarea...; **Evanghelia a patra a Învierii, Învierea lui Hristos... (de trei ori) și Psalmul 50.**

CANOANELE

Al Paștilor cu Irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și al Mironosițelor pe 6.

CANONUL Paștilor, glas 1.

Cântarea 1:

Irmosul:

Ziaua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, «Paștile! Că din moarte la viață și

«de pe pământ la cer, Hristos «Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei «ce cântăm cântare de biruință».

Să ne curățim simțirile, și să vedem pe Hristos strălucind, cu nepropiata lumină a Învierii; și cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă!

Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure, și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Alcătuire a lui Teofan, glas 1.

Cântarea 1:

Același Irmos:

Hotarul morții l-ai ridicat, purtând în pânțele pe Hristos, Viața cea veșnică, Care a răsărit astăzi din mormânt, Fecioară cu totul fără prihană, și lumea a luminat.

Văzând pe Fiul tău și Dumnezeu înviat, bucură-te împreună cu Apostolii, curată, de Dumnezeu cu daruri dăruită; bucură-te ca una ce ești pricina Bucuriei tuturor, Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Canonul Mironosițelor, glasul al 4-lea

Alcătuire a lui Andrei Criteanul.

Cântarea 1:

Irmosul:

Cântarea lui Moise cântând, grăiește, suflete: Ajutor și «acoperitor s-a făcut mie spre

«mântuire; Acesta este Dumnezeuul
«meu și-L voi preaslăvi pe El».

Răstignit ai fost cu trupul, Cel
ce ești fără de patimă, după firea
Tatălui; împuns ai fost în coastă,
izvorând lumii sânge și apă. Tu ești
Dumnezeul nostru și pe Tine Te
slăvim.

Crucea Ta o cinstesc și îngro-
parea Ta o slăvesc, Bunule, și laud
și mă închin Învierii Tale, și gră-
iesc: Tu ești Dumnezeuul nostru și
pe Tine Te slăvim.

Deși ai gustat fiere, Cel ce ești
dulceața Bisericii, dar ne-ai izvo-
rât nouă nestrucăciune din coasta
Ta; tu ești Dumnezeuul nostru și pe
Tine Te slăvim.

Socotit ai fost, Mântuitorule, cu
morții, Cel ce ai ridicat pe cei
morți; gustat-ai stricăciunea, căci
stricăciune nicidecum n-ai cunos-
cut; Tu ești Dumnezeuul nostru și
pe Tine Te slăvim.

Să se veselească Sionul și să se
bucure cerul; Hristos a înviat, ridi-
când pe cei morți, care Îi cântă: Tu
ești Dumnezeuul nostru și pe Tine
Te slăvim.

Cu giulgiuri înfășurând Iosif
trupul Tău, Hristoase, în mormân-
tul cel nou Te-a pus pe Tine, Mân-
tuirea noastră; dar pe cei morți, ca
un Dumnezeu, i-ai înviat.

Venind mai înainte de dimi-
neață, femeile au văzut pe Hristos
și au grăit către dumnezeieștii
ucenici: Cu adevărat a înviat
Hristos, veniți să-L lăudați pe El
împreună cu noi!

Slavă...

Preasfântă Treime, Dumnezeire
una, Unime fără de început, Pă-
rinte și Fiule și Duhule dumneze-
iesc, mântuiește lumea! Tu ești
Dumnezeul nostru și pe Tine Te
slăvim.

Și acum... a Născătoarei:

Blestemul cel de demult dezle-
gând, curată, în pântecul tău ai
odărlit nouă binecuvântarea, năs-
când Prunc; că Acesta este Dum-
nezeu, cu toate că poartă trup.

Catavasiu:

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Veniți să bem băutură nouă,
nu din piatră seacă făcută
«cu minuni, ci din izvorul ne-
«stricăciunii cel izvorât din mor-
«mântul lui Hristos, întru care ne
«întărim».

Acum toate s-au umplut de lu-
mină; și cerul și pământul și cele
de dedesubt. Deci, să prăznuiască
toată făptura Învierea lui Hristos,
întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu
Tine, Hristoase, astăzi mă ridic
împreună cu tine, Cel ce ai înviat.
Răstignitu-m-am ieri împreună cu
Tine; Însuși împreună mă prea-
mărește, Mântuitorule, întru îm-
părăția Ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

La viața cea nestrucăcioasă
mă întorc astăzi, curată,
prin bunătatea Celui ce S-a născut

din tine, și tuturor marginilor lumină a strălucit.

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut cu trup, văzându-L înviat din morți, precum a zis, dănuiește, curată; și pe Acesta, ca pe un Dumnezeu, mărește-L, Preacinstită.

Canonul Mironosițelor.

Irmosul:

Mintea mea cea stearpă arată-o aducătoare de roadă, «cu milostivirea Ta, Dumnezeule, «Lucrătorule al celor frumoase și «Săditorule al celor bune».

Palmele pe cruce pironindu-Ți, Iisuse, pe toate neamurile din înșelăciune adunându-le spre cunoștința Ta le-ai chemat, Mântuitorule.

Mulțimea iudeilor strigă lui Pilat: Slobozește nouă pe tâlharul cel făcător de rele; și ia-L, ia-L și-L răstignește pe Cel fără de păcat.

Răstignindu-Te Tu Hristoase, lumina s-a întunecat, pământul s-a cutremurat și mulți morți s-au ridicat din morminte, de frica puterii Tale.

Stând înaintea Crucii, Mielușeaua Ta, Iisuse, cu plângere striga: Unde mergi, Fiule? Unde Te duci, Mielule, Cel ce Te-ai junghiat pentru toți?

Mă închin Crucii Tale, Iisuse, laud și îngroparea, cinstesc patimile și piroanele mâinilor, sulita și Învierea Ta.

Înviat-ai Iisuse, și vrăjmașul a fost prădat; Adam împreună cu

Eva s-au izbăvit din legături și din stricăciune, prin Învierea Ta.

Înviind Tu, Hristoase, s-au sfărâmat încuietorile și porțile iadului, și legăturile morții s-au dezlegat îndată, de frica puterii Tale.

De Dumnezeu primitorule Iosif, vino de stai împreună cu noi, grăind: Înviat-a Iisus Izbăvitorul, Cel ce a sculat pe Adam, cu milostivirea Sa.

Să se bucure cu noi cei doisprezece Ucenici, împreună cu femeile purtătoare de mir și cu Iosif și cu ceilalți ucenici și ucenițe ale lui Hristos.

Slavă...

Tatălui împreună și Fiului și Duhului celui drept, Firii celei Una, mă închin și o laud, despărțită după fețe și unită după ființă.

Și acum..., a Născătoarei:

Fericită ești curată, ceea ce ești din rădăcina lui Iesei, din care a odrăslit după trup, pentru noi, toiagul și floarea, Hristos.

Catavasie: Veniți să bem băutură nouă...

CONDACUL Paștilor.

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cea ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor Mironosițe: Bucurați-vă! și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cea ce dai celor căzuți ridicare.

ICOS

Pe Soarele cel mai-nainte de soare, Care a apus oarecând în

mormânt, întâmpinatu-L-au către dimineață, căutându-L ca pe o zi, femeile Mironosițe, și una către alta grăiau: O, prietenelor! Veniți să ungem cu miresme Trupul cel de viață purtător și îngropat, Trupul care a înviat pe Adam cel căzut, Care zace în mormânt. Să mergem, să ne grăbim ca și Magii și să ne închinăm și să aducem miruri, în loc de daruri, Celui ce nu în scutece, ci în giulgiu a fost înfășurat; și să plângem și să grăim: O, Stăpâne, scoală-Te! Cel ce dai celor căzuți ridicare.

SEDELNELE

Glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme aducând femeile cu căldură la mormânt, Mântuitoarele, se bucurau cu sufletele de strălucirea îngerului și Te propovăduiau pe Tine Dumnezeu a toate și Ucenicilor grăiau: Cu adevărat a înviat din mormânt Viața tuturor!

Slavă... Și acum..., același glas:

Ceata Ucenicilor Tăi, împreună cu femeile Mironosițe, se bucură într-un glas că sărbătoare de obște împreună cu dânsule prăznuiesc, întru slava și cinstea Învierii Tale. Și printr-înșii și noi grăim Ție: Iubitorule de oameni, dă poporului Tău mare milă!

Cântara a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Ava- «cum să stea împreună cu noi, și să

«arate pe îngerul cel purtător de «lumină, grăind cu mare glas: «Astăzi este mântuirea lumii, că a «înviat Hristos ca un atotputernic».

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pântecul fecioresc, a fost Hristos, iar ca om, Mielușel S-a chemat, dar fără prihană, ca Cel ce n-a gustat întinăciune, Paștile noastre; și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Ca un Mielușel de un an, cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși din mormânt a strălucit nouă, frumos, Soarele dreptății.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat, jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Cel ce a zidit pe Adam, pe strămoșul tău, curată, din tine Se zidește, și cu moartea Sa a stricat, astăzi, moartea, care s-a pricinuit prin acela, și pe toți a luminat cu dumnezeieștile raze ale Învierii.

Pe Hristos, pe Care L-ai născut curată, ceea ce ești bună și fără prihană și frumoasă între femei, prea frumos văzându-L astăzi strălucind din morți, spre mântuirea tuturor, slăvește-L împreună cu Apostolii, bucurându-te.

Canonul Mironosițelor.**Irmosul:**

Nașterea Ta cea din Fecioară, mai înainte văzând-o pro-
«orocul, a propovăduit grăind:
«Auzit-am auzul Tău și m-am
«temut: că de la miazăzi și din
«muntele umbros cel sfânt ai venit,
«Hristoase».

Prin cruce ai robit pântecelul
iadului și împreună ai sculat pe cei
morți, și ai zdrobit stăpânia mor-
ții; pentru aceasta noi, cei din
Adam, închinându-ne, lăudăm îngro-
parea și învierea Ta, Hristoase.

Mântuitorul nostru, Care ai
binevoit, pentru milostivirea milei,
să fii pironit pe cruce, și să ne
izbăvești pe noi de blestemul stră-
moșului, dezleagă legăturile gre-
șealelor mele celor multe; că poți
să împlinești toate câte voiești.

Cel ce ai pironit pe cruce bles-
temul meu cel de demult, și prin
Sângele cel din coasta Ta mi-ai
izvorât binecuvântarea, Mântui-
torule, dezleagă legăturile gre-
șealelor mele celor multe; că poți
să împlinești toate câte voiești.

Iadul întâmpinându-Te, întru
cele de dedesubt, Mântuitorule, s-a
amărât, văzând că pe cei ce odi-
nioară i-a putut înghiți, dându-i
acum înapoi fără de voie, i se
răscolesc și adâncurile și este golit
și prădat de cei morți.

Deși piatra a fost pecetluită, cu
custodia fiind păzită, o, vrăjma-
șilor călcători de lege, totuși
Domnul a înviat, precum mai-

nainte a zis, dezlegând legăturile
greșealelor mele celor multe; că
poate să împlinească toate câte
voiește.

Cel ce ai înviat din mormânt și
iadul ai prădat și pe cei morți ai
înviat și nestricăciune mi-ai izvorât,
prin Învierea Ta, dezleagă legă-
turile greșealelor mele celor multe;
că poți să împlinești toate câte
voiești.

Cu adevărat rușinați-vă, nele-
guiților; că Hristos a înviat și pe
cei morți împreună i-a ridicat, gră-
ind: Îndrăzniți, că Eu am biruit
lumea! Deci, credeți Lui, ori tăceți,
înșelătorilor, care tăgăduiți În-
vierea Lui.

Cel ce, înviind din mormânt, ai
grăit purtătoarelor de mir: Bucu-
rați-vă!, iar Apostolilor: Propo-
văduiți Învierea Mea!, dezleagă
legăturile greșealelor mele celor
multe; că poți să împlinești toate
câte voiești.

Pe Iosif cel cu bun chip, râvni-
torul bunei credințe, sfetnicul și
ucenicul, să-l cinstim, împreună cu
Mironosițele și cu Apostolii, gră-
ind cu dânsii, cu credință și cu
bucurie, lăudând Învierea Mân-
tuitorului.

Slavă...

Cine va putea să spună slava cea
nedespărțită a Dumnezeirii celei
mai presus de ființă? Că fiind una
după fire, e lăudată ca Treime fără
de început, de o ființă, ca o Unime
în Treime lăudată, cu fețe (iposta-
suri) neamestecate.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Cel zămislit în pântecul tău fără sămânță, Curată Maică-Fecioară, roagă-L neîncetat, ca ceea ce ești de Dumnezeu Născătoare, să dezlege legăturile greșelilor mele celor multe; că poți să împlinești toate câte voiești.

Catavasi: La dumnezeiasca strajă...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Să mergem dis-de-diminează, și în loc de mir, cântare să «aducem Stăpânului; și să vedem «pe Hristos, Soarele dreptății, «tuturor viață răsărind».

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare vesele, lăudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Adunarea binecredincioșilor se luminează cu razele cele dumnezeiești și de viață purtătoare, ale Învierii Fiului tău, Maică a lui Dumnezeu, Preacurată, și se umple de bucurie.

N-ai deschis porțile Fecioarei când Te-ai întrupat, și nici pecetea mormântului nu le-ai stricat, Împărate al fapturii; pentru aceasta văzându-Te ea, că ai înviat, se bucură.

Canonul Mironosițelor.

Irmosul:

Risipind negura sufletului meu, Mântuitorule, luminează-mă cu lumina poruncilor «Tale, ca Cel ce singur ești Împărat al păcii».

Îmbrăcând firea mea, Mântuitorul meu, m-ai dezbrăcat de haina mea cea dintâi, pe care mi-a țesut-o semănătorul păcatului, vai mie!

Frunze de smochin mi-a cusut păcatul mie, celui ce prin sfatul șarpelui n-am păzit prea curata Ta poruncă, Mântuitorul meu, vai mie!

Venind Hristos, Cel născut din Maria, și turnând untdelemn, a vindecat sufletul meu, cel rănit cu gândurile mele cele tâlhărești.

Stând lângă Cruce, Născătoarea de Dumnezeu, cea fără prihană, ca o maică grăia: Lăsatu-m-ai singură, o, Fiul meu și Dumnezeule!

Zdrobind pe șarpele, începătorul răutății, cu arma Crucii Tale, prin Învierea Ta ai sfărâmat și boldul morții, Iisuse.

Să strige Adam: Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Sfărâmatu-s-au, prin Învierea Celui ce a sculat pe cei morți.

Mironosițele femei ajungând la mormântul Celui ce a dat viață celor de jos, glas au auzit zicând: Hristos a înviat!

Săvârșind pomenirea binecredincioaselor purtătoare de miruri

și a tuturor Ucenicilor Tăi, Te lăudăm pe tine, Hristoase, întru luminată Învierea Ta.

Să cinstim toți, precum se cuvine pe Iosif cel cu bun chip, care a pogorât Trupul Domnului de pe cruce și cu credință l-a îngropat.

Slavă...

Tie mă închin, lui Dumnezeu-Tatălui și Fiului și Duhului, celor trei ipostasuri, și cred că cele trei sunt Una, întru o singură ființă.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai născut, cu naștere fără de sămânță, mai presus de fire, pe Însuși Stăpânul Hristos, Cel ce a înnoit firea, te lăudăm credincioșii.

Catavasi: Să mergem dis-de-dmineață...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului, și ai sfârșit încuietorile cele veșnice, «care țineau pe cei legați, Hristoase; «iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai «înviat din mormânt».

Păzind pecetele întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă porțile raiului.

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine Însuși aducându-Te de voie Tatălui, ai sculat pe Adam împreună cu tot neamul, înviind Tu din mormânt.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Firea cea mai-nainte stăpânită de moarte și de stricăciune, este ridicată la viața cea nestricăcioasă și veșnică, prin Cel ce S-a întrupat din preacurat pântecul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Pogorâtu-S-a în cele mai de jos ale pământului, Cel ce, pogorându-Se, S-a și sălășluit în pântecul tău, curată, și întrupându-Se mai presus de minte, a și ridicat împreună cu Sine pe Adam, înviind din mormânt.

Canonul Mironosițelor

Irmosul:

Întru adâncul păcatelor sunt ținut pururea și în marea vie-«ții mă afund; ci scoate-mă și pe «mine din patimi, ca pe Iona din «fiară, și mă mânuiește».

Mort este iadul; îndrăzniți, pământenilor! Că Hristos, pe Cruce fiind răstignit, a aruncat sabia împotriva lui și zace mort, că a fost prădat, golindu-se de cei ce îi avea.

Prădatu-s-a iadul; îndrăzniți, muritorilor! Și mormintele s-au deschis; sculați-vă, strigă către voi din iad Hristos, Cel ce a venit să izbăvească pe toți din stricăciune.

Pe morții, pe care i-ai înghițit oarecând, iadule, având asupra lor putere, dă-Mi-i înapoi acum, când ți-i cer, strigă către tine Dătătorul de viață și Dumnezeu, Cel ce a venit să izbăvească pe toți din pântecul tău cel nesățios.

A înviat Domnul, prădând pe vrăjmașul; și pe toți i-a ridicat smulgând din lanțuri pe cei legați și pe Adam cel dintâi zidit, sculându-l pe el Dumnezeu, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Cu giulgiu înfășurându-Te pe Tine, Hristoase, Iosif cel cu bun chip Te-a pus în mormânt; și ungând cu miresme locașul cel fără de viață al trupului Tău, a rostogolit o piatră mare deasupra mormântului.

Femei mironosițe, pentru ce vă mai grăbiți? Pentru ce aduceți miresme Celui viu? Înviat-a Hristos, precum mai-nainte a zis; să înceteze lacrimile voastre, schimbându-se întru bucurie.

Slavă...

Pe Treime întru o Unime să o lăudăm, credincioșii, împreună cu Fiul, pe Tatăl slăvind, și pe Duhul cel de o ființă cu Fiul, Care este în Tatăl, Dumnezeu fără de început și veșnic.

Și acum..., a Născătoarei:

În pântece ai zămislit, curată, ca o viță, fără de nici o lucrare, pe Strugurele nesticăciunii, din Care izvorăsc nouă, ca vinul, șuvoaiele nemuririi, viața cea veșnică.

Catavasie: Pogorātu-Te-ai în cele...

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Zicând purtătoarelor de miruri: Bucurați-vă!, plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi a binevesti le-ai porun-

cit, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

ICOS

Mergând Mironosițele la mormântul Tău, Mântuitorule, erau îndoite cu gândul întru ele însele și ziceau: Cine ne va răsturna piatra mormântului? Și, uitându-se, au văzut că piatra era răsturnată; dar mirându-se de chipul îngerului și de îmbrăcămintea lui, erau cuprinse de teamă și se gândeau să fugă. Iar tânărul a grăit către dânsule: Nu vă temeți! Cel pe Care Îl căutați a înviat; veniți de vedeți locul unde a zăcut trupul lui Iisus și degrabă mergând, vestiți Ucenicilor că Mântuitorul a înviat din mormânt.

SINAXAR

ÎN DUMINICA A TREIA DUPĂ PAȘTI,

A MIRONOSIȚELOR.

În această zi, a treia Duminică după Paști, prăznuim sărbătoarea Sfintelor femei Mironosițe. Facem încă și pomenirea lui Iosif din Arimateea, care era ucenic în ascuns al Domnului, și a lui Nicodim ucenicul, care venise noaptea la Mântuitorul.

Dintre toți aceștia, femeile Mironosițe sunt martorii nemincinoși și cei dintâi ai Învierii, iar Iosif și Nicodim, ai înmormântării: adică ai faptelor care sunt pentru credința noastră cele mai de seamă și cele mai cuprinzătoare.

Nicodim, pentru că nu avusese aceleași simțăminte cu iudeii, a fost dat afară îndată din sinagogă; iar Iosif, după îngroparea trupului Domnului, a fost aruncat de iudei într-o prăpastie, de unde a fost scos cu putere dumnezeiască și a fost dus în Arimateea, care era locul său de naștere. Hristos, după ce a înviat, S-a arătat lui Iosif, care se afla în lanțuri, și l-a încredințat și mai mult despre taina Învierii. Și cu toate că a suferit multe din partea iudeilor, nu a răbdat să treacă sub tăcere cele cu privire la taina Învierii, ci a învățat cu îndrăzneală, pe toți,

cele întâmplare. Se spune, astfel, că tot acest Nicodim, cel dintâi, ar fi făcut cunoscut, în scris, cu de-amănuntul, cele cu privire la Patimile lui Hristos și cele cu privire la Înviere, ca unul care făcea parte din sinagogă, și care cunoștea cu de-amănuntul sfaturile și judecățile iudeilor, și, într-un singur cuvânt, toate. Și, din pricina aceasta, precum am zis, ca martori nemincinoși ai înmormântării, au fost așezați laolaltă cu femeile care au mărturisit Învierea, după cea dintâi încredințare a Tomii; căci aceea s-a rânduit mai înainte, ca una care a avut loc, după cum se știe, la opt zile.

Aceste femei au mărturisit cele dintâi Învierea și au vestit-o Ucenicilor. Căci se cuvenea ca aceea, care căzuse mai întâi sub păcat și care moștenise blestemul, să vadă mai întâi Învierea și să audă bucuria, ea însăși, care auzise mai întâi blestemul: «Întru dureri vei naște fii». Ele s-au numit Mironosițe, deoarece Iosif și Nicodim, îngropând, Vineri, prea în grabă, trupul Domnului, fiindcă Paștile băteau la ușă și era mare ziua acelei Sâmbete, ei, deși Îl unseseră cu miruri, după obiceiul iudeilor, totuși nu făcuseră lucrul așa cum se cuvenea. Că ei puseseră numai aloe și smirnă, și înfășurându-L cu giulgiu, Îl așezaseră în mormânt.

Pentru aceasta, femeile Mironosițe, având, ca niște ucenițe, dragoste fierbinte pentru Hristos, cumpărând miruri de mult preț, au venit noaptea la mormânt, atât de frica iudeilor, cât și din pricina obiceiului, ca să-L plângă și să-L ungă cu miresme în zorii zilei și să împlinescă atunci, ceea ce nu se putuse face, din pricina grabei, la îngropare. Iar dacă au ajuns ele la mormânt, aleasă arătare au văzut: Doi îngeri strălucitori șezând înăuntrul mormântului și altul pe piatră. După aceea au văzut pe Hristos și I s-au închinat. Magdalena, însă, luându-L drept grădinar, L-a întrebat unde a dus trupul lui Hristos.

Mironosițe au fost multe dar, Evangheliștii făcând amintire numai de cele mai însemnate, trecând cu vederea pe celelalte. Acestea erau: mai întâi de toate Maria Magdalena, din care Hristos alungase șapte demoni și care, după Învierea Domnului, ducându-se la Roma, după cum se spune, a dat unei morți neașteptate pe Pilat și pe arhieriei, istorisind cezarului Tiberiu cele făcute de aceia împotriva lui Hristos. Mai târziu ea a murit în Efes și a fost înmormântată de Ioan Teologul; iar sfintele ei moaște au fost aduse în Constantinopol de preaințeleptul Leon.

A doua Mironosiță a fost Salomeea, fiica lui Iosif Logodnicul, care a avut soț pe Zevedei, din care s-au născut Ioan Evanghelistul și Iacov. Că Iosif a avut patru fii: Iacov, numit cel mic, Iosi, Simon și Iuda, și trei fiice: Estera, Tamara și Salomeea lui Zevedei. Astfel, când auzi vorbindu-se în Evanghelie de Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iosi, să te gândești că aceea este Născătoarea de Dumnezeu; că Născătoarea de Dumnezeu se socotește maică a copiilor lui Iosif. De aci se poate înțelege că Ioan Evanghelistul este nepot de soră al lui Hristos.

A treia dintre Mironosițe este Ioana, femeia lui Huza, care era ispravnic și iconom al casei împăratului Irod. A patra Mironosiță este Maria și a cincea Marta, surorile lui Lazăr; a șasea, Maria lui Cleopa și a șaptea, Suzana. Au mai fost încă și multe altele, care, după cum istorisește dumnezeiescul Luca, slujeau lui Hristos și Ucenicilor Lui, din avutul lor.

Deci, Biserica lui Dumnezeu a primit să prăznuiască, după Sfântul Apostol Toma, și pe acestea, ca pe cele ce au propovăduit Învierea, și au adus multe mărturii pentru credința noastră, întru încredințarea și dovedirea lămurită a Învierii lui Hristos, ca pe unele care au văzut cele dintâi pe Hristos înviat din morți și au propovăduit tuturor învățătura cea mântuitoare și au petrecut viața întru Hristos, în cel mai bun chip și precum se cuvenea unor femei, care au fost ucenițe ale lui Hristos.

Cu rugăciunile Sfintelor Mironosițe, Dumnezeu, miluiește-ne pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din
Cuptor, făcându-Se om, păt-
«mește ca un muritor; și prin
«patimă, pe cel muritor îl îmbracă
«în podoaba nestrucăciunii, Cel ce
«este singur binecuvântat, Dum-
«nezeul părinților, și preaslăvit».

Femeile cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri în urma Ta au alergat și, bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele

de taină, Ucenicilor Tăi Hristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice; și săltând, laudăm pe Pricinuitorul, pe Cel ce este singur binecuvântat, Dumnezeuul părinților, și preaslăvit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, fiind mai înainte vestitoare a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani, din mormânt cu trupul, tuturor a strălucit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Fiul Tău omorând astăzi moartea, ceea ce ești cu totul fără prihană, a dăruit tuturor celor muritori viața, care rămâne în vecii vecilor; Cel ce este singur binecuvântat, Dumnezeuul părinților, și preaslăvit.

Cel ce împărățește peste toată făptura, făcându-Se om, S-a sălășluit în pântecul tău, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită; și cruce și moarte răbdând, a înviat cu dumnezeiască cuviință, împreună sculându-ne și pe noi, ca un atotputernic.

Canonul Mironosițelor

Irmosul:

Heruvimilor asemănându-se, tinerii dăntuiau în cuptor, «cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeule, că în adevăr și cu judecată ai adus asupra-ne toate aces-

«tea, pentru păcatele noastre; Cel «ce ești prealăudat și preaslăvit, «întru toți vecii».

Ca un iubitor de oameni vrând să mântuiești din înșelăciune pe toți cei ce i-ai zidit, ai îngăduit să fii pironit pe cruce, ca să înnoiești, Mântuitorule, cu trupul Tău, chipul cel năpădit de patimi; și surpând iadul, ai înviat împreună cu Tine și pe cei morți.

Pe cruce fiind înălțat, pe toți i-ai chemat la Tine, Îndurate, precum ai făgăduit, Bunule; că pentru păcatele noastre ai binevoit a îndura cu adevărat toate acestea; prin care și tâlharului i-ai deschis porțile raiului, Mântuitorule.

Tu ai ridicat a treia zi, din mormânt, biserica Trupului Tău cea stricată, precum ai făgăduit, Bunule, ca să-Ți arăți, cu adevărat, slava Ta, pe care o izvorăști nouă prin credință, slobozind din legături pe cei robiți, pe care iadul îi ținea de demult înlănțuiți.

O, nechibzuința fariseilor! O, nebunia celor nelegiuți! Ce lucru de necrezut ați văzut, de nu ați crezut lui Hristos? Au doară pe cei bolnavi nu i-a sculat, cu cuvântul? Au doară n-a mântuit El toată lumea? Să vă facă pe voi a crede măcar ostașii, sau cei ce au înviat din morți.

Să spună acum străjerii care amortiseră de spaimă: Cum s-a furat Acela pe Care nicidecum nu L-au văzut, nerecunoscătorii? Căci dacă nu L-au văzut și nici nu L-au simțit când a înviat, cum

puteau să-L creadă vreodată furat așa? Să vă facă pe voi a crede măcar piatra aceasta și giulgiurile de îngropare ale lui Hristos.

Pentru ce-L străjuți ca pe un mort? Pentru ce ați pus peceți pe piatră, fariseilor, temându-vă că va fi furat? Iată, cu adevărat, groapa s-a pecetluit; deci cum a înviat Hristos, dacă nu era Dumnezeu? Să vă facă pe voi a crede cei ce au înviat și au fost văzuți de mulți.

Slavă...

Împreună cu Tatăl slăvim pe Fiul și pe Duhul Sfânt, grăind cu glas neîncetat: Treime, Una în ființă, miluiește și mântuiește pe toți; Unime în trei fețe, milostivește-Te spre noi, Dumnezeule, Cel preaslăvit în veci.

Și acum..., a **Născătoarei**:

În pântecele tău, Preacurată, cum ai încăput, ca pe un prunc, pe Cel de care se cutremură Puterile îngerești, ca de un Dumnezeu? Fără numai că așa S-a sălășluit, precum a voit, precum singur știe, vrând să mântuiască pe toți pământeni din Adam, dezlegând pe Adam de blestemul acela amar din pricina mâncării.

Catavasie: Cel ce a izbăvit...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, «împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a

«sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci».

Veniți în ziua cea cinstită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din dumnezeiască veselie, și din Împărăția lui Hristos, laudându-L pe Dânsul, ca pe un Dumnezeu, în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi; că iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la mare și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte Atotțiitorule și Cuvinte și Duhule, Fire ceea ce ești una în trei ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Venit-a în lume Ziditorul prin tine, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu; și zdrobind pântecele iadului, ne-a dăruit nouă, celor muritori, învierea. Pentru aceasta Îl binecuvântăm întru toți vecii.

Surpând toată puterea morții, Fiul tău, Fecioară, cu Învierea Sa, ca un Dumnezeu tare, ne-a înălțat și pe noi împreună cu El și ne-a îndumnezeit. Pentru aceasta Îl laudăm în veci.

Canonul Mironosițelor

Irmosul:

Pe Cel ce în muntele Sinai a preînchipuit oarecând lui «Moise, în rug, minunea Fecioarei,

«lăudați-L, bine-L cuvântați și-L
«preaînălțați întru toți vecii».

Razele soarelui s-au ascuns de
frica Patimilor lui Hristos, morții
au înviat, munții s-au clătinat,
pământul s-a cutremurat și iadul
s-a golit.

Tinerii cei de trei ori fericiți,
care erau oarecând în cuptor,
măinile înălțându-și, au preînchi-
puit, Bunule, preacurată crucea
Ta, prin care ai surpat, Hristoase,
puterea vrăjmașului.

O, fariseilor orbi, înșelători și
călcători de lege, care n-ați crezut
în Învierea lui Hristos, socotind-o
minciună! Ce lucru de necrezut ați
văzut? Că a înviat Hristos, Cel ce a
sculat pe cei morți.

O, fariseilor vrăjmași; de nu ne
credeți pe noi, întrebați voi pe
ostașii voștri: Ce au pățimit ei.
Cine a răsturnat cu mâinile piatra
mormântului?

Cine este Cel ce a uscat smo-
chinul? Cine este Cel ce a vindecat
mâna cea uscată? Cine este Cel ce
a săturat, oarecând, mulțimile în
pustie? Fără numai Hristos-Dum-
nezeu, Cel ce a sculat pe cei morți.

Cine este Cel ce a dat vedere
orbilor și pe leproși a curățit, pe
șchiopi a îndreptat și a umblat pe
mare ca pe uscat, fără să Se ude?
Fără numai Hristos-Dumnezeu,
Cel ce a sculat pe cei morți.

Cine este Cel ce a sculat din
mormânt pe cel mort de patru zile
și pe fiul văduvei? Cine este Cel ce
a întărit, ca un Dumnezeu, pe slă-

bănogul ce era în pat? Fără numai
Hristos-Dumnezeu, Cel ce a sculat
pe cei morți.

Strigă piatra aceasta, glăsuiesc
pecețile pe care voi punându-le, ați
așezat străjeri să păzească mor-
mântul: Cu adevărat a înviat
Hristos și viază în veci!

Cu adevărat a înviat Hristos,
iadul a fost prădat, șarpele a fost
zdrobit, Adam a fost izbăvit, cei de
jos au fost mântuiți. Pentru ce,
deci, nu credeți, vrăjmașilor și
călcătorilor de lege?

Slavă...

Împreună cu Tatăl slăvim pe
Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea
Sfântă, întru o Dumnezeire, gră-
ind: Sfânt, sfânt, sfânt ești în veci!

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Pâinea cea pururea vie, Care
în pântecul tău S-a frământat
fără de aluat, în frământătura
noastră, pe Unul Hristos-Dum-
nezeu, în două firi L-ai născut fără
schimbare.

Catavasie: Această aleasă și sfântă zi...

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te,
L noule Ierusalime, că slava
«Domnului peste tine a răsărit.
«Saltă acum și te bucură, Sioane!
«Iar tu, Curată Născătoare de
«Dumnezeu, veselește-te întru În-
«vierea Celui născut al tău»!

O, dumnezeiescul, o, iubitul, o,
prea dulcele Tău glas! Căci cu noi

ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe Care întărire de nădejde avându-Te credincioșii, ne bucurăm.

O, Paștile cele mari și Preasfințite, Hristoase! **O**, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cu un glas te fericism, Fecioară, noi credincioșii: Bucură-te, poarta Domnului! Bucură-te, cetate însuflețită! Bucură-te, prin care ne-a strălucit nouă, astăzi, lumina Învierii din morți, a Celui ce S-a născut din tine.

Veselește-te, bucură-te, dumnezeiască poartă a luminii! Că Iisus, Cel ce a apus în mormânt, a răsărit, strălucind mai luminos decât soarele, și a luminat pe toți credincioșii, stăpână, de Dumnezeu cu har dăruită.

Canonul Mironosițelor

Irmosul:

Pe ceea ce a zămislit în pân-tece, cu trup mai presus de «fire, pe Cuvântul, Cel ce a strălucit din Tatăl mai-nainte de «vremi, cu cântări fără de tăcere, «credincioșilor, să o mărim».

Moștenitor al raiului celui nematerial ai făcut pe tâlharul care pe cruce Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, strigând: Pomeni-te-mă, Atotputernice Mântuitorule!

Lovit ai fost cu palma pentru noi și scuipat de cei fără de lege,

Iisuse, Cel ce ai scris lui Moise, slugii Tale, tablele Legii, în Sinai.

Cu oțet și cu fiere ai fost adăpat, pentru noi, Mântuitorule, Cel ce ne-ai dat nouă Trupul și cinstitul Tău Sânge, spre mâncare și băutură a vieții Tale celei veșnice.

În coasta cea de viață făcătoare, cu sulița fiind împuns, Hristoase, ai izvorât lumii, preacuratul Tău sânge și apa cea cinstită, ca un izvor pururea viu.

Socotit ai fost între cei morți, Cel ce ai înviat pe cei morți; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; prădat-ai iadul, înviind pe Adam.

Înviat-ai din morți, Iisuse, și vrăjmașul a fost legat, iadul a fost prădat, mormintele s-au golit și cei din adâncuri s-au sculat, închinându-se Ție, Hristoase.

Cine a furat pe Cel mort, mai ales că era și gol? Pentru ce vă amăgiți, fariseilor? Hristos a înviat și s-au desfăcut legăturile și încuietorile iadului.

Slavă Ție, Hristoase Mântuitorule, Cel ce ai izvorât viața, și lumina ai răsărit celor ce erau în întunericul necunoștinței, și tot pământul l-ai luminat cu Învierea Ta.

Lăudat să fie sfetnicul cel cu bun chip, Iosif, împreună cu Mironosițele și cu dumnezeieștii Ucenici, ca unul ce este și el vestitor al Învierii lui Hristos.

Pe Iosif cel minunat să-l lăudăm credincioșii, împreună cu Nicodim

și cu credincioasele Mironosițe, care au strigat: **Cu adevărat a înviat Domnul!**

Slavă...

Fără de început ești, Părinte, nezidit ești, Fiule, și împreunăstătător pe un scaun ești, Duhule Sfinte; Una sunt cele trei, după fire și trei după fețe, un Dumnezeu adevărat.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Să se veselească Iesei, să dănuțuiască și David; că iată, Fecioara, toiagul cel de Dumnezeu sădit, a odrăslit floare, pe Hristos Cel pururea viu.

Catavasie: Luminează-te...

Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru...

LUMINÂND A Paștilor:

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o, Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă... a **Mironosițelor:**

Femeilor, ascultați glas de bucurie: Zdrobind iadul cel tiran, am ridicat lumea din stricăciune; alergați de spuneți prietenilor Mei bunele-vestiri; căci voiesc să luminez zidirea Mea cu bucurie de acolo, de unde a venit întristarea.

Și acum..., iar **aceasta.**

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8, și se cântă 4 Stihiri ale Învierii și 4 ale lui Anatolie, glasul al 2-lea:

Stihirile Învierii:

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te slăvește, Doamne; că prin cruce moartea ai nimicit, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Să spună iudeii: În ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra Vieții? Ori pe Cel îngropat să-L dea, ori Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a binevestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și le-a umplut pe toate de mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Înger, mai-nainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de daruri: Bucură-te! Și tot un înger, la Învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt a răsturnat-o. Acela, în locul întristării semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții pe Stăpânul Cel dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție!

Stihirile lui Anatolie

Vărsat-au miresme cu lacrimi femeile la mormântul Tău; și s-a

umplut de bucurie gura lor, când au grăit: A înviat Domnul!

Să laude neamurile și popoarele pe Hristos, Dumnezeu nostru, Care a răbdat de bună voie crucea pentru noi, și în iad trei zile a rămas; și să se închine Învierii Lui celei din morți, prin care s-au luminat toate marginile lumii.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Răstignitu-Te-ai și Te-ai îngropat, Hristoase, precum ai voit; prădat-ai moartea și ai înviat întru slavă, ca un Dumnezeu și Stăpân, dăruind lumii viață veșnică și mare milă.

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Cu adevărat, călcătorilor de lege, pecetluind voi piatra, de o mai mare minune ne-ați învrednicit. Cunosc aceasta și străjerii. Astăzi a ieșit din mormânt. Iar ei ziceau: Spuneți că, noi dormind, au venit ucenicii și L-au furat pe El. Dar cine fură un mort, mai ales și gol? El însuși a înviat, cu puterea Sa, ca un Dumnezeu, lăsând în mormânt și cele de îngropare ale Sale. Veniți de vedeți, iudeilor, cum nu a rupt pecețile Cel ce a călcat moartea și a dăruit neamului omenesc viață nesfârșită și mare milă.

Slavă..., Stihira Evangheliei a patra, glasul al 4-lea:

Dimineață adâncă era, și femeile au venit la mormântul Tău, Hristoase; dar trupul cel dorit de

dânsele n-a fost aflat. Pentru aceasta, fiind nedumerite, cei ce le-au stat înaintea în haine strălucitoare le-au zis: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? S-a sculat, precum a zis mai înainte! Pentru ce nu vă aduceți aminte de cuvintele Lui? Crezând ele acestora, au propovăduit cele văzute. Dar bunele vestiri păreau vorbe deșarte, astfel că Ucenicii erau încă zăbavnici; dar Petru a alergat și, văzând, a slăvit întru sine minunile Tale.

Și acum..., Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare, troparul, ecteniile și otpusutul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun Stihirile Învierii pe 4; glasul al 2-lea:

Pomenește-ne și pe noi, Îndurate, precum ai pomenit pe tâlharul întru împărăția cerurilor.

Gustarea din pom a izgonit pe Adam, iar în schimb crucea a adus pe tâlharul întru împărăția cerurilor.

Mormântul Te-a primit pe Tine, Mântuitorule, Cel ce ai deșertat mormintele și ai dăruit morților viață, ca un Dumnezeu.

Preaslăviților Apostoli ai lui Hristos, rugați-L pe El cu stăruință să ne mântuiască pe noi din primejdii.

Și patru Stihiri din Cântarea a șasea de la Canonul Mironosițelor.

Apostolul zilei, din Faptele Apostolilor (VI, 1-7) și Evanghelia de la Marcu (XV, 43-47; XVI, 1-8).

CHINONICUL

Lăudați pe Domnul din ceruri. Aliluia.

La masă se face mângâiere fraților.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă: trei Stihiri ale Praznicului și trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara cea cu bun...

Cu piroane fiind pironit, ai șters prin Cruce blestemul gustării din pom; iar fiind pus în mormânt, ai înviat pe morții cei din veac, cu dumnezeiască putere. Slăvim, cu mare glas, puterea Ta: Paștile cele dumnezeiești, Iisuse Atotputernice, Viața noastră, Strălucirea Tatălui. Pentru aceasta, cele cerești împreună cu cele pământești se bucură, cântându-Ți cântări de biruință, Ție, Dătătorule de biruință, Cuvinte, Hristoase Atotputernice, Cel ce dai lumii mare milă.

Ceata Mironosițelor tânguindu-se zicea: Veniți să alergăm degrab la sfântul mormânt și să vedem dacă și acum Viața mai este împreună cu cei morți, și Soarele

cel neapus sub pământ. Dar văzând înăuntrul mormântului pe înger strălucitor, nepricepându-se s-au spăimântat. Iar acela, schimbând tânguirea lor, a zis: Dătătorul de viață a înviat; nu vă spăimântați, femei binecinstitoare! Că El împărățește, Cel ce dăruiește lumii mare milă.

Ceata femeilor a căutat, de dimineață, pe Soarele Cel mai înainte de soare, Care apusese atunci în mormânt; dar îngerul cel plin de strălucire a grăit către dânsle: A răsărit Lumina, care luminează pe cei ce dorm în întuneric; vestiți aceasta luceferilor, Ucenicilor Lui; schimbați întristarea în bucurie. Și cu inimă neîndoită dănțuiți, prăznuind Paștile cele de bucurie și lumii de mântuire. A înviat Hristos, Cel ce dăruiește lumii mare milă.

Și se adaugă de la Minei trei Stihiri.

Slavă... Și acum..., glasul 1.

Mironosițelor femei, pentru ce ați venit la mormânt? Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat Domnul, îndrăzniți, strigă îngerul.

Lumină lină... și Prochimenul zilei.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Veniți să ne închinăm Celui mai înainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu-Cuvântul, Cel întrupat din Fecioara Maria; că răstignire răbdând, îngropării S-a dat, pre-

cum Însuși a voit; și înviind din morți, m-a mântuit pe mine, omul cel rătăcit.

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Greșit-am Ție, Mântuitorule, ca fiul cel desfrânat; primește-mă, Părinte, pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeu.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară.

Desfătarea cea pământească nedorind purtătorii de chinuri, bunătaților cerești s-au învrednicit și împreună cu îngerii părtași cerului s-au făcut. Pentru rugăciunile lor, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Slavă... Și acum..., **glasul 1.**

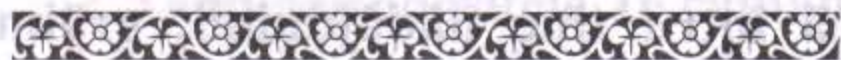
Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău; și negăsindu-l, se mirau între dânsese, necunoscând Învierea. Dar un înger a stat înaintea lor și le-a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Troparele: Iosif cel cu bun chip..., Slavă..., Când Te-ai pogorât la moarte..., Și acum..., Stând lângă mormânt...

Caută-le Duminică la Vecernia mare.

Apoi ectenia întreită și Otpustul.

SĂ SE ȘTIE CĂ: Slujba sfântului ce se va întâmpla în această Duminică, se citește la Pavcerniță, afară de cea a Sfântului Gheorghe, pentru care ai rânduiala în Mineiul pe Aprilie.

LA UTRENIE

Se face începutul după obicei, precum s-a arătat luni, a doua săptămână după Paști.

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparele, glasul al 2-lea: Iosif cel cu bun chip... (de două ori) Slavă..., Când Te-ai pogorât la moarte..., Și acum..., Stând lângă mormânt...

Așa se zice peste toată săptămâna.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Piatra mormântului neoprint a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței când ai înviat; Doamne, slavă Ție.

De umilință:

Ca valurile mării s-au ridicat asupra mea fărădelegile mele; ca o corabie pe mare eu singur mă învâluiesc de multe greșeli; ci îndreptează-mă, Doamne, la limanul cel lin, prin pocăință, și mă mântuiește.

A Mucenicilor:

Pe Tine, Cel ce îmbraci cerul cu nori, îmbrăcăminte avându-Te sfinții în lume, au răbdat chinurile celor fără de lege și înșelăciunea idolilor o au nimicit. Pentru rugăciunile lor, izbăvește-ne și pe noi de vrăjmașul cel nevăzut, Mântuitorule, și ne mântuiește.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată precum de-a pururea puterea ta;

că întru tine nădăjduind, grăim către tine: Bucură-te!, ca oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme aducând femeile cu căldură la mormânt, Mântuitorule, se bucurau cu sufletele de strălucirea îngerului și Te propovăduiau pe Tine Dumnezeu a toate și Ucenicilor grăiau: Cu adevărat a înviat din mormânt Viața tuturor!

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

Apoi: Învierea lui Hristos... și psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se zic Condațul și Sedealna sfântului și a Praznicului.

După Cântarea a șasea se zic Condațul și Icosul Praznicului.

Se cântă Luminânda Praznicului și a sfântului, de va avea; apoi iarăși a Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te slăvește, Doamne; că prin cruce moartea ai nimicit, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni (de două ori).

De umilință:

Gândind la necuviințele relelor celor săvârșite de mine, alerg la îndurările Tale, ca vameșul și ca desfrânata, care a lăcrimat, și ca

fiul cel risipitor. Pentru aceasta, și cad înaintea Ta, Milostive: Mai-nainte de a mă osândi, îndură-Te de mine, Dumnezeule, și mă miluiește!

A Mucenicilor:

Pentru Hristos pătimind până la moarte, Mucenicilor purtători de chinuri, sufletele voastre le aveți în ceruri, în mâna lui Dumnezeu, și în toată lumea se cinstesc moaștele voastre. Preoții și întâistătorii se închină, și toți creștinii, bucurându-se împreună cu noi, după obicei grăim: Somn cinstit este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Slavă... Și acum..., **glasul 1.**

Venit-au la mormânt Magdalena și cealaltă Marie, căutând pe Domnul; și au văzut pe înger, ca un fulger șezând pe piatră și către dânsele zicând: Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat, precum a zis; în Galileea Îl veți afla pe El. Către Care să grăim: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Începeți, popoarelor, ca psalmistul; lăudați cu bucurie pe Hristos: Paștile cele mari ne-au răsărit nouă, Cel ce a înviat din mormânt, Hristos Dătătorul de viață și Izbăvitorul a toată făptura.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău; întors-ai robia lui Iacov.

Zicând Mironosițelor: bucurați-vă!, osândirea Evei o ai prefăcut

în bucurie; și înviind, le-ai trimis să propovăduiască Ucenicilor Învierea Ta din mormânt cea de a treia zi.

Stih: Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

Paștile cele cinstite și sfinte, ne-a luminat nouă Hristos. Veniți toți să ne luminăm sufletele; că iată, acum ziua a strălucit aici; bucurați-vă și vă veseliți!

Slavă... Și acum..., **glasul 1.**

Vărsat-au miresme cu lacrimi femeile la mormântul Tău; și s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit: A înviat Domnul!

Și cealaltă rânduială a utreniei.

Apoi Ceasul întâi și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se cântă Cântarea 1, pe 6, din Canonul Duminicii Mironosițelor.

Chinonicul zilei.

MARȚI

ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă întâi aceste trei Stihiri ale Praznicului, glasul al 2-lea, și apoi trei Stihiri din Minei.

Stihirile Praznicului

Podobie: Când de pe lemn...

Când Mironosițele Te căutau, foarte de dimineață, pe Tine, Hristoase, Viața tuturor, au venit aducând miresme și arome; și cu amar plângând, au auzit pe un tânăr din mormânt zicând: Încetați de a plânge! Ci mai degrabă bucurându-vă de mântuirea voastră, vestiți tuturor că a înviat Domnul.

Te știm pe tine, Iosife, cel cu bun chip, că ai purtat pe umerii tăi, ca pe un car de heruvimi pe Împăratul Hristos, pogorându-L de pe cruce. Fericim mâinile și privirile tale dumnezeiești, cinstim palmele tale, cu care purtând pe Soarele, Cuvântul și Dumnezeu, în mormânt L-ai pus. Pentru aceasta, și cinstim dumnezeiască pomenirea ta.

Arătat-u-s-a nouă prăznuirea dumnezeieștilor Mironosițe și a cinstului Iosif, ca un alt rai, dându-ne izvor de viață; apele darului picură ca ploaia asupra lumii; izvorăsc cu căldură curgerile învierii lui Hristos. Mulțimile credincioșilor prăznuiesc și cântă: Slavă Celui ce a dat marginilor lumii Învierea Sa.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă... Și acum..., **glasul al 2-lea:**

Mironosițele de dimineață venind și la mormântul Tău cu grăbire ajungând, Te căutau pe Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme preacurat trupul Tău; și auzind cuvintele îngerului, semne dătătoare de bucurie Apostolilor au vestit: Că a înviat Începătorul

mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind viață veșnică și mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Hristos, Mântuitorul nostru, a rupt zapisul cel ce era împotriva noastră, pe cruce pironindu-l și stăpânirea morții a zdrobit. Să ne închinăm Învierii Lui celei de a treia zi.

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Către Tine, Hristoase Mântuitorule, grăiesc cu glasul vameșului: Îndură-Te de mine, ca și de acela, și mă miluiește, Dumnezeule.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară.

Rugându-se Sfinții Mucenici pentru noi și pe Hristos laudând, toată înșelăciunea a încetat și neamul omenesc prin credință se mântuiește.

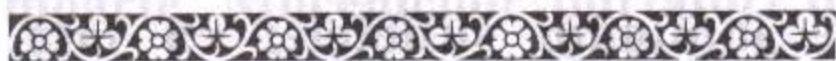
Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Pentru ce amestecați mirurile cu lacrimi, Ucenicilor? Piatra a fost răsturnată, mormântul a fost golit; vedeți stricăciunea zdrobită de Viață, pecețile mărturisind deslușit aceasta; pe străjerii celor neascultători greu dormind; firea cea muritoare s-a mântuit în trup de Dumnezeu, iadul se tânguiește. Alergând cu bucurie, spuneți

Apostolilor că Hristos, Cel ce a omorât moartea, Cel întâi-născut din morți, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Troparele: Iosif cel cu bun chip..., Când Te-ai pogorât la moarte..., Stând lângă mormânt...

Ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

Troparele precum s-au zis seara la Vecernie.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Sânul cel preacurat întru cele de sus, nedeșertându-l, ai primit, pentru toți, îngropare și înviere; Doamne, slavă Ție!

De umilință:

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, care nicicum nu aduc roadă de pocăință; și mă tem de tăiere, și mă înfricoșez de focul cel nestins. Pentru aceasta mă rog Ție: Mai-nainte de primejdia aceea, întoarce-mă și mă mântuiește.

A Mucenicilor:

Cel ce ai luminat pe sfinții Tăi, mai mult decât aurul, și ai preaslăvit pe cuvioșii Tăi, ca un Bun, de dâșii fiind rugat, Hristoase Dumnezeule, împacă viața noastră, ca un Iubitor de oameni, și îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie, Unule, Cel ce întru Sfinți Te odihnești.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Scăpând de sub legile firii, ai unit fecioria cu nașterea cea dum-

nezeiască; că numai tu ai născut pe Cel ce mai înainte de tine S-a născut fără de ani. Pentru aceasta pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 2-lea:

Mironosițele, de dimineață venind și privind mormântul gol, ziceau Apostolilor: Zdrobit-a Cel puternic putrejunea și pe cei din iad i-a smuls din legături; propovăduiți cu îndrăzneală, că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Apoi: Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se zice Condacul și Sedealna sfântului și a Praznicului.

După cântarea a șasea se pun Condacul și Icosul Praznicului.

Luminânda Praznicului și a sfântului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă aceste Stihiri din Octoih, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Să spună iudeii: în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra Vieții? Ori pe Cel îngropat să-L dea, ori Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ție (de două ori).

De umilință:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai

născut din Fecioară; și inima mea o curățește, făcând-o locaș al Sfântului Tău Duh. Să nu mă lepezi pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată milă.

A Mucenicilor:

Crucea lui Hristos luând Sfinții Mucenici, armă nebiruită, toată puterea diavolului au nimicit; și cunună cerească primind, zid de apărare s-au făcut nouă, rugându-se pururea pentru noi.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Mironosițele femei, foarte de dimineață miresme luând, au ajuns la mormântul Domnului; dar găsind lucruri la care nu se așteptau, cu îngrijorare se gândeau la răsturnarea pietrei și unele către altele ziceau: Unde sunt pecețile mormântului? Unde este custodia lui Pilat și paza cea strașnică? Dar un înger plin de strălucire s-a făcut vestitor femeilor celor nedumerite, zicând către dânsle: Pentru ce căutați, cu tânguiri, pe Cel ce este viu și a dat viață neamului omenesc? Înviat-a din morți Hristos, Dumnezeuul nostru, ca un atotputernic, dăruindu-ne tuturor nestrucăciune și viață, luminare și mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Lumina cea ca un întreit soare, astăzi pe pământ, luminos strălucește și risipește întunericul

patimilor; Învierea lui Hristos se arată, păzind pe cei credincioși; cetele Apostolilor dăntuiesc cu bucurie; Iosif se veselește; și pomenirea cea luminată a cinstitelor Mironosițe încununează pe cei ce le laudă cu credință și slăvesc dumnezeiasca Înviere.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Ridicând pe umeri, Iosife, pe Fiul cel ce șade de-a dreapta Tatălui, pe Mirul cel ce nu se sfârșește, cu miresme L-ai îngropat; Învierea lumii în groapă o ai pus; pe Cel ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, cu piatră L-ai acoperit, în chip negrăit. Pentru aceasta lăudăm, cu cântări, patimile cele aducătoare de lumină și Învierea Lui.

Stih: Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

Se spăimântează mulțimea îngerilor, văzându-te, Iosife, îngropând pe Hristos; lumea te fericește; credincioșii ne minunăm; Sfânta Înviere cinstind-o dumnezeiește, cu dragoste pe tine, împreună cu Mironosițele, te lăudăm. Pentru aceasta te și rugăm neîncetat: Roagă-te împreună cu dânsese, să ne mântuim și noi din primejdii și din nevoi.

Slavă... Și acum..., **glasul 1:**

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău și neaflându-l, se mirau între dânsese, necunoscând Învierea. Dar un înger a stat înaintea lor și le-a zis: A înviat

Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Și cealaltă rânduială a Utreniei, apoi Ceasul întâi și celelalte.

La Liturghie, la Fericiri, se cântă Cântarea a 4-a din Canonul Duminicii Mironosițelor.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÂNĂ A TREIA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă mai întâi trei Stihiri ale Praznicului, glasul al 2-lea, și trei din Minei.

Stihirile Praznicului.

Podobie: Când de pe lemn...

Bucuratu-s-au Ucenitele lui Hristos, auzind cuvintele îngerului, prin care s-au încredințat de învierea Celui socotit între cei morți pentru noi; măcar că mai înainte veniseră la mormânt ca mironosițe și Îl plângeau pe El, au văzut piatra întreagă răsturnată, și nu se dumireau de mutarea ei.

Dătătoare de nesfârșită și dumnezeiască bucurie dumnezeieștilor și Sfinților Apostoli s-au arătat Ucenitele purtătoare de miruri ale lui Hristos, plinind porunca dumnezeiescului înger, de a cărui îmbrăcăminte albă s-au spăimântat, zicând: Prădatu-s-a iadul, prin învierea cea atotmântuitoare a Împăratului, Celui ce a murit pentru noi.

Încetând șiroaiele lacrimilor ce curgeau din izvorul tânguiriilor, dumnezeieștile Ucenite ale lui Hristos, cuvinte de bucurie aducând acum, vestesc celor ce au fost martori de aproape ai harului, Învierea Cuvântului și bucuria cea din mormânt, de unde au auzit cu uimire glas potrivit întristării, poruncind lor: Bucurați-vă!

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

A lui Cosma Monahul.

Mironosițele femei, ajungând la mormântul Tău și văzând pecetele mormântului și neaflând preacuratul Tău trup, tânguindu-se, au mers zicând cu îngrijorare: Cine a furat nădejdea noastră? Cine a luat pe Cel mort și gol și cu smirnă uns, pe singura mângâiere a Maicii Sale? O, cum a fost omorât Cel ce a înviat morții! Cum a fost îngropat Cel ce a prădat iadul! Ci Te scoală, Mântuitorule, ca un Însuți atotputernic, a treia zi, precum ai zis, mântuind sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 2-lea:

A Crucii:

Mântuiește-mă, Hristoase Mântuitorule, cu puterea Crucii, Cel ce ai mântuit pe Petru, pe mare și mă miluiește, Dumnezeule!

A Învierii:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Cu arhanghelii să lăudăm învierea lui Hristos; că Acesta este

Răscumpărătorul și Mântuitorul sufletelor noastre; și întru slavă înfricoșătoare și întru putere tare iarăși va să vină, să judece lumea pe care o a zidit.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară.

Cetele mucenicilor s-au împotrivit tiranilor, zicând: Noi suntem ostași ai Împăratului Puterilor; și chiar de ne-ați nimici pe noi cu foc și cu chinuri, nu vom tăgădui puterea Treimii.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus și l-a pus în mormântul cel nou al său; că se cădea Lui să iasă din mormânt ca dintr-o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor porțile raiului, slavă Ție!

Și celelalte ale Vecerniei.

Troparele Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparele Praznicului așa precum s-a arătat luni.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 2-lea:

A Crucii:

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe cruce ai întins preacuratele Tale mâini, adunând toate neamurile, care cântă: Doamne, slavă Ție!

A Învierii:

Înviind din mormânt și legăturile iadului rupând, stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i, arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, trimisu-i-ai pe dânșii la propovăduire; și printr-înșii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule mult-Miostive.

A Mucenicilor:

Purtătorilor de chinuri ai Domnului, fericit este pământul care s-a adăpat cu sânghiurile voastre; și sfinte sunt sălaşurile care au primit duhurile voastre. Că pe locul pătimirilor ați biruit pe vrăjmașul și pe Hristos cu îndrăzneală L-ați propovăduit. Pe Acela rugați-L, ca pe un Bun, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

A Crucii, Născătoarei de Dumnezeu:

Stând lângă Crucea Ta, ceea ce Te-a născut fără de sămânță, și nerăbdând să Te vadă pe Tine pe nedrept pătimind, se tânguia cu plângere și grăia către Tine: Cum pătimești, Cel ce ești din fire nepătimitor, prea dulce Fiule? Laud bunătatea Ta cea nemărginită.

După a doua Catismă, se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce ești izvorul milei...

La mormântul Tău, Mântuito-rule, venind cinstitele Mironosițe, se grăbeau să Te ungă pe Tine, Stăpânul, cu miresme, ca pe un muritor. Dar un înger le-a vestit lor bucurie: A înviat Domnul! Pentru aceasta propovăduiți Apostolilor

învierea Lui din mormânt, cea cu adevărat înfricoșătoare.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Apoi: Învierea lui Hristos..., Psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al Mineiului, pe 4.

După Cântarea a treia se citesc Condacul și Sedealna sfântului și a Praznicului.

După Cântarea a șasea se citesc Condacul și Icosul Praznicului.

Luminânda Praznicului și a sfântului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile acestea ale Octoihului, glasul al 2-lea:

A Crucii:

Sărăcind de voie, cu sărăcia lui Adam, Hristoase Dumnezeule, venit-ai pe pământ, întrupându-Te din Fecioară; și cruce ai primit, ca să ne slobozești pe noi din robia vrăjmașului, Doamne, slavă Ție (de două ori).

A Învierii:

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a binevestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

A Mucenicilor:

Mulțimile sfinților Tăi Te roagă pe Tine, Hristoase; miluiește-ne pe noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., glasul 1:

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău și, negăsindu-l,

se mirau între dânsese, necunoscând Învierea. Dar un înger a stat înaintea lor și le-a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Oare între cei morți este Izbăvitorul? grăiau cu tânguire Mironosițele, Ucenitele lui Hristos. Oare Soarele cel prea mare este și până acum sub pământ, sau a înviat, precum a zis? Și așa plângând ele, un înger din mormânt le-a spus bucuria cea cu adevărat dumnezeiască: Hristos a înviat! Alergați de vestiți tuturor dumnezeiasca Lui Înviere din mormânt.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Miresme de mult preț gătind, fiind încă întuneric, în ziua cea dintâi a săptămânii, venit-au Mironosițele la mormântul Tău, Hristoase, ca să ungă preacuratul și dumnezeiescul Tău trup. Dar aflând de Învierea Ta, se grăbeau să o vestească și Ucenicilor; cărora, întâmpinându-le la mormânt, ca un prea iubitor de oameni le-ai grăit: Bucurați-vă!

Stih: Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

Pe Dumnezeu cel Preaînalt, Care în pământ era îngropat, ca pe un mort se sârguiau Ucenitele Lui să-L ungă cu miresme de mult

preț. Și văzând pe un tânăr minunat, cu chip strălucitor, stând în mormânt, s-au spăimântat. Și aflând de la el Învierea cea de a treia zi din mormânt a Cuvântului, au vestit-o Apostolilor.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Pe Tine, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, pogorându-Te de pe lemn Iosif, împreună cu Nicodim, și văzându-Te mort, gol și neîngropat, cuprins fiind de jale plină de milă, tânguindu-se, zicea: Vai mie, prea dulce Iisuse! Pe Tine cu puțin mai-nainte soarele văzându-Te răstignit pe Cruce, cu întuneric s-a înfășurat și pământul de frică s-a cutremurat și catapeteasma templului s-a sfâșiat; dar, iată, Te văd acum de voie supunându-Te morții pentru mine. Cum Te voi îngropa, Dumnezeul meu? Sau cum Te voi înfășura în giulgiuri? Cu ce mâini mă voi atinge de trupul Tău cel neîntinat? Sau ce cântări voi cânta plecării Tale dintre noi, Îndurate? Măresc patimile Tale; cu cântări laud îngroparea Ta, împreună cu Învierea, cântând: Doamne, slavă Ție!

Și celelalte ale Utreniei, și Ceasurile.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a cincea din Canonul Praznicului.

J O I

**ÎN SĂPTĂMÂNĂ A TREIA
DUPĂ PAȘTI**

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă trei Stihiri ale Praznicului și de la Minei trei.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Graiuri de bucurie auzind de la tinerii cei ce ședeau la mormântul Cuvântului, s-au întors pe cale cu o râvnă mai sârguitoare; și lepădând rânduiala de mai-nainte, de Mironosițe, ca niște binevestitoare s-au arătat, binevestind Ucenicilor scularea din temnițele iadului, a Celui ce S-a întrupat pentru noi.

Foarte de dimineață Mironosițele femeii pornind cu frică, au ajuns la mormânt aducând mirisme lui Hristos, Dătătorului de viață, socotind între cei morți pe Cel ce a omorât iadul. Dar înger dumnezeiesc a venit înaintea lor, grăind: Pentru ce căutați cu cei morți pe Purtătorul de viață și pe Cel viu? Mergeți de propovăduiți Învierea.

Pe umerii tăi porți ca pe o sarcină oarecare, fericite Iosif, pe Cuvântul Cel ce se odihnește pe umeri de Heruvimi, Care mai-nainte S-a întrupat și acum a fost omorât; Cel ce ne-a înviat pe noi cei omorâți. A Căruia înviere

văzând, te bucuri cu cinstitele Mironosițe, chiar dacă mai-nainte v-ați tânguț pentru omorârea Lui.

Slavă... Și acum..., glasul 1:

Venit-au la mormânt Magdalena și cealaltă Marie, căutând pe Domnul; și au văzut pe înger, ca un fulger șezând pe piatră și către dânsle zicând: Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat, precum a zis; în Galileea Îl veți afla pe El. Către Care să grăim: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Ta; Atotputernice Doamne, slavă Ție!

A Apostolilor:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Mărit-ai, Mântuitorule, în toată lumea, numele mai-marilor Apostoli; că ei au învățat cele negrăite ale cerurilor, au dat celor de pe pământ tămăduiri și chiar numai umbrele lor patimile vindecau. Cel dintre pescari a făcut minuni și cel dintre iudei a propovăduit învățăturile harului; prin care, Îndurate, dă-ne nouă mila Ta cea mare.

A Mucenicilor:

Stih: Minunat este Dumnezeu între sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Mare este slava pe care ați câștigat-o prin credință, sfinților!

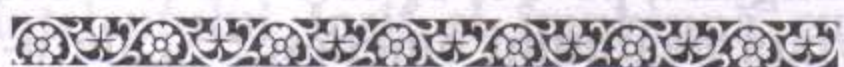

Că nu numai pătimind ați biruit pe vrăjmașul, ci și după moarte duhurile alungați, pe bolnavi tămăduiți, ca niște doctori ai sufletelor și ai trupurilor. Rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., **glasul al 2-lea:**

Vărsat-au miresme cu lacrimi femeile la mormântul Tău; și s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit: A înviat Domnul!

Troparele Praznicului.

LA UTRENIE

Se face începutul așa precum s-a arătat luni.

După Catisma întâi, se cântă Sedelnele Octoihului, **glasul al 2-lea:**

A Învierii:

Podobie: Preabinecuvântată...

Miresmele îngropării Tale aducând femeile, au venit în ascuns, de dimineață, la mormânt, temându-se de semeția iudeilor și știind mai dinainte paza ostașilor. Dar firea cea slabă a biruit pe cea bărbătească, deoarece gândul cel plin de milă a plăcut lui Dumnezeu. Deci, cu cuviință grăiau: Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

A Apostolilor:

Cel ce ai înțeleptit pe pescari mai mult decât pe ritori, și i-ai trimis ca pe niște propovăduitori în tot pământul, cu nespusa Ta

iubire de oameni, Hristoase Dumnezeule, întărește printr-înșii Biserica Ta și trimite credincioșilor binecuvântarea Ta, Unule, Milostive și Iubitorule de oameni.

A Mucenicilor:

Apostolilor, Mucenicilor și Proorocilor, Ierarhilor, Cuvioșilor și Dreptilor, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela rugați-L pentru noi, ca să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei:**

Firii celei dumnezeiești părtași ne-am făcut prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat. Pentru aceasta, după datorie, cu bună cinstire, toți te mărim.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, **glasul al 2-lea:**

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme aducând femeile, Mântuitorule, Te-au căutat, cu sârguință, să Te ungă pe Tine, Iubitorule de oameni. Dar un înger din mormânt grăia către dânsese: S-a sculat Dătătorul de viață și Domnul, călcând iadul și moartea.

Slavă... Și acum..., **tot aceasta:**

Apoi: Învierea lui Hristos..., Psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se citesc Condacul și Sedealna sfântului și a Praznicului.

După Cântarea a șasea se citesc Condacul și Icosul Praznicului.

Luminânda Praznicului și a sfântului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Înger, mai-nainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de dar: Bucură-te! Și tot un înger, la Învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt o a răsturnat. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul Cel dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție (de două ori).

A Apostolilor:

Cei ce de pretutindenea suntem loviți de fapte nedrepte și către Tine scăpăm, Cel ce ești adevăratul Dumnezeu, glasul Ucenicilor Tăi aducem Ție, zicând: Mântuiește-ne, Învățătorule, că pierim! Arată și acum vrăjmașilor noștri, rugămu-ne, că ocrotești pe popor și îl mântuiești din primejdii, pentru rugăciunile Apostolilor, trecând cu vederea păcatelor noastre, pentru multă bunătatea Ta; Doamne, slavă Ție!

A Mucenicilor:

Toată obștea cea credincioasă cinstește moaștele voastre, o, purtătorilor de chinuri, Mucenici! Că voi, după lege luptându-vă, cunună cerească ați luat. Pentru aceasta sunteți lauda preoților, biruința creștinilor și podoaba Bisericilor.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Mironosițele femei, foarte de dimineață miresme luând, au ajuns la mormântul Domnului; dar găsind lucruri la care nu se așteptau, cu îngrijorare se gândeau la răsturnarea pietrei și unele către altele ziceau: Unde sunt pecețile mormântului? Unde este custodia lui Pilat și paza cea strașnică? Dar un înger plin de strălucire s-a făcut vestitor femeilor celor nedumerite, zicând către dânsule: Pentru ce căutați, cu tânguiri, pe Cel ce este viu și a dat viață neamului omenesc? Sculatu-S-a din morți Hristos, Dumnezeul nostru, ca un atotputernic, dăruindu-ne tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Când ai înviat ca un Dumnezeu, Cuvinte, atunci ai dat mironosițelor să se bucure, zicând: Încă nu M-am suit la Tatăl Meu; și de aceea nu vă atingeți de Mine; ci mergeți, doar, de spuneți prietenilor Mei: «Iată va merge mai-nainte de voi». Iar după acestea ai fost văzut de ei și prin suflare le-ai dat lor, Mântuitorule, Duhul cel Sfânt.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Spusele Mironosițelor femei, care au vestit Învierea lui Hristos din morți, necrezându-le Ucenicii, se grăbeau să vadă mormântul; și giulgiul și legăturile capului se

vedeau în mormânt, dar numai Cel căutat nu se vedea. De aici cunoscând Învierea, propovăduitori s-au arătat în lume, vestind aceasta și păgânilor.

Stih: Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

Arătat-u-S-a nouă Lumina cea neapropiată, Hristos Domnul, strălucind luminat din mormânt. Iadul a fost robit, satana a pierit, marginile lumii se bucură, dănuiește zidirea; Biserica lui Hristos cântă, serbând pomenirea preaințeleptului Iosif și împreună cu dânsul cinstește prăznuirea femeilor Mironosițe.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Pentru ce amestecați mirurile cu lacrimi, Ucenitelor? Piatra a fost răsturnată, mormântul a fost golit; vedeți stricăciunea zdrobită de Viață, pecețile mărturisind deslușit aceasta; pe străjerii celor neascultători greu dormind; firea cea muritoare s-a mântuit în trup de Dumnezeu, iadul se tânguiește. Alergând cu bucurie, spuneți Apostolilor că Hristos, Cel ce a omorât moartea, Cel întâi-născut din morți, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Și celelalte ale Utreniei, apoi Ceasul întâi și otpustul.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÂNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă 3 Stihiri ale Praznicului și 3 din Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Mergând pe urmele lui Hristos, Celui ce S-a rătat cinstitelor Mironosițe, și slujind Lui cu cea mai mare râvnă, întru dreptatea cugetului, nici mort nu L-ați părăsit pe Dânsul; ci mergând, I-ați adus Lui miresme cu lacrimi, fiind pline de milostivire. Pentru aceasta prăznuim prea sfințită pomenirea voastră.

Ceata dumnezeieștilor femei, dorind să vadă, în mormânt, Viața cea omorâtă, a venit de noapte și a auzit de la înger: A înviat Hristos, precum mai înainte a zis; degrab spuneți Ucenicilor Lui și alungați mâhnirea din suflet, în locul plângerii primind bucurie negrăită.

Să dănuim astăzi, noi credincioșii, întru pomenirea voastră, Mironosițelor, slăvind pe Domnul cel Preabun, Care v-a proslăvit pe voi; pe Care rugați-L neîncetat, preacinstitelor, ca să dobândim și noi veșnica slavă și strălucirea sfinților, ca cele ce aveți totdeauna îndrăzneală către Dânsul, de Dumnezeu fericitelor.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se cântă Cântarea a șaptea din Canonul Praznicului.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Mironosițele de dimineață venind și la mormântul Tău cu grabire ajungând, Te căutau pe Tine, Hristoase, ca să ungi cu miresme preacurat trupul Tău; și auzind cuvintele îngerului, semne dătătoare de bucurie Apostolilor au vestit: Că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind viață veșnică și mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 2-lea:

A Crucii:

Să se răstignească!, strigau cei ce necurmat se desfătau din darurile Tale; și în locul Făcătorului de bine, ucigașii dreptilor au cerut să li se dea făcătorul de rele. Dar Tu, Hristoase, ai tăcut, răbdând necuviința lor, vrând să pătimești și să ne mântuiești pe noi, ca un iubitor de oameni.

A Învierii:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Veniți să ne închinăm Celui mainainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu-Cuvântul, Cel întrupat din Fecioara Maria; că răstignire răbdând, îngropării S-a dat, precum Însuși a voit; și înviind din morți, m-a mântuit pe mine, omul cel rătăcit.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară.

Desfătarea cea pământească nedorind purtătorii de chinuri, bu-

nătăților cerești s-au învrednicit și împreună cu îngerii părtași cerului s-au făcut. Pentru rugăciunile lor, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus și l-a pus în mormântul cel nou al său; că se cădea Lui să iasă din mormânt, ca dintr-o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor porțile raiului, slavă Ție!

Și celelalte ale Vecerniei.

Troparele Praznicului.

LA UTRENIE

Începutul se face precum s-a arătat luni.

După întâia Catismă, se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 2-lea:

A Crucii:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelelor noastre, Hristoase Dumnezeule; că de voie bine ai voit a Te sui cu trupul pe cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceasta, cu mulțumită grăim Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

A Învierii:

Piatra mormântului neoprind a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, slavă Ție!

A Mucenicilor:

Când erau munciți cu chinuri mucenicii Domnului, atunci, pentru credința lor, s-a întunecat îndrăzneala celor nelegiuți; și când cu dumnezeiască înflăcărare au nimic înșelăciunea idolilor, atunci cununile biruinței din cer au primit, și se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., **a Crucii-Născătoarei:**

Fecioara și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te mort, întins pe lemn, plângând cu amar, zicea: Fiul meu, ce taină înfricoșătoare este aceasta? Cel ce dai tuturor viața cea veșnică, cum mori de bună voie, pe cruce, cu moarte de ocară?

După a doua Catismă, se cântă **Sedealna Praznicului**, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme aducând femeile cu căldură la mormânt, Mântuitoarele, se bucurau cu sufletele de strălucirea îngerului și Te propovăduiau pe Tine Dumnezeu a toate și Ucenicilor grăiau: Cu adevărat a înviat din mormânt Viața tuturor!

Slavă... Și acum..., **iar aceasta.**

Apoi: Învierea lui Hristos..., **Psalmul 50.**

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și de la Minei pe 4.

După Cântarea a treia se zice **Condacul** și **Sedealna sfântului** și a **Praznicului.**

După Cântarea a șasea se pun **Condacul** și **Icosul Praznicului.**

Apoi Luminânda sfântului și a **Praznicului.**

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile acestea ale Octoihului, glasul al 2-lea:

A Crucii:

Lemnul crucii Tale, Hristoase Dumnezeu, lemn de viață l-ai arătat nouă, celor ce credem în Tine; și printr-însul nimicind pe cel ce are stăpânia morții, ne-ai înviat pe noi, cei omorâți prin păcat. Pentru aceasta grăim către Tine: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție (de două ori).

A Învierii:

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te slăvește, Doamne; că prin cruce moartea ai nimicit, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

A Mucenicilor:

Pentru Hristos pătimind până la moarte, Mucenicilor purtători de chinuri, sufletele voastre le aveți în ceruri, în mâna lui Dumnezeu, și în toată lumea se cinstesc moaștele voastre. Preoții și întâistătorii se închină și toți creștinii, bucurându-se împreună cu noi, după obicei grăim: Somn cinstit este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Slavă... Și acum..., **glasul 1:**

Mironosițelor femei, pentru ce ați venit la mormânt? Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat Domnul, îndrăzniți!, grăiește îngerul.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Bucuratu-s-au Ucenitele lui Hristos, auzind cuvintele îngerului, prin care s-au încredințat de învierea Celui socotit între cei morți pentru noi; măcar că mai înainte veniseră la mormânt ca mironosițe, și Îl plângeau pe El, au văzut piatra întreagă răsturnată, și nu se dumireau de mutarea ei.

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Dătătoare de nesfârșită și dumnezeiască bucurie dumnezeieștilor și Sfinților Apostoli s-au arătat Ucenitele purtătoare de miruri ale lui Hristos, plinind porunca dumnezeiescului înger, de a cărui îmbrăcăminte albă s-au spăimântat, zicând: Prădatu-s-a iadul, prin învierea cea atotmântuitoare a Împăratului, Celui ce a murit pentru noi.

Stih: Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

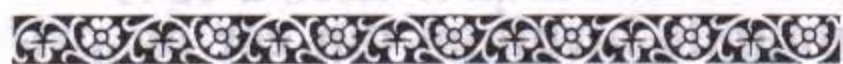
Încetând șiroaiele lacrimilor ce curgeau din izvorul tânguiriilor, dumnezeieștile Ucenite ale lui Hristos, cuvinte de bucurie aducând acum, vestesc celor ce au fost martori de aproape ai harului, Învierea Cuvântului și bucuria cea din mormânt, de unde au auzit cu uimire glas potrivit întristării, poruncind lor: Bucurați-vă!

Slavă..., Și acum..., glasul 1:

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu mi-

resme trupul Tău și negăsindu-l, se mirau între dânsese, necunoscând Învierea. Dar un înger a stat înaintea lor și le-a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Și celelalte ale Utreniei, apoi Ceasul întâi și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a opta din Canonul Praznicului.

SÂMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÂNĂ A TREIA
DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 de la Minei.

Stihirile idiomele ale Praznicului, glasul al 2-lea:

Mironosițele femei, foarte de dimineață miresme luând, au ajuns la mormântul Domnului; dar găsind lucruri la care nu se așteptau, cu îngrijorare se gândeau la răsturnarea pietrei și unele către altele ziceau: Unde sunt pecețile mormântului? Unde este custodia lui Pilat și paza cea strașnică? Dar un înger plin de strălucire s-a făcut vestitor femeilor celor nedumerite, zicând către dânsese: Pentru ce căutați, cu tânguirii, pe Cel ce este viu și a dat viață neamului omenesc? Sculatu-S-a din morți Hristos, Dumnezeuul nostru, ca un atotputernic, dăruin-

du-ne tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

Pentru ce amestecați mirurile cu lacrimi, Ucenitelor? Piatra a fost răsturnată, mormântul a fost golit; vedeți stricăciunea zdrobită de Viață, pecețile mărturisind deslușit aceasta; pe străjerii celor neascultători greu dormind; firea cea muritoare s-a mântuit în trup de Dumnezeu, iadul se tânguiește. Alergând cu bucurie, spuneți Apostolilor că Hristos, Cel ce a omorât moartea, Cel întâi-născut din morți, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Mironosițele de dimineață venind și la mormântul Tău cu grabă ajungând, Te căutau pe Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme preacurat trupul Tău; și auzind cuvintele îngerului, semne dătătoare de bucurie Apostolilor au vestit: Că a înviat Începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind viață veșnică și mare milă.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., glasul a 6-lea:

Mironosițele femei, ajungând la mormântul Tău, și văzând pecețile mormântului și neaflând preacuratul Tău trup, tânguindu-se, au mers zicând cu îngrijorare: Cine a furat nădejdea noastră? Cine a luat pe Cel mort și gol și cu smirnă uns, pe singura mângâiere a Maicii Sale? O, cum a fost omorât Cel ce a înviat morții! Cum a fost îngropat Cel ce a prădat iadul! Ci Te

scoală, Mântuitorule, ca un Însuși atotputernic, a treia zi, precum ai zis, mântuind sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Glasul al 2-lea:

Trecut-a umbra Legii, când Darul a venit; că precum rugul, fiind aprins, nu ardea, așa Fecioară ai născut și fecioară ai rămas. În locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Învierii, glasul al 2-lea:

Veniți să ne închinăm Celui mai înainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu-Cuvântul, Cel întrupat din Fecioara Maria; că răstignire răbdând, îngropării S-a dat, precum Însuși a voit; și înviind din morți, m-a mântuit pe mine, omul cel rătăcit.

Stih: Domnul a împărătit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Hristos, Mântuitorul nostru, a rupt zapisul cel ce era împotriva noastră, pe Cruce pironindu-l și stăpânirea morții a zdrobit. Să ne închinăm Învierii Lui celei de a treia zi.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Cu arhanghelii să laudăm Învierea lui Hristos; că Acesta este Răscumpărătorul și Mântuitorul sufletelor noastre; și întru slavă înfricoșătoare și întru putere tare iarăși va să vină să judece lumea pe care o a zidit.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Ta; Atotputernice Doamne, slavă Ție!

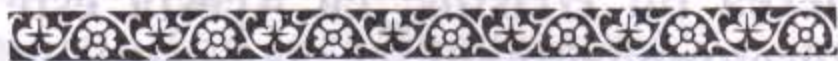
Slavă... Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Pe Tine, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, pogorându-Te de pe lemn Iosif, împreună cu Nicodim, și văzându-Te mort, gol și neîngropat, cuprins fiind de jale plină de milă, tânguindu-se zicea: Vai mie, preadulce Iisuse! Pe Tine cu puțin mai-nainte soarele văzându-Te răstignit pe Cruce, cu întuneric s-a înfășurat, și pământul de frică s-a cutremurat și catapeasma templului s-a sfâșiat; dar, iată, Te văd acum de voie supunându-Te morții pentru mine. Cum Te voi îngropa, Dumnezeu meu? Sau cum Te voi înfășura în giulgiuri? Cu ce mâini mă voi atinge de trupul Tău cel neîntinat? Sau ce cântări voi cânta plecării Tale dintre noi, Îndurate? Măresc patimile Tale; cu cântări laud îngroparea Ta, împreună cu Învierea, grăind: Doamne, slavă Ție!

Troparele, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte..., Slavă..., Iosif cel cu chip bun..., Și acum..., Stând lângă mormânt... **(Caută-le înapoi, sâmbătă seara).**

Ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

Începutul se face așa precum s-a arătat luni.

După întâia Catismă, se cântă Sedealna, glasul al 2-lea:

A Învierii:

Piatra mormântului neoprintd a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței când ai înviat; Doamne, slavă Ție!

Sânul cel preacurat întru cele de sus nedeșertându-l, ai primit, pentru toți, îngropare și înviere; Doamne, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei:**

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și întru feciorie păstrată, Maică adevărată te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu Cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

După a doua Catismă, se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Mironosițele femei...

Ceata Ucenicilor Tăi, împreună cu Mironosițele femei, se bucură într-un glas: că sărbătoare de obște împreună cu dânsese prăznuiesc, întru slava și cinstea Învierii Tale. Și printr-înșii grăim Ție: Iubitorule de oameni, Doamne, dă poporului Tău mare milă!

Slavă... Și acum..., **aceeași:**

Apoi: Învierea lui Hristos..., Psalmul 50.

Canoanele Praznicului cu irmoasele pe 6; al Sfântului hramului pe 4 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se zic Condacul și Sedealna sfântului și a Praznicului.

După Cântarea a șasea se zic Condacul și Icosul Praznicului.

Luminânda sfântului și a Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii Octoihului, glasul al 2-lea:

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te slăvește, Doamne; că prin cruce moartea ai nimicit, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Să spună iudeii: În ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra Vieții? Ori pe Cel îngropat să-L dea, ori Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a binevestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Înger, mai-nainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de daruri: Bucură-te! Și tot un înger, la Învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt a răsturnat-o. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta grăim Ție: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție!

Slavă... Și acum..., glasul 1:

Venit-au la mormânt Magdalena și cealaltă Marie, căutând pe

Domnul; și au văzut pe înger, ca un fulger șezând pe piatră și către dânsle zicând: Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat, precum a zis; în Galileea Îl veți afla pe El. Către Care să grăim: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Însăși Podobia:

Când de pe lemn Arimateianul mort Te-a pogorât pe Tine, Viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu, Hristoase, Te-a îngropat; și cu dragoste se sârguia să îmbrățișeze, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel curat; dar, cuprins de frică, bucurându-se, zicea Ție: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!

Stih: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iacov.

Când în mormântul cel nou ai fost pus pentru toți, Izbăvitorul tuturor, iadul, cel cu totul rușinat, văzându-Te, s-a înfricoșat; încuierile s-au sfărâmat, porțile s-au zdrobit, mormintele s-au deschis, morții au înviat. Atunci Adam, bucurându-se, cu mulțumită grăia Ție: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!

Stih: Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

Când puterile cerești Te-au văzut, Hristoase, clevetit ca un înșelător de către cei fără de lege, iar

piatra mormântului pecetluită de mâinile care au împuns coasta Ta cea nesticăcioasă, atunci s-au spăimântat de nespusă îndelung-răbdarea Ta; dar bucurându-se de mântuirea noastră, grăiau Ție: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!

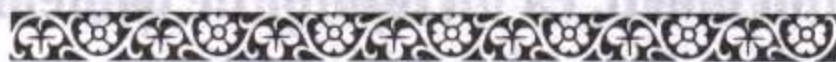
Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus și l-a pus în mormântul cel nou al

său; că se cădea Lui să iasă din mormânt, ca dintr-o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor porțile raiului, slavă Ție!

Și celelalte ale Utreniei, troparele, Ceasul întâi și otpustul.

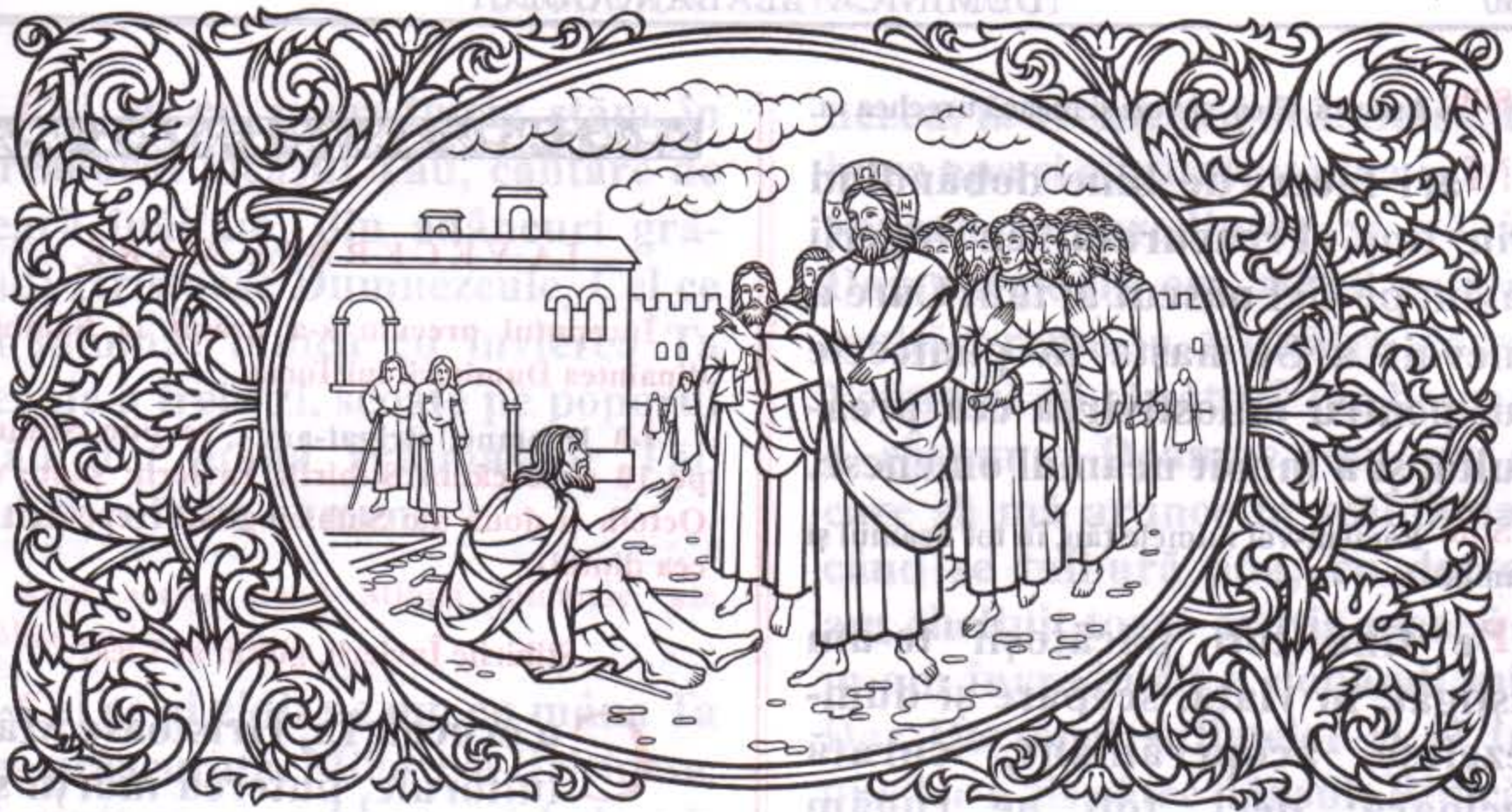

LA LITURGHIE

La Fericiri se cântă Cântarea a noua din Canonul Praznicului.

Chinonicul zilei.

DUMINICA A PATRA DUPĂ PAȘTI A SLĂBĂNOGULUI

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii,
glasul al 3-lea:

Cu Crucea Ta Hristoase, Mântuitorule...

Luminatu-s-au toate cu Învierea Ta, Doamne...

Slăvesc puterea Tatălui și a Fiului...

Crucii Tale celei cinstite ne închinăm Hristoase...

Slavă..., glasul al 5-lea:

Suitu-S-a Iisus în Ierusalim, la scaldătoarea oilor...

(Caută toate acestea la Vecernia mare).

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:
glasul al 3-lea:

Minune prea mărită! Fecioară născând și Cel născut Dumnezeu mai înainte de veci; nașterea este vădită, dar lucrul

săvârșit este mai presus de fire. O, înfricoșătoare taină! Care și dacă o gândești, rămâne de negrăit, și chiar dacă se vede, nu este înțeleasă. Fericită ești tu, Preacurată Fecioară, fiică a pământescului Adam, care te-ai arătat și Maică a Dumnezeului Celui Preaînalt; pe Acela roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNA

Se cântă Stihira Învierii, glasul al 3-lea:

Hristoase, Cel ce cu patima Ta ai întunecat soarele și cu lumina Învierii Tale ai luminat toate, primește cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Apoi următoarele Stihiri ale Născătoarei de Dumnezeu, același glas.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Mari faceri de bine dobândind prin tine, Preacurată, cu îngerii slăvim pe Cel născut al tău, Care a binevoit a Se naște în pântecul tău, pentru milostivirea cea preamultă, și a înnoit neamul omenesc.

Stih: Pomeni-voi numele tău, în tot neamul și neamul.

Pe tine toți păcătoșii te-am câștigat, în viață, scăpare și dumnezeiesc acoperământ, curată Fecioară; deci, toți ne rugăm milostivirii tale: Nu te depărta de la noi, rugămu-ne, ci ne miluiește și ne mântuiește.

Stih: Feței tale se vor ruga credincioșii.

Noi robii tăi, cei din țărână, împreună cu dumnezeiescul Gavriil, mai-marele cetelor, după vrednicie, aducem ție: Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, Maică, pururea Fecioară! Că mijlocitoare de veselie și bucurie lumii te-ai făcut.

Slavă... Și acum..., **glasul al 5-lea:**

La pridvorul lui Solomon, acolo zăcea mulțime de bolnavi; și înjumătățindu-se Praznicul, a aflat Hristos pe un slăbănog zăcând de treizeci și opt de ani, și cu glas de Stăpân a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, nu am om care să mă arunce în scaldătoare, când se tulbură apa. Iar El a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău; iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești! Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, trimite-ne nouă, Doamne, mare milă.

Acum slobozește..., și celelalte; apoi otpustul.

LA VECERNIA MARE

Începutul precum s-a arătat la Sâmbăta dinaintea Duminicii lui Toma.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 10 și se cântă Stihirile Învierii: șapte din Octoih și două ale Slăbănogului (repetând pe cea dintâi).

Stihirile Învierii, glasul al 3-lea:

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morții s-a dezlegat și înșelăciunea diavolului s-a nimicit; iar neamul omenesc, prin credință fiind mântuit, laudă Ție totdeauna aduce.

Luminatu-s-au toate cu Învierea Ta, Doamne, și raiul iarăși s-a deschis; și toată zidirea laudându-Te, cântare Ție totdeauna aduce.

Slăvesc puterea Tatălui și a Fiului și laud stăpânia Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărțită și nezidită, Treimea cea de o ființă, Care împărtășește în veacul veacului.

Stihirile lui Anatolie.

Crucii Tale celei cinstite ne închinăm, Hristoase, și Învierea Ta o laudăm și o slăvim; că prin rana Ta noi toți ne-am vindecat.

Lăudăm pe Mântuitorul, Care din Fecioara S-a întrupat; că pentru noi S-a răstignit și a treia zi a înviat, dăruind nouă mare milă.

Pogorându-Se Hristos, celor din iad le-a binevestit, zicând: Îndrăzniți, acum am biruit! Eu sunt Învierea, Eu pe voi vă voi ridica, sfărâmând porțile morții.

Cei ce cu nevrednicie stăm în preacurat locașul Tău, cântare de seară înălțăm, din adâncuri grăind: Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai luminat lumea cu învierea Ta cea de a treia zi, scoate pe poporul Tău din mâna vrăjmașilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Apoi aceste două Stihiri idiomele, ale Slăbănogului, glasul 1.

Cel ce ai zidit pe om cu mâna Ta cea preacurată, Milostive Hristoase, ai venit să vindeci pe cei bolnavi; pe cel slăbănog, la scaldătoarea oilor, cu cuvântul Tău, l-ai sculat; iar durerea celeia ce-i curgea sânge ai tămăduit; pe fiica Cananeencei, care era bântuită, o ai miluit și nu ai trecut cu vederea rugăciunea sutașului. Pentru aceasta grăim: Atotputernice, Doamne, slavă Ție (de două ori).

Ca un mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pe Tine a strigat: Miluiește-mă, Doamne! că patul meu mormânt s-a făcut mie. Care-mi e folosul vieții? Scaldătoarea oilor nu-mi este de ajutor, căci nu am pe nimeni care să mă arunce, când se tulbură apele. Ci la Tine vin, Izvorule al tămăduirilor, ca și eu împreună cu toți să strig: Atotputernice, Doamne, slavă Ție!

Slavă..., glasul al 5-lea:

Suitu-S-a Iisus în Ierusalim, la scaldătoarea oilor, ce se cheamă evreiește Vitezda, care avea cinci foșoare. În acelea zăcea mulțime de bolnavi, că îngerul lui Dum-

nezeu, la vreme pogorându-se, tulbura apa și sănătate dădea celor ce veneau cu credință. Și văzând Domnul pe un om, stând acolo de multă vreme, a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar bolnavul a răspuns: Doamne, om nu am care să mă arunce în scaldătoare, când se tulbură apa; cu doctorii am cheltuit toată avuția mea și nu m-am învrednicit a dobândi milă. Dar Doctorul sufletelor și al trupurilor a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău și umblă, propovăduind puterea și mila Mea cea mare, până la marginile lumii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu: Dogmatica, glasul al 3-lea:

Cum să nu ne mirăm de nașterea ta cea dumnezeiască-omească, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut fără de tată, pe Fiul în trup, pe Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, fără de mamă; Care nicicum n-a suferit schimbare, sau amestecare, sau despărțire, ci a păstrat neatinsă deosebirea celor două firi. Pentru aceasta, Stăpână, maică-Fecioară, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele celor ce cu dreaptă credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Vohod, Prochimenul zilei.

LA LITIE

Se cântă stihira hramului bisericii. Apoi,

Slavă..., glasul al 5-lea. A Slăbănogului.

Alcătuire a lui Cumula.

La scaldătoarea oilor zăcea un om în neputință și, văzându-Te pe

Tine, Doamne, striga: Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce în ea; și până când merg eu, altul apucă înaintea mea și ia tămăduire, iar eu zac neputincios. Și îndată, milostivindu-Se Mântuitorul, a zis către dânsul: Eu pentru tine M-am făcut om; pentru tine M-am îmbrăcat cu trup, iar tu zici: Om nu am! Ridică-ți patul tău și umblă! Toate Îți sunt Ție cu putință, Sfinte, toate Te ascultă, toate Ți se supun. Adu-Ți aminte de noi toți și ne miluiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Asemenea:

Biserica și poartă, palat și scaun al Împăratului ești, Fecioară prea cinstită; prin care Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, S-a arătat celor ce dormeau în întuneric, Soarele dreptății fiind, vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit cu mâna Sa, după chipul Său. Pentru aceasta, Prealăudată, ca ceea ce ai dobândit către Dânsul îndrăzneală de maică, roagă-L neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihira Învierii, glasul al 3-lea:

Hristoase, Cel ce cu patima Ta ai întunecat soarele și cu lumina Învierii Tale ai luminat toate, primește cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Apoi Stihirile Paștilor, cu stihurile lor.

Slavă..., glasul al 5-lea:

A Slăbănogului:

La pridvorul lui Solomon, acolo zăcea mulțime de bolnavi; și înjumătățindu-se Praznicul, a aflat Hristos pe un slăbănog zăcând de treizeci și opt de ani, și cu glas de Stăpân a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, nu am om care să mă arunce în scaldătoare, când se tulbură apa. Iar El a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău; iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești! Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, trimite-ne nouă, Doamne, mare milă.

Și acum..., glasul al 5-lea:

Ziua Învierii, și să ne luminăm cu prăznuirea și unii pe alții să ne îmbrățișăm; să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru Înviere și așa să cântăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat... o dată.

Și celelalte după cum s-a arătat în Sâmbăta trecută.

Troparul Învierii, glasul al 3-lea:

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești; că a făcut biruință cu brațul Său, Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte; Cel întâi-născut din morți S-a făcut, din pântecul iadului ne-a izbăvit pe noi, și a dat lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeu nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Iar dacă nu se face Priveghere, atunci, la Miezonoptică, se cântă Canonul Sfintei Treimi din Octoih, glasul al 3-lea și troparele treimice: Cuvine-se cu adevărat a lăuda...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Învierii și al Născătoarei (vezi-le la Vecernia mare).

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Învierii, glasul al 3-lea:

Hristos din morți S-a sculat, Hîncepătura celor adormiți, Cel mai-întâi născut decât zidirea și Făcătorul tuturor celor făcute; firea cea stricată a neamului nostru, întru Sine o a înnoit; nu vei mai stăpâni de acum, moarte, că Stăpânul tuturor puterea ta o a surpat.

Slavă...

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morții o ai tăiat cu Învierea Ta; și pe om împotriva ei l-ai întărit, nimicirea blestemului celui de demult aducând; Apărătorule al vieții noastre, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Podobie:

De frumusețea fecioriei tale și de prea strălucirea curăției tale, Gavriil uimindu-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești cu daruri dăruită!

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Toate cele omenești primind și toate ale noastre însușindu-Ți, ai binevoit a Te pironi pe Cruce, Făcătorul meu, primind a suferi moarte, ca un om, ca să izbăvești omenirea din moarte, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, ca unui Dătător de viață, strigăm Ție: Slavă milostivirii Tale, Hristoase!

Slavă...

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea și Învierea cea cu neputință de înțeles le propovăduim noi, credincioșii, ca pe o taină negrăită; că astăzi moartea și iadul s-au prădat, iar neamul omenesc în nesticăciune s-a îmbrăcat. Pentru aceasta și cântăm cu mulțumită: Slavă Învierii Tale, Hristoase.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cele cerești cu dragoste s-au veselit și cele pământești cu cutremur s-au spăimântat, când preacuratul glas a venit către tine, Născătoare de Dumnezeu; căci

amândurora a strălucit ca o prăznuire, că pe cel întâi-zidit l-a izbăvit din moarte. Pentru aceasta, cu îngerul, grăim ție: Bucură-te, curată Fecioară-Maică!

După Catisma a 17-a: Fericiți cei fără prihană..., **se cântă troparele:** Bine ești cuvântat Doamne..., Soborul îngeresc... **și celelalte.**

IPACOI

Spăimântând cu vederea, liniștind cu graiurile, îngerul cel strălucitor a zis Mironosițelor: Pentru ce căutați pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deșertând mormintele; cunoașteți pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii; ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc!

Antifoanele glasului al 3-lea:

ANTIFONUL 1:

Robia Sionului Tu o ai scos din Vavilon; și pe mine din patimi la viață atrage-mă, Cuvântule!

Cei ce seamănă în austru, cu lacrimi dumnezeiești, secera-vor spice de viață veșnică, întru bucurie.

Slavă..., Și acum...

Prin Sfântul Duh toată buna dăruire, ca și prin Tatăl și prin Fiul împreună-strălucește, în Care toate viază și se mișcă.

ANTIFONUL al 2-lea:

De n-ar zidi Domnul locașul faptelor bune, în zadar ne-am osteni; dar adăpostindu-ne El sufletul, nimeni nu va pustii cetatea noastră.

Ca un rod al pântecelui, prin Duhul, fii se fac Ție, Hristoase, ca și Tatălui sfinții, pururea.

Slavă... Și acum...

În Sfântul Duh se vede toată sfințenia, înțelepciunea, că dă ființă la toată făptura; Acestuia să slujim, ca și Tatălui și Cuvântului, că Dumnezeu este.

ANTIFONUL al 3-lea

Cei ce se tem de Domnul fericiți vor umbla în cărările poruncilor, că vor mânca toată roada cea de viață.

Veselește-Te, Întâiule păstor al turmei, împrejurul mesei Tale văzând pe fiii Tăi, purtând stâlperi de fapte bune.

Slavă..., Și acum...

Prin Sfântul Duh este toată bogăția slavei, din Care vine har și viață la toată făptura; că laudat este împreună cu Tatăl și cu Cuvântul.

PROCHIMEN, glasul al 3-lea:

Spuneți întru neamuri că Domnul a împărățit pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina (de trei ori).

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, cântați-I frumos, cu strigăt de bucurie.

Evanghelia Învierii a 5-a (de la Luca); Învierea lui Hristos văzând... (de trei ori);

Psalmul 50 și celelalte.

CANOANELE

Se pune Canonul Paștilor cu irmoasele pe 6 și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 (caută-le la Duminica Mironosițelor) și Canonul Slăbănogului pe 6.

Canonul Slăbănogului

Alcătuit de Iosif Tesalonicul.

Cântarea 1, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Tu ești Dumnezeu minunat,
Care cu preaslăvire faci lu-
«cruri peste fire, Cel ce ai uscat
«fundul mării și ai acoperit cu apă
«carele de război și ai izbăvit pe
«poporul care cânta Ție, ca Izbă-
«vitorul nostru Dumnezeu».

Săvârșind semne și făcând mi-
nuni, Unule Împărate, de voie ai
suferit răstignire, ca un îndurat; și
prin moarte pe moarte omorând,
ne-ai înviat pe noi.

Cu credință să dănuim astăzi,
popoare, pentru scularea lui
Hristos; că iadul s-a prădat și
degrab a dat înapoi pe cei ce îi
ținea legați, care laudă măririle lui
Dumnezeu.

Hristoase, Cel ce prin dumnezeiască putere ai întărit oarecând pe slăbănogul cu cuvântul Tău și neputincios fiind el de multă vreme, i-ai poruncit să-și ridice patul, vindecă și sufletul meu, care boleşte cumplit.

În scaldătoarea oilor, oarecând un înger se pogora și numai pe unul vindeca, într-un an; iar acum, cu dumnezeiescul botez, curățește Hristos mulțimi nenumărate.

A Arhanghelului:

Căpetenie a îngerilor, mare Voievod al slujitorilor cerești, pe cei ce se adună în cinstit locașul

tău și laudă pe Dumnezeu, acoperă-i și-i păzește de toate încercările.

Slavă..., a Treimii:

Să lăudăm neîncetat, împreună cu cei fără de trupuri, pe Dumnezeu, Cel fără de început, în trei fețe și întru o fire: pe Tatăl, pe Cuvântul și pe Duhul, având o împărăție și o stăpânire nedespărțită.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cetatea ta aceasta, care totdeauna te cinstește pe tine, curată, cu credință, izbăvește-o din primejdii, de robia vrăjmașilor, de războiul cel dintre noi, de sabie și de orice altă primejdie.

Catavasie: Ziua Învierii...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Suflete sterp și neroditor,
Dobândește-ți rod ales; și
«bucurându-te de bogata rodire,
«strigă: Întăritu-s-a inima mea!
«Că nu este sfânt și nu este drept,
«afară de Tine, Doamne».

Văzându-Te oarecând, soarele spânzurat pe lemn, Cuvinte, lumina și-a ascuns și tot pământul s-a cutremurat; morții s-au sculat, când ai murit Tu, Atotputernice.

Venind Tu cu sufletul în cele dinlăuntru ale pământului, iadul a dat înapoi degrab sufletele pe care le luase în stăpânire, care cântau cântare de mulțumită puterii Tale, Unule, Doamne!

Vindecă, Preabunule, sufletul meu, cel ce zace cumplit de mulți

ani, cum ai tămăduit oarecând pe slăbănogul, ca să merg pe cărările Tale, pe care le-ai arătat celor ce Te iubesc pe Tine.

A Arhanghelului:

Arhanghele al lui Dumnezeu, fă rugăciune, cu cetele cele de sus, pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine cu credință, păzindu-ne și ferindu-ne pe noi, cei ce suntem împresurați de pătimirile vieții.

Slavă..., a Treimii:

Slavă Tatălui și Fiului și Duhului să grăim; că unul este după fire Dumnezeu, pe Care toate puterile cerești cu frică Îl slăvesc, cântând: Sfânt, sfânt, sfânt!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Zămislire fără de sămânță ai avut și naștere mai presus de cuget, Fecioară-Maică, Preacurată; lucru înfricoșător, minune prea mare, de îngeri cinstită și de oameni slăvită, Fecioară Stăpână.

Catavasie: Veniți să bem băutură nouă...

Condacul și Icosul Paștilor.

SEDEALNA, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei...

Numai un cuvânt a întărit pe slăbănog, când S-a auzit Cuvântul a toată lumea, al Celui ce din milostivire S-a arătat pe pământ pentru noi. Pentru aceasta și patul luându-și, umbla, deși cărturarii nu sufereau să vadă ceea ce se făcuse, cuprinși fiind de pizma plină de răutate, care slăbănogeste sufletele.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Însăși Podobia:

De frumusețea fecioriei tale și de prea strălucirea curăției tale, Gavriil uimindu-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești cu daruri dăruită!

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Munte umbrit a văzut mai-nainte Avacum preacuratul tău pânțec, curată; pentru «aceasta și a grăit: de la Teman va «veni Dumnezeu, și Cel Sfânt din «muntele cel cu umbră deasă».

Soborul iudeilor, fiind cuprins de pizmă, Te-a răstignit pe lemn pe Tine, Doamne; dar Tu, dezlegând osânda morții, Te-ai sculat ca un puternic, ridicând lumea împreună cu Tine.

Pentru ce căutați, femeilor, cu miresme, pe Mirul cel nedeșertat? S-a sculat, umplând lumea de bună mireasmă duhovnicească, a grăit Mironosițelor cel ce ședea în veșminte albe.

Chip de rob purtând, pentru nemăsurata milostivire, mergând ai venit și ai făcut sănătos pe cel ce zăcea de mulți ani, Cuvinte, poruncindu-i să-și ridice și patul.

Îngerul Domnului, pogorându-se la vreme, tulbura apa în

scăldătoarea oilor, făcând sănătos numai pe unul; dar Hristos mântuiește mulțime nenumărată, prin dumnezeiescul Botez.

A Arhanghelului:

Căpetenie a îngerilor și îndrumătorule al celor rătăciți, mare Voievod al Domnului, vino în ceasul acesta, în mijlocul nostru, și du rugăciunile tuturor la Cel ce singur este Ziditor și Stăpân.

Slavă... a Treimii:

Unită după fire și despărțită după fețe este Sfânta Treime: Tatăl cel mai presus de ființă, Fiul cel împreună veșnic și Sfântul Duh, Cel unul și atotputernic.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cum alăptezi, curată? și cum ai născut Prunc, pe Cel mai de demult decât Adam? Cum porți în brațe Fiu, pe Cel ce șade pe umeri de heruvimi? Precum poate, precum știe, Cel ce a înființat toate!

Catavasi: La dumnezeiasca strajă...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Cu lumina Ta cea neînserată, Hristoase, luminează smeritul meu suflet, și-l povățuiește «spre frica Ta; că lumină sunt poruncile Tale».

Înălțatu-Te-ai pe lemnul crucii, și lumea toată împreună ai înălțat; și între cei morți, fiind, Dumnezeule, pe morții cei din veac i-ai ridicat.

Înviat-a Hristos, precum a zis, deșertând toate împărățiile iadului; și S-a arătat Apostolilor, împărtășindu-le bucuria care rămâne în veci.

În haine albe strălucind, s-a arătat femeilor îngerul zicând: Nu plângeți! Viața voastră S-a sculat, dând viață morților celor din morminte.

Precum ai ridicat pe slăbănog, Hristoase, vindecă și sufletul meu cel împovărat cu călcările de poruncă, și mă îndreptează ca să umblu pe cărările Tale cele drepte.

A Arhanghelului:

Voievodule al îngerilor, Mihaile, miluiește pe credincioșii ce se adună astăzi în biserica ta, și care propovăduiesc măririle lui Dumnezeu.

Slavă..., a Treimii:

Tatăl, Fiul și dumnezeiescul Duh sunt Unime întocmai cinstită și întreit numărată, despărțită cu credință după fețe, dar unită după fire.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Zămislirea ta cea fără de sămânță, curată, și nașterea cea cu neputință de înțeles, le laudăm, fericindu-te pe tine, ca pe maica Făcătorului și Stăpânului tuturor.

Catavasi: Să mergem dis-de-dimineată...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Adâncul patimilor și viforul vânturilor celor potrivnice «s-au ridicat asupra mea; ci Tu,

«Mântuitorule, luând mai înainte, «mântuiește-mă și mă izbăvește de «pieire, precum ai mântuit din «fiară pe proorocul.

Înălțatu-Te-ai de voie pe cruce, pus ai fost ca un mort în mormânt, și pe morții cei din iad, pe toți, împreună înviindu-i, i-ai sculat Hristoase, cu dumnezeiască putere.

Iadul întâmpinându-Te jos, Îndurate, s-a amărât, dând înapoi degrab pe cei legați, care laudă cu glasuri neîncetate Învierea Ta cea înfricoșătoare, Mântuitorule.

Dumnezeieștii ucenici văzând pe Hristos, Viața tuturor, sculat din mormânt, se închinau Lui, cu multă dragoste, cu cuget drept și cu bucurie în suflete.

Cel ce zăcea, oarecând, de mulți ani, pe patul durerii, cu porunca Ta, Hristoase, vindecându-se, slăvește, lăudând milostivirea Ta, Dătătorule de viață.

A Arhanghelului:

Voievodule al îngerilor, Mihaile, cel ce stai lângă scaunul Stăpânului, vino în mijlocul nostru și ne îndrumează pe cărările vieții, pe cei ce te avem pe tine fierbinte apărător.

Slavă..., a Treimii:

Treime după fețe pe Tine Te cinstesc, Unime după ființă Te propovăduiesc, împreună cu oștile cele înfricoșătoare de sus, Părinte, Cel fără de început, Fiule și

Duhule cel drept, Dumnezeu al tuturor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce toate le ține cu dumnezeiasca voie, în brațele tale se ține, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, smulgându-ne pe noi toți din mâna robiei celui viclean, ca un îndurt.

Catavasie: Pogorātu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului...

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnece, precum odinioară ai ridicat pe slăbănogul; ca mântuit fiind să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase, Îndurate!

ICOS

Cel ce cuprinzi cu palma mâinii Tale marginile lumii, Iisuse Dumnezeu; Cel ce împreună cu Tatăl ești fără de început și împreună cu Duhul Sfânt stăpânești toate, arătatu-Te-ai în trup, vindecând bolile și patimile alungând; pe orbi i-ai luminat, și pe cel slăbănog cu dumnezeiescul Tău cuvânt l-ai ridicat, poruncindu-i îndată să umble și să ridice pe umerii săi patul care l-a purtat. Pentru aceasta, toți, împreună cu dânsul, cântăm și grăim: Slavă puterii Tale, Hristoase, Îndurate!

SINAXAR

**ÎN DUMINICA A PATRA DUPĂ PAȘTI
A SLĂBĂNOGULUI**

În această zi, Duminica a patra după Paști, facem pomenirea slăbănogului și prăznuim, ca atare, minunea vindecării lui, făcută de Domnul.

S-a așezat în această zi și pomenirea minunii acesteia, fiindcă Hristos a săvârșit-o în vremea Cincizecimii iudeilor. Astfel, suindu-se în Ierusalim, cu prilejul sărbătorii acesteia, a venit la scaldătoarea cea cu cinci pridvoare, pe care o zidise Solomon, și căreia i se mai spunea și scaldătoarea oilor pentru că aici se spălau măruntaiele oilor junghiate spre jertfă la templu; cel ce intra în ea, după ce îngerul, venind o dată pe an, tulbura apa, se făcea sănătos.

Și venind acolo, a aflat un om zăcând de treizeci și opt de ani, pentru că nu avea pe nimeni care să-l arunce în apă. Din acest fapt învățăm, mai întâi, cât de bună este răbdarea și așteptarea; și apoi, că deoarece Dumnezeu avea să dea Botezul curățitor de toate păcatele, rânduise în Legea Veche să se săvârșească minuni prin mijlocirea apei, astfel încât, atunci când avea să vină Botezul, să poată fi primit cu ușurință. Deci, Iisus a venit la acel slăbănog ce se numea Iaron și l-a întrebat: «Vrei să te vindeci?», dar acesta l-a răspuns că n-are cine să-l ajute. Iar Iisus știind bine că suferința acestuia durează de atâta timp, i-a zis: «Ridică-ți patul tău și umblă». Și slăbănogul îndată s-a ridicat însănătoșit, și luându-și patul pe umeri, pentru ca fapta aceasta să nu pară o nălucire, a pornit spre casa lui. Dar fiind zi de sâmbătă, era împiedicat de iudei să meargă. El însă aducea în sprijinul său pe Cel care îl vindecase și Care îi spusese să umble sâmbăta, cu toate că nu știa cine era Acela. Căci Iisus, după cum se spune, fiindcă se adunase acolo mulțime multă, S-a dat la o parte, îndepărtându-Se.

După aceasta Iisus l-a aflat în templu, și i-a zis: «Iată, te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ție mai rău». Unii zic, fără să aibă însă dreptate, că Hristos ar fi spus aceasta deoarece acesta avea să-L lovească mai târziu peste obraz, atunci când Iisus se va găsi în fața arhiereului Caiafa, și că, din cauza aceasta, el urma să primească pedeapsa focului veșnic, mai rea decât aceea pe care o avusese mai înainte, mergând în ea, nu numai treizeci și opt de ani, ci de-a pururea. Mai adevărat este însă că, prin aceste cuvinte, Domnul a arătat că suferința

slăbănogirii i-a venit acestuia de pe urma păcatelor, căci nu toată suferința vine de pe urma păcatelor, ci și din boală naturală, din lăcomia de mâncare, din nepăsare, ca și din multe alte pricini.

Deci, slăbănogul, cunoscând că Cel ce l-a însănătoșit este Iisus, s-a dus și a spus acestea iudeilor, care, întărâtându-se de mânie, căutau să ucidă pe Hristos, pentru că, vezi Doamne, strica odihna sâmbetei. Iar Hristos le-a grăit lor multe, arătându-le că este un lucru drept a face bine și sâmbăta; și că El este Cel ce a poruncit să fie păzită sâmbăta, ca Unul care este asemenea Tatălui, și că, precum Tatăl încă lucrează, tot așa lucrează și El (Ioan, cap. V).

Să se știe apoi că acest slăbănog este altul decât acela din Evanghelia de la Matei (cap. IX). Că vindecarea aceluia s-a petrecut în casă, ajutat fiind de oameni, iar Domnul, cu acest prilej a grăit: «Iartă-ți-se ție păcatele»; pe când vindecarea acestuia s-a săvârșit în pridvor, și acesta nu a avut om care să-l arunce în scaldătoare, precum spune Sfânta Evanghelie, ci și-a ridicat singur patul, ca și acela.

Vindecarea slăbănogului se prăznuiește acum, fiindcă și ea s-a petrecut în răstimpul Cincizecimii; ca și a orbului și ca și întâmplarea cu samarineanca.

Astfel prăznuim pe Toma și pe Mironosițe, spre dovedirea Învierii lui Hristos din morți; iar pe celelalte, petrecute până la Înălțare, le prăznuim fiindcă au fost săvârșite în chip deosebit, în timpul prăznuirii de către iudei a Cincizecimii. Și pentru că astfel, cel puțin, le amintește Sfânta Evanghelie de la Ioan.

Cu îndurarea Ta cea nesfârșită, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce ai răcorit văpaia cup-torului și pe tineri i-ai păzit «nearși, bine ești cuvântat în veci, «Doamne, Dumnezeul părinților «noștri».

Când Te-a văzut soarele întins pe cruce, și-a ascuns lumina, neputând să lumineze lumii, apunând Tu de bună voie, Împăratul

tuturor, spre luminarea tuturor neamurilor.

Înviat-ai, deșertând mormintele și prădând iadul, cu tăria Ta cea atotputernică. Pentru aceasta lăudăm, Hristoase, cinstită și dumnezeiască Învierea Ta.

Pentru ce căutați pe Cel viu, ca pe un mort? S-a sculat, nu este în mormânt, grația către Mironosițe odinioară dumnezeiescul înger, cel strălucitor la chip.

Cel ce ai vindecat, cu cuvântul, pe slăbănogul care zăcea de mulți ani, ai grăit: Ridică-ți patul tău și umblă, lăudând măririle lui Dumnezeu.

A Arhanghelului:

Mihaile, mare Voievod al Domnului, îndrumează pe cei ce s-au adunat cu credință, în dumnezeiasca ta biserică, spre lauda lui Dumnezeu, și-i ferește de toate răutățile, cu mijlocirea ta.

Slavă..., a Treimii:

O, Treime! mântuiește din toate primejdiile pe cei ce Te laudă pe Tine cu credință, ca pe Dumnezeu tuturor și Stăpânul, și-i fă părtași bunătăților Tale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară ai rămas după ce ai născut, mai presus de cuvânt, pe Cel ce S-a născut fără stricăciune, mai-nainte de toți vecii, din Tatăl Cel fără de început; pentru aceasta pe tine te fericim, Curată.

Catavasie: Cel ce a izbăvit pe tineri...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel slăvit fără tăcere de îngeri, întru cele «de sus, cerurile cerurilor, pământul și munții, dealurile și adâncul «și tot neamul omenesc cu cântări «Îl binecuvintează, ca pe Făcătorul și Izbăvitorul».

Catapeteasma s-a rupt, când ai fost răstignit, Mântuitorul nostru, și moartea a dat înapoi pe morții pe care îi înghițise, și iadul s-a golit, văzându-Te pe Tine ajuns în cele mai de jos ale pământului.

Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, acum biruința? De Împăratul cel ce a înviat ai fost omorât și nimicit; nu vei mai împărăți de acum, că Cel tare a răpit pe cei legați, pe care îi aveai.

Zis-a Mironosițelor tânărul, care s-a arătat: Alergați de-ndată și spuneți Apostolilor Învierea; înviat-a Stăpânul și împreună cu Dânsul a înviat, în chip minunat, pe morții cei din veac.

Slăbănogul, care zăcea de mulți ani, striga: Miluiește-mă, Izbăvitorule, pe mine, cel fără de ajutor; iar Acesta i-a poruncit să-și ridice îndată patul și să umble drept.

A Arhanghelului:

Ca cel ce ești întâi-stătător al Puterilor celor fără de materie, mare Voievodule, împreună cu acestea cere nouă izbăvire de greșeale, îndreptarea vieții și desfătarea bunătăților celor veșnice, de acolo.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Ființa cea nezidită și nedespărțită, Dumnezeuirea cea în trei fețe, pe Dumnezeu-Tatăl Cel fără început și pe Fiul și pe Duhul Sfânt să-I laudăm cu un glas, rostind înfricoșătoarea cântare a serafimilor.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Văzutu-te-a Isaia de demult, ca pe o carte, pururea Fecioară, în care cu degetul Tatălui s-a scris Cuvântul cel fără început, Care ne-a izbăvit din toată necunoștința, pe noi, cei ce te laudăm pe tine, cu cuvinte sfințite.

Catavasi: Această aleasă și sfântă zi...

Nu cântăm: Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Muntele Sinai văzutu-te-a Moise în rug, pe tine, care ai «primit în pânțece, fără de ardere, «focul Dumnezeuirii; iar Daniel te-a «văzut munte netăiat; și Isaia te-a «numit toiag odrăslit din rădăcina «lui Iesei».

Iisuse, înălțându-Te pe Cruce, ne-ai înălțat împreună și pe noi; și pus fiind de voie în mormânt, înviat-ai din morminte pe toți morții, care laudă stăpânirea Ta cea necuprinsă și puterea Ta cea nebiruită.

Din mormânt ai răsărit prea frumos, ca un Mire din cămară, preafrumosule Cuvinte; rispiti-ai întunericul iadului și ai scos din el

pe cei legați, care cu un glas grăiesc: Slavă Slavei Tale! Slavă Învierii Tale, Iisuse Dumnezeule!

Suspinuri și lacrimi aducând, cu miresme, degrabă au ajuns femeile la preasfântul mormânt; și au aflat, cu încredere, slăvita sculare a lui Hristos, pe care o prăznuim, veselindu-ne cu bucurie în suflete.

Poruncii Tale, Hristoase, i-a urmat sănătatea trupului; și cel ce mai-nainte fusese slăbănog a fost văzut alergând și purtându-și patul, în care zăcuse mulți ani, cu cântări slăvind puterea Ta cea multă.

A Arhanghelului:

Luminare cere nouă, mare Voievodule, care stai pururea înaintea Luminei celei mari, și împacă viața noastră, cea totdeauna bătuită de ispitele șarpelui și de primejdiile lumii, pururea vrednicule de laudă.

Slavă..., a Treimii:

Lumină și Lumini, Viață și Vieți, Unime în trei ipostasuri, Stăpânire nedespărțită, Dumnezeuire neamestecată, Te slăvesc pe Tine cu toată buna cinstire, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, cântând cu puterile cele de sus: Sfânt, Sfânt, Sfânt!

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Din pânțelele tău cel purtător de lumină a ieșit Soarele cel mare, Hristos, și lumea a luminat cu luminoase străluciri, Preacurată, și a risipit întunericul călcării de poruncă. Pentru aceasta te laudăm

pe tine, ca pe Pricinuitorul tuturor bunătăților, dumnezeiască Mireasă.

Catavasie: Luminează-te, luminează-te...

Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru...
(de trei ori)

Luminânda Paștilor.

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicându-l și moartea pierzând-o, Paștile nestrăicăciunii, lumii dă mântuire.

Slavă..., **Luminânda slăbănogului.**

Podobie:

Venit-a Domnul, Cel iubitor de oameni și preaîndurat, la scaldătoarea oilor ca să vindece bolile; și a aflat un om zăcând de mulți ani, și a grăit către dânsul: Ridică-ți patul tău și mergi pe căile cele drepte.

Și acum..., **tot aceasta.**

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8, glasul al 3-lea:

Stihirile Învierii:

Veniți toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos, Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi, și de voie S-a îngropat, și a înviat din morți, ca să mântuiască toate; Acestuia să ne închinăm!

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar soborul deșertăciunii, umplând de daruri dreapta lor, socoteau că vor as-

cunde Învierea Ta, pe care lumea o slăvește, miluiește-ne pe noi!

Toate s-au umplut de bucurie, luând dovedirea Învierii; că Maria Magdalena la groapă a venit și a aflat un înger pe piatră șezând, cu veșmintele strălucind și zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat, precum a zis, mergând mai înainte în Galileea.

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, mântuire neamului omenesc dăruind, ca să Te preaslăvească toată făptura pe Tine, Cel singur fără de păcat, miluiește-ne pe noi!

Stihirile lui Anatolie:

Ca pe o cântare de dimineață mironosițele femei Îți aduceau lacrimile, Doamne; că având mirresme cu bun miros, la mormântul Tău au ajuns, grăbindu-se să ungă preacurat trupul Tău. Iar un înger șezând pe piatră, le-a binevestit: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Că moartea călcând, a înviat ca un Dumnezeu, dând tuturor mare milă.

Strălucind îngerul la mormântul Tău cel făcător de viață, mironosițelor a grăit: Deșertat-a mormintele Mântuitorul, prădat-a iadul și a înviat a treia zi, ca un Însuși Dumnezeu și Atotputernic.

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeu meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

În mormânt Te-a căutat, venind în prima zi a săptămânii Maria

Magdalena; dar neaflându-Te, se tânguia cu plângere, grăind: Vai mie, Mântuitorul meu! Cum ai fost furat, Împărate al tuturor? Dar doi îngeri de viață purtători dinăuntru mormântului au strigat: Pentru ce plângi, o, femeie? Plâng, a zis, că au luat pe Domnul meu din mormânt și nu știu unde L-au pus. Dar întorcându-se ea, cum Te-a văzut, îndată a grăit: Domnul meu și Dumnezeu meu, slavă Ție!

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Iudeii în mormânt au zăvorât Viața, iar tâlharul a deschis cu limba raiul, strigând și grăind: Cel ce cu mine și pentru mine a fost răstignit, împreună cu mine a fost pironit pe lemn și S-a arătat mie șezând pe scaun împreună cu Tatăl. Că Acesta este Hristos, Dumnezeu nostru, Cel ce are mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Doamne, pe slăbănogul nu scaldătoarea l-a vindecat, ci cuvântul Tău l-a înnoit; și nici boala cea de mulți ani nu l-a împiedicat, că mai puternică s-a dovedit lucrarea glasului Tău; și greutatea cea cu anevoie de purtat o a lepădat și povara patului o a ridicat, spre mărturia mulțimii îndurărilor Tale, slavă Ție!

Și acum..., Preabinecuvântată ești...
Doxologia mare, troparul, ecteniile și otpustul.

Apoi: Slavă..., și acum..., stihira Evangheliei a cincea, glasul a 5-lea:

O, preaînțelepte judecățile Tale, Hristoase! Cum lui Petru, prin giulgiurile singure i-ai dat să cunoască învierea Ta! Și cu Luca și cu Cleopa împreună-călătorind vorbeai; și vorbind, nu îndată Te-ai arătat pe sineți. Pentru aceasta, ai și fost muștrat, ca și cum ai fi fost un străin în Ierusalim și n-ai fi fost părtaș al sfaturilor lor până în sfârșit. Ci ca Cel ce pe toate spre folosul zidirii le orânduiești, și proorociile cele despre Tine le-ai tâlcuit și când ai binecuvântat pâinea, ai fost recunoscut de dânșii, ale căror inimi și mai-nainte de aceasta erau aprinse spre a Te cunoaște; care, iată, au și propovăduit deslușit ucenicilor adunați învierea Ta, prin care miluiește-ne pe noi!

LA LITURGHIE

Fericirile, glasul al 3-lea:

Călcând porunca Ta, Hristoase, pe strămoșul Adam din rai l-ai izgonit; dar ai sălășluit într-însul, Milostive, pe tâlharul cel ce Te-a mărturisit pe Cruce, strigând: Pomenește-mă, Mântuitorule, în împărăția Ta!

Pe noi, cei ce am greșit, cu blestemul morții ne-ai osândit, Dătătorule de viață și Doamne; dar cu trupul Tău pătimind, fără

păcat, Stăpâne, ai înviat pe cei morți, care strigau: Pomeniște-ne și pe noi în împărăția Ta!

Sculându-Te din morți, împreună ne-ai sculat pe noi din patimi, cu Învierea Ta, Doamne; și toată puterea morții o ai zdrobit, Hristoase. Pentru aceasta, cu credință strigăm Ție: Pomeniște-ne și pe noi în împărăția Ta!

Cu îngroparea Ta cea de trei zile, pe cei omorâți din iad, ca un Dumnezeu înviindu-i, împreună i-ai sculat; și nestrucăciune tuturor, ca un bun, ne-ai izvorât, celor ce cu credință strigăm pururea: Pomeniște-ne și pe noi în împărăția Ta!

Și din Canonul slăbănogului se pune Cântarea a șasea pe 4.

Apostolul din Faptele Sfinților Apostoli și Evanghelia de la Ioan.

CHINONICUL

**Lăudați pe Domnul din ceruri.
Aliluia.**

Cade-se a ști

că slujba slăbănogului se cântă numai în trei zile: duminică, luni și marți.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și de la Minei 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobic: O, uimitoare minune...

O, uimitoare minune! Făcătorul a toate, făcându-Se purtător de trup și binevoind ca

un îndurat, Și-a însușit firea noastră cea săracă, și cu oamenii petrecând, a arătat iudeilor mulțime de minuni; pentru aceea, venind la Vitezda, a vindecat pe cel ce era oarecând slăbănog, zicându-i: Ridică-ți patul tău!

Mântuitorule, Dumnezeuul meu și Doamne, vrând să ridici pe oamenii cei căzuți, ai umblat pe pământ ca un om, vindecând bolile tuturor, pentru multa Ta milostivire. Pentru aceasta, venind oarecând la scaldătoarea oilor, sănătos ai făcut, cu cuvântul Tău, pe slăbănogul care zăcea de treizeci și opt de ani.

Spumegând de pizmă iudeii, Preabunule Doamne, și făcând binefacerile Tale pricină de aprindere a nebuniei lor, ei, care erau pururea călcători de Lege, Te căutau să Te ucidă pe Tine, Viața cea adevărată, din pricina sâmbetei, când pe cel ce mai-nainte era slăbănog l-ai arătat om întreg, sănătos.

Se adaugă de la Minei trei stihiri.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

La scaldătoarea oilor zăcea un om în neputință și, văzându-Te pe Tine, Doamne, striga: Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce în ea; și până când merg eu, altul apucă înaintea mea și ia tămăduire, iar eu zac neputincios. Și îndată, milostivindu-Se Mântuitorul, a zis către dânsul: Eu pentru tine M-am făcut om; pentru tine M-am îmbrăcat cu trup, iar tu zici: Om nu am! Ridică-ți

patul tău și umblă! Toate Îți sunt Ție cu puțință, Sfinte, toate Te ascultă, toate Ți se supun. Adu-Ți aminte de noi toți și ne miluiește, ca un iubitor de oameni.

LA STIHOAVNĂ

stihurile Octoihului, glasul al 3-lea:

A Învierii:

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morții s-a dezlegat și înșelăciunea diavolului s-a nimicit; iar neamul omenesc, prin credință fiind mântuit, cântare Ție totdeauna aduce.

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Laudă de seară aducem Ție, Hristoase, cu tămâie și cu cântări duhovnicești. Miluiește, Mântuitorule, sufletele noastre.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

Mare este puterea Crucii Tale, Doamne! Că s-a înfipt într-un loc și lucrează în lume; și a arătat din pescari Apostoli și din păgâni mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul 1:

Cel ce ai zidit pe om cu mâna Ta cea preacurată, Milostive Hristoase, ai venit să vindeci pe cei bolnavi; pe cel slăbănog, la scaldătoarea oilor, cu cuvântul Tău, l-ai sculat; iar durerea celeia ce-i curgea sânge ai tămăduit; pe fiica cana-

neencei, care era bântuită, o ai miluit și nu ai trecut cu vederea rugăciunea sutașului. Pentru aceasta grăim: Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Troparul Învierii, glasul al 3-lea: Să se veselească..., Slavă... al sfântului din Minei Și acum..., al Născătoarei: Pe tine, ceea ce ești...

Ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

Troparul Învierii, al sfântului din Minei și al Născătoarei de Dumnezeu.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 3-lea:

A Învierii:

Hristos din morți S-a sculat, Începătura celor adormiți, Cel mai întâi-născut decât zidirea și Făcătorul tuturor celor făcute; firea cea stricată a neamului nostru într-o a înnoit. Nu vei mai stăpâni de acum, moarte; că Stăpânul tuturor puterea ta o a surpat.

De umilință:

Viețuind pe pământ ca un străin, suflete al meu, pocăiește-te; că țărâna în mormânt nu laudă, de greșeli nu se izbăvește. Așadar, strigă lui Hristos-Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Mai-nainte de a mă osândi, miluiește-mă!

A Mucenicilor:

Bărbăția statorniciei voastre, fericiților purtători de chinuri, a

biruit meșteșugirile vrăjmașului, începătorul răutății; pentru aceasta v-ați învrednicit fericirii veșnice. Ci rugați-vă Domnului să mântuiască turma iubitorilor de Hristos, ca cei ce sunteți mărturisitori ai adevărului.

Slavă..., Și acum... a **Născătoarei de Dumnezeu:**

De frumusețea fecioriei tale și de preastrălucirea curăției tale, Gavriil uimindu-se a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești cu daruri dăruită!

După a doua Catismă se cântă **Sedealna Praznicului, glasul al 3-lea:**

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cuprinși au fost de scârbă în tot trupul cei învârtoșați în slăbănogirile pizmei, când se gândeau la vindecarea slăbănogului în zi de sâmbătă, zicând: Nu se cade să se facă vindecări sâmbăta și să se strice odihna cea din strămoși a sâmbetei; necunoscând ei că Tu ești Stăpânul legii și Tămăduitorul sufletelor noastre.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta**

Apoi: Învierea lui Hristos...; **Psalmul 50 și Canoanele.**

Se pune **Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.**

După Cântarea a treia se citesc **Condacul și Sedealna sfântului și a Praznicului.**

După Cântarea a șasea se citesc **Condacul și Icosul Praznicului.**

Luminânda Praznicului:

Venit-a Domnul, Cel iubitor de oameni...

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4 și cântăm aceste stihiri ale Octoihului, glasul al 3-lea.

A Învierii:

Veniți toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos, Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi și de voie S-a îngropat, și a înviat din morți, ca să mântuiască toate; Acestuia să ne închinăm **(de două ori).**

De umilință:

De multe ori glăsuind cântarea, m-am aflat făcând păcatul; cu limba grăind cântări, iar cu sufletul gândind cele necuvioase. Ci îndreptează-le pe amândouă, Hristoase Dumnezeule, prin pocăință, și mă miluiește.

A Mucenicilor:

Veniți toate popoarele să cinstim pomenirea sfinților purtători de chinuri; că privesc făcându-se îngerilor și oamenilor, cununa biruinței au primit de la Hristos, și se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **glasul 1:**

Ca un mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pe Tine, a strigat: Miluiește-mă, Doamne!, că patul meu mormânt s-a făcut mie. Care-mi e folosul vieții? Scăldătoarea oilor nu-mi este de ajutor, căci nu am pe nimeni care să mă arunce, când se tulbură apele.

Ci la Tine vin, Izvorule al tămăduirilor, ca și eu împreună cu toți să strig: Atotputernice Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 3-lea:

Podobie: Mare este puterea Crucii...

Văzând puterea semnelor și a minunilor, cei cuprinși de pizmă și puternici în răutate nu credeau că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și Stăpânul tuturor, Cel ce și pe slăbănogul l-ai făcut sănătos, cu cuvântul.

Stih: Milèle Tale, Doamne, le voi lăuda în veac.

Văzând păzitorii sâmbetelor pe slăbănogul, întărit în ziua sâmbetei, li se umplea sufletul de pizmă și ca niște cărturari păzitori ai legii, strigau: Nu se cade să se facă vindecări în ziua odihnei și să se spurce sâmbăta.

Stih: Că ai zis: mila se va zidi în veac.

Necunoscându-Te pe Tine Însuși Făcător și Domn al sâmbetei, cei ce păzeau sâmbetele au cărtit împotriva întăririi slăbănogului, ce se făcuse în zi de sâmbătă, zicând că nu este bine a ridica patul în ziua sâmbetei.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Suitu-S-a Iisus în Ierusalim, la scaldătoarea oilor, ce se cheamă evreiește Vitezda, care avea cinci foișoare. În acelea zăcea mulțime de bolnavi, că îngerul lui Dumnezeu, la vreme pogorându-se, tulbura apa și sănătate dădea celor ce

veneau cu credință. Și văzând Domnul pe un om, stând acolo de multă vreme, a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar bolnavul a răspuns: Doamne, om nu am care să mă arunce în scaldătoare, când se tulbură apa; cu doctorii am cheltuit toată avuția mea și nu m-am învrednicit a dobândi milă. Dar Doctorul sufletelor și al trupurilor a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău și umblă propovăduind puterea și mila Mea cea mare, până la marginile lumii.

Și celelalte ale Utreniei și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se citește Cântarea întâi din Canon.

MARȚI

ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă aceste două Stihiri idiomele ale Praznicului, repetând pe cea dintâi, glasul 1, și trei din Minei.

Stihirile Praznicului:

Cel ce ai zidit pe om cu mâna Ta cea preacurată, Milostive Hristoase, ai venit să vindeci pe cei bolnavi; pe cel slăbănog, la scaldătoarea oilor, cu cuvântul Tău, l-ai sculat; iar durerea celeia ce-i curgea sânge ai tămăduit; pe fiica

cananeencei, care era bântuită, o ai miluit și nu ai trecut cu vederea rugăciunea sutașului. Pentru aceasta grăim: **Atotputernice Doamne, slavă Ție (de două ori).**

Ca un mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pe Tine, a strigat: Miluiește-mă, Doamne!, că patul meu mormânt s-a făcut mie. Care-mi e folosul vieții? Scăldătoarea oilor nu-mi este de ajutor, căci nu am pe nimeni care să mă arunce, când se tulbură apele. Ci la Tine vin, Izvorule al tămăduirilor, ca și eu împreună cu toți să strig: **Atotputernice Doamne, slavă Ție!**

Se adaugă de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Suitu-S-a Iisus în Ierusalim, la scăldătoarea oilor (caută înapoi la pag. 147). Slavă..., de la *Stihoavna Utreniei*

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, glasul al 3-lea:

A Învierii:

Luminatu-s-au toate cu Învieria Ta, Doamne, și raiul iarăși s-a deschis; și toată zidirea laudându-Te, cântare Ție totdeauna aduce.

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Mântuiește-mă, Doamne Dumnezeul meu, că Tu ești mântuirea tuturor. Viforul patimilor mă tulbură și sarcina fărădelegilor mă cufundă. Dă-mi mână de ajutor, și către limanul umilinței mă ridică, ca Cel ce ești Unul Milostiv și Iubitor de oameni.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

Mare este puterea mucenicilor Tăi, Hristoase, că în morminte zac, și duhurile alungă, și puterea vrăjmașului au zdrobit, cu credința Treimii, luptând pentru dreapta credință.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

A slăbănogului:

La pridvorul lui Solomon, acolo zăcea mulțime de bolnavi; și înjumătățindu-se Praznicul, a aflat Hristos pe un slăbănog zăcând de treizeci și opt de ani, și cu glas de Stăpân a zis către dânsul: Voiești să fii sănătos? Iar cel bolnav a răspuns: Doamne, nu am om care să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa. Iar El a zis către dânsul: Ridică-ți patul tău; iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești! Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, trimite-ne nouă, Doamne, mare milă.

Troparele, ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

Troparul Învierii, al sfântului și al Născătoarei-Învierii.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 3-lea:

A Învierii:

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morții ai tăiat cu Învieria Ta; și pe om împotriva ei l-ai întărit, nimicirea

blestemului celui de demult aducând; Apărătorul vieții noastre, Doamne, slavă Ție!

De umilință:

Până când vei stărui în păcate, suflete al meu? Până când vei pune amânare pocăinței? Gândește-te la Judecata care va să vină și strigă lui Hristos Dumnezeu: Greșit-am! Miluiește-mă, Doamne, Cel ce ești fără de păcat.

A Mucenicilor:

Strălucit-ați prin credință, sfinților, luminători prea luminați, râvnitori ai dreptei cinstiri de Dumnezeu și purtători de chinuri prea lăudați! Că netemându-vă de chinurile tiranilor, ați doborât înșelăciunea idolilor, având semn neînvins de biruință, Crucea adevărului.

Slavă..., Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Născătoare de Dumnezeu, scăparea și puterea noastră, ajutorul cel tare al lumii, izbăvește, cu rugăciunile tale, din toată nevoia, pe robii tăi, ceea ce ești una binecuvântată.

După a doua Catismă se cântă **Sedealna Praznicului, glasul al 3-lea:**

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cuprinși au fost de scârbă în tot trupul cei învârtoșați în slăbănogirile pizmei, când se gândeau la vindecarea slăbănogului în zi de sâmbătă, zicând: Nu se cade să se facă vindecări sâmbăta și să se strice odihna cea din strămoși a

sâmbetei; necunoscând ei că Tu ești Stăpânul legii și Tămăduitorul sufletelor noastre.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

Apoi: Învierea lui Hristos... și psalmul 50.

Canonul Praznicului se cântă cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se citesc **Condacul și Sedealna sfântului și a Praznicului.**

După Cântarea a șasea, se citesc **Condacul și Icosul Praznicului.**

Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun **Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 3-lea:**

A Învierii:

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar soborul deșertăciunii umplând de daruri dreapta lor, socotea că va ascunde învierea Ta, pe care lumea o slăvește. Miluiește-ne pe noi! (de două ori).

De umilință:

Adună, Doamne, mintea mea cea risipită și curățește inima mea cea înțelenită, dându-mi pocăință ca lui Petru, suspinare ca vameșului și lacrimi ca desfrânatei, ca să strig Ție, cu glas mare: Dumnezeu, mântuiește-mă ca un milostiv și Iubitor de oameni.

A Mucenicilor:

Frica de împărați și de tirani o au lepădat ostașii lui Hristos și cu îndrăzneală și cu bărbăție L-au mărturisit pe El Domn al tuturor, Dumnezeu și Împărat al nostru; și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Doamne, pe slăbănogul nu scaldătoarea l-a vindecat, ci cuvântul Tău l-a înnoit; și nici boala cea de mulți ani nu l-a împiedicat, că mai puternică s-a dovedit lucrarea glasului Tău; și greutatea cea cu anevoie de purtat o a lepădat și povara patului o a ridicat, spre mărturia mulțimii îndurărilor Tale, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihurile Praznicului, glasul al 3-lea:

Podobie: Mare este puterea Crucii Tale...

Arătat-u-s-a cuvântul Tău ca o întărire aducătoare de viață, mădularelor celor slăbănogite, Făcătorule de viață, Cuvinte; a cărui mărturie este ridicarea nenădăjduită a patului, pe care după poruncă l-a purtat, cel ce zăcuse pe el multă vreme.

Stih: Milele Tale, Doamne, în veac le voi lăuda.

Bucurându-se, a împlinit slăbănogul porunca tăriei Tale de Stăpân atotputernic, și purtându-și patul a umblat, și mărturisind a strigat: Cel ce m-a vindecat mi-a poruncit să fac aceasta.

Stih: Că ai zis: mila se va zidi în veac.

Cel slăbănog cu mădularele, care zăcea de mulți ani, a strigat: Miluiește-mă, Hristoase Izbăvitorule, pe mine, cel țintuit pe loc de neputință; iar Mântuitorul întărindu-i mădularele i-a poruncit să-și ridice patul.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

La scaldătoarea oilor zăcea un om în neputință și, văzându-Te pe Tine, Doamne, striga: Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce în ea; și până când merg eu, altul apucă înaintea mea și ia tămăduire, iar eu zac neputincios. Și îndată, milostivindu-Se Mântuitorul, a zis către dânsul: Eu pentru tine M-am făcut om; pentru tine M-am îmbrăcat cu trup, iar tu zici: Om nu am! Ridică-ți patul tău și umblă! Toate Îți sunt Ție cu putință, Sfinte, toate Te ascultă, toate Ți se supun. Adu-Ți aminte de noi toți și ne miluiește, ca un iubitor de oameni.

Și celelalte ale Utreniei.

Troparul Învierii, al sfântului și al Născătoarei. Ectenia întreită și otpusutl.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a patra din Canon.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÂNĂ A PATRA DUPĂ PAȘTI

ÎNJUMĂTĂȚIREA PRAZNICULUI CINCIZECIMII

Slujba sfântului de la Minei, care va cădea în această zi, se citește la Pavcerniță, afară de aceea a Sfântului Ioan Evanghelistul, pentru care am pus învățătură în Mineiul pe Mai la «Învățătură de tipic», ziua 8, pgf. i.

LA VECERNIE

După Hristos a înviat... (de trei ori) și după Psalmul 103 și ectenie, se pune Catisma de rând (a noua).

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă, repetând, aceste trei Stihiri ale Înjumătățirii Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Doamne, suindu-Te pe Cruce...

Sosit-a înjumătățirea zilelor, care se încep de la mântuitoarea Înviere și se pecetluiesc cu dumnezeiasca Cincizecime; și strălucește având strălucirile din amândouă părțile și unindu-le pe amândouă; și este prăznuită, arătând mai dinainte slava ce va fi să fie, a stăpâneștii Înălțări (de două ori).

Auzit-a și s-a veselit Sionul de binevestirea Învierii lui Hristos; iar fiii lui cei credincioși s-au bucurat, văzându-L pe El și spălând în duh întinăciunea uciderii de Hristos; și se gătește prăznuind Înjumătățirea cea de bucurie a amândurora (de două ori).

A propiatu-s-a revărsarea cea îmbelșugată a dumnezeiescului Duh peste toți, precum este scris. Sorocul nemincinoasei făgăduințe date ucenicilor de Hristos după moartea, îngroparea și învierea Sa, ajungând la înjumătățire, vestește adevărind, arătarea Mângâietorului (de două ori).

Slavă..., Și acum..., glasul a 6-lea:

La înjumătățirea zilelor dintre praznicul Învierii Tale, Hristoase, și cel al dumnezeieștii veniri a Sfântului Tău Duh, adunându-ne lăudăm tainele minunilor Tale, întru care trimite-ne nouă mare milă.

Vohod, Lumină lină... Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Citire din Proorocia lui Mihea:

(IV, 2-3, 5; VI, 2, 8; V, 3)

Acestea zice Domnul: Din Sion va ieși legea și cuvântul Domnului din Ierusalim. Va judeca între popoare multe, și va muștra neamuri tari până departe pe pământ. Că toate popoarele vor umbla fiecare în calea sa, iar noi vom umbla întru numele Domnului Dumnezeului nostru, în veac. Acestea zice Domnul, Atotțitorul: Auziți, dealuri și văi, temelii ale pământului, că Domnul are judecată cu poporul Său; și va vorbi cu Israel zicând: Poporul Meu, ce ți-am făcut ție? Sau cu ce te-am întristat? Răspunde-Mi! Că te-am scos din pământul Egiptului și te-am izbăvit din casa robiei și am trimis înaintea feței tale pe Moise și pe Aaron. Poporul Meu, ce au sfătuit asupra ta cei potrivnici? Oare, spusu-ți-au ție, omule, ceva bun? Și ce cere Domnul de la tine, fără numai să faci judecată, să iubești mila și să fii gata a merge înaintea Domnului Dumnezeului tău? Pentru că întru tărie se va mări Domnul și va paște turma Sa cu pace, până la marginile pământului.

Citire din Proorocia lui Isaia:

(LV, 1; XII, 3-4; LV, 2-3, 7-13).

Acestea zice Domnul: Cei însetați, mergeți la apă și câți nu aveți arginți, mergeți de cumpărați; mâncați și beți fără de arginți și fără preț, vin și grăsime; că așa zice vouă Domnul, Atotstăpâni-

torul: Poporul Meu, scoate apă cu veselie din izvoarele mântuirii; și vei zice în ziua aceea: Cântați Domnului, chemați numele Lui, vestiți întru neamuri slava Lui, aduceți-vă aminte că s-a înălțat numele Lui. Poporul Meu, ascultă-Mă pe Mine și vei mânca cele bune și se va desfăta în bunătăți sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și urmați căilor Mele; ascultați-Mă pe Mine și va trăi întru bunătăți sufletul vostru; și voi pune cu voi așezământ veșnic și Mă veți chema și, când vă veți apropia de Mine, să lase cel necurat căile sale și omul cel nelegiuit sfaturile sale și să vă întoarceți la Mine și vă voi milui și voi ierta păcatele voastre! Că nu sunt sfaturile Mele ca sfaturile voastre, nici căile Mele ca ale voastre, zice Domnul; ci, cât este cerul departe de pământ, așa sunt departe căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre. Că precum se pogoară ploaie sau zăpadă din cer și nu se întoarce până când nu adapă pământul, și face să răsară și rodește și dă sămânță semănătorului și pâine de mâncare, așa va fi cuvântul Meu, care va ieși din gura Mea: Nu se va întoarce către Mine deșert până când nu va plini toate câte am voit; și voi spori căile tale și poruncile Mele. Căci cu veselie veți ieși și cu bucurie vă veți povățui; că munții și dealurile vor sălta, așteptându-vă pe voi cu bucurie; și toți copacii țarinei vor bate cu ramurile lor. Și în locul scaiului se va înălța

chiparosul, iar în locul urzicii va crește mirsina; și va fi Domnul numit întru semn veșnic și nu va lipsi, zice Domnul, Sfântul lui Israel.

Citire din Pilde:

(IX, 1-11).

Înțelepciunea și-a zidit casă rezemată pe șapte stâlpi, a înjunghiat vite pentru ospăț, a pregătit vinul cu mirodenii și a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârful dealurilor cetății: «Cine este neînțelept să intre la mine!». Și celor lipsiți de bunăchibzuială le zice: «Veniți și mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiți neînțelepciunea ca să rămâneți cu viață și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii!». Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul, și cel ce dojenește pe cel fără de lege își atrage ocară. Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept, și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept, și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept, și el își va spori știința lui. Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu și priceperea este știința Celui Sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulți zilele tale și se vor adăuga ție ani de viață.

LA STIHOAVNA

Stihurile idiomele, glasul 1.

Alcătuite de Ioan Monahul.

Sosit-a înjumătățirea zilelor Cincizecimii, în care Hristos,

descoperindu-Și puțin din dumnezeiasca putere, a întărit cu cuvântul Său pe slăbănog, ridicându-l pe el din pat; și cu dumnezeiască cuviință făcând minune în trupul cel de lut, a dăruit oamenilor viață veșnică și mare milă.

Stih: Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

Înjumătățindu-se Praznicul, venit-ai în templu, Înțelepciunea lui Dumnezeu, învățând și muștrând pe iudeii cei neascultători, pe farisei și pe cărturari, și grăind cu îndrăzneală către ei: Cel însetat să vină la Mine și să bea apă de viață, și nu va mai înseta în veac. Cel ce crede în bunătatea Mea, râuri de viață veșnică vor curge din pântecele lui. O, bunătatea și milostivirea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Glasul al 2-lea:

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Când a sosit înjumătățirea Praznicului, suitu-S-a Iisus la templu și a învățat pe iudeii cei neascultători, zicând: Cel însetat să vină la Mine, și să bea apă de viață veșnică, și nu va mai înseta în veac! Cel ce crede în Mine, râuri vor curge din pântecele lui și va avea lumina vieții.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Înjumătățindu-se Praznicul, învățând Tu, Mântuitorule, iudeii ziceau: Cum de știe Acesta carte, fără să fi învățat? Necunoscând ei

că Tu ești Înțelepciunea, care a alcătuit lumea, slavă Ție!

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele drepte cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai zis: Cel însetat, să vină la Mine și să bea! Izvorule al vieții, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție!

La Pavecerniță se citește Condacul Praznicului.

La Miezonoptică se zice, după cel dintâi Sfinte Dumnezeule..., troparul Praznicului; după al doilea Condacul Praznicului; apoi Doamne miluiește (de 12 ori) și otpustul. Troparele și rugăciunile pentru cei adormiți nu se citesc.

LA UTRENIE

Se cântă Troparul Praznicului (de trei ori).

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Cela ce știe gândurile inimilor tuturor, stând în mijlocul templului, la înjumătățirea Praznicului, grăia, glăsuind cu îndrăzneală și zicând celor mincinoși adevărul: Pentru ce căutați să Mă prindeți pe Mine, Dătătorul de viață? Nu judecați cu judecată pătinoare, călcătorilor de lege!

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună cu Tatăl...

Stăpânul tuturor, stând în templu, la înjumătățirea Praznicului

cinstitei Cincizecimi, vorbind iudeilor, îi muștra limpede și cu îndrăzneală multă, pentru semeția cea tiranică a lor, ca un Împărat și Dumnezeu; iar nouă, tuturor, pentru milostivire, ne dăruiește mare milă.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Învierea lui Hristos văzând... Psalmul 50.

CANOANELE

Se pune cel dintâi cu irmoasele pe 6 și al doilea pe 8.

CANON

Alcătuit de Teofan.

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Israel cel de demult trecând pedestru noianul Mării Roșii, «cu tălpile neudate, a biruit, în «pustie, puterea lui Amalec, prin «mâinile lui Moise ridicate în chipul crucii».

Mari binefaceri strălucesc nouă, Stăpâne, din dumnezeiasca Ta Întrupare, cea mai presus de minte: daruri și haruri și dumnezeiești străluciri, cu dărnicie, izvorăsc.

Venit-ai, Hristoase, la mijlocul Praznicului, revărsând în chip lămurit strălucirile Dumnezeirii; că Praznic de bucurie ești celor ce se mântuiesc și Solitor al mântuirii noastre.

Înțelepciune, dreptate și izbăvire de la Dumnezeu Te-ai făcut nouă, Doamne, trecându-ne de pe pământ la cereasca înălțime, și dăruindu-ne nouă dumnezeiescul Duh.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Trupul Tău în mormânt n-a văzut stricăciune, Stăpâne; ci precum s-a zămislit fără sămânță, așa n-a fost atins de stricăciune, mai presus de ființă, nesupunându-se rânduiei firii.

Alt Canon

Alcătuit de Andrei Criteanul.

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Marea o ai împreunat, încând pe trufașul Faraon, «cu carele de război, și pe popor «neudat l-ai izbăvit, Doamne, și «l-ai dus în muntele cel sfânt, cântând Ție: Cântare de biruință «cânta-vom Ție, Dumnezeului nostru, Celui tare în războaie».

Bateți din palme, neamurilor, plângeți, iudeilor, că Hristos, Dătătorul de viață, a rupt legăturile iadului, pe morți i-a înviat și bolile a vindecat, cu cuvântul. Acesta este Dumnezeu nostru, Cel ce dă viață celor ce cred în numele Lui.

Minune ai arătat, schimbând apa în vin, Stăpâne, Cel ce în Egipt ai prefăcut râurile în sânge; și pe morți i-ai înviat, săvârșind această a doua minune. Slavă, Mântuitorule, voi Tale celei negrăite, slavă smereniei Tale, prin care ne-ai înnoit pe noi.

Izvor pururea curgător de viață adevărată fiind, Doamne, Tu ești învierea noastră; voind Te-ai ostenit, Mântuitorul meu, și de bună voie ai însetat, legilor firii su-

punându-Te; și la Sihar venind cu trupul, ai cerut samarinencei apă să bei.

Pâinile ai binecuvântat, peștii i-ai înmulțit, Dumnezeule, Cea ce ești necuprins cu mintea, și pe mulțimi din destul ai săturat; și celor însetați ai făgăduit izvorul cel pururea curgător al înțelepciunii. Tu ești, Mântuitorule, Dumnezeul nostru, Cel ce dai viață celor ce cred în numele Tău.

Slavă..., **a Treimii:**

Trei împreună fără de început și împreună pe un scaun slăvesc: Pe Dumnezeu-Tatăl, Cel fără de început, și pe Fiul împreună fără de început, și pe Duhul împreună veșnic cu Fiul, o Ființă în trei fețe; laudând pe Stăpânia cea una mai presus stăpânitoare, a Dumnezeirii și Ființei fără de început, O cinstesc.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Tu singură, Născătoare de Dumnezeu, ai cuprins în pânțece pe Făcătorul tău și L-ai născut cu trup în chip de negrăit, și fecioară ai rămas, nicicum stricându-se fecioria. Pe Acesta roagă-L neîncetat, Curată, ca pe Fiul Tău și Dumnezeu, pentru turma ta, pururea.

Catavasi: Marea o ai împreunat...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

De Tine se veselește Biserica Ta, Hristoase, grăind: Tu, «Doamne, ești puterea și scăparea «și întărirea mea».

Deschis-ai Bisericii izvoarele apelor celor de viață făcătoare, Bunule, grăind: De însetează cineva, să vină la Mine degrab și să bea.

Lămurit ai spus că Te vei înălța de pe pământ la cer, și ai făgăduit că vei trimite din cer pe Duhul Sfânt.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Domnul, Cel ce din fire este Făcător de viață și din Fecioară S-a născut, a dăruit tuturor credincioșilor nemurire, ca un milostiv.

Alt Canon

Irmosul:

Întăritu-s-a inima mea în Domnul; înălțatu-s-a fruntea mea «în Dumnezeul meu; lărgitu-s-a «gura mea asupra vrăjmașilor mei; «veselitu-m-am de mântuirea Ta».

Nu judecați cu judecată fățarnică, iudeilor, zis-a Stăpânul învățând, când a venit în templu, la înjumătățirea Praznicului celui legiuit, precum este scris.

Nu judecați cu judecată fățarnică, iudeilor! Că a venit Hristos, despre Care au spus proorocii că va veni din Sion, și lumea la Sine va chema.

De nu credeți și cuvintelor, credeți măcar faptelor Stăpânului, iudeilor; pentru ce vă amăgiți, lepădându-vă de Cel sfânt, despre Care a scris în Lege Moise?

Dacă trebuia să vină, negreșit, Mesia, iată Hristos-Mesia a și venit acum, iudeilor. Pentru ce vă

amăgiți lepădându-vă de Cel drept, despre Care a scris în Lege Moise?

Slavă..., a Treimii:

Ție ne închinăm, Părinte, Cel fără de început după ființă, lăudăm cu dreaptă cinstire pe Fiul Tău, Cel împreună fără de început, și pe Duhul cel Preasfânt, pe toți trei ca pe un singur Dumnezeu după fire.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Unul din Treime fiind, ai fost văzut făcându-Te trup, neschimbându-Ți ființa, Doamne, și nici arzând pânțelele cel nestricat al celei ce Te-a născut, deși ești în totul Dumnezeu și foc.

Catavasiu: Întăritu-s-a inima mea...

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Stând în mijocul templului, la înjumătățirea Praznicului, ca un Dumnezeu ai grăit: Cel însetat să vină la Mine și să bea; că cel ce va bea din această dumnezeiască apă a Mea, va izvorî din pânțele râuri ale învățăturilor Mele; iar cel ce crede în Mine, Care sunt trimis de la dumnezeiescul Părinte, împreună cu Mine va fi preaslăvit. Pentru aceasta grăim Ție: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, că ai revărsat din belșug apele iubirii Tale de oameni, peste robii Tăi.

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Cel ce izvorăști lumii apa înțelepciunii și a vieții, Mântuitorule, pe toți îi chemi să scoată apele

mântuirii. Că omul care primește dumnezeiasca Ta lege, stinge cu dânsa cărbunii înșelăciunii; de aceea în veci nu va mai înseta, și nici nu va mai flămânzi de Tine, Stăpâne, Împărate ceresc. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți robilor Tăi din belșug, iertare de greșeli.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Văzându-Te Biserica ridicat pe cruce, pe Tine, Soarele «dreptății, a stat în a sa rânduială, «grăind precum se cuvine: Slavă «puterii Tale, Doamne!».

Sfărâmând porțile morții cu puterea Ta, ai făcut cunoscute căile vieții și ai deschis porțile nemuririi, celor ce grăiesc Ție cu credință: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cel ce ții în mână mijlocul și sfârșitul și începutul tuturor, ca Cel ce ești fără început, ai stat în mijloc, grăind: Veniți, cei plini de înțelepciune dumnezeiască, de vă îndulciți din darurile cele dumnezeiești.

Ca un Dumnezeu având putere peste toate, și ca un Puternic surpând tăria morții, Hristoase, ai făgăduit că vei trimite pe Duhul Sfânt, Care din Tatăl porcede.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Dai har din belșug, cerându-le iertare de greșeli, Preacurată, celor ce te laudă pe tine și pe Cuvântul Cel mai înainte de veci,

Care S-a născut din tine, Maică neispită de nuntă.

Alt Canon

Irmosul:

Proorocul Avacum cu ochii minții a văzut mai înainte «venirea Ta, Doamne; pentru aceasta a și grăit: din Teman va «veni Dumnezeu. Slavă Slavei «Tale, Hristoase, slavă pogorării «Tale!».

Dacă trebuia să vină Mesia, iar Hristos este Mesia, pentru ce nu credeți într-Însul, călcătorilor de lege? Iată, a venit și mărturisește aceasta cele ce Însuși face: apa în vin a prefăcut și pe slăbănog cu cuvântul l-a întărit.

Neînțelegând Scripturile, vă amăgiți cu toții, fariseilor fără de lege; că Hristos cu adevărat a venit, și pe toți a luminat, și a făcut între voi multe semne și minuni; ci în zadar vă lepădați de Viața cea adevărată.

Un lucru am arătat vouă și, iată, toți vă mirați, grăia Hristos către iudei, zicând: Voi tăiați împrejur și sâmbăta pe om; pentru ce, dar, Mă mai clevețiți pe Mine, Cel ce am ridicat cu cuvântul pe slăbănog?

Multe lucruri am făcut, dar pentru care faptă vreți să Mă ucideți cu pietre?, grăia Hristos iudeilor, muștrându-i: Oare, pentru că am făcut pe om cu totul sănătos, prin cuvânt? Nu judecați cu părtinire, oamenilor.

Cel ce lucrezi prin Apostoli și în prooroci Însuși Te odihnești cu

Duhul, rodul cel preacurat al firii părintești, Hristoase, pe neamuri la cunoștința Ta le-ai adus, cu minunile Tale.

Slavă..., **a Treimii:**

Treime, Unime neîmpărțită, Părinte fără de început, Fiule și Duhule Sfinte, Treimea cea întru unime, întocmai cinstită, de un scaun, Făcătoare de viață, Dumnezeu neșidit, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine, și-i izbăvește din primejdii și din necazuri.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Dumnezeu Cel necuprins, dumnezeiască Mireasă-Fecioară, Maică curată, nu înceta rugându-te pentru noi, ca să ne izbăvim prin tine din strâmtorări, că la tine pururea scăpăm.

Catavasi: Proorocul Avacum...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Venit-ai în lume, Tu, Doamne, lumina mea, Lumină «sfântă, Care întorci din întunericul necunoștinței, pe cei ce Te «laudă pe Tine cu credință».

Ajungând la înjumătățirea vremii dintre dumnezeieștile Praznice, să ne sârguim, gânditorilor de Dumnezeu, spre nevoia săvârșirii dumnezeieștilor virtuți.

Cât de sfințită cu adevărat este sărbătoarea aceasta! Că pune hotar de mijloc între Praznicele cele mai mari și strălucește dintr-amândouă părțile.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Nici mintea de arhanghel nu poate pricepe negrăita și preacurata Ta naștere din Fecioară, Mântuitorul meu, mult-Milostive!

Alt Canon**Irmosul:**

Doamne Dumnezeul nostru, pace dă-ne nouă; Doamne «Dumnezeul nostru, ia-ne pe noi în «stăpânirea Ta. Doamne, pe altul «afară de Tine nu știm, numele «Tău numim».

Cu minuni ai împodobit pe Apostolii Tăi, Mântuitorul nostru; cu semne ai mărit pe Ucenici, în toată lumea slăvindu-i și dându-le lor împărăția Ta.

Toate marginile pământului le-au luminat ucenicii cu minuni și cu învățături, în felurite chipuri propovăduind cuvântul împărăției Tale, Hristoase Mântuitorule.

Laudă înălțăm împărăției Tale și cântare aducem Ție, Celui ce pentru noi Te-ai arătat pe pământ și lumea ai luminat, iar pe Adam l-ai chemat din nou.

Slavă..., a Treimii:

Slavă Ție, Părinte Sfinte, Dumnezeule, Cel nenăscut; slavă Ție, Cuvinte, Cel fără de ani, Unule Născut; slavă Ție, Duhule cel dumnezeiesc, și împreună-stătător pe scaun, de o ființă cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Făcutu-s-a pântecul tău masă sfântă, Născătoare de Dumnezeu,

având pe ea Pâinea cea cerească, din care tot cel ce mănâncă nu moare, precum a zis Hrănitorul tuturor.

Catavasiu: Doamne Dumnezeul nostru...**Cântarea a 6-a:****Irmosul:**

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Ție Biserica, «curățindu-se de sângele cel necurat al demonilor, cu sângele curs «prin milostivire din coasta Ta».

Sosit-a, astăzi, înjumătățirea Cincizecimii, luminată dintr-o parte de dumnezeiasca lumină a dumnezeieștilor Paști, iar din partea cealaltă strălucind de harul Mângâietorului.

În templu venind, Hristoase, ai grăit mulțimilor iudeilor, descoperindu-le slava Ta, și mai înainte arătându-le unitatea Ta de fire cu Tatăl.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fii mie apărătoare și zid nezdruncinat, izbăvindu-mă de smintelile mele cele din lume, ceea ce ești una de Dumnezeu Născătoare, și cu dumnezeiești revărsări de strălucire luminându-mă.

Alt Canon**Irmosul:**

Ca apele mării mă învăluiesc valurile vieții, Iubitorule de «oameni; pentru aceasta strig ca «Iona către Tine, Cuvinte: Scoate

«din stricăciune viața mea, mi-
«lostive Doamne».

Când s-a înjumătățit Praznicul, Iisuse, Cea ce porți grija tuturor marginilor lumii, suitu-Te-ai în templu și ai învățat pe mulțimi cuvântul adevărului, precum spune Ioan.

Deschis-ai buzele Tale, Stăpâne, propovăduit-ai lumii că ești de aceeași fire cu Tatăl cel fără de început, și cu Preasfântul Duh, păstrând-o cu amândoi și după întrupare.

Lucrul Tatălui ai săvârșit, cu faptele ai adevărit cuvintele Tale, vindecări și semne săvârșind, Mântuitorule, pe slăbănogul îndreptându-l, pe leproși curățindu-i și pe cei morți înviindu-i.

Fiul cel fără de început S-a făcut început, că, luând firea noastră, S-a făcut Om; iar la mijlocul Praznicului a învățat, zicând: Alergați la Izvorul cel pururea curgător, ca să scoateți viață.

Slavă..., **a Treimii:**

Cu toții preaslăvim pe Dumnezeuirea cea una în Treime, Ființa cea în trei ipostasuri, nezidită și neîmpărțită: pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, ca fiind trei și una.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Fecioară după naștere te lăudăm pe tine, Fecioară și Maică te mărim pe tine, una curată, dumnezeiască Mireasă-Fecioară; că

din tine S-a întrupat cu adevărat Dumnezeu, vii făcându-ne pe noi.

Catavasi: Ca apele mării...

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și Stăpâne, ziceai către cei ce erau de față, Hristoase Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi! Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință grăim: Dăruiește nouă îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre!

ICOS

Sufletul meu cel înțelenit în fărădelegile greșelilor, adapă-l cu șuvoaiele sângiurilor Tale, și-l arată roditor de fapte bune. Că Tu ai zis tuturor să vină la Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu Preasfinte, și să scoată apa cea vie a nesticăciunii, care spală păcatele celor ce laudă slăvita și dumnezeiasca Ta Înviere; dând, Bunule, celor ce Te cunosc pe Tine Dumnezeu, puterea Duhului, Care cu adevărat S-a pogorât de sus peste ucenicii Tăi; că Tu ești Izvorul vieții noastre.

SINAXAR

**ÎN MIERCUREA ÎNJUMĂTĂȚIRII
PRAZNICULUI**

În a patra săptămână, a slăbănogului, prăznuim sărbătoarea Înjumătățirii Cincizecimii.

Prăznuim sărbătoarea aceasta spre cinstirea celor două mari sărbători, a Paștilor și a Rusaliilor, ca pe una care le unește și le leagă pe amândouă. Și această prăznuire a luat ființă astfel: După ce Hristos a săvârșit minunea cea mai

presus de fire, asupra slăbănogului, iudeii căutau să-L omoare, chipurile scandalizați din cauza sâmbetei, căci sâmbătă se făcuse aceasta. Deci, Iisus a plecat în Galileea și, petrecând în munții de acolo, a săvârșit minunea săturării cu cinci pâini și doi pești a cincii mii de oameni, afară de femei și copii. Curând după aceea, sosind sărbătoarea Corturilor (care la iudei era de asemenea un praznic mare), s-a suit în Ierusalim și se ferea să fie văzut de oameni. Dar la Înjumătățirea acestui praznic, mergând în templu, învăța pe oameni și toți cei ce se aflau acolo se minunau de învățătura Lui și, plini de ură, ziceau: Cum știe Acesta carte, fără să fi învățat? Dar El, fiind un nou Adam, avea aceeași știință ca și Adam cel dintâi; apoi, iarăși, ca Dumnezeu, era plin de toată înțelepciunea. Deci, toți cărteau și erau porniți spre uciderea Lui. Dar Iisus, muștrându-i ca pe unii care numai se făceau că apără sâmbăta, le-a zis: Pentru ce căutați să Mă ucideți? Și aducând iarăși vorba despre cele spuse mai înainte, le-a zis: Dacă vă străduiți pentru lege, pentru ce vă mâniați asupra Mea? Că dacă am făcut pe om sănătos sâmbăta, am făcut pentru că și Moise legiuiește aceasta, adică să fie dezlegată sâmbăta când e vorba de tăierea împrejur. Deci, vorbindu-le multe despre aceasta, și arătând că El este dătător al legii și deopotrivă cu Tatăl, în cea din urmă zi mare a Praznicului a fost, cu toate acestea, lovit cu pietre de ei, dar piatra nu s-a atins nicidecum de El. După aceasta depărtându-Se de acolo, a aflat pe cel orb din naștere și i-a dat vedere.

Să se știe că iudeii aveau trei praznice. Cel dintâi praznic erau Paștile, care se săvârșeau în prima lună, ca amintire a trecerii prin Marea Roșie. Al doilea praznic era Cincizecimea, care amintea petrecerea în pustie, după trecerea prin Marea Roșie; că până ce au primit legea prin Moise, ei au petrecut cincizeci de zile în pustie. Ziua aceasta mai era respectată de ei și în cinstea numărului de șapte. Al treilea praznic al lor era acela al Corturilor, întru amintirea cortului pe care Moise, văzându-l în norul de pe munte, l-a ridicat, construindu-l cu ajutorul meșterului Veseleil și care a fost terminat în șapte zile. Acest praznic mai amintea și cea dintâi culegere a roadelor câmpului, după încetarea rătăcirii prin pustie. Deci, la mijlocul răstimpului dintre cele două mari praznice, Iisus, stând în mijlocul lor, a strigat cu glas mare: «De însetează cineva, să vină la Mine și să bea».

Deoarece deci, prin această învățură, Hristos S-a dovedit pe Sine Mesia, făcându-Se Mijlocitorul și Împăciuitorul nostru cu Părintele Său cel veșnic, pentru această pricină, sărbătorind praznicul de acum și numindu-l Înjumătățirea Cincizecimii, laudăm pe Mesia Hristos și punem înaintea tuturor cinstirea fiecăruia din cele două mari praznice. Din această pricină se pare că și Duminica Samarinenții se prăznuiește după această sărbătoare. Că acolo, ca și aici se spun multe despre Mesia Hristos și despre apă și despre sete, iar Ioan Evanghelistul pune întâlnirea cu samarineanca mai înainte de vindecarea orbului.

Cu îndurarea Ta cea nemăsurată, Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

În cuptorul persienesc, tinerii lui Avraam, fiind aprinși mai «mult de dragostea dreptei cinstiri «de Dumnezeu decât de văpaia «focului, strigau: Bine ești cuvântat în locașul slavei Tale, Doamne!».

Zdrobind cu tărie puterea morții, Mântuitorule, ai arătat oamenilor cărarea vieții, celor ce cântă Ție cu mulțămită: Bine ești cuvântat în locașul slavei Tale, Doamne!

Văzându-Te pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, adunările iudeilor, purtând trup, nu Te-au cunoscut; dar noi cântăm Ție: Bine ești cuvântat în locașul slavei Tale, Doamne!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, dumnezeiesc sălaș sfințit al Celui Preaînalt! Că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce cântă: Bine-cuvântată ești tu între femei, Stăpână cu totul fără prihană!

Alt Canon

Irmosul:

Cuptorul caldeilor, cel plin cu flăcări de foc, s-a răcorit «prin Duhul, cu purtarea de grijă «a lui Dumnezeu, iar tinerii au «cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!».

Trupește ai ostenit, Cel ce ești odihna tuturor; de bună voie ai însetat, Izvorule al minunilor; apă ai cerut, Iisuse, apa cea vie făgăduind.

Cu femeia samarineancă ai vorbit, Doamne, vădind nebunia fari-seilor celor fără de lege; că aceea a crezut că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, iar ei s-au lepădat de Tine.

Apa vie cea săltătoare, apa nemuririi ai făgăduit să dai, Izvorule cel pururea viu, celor ce primesc cu credință Duhul Tău, Mântuitorule, Care din Tatăl purcede.

Cu cinci pâini ai hrănit mii de flămânzi și după săturare rămășițele le-ai înmulțit în alte mii, Mântuitorule, arătând slava Ta Sfinților Ucenici.

Cel ce mănâncă pâinea Ta, viu va fi în veci; și cel ce bea sângele Tău, întru Tine petrece, Mântuitorul meu, și Tu într-însul petreci, și-l vei învia în ziua cea de apoi.

Minunată ai făcut, Stăpâne, taina întrupării Tale, că, adevărind cu minuni puterea cea dumnezeiască, bolile ai vindecat, pe morți ai înviat și pe orbi ai luminat, ca un Dumnezeu.

Pe leproși ai curățit, pe șchiopi ai îndreptat, pe slăbănogi ai întărit, pe ceea ce-i curgea sânge o ai vindecat, pe mare ai umblat cu picioarele, arătând slava Ta Sfinților Ucenici.

Slavă..., a Treimii:

Închinămu-ne, Doamne, veșnicului Tău Părinte și harului Duhului pe Care L-ai dat Apostolilor Tăi, Dumnezeu fiind, trimițându-i pe dânșii la propovăduire.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În pântecul tău ai încăput pe Cuvântul cel neîncăput; la sânul tău ai alăptat pe Hrănitorul lumii, în brațe ai purtat pe Binefăcătorul nostru, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Catavasi: Cuptorul caldeilor...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Mâinile întinzându-și Daniel, Ma încleștat, în groapă, «gurile cele deschise ale leilor; și «tinerii cei iubitori de dreaptă cin-«stire de Dumnezeu, puterea focu-«lui au stins, încingându-se cu «fapta bună și grăind: Binecu-«vântați toate lucrurile Domnului «pe Domnul!».

Sculându-Te din mormânt, frumos împodobit cu slava Dumnezeirii, Te-ai arătat, Doamne, Apostolilor Tăi, făgăduind a le trimite lor lucrarea Duhului, celor ce cântă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul!

Omorând iadul ca un Dumnezeu, Începătorule al vieții, ai izvorât tuturor viață veșnică, pe care o închipuiesc acum prea lămurit darurile acestor zile purtătoare de lumină, celor ce cântă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul!

Strălucind ca un Soare al dreptății, Hristoase, ai trimis în lume pe Apostolii Tăi ca pe niște raze, purtându-Te pe Tine, Lumina cea necuprinsă cu mintea, alungând negura necunoștinței și cântând: Toate lucrurile lăudați pe Domnul!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Iată acum a lipsit, în chip lămurit, domn povățuitor din seminția lui Iuda; că tu, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut cele ce i-au fost mai înainte făgăduite, așteptarea neamurilor, pe Hristos, Căruia-I cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul!

Alt Canon

Irmosul:

Pe Cel ce Se poartă pe scaunul slavei și ca un Dumnezeu «este slăvit neîncetat, îngeri și «ceruri binecuvântați-L, și-L prea-«înălțați întru toți vecii».

Veniți, popoarelor, de vedeți pe Cel ce este lăudat pe scaunul slavei, hulit de mulțimile celor fără de lege; și văzându-L, lăudați pe Mesia, cel mai înainte vestit de prooroci.

Tu ești cu adevărat Hristos, Cel ce ai venit în lumea aceasta, de la

Care este mântuirea și iertarea păcatului strămoșesc; Tu ești cu adevărat Viața celor ce cred în Tine.

La Înjumătățirea Praznicului, precum este scris, a venit Înțelepciunea lui Dumnezeu în templu, și a învățat că El era cu adevărat Mesia-Hristos, prin Care este mântuirea.

În sâmbete și în toate zilele Se arăta Hristos vindecând, prin fapte minunate, pe cei ce erau cuprinși de tot felul de boli; dar fariseii cei rătăciți se umpleau de mânie.

Pe slăbănogul, care zăcea de mulți ani, sâmbăta l-a vindecat Acesta și a călcat legea; așa ziceau iudeii hulind cumplit pe Hristos.

Oare nu poruncește Moise, cel ce v-a dat legea, să vă tăiați împrejur? Iar voi tăiați împrejur partea bărbătească și sâmbăta, ca nu cumva să se strice legea părintească, zicea Hristos către iudei.

Cei cu totul nemulțumitori, care pribegiseră odinioară prin pustie, pornindu-se cu ură asupra Făcătorului de bine, Îl huleau, mișcându-și limbile cele nedrepte și cugețând cele deșarte.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Un Dumnezeu este, deci, Treimea, nu Tatăl schimbându-Se în Fiu, nici Fiul schimbându-Se în purcedere, ci deosebit și laolaltă, ca pe o lumină și un Dumnezeu, Îi slăvesc în veci pe câteșitrei.

Și acum..., a Născătoarei:

Spune, cum ai născut pe Cel ce mai-nainte a strălucit din Tatăl fără de ani, Care este lăudat împreună cu Duhul Sfânt, dacă nu precum Însuși știe, Cel ce ai binevoit a Se naște din tine, Născătoare de Dumnezeu?

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Catavasi: Pe Cel ce se poartă pe scaunul slavei...

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, muntele cel netăiat, s-a tăiat, împreună și firile cele deosebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim».

Învățându-ne de la Hristos viață nouă și curată, să ne nevoim cu toții a o păzi după cuviință până la sfârșit; ca să ne bucurăm de venirea Duhului Sfânt.

Dătătorule de viață, firea mea cea muritoare îmbrăcând-o Tu cu îmbrăcămintea nemuririi și cu harul nestricăciunii, ai înviat-o împreună cu Tine, Mântuitorule, și la Tatăl ai adus-o, curmând războiul cel de demult împotriva mea.

Fiind chemați iarăși la viața cerească, cu puterea mijlocirii Celui ce S-a micșorat pe Sine,

până a lua chip de rob, și ne-a înălțat pe noi, pe Acesta, după vrednicie, să-L mărim!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ca pe o rădăcină și ca pe un izvor și pricină a nestricăciunii știindu-te pe tine, Fecioară, toți credincioșii cu laude te cinstim; că tu ne-ai izvorât nouă Nemurirea cea ipostatnică.

Alt Canon

Irmosul:

Străin lucru este maicilor fecioria, străină este și fecioarelor nașterea de fii; dar «întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduie. «Pentru aceasta, toate semințele «pământului pe tine neîncetat te «fericim».

Înjumătățindu-se Praznicul iudeilor, Te-ai suit, Mântuitorul meu, în templu și învățai pe toți; iar iudeii se mirau și ziceau: De unde știe carte Acesta, care nu a învățat?

Râuri de daruri izvorând Izbăvitorul meu, săvârșea minuni și semne, alungând bolile și tămăduind pe neputincioși; dar iudeii se întărâtau, pentru mulțimea minunilor Lui.

Pe iudeii cei neascultători muștrându-i, Izbăvitorul meu grăia: Nu judecați cu părtinire, ci judecați judecată dreaptă; că și legea dezleagă ca orice om să se taie împrejur și sâmbăta.

Minunile cele mai mari le-ai îngăduit ucenicilor Tăi, Mântuitorule, precum ai făgăduit, trimițându-i între neamuri să propovăduiască slava Ta; iar ei au propovăduit lumii Învierea, harul și Întruparea Ta.

Dacă tăiați împrejur pe om sâmbăta, ca să nu se nesocotească legea, pentru ce vă porniți acum asupra Mea, că pe un om întreg l-am făcut sănătos, cu cuvântul? Voi judecați după trup, a zis Hristos iudeilor.

Cel ce ai vindecat cu cuvântul mâna cea uscată, adăpând și ogorul cel de demult uscat al inimii mele, Cuvinte, arată-mă aducător de roadă, ca să lucrez și eu, Mântuitorule, roduri întru pocăință fierbinte.

Curățind inima mea cea leproasă și luminând ochii sufletului meu, Cuvinte, ridică-mă pe mine, cel ce zac în patul durerii, precum ai ridicat pe slăbănogul cel ce zăcea în pat.

Slavă..., a Treimii:

Străin lucru este celor nemulțumitori a cinsti pe Treimea cea fără de început, pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe atoate-Stăpânirea cea nezidită, prin care toată lumea s-a întărit, cu tăria puterii Sale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Încăput-ai în pântecul tău, Fecioară-Maică, pe Unul din Treime, pe Hristos Dătătorul de viață,

pe Care Îl laudă toată făptura și de Care se cutremură scaunele cele de sus. Pe Acela roagă-L, Preafericită, să mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Străin lucru este...

LUMINÂNDA

Podobie: Cea ce ai împodobit...

Cel ce ții paharul darurilor celor nedeșertate, dă-mi să scot apă spre iertarea păcatelor; că sunt cuprins de sete, Milostive, Unule, Îndurate (de trei ori).

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă următoarele Stihiri, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Întelepciunea, puterea și raza Tatălui, Cuvântul cel pururea veșnic și Fiul lui Dumnezeu, a venit cu trupul în templu și învăța mulțimile iudeilor, celor împietriți și nemulțumitori, și se minunau de bogăția înțelepciunii Lui, grăind: De unde știe carte Acesta, care nu a învățat de la nimeni? (de două ori).

Pe cărturari i-a amuțit, pe iudei i-a mustrat Mesia Domnul, grăind către dânșii: Nu judecați cu părtinire, călcătorilor de lege, ca niște nedrepti! Că Eu pentru aceasta am sculat sâmbăta pe slăbănog, pentru că Domn al sâmbetei și al legii sunt. Pentru ce căutați să Mă omorâți pe Mine, Cel ce am înviat morții?

Pe Moise l-au lovit cu pietre cei cumpliți și fără de lege, adunarea iudeilor cea nemulțumitoare; pe Isaia cu fierăstrău de lemn l-au

tăiat; pe înțeleptul Ieremia în noroi l-au aruncat; iar pe Domnul ridicându-L pe cruce, strigau: Cel ce strici templul, mântuiește-Te pe Tine însuși și vom crede!

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

Alecăuire a lui Anatolie.

Luminându-ne, fraților, cu Învierea Mântuitorului Hristos și ajungând la înjumătățirea Praznicului stăpânesc, să păzim cu adevărat poruncile lui Dumnezeu; ca să ne învrednicim să prăznuim și Înălțarea și să ajungem și la venirea Sfântului Duh.

Doxologia mare, troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se cântă Cântarea a treia pe 4, din întâiul Canon al Praznicului, și din al doilea, Cântarea a șasea pe 4. După Vohod se cântă troparul Praznicului, Slavă... Și acum..., condacul.

PROCHIMEN, glasul al 3-lea:

Mare este Dumnezeul nostru și mare este tăria Lui; și priceperea Lui nu se poate măsura.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun (Se zice și până la odovania Praznicului).

Apostolul: Din Fapte, XIV, 6:

În zilele acelea, apostolii au fugit în cetățile Licaoniei... Aliluia, glasul 1: Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai-nainte de veac...

Evangelhia: de la Ioan VII, 14-30:

Iar la Înjumătățirea Praznicului...

La Liturghie, în loc de: Luminează-te, luminează-te... se cântă irmosul: Străin lucru este maicilor fecioria...

CHINONICUL:

Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine petrece și Eu întru dânsul, a zis Domnul. Aliluia.

La masă se face mângâiere fraților. Praznicul acesta se prăznuiește opt zile.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: ale Înjumătățirii Praznicului 3 și de la Minei 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Stricând puterea morții cu moartea Ta, Hristoase, viață ai dat oamenilor, cu slăvită Învierea Ta, ridicând împreună neamul omenesc cu pogorârea Ta. Pentru aceasta laudă de mulțumire cântăm Ție, prăznuind sărbătoarea Învierii Tale celei de a treia zi și de lumină purtătoare; în care acum ne-a strălucit nouă tuturor înjumătățirea preacinstitelor zile, Iisuse, Dătătorule de viață, Făcătorule de bine al sufletelor noastre.

Mai înainte de cinstita Cruce și de Patima Ta, minuni preaslăvite săvârșind între neamuri, la Înjumătățirea Praznicului legii, precum este scris, Hristoase atotputernice, în mijloc ai stat și tuturor ai grăit: De însetează cineva, să

vină la Mine de bună voie și să scoată băutura de apă dumnezeiască și râuri de viață; că Eu dau tuturor apa vieții, a puterii și a înțelepciunii, căci de bună voie M-am făcut asemenea oamenilor, ca un iubitor de oameni.

Pe mine cel ce zac în greșelele mele ca în patul durerii și am mădularele slăbite, Hristoase mult-Milostive, ca unul care Te-ai făcut om de bună voie, pentru noianul cel mare al iubirii Tale de oameni, ridică-mă acum în chip nevăzut, ca și pe slăbănogul, și mă îndreptează să umblu pe cărările dumnezeieștilor Tale porunci, Mântuitorule, Cel ce mai-nainte de Patimă ai arătat poporului iudeilor, prin mulțimile minunilor, că Dumnezeu fiind, pătimești de bună voie cu trupul.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Când ai venit în templu, Hristoase Dumnezeule, la Înjumătățirea Praznicului, atunci învățai mulțimile, grăind: Cel ce crede în Mine, de va și muri, viu va fi. Iar iudeii scrâșneau din dinți, împreună cu fariseii și cu saducheii și cu cărturarii, zicând: Cine este acesta, care grăiește hule? Neștiind ei că Tu ești Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de toți vecii slăvit cu Tatăl și cu Duhul, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, glasul al 3-lea:

A Învierii:

Hristoase, Cel ce cu Patima Ta ai întunecat soarele, și cu lumina

Învierii Tale ai luminat toate, primește cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

A Apostolilor:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

În tot pământul a ieșit vestirea voastră, Sfinților Apostoli; că înșelăciunea idolească ați zdrobit, propovăduind cunoștința de Dumnezeu; aceasta este lupta voastră cea bună, fericiților; pentru aceasta lăudăm și slăvim pomenirea voastră.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

Mucenicii Tăi, Doamne, cu credința întărindu-se, cu nădejdea încredințându-se și cu iubirea Crucii Tale sufletește unindu-se, au zdrobit tirania vrăjmașului; și dobândind cununile, se roagă, împreună cu cei fără de trupuri, pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 3-lea:

Alcătuire a lui Gherman.

Înjumătățindu-se Praznicul, slăvim pe Cel ce a făcut mântuire în mijlocul pământului; că la mijloc între doi tâlhari, Viața pe Cruce a fost pironită și celui ce hulea nu i-a răspuns; iar celui credincios i-a grăit: Astăzi vei fi cu Mine în rai! Pogorātu-S-a în mormânt, prădat-a iadul, și a înviat a treia zi, mântuind sufletele noastre.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., iar după Tatăl nostru..., se cântă troparul sfântului,

Slavă... Și acum..., al Praznicului. Ectenia întretită și otpustul.

Așa se face până la odovania Praznicului Înjumătățirii.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului de două ori. Slavă..., al sfântului, Și acum..., al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 3-lea:

A Învierii:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Toate cele omenești luând și însușindu-Ți toate cele ale noastre, ai binevoit a Te pironi pe cruce, Făcătorul meu, primind a suferi moarte ca un om, ca să izbăvești firea omenească din moarte, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta ca Dătătorului de viață, grăim Ție: Slavă Învierii Tale, Hristoase!

A Apostolilor:

Pomenirea Apostolilor Tăi, Doamne, foarte o ai luminat, ca un atotputernic; că întărindu-i pe dânșii a urma patimilor Tale, au biruit bărbătește puterea lui Veliar. Pentru aceasta au luat și daruri de tămăduiri. Cu rugăciunile lor, Iubitorule de oameni, dăruiește pace credincioșilor Tăi.

A Mucenicilor:

Acoperiți fiind cu armura lui Hristos și îmbrăcați cu armele credinței, taberele vrăjmașului vitejește le-ați înfrânt; căci pentru

nădejdea vieții, cu bucurie ați răbdat toate amenințările de mainainte ale tiranilor și chinurile. Pentru aceasta ați și luat cununi, Mucenicilor ai lui Hristos, cei cu suflet viteaz.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Proorocii au proorocit, apostolii au învățat, mucenicii au mărturisit și noi am crezut că tu ești cu adevărat Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta și mărim nașterea ta cea negrăită.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Stând în mijlocul templului, la Înjumătățirea Praznicului, ca un Dumnezeu ai grăit: Cel însetat să vină la Mine și să bea; că cel ce va bea din această dumnezeiască apă a Mea, va izvorî din pântec râuri ale învățăturilor Mele; iar cel ce crede în Mine, Care sunt trimis de la dumnezeiescul Părinte, împreună cu Mine va fi preaslăvit. Pentru aceasta grăim Ție: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, că ai revărsat din belșug apele iubirii Tale de oameni, peste robii Tăi.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Apoi se zice: Învierea lui Hristos...

Psalmul 50.

Canoanele: al Înjumătățirii, cel dintâi, glasul al 4-lea, cu irmoasele pe 8, și al Mineiului pe 4. Condacul, Icosul și Luminânda sfântului, Slavă..., Și acum..., a Înjumătățirii Praznicului.

LA LAUDE

Se pun 4 Stihiri și se cântă Stihirile Octoiului, glasul al 3-lea:

A Învierii:

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, dăruind mântuire neamului omnesc; ca să Te preaslăvească toată făptura, pe Tine, Cel singur fără de păcat; miluiește-ne pe noi (de două ori).

A Apostolilor:

Poruncile lui Hristos păzindu-le fără știrbire, Sfinților Apostoli, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre. Pentru aceasta, având îndrăzneală, rugați-L pe Dânsul să se miluiască sufletele noastre.

A Mucenicilor:

Ca niște luminători, străluciți în lume și după moarte, Sfinților Mucenici, care lupta cea bună ați luptat. Pentru aceasta, având îndrăzneală, rugați pe Hristos să se miluiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, mai înainte de precinstită Patima Ta, la Înjumătățirea Praznicului, Te-ai suit în templu, pe iudei cu îndrăzneală învățând cele ale lui Moise, orânduite de Tine în Lege. Dar ei, spăimântându-se de taina cea negrăită a înțelepciunii Tale, din pizmă plănuiau în ascuns uneltire vicleană asupra Ta: Cum știe carte acesta, care nu a învățat? Că nu Te

cunoșteau pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Mare ești, Împărate, și mare este puterea Ta, că mult sărăcind, de mari daruri lumea ai umplut.

Stih: Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

Înjumătățindu-se Praznicul, venit-ai în templu, izvorând pâraiele Tale, și ai adăpat cu dumnezeiescul har pe cei însetați, Îndurate.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Vrând să mă mântuiești, în chip minunat Te-ai întrupat din Fecioara, ceea ce nu știa de bărbat, și în mijlocul bisericii Tale harul mi-ai izvorât.

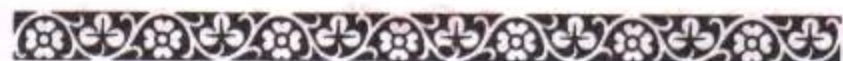
Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

La Înjumătățirea Praznicului, mai înainte de Patima și de slăvita Ta Înviere, Doamne, ai învățat, Bunule, în templu, pe iudeii cei neascultători și pe farisei și cărturari; și ai grăit către dânșii: Cel însetat să vină la Mine și să bea; cel ce crede în Mine, râuri din apa vie a dumnezeiescului Duh vor curge din pântecul lui. O, negrăită înțelepciune a cunoștinței Tale! Cel ce toate le plinești, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Ceasul întâi și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se cântă din Canonul Praznicului Cântarea întâi pe 6.

VINERI

ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Arătatu-s-a astăzi, plină de lumină și de desfătare, preasfânta Înjumătățire a Învierii Mântuitorului, ca o amiază strălucitoare, luminând lumea cu harurile dumnezeiești; că purtând făcliile minunilor Învierii lui Hristos, umple de lumină semnele nestrucăciunii și arată de mai înainte Înălțarea la cer; luminează venirea Duhului cea mult dorită, prăznuirea cea prea luminată a preacinstitei Cincizecimi. Pentru aceasta dăruiește și sufletelor noastre pace și mare milă.

Ca un râu al dumnezeieștii slave, acum la Înjumătățirea Praznicului, dăruind tuturor valuri de milostivire, Domnul grăiește: Cei însetați, veniți la Mine și beți! Că El însuși fiind izvorul dragostei și noianul milei, izvorăște lumii iertarea, spală greșelele și curățește

bolile, mântuiește pe cei ce prăznuiesc Învierea Lui, acoperă pe cei ce cinstesc cu dragoste Înălțarea Lui în slavă, și dă sufletelor noastre pace și mare milă.

În mijlocul templului stând Dumnezeu cel nemărginit și Domnul (că Dumnezeu era din fire, măcar că, om făcându-Se pentru noi, S-a arătat mărginit cu trupul), izvorăște tuturor cuvinte de viață curgătoare, zicând: Curățați-vă sufletele și vă răcoriți de văpaia patimilor; nimeni să nu se lipsească de această băutură, oamenilor! Că dăruiesc dumnezeiescul dar al nemuririi și al bunătăților și părtaș al împărăției va fi împreună cu Mine, Ziditorul, și se va preaslăvi.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., și acum..., glasul al 6-lea:

La înjumătățirea zilelor dintre Praznicul Învierii Tale, Hristoase, și cel al dumnezeieștii veniri a Sfântului Tău Duh, adunându-ne, lăudăm tainele minunilor Tale, întru care trimite-ne nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, glasul al 3-lea:

A Crucii:

Pomul neascultării a odrăslit moarte lumii, iar lemnul Crucii, viață și nestrucăciune. Pentru aceasta, ne închinăm Ție, Domnului Celui răstignit. Să se însemneze peste noi lumina feței Tale, Doamne!

A Învierii:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morții s-a dezlegat și înșelăciunea diavolului s-a zdrobit; iar neamul omenesc, prin credință fiind mântuit, cântare Ție totdeauna aduce.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

Mare este puterea crucii Tale, Doamne! Că s-a înfipt într-un loc și lucrează în lume; și a arătat din pescari Apostoli și din păgâni Mucenici ca să se roage pentru sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

La Înjumătățirea Praznicului, mai înainte de Patima și de slăvita Ta Înviere, Doamne, ai învățat, Bunule, în templu, pe iudeii cei neascultători și pe fariseii și cărturarii; și ai grăit către dânșii: Cel însetat să vină la Mine și să bea; cel ce crede în Mine, râuri din apa vie a dumnezeiescului Duh vor curge din pântecul lui. O, negrăita înțelepciune a cunoștinței Tale! Cel ce toate le plinești, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

LA UTRENIE

Începutul, precum s-a arătat joi.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoiului, glasul al 3-lea:

A Crucii:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cruce și moarte de voie primind a pătimi, în mijlocul zidirii ai înfipt Crucea, când ai voit a-Ți pironi, Mântuitorule, trupul Tău; atunci și soarele razele și-a ascuns. Acestea și tâlharul văzând, pe Cruce Te-a laudat pe Tine, strigând: Pomenește-mă, Mântuitorule! Și crezând, a dobândit raiul.

A Învierii:

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea și Învierea cea cu neputință de înțeles, le propovăduim noi, credincioșii, ca pe o taină negrăită; că astăzi moartea și iadul s-au zdrobit și pământeni în nestricăciune s-au îmbrăcat. Pentru aceasta, cu mulțumită grăim Ție: Slavă Învierii Tale, Hristoase.

A Mucenicilor:

Bărbăția statorniciei voastre, prealăudaților purtători de chinuri, a biruit meșteșugirile vrăjmașului, începător al răutății; pentru aceasta v-ați învrednicit fericirii veșnice. Ci rugați-vă Domnului, să mântuiască turma iubitorilor de Hristos, ca cei ce sunteți mărturisitori ai adevărului.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Toiag puternic dobândind Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa semețiile vrăjmașilor le surpăm, cei ce cu dragoste pe tine neîncetat te mărim.

După a doua Căntă, se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

A pa înțelepciunii și a vieții izvorând lumii, pe toți chemi, Mântuitorule, să scoată râuri de mântuire; că dumnezeiasca Ta Lege primind-o credinciosul, stinge cu dânsa cărbunii înșelăciunii. De aceea nu va înseta în veci, nici nu va mai flămânzi de Tine, Stăpâne, Împărate ceresc. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți din destul iertare de greșeale robilor Tăi.

Slavă..., Și acum..., **iar aceasta.**

Învieria lui Hristos...; și Psalmul 50.

Canoanele: Al Praznicului cu irmosul pe 8 și al Mineiului pe 4; Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile din Octoih, glasul al 3-lea:

A Crucii:

Din pizma Celui Rău am fost izgonit din Raiul desfătării, căzând cu cădere cumplită; ci nu m-ai trecut cu vederea, Stăpâne, că, luând pentru mine firea mea, Te-ai răstignit și m-ai mântuit și la slavă m-ai adus, Izbăvitorul meu, slavă Ție (de două ori).

A Învierii:

Veniți toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare: că Hristos, Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi, și de voie S-a îngropat, și a înviat din

morți, ca să mântuiască toate; Aceștia să ne închinăm!

A Mucenicilor:

Veniți toate popoarele să cinstim pomenirea sfinților purtători de chinuri; că privesc făcându-se îngerilor și oamenilor, au primit de la Hristos cununa cea de biruință și se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

La Înjumătățirea Praznicului Paștilor, Te-ai suit în mijlocul templului, Mântuitorul nostru; și stând în mijlocul mulțimii, îi învățai pe ei cu îndrăzneală, și ziceai: Eu sunt Lumina lumii! Cel ce-Mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții celei nemuritoare.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Învierii din Octoih; glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Întreg cu Dumnezeu fiind, Cuvinte, și vrând să mă izbăvești de greșeale, pe mine cel pierit, Te-ai unit cu mine, Iubitorule de oameni.

Stih: Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

Încetat-a umbra; că iată Mesia a făcut să strălucească harul, în mijlocul Praznicului, ca pe un alt luceafăr.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, maine de veci, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Veniți cu bună credință, cei ce doriți să beți din apa vieții, stri-

gat-a Mântuitorul meu, și sorbiți darul, veselindu-vă dumnezeiește.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Să ne curățim ascunzișurile cugetelor și să aprindem candelile sufletelor, ca să vedem pe Hristos, Viața, sosind în locașul cel sfânt, pentru mulțimea bunătății Sale, ca să biruiască pe vrăjmașul și să mântuiască neamul nostru prin patima Crucii și prin Înviere. Către Care să grăim: Doamne, Cel ce ești necuprins cu mintea, slavă Ție!

LA LITURGHIE

La Fericiri, se citește Cântarea a patra din Canonul Înjumătățirii.

SĂMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÂNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Făcătorul tuturor și Dătătorul de viață, Cuvântul cel împreună veșnic cu dumnezeiescul Părinte, de bună voie luând trup din Fecioara și făcându-Se om, a izvorât tuturor, ca un bun, învățăturile negrăitei înțelepciuni.

Înjumătățindu-se Praznicul iudeilor, Hristoase, în templu ai venit, Stăpânul Legii, învățând cu putere și pe cărturari muștrând, precum este scris, și spăimântându-i cu înțelepciunea cuvintelor Tale și cu arătările minunilor.

Dătătorul înțelepciunii și Dăruitorul celor bune, Cel ce varsă râuri dumnezeiești din izvorul cel pururea curgător, grăiește: Cei însetați, veniți la mine, scoateți apa vieții, și râuri de daruri dumnezeiești vor curge din pântecel vostru.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., glasul 1:

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Sosit-a înjumătățirea zilelor Cincizecimii, în care Hristos, desco-perindu-Și puțin din dumnezeiasca putere, a întărit cu cuvântul Său pe slăbănog, ridicându-l pe el din pat; și cu dumnezeiască cuviință făcând minune în trupul cel de lut, a dăruit oamenilor viață veșnică și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu: glasul al 3-lea:

Cum să nu ne mirăm de nașterea ta cea dumnezeiască-omească, preacinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut, fără de tată, pe Fiul în trup, pe Cel născut din Tatăl mai-nainte de veci, fără de mamă; Care nicicum n-a suferit schimbare, sau amestecare, sau despărțire, ci a păstrat neatinsă deosebirea celor două firi.

Pentru aceasta, Stăpână, maică și Fecioară, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele celor ce cu dreaptă credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Învierii Octoihului; glasul al 3-lea:

Cu crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morții s-a dezlegat și înșelăciunea diavolului s-a zdrobit; iar neamul omenesc, prin credință fiind mântuit, cântare Ție totdeauna aduce.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și s-a încins.

Luminatu-s-au toate cu Învierea Ta, Doamne, și raiul iarăși s-a deschis; și toată făptura lăudându-Te, cântare Ție totdeauna aduce.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Slăvesc puterea Tatălui și a Fiului și laud stăpânirea Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărțită și nezidită, Treimea cea de o ființă, Care împărățește în veacul veacului.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Hristoase, Cel ce cu patima Ta ai întunecat soarele, și cu lumina Învierii Tale ai luminat toate, primește cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Slavă..., și acum..., glasul 1:

Înjumătățindu-se Praznicul, venit-ai în templu, Înțelepciunea lui

Dumnezeu, învățând și muștrând pe iudeii cei neascultători, pe farisei și pe cărturari, și grăind cu îndrăzneală către ei: Cel însetat să vină la Mine și să bea apă de viață, și nu va mai înseta în veac. Cel ce crede în bunătatea Mea, râuri de viață veșnică vor curge din pântecele lui. O, bunătatea și milostivirea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Și celelalte ale Vecerniei; troparul sfântului și al Praznicului, ectenia și otpustul.

LA UTRENIE

Slujba se cântă precum s-a arătat în sâmbetele trecute.

La: Dumnezeu este Domnul... se pune troparul sfântului și al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Învierii, glasul al 3-lea:

Hristos din morți S-a sculat, Hîncepătura celor adormiți, Cel întâi-născut mai-nainte decât zidirea și Făcătorul tuturor celor făcute; firea cea stricată a neamului omenesc întru Sine o a înnoit; nu vei mai stăpâni de acum, moarte. Că Stăpânul tuturor puterea ta o a stricat.

Slavă...

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morții ai tăiat cu Învierea Ta; și pe om împotriva ei l-ai întărit, nimicirea blestemului celui de demult aducând; Apărătorule al vieții noastre, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeu nostru, prin cruce răbdând patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

La Înjumătățirea Praznicului legii, fost-ai învățând, Mântuitorul meu, în templu, muștrând nebunia necredincioșilor farisei, și grăind mulțimilor cu glas dumnezeiesc, ca un iubitor de oameni: Cel însetat să vină la Mine și să bea. Astfel, ai făgăduit să dai, celor ce cred, râuri de înțelepciune din izvorul Tău cel nestricăcios. Pentru aceasta grăim Ție: Trimite Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi, că singur ești mult-Milostiv.

Slavă..., Și acum..., iar aceasta.

Învieria lui Hristos văzând... și Psalmul 50.

Canoanele: al Praznicului cu irmoasele pe 6, al hramului bisericii pe 4 și al sfântului din Minei pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Înjumătățirii Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii, glasul al 3-lea:

Veniți toate neamurile, cunoașteți puterea tainei celei înfricoșătoare, că Hristos, Mântuitorul

nostru, Cuvântul cel din început, S-a răstignit pentru noi și de voie S-a îngropat; și a înviat din morți, ca să mântuiască toate. Acestuia să ne închinăm.

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar soborul deșertăciunii, umplând de daruri dreapta lor, socoteau că vor ascunde Învieria Ta, pe care lumea o slăvește; miluiește-ne pe noi.

Toate s-au umplut de bucurie, luând dovedirea Învierii. Că Maria Magdalena la groapă a venit și a aflat un înger pe piatră șezând, cu veșmintele strălucind și zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat, precum a zis, mergând mai-nainte în Galileea.

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morți, dăruind mântuire neamului omnesc, ca să Te preaslăvească toată făptura pe Tine, Cel singur fără de păcat; miluiește-ne pe noi!

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Alcătuire a lui Anatolie

Luminându-ne, fraților, cu Învieria Mântuitorului Hristos și ajungând la Înjumătățirea Praznicului stăpânesc, să păzim cu adevărat poruncile lui Dumnezeu; ca să ne învrednicim să prăznuim și Înălțarea și să ajungem și la venirea Sfântului Duh.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Izvorul cel curgător al înțelepciunii Tale izvorăște băutură duhovnicească, din care bând ne umplem de învățături dumnezeiești.

Stih: Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

Rănit-u-s-a adunarea fariseilor celor cumpliți cu adevărat, auzindu-Te pe Tine, Cuvinte, învățând pe mulțimi învățături de mântuire.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Venit-ai, Făcătorule, în Sion, și ai stat în mijlocul poporului celui ales; și tuturor le-ai dat harul cel mântuitor.

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, mai înainte de precinstită Patima Ta, la Înjumătățirea Praznicului, Te-ai suit în templu, pe iudei cu îndrăzneală învățând cele ale lui Moise, orânduite de Tine în Lege. Dar ei, spăimântându-se de taina cea negrăită a înțelepciunii Tale, din pizmă plănuiau în ascuns uneltire vicleană asupra Ta: Cum știe carte Acesta, Care nu a învățat? Că nu Te cunoșteau pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a cincea din Canon.

Chinonicul Praznicului.

DUMINICA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

A SAMARINENCEI

LA VECERNIA MICĂ

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile Învierii pe 4, glasul al 4-lea:

Crucii Tale, celei făcătoare de viață...

Osânda pomului neascultării...

Porțile iadului le-ai sfărâmat...

Veniți popoare să laudăm...

Slavă..., glasul al 6-lea:

Lângă fântâna lui Iacov aflând Iisus pe samarineanca...

(Caută-le la Vecernia mare).

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea:

Fără de sămânță ai zămislit și ai născut în chip de negrăit, pe Cel ce a surpat pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți și a ridicat fruntea unșilor Săi, cei ce slăvesc Crucea lui

Hristos, îngroparea și slăvita înviere. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești mijlocitoarea atâtor bunătăți, cu cântări fără de tăcere te ferim, ca pe ceea ce te rogi pururea, să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihira Învierii, glasul al 4-lea:

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai șters; și pogorându-Te în iad, pe cei legați din veac i-ai slobozit, dăruind nestrucăciune neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim Învieria Ta cea de viață făcătoare și mântuitoare.

Apoi aceste Stihiri ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea:

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul.

Podobie: Cel ce ești chemat de sus...

Fiul cel mai înainte de toți vecii, din Tatăl cel fără de început, pentru milostivirea Sa și mântuirea celor muritori, Dumnezeu fiind, om S-a făcut, ca să dea acum raiul celui întâi zidit, și să izbăvească împreună toată firea de înșelăciunea șarpelui, și chipul cel căzut să-l mântuiască, ca un lesne iertător. Pentru aceasta, Și-a făcut Lui maică pe Fecioara cea curată și neîntinată; pe care am dobândit-o toți ca pe o ancoră a sufletelor noastre.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea Ta.

Avut-ai în pântecul tău, de Dumnezeu fericită, pe Făcătorul tuturor, întrupat, Care a preînnoit pe omul cel căzut mai-nainte, prin călcarea poruncii, din îndemnul șarpelui; că ai născut nouă, în chip de negrăit în trup pe Dumnezeu, și ai slobozit din stricăciune, cu nașterea ta, toată firea cea învechită. Pentru aceasta lăudăm și slăvim harul tău, Fecioară, ceea ce nu știi de mire, rugându-te să fim izbăviți, prin tine, de toată osânda.

Stih: Feței tale se vor ruga credincioșii.

Ca să ne descoperi nouă tuturor, mulțimea milei și noianul cel fără de hotar al bunătății tale, toate păcatele robilor tăi șterge-le; că ai primit, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești cu totul

fără prihană, putere peste făptură și chivernisești cu puterea ta toate, precum voiești; că harul Duhului Sfânt, cel sălășluit în tine în chip lămurit, lucrează împreună cu tine în toate, totdeauna Preafericită.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Când Te-ai arătat pe pământ...

(Caută mai departe Slavă... de la Stihovna Vecerniei mari).

Și acum..., glas același:

Înjumătățindu-se Praznicul, învățând Tu, Mântuitorule, iudeii ziceau: Cum de știe acesta carte, fără să fi învățat? Necunoscând ei că Tu ești Înțelepciunea, Care a alcătuit lumea, slavă Ție!

Troparul Învierii: Propovăduirea Învierii cea luminată...

Slavă..., Și acum..., al Praznicului: Înjumătățindu-se Praznicul... (Caută-le la sfârșitul Vecerniei mari).

Ectenia mică și otpustul.

LA VECERNIA MARE

Citim: Fericit bărbatul... toată Catisma.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 10 și se cântă patru Stihiri ale Învierii, trei ale Înjumătățirii și trei ale samarinencei.

Stihirile Învierii, glasul al 4-lea:

Crucii Tale, celei făcătoare de viață, neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, Învierea Ta cea de a treia zi o slăvim; că printr-înșă ai înnoit firea oamenilor cea stricată, Atotputernice; și suirea la ceruri ne-ai arătat, ca un singur bun și de oameni iubitor.

Osânda pomului neascultării o ai dezlegat, Mântuitorule, pe lemnul Crucii de bună voie pironindu-Te; și în iad pogorându-Te, Puternice, ai rupt legăturile morții, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, ne închinăm Învierii Tale celei din morți, cu bucurie grăind: Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai surpat; iar neamul omenesc din stricăciune l-ai slobozit, dăruind lumii viață și nestricăciune și mare milă.

Stihira lui Anatolie.

Veniți, popoare, să laudăm Învierea cea de a treia zi a Mântuitorului, prin care ne-am izbăvit din legăturile iadului cele nedezlegate, și nestricăciune și viață am luat toți care cântăm: Cel ce Te-ai răstignit și Te-ai îngropat și ai înviat, mântuiește-ne pe noi cu Învierea Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Stihirile Înjumătățirii Cincizecimii, glas același.

Podobie: Doamne, suindu-Te pe Cruce...

Sosit-a înjumătățirea zilelor, care se încep de la mântuitoarea Înviere și se pecetluiesc cu dumnezeiasca Cincizecime; și strălucește având strălucirile din amândouă părțile și unindu-le pe amândouă; și este prăznuită, arătând mai dinainte slava ce va să fie, a stăpâneștii Înălțări.

Auzit-a și s-a veselit Sionul de binevestirea Învierii lui Hristos;

iar fiii lui cei credincioși s-au bucurat, văzându-L pe El, și spălând în duh întinăciunea uciderii de Hristos; și se gătește prăznuind Înjumătățirea cea de bucurie a amândurora.

Apropiatu-s-a revărsarea cea îmbelșugată a dumnezeiescului Duh peste toți, precum este scris. Sorocul nemincinoasei făgăduințe, date ucenicilor de Hristos, după moartea, îngroparea și învierea Sa, ajungând la înjumătățire, vestește, adevărind, arătarea Mângâietorului.

Idiomelele samarinencei 3; glasul 1:

Venit-a la fântână, în ceasul al șaselea, Izvorul minunilor, spre a aduce la viață pe urmașa Evei, că Eva în acest ceas a ieșit din rai, din pricina amăgirii șarpelui. Deci, s-a apropiat samarineanca să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, i-a zis: Dă-Mi apă să beau, și Eu te voi sătura de apa cea vie. Iar înțeleapta, alergând în cetate, a vestit îndată mulțimilor, zicând: Veniți de vedeți pe Hristos Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 2-lea:

Când Domnul a venit la fântână, samarineanca a rugat pe Cel Milostiv: Dă-mi apa credinței și voi primi apele botezului, bucurie și izbăvire, Dătătorule de viață, Doamne, slavă Ție!

Fiul și Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început și împreună-veșnic, Izvorul tămăduirilor, a venit la fântână; și o femeie din

Samaria a venit să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, a zis: Dă-Mi apă să beau, și mergi de cheamă pe bărbatul tău! Iar ea, grăind ca unui om, iar nu ca lui Dumnezeu, silindu-se să tăinuiască a zis: Nu am bărbat! Și Învățătorul a grăit către dânsa: Adevărat ai zis: Nu am bărbat! Că cinci ai avut, și cel pe care-l ai acum nu-ți este ție bărbat. Iar ea, mirându-se de acel cuvânt și alergând în cetate, striga mulțimilor, grăind: Veniți de vedeți pe Hristos, Care dăruiește lumii mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Lângă fântâna lui Iacov, aflând Iisus pe samarineanca, apă de la dânsa a cerut, Cel ce acoperă pământul cu nori. O, minune! Cel ce este purtat pe heruvimi, stătea de vorbă cu o femeie păcătoasă, apă cerând, Cel ce a spânzurat pământul peste ape; apă căutând, Cel ce revarsă izvoarele și limanurile apelor, vrând să atragă spre Sine, cu adevărat, pe cea vânată de luptătorul vrăjmaș, și să adape cu apa cea vie pe cea înflăcărată amarnic după lucruri netrebnice, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dogmatica, glasul al 4-lea:

Proorocul David, cel dinspre tine dumnezeiesc părinte, cu dulce cântare despre tine mai dinainte a glăsuț, către Cel ce ți-a făcut ție mări: Stătut-a Împărăteasa aproape de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a vieții

te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a Se face om a binevoit, ca iarăși să zidească chipul cel stricat prin patimi; și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă, și după voia Sa cu Puterile cerești să o unească, de Dumnezeu Născătoare; și lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

Vohod; Lumină lină..., Prochimenul zilei.

LA LITIE

Se pun Stihirile sfântului de la Minei.

Slavă..., și acum..., glasul al 3-lea:

A stăzi să se bucure cu strălucire cerul și pământul, că Hristos S-a arătat întrupându-Se ca un om, ca să scoată din blestem pe Adam dimpreună cu tot neamul; și cunoscut peste tot S-a făcut prin minuni, venind în Samaria; și a stat înaintea unei femei, cerând apă, Cel ce îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta, toți credincioșii să ne închinăm Celui ce a sărăcit de bună voie pentru noi, prin hotărârea Sa cea plină de îndurare.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihira Învierii din Octoih, glasul al 4-lea:

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai șters; și pogorându-Te în iad, pe cei legați din veac i-ai liberat, nesticăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim Învierea Ta cea făcătoare de viață și mântuitoare.

Apoi Stihirile Paștilor cu stihurile lor sau următoarele Stihiri ale Învierii.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat. Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Fiind spânzurat pe lemn, Cel ce singur ești puternic, toată lumea o ai clătinat, și în mormânt fiind pus, pe cei ce zăceau în morminte i-ai înviat, dăruind nestricăciune și viață neamului omenesc. Pentru aceasta cântând, slăvim Învierea Ta, cea de a treia zi.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Soborul cel fără de lege dându-Te pe Tine, Hristoase, lui Pilat, la răstignire Te-a osândit, arătându-se nemulțumitori către Făcătorul de bine. Ci de bună voie ai suferit îngropare, ca un Înșuți puternic, și ai înviat a treia zi, ca un Dumnezeu, dăruindu-ne nouă viață fără de sfârșit și mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cu lacrimi ajungând femeile la mormânt, Te căutau pe Tine; și neaflându-Te, plângând cu jale grăiau, zicând: Vai, Mântuitorul nostru și Împăratul tuturor! Cum Te-au furat, și care loc ține trupul Tău cel de viață purtător? Iar îngerul a răspuns lor, zicând: Nu plângeți, ci mergeți de vestiți că a înviat Domnul, dându-ne nouă bucurie, ca Cel singur milostiv.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Când Te-ai arătat pe pământ, Hristoase Dumnezeule, prin rânduiala cea negrăită, auzind sama-

rineanca cuvântul Tău, Iubitorule de oameni, și-a lăsat vasul său la fântână și a alergat, spunând celor din cetate: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul inimilor; oare nu este Acesta Hristos, pe care-L așteptăm, Cel ce are mare milă?

Și acum..., același glas:

Înjumătățindu-se Praznicul, învățând Tu, Mântuitorule, iudeii ziceau: Cum de știe acesta carte, fără să fie învățat? Necunoscând ei că Tu ești Înțelepciunea, Care a alcătuit lumea, slavă Ție!

TROPARUL Învierii, glasul al 4-lea:

Propovăduirea cea luminată a Învierii de la înger aflând-o Ucenițele Domnului, și lepădând osândirea cea strămoșească, Apostolilor laudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Slavă..., Și acum..., al Înjumătățirii, glasul al 8-lea:

Înjumătățindu-se Praznicul...

La Miezonoptică se pune Canonul Sfintei și de viață Făcătoarei Treimi, din Octoih, glasul al 4-lea. Apoi Troparele Treimice: Cuvine-se cu adevărat a lăuda... și celelalte.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Învierii de două ori. Slavă... Și acum..., al Înjumătățirii.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Octoiului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai-nainte de patimă a vestit învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

Slavă...

Înviat-ai din mormânt ca un nemuritor, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta, cu puterea Ta, Hristoase Dumnezeu nostru; zdrobit-ai cu tărie puterea morții; arătat-ai, Milostive, tuturor, Învierea. Pentru aceasta Te și slăvim, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bună voie pentru noi primind; prin care înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Din înălțimile cele de sus pogrându-se Gavriil, și venind la piatra unde era Piatra vieții, în alb fiind îmbrăcat, a grăit celor ce

plângeau: Încetați tânguirea cea cu plângere, voi care aveți de-a pururea bună milostivire; îndrăzniți, că Cel pe care-L căutați plângând, cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul!

Slavă...

Cu sfatul Tău cel de voie Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou, oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind legat, moartea cumplit s-a prădat, și toți cei din iad au strigat Învierii Tale, celei de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând și în minte a avut ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără de sămânță, Născătoare de Dumnezeu, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron, cel ce a odrăslit. Și mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău, preoților a grăit: Fecioara naște, și după naștere rămâne tot fecioară.

După Fericiți cei fără prihană..., se cântă troparele: Bine ești cuvântat, Doamne... Soborul îngeresc...

Și îndată:

I P A C O I, glasul al 4-lea:

Mai-nainte alergând mironosițele, au vestit Apostolilor, cele despre Învierea Ta cea minunată, Hristoase: că ai înviat, ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

ANTIFOANELE, glasul al 4-lea:**Antifonul 1.**

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuși mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu!

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă..., Și acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Antifonul 2.

Strigat-am Ție, Doamne, cu căldură, din adâncul sufletului meu; și să-mi fie spre ascultare dumnezeieștile Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce îl întristează.

Slavă..., Și acum...

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura, spre rodire de viață.

Antifonul 3.

Inima mea către Tine, Cuvinte, să se înalțe, și nimic din dulcele lumii nu mă va amăgi, spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Slavă..., Și acum...

Prin Sfântul Duh este bogăția cunoașterii de Dumnezeu, a gân-

dirii la cele de sus și a înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părintești le descoperă Cuvântul.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Scoală-Te Doamne, ajută-ne nouă, și ne izbăvește pe noi, pentru slava numelui Tău!

Stih: Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă.

Apoi: Toată suflarea...

Evangelia Învierii a 7-a de la Ioan: Întru una a sâmbetelor...

Învierea lui Hristos văzând... (de trei ori) și Psalmul 50.

CANOANELE

Al Paștilor cu irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, al Înjumătățirii Praznicului pe 4, și al samarinencei pe 4.

Canonul al doilea al Înjumătățirii.

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Marea o ai împreunat...

Bateți din palme, neamurilor, plângeți, iudeilor, că Hristos, Dătătorul de viață, a rupt legăturile iadului, pe morți i-a înviat și bolile a vindecat cu cuvântul. Acesta este Dumnezeu nostru, Cel ce dă viață celor ce cred întru numele Lui.

Minune ai arătat, schimbând apa în vin, Stăpâne, Cel ce în Egipt ai prefăcut râurile în sânge; și pe morți i-ai înviat, săvârșind această a doua minune. Slavă, Mântuitorule, voi Tale celei negrăite; slavă smereniei Tale, prin care ne-ai înnoit pe noi.

Izvor pururea curgător de viață adevărată fiind, Doamne, Tu ești

Învierea noastră; voind Te-ai ostenit, Mântuitorul meu, și de bună voie ai însetat, legilor firii supunându-Te; și la Sihar venind cu trupul, ai cerut samarinencei apă să bei.

Tu singură, Născătoare de Dumnezeu, ai cuprins în pânțece pe Făcătorul tău, și L-ai născut cu trup în chip de negrăit și fecioară ai rămas, născându-se fecioria. Pe Acesta, roagă-L neîncetat, curată, ca pe Fiul tău și Dumnezeu, pentru turma ta, pururea.

Canonul samarinencei

Alcătuire a lui Iosif din Tesalonic.

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Cel ce a bătut Egiptul cu plăgi și pe tiranul Faraon l-a «înecat în mare, a mântuit din «robie pe cei ce cântau cântarea de «biruință a lui Moise: Că S-a «preaslăvit».

Cel îngropat S-a sculat și împreună a ridicat cu Sine neamul omnesc. Să se bucure astăzi toată făptura și norii cei duhovnicești să reverse dreptate, în chip văzut.

Cel ce cu trupul ai primit de bună voie cruce, înviat-ai a treia zi din morți, deșertând cămările iadului, Doamne, Începătorule al vieții, și ai scos din el sufletele cele legate.

Văzând mironosițele pe îngerul cel cu chip strălucitor, de frică au fugit de la mormânt; dar aflând de

Învierea lui Hristos, s-au grăbit să spună Ucenicilor.

Doamne, Cel ce acoperi cu ape culmile cele mai înalte, fiind Apa Vieții, ai dat sfintele Tale ape samarinencei, care cerea, și care a cunoscut milostivirea Ta.

Slavă..., a Treimii:

O, Treime, mântuiește pe cei ce Te slăvesc pe Tine cu credință curată, Părinte și Fiule și Duhule, ca un Făcător a toate, și ne dăruiește nouă ispășire de păcate ca Cel ce ești preabun.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, scaun de foc! Bucură-te, sfeșnic cu totul de aur! Bucură-te, nor al luminii! Bucură-te, palat al Cuvântului și masă duhovnicească, ceea ce ai purtat cu vrednicie pe Hristos, Pâinea vieții.

Catavasi: Ziua Învierii...

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întăritu-s-a inima mea...

Nu judecați cu judecată fățarnică, iudeilor, zis-a Stăpânul învățând, precum este scris, când a venit în templu la Înjumătățirea Praznicului celui legiuit.

Nu judecați cu judecată fățarnică, iudeilor! Că a venit Hristos, despre Care au spus proorocii că va veni din Sion, și lumea la Sine va chema.

De nu credeți și cuvintelor, credeți măcar faptelor Stăpânului, iudeilor; pentru ce vă amăgiți, lepădându-vă de Cel sfânt, despre Care a scris în Lege Moise?

Unul din Treime fiind, ai fost văzut făcându-Te trup, neschimbându-Ți ființa, Doamne, și nici arzând pântecul cel nesticat al celei ce Te-a născut, deși ești întru totul Dumnezeu și foc.

Canonul samarinencei

Irmosul:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, Cel ce dă împlinirea «rugăciunii, celui ce se roagă; că «arcul celor puternici a slăbit, și «cei slabi cu putere s-au încins».

De bună voie Te-ai înălțat pe lemn, Cuvinte, și pietrele văzându-Te s-au despiciat; toată făptura s-a cutremurat și morții s-au sculat din morminte, ca dintr-un somn.

Văzându-Te pe Tine, Cuvinte, mergând cu sufletul la iad, toate sufletele dreptilor din legăturile cele veșnice s-au dezlegat, slăvind cu laude puterea Ta cea mai presus de minte.

Ce vă mirați, femeilor cu mirisme? Pentru ce căutați în mormânt pe Stăpânul? S-a sculat și lumea împreună a ridicat, a grăit mironosițelor, îngerul cel strălucitor.

Cel ce ești Viață și Izvor al nemuririi, ai șezut lângă fântână, Îndurate, și ai săturat cu prea înțeleptele Tale ape pe samarineanca, cea care a cerut de la Tine și care Te lauda.

Slavă..., a Treimii:

Un Dumnezeu peste toate este laudat în Treime: Tatăl și Fiul și

dumnezeiescul Duh, pe Care Îl slăvesc cu frică cetele cerești, luminat grăind: Sfânt, sfânt, sfânt ești întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Zămislind în chip neînțeles pe Dumnezeu tuturor, în pântecul tău, Fecioară-maică, L-ai născut mai presus de cuget și de cuvânt, rămânând fecioară, ca și mainainte de naștere, dumnezeiască-Mireasă.

Catavasi: Veniți să bem băutură nouă...

CONDACUL Înjumătățirii,

glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și Stăpâne, ziceai către cei care erau de față, Hristoase Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi! Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință grăim: Dăruiește nouă îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre.

ICOS

Sufletul meu cel înțelenit în fărădelegile greșelelor, adapă-l cu șuvoaiele sângiurilor Tale, și arată-l roditor de fapte bune. Că Tu ai zis tuturor să vină la Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu Preasfinte, și să scoată apa cea vie, a nesticăciunii, care spală păcatele celor ce laudă slăvita și dumnezeiasca Ta Înviere, dând, Bunule, celor ce Te cunosc pe Tine Dumnezeu, puterea Duhului, Care cu adevărat S-a pogorât de sus peste ucenicii Tăi; că Tu ești Izvorul vieții noastre.

SEDEALNA samarinencei,

glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Să se bucure cerul! Să dănuiască cele de pe pământ! Că Hristos, arătându-Se din Fecioară ca un om, a izbăvit din stricăciune toată firea omenească prin însăși moartea Sa; iar cu minunile strălucind, cerând apă femeii samarinence, i-a dat izvorul tămăduirilor, ca Cel ce singur este fără de moarte.

Slavă..., Și acum...

A Înjumătățirii Praznicului.

Dătătorule de înțelepciune și Stăpâne, când a sosit praznicul cel legiuit, stând în templu, învățai zicând către toți așa: Veniți cei însetați, beți din apa ce vă dau Eu acum; prin care vă veți îndulci toți oamenii, de viață și de desfătare dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:**Irmos:** Proorocul Avacum...

Dacă trebuia să vină Mesia, iar Hristos este Mesia, pentru ce nu credeți într-Însul, călcătorilor de lege? Iată, a venit, și mărturisesc aceasta cele ce Însuși face: apa în vin o a prefăcut și pe slăbănog cu cuvântul l-a întărit.

Neînțelegând Scripturile, vă amăgiți cu toții, fariseilor fără de lege; că Hristos cu adevărat a venit, și pe toți a luminat, și a făcut între voi multe semne și minuni; ci în zadar vă lepădați de Viața cea adevărată.

Un lucru am arătat vouă și, iată, toți vă mirați, grația Hristos către iudei, zicând: Voi tăiați împrejur și sâmbăta pe om; pentru ce dar Mă mai clevețiți pe Mine, Cel ce am ridicat cu cuvântul pe slăbănog?

Ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Dumnezeu Cel necuprins, dumnezeiască Mireasă-Fecioară Maică, curată, nu înceta rugându-te pentru noi, ca să ne izbăvim prin tine din strâmtorări, că la tine pururea scăpăm.

Canonul samarinencei**Irmosul:**

Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut; înțeles-am lucrurile Tale și m-am minunat, că de lauda Ta este plin «pământul».

Cerurile să se veselească și să prăznuiască toată făptura! Că S-a sculat Domnul și S-a arătat tuturor înțelepților Săi Apostoli.

Mistuitu-s-a, moarte, puterea ta, murind Hristos; și cei morți au ieșit din morminte, ca din niște cămări, prin Învierea Lui.

Îngerul a grăit mironosițelor: Pentru ce plângeți, femeilor? Pentru ce căutați cu miresme pe Cel fără de moarte? Sculatu-S-a, precum a zis.

Samarinencei, care a cerut de la Tine apă, i-ai dat, Doamne, cunoștința puterii Tale. Pentru aceasta, în veci nu va mai înseta, laudându-Te pe Tine.

Slavă..., a Treimii:

O, Treime mai presus de ființă! Părinte, Cuvinte și Duhule dumnezeiesc, deopotrivă puternic, împreună fără de început, mântuiește-ne pe toți cei ce cu credință Te laudăm.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Rug nears te-a văzut pe tine de demult, dătătorul de lege; iar Daniel munte sfânt te-a înțeles, Stăpână, ceea ce ești una Maică și Fecioară.

Catavasiu: La dumnezeiasca strajă...

Cântarea a 5-a:

Irmos: Doamne, Dumnezeu nostru...

Cu minuni ai împodobit pe Apostolii Tăi, Mântuitorul nostru; cu semne ai mărit pe ucenici, în toată lumea slăvindu-i și dându-le lor împărăția Ta.

Toate marginile pământului le-au luminat Ucenicii cu minuni și cu învățături, în felurite chipuri propovăduind cuvântul împărăției Tale, Hristoase Mântuitorule.

Laudă înălțăm împărăției Tale și cântare aducem Ție, Celui ce pentru noi Te-ai arătat pe pământ și lumea ai luminat, iar pe Adam l-ai chemat din nou.

Făcutu-s-a pântecele tău, masă sfântă, Născătoare de Dumnezeu, având pe ea Pâinea cea cerească, din care tot cel ce mănâncă nu moare, precum a zis Hrănitorul tuturor.

Canonul samarinencei

Irmosul:

Fă să-mi răsară, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la «Tine aleargă duhul meu și pe «Tine Te laudă, Hristoase; că Tu «ești Dumnezeu nostru și la Tine «mi-am aflat liman, Împărate al «păcii».

La sfântul Tău mormânt ajungând, de dimineață, mironosițele au văzut un tânăr strălucind și s-au spăimântat, fiind înștiințate despre Învierea Ta, Hristoase.

Moartea s-a omorât, iadul s-a prădat, cei din legături au fost sloboziți, cu Învierea lui Hristos. Să ne bucurăm și să plesnim cu mâinile, prăznuind luminat.

Apostolilor, săltați, îngerilor, dăntuiți, și vă bucurați toți pământenii! Că Domnul a înviat, stricăciunea a fost alungată și întristarea a încetat, iar Adam dăntuiește.

Izvor de viață fiind, Doamne, ai dăruit odinioară apa iertării și a cunoștinței, femeii samarinence, care o ceruse de la Tine; pentru aceea laudăm îndurările Tale cele negrăite.

Slavă..., a Treimii:

Pe Unimea cea în trei fețe, Treimea cea de o ființă, pe Tatăl, pe Cuvântul și pe Duhul Sfânt, cinstim; pe unul Dumnezeu nedespărțit cu firea, pe Făcătorul și Domnul și Stăpânul a toate.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe tine, curată, te numim: poartă neumblată, țarină nearată, chivot care ai purtat mana, amforă și sfeșnic și cădelniță a cărbunelui celui fără de materie.

Catavasia: Să mergem dis-de-dimineață...

Cântarea a 6-a:

Irmos: Ca apele mării...

Când s-a înjumătățit Praznicul, Iisuse, Cel ce porți grija tuturor marginilor lumii, suitu-Te-ai în templu și ai învățat pe mulțimi cuvântul adevărului, precum spune Ioan.

Deschis-ai buzele Tale, Stăpâne, propovăduit-ai lumii că ești de aceeași fire cu Tatăl cel fără de început și cu Preasfântul Duh, păstrând-o cu Amândoi și după Întrupare.

Lucrul Tatălui ai săvârșit, cu faptele ai adevărit cuvintele Tale, vindecări și semne săvârșind, Mântuitorule, pe slăbănog îndreptându-l, pe leproși curățind și pe cei morți înviindu-i.

Fecioară după naștere te lăudăm pe tine, Fecioară și Maică te mărim pe tine, una curată, dumnezeiască Mireasă-Fecioară; că din tine S-a întrupat cu adevărat Dumnezeu, înnoindu-ne pe noi.

Canonul samarinencei

Irmosul:

Să nu mă înece pe mine vârtejul apei, nici să mă înghită «adâncul; că sunt aruncat în adâncul

«curile inimii mării răutăților mele. Pentru aceea strig Ție, ca «Iona: Fă să se ridice din stricăciune viața mea, la Tine, Doamne».

Pe cruce Te-au pironit ucigașii, Iisuse, și cu sulița Te-au împuns, Hristoase, iar Iosif cel cu bun chip în mormânt nou Te-a îngropat; din care, cu slavă înviind, ai înviat împreună cu Tine toată făptura, care laudă puterea Ta, Mântuitorule.

Încuietorile și porțile iadului cu putere le-ai sfărâmat, Stăpâne, și ai înviat ca un Dumnezeu; și întâmpinând pe femei, le-ai zis: Bucurați-vă! Și le-ai trimis pe dânsese să spună ucenicilor: S-a sculat Cel viu și S-a văzut luminând marginile lumii.

Pentru ce plângeți? Pentru ce aduceți, femeilor, miresme, ca unui mort? S-a sculat Hristos, lăsând giulgiurile goale, grăit-a oarecând tânărul, cel ce s-a arătat plin de strălucire; mergând, binevestiți prietenilor Lui, Învierea.

Doamne, Cel ce ești râu îndestulat al vieții și adâncul milei, Bunule, călătorind, ai șezut lângă fântâna jurământului și către samarineancă ai grăit: Dă-Mi apă să beau, ca să primești apele iertării.

Slavă..., a **Treimii:**

Laud cu credință, împreună cu Puterile cele fără de trupuri, pe Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună pe un scaun șezător, și pe Duhul cel de o ființă: o Ființă și o Fire, o slavă și o împărăție, pe

Dumnezeu, Făcătorul tuturor și Cuprinzătorul a toate.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Fecioară, ceea ce singură ai născut și ți-ai păzit pântecul nestruciat, te laudăm, curată, ca pe ceea ce ești scaunul Domnului, și poartă și munte și sfeșnic fără de materie, camera lui Dumnezeu cu totul luminată și sălaș al slavei cu strălucire, chivot și amforă și masă.

Catavasiu: Pogorātu-Te-ai în cele...

CONDACUL Praznicului,

glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă...

Cu credință venind la fântână samarineanca, Te-a văzut pe Tine, apa înțelepciunii, din care bând din destul, cea în veci vrednică de laudă a moștenit împărăția cea de sus.

ICOS

Să ascultăm pe Ioan, cel ce ne învață pe noi despre cinstitele taine, care s-au făcut în Samaria: cum a vorbit Domnul cu femeia, cerându-i apă, Cel ce a adunat apele în adunările lor; Cel ce este împreună-șezător pe scaun cu Tatăl și cu Duhul. Că a venit să caute chipul Său, ca Cel ce este pururea laudat.

SINAXAR

ÎN DUMINICA SAMARINENCEI

În această zi, Duminica a cincea după Paști, prăznuim sărbătoarea samarinencei.

Deoarece în această zi Iisus S-a mărturisit în chip lămurit pe Sine, Mesia, adică Hristos, sau

uns (căci Mesia pe evreiește înseamnă uns), de aceea s-a așezat acest praznic în săptămâna de la jumătatea Cincizecimii, și pentru că El a făcut minunea de la scaldătoarea oilor, în Duminica dinaintea acesteia.

Hristos a stat de vorbă cu femeia samarineancă la fântâna lui Iacob, pe care o săpase însuși Iacob și o dăruise lui Iosif, fiului său. Locul acela era un loc ales, aproape de muntele Somor, și pe acolo locuiau în multe cetăți samarinenii. Nu samarinenii sunt aceia care au locuit întâi acel munte, ci israeliții. Aceștia împotrindu-se lui Dumnezeu, pe vremea împăratului Faches, au fost supuși la biruri de către asirieni, care au pus stăpânire pe acel loc, după două năvăliri, una după alta. Pe vremea împăratului Osie, israeliții s-au aliat cu egiptenii; dar asirianul aflând aceasta, i-a dus pe ei în Babilon, iar în locul acela a hotărât să locuiască felurite neamuri. Dumnezeu însă a făcut să vină asupra străinilor acelora lei, iar împăratul asirienilor luând cunoștință de acest lucru, le-a trimis lor un preot dintre iudei (că aceștia erau încă robi acolo), care să-i înduplece să primească legea lui Dumnezeu. Acele neamuri s-au îndepărtat îndată de idoli, dar au primit numai cele cinci cărți ale lui Moise, lepădând pe prooroci și pe celelalte cărți din Scriptura Veche. Aceștia s-au numit și samarineni, după numele muntelui Somor. Ei erau urâți de iudeii, care s-au întors din robie, deoarece se arătau numai pe jumătate iudei. Aceștia nu aveau legături cu ei, socotindu-i vrednici de tot dispreț. De aceea și pe Hristos Îl numeau de multe ori samarinean, ca Unul care, ca și aceia, după socotința lor, strica unele părți din lege.

Deci, Domnul a venit în Sihar cam pe la ceasul al șaselea din zi și, obosit fiind de drum, S-a oprit să Se odihnească; și în timp ce ucenicii se duseseră să cumpere mâncare, o femeie oarecare din cetate a venit ca să scoată apă. Iisus a cerut femeii apă; ea însă și-a arătat mirarea, spunându-i că iudeii nu au nici o părtașie cu samarinenii; căci Îl cunoscuse și după vorbă și după port că nu era samarinean. Dar Iisus o îndrumază către cele înalte, aducând vorba despre apa duhovnicească, care este apa cea îmbelșugată și curățitoare; că Duhul își găsește totdeauna asemănarea cu apa și cu focul. Femeia, însă, fiind sigură că El nu are o astfel de apă, pentru că nici ciutură nu avea cu El și pentru că și fântâna era adâncă, Îi spune acestea. Apoi, aduce vorba și despre strămoșul Iacob, că, adică, acela a săpat fântâna și că au băut din-

tr-însa și el și urmașii lui, înfățișând ca atare belșugul de apă al fântânii și mai ales că este la îndemână și rece. Hristos, ca să nu sperie pe femeie, nu-i spune despre Sine că este mai mare decât Iacob, ci aduce vorba din nou despre apă, înfățișând, mai departe, cât de presus de toate este aceasta, de vreme ce, dacă va bea cineva din apa aceasta, nu va înseta niciodată.

Femeia cere lui Hristos să-i dea această apă; El însă îi spune să se ducă și să-și cheme bărbatul, întrucât cuvintele pe care avea să i le spună aveau nevoie de o pătrundere mai temeinică. Ea însă tăgăduiește că ar avea bărbat. Dar Cel ce știe toate grăiește: «Bine ai spus; că cinci bărbați ai avut, așa precum îngăduie legea, iar al șaselea, pe care îl ai acum, de vreme ce trăiești cu el în neleguire, nu-ți este bărbat».

Unii au crezut că cei cinci bărbați ar însemna cele cinci cărți ale lui Moise, pe care samarinenii le primiseră, iar al șaselea ar însemna cuvintele lui Hristos, pe care acea femeie încă nu le avea, de vreme ce încă nu se revărsase harul. Alții socotesc că cei cinci bărbați ar fi cele cinci legi date de Dumnezeu: cea din rai, cea de după alungarea din rai, cea din vremea lui Noe, cea din zilele lui Avraam și cea din vremea lui Moise; iar a șasea, Evanghelia, care încă nu se răspândise. În sfârșit, alții înțeleg prin cei cinci bărbați, cele cinci simțuri.

Femeia răspunde Domnului, numindu-L prooroc; apoi Îl întreabă și despre locul unde s-ar cuveni să se închine lui Dumnezeu: În Somor sau în Ierusalim? Că samarinenii, ca unii ce erau nedesăvârșiți, nu-și puteau închipui că Dumnezeu este pretutindeni, ci socoteau că Dumnezeu petrece numai acolo unde se închinau ei, adică în muntele Garizim, pentru că acolo s-a dat binecuvântarea de Dumnezeu; sau pentru că acolo Avraam, pentru prima dată zidi lui Dumnezeu jertfelnic. După cum și iudeii, la rândul lor, ziceau: Numai în Ierusalim se cade să ne închinăm lui Dumnezeu; de aceea se și adunau acolo de pretutindeni, la praznice. Hristos răspunde femeii, zicând: «Din iudei este mântuirea lumii; dar Dumnezeu este nematerialnic și cei ce se vor învrednici să se închine Lui, nu I se vor mai închina cu jertfe sângeroase, ci în Duh și în adevăr». Sau și așa: Vor cunoaște pe Dumnezeu nu singur, ci în Duhul cel Sfânt și în Fiul; că Acesta este adevărul. Femeia Îi vorbește din nou: «Auzim din Scripturi că va veni Mesia, Care este Hristos». Dar Iisus, cunoscând bunăvoința femeii și că samarinenii știau și ei cele cu privire la Mesia, din cărțile lui Moise și

mai ales din locul acesta: «Că prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeu», ca și din multe altele, zice: Eu sunt Mesia!

Sfârșindu-se vorba, iată că venirea și ucenicii și se umplură de uimire, văzând nesfârșita îngăduință a Domnului, Care vorbea cu femeia; apoi știindu-L flămând, pe de o parte din pricina oboselii, iar pe de alta din pricina zădufului, L-au rugat să mănânce. El însă le-a grăit lor despre hrana veșnică, adică despre mântuirea oamenilor și în ce fel se cade ca ei să secere în ostenele proorocilor.

Femeia ducându-se în cetate și spunând acolo cele ce i se întâmplaseră, toți de acolo s-au ridicat și au venit la Hristos, încredințați că femeia nu s-ar fi învinuit pe sine, de nu ar fi cunoscut vreun lucru mare, și, rugându-L îndelung, L-au înduplecat să petreacă la ei două zile. Și rămânând El acolo, a făcut multe minuni, care nu au fost scrise de Evangheliști, din pricina mulțimii lor.

Aceasta este samarineanca, numită mai târziu, de Hristos, Fotini, și care împreună cu cei șapte copii ai săi s-au încununat cu cununa muceniciei, în vremea lui Neron împăratul, după ce a fost încercată cu mult chin, cu crestături, cu tăierea sânilor, cu zdrobirea brațelor, cu înfigere de așchii de trestie pe sub unghii, cu turnare de plumb topit pe gât și cu alte chinuri fără de număr.

Să se mai știe: colacul de piatră al acelei fântâni a fost adus cu cinste de acolo, de împăratul Justinian și a fost pus la fântâna marelui palat al Cuvântului lui Dumnezeu, adică a bisericii Sfintei Sofii, precum și piatra pe care a șezut Hristos, când a vorbit cu samarineanca. Acestea stau până astăzi amândouă în fața naosului, la intrarea dinspre răsărit a bisericii, spre stânga, vindecând tot felul de boli, mai ales ale celor care suferă de friguri, și sunt apărătoare de frigurile mistuitoare.

Cu rugăciunile muceniței Tale Fotini, Hristoase Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Cuptorul caldeilor...

Trupește ai ostenit, Cel ce ești odihna tuturor; de bună voie ai însetat, Izvorule al minunilor; apă ai cerut, Iisuse, apa cea vie făgăduind.

Cu femeia samarineancă ai vorbit, Doamne, vădind nebunia fari-seilor celor fără de lege; că aceea a crezut că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, iar ei s-au lepădat de Tine.

Apa vie, cea sălțătoare, apa nemuririi ai făgăduit să dai, Izvorule cel pururea viu, celor ce primesc cu credință Duhul Tău, Mântuitorule, Care din Tatăl purcede.

În pântecele tău ai încăput pe Cuvântul cel neîncăput; la sânul tău ai alăptat pe Hrănitorul lumii; în brațe ai purtat pe Făcătorul a toate, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Canonul samarinencei

Irmosul:

Nu ne da pe noi până în sfârșit, pentru numele Tău; «nu strica așezământul Tău, și nu depărta mila Ta de la noi, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, «Cel ce ești preaînălțat în veci».

Cu cei fără de lege, de bună voie fost-ai socotit, Hristoase, Îndurate, în vremea dumnezeieștilor Patimi; și acestea văzându-le, pământul s-a cutremurat și pietrele, la un semn atotputernic, s-au despicat, și cei morți din veac s-au sculat, Cel ce ești necuprins cu mintea.

Cu sufletul pogorându-Te în părțile cele mai de jos ale iadului, ai scos cu bărbăție pe toți cei legați, pe care din veac îi ținea moartea, cumplitul tiran, care strigau Ție, Hristoase Dumnezeule: Slavă iconomiei Tale, celei înfricoșătoare.

Pentru ce căutați printre cei morți pe Cel ce viază în veci?, zis-a femeilor tânărul, cel ce s-a arătat. S-a sculat, precum a zis; iată, după cum vedeți, giulgiurile goale și mormântul este deșert; mergeți degrab de spuneți Apostolilor.

Apă a vieții ești, a grăit samarineanca lui Hristos; deci, adăpă-mă, Cuvinte, cu dumnezeiescul Tău har, pe mine, cea totdeauna însetată, ca să nu mai fiu stăpânită de uscăciunea necunoștinței, Iisuse Doamne, ci să vestesc măririle Tale.

Slavă..., a Treimii:

Lăudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe dumnezeiescul Duh, Treimea cea nedespărțită după fire și despărțită după fețe; o Ființă de aceeași fire, fără de început, făcătoare a toate și Dumnezeu, pe Care Îl laudă toate cetele cerești.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

După nașterea cea înfricoșătoare ai rămas fecioară, Curată, Sfântă Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta toate cetele îngeresti și toate neamurile omenești, cu glasuri fără de tăcere te laudă pe tine, încăperea curată a Celui neîncăput.

Catavasi: Cel ce a izbăvit pe tineri...

Cântarea a 8-a:

Irmos: Îngerii și cerurile...

Veniți, popoarelor, de vedeți pe Cel ce șade pe scaunul slavei, hulit de gloatele celor fără de lege; și văzându-L, laudați pe Mesia, Cel mai înainte vestit de prooroci.

Tu ești cu adevărat Hristos, Cel ce ai venit în lumea aceasta, de la Care este mântuirea și iertarea păcatului strămoșesc; Tu ești, cu adevărat, viața celor ce cred în Tine.

La Înjumătățirea Praznicului, precum este scris, a venit Înțelepciunea lui Dumnezeu în templu și a învățat că El era cu adevărat Mesia-Hristos, prin Care este mântuirea.

Spune cum ai născut pe Cel ce mai înainte a strălucit din Tatăl, fără de ani, Care este lăudat împreună cu Duhul Sfânt, dacă nu precum Iisus știe Cel ce a binevoit a Se naște din tine, Născătoare de Dumnezeu?

Canonul samarinencei

Irmosul:

Toate cu înțelepciunea Ta, Stăpâne, le-ai rânduit și fundul pământului iarăși l-ai întărit «precum știi, așezându-l cu temelie pe ape. Pentru aceasta toți «grăim, cântând: Bindecuvântați, «neîncetat, lucrurile Domnului pe «Domnul».

Moarte ai răbdat de bună voie, Cel ce ești singur fără de moarte; iadul ai robit, porțile cele de aramă le-ai sfărâmat, Împărate ceresc, și ai scos pe cei ce erau legați acolo din veac, care laudă neîncetat puterea bunătății Tale.

Înălțatu-Te-ai de bună voie pe cruce, îndelung-Răbdătorule, și pietrele s-au despiciat și soarele s-a întunecat; catapeteasma templului

s-a rupt, pământul s-a cutremurat și iadul cel cu totul rușinat s-a îngrozit și pe toți cei legați i-a slobozit.

Arătatu-Te-ai, Doamne, celor ce sedeau în întuneric, Cel ce ești Lumină neapusă și Viață a tuturor. Pentru aceasta, dacă Te-a văzut adunarea dreptilor, Cuvinte, a săltat de bucurie și a grăit: Venit-ai ca să dezlegi din legături pe toți; lăudăm puterea Ta.

Șezut-ai lângă fântână, Mântuitorule, în ceasul al șaselea și ai dat samarinencei apa cea vie și izvoare de cunoștință, pentru multa milostivire; cu care toți împreună, strigăm, cântând: Bindecuvântați neîncetat lucrurile Domnului pe Domnul.

Bindecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe Tatăl cel mai înainte de început, pe Fiul cel împreună fără de început și pe Duhul Sfânt lăudăm, pe cei trei un Dumnezeu, neamestecat, nedespărțit, Făcător al tuturor, împărăție de aceeași putere, de sine stăpânitoare, și grăim: Bindecuvântați neîncetat lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu cărbune se curățește Isaia, prevestind Cărbunele cel nematerialnic, Care S-a întrupat din tine, Fecioară, mai presus de cuget; Care arde toate păcatele cele trupești ale oamenilor, și îndumnezeiește, din milostivire, firea noastră, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Catavasi: Această vestită și sfântă zi...

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea a 9-a:

Irmos: Străin lucru este maicilor...

Înjumătățindu-se Praznicul iudeilor, Te-ai suit, Mântuitorul meu, în templu și învățai pe toți; iar iudeii se mirau și ziceau: De unde știe carte acesta, care nu a învățat?

Râuri de daruri izvorând Izbăvitorul meu, săvârșea minuni și semne, alungând bolile și tămăduind pe neputincioși; dar iudeii se întărâtau pentru mulțimea minunilor Lui.

Pe iudeii cei neascultători muștrându-i, Izbăvitorul meu grăia: Nu judecați cu părtinire, ci judecați judecată dreaptă; că și legea dezleagă ca orice om să se taie împrejur și sâmbăta.

Încăput-ai în pântecul tău, Fecioară-Maică, pe Unul din Treime, pe Hristos Dătătorul de viață, pe Care Îl laudă toată făptura și de Care se cutremură scaunele cele de sus. Pe Acela roagă-L, Preafericită, să mântuiască sufletele noastre.

Canonul samarinencei

Irmosul:

Făcut-a biruință cu brațul Său, Dumnezeu lui Israel; «că a coborât pe cei puternici de «pe scaune și a înălțat pe cei «smeriți, când ne-a cercetat pe noi, «Răsăritul cel din înălțime, și ne-a «îndreptat pe noi pe calea păcii».

Iată Hristos, Viața tuturor, S-a arătat răstignit pe lemn de bună voie; și acestea văzându-le, pământul s-a cutremurat și multe trupuri ale sfinților, celor adormiți, s-au sculat cu adevărat și temnița iadului s-a deșertat.

Frumos ai ieșit din mormânt ca un Mire din cămară, stricând tirania morții, Hristoase, și sfărâmând încuietorile iadului, cu dumnezeiasca putere, și cu lumina cea înțelegătoare a Învierii Tale, lumea ai luminat.

Să înălțăm cu toți, acum, cântări duhovnicești și să grăim: Domnul a înviat! Să se bucure pământul, cerul să se veselească și norii să ne picure nouă ploile dreptății, celor ce prăznuim luminat și lăudăm pe Hristos.

Viața celor vii, Izvorul bunătăților, Domnul, Cel ce revarsă din belșug apa învățăturilor, a grăit către femeie: Dă-Mi apă să beau, ca să-ți dau și Eu apa care secătuește izvoarele păcatelor tale.

Slavă..., **a Treimii:**

Lumină una, nedespărțită, este Unimea cea întreit strălucitoare, Tatăl cel fără de început, Fiul și Duhul, Dumnezeire una, Viață și Făcătoare a tuturor. Pe Acesta să-L lăudăm credincioșii, împreună cu cei fără de trupuri, cu cântări întreit sfinte, slăvindu-L cu sfințenie.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce te-ai făcut locaș al Luminii, Curată, luminează ochii

sufletului meu cei întunecați prin multe meșteșugiri ale vrăjmașului; și mă învrednicește să văd lămurit, cu inimă curată, Lumina care a strălucit din tine, mai presus de cuget.

Catavasi: Luminează-te, luminează-te...

LUMINÂNDA Paștilor:

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicându-l și moartea pierzând-o, Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă..., **a samarinencei:**

Podobie: Femei, ascultați...

În Samaria ai venit, Mântuitorul meu, Atotputernice, și vorbind cu femeia, ai cerut să bei apă, Cel ce din piatra cea netăiată apă ai izvorât evreilor, pe care la credința Ta o ai adus și acum se bucură de-a pururi de viață, în ceruri.

Și acum..., **a Înjumătățirii:**

Același glas.

Înjumătățindu-se Praznicul, ai venit în templu, Iubitorule de oameni, și ai zis: Cei cuprinși de sete, veniți la Mine și scoateți apă vie și sălțătoare, prin care toți veți dobândi hrană și dar și viață nemuritoare.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8 și se cântă aceste Stihiri ale Învierii, glasul al 4-lea:

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atot-

puternice Doamne, slăvim Învieirea Ta.

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai slobozit pe noi; și cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit, iar cu Învieirea Ta toate de bucurie le-ai umplut. Pentru aceasta, grăim Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți, scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni, Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvinte al lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare; și Cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Stihirile lui Anatolie.

Moarte ai primit cu trupul, dându-ne nouă nemurire, Mântuitorule; și în mormânt Te-ai sălășluit, ca să ne slobozești pe noi din iad, înviindu-ne împreună cu Tine, pătimind ca un om, dar înviind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, grăim: Slavă Ție, Dătătorule de viață Doamne, Unule, Iubitorule de oameni.

Pietrele s-au despicat, Mântuitorule, când s-a înfipt Crucea Ta în locul Căpățânii; înfricoșatu-s-au portarii iadului, când ai fost pus în mormânt ca un mort; că zdrobind puterea morții, ai dăruit tuturor celor morți nestrucăciune, prin Învierea Ta, Mântuitorule, Dătătorule de viață Doamne, slavă Ție!

Alte Stihiri idiomele, ale samarinencei.

Glasul al 3-lea:

Stih: Încordează-ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr, blândețe și dreptate.

Să se bucure astăzi cu strălucire cerul și pământul, că Hristos S-a arătat, întrupându-Se ca un om, ca să scoată din blestem pe Adam cu tot neamul și S-a făcut vestit prin minuni. Și în Samaria venind, a stat înaintea femeii, cerând apă, Cel ce îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta, toți credincioșii să ne închinăm Celui ce a săracit de voie pentru noi, după sfatul cel plin de milostivire.

Glasul al 6-lea:

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

Acestea zice Domnul către samarineancă: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice ție: Dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut de la Dânsul și ți-ar fi dat ție să bei, ca să nu mai însetezi în veac, zice Domnul.

Slavă..., același glas:

Izvorul începutului vieții, Iisus, Mântuitorul nostru, venind la fântâna patriarhului Iacov, a cerut de la femeia samarineancă apă să

bea. Iar aceea spunându-I că iudeii nu au părtașie cu ei, Înțeleptul Ziditor a îndrumat-o pe ea cu cuvinte pline de blândețe, mai ales spre cererea apei celei veșnice; pe care și primind-o, a propovăduit tuturor, zicând: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul celor ascunse și Dumnezeu, Care a venit în trup să mântuiască pe om.

Și acum..., Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare, ecteniile și otpustul.

La Ceasul întâi se cântă: Slavă..., Și acum...

Stihira Evangheliei, glasul al 7-lea:

Iată întuneric și de dimineață; și ce stai la mormânt, Marie, mult întuneric având în minte? Pentru ce întrebi: Unde a fost pus Iisus? Ci vezi pe Ucenicii care aleargă împreună, cum prin giulgiuri și prin mahramă s-au încredințat de Înviere și și-au adus aminte de Scriptura ce grăiește despre aceasta. Cu care și prin care și noi crezând, Te laudăm pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase.

LA LITURGHIE

Fericirile, glasul al 4-lea:

Prin lemnul pomului Adam din rai a fost alungat; iar prin lemnul Crucii tâlharul în rai s-a sălășluit; că acela, gustând, a călcat porunca Ziditorului; dar acesta, împreună fiind răstignit, L-a mărturisit Dumnezeu pe Cel ce se tănuia, strigând: Pomenește-mă în împărăția Ta.

Cel ce ai fost răstignit și ai înviat ca un puternic, din mormânt, a treia zi, și pe Adam cel întâi-zidit l-ai înviat, Cel ce ești singur fără de moarte, învrednicește-mă și pe mine, Doamne, să mă întorc la pocăință din toată inima mea, și cu credință fierbinte pururea să strig Ție: Pomenește-mă, Mântuitorule, în împărăția Ta.

Cu adevărat a înviat Hristos, călcătorilor de lege, și mărturisește aceasta mormântul: că lepădând cele de îngropare ale Sale, a înviat a treia zi; piatra a fost pecetluită și străjerii înaintea mormântului au stat; iadul s-a prădat, moartea s-a omorât. Credeți, deci, împreună cu noi, Învierii Lui.

Pe Cel ce a înviat din morți, și puterea iadului a prădat, și S-a arătat femeilor mironosițe, zicându-le: Bucurați-vă!, credincioșii să-L rugăm, ca să izbăvească din stricăciune sufletele noastre, strigând pururea către Dânsul, cu glasul tâlharului celui recunoscător: Pomenește-ne și pe noi în împărăția Ta!

Apoi se pune Cântarea a treia pe 4 din Canonul samarinencei și din al Înjumătățirii, Cântarea a șasea pe 4.

După Vohod, se cântă troparul Învierii și al Înjumătățirii; Slavă..., Condacul samarinencei; Și acum..., al Înjumătățirii.

Apostolul și Evanghelia, ale samarinencei.

CHINONICUL:

Trupul lui Hristos primiți și din Izvorul cel fără de moarte gustați. Aliluia.

Sau:

Lăudați pe Domnul din ceruri. Aliluia.

LUNI ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă trei Stihiri ale Înjumătățirii, glasul al 5-lea, și trei din Minei.

Stihirile Înjumătățirii

Podobie: Bucură-te, cămara...

Arătat-u-s-a astăzi, plină de lumină și de desfătare, preasfânta Înjumătățire a Învierii Mântuitorului, ca o amiază strălucitoare, luminând lumea cu harurile dumnezeiești; că purtând făcliile minunilor Învierii lui Hristos, umple de lumină semnele nesticăciunii și arată de mai înainte Înălțarea la cer; luminează venirea Duhului cea mult dorită, prăznuirea cea prealuminată a preacinstitei Cincizecimi. Pentru aceasta dăruiește și sufletelor noastre pace și mare milă.

Ca un râu al dumnezeieștii slave, acum, la Înjumătățirea Praznicului, dăruind tuturor valuri de milostivire, Domnul grăiește: Cei însetați, veniți la Mine și beți! Că El însuși fiind izvorul dragostei și noianul milei, izvorăște lumii iertarea, spală greșelele și curățește bolile, mântuiește pe cei ce prăz-

nuiesc Învierea Lui, acoperă pe cei ce cinstesc cu dragoste Înălțarea Lui întru slavă, și dă sufletelor noastre pace și mare milă.

În mijlocul timpului stând Dumnezeu cel nemărginit și Domnul (că Dumnezeu era din fire, măcar că, om făcându-Se pentru noi, S-a arătat mărginit cu trupul), izvorăște tuturor cuvinte de viață curgătoare, zicând: Curățiți-vă sufletele și vă răcoriți de văpaia patimilor; nimeni să nu se lipsească de această băutură, oamenilor! Că dăruiesc dumnezeiescul dar al nemuririi și al bunătăților și părtaș al împărăției va fi împreună cu Mine, Ziditorul, și se va preaslăvi.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

La Înjumătățirea Praznicului, mai înainte de Patima și de slăvita Ta Înviere, Doamne, ai învățat, Bunule, în templu, pe iudeii cei neascultători și pe farisei și cărturari; și ai grăit către dânșii: Cel însetat să vină la Mine și să bea; cel ce crede în Mine, râuri din apa vie a dumnezeiescului Duh vor curge din pântecul lui. O, ne-grăită înțelepciune a cunoștinței Tale! Cel ce toate le plinești, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile Octoihului,

glasul al 4-lea:

A. Învierii:

Crucii Tale celei făcătoare de viață neîncetat închinându-ne,

Hristoase Dumnezeule, Învierea Ta cea de a treia zi slăvim; că printr-înșă ai înnoit firea oamenilor cea stricată, Atotputernice, și suirea la ceruri ne-ai arătat, ca un singur bun și de oameni iubitor.

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Aș vrea cu lacrimi să șterg zăpăsisul greșelilor mele, Doamne, și toată viața mea de aci înainte prin pocăință bine să-Ți placă Ție; dar vrăjmașul mă amăgește și se luptă cu sufletul meu. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară.

Cel ce Te preaslăvești prin pomenirile sfinților Tăi, Hristoase Dumnezeule, de dânșii fiind rugat, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

La înjumătățirea zilelor dintre Praznicul Învierii Tale, Hristoase, și cel al dumnezeieștii veniri a Sfântului Tău Duh, adunându-ne, lăudăm tainele minunilor Tale, prin care trimite-ne nouă mare milă.

Troparul: Înjumătățindu-se Praznicul... și otpustul.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Înjumătățirii.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Învierii, glasul al 4-lea:

A Învierii:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea îngerului, mironosițele cu cutremur se mirau, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai înainte de Patimă a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind celor din iad viață și înviere.

De umilință:

Cercetează, Doamne, smeritul meu suflet, care și-a cheltuit toată viața în păcate; și ca pe păcătoasa mă primește și mă mântuiește.

A Mucenicilor:

Astăzi au venit de față oștile îngerilor, la pomenirea de chinuri, să lumineze cugetele credincioșilor și să veselească lumea cu darul. Pentru dâșii, Dumnezeule, milostivindu-Te, dăruiește-ne nouă mare milă.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Zid nebiruit de apărare ești nouă, creștinilor, Nscătoare de Dumnezeu Fecioară; că la tine alergând, rămânem nevătămați; și iarăși greșind, grăim către tine: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

După a doua Catismă se cântă Sedealna Înjumătățirii, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Înțelepciunea, Cuvântul Tatălui, Cel ce a și dat Apostolilor cuvântul lui Dumnezeu, ca să propovăduiască până la marginile lumii venirea Lui pe pământ, de iudeii cei amăgitori, cu nebunie era ocărât, înfiorător defăimat ca un îndrăcit și înșelător; Care, fără de răutate, către dâșii grăia: Nu judecați asupra Mea judecată fățarnică, călcătorilor de lege! Deci, către Dânsul să zicem: Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeule, iertare de greșeale trimite celor ce laudă cu credință slava Ta cea neasemănată.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

Apoi: Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

Canoanele Înjumătățirii Praznicului cu irmoasele pe 8, glasul al 4-lea, și ale Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 4-lea:

A Învierii:

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, slăvim Învierea Ta (de două ori).

De umilință:

Oaie a turmei Tale celei cuvântătoare sunt și alerg la Tine, Păstorul cel bun; caută-mă pe mine, cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

A Mucenicilor:

Cine nu se va spăimânta, Sfinților Mucenici, văzând lupta cea bună cu care v-ați nevoit? Cum, în trup fiind, ați biruit pe vrăjmașul cel fără de trup, mărturisind pe Hristos și cu Crucea înarmându-vă? Pentru aceasta după vrednicie v-ați arătat izgonitori ai demonilor și ai barbarilor împotriviți. Rugați-vă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

La Înjumătățirea Praznicului Paștilor Te-ai suit în mijlocul templului, Mântuitorul nostru; și stând în mijlocul mulțimii, îi învățai pe ei cu îndrăzneală și ziceai: Eu sunt lumina lumii! Cel ce-Mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții celei nemuritoare.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Plecând cerurile Te-ai pogorât, Mântuitorul meu, și trup din Fecioară fără schimbare ai luat, izvorând mie iertare.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Întreg în Dumnezeu fiind, Tu, Cuvinte, și vrând să mă scoți din greșeale pe mine cel pierit, Te-ai unit cu mine, Iubitorule de oameni.

Stih: Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

Tu ești, Împărate a toate, Înțelepciunea cea mare, prin care Ta-

tăl a făcut lumea prea înțelepțește, împreună cu Sfântul Duh.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Să ne curățim ascunzișurile cugetelor și să ne aprindem candelele sufletești, și să vedem pe Hristos, Viața, sosind în locașul cel sfânt, pentru mulțimea bunătății Sale, ca să biruiască pe vrăjmașul și să mântuiască neamul nostru, prin patima Crucii și prin Înviere. Către Care să zicem: Doamne, Cel ce ești necuprins cu mintea, slavă Ție!

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a 7-a din Canonul Înjumătățirii.

MARȚI**ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA
DUPĂ PAȘTI****LA VECERNIE**

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă Stihirile Înjumătățirii 3, glasul 1, și trei din Minei.

Stihirile Înjumătățirii

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Făcătorul tuturor și Dătătorul de viață, Cuvântul cel împreună-veșnic cu dumnezeiescul Părinte, de bună voie trup luând din Fecioară și făcându-Se Om, a izvorât tuturor, ca un bun, învățăturile negrăitei înțelepciuni.

Înjumătățindu-se Praznicul iudeilor, Hristoase, în templu ai venit, Stăpânul Legii, învățând cu putere și pe cărturari muștrând, precum este scris, și spăimântându-i cu înțelepciunea cuvintelor Tale și cu arătările minunilor.

Dătătorul înțelepciunii și Dăruitorul celor bune, Cel ce revarsă râuri dumnezeiești din izvorul cel pururea curgător, grăiește: Cei însetați, veniți la Mine, scoateți apa vieții, și râuri de daruri dumnezeiești vor curge din pânțelele vostru.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 2-lea:**

Când ai venit în templu, Hristoase Dumnezeule, la Înjumătățirea Praznicului, atunci învățai mulțimile, grăind: Cel ce crede în Mine, de va și muri, viu va fi. Iar iudeii scrâșneau din dinți, împreună cu fariseii și cu saducheii și cu cărturarii, zicând: Cine este acesta, care grăiește hule? Neștiind ei că Tu ești Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de toți vecii slăvit cu Tatăl și cu Duhul, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, glasul al 4-lea:

A Învierii:

Osânda pomului neascultării o ai dezlegat, Mântuitorule, pe lemnul Crucii de bună voie pironindu-Te; și în iad pogorându-Te,

Puternice, ai rupt legăturile morții, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, ne închinăm Învierii Tale celei din morți, cu bucurie grăind: Atotputernice Doamne, slavă Ție!

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Cine, înviforându-se și alergând la limanul acesta, nu se mântuiește? Sau cine, îmbolnăvindu-se și îndreptându-se spre casa aceasta de vindecare, nu se tămăduiește? Făcătorule al tuturor și Tămăduitorule al bolnavilor, Doamne, mai-nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne că ne-am săturat de ocară.

Cel ce ai primit răbdarea Sfinților Mucenici, primește și de la noi cântare de laudă, Iubitorule de oameni, dăruindu-ne nouă, cu rugăciunile lor, mare milă.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 3-lea:**

Alcătuire a lui Gherman.

Înjumătățindu-se Praznicul, slăvim pe Cel ce a făcut mântuire în mijlocul pământului; că la mijloc între doi tâlhari, Viața pe Cruce a fost pironită și celui ce hulea nu i-a răspuns; iar celui credincios i-a grăit: Astăzi vei fi cu Mine în rai! Pogorātu-S-a în mormânt, prădat-a iadul, și a înviat a treia zi, mântuind sufletele noastre.

LA UTRENIE

Începutul, precum s-a arătat luni.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Octoihului, glasul al 4-lea:

A Învierii:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Cu sfatul Tău cel de voie Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind înlănțuit, moartea cumplită s-a prădat, și cei din iad au strigat cu toții Învierii Tale celei de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

De umilință:

Gândește-te, suflete, cum vom sta înaintea Judecătorului, la divanul cel înfricoșător de judecată! Așeza-se-vor scaune înfricoșătoare și faptele oamenilor se vor da pe față. Atunci Judecătorul va fi neînduplecat. Acolo va fi alături focul cumplit, învăluindu-se, ca o mare înfuriată, ca să acopere cu zgomot pe cei căzuți. Gândește-te le acestea, suflete al meu, și îndreptează-ți faptele tale.

A Mucenicilor:

Cu sângiurile Mucenicilor Tăi din toată lumea fiind împodobită Biserica Ta, ca de porfiră și vison, grăim printr-înșii către Tine, Hristoase Dumnezeule: Îndurările

Tale trimite poporului Tău, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., Și acum...,

Înfricoșătoare este taina și uimitoare minunea: Cum Te-a purtat Fecioara pe Tine, Făcătorul tuturor, și după naștere a rămas tot întreagă și fecioară? Cel ce Te-ai născut dintr-însa, credința o întărește, pe păgâni îi îmblânzește și lumea o împacă, ca un iubitor de oameni.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Înjumătățirii, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Apa înțelepciunii și a vieții izvorând lumii, pe toți chemi, Mântuitorule, să scoată râuri de mântuire; că dumnezeiasca Ta lege primind-o credinciosul, stinge cu dânsa cărbunii înșelăciunii. De aceea nu va înseta în veci, nici nu va mai flămânzi de Tine, Stăpâne, Împărate ceresc. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți, din destul, iertare de greșeale robilor Tăi.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

Apoi: Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

Canonul Înjumătățirii Praznicului, glasul al 8-lea, cu irmoasele pe 8, și al Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 4-lea:

A Învierii:

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai

slobozit pe noi, și cu moartea Ta pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit, iar cu Învierea Ta toate de bucurie le-ai umplut. Pentru aceasta, grăim către Tine: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție! (de două ori).

De umilință:

Spală-mă cu lacrimile mele, Mântuitorule, că m-am întinat cu multe păcate. Pentru aceasta și cad înaintea Ta, Milostive: Greșit-am, miluiește-mă, Dumnezeuule!

A Mucenicilor:

Părtași îngerilor v-ați făcut, Sfinților Mucenici, înaintea tuturor pe Hristos bărbătește propovăduind; că toate desfătărilor lumii le-ați nesocotit, ca și cum n-ar fi fost, dar credința ați păstrat-o ca pe o ancoră tare; pentru aceasta și înșelăciunea izgonind, izvorâți credincioșilor darurile tămăduirilor, rugându-vă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum...,

Doamne, mai înainte de precinstită Patima Ta, la Înjumătățirea Praznicului, Te-ai suit în templu, pe iudei cu îndrăzneală învățând cele ale lui Moise, orânduite de Tine în Lege. Dar ei, spăimântându-se de taina cea negrăită a înțelepciunii Tale, din pizmă plănuiau în ascuns uneltire vicleană asupra Ta: Cum știe carte acesta, care nu a învățat? Că nu Te cunoșteau pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile Înjumătățirii, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Cel ce ești sfârșitul, începutul și mijlocul tuturor, la Înjumătățirea Praznicului ai venit în templu, Hristoase al meu, izvorând mie iertare.

Stih: Adu-Ți aminte de sfânt locașul Tău, pe care l-ai câștigat de la început.

Auzit-a Sionul puterea cea dumnezeiască a Învierii Tale, Cuvinte, și se bucură împreună cu fiii săi, laudându-Te pe Tine, Cel îndurat.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veci, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Strălucit-ai, Cuvinte, Lumina cea din Tatăl; dar în anii cei mai de pe urmă, Te-ai arătat mie ca un om, dăruind iertare de greșeli.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

La Înjumătățirea Praznicului Paștilor, Te-ai suit în mijlocul templului, Mântuitorul nostru; și stând în mijlocul mulțimii, îi învățai pe ei cu îndrăzneală și ziceai: Eu sunt lumina lumii! Cel ce-Mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții celei nemuritoare.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a opta din Canon.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

În această zi se sfârșește (odovăiește) Praznicul Înjumătățirii și se cântă toate ale lui, atât la Vecernie, cât și la Utrenie și la Liturghie, afară de Paremii. (Vezi miercuri la Înjumătățirea Praznicului).

JOI ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă 3 Stihiri ale samarinencei, glasul al 4-lea, și trei din Minei.

Stihirile samarinencei

Podobie: Cel ce ești chemat...

Aflând Hristos pe samarineanca la fântână, a cerut de la dânsa apă să bea, însetat fiind de îndreptarea și de mântuirea ei, care lucru s-a și cunoscut, împlinindu-se prin fapte. Că pe aceasta, care venise să scoată apă de băut, El o câștigă și o adapă cu băutura cea vie, iar ea vestește concetățenilor ei: Iată, Acela, despre Care S-a grăit de demult în Lege, Mesia, Hristos, S-a arătat ca un om, descoperind tainele cugetelor celor ascunse.

Zis-a samarineanca celor din cetate: Iată, S-a arătat pe pământ

Mesia, Hristos, despre Care S-a scris în Lege, demult, că va să vină prooroc mare, Dumnezeu și Om; Acesta și pe cele făcute de mine le-a vădit și pe cele ascunse întru adâncul inimii mele, pe toate mi le-a spus, precum le-am făcut. Pentru aceasta, alergând toată cetatea, și încredințându-se că spusele ei sunt întru totul adevărate, s-a și minunat de aceasta și, văzându-L, a crezut.

Pe Tine, Dumnezeule, Cel ce Te plimbai oarecând în rai, în ceasul al șaselea, ca un Stăpân, fiica strămoașei Te-a văzut iarăși, tot în ceasul al șaselea, șezând, unde era un izvor de apă și o fântână săpată; și cerând de la ea să bei, ca să o adăpi pe ea cu apa cea izvorătoare de viață, aceasta s-a și făcut; că sorbind ea din apa Ta cea de viață aducătoare, a propovăduit celor din cetate belșugul acelei ape.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., Și acum..., glasul 1:

Venit-a la fântână, în ceasul al șaselea, Izvorul minunilor, spre a aduce la viață pe urmașa Evei; că Eva în acest ceas a ieșit din rai, din pricina amăgirii șarpelui. Deci, s-a apropiat samarineanca să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, i-a zis: Dă-Mi apă să beau, și Eu te voi sătura de apa cea vie. Iar înțeleapta, alergând în cetate, a vestit îndată mulțimilor, zicând: Veniți de vedeți pe Hristos Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 4-lea:

A Învierii:

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai surpat; iar neamul omenesc din stricăciune l-ai slobozit, dăruind lumii viață și nestricăciune și mare milă.

A Apostolilor:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Ceata Apostolilor o ai luminat, Hristoase, cu Duhul Sfânt; spală-ne și nouă, printr-înșii, Dumnezeule, întinăciunea păcatului, și ne miluiește pe noi.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară.

Având îndrăzneală către Mântuitorul, sfinților, rugați-vă neîncetat pentru noi păcătoșii, cerând iertare de greșeli și sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Când Domnul a venit la fântână, samarineanca a rugat pe Cel Milostiv: Dă-mi apa credinței și voi primi apele botezului, bucurie și izbăvire, Dătătorule de viață, Doamne, slavă Ție!

Troparul: Propovăduirea Învierii cea luminată... și al Născătoarei de Dumnezeu: Taina cea din veac...

LA UTRENIE

Începutul, precum s-a arătat luni.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 4-lea.

A Învierii:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Cel ce Te-ai răstignit de voie pentru noi și ai fost socotit între cei morți, Dătătorule de viață, și înviind a treia zi, Hristoase Dumnezeul nostru, ai sfărâmat cu puterea Ta stăpânirea morții, și cu Învierea Ta pe toți cei din iad i-ai înviat și laudându-Te, cinstim cu toții Învierea Ta, Doamne, Cel fără de moarte.

A Apostolilor:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Pe Ucenicii Tăi, Mântuitorule, i-ai arătat luminători, strălucind până la marginile lumii cu propovăduirea și sufletele luminând, și printr-înșii ai întunecat rățacirea idolească, luminând lumea cu învățăturile drepte credințe. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre.

A Mucenicilor:

Cu Crucea întrarmându-se purtătorii Tăi de chinuri, Hristoase Dumnezeul nostru, au biruit înșelăciunea vrăjmașului începător al răutății; strălucit-au ca niște luminători, povățuind pe oameni și dăruiesc tămăduiri celor ce se roagă cu credință. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, cu totul fără prihană, care ai născut pe Preabunul Dumnezeu, roagă-L neîncetat, împreună cu Apostolii, să ne dea iertare

de greșeli și îndreptare vieții mai înainte de sfârșit, celor ce cu credință și cu dragoste, după datorie te laudăm pe tine, una întru totul laudată.

După a doua Catismă se cântă Sedealna samarinencei, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngerești...

Precum ai deschis credincioasei samarinence izvorul Dumnezeirii Tale, Doamne, și ai revărsat asupra ei cunoașterea de Dumnezeu, adăpând-o cu băutură dumnezeiască, trimite-ne și acum tuturor iertare de greșeli, Preabunule.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta**

Apoi: Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

Canonul samarinencei cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4; Condacul, Icosul și Luminânda samarinencei.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 4-lea:

A Învierii:

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvinte al lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare; și cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără de patimă cu Dumnezeirea; dar înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur Atotputernic (de două ori).

A Apostolilor:

Pe ucenicii cei necărturari, Duhul Tău cel Sfânt, învățați i-a arătat, Hristoase Dumnezeule; și

prin armonia cea cu multe sunete a limbilor, înșelăciunea ai nimicit, ca un atotputernic.

A Mucenicilor:

Cum nu ne vom mira de nevoințele voastre, Sfinților Mucenici? Că îmbrăcați fiind cu trup muritor, ați biruit pe vrăjmașii cei fără de trupuri. Nu v-au înfricoșat amenințările tiranilor; nu v-au spăimântat năvălirile chinurilor. Cu adevărat după vrednicie ați fost slăviți de Hristos și sufletelor noastre cereți mare milă.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 2-lea:**

Fiul și Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început și împreună-veșnic, Izvorul tămăduirilor, a venit la fântână; și o femeie din Samaria a venit să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, a zis: Dă-Mi apă să beau, și mergi de cheamă pe bărbatul tău! Iar ea, grăind ca unui om, iar nu ca lui Dumnezeu, silindu-se să tănuiască, a zis: Nu am bărbat! Și Învățătorul a grăit către dânsa: Adevărat ai zis: Nu am bărbat! Că cinci ai avut și cel pe care-l ai acum, nu-ți este ție bărbat. Iar ea, mirându-se de acel cuvânt și alergând în cetate, striga mulțimilor, grăind: Veniți de vedeți pe Hristos, Care dăruiește lumii mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile samarinencei, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Tu, Care ești izvorul și noianul bunătății și Vistierul vieții, Unule mult-Îndurate, cum, vorbind cu

femeia samarineancă, ai grăit: Dă-Mi apă să beau, ca să iei iertare? Lăudăm multa Ta milostivire, prin care mântuiești tot neamul omnesc, pentru multa bunătate.

Stih: Încordează-ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr, blândețe și dreptate.

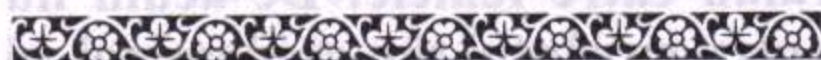
Veniți de vedeți un om, Care, șezând astăzi la fântână, mi-a spus toate câte am făcut; că prooroc prea adevărat și prea mare este, de vreme ce cunoaște toate cele ascunse și cele arătate. Ci dăruiește-mi apa vie, pe care o dai celor ce însetează, ca să nu mai însetez iarăși, în veac, Iubitorule de oameni.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

Izvorul cel pururea curgător, Viața cea fără de moarte, Râul Cel nescătuit și nestricăcios, călătorind, a șezut lângă fântână, trimițând pe ucenicii Săi, după mâncare; și stătea de vorbă cu femeia care scotea apă, vrând să o cheme la Sine și să lumineze ochii sufletului ei.

Slavă..., Și acum..., glasul al 3-lea:

Să se bucure astăzi cu strălucire cerul și pământul, că Hristos S-a arătat, întrupându-Se ca un om, ca să scoată din blestem pe Adam cu tot neamul și S-a făcut vestit prin minune. Și în Samaria venind, a stat înaintea femeii, cerând apă, Cel ce îmbracă norii cu ape. Pentru aceasta, toți credincioșii să ne închinăm Celui ce a sărăcit de voie pentru noi, după sfatul cel plin de milostivire.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a șaptea, din Canonul samarinencei.

VINERI ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6, cântând întâi trei ale samarinencei, glasul al 4-lea, și trei din Minei.

Stihirile samarinencei

Podobie: Doamne, suindu-Te pe Cruce...

Arătat-u-s-a samarineanca Agrăind celor din Sihar: Veniți de vedeți pe Acela despre care mai înainte a scris Moise în Lege, că va veni pe pământ, pe Iisus-Mesia, arătându-Se prin milostivire, și cu mine stând de vorbă la fântână, ca un om. Cu adevărat Acesta este Hristos, Cel ce trebuia să vină în lume.

Cei din cetate, bând din apa cea dulce și bună de băut, care curgea din gura cea bine-grăitoare a femeii, se sârguiau să meargă cu grăbire la fântâna, care izvorăște apa cea îndestulătoare și să vadă Izvorul cel pururea curgător, Care răcorește sufletele, cele ce se topesc de sete.

Cei din cetate, văzând pe Izvorul cel cu același chip și de același fel cu ființa omenească,

grăiau către femeie: De acum nu pentru cuvântul tău credem noi, ci înșine cunoaștem cu adevărat, că Acesta este izbăvirea și mântuirea cea veșnică a lumii.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri:

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Lângă fântâna lui Iacov, aflând Iisus pe samarineanca, apă de la dânsa a cerut, Cel ce acoperă pământul cu nori. O, minune! Cel ce este purtat pe heruvimi, stătea de vorbă cu o femeie păcătoasă, apă cerând, Cel ce a spânzurat pământul peste ape; apă căutând, Cel ce revarsă izvoarele și limanurile apelor, vrând să atragă spre Sine, cu adevărat, pe cea vânată de luptătorul vrăjmaș, și să adape cu apa cea vie pe cea înflăcărată amarnic după lucruri netrebnice, ca un îndurat și de oameni iubitor.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 4-lea:

A Crucii:

Având totdeauna Crucea Ta spre ajutor, Hristoase, călcăm lesne cursele vrăjmașului.

A Învierii:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în ceruri, am ridicat ochii mei.

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai șters; și pogorându-Te în iad, pe cei legați din veac i-ai slobozit, dăruind nesticăciune neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim Învierea Ta cea de viață făcătoare și mântuitoare.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne, că ne-am săturat de ocară.

Jertfe însuflețite, arderi de tot cuvântătoare, mucenici ai Domnului, daruri desăvârșite aduse lui Dumnezeu, oi cunoscătoare de Dumnezeu și de Dumnezeu cunoscute, al căror staul este necălcat de lupi; rugați-vă să fim și noi păstoriți împreună cu voi la apa odihnei.

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Acestea zice Domnul către samarineancă: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice ție: Dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut de la Dânsul și ți-ar fi dat ție să bei, ca să nu mai însetezi în veac, zice Domnul.

Troparul: Propovăduirea Învierii cea luminată... Slavă... **al Sfântului,** Și acum... Taina cea din veac.

LA UTRENIE

Începutul, precum s-a arătat luni.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Octoihului, glasul al 4-lea:

A Crucii:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Pironitu-Te-au iudeii, Mântuitorule, pe Cruce, prin care ne-ai chemat pe noi dintre neamuri cu dragoste, Hristoase Dumnezeu nostru; tinsu-Ți-ai palmele pe cruce de bună voie, iar coasta Ta răbdat-ai să fie împunsă cu sulița. Slavă mulțimii îndurărilor Tale Iubitorule de oameni!

A Învierii:

Înviat-ai din mormânt ca un nemuritor, Mântuitorule, și împreună ai ridicat lumea Ta, cu puterea Ta, Hristoase Dumnezeu nostru; zdrobit-ai întru tărie puterea morții; arătat-ai, Milostive, tuturor Învierea. Pentru aceasta Te și slăvim, Unule, Iubitorule de oameni.

A Mucenicilor:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor cununile nestricăciunii au primit de la Tine, Dumnezeu nostru; că având tăria Ta, pe chinători i-au biruit; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **a Crucii – Născătoarei de Dumnezeu:**

Când Te-a văzut preacurată Maica Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Cruce înălțat, ca o maică, tânguindu-se, zicea: Ce minune nouă și uimitoare este aceasta, Fiul meu? Cum de Te întâlnești cu moartea, Cel ce ești viața tuturor, vrând să înviezi pe cei morți, ca un îndurat?

După a doua Catismă se cântă **Sedealna Praznicului, glasul al 4-lea:**

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Venind samarineanca, după obicei, să scoată apă din fântâna cea pământescă și stricăcioasă, a scos apa cea vie; căci unde fusese săpat izvorul și fântâna lui Iacov a aflat șezând pe Izvorul, Care răcorește văpăile cele înfierbântate ale lumii.

Slavă... Și acum... **tot aceasta.**

Apoi: Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

CANOANELE

Al samarinencei cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4. Condacul, Icosul și Luminânda samarinencei.

LA LAUDE

Se cântă patru Stihiri ale Octoihului, glasul al 4-lea:

A Crucii:

Dat-ai semn celor ce se tem de Tine, Doamne, cinstită Crucea Ta, cu care ai biruit pe căpeteniile și puterile întunericului, și ne-ai ridicat pe noi la fericirea cea dintâi. Pentru aceasta slăvim rânduiala Ta cea iubitoare de oameni, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul suflețelor noastre (de două ori).

A Învierii:

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne izbăvește de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din morți, scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni, Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

A Mucenicilor:

Cinstită este moartea sfinților Tăi, Doamne, că de sabie și de foc și de frig fiind sfărâmați, și-au vărsat sângele, având nădejde în Tine că vor primi plata ostenețelor lor; și au răbdat și au dobândit de la Tine, Mântuitorule, mare milă.

Slavă... Și acum... **glasul al 6-lea:**

Izvorul începutului vieții, Iisus, Mântuitorul nostru, venind la fântâna patriarhului Iacov, a cerut de la femeia samarineancă apă să bea. Iar aceea spunându-I că iudeii nu au părtașie cu ei, Înțeleptul Ziditor a îndrumat-o pe ea cu cuvinte pline de blândețe, mai ales spre cererea apei celei veșnice; pe care și primind-o, a propovăduit tuturor, zicând: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul celor ascunse și Dumnezeu, Care a venit în trup să mântuiască pe om.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Venind samarineanca cu vasul să scoată apă, și lăsând vasul la fântână, fără de apă, a alergat singură în cetate, strigând că a aflat Izvorul cel din belșug izvorător de viață, din care a scos apa mântuirii și cu dânsa și-a răcorit inima, cea mistuită de patimi.

Stih: Încordează-ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr, blândețe și dreptate.

Zis-a Mântuitorul către samarineancă: Adevărat ai grăit, că nu ai astăzi bărbat după lege, că cinci ai avut mai-nainte, și cel pe care îl ai acum nu este bărbatul tău, ci după lege ți-e străin; iar ea, grăbindu-se, a strigat celor din cetate: Văzut-am un om, care mi-a spus pe față toate, câte în taină am făcut.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

Alt râu izvorător de viață, din fântâna cea cerească a scos samarineanca, aflându-l pe el oprit din curgere la fântâna din care avea obicei să scoată altă apă, pământescă și stricăcioasă; iar Acesta S-a arătat tresăltând în inima ei, ca un alt izvor nou, răcorind văpăile patimilor.

Slavă... Și acum... **glasul al 8-lea:**

Când Te-ai arătat în trup, Hristoase Dumnezeule, prin rânduală cea negrăită, auzind samarineanca cuvântul Tău, Iubitorule de oameni, și-a lăsat vasul la fântână și a alergat, spunând celor din cetate: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul inimilor; oare nu este Acesta Hristos, pe Care-L așteptăm, Cel care are mare milă.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a opta, din Canonul samarinencei.

SÂMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÂNĂ A CINCEA DUPĂ PAȘTI

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă trei Stihiri ale samarinencei, glasul 1, și trei din Minei.

Stihirile samarinencei

Venit-a la fântână, în ceasul al șaselea, Izvorul minunilor spre a aduce la viață pe

urmașa Evei, că Eva în acest ceas a ieșit din rai, din pricina amăgirii șarpelui. Deci, s-a apropiat samarineanca să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, i-a zis: Dă-Mi apă să beau, și Eu te voi sătura de apa cea vie. Iar înțeleapta, alergând în cetate, a vestit îndată mulțimilor, zicând: Veniți de vedeți pe Hristos Domnul, Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 2-lea:

Când Domnul a venit la fântână, samarineanca a rugat pe Cel Milostiv: Dă-mi apa credinței și voi primi apele botezului, bucurie și izbăvire, Dătătorule de viață, Doamne, slavă Ție!

Fiul și Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început și împreună-veșnic, Izvorul tămăduirilor, a venit la fântână; și o femeie din Samaria a venit să scoată apă; pe care văzând-o Mântuitorul, a zis: Dă-Mi apă să beau, și mergi de cheamă pe bărbatul tău! Iar ea, grăind ca unui om, iar nu ca lui Dumnezeu, silindu-se să tănuiască, a zis: Nu am bărbat! Și Învățătorul a grăit către dânsa: Adevărat ai zis: Nu am bărbat! Că cinci ai avut și cel pe care-l ai acum, nu-ți este ție bărbat. Iar ea, mirându-se de acel cuvânt și alergând în cetate, striga mulțimilor, grăind: Veniți de vedeți pe Hristos, Care dăruiește lumii mare milă.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă... glasul al 6-lea:

Lângă fântâna lui Iacov aflând Iisus pe samarineanca, apă de la dânsa a cerut, Cel ce acoperă pământul cu nori. O, minune! Cel ce este purtat pe heruvimi, stătea de vorbă cu o femeie păcătoasă, cerând apă, Cel ce a spânzurat pământul peste ape; apă căutând, Cel ce revarsă izvoarele și limanurile apelor, vrând să atragă spre Sine, cu adevărat, pe cea vânată de luptătorul vrăjmaș, și să adape cu apa cea vie pe cea înflăcărată amarnic după lucruri netrebnice, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Și acum..., Dogmatica, glasul al 4-lea:

Proorocul David, cel dinspre tine dumnezeiesc părinte, cu dulce cântare despre tine mai dinainte a glăsuț, către Cel ce ți-a făcut ție mări: Stătut-a Împărăteasa aproape, de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a vieții te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată a Se face om din tine a binevoit, ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat prin patimi; și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți, aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă, și după voia Lui, cu Puterile cerești să o unească, de Dumnezeu-Născătoare; și lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile Învierii, glasul al 4-lea:

Crucii Tale celei făcătoare de viață neîncetat închinându-ne,

Hristoase Dumnezeule, slăvim Învierea Ta cea de a treia zi; că printr-însa ai înnoit firea oamenilor cea stricată, Atotputernice, și suirea la ceruri ne-ai arătat nouă, ca un singur bun și de oameni iubitor.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Osânda pomului neascultării o ai dezlegat, Mântuitorule, pe lemnul Crucii, de bună voie pironindu-Te; și în iad pogorându-Te, Puternice, legăturile morții ca un Dumnezeu le-ai rupt. Pentru aceasta, ne închinăm Învierii Tale celei din morți, cu bucurie grăind: Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai surpat; iar neamul omenesc din stricăciune l-ai slobozit, dăruind lumii viață și nestricăciune și mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Doamne suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai șters; și pogorându-Te în iad, pe cei legați din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim Învierea Ta cea de viață făcătoare și mântuitoare.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

Când Te-ai arătat în trup, Hristoase Dumnezeule, prin rân-

duiala cea negrăită, auzind samarineanca cuvântul Tău, Iubitorule de oameni, și-a lăsat vasul la fântână și a alergat, spunând celor din cetate: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul inimilor; oare nu este Acesta Hristos, pe Care-L așteptăm, Cel ce are mare milă?

Troparul: Propovăduirea Învierii..., Slavă..., al sfântului, și acum..., Taina cea din veac ascunsă... **Ectenia și Otpustul.**

LA UTRENIE

Începutul, precum s-a arătat luni.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Învierii, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea îngerului, Mironosițele cu cutremur se mirau, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar S-a sculat Cel care și mai-nainte de Patimă a vestit Învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu dăruind celor din iad viață și înviere.

Slavă... Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bună voie pentru noi primind; prin care înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Să se bucure cerul! Să dănțuiască cele de pe pământ! Că Hristos, arătându-Se din Fecioară, ca un om, a izbăvit din stricăciune toată firea omenească prin însăși moartea Sa; iar cu minunile strălucind, cerând apă femeii samaritanence, i-a dat izvorul tămăduirilor, ca Cel ce singur este fără de moarte.

Slavă... Și acum..., **tot aceasta:**

Apoi: Învierea lui Hristos...și Psalmul 50.

CANOANELE

Al samarinencei cu irmoasele pe 6, al hramului bisericii pe 4 și al Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.)

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii, glasul al 4-lea:

Cel ce ai suferit Crucea și moartea și ai înviat din morți, Atotputernice Doamne, slăvim Învierea Ta.

Cu Crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai slobozit pe noi; și cu moartea Ta pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit, iar cu Învierea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta, grăim Ție: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Cu Crucea Ta, Hristoase, Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău și ne scapă de cursele vrăjmașului; Cel ce ai înviat din

morți, scoală-ne pe noi, cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta, Iubitorule de oameni, Doamne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

De sânurile Părintelui Tău nedespărțindu-Te, Unule-Născut, Cuvinte al lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără de schimbare; și Cruce și moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; dar înviind din morți, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Izvorul începutului vieții, Iisus, Mântuitorul nostru, venind la fântâna patriarhului Iacov, a cerut de la femeia samarineancă apă să bea. Iar aceea spunându-I că iudeii nu au părtașie cu ei, Înțeleptul Ziditor a îndrumat-o pe ea cu cuvinte pline de blândețe, mai ales spre cererea apei celei veșnice; pe care și primind-o, a propovăduit tuturor, zicând: Veniți de vedeți pe Cunoscătorul celor ascunse și Dumnezeu, Care a venit în trup să mântuiască pe om.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pe Izvorul cel pururea curgător văzându-L, stând la fântână, femeia cea bântuită de văpăile multor patimi a cerut să primească apa vieții, cea tămăduitoare de multe patimi, care se revărsa din El, ca un râu; pe care o a și luat în dar de la Cuvântul, și

nu mai aleargă la fântâna cea pământească și pieritoare.

Stih: Încordează-ți arcul, propășește și împărățește pentru adevăr, blândețe și dreptate.

Obiceiurile evreiești urmând femeia și punând mai presus nepărțășia dintre ei decât împărțășirea apei, Hristos, Înțeleptul Ziditor, prin cuvinte plăcute a îndrumat-o să ceară apa dumnezeiască, băutura cea de viață izvorâtoare, din care aceea bând, a îndrumat apele spre cetate.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

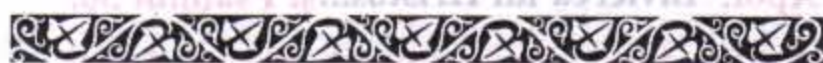
Nici vas de scos nu ai și fântâna este foarte adâncă, de unde, deci, îmi vei da apă nestricăcioasă?, a grăit samarineanca Ție, Hristoase, socotind că ești om, iar nu Dumnezeu, și mirându-se de cuvintele Tale, pe care cu graiuri foarte

blânde adăpând-o, ai pregătit-o să Te mărturisească pe Tine Dumnezeu și Mântuitor al tuturor.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Acestea zice Domnul către samarineancă: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice ție: dă-Mi apă să beau, tu ai fi cerut de la Dânsul și ți-ar fi dat ție să bei, ca să nu mai însetezi în veac, zice Domnul.

Troparul Învierii Slavă..., al sfântului, și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu. Ectenia, Ceasul 1 și otpustul.

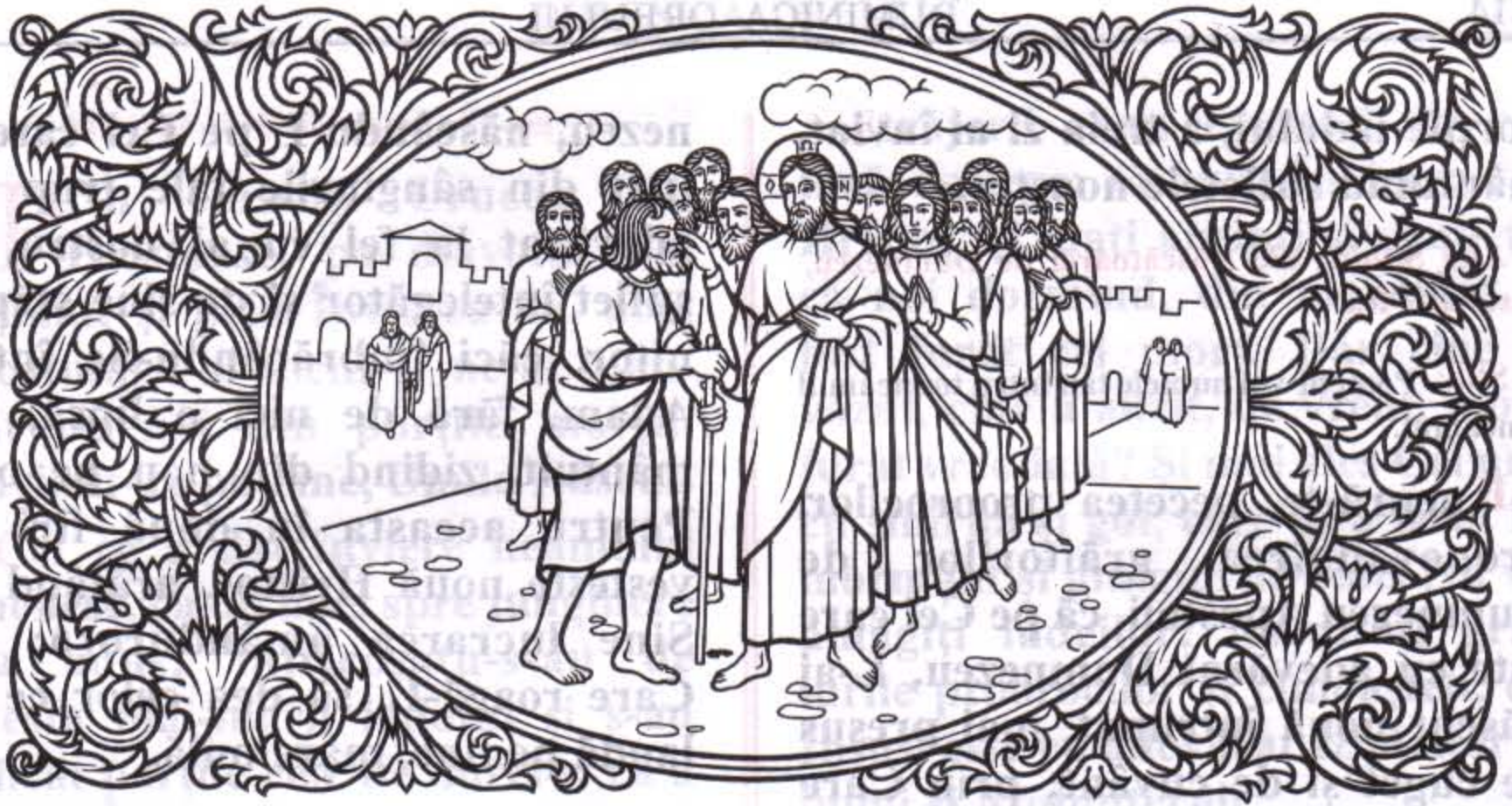
LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a noua din Canon.

Chinonicul Praznicului.

DUMINICA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI A ORBULUI

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii, glasul al 5-lea:

Prin cinstită Crucea Ta, Hristoase...

Cel ce a dat înviere...

Mare minune! Ziditorul...

Închinare de seară aducem Ție...

Slavă..., glasul al 5-lea:

Doamne, trecând pe cale... (cântă-le la Vecernia mare).

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu: același glas.

Pe Fecioara cea plină de dumnezeiască cuviință și de sfințenie, pe cea mai cinstită decât heruvimii, să o cinstim; că Făcătorul tuturor vrând să Se facă om, S-a sălășluit într-însa, în chip negrăit. O, lucruri minunate și

taine uimitoare! Cine nu se va mira auzind aceasta? Că Dumnezeu S-a făcut om și schimbare într-Însul nu a fost; și prin ușile fecioriei trecând, împuținare într-însa nu s-a aflat, precum grăiește proorocul: Că om printr-însa nu va trece niciodată, fără numai Însuși Domnul Dumnezeu lui Israel, Cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Se pune Stihira Învierii, glasul al 5-lea:

Pe Tine, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai întrupat și de ceruri nu Te-ai despărțit, cu glasuri de cântări Te mărim. Că Cruce și moarte ai primit pentru neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni; și prădând

porțile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Alte Stihiri, ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 5-lea:

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Bucură-te, pecetea proorocilor, propovăduirea grăitorilor de Dumnezeu Apostoli, că pe Cel care este cu adevărat Dumnezeu, L-ai născut nouă întrupat, mai presus de cuget și de cuvânt; prin Care luând starea cea din început și dobândind desfătarea raiului, pe tine mijlocitoarea unei astfel de străluciri, cu cântări te cinstim, cei ce te-am câștigat pe tine, Prea-sfântă, și rugătoare bine-primită, pentru cererea vieții celei veșnice a Fiului tău, Cel care împarte cu îmbelșugare mare milă.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Bucură-te, cer cuvântător, în care Dumnezeu, întrupându-Se, S-a sălășluit; amforă a dumnezeieștii mane, sfeșnic al Soarelui; munte umbrat al lui Dumnezeu, cămară care ai cuprins pe Dumnezeu, masă dătătoare de viață, candelă de aur; rai purtător de lumină, rug nears, chivot al sfințeniei; scară cerească, nor însuflețit, toiag care ai odrăslit din rădăcina lui Iesei, Fecioară. Pe Hristos roagă-L să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fetei tale se vor ruga credincioșii.

Bucură-te, ceea ce ești cu totul fără prihană, care ai zămislit în chip de negrăit pe Fiul lui Dum-

nezeu, născându-L pe Cel care a luat din sânziurile tale trup cu adevărat la fel cu al nostru, și suflet înțelegător și de sine stăpânitor, căci îmbrăcându-Se întru Adam, fără de nici o lipsă, l-a mântuit, zidind din nou pe om. Pentru aceasta în două firi se vestește nouă Hristos, arătând în Sine lucrarea amândurora; pe Care roagă-L, să dea celor ce te laudă pe tine, mare milă.

Slavă...,glasul al 8-lea:

Soare înțelegător al dreptății, Hristoase Dumnezeule... (caută înainte la Stihovna de la Vecernia mare).

Și acum...,glasul al 5-lea:

Biserica și poartă, palat și scaun împărătesc ești, Fecioară, cu totul cinstită; prin care Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, S-a arătat celor ce dormeau în întuneric, Soarele dreptății fiind și vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit, după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul laudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală către Dânsul ca o maică, roagă-L neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul Învierii și al Născătoarei de Dumnezeu (caută-le la Vecernia mare). Ectenia și otpustul.

LA VECERNIA MARE

Se citește sau se cântă Fericit bărbatul... catisma toată.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 10 și se cântă Stihirile: ale Învierii 3, ale lui Anatolie 4 și două idiomele ale orbului, repetând pe cea dintâi.

Stihirile Învierii, glasul al 5-lea:

Prin cinstită Crucea Ta, Hristoase, pe diavolul l-ai rușinat; și prin Învierea Ta, acul păcatului l-ai tocit, și ne-ai mântuit pe noi din porțile morții. Slăvimu-Te pe Tine, Unule-Născut.

Cel ce a dat înviere neamului omenesc, ca un miel spre junghiere S-a adus; înfricoșatu-s-au de Acesta mai-marii iadului și s-au ridicat porțile cele de durere; că a intrat Împăratul slavei Hristos, zicând celor din legături: ieșiți! celor din întuneric: arătați-vă!

Mare minune: Ziditorul celor nevăzute, pentru iubirea de oameni cu trupul pătimind, a înviat, Cel fără de moarte. Veniți, semințiile neamurilor să ne închinăm Acestuia! Că prin milostivirea Lui, din rătăcire fiind izbăviți, ne-am învățat a lăuda pe un Dumnezeu în trei ipostasuri.

Stihirile lui Anatolie.

Închinare de seară aducem Ție, Luminii celei neînserate, Care la sfârșitul veacurilor ca într-o oglindă în trup ai strălucit lumii; și până la iad Te-ai pogorât, întunericul cel de acolo l-ai risipit și lumina Învierii ai arătat-o neamurilor. Dătătorule de lumină, Doamne, slavă Ție!

Pe Hristos, Începătorul mântuirii noastre, să-L slăvim; că El din morți înviind, lumea din rătăcire s-a mântuit. Se bucură ceata îngerilor; fuge înșelăciunea diavolilor; Adam cel căzut s-a sculat, diavolul s-a zdrobit.

Străjerii erau învățați de cei fără de lege: tăinuți Învierea lui Hristos, și luați arginți și spuneți: că noi dormind, din mormânt a fost furat cel mort. Dar cine a văzut, cine a auzit, de vreun mort furat vreodată? Și mai ales Cel uns cu smirnă și gol, care Și-a lăsat în mormânt și giulgiurile Sale. Nu vă amăgiți iudeilor! Ascultați graiurile proorocilor și cunoașteți, că Însuși este cu adevărat Izbăvitorul lumii și Atotputernic.

Doamne, Cel ce iadul ai golit și moartea ai zdrobit, Mântuitorul nostru, Cel ce ai luminat lumea cu cinstita Cruce, miluiește-ne pe noi.

Stihirile orbului, glasul al 2-lea:

Cel ce s-a născut orb zicea în cugetul său: Au doară pentru păcatele părinților m-am născut fără vedere? Au doară pentru necredința neamurilor m-am născut spre dovadă? Nu sunt în stare să întreb când este noapte, și când este zi. Picioarele mele nu mai pot răbda poticnirile de pietre; că n-am văzut soarele strălucind, și nici chipul Celui ce m-a zidit. Ci mă rog Ție, Hristoase Dumnezeule: Caută spre mine și mă miluiește (de două ori).

Ieșind Iisus din templu, a aflat pe un om orb din naștere; și făcându-I-se milă, a pus tină pe ochii lui și a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam! Și spălându-se, a văzut, dând slavă lui Dumnezeu. Iar cei de aproape ai lui ziceau către el; Cine ți-a

deschis ochii, pe care nimeni din cei ce văd n-au putut să-i vindece? Iar el a grăit, zicând: Un om care se cheamă Iisus, Acela mi-a zis: Spală-te în Siloam, și am văzut. Acesta este cu adevărat Mesia-Hristos, despre Care a grăit Moise în Lege; Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Doamne, trecând pe cale, ai aflat pe un om orb din naștere; și nedumeriți fiind Ucenicii, Te întrebau pe Tine, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit: acesta ori părinții lui, de s-a născut orb? Iar Tu, Mântuitorul meu, ai zis către dânșii: Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrările lui Dumnezeu printr-însul. Eu trebuie să împlinesc lucrările Celui care M-a trimis, pe care nimeni nu poate să le facă. Și acestea zicând și scuipând jos și făcând tină, ai uns ochii lui, zicând către dânșii: Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului! Iar acela, spălându-se, s-a făcut sănătos, și striga către Tine: Cred, Doamne! și s-a închinat Ție. Pentru aceasta, și noi grăim: Miluiește-ne pe noi!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu: (Dogmatica), glasul al 5-lea:

În Marea Roșie închipuirea Miresei celei neispitite de nuntă s-a întipărit de demult. Acolo Moise a fost despărțitor al apei, iar aici Gavriil, slujitor al minunii. Atunci trecut-a Israel adâncul cu piciorul, neudat, iar acum Fecioara L-a născut fără sămânță pe

Hristos. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas netrecută, iar cea fără prihană, după nașterea lui Emanuel, a rămas nevătămată. Cel ce ești și mai înainte ai fost, și Te-ai arătat ca om, Dumnezeuule, miluiește-ne pe noi!

LA LITIE

Se cântă Stihira hramului bisericii:

Slavă..., glasul al 4-lea:

Toată viața socotind-o orbul o noapte, a strigat către Tine, Doamne: Deschide-mi ochii, Fiule al lui David, Mântuitorul nostru, ca și eu, împreună cu toți, să laud puterea Ta!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Același glas:

Rugăciunile robilor tăi ascultă-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind zvâcnirile durerilor noastre, din tot necazul izbăvind-ne pe noi; că pe tine una te avem ancoră tare și neclintită și a ta ocrotire am dobândit. Să nu rămânem de rușine, stăpână, cei ce te chemăm pe tine! Grăbește spre rugăciunea celor ce grăim către tine cu credință: Bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Învierii, glasul al 5-lea:

Pe Tine, Hristoase Mântuitorule, Cel care Te-ai întrupat și de ceruri nu Te-ai despărțit, cu glasuri de cântări Te mărim. Că Cruce și moarte ai primit pentru

neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni; prădând porțile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Apoi se cântă Stihirile Paștilor cu stihurile lor.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Soare nematerial al dreptății, Hristoase Dumnezeule, Care celui din naștere, lipsit de lumină, i-ai luminat atât ochii trupului, cât și pe cei ai sufletului, cu preacurată atingerea Ta, luminând și ochii noștri cei sufletești, arată-ne fii ai zilei, ca să grăim Ție, cu credință: Mare și negrăită este milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Și acum..., Ziua Învierii...

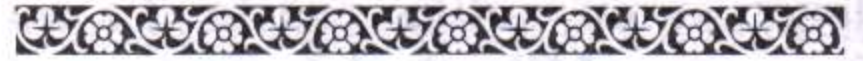
Troparul Învierii, glasul al 5-lea:

Pe Cuvântul, Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să ne închinăm Lui; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru slăvită învierea Sa.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zid și acoperământ al celor ce aleargă la tine. Bucură-te, liman neînvișorât și neispită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu; nu înceta a te ruga, pentru cei ce laudă și cinstesc nașterea ta.

La Miezonoptică se cântă Canonul Preasfintei și de viață Făcătoarei Treimi din Octoih, glasul al 5-lea; apoi troparele, Cade-se cu adevărat..., după obicei, și celelalte.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Învierii.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Învierii, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Crucea Domnului să o lăudăm. Sfânta îngropare cu cântări să o cinstim, și Învierea Lui să o preaslăvim; că a sculat pe cei morți, din mormânturi, ca un Dumnezeu, predând stăpânia morții și puterea diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Slavă...

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormânturile; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Atotputernice și necuprinsule Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te, Fecioară fără prihană, care, fără ispită bărbătească, ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

După a doua Catismă se cântă Sedelnele, glasul al 5-lea:

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit călcătorii de lege; și cu sulița coasta Ta au împuns, o Milostive! Îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă, și au vestit Apostolilor sculara, preaînălțate Mântuitorule, pe Care îngerii Te laudă, binecuvântate Doamne, slavă Ție!

Slavă...

Taina Ta cea minunată, Mântuitorul meu, s-a făcut lumii mântuire; că înviind din mormânt cu dumnezeiască cuviință, pe cei pieriți i-ai ridicat împreună cu Tine, ca un Dumnezeu; Cel ce ești Viața tuturor, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mireasă neispită de nuntă, Născătoare de Dumnezeu, care ai schimbat în bucurie întristarea Evei, te laudăm credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos de sub blestemul cel de demult. Și acum, roagă-te neîncetat, cu totul lăudată Preasfântă, ca să ne mântuim.

După Fericiți cei fără prihană... se cântă troparele Învierii: Soborul îngeresc... și celelalte.

IPACOI

Glasul al 5-lea:

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea, iar prin dumnezeiasca Înviere luminându-și sufletul, Mironosițele binevesteau Apostolilor: Vestiți între neamuri

Învierea Domnului, Cel care împreună lucrează cu voi prin minuni, iar nouă ne dăruiește mare milă.

ANTIFOANELE, glasul al 5-lea:

Antifonul 1:

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu. Izbăvește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Slavă..., Și acum...

Prin Duhul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute; că Însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat Unul din Treime.

Antifonul 2:

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, și asupra-mi întinzându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Slavă..., Și acum...

Sfântului Duh, teologhisind, să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viață, iubire, lumină, minte; Tu ești bunătate, Tu împărățești în veci.

Antifonul 3:

La auzul celor ce-mi spun mie: În curțile Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciuni înalț.

În casa lui David cele înfricoșătoare se săvârșesc; că acolo este foc care arde tot gândul cel rușinos.

Slavă..., Și acum...

În Sfântul Duh este vrednicia cea începătoare de viață, de la Care tot ceea ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

PROCHIMEN, glasul al 5-lea:

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci (de trei ori; a doua oară cu stihul:).

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Evanghelia a 8-a a Învierii, de la Ioan.

Apoi: Învierea lui Hristos... (de 3 ori) și Psalmul 50.

CANONANELE

Se pune Canonul Paștilor cu irmoasele pe 6 și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 (caută-l la Duminica Mironosițelor), apoi al orbului pe 6.

CANONUL orbului

Alcătuire a lui Iosif al Tesalonicului.

Cântarea 1, glasul al 5-lea:

Irmosul:

Pământul peste care soarele nu a strălucit și nici nu l-a «văzut vreodată, adâncul pe care «l-a văzut gol bolta cerului, Israel «neudat l-a străbătut, Doamne; și «l-ai adus pe el la muntele sfințeniei Tale, lăudându-Te și cântându-Ți cântare de biruință».

Răstignire de bunăvoie primind, cu trupul, ai izvorât binecuvântare și viață lumii, Stăpâne și Ziditorule a toate, Unule întru totul binecuvântate! Pentru aceasta, Te binecuvântăm, Te lăudăm și Te slăvim, glăsuind și cântând cântare de biruință.

În groapa cea mai din adânc, Iosif cel cu bun chip Te-a pus pe Tine mort, Hristoase, și a prăvălit piatră peste ușa mormântului, îndelung-Răbdătorule. Că ai înviat întru slavă și împreună ai ridicat lumea, care Te laudă, cântându-Ți cântare de biruință.

Îngerul, cel ce s-a arătat, a zis cinstitelor femei: Pentru ce aduceți miresme cu lacrimi? Hristos a înviat! Alergând, spuneți văzătorilor de Dumnezeu Ucenici, celor ce se tânguiesc și plâng, să salte și să dănțuiască cu bucurie.

Minuni uimitoare făcând Mântuitorul, a vindecat și pe orbul din naștere, ungându-L cu tină și zicându-i: Mergi și te spală în Siloam, ca să Mă cunoști pe Mine Dumnezeu, Care umblu pe pământ, purtând trup, pentru milostivirea îndurărilor.

Slavă..., **a Treimii:**

O Ființă în trei ipostasuri cinstind noi, credincioșii, slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel drept, pe un singur Dumnezeu, Făcătorul și Domnul și Izbăvitorul tuturor, zicând împreună cu cei fără de trupuri: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Împărate!

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

În pântecul tău, cel ce nu știe de nuntă, curată, S-a sălășluit Domnul pentru milostivirea îndurărilor, vrând să mântuiască pe omul cel stricat prin meșteșugirile vrăjmașului; deci, pe Acesta roagă-L, să mântuiască cetatea aceasta, de

orice fel de robie și de năvălirea vrăjmașilor.

Catavasi:

Mântuitorului Dumnezeu, Celui «ce a călăuzit pe iudei prin mare, «cu picioare neudate, și a înecat pe «Faraon cu toată oastea, Aceluia «singur să-I cântăm, că S-a «preaslăvit».

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește, Doamne, inima mea, care se clatină de valurile «vieții, îndreptând-o spre limanul «cel lin, ca un Dumnezeu».

Sprijinit-ai inimile celor ce se clatină, îndelung-Răbdătorule, cutremurând tot pământul, cu cinstită Răstignirea Ta, pe care ai răbdat-o cu Trupul.

În mormânt nou Te-a pus pe Tine, Îndurate, Iosif cel cu bun chip; dar ai înviat a treia zi din morți, înnoindu-ne pe noi.

Pentru ce căutați, ca pe un mort, pe Domnul? Îngerul, cel ce a strălucit cu chip dumnezeiesc, a grăit femeilor: Înviat-a, precum a zis!

Pe orbul din naștere, cel ce a venit la Tine, oarecând, slăvind îndurarea Ta și minunile, l-ai vindecat, Îndurate.

Slavă..., a Treimii:

Ne închinăm lui Dumnezeu: Tatălui, Celui fără de început, și Fiului și dumnezeiescului Duh; Firii celei întreit nezidite, în trei ipostasuri, Dumnezeului Cel unul, al tuturor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din pântece fecioresc ai născut pe Dumnezeu întrupat, pe Care roagă-L, Preasfântă Stăpână, să se milostivească spre noi.

Catavasi:

Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, «întărește mintea mea, ca să laud «și să slăvesc Înălțarea Ta cea «mântuitoare».

Condacul și Icosul Paștilor; apoi Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Stăpânul și Făcătorul tuturor trecând pe cale, a aflat pe un orb șezând, care plângea și grăia: N-am văzut în viață soarele strălucind, nici luna împrăștiindu-și lucirea. Pentru aceasta, strig Ție: Cea ce Te-ai născut din Fecioară ca să luminezi toate, luminează-mă și pe mine, ca un milostiv, ca să grăiesc, căzând înaintea Ta: Stăpâne Hristoase, Dumnezeule, dăruiește-mi iertare de greșeli, pentru mulțimea milei Tale, Unule, Iubitorule de oameni (de două ori).

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut; înțeles-am rânduiala Ta și Te-am «preaslăvit Unule, Iubitorule de «oameni».

Fiind pironit pe lemn, Cel ce ești Viața, pe mine cel omorât prin lemn m-ai întors la viață, pentru mare mila Ta. Pentru aceasta, Cuvinte, pe Tine Te slăvesc.

A dunându-Te, în chip minunat, cu ucenicii Tăi, Doamne, le-ai zis lor: Mergeți de propovăduiți pretutindeni Învierea Mea.

Încredințând, Doamne, despre Învierea Ta cea din mormânt, pe cei ce Te iubesc pe Tine, Hristoase, multe zile ai fost laolaltă cu dânșii, bucurându-i pe ei.

Deschis-ai, Doamne, ochii celui ce se născuse orb din pântecul maicii sale, zicându-i: Mergi de te spală și vezi, slăvind Dumnezeirea Mea.

Slavă..., **a Treimii:**

Treime, Ceea ce ești întocmai cinstită, fără de început, neîmpărțită cu ființa și despărțită după ipostasuri, mântuiește pe toți cei ce Te slăvesc pe Tine, cu credință și cu frică.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Nașterea ta, cea mai presus de fire, o slăvim, Preacurată, fericindu-te, cu credință, pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca pe Născătoarea Dumnezeului tuturor.

Catavasie:

Auzit-am, Doamne, glasul puterii Crucii Tale, că raiul s-a deschis printr-înșă; și am grăit: «Slavă puterii Tale, Doamne».

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Întâmpinând ticălosul meu suflet, cela ce se luptă în noapte «cu întunericul patimilor, milostivește-Te și strălucește în mine,

«Soare fără de materie, razele cele strălucitoare ale zilei, ca să învăluie noaptea în lumină».

Fost-ai înălțat pe Cruce, Îndurate, și împreună cu Tine ai înălțat pe toți oamenii, și pe șarpele cel vrăjmaș l-ai omorât, și ai întors la viață zidirea mâinilor Tale, ca Cel ce ești Unul Dumnezeu, al tuturor.

Pus ai fost în mormânt, Cel ce de bună voie ai primit moarte, și împărățiile iadului le-ai deșertat pe toate, ridicând pe morți cu Învierea Ta.

Pe Tine, Cuvinte, Cel ce ai făcut minuni mari pe pământ Te-a omorât soborul celor fără de lege; dar Tu Însuși, Doamne, fiind Unul cel puternic, ai înviat din morți, Hristoase, precum ai zis mai înainte.

Deschizând ochii celui ce nu vedea lumina cea simțită, i-ai luminat vederile sufletului, și l-ai făcut să Te slăvească, cunoscându-Te pe Tine, Făcătorul, Care din milostivire Te-ai arătat om.

Slavă..., **a Treimii:**

Pe Treimea în Unime și pe Unimea în Treime, credincioșii să O slăvim: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel drept, pe Dumnezeu Cel Unul, a toate Făcătorul, cu adevărat.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Cum ai născut, Maică Fecioară, curată, necunoscând ispită de bărbat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită? Cum ai hrănit pe Cel care hrănește făptura? Precum

numai El însuși știe, Făcătorul tuturor și Dumnezeu.

Catavasie:

Dis-de-diminează sculându-ne, «grăim Ție, Doamne: Mântuiește-te-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul «nu știm».

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Precum ai izbăvit, Doamne, pe proorocul din fiara mării, «scoate-mă și pe mine din adâncul «patimilor celor neînfrânate, rogu-mă; ca să pot privi mai departe la locașul Tău cel sfânt»

Cel ce ai fost răstignit cu tâlharii, Stăpâne, ai izbăvit de tâlharii cei vicleni și de patimile cele de suflet pierzătoare, Iubitorule de oameni, Doamne, pe toți cei ce laudă cu un glas răstignirea Ta și învierea.

Pusu-Te-au mort, fără suflare, în mormânt, Hristoase, pe Tine, Cel ce dai suflare de viață tuturor celor morți; dar ai înviat, Doamne, deșertând toate mormintele, Cuvinte, cu dumnezeiască puterea Ta.

După Înviere spus-ai Hristoase, prietenilor Tăi: Rămâneți în Ierusalim, până ce vă veți îmbrăca cu putere nebiruită de sus și cu sprinjin tare în luptă.

Tină făcând, ai uns ochii celui orb din naștere, și ai dăruit vedere, Cuvinte, celui ce lauda puterea Ta cea prea curată, prin care ai mântuit lumea.

Slavă..., a Treimii:

Unime în trei ipostasuri, Părinte cel nenăscut, Fiule cel născut și Duhule cel purces, întreit Sfinte Doamne, o Ființă și o Putere, mântuiește pe tot poporul Tău.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cine va spune măririle tale, curată? Că ai născut, mai presus de fire pe Dumnezeu cu trup, pe Cel ce a izbăvit lumea, prin tine, din tot păcatul, Fecioară, cu totul fără prihană.

Catavasie:

Înconjuratu-m-a adâncul, mor-mânt făcându-mi-se mie chitul; «iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni, și dreapta Ta, «Doamne, m-a mântuit».

CONDAC, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Orbit fiind cu ochii sufletului, la Tine vin, Hristoase, ca orbul cel din naștere, cu pocăință strigând Ție: Tu ești Lumina cea preastrălucitoare, a celor din întuneric.

ICOS

Dăruiește-mi, Hristoase, izvorul înțelepciunii celei negrăite și al cunoștinței celei de sus, Cel ce ești Lumina celor din întuneric și Îndrumătorul celor rătăciți; ca să spun cele ce m-a învățat cartea cea dumnezeiască a Evangheliei păcii, adică minunea cu orbul. Că orb fiind din naștere, a dobândit și

ochii cei simțitori și pe cei ai sufletului, cu credință grăind: Tu ești Lumina cea preastrălucitoare a celor din întuneric!

SINAXAR

ÎN DUMINICA ORBULUI

În această zi, Duminica a șasea după Paști, prăznuim minunea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cea cu orbul din naștere.

Această minune, ca și cea cu samarineanca și cu slăbănogul, s-a făcut prin apă și s-a întâmplat astfel: Vorbind Hristos cu iudeii și arătându-le că El este deopotrivă cu Tatăl și mai înainte de Avraam, aceia au aruncat cu pietre asupra Lui. Atunci El, depărtându-se de acolo, a întâlnit pe un orb rătăcind, care era așa din naștere, având numai forma și orbitele ochilor. Deci când l-a văzut Mântuitorul cum este, a fost întrebat de Ucenici (care Îl auziseră spunând slăbănogului de la scaldătoarea oilor: «Iată te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai greșești», cum și că «păcatele părinților se răsfrâng asupra fiilor»): «Învățătorule, cine a păcătuit, el sau părinții lui, de s-a născut orb?».

De altfel, pe atunci, stăruia părerea unui oarecare filozof epicurean, cum că sufletele ar ființa de mai-nainte, și că, păcătuiind, ele se coboară în chip nematerialnic în trupuri. Dar Hristos, respingând asemenea păreri, a zis: «Nici acesta n-a greșit, nici părinții lui, ci ca să se arate întru el lucrările lui Dumnezeu».

Spunând acestea, Hristos a scuipat în țărână, a făcut tină, a uns cu ea orbitele ochilor orbului și i-a poruncit să se ducă și să se spele la fântâna Siloamului. Prin aceasta Hristos a arătat că El este Cel care la început, luând țărână din pământ, a plăsmuit pe om; și pentru că, dintre toate părțile trupului, ochiul este cel mai de seamă, El plăsmuiește ceea ce nu era, făcând dovada că tot El este Acela care dă puterii sufletuștii mișcare.

Nu a uns pe orb cu apă, ci cu scuipat, spre a se ști că tot harul venea de la gura Celui care a scuipat și, al doilea, că trebuia să-l trimită să se spele în apele Siloamului. Hristos îndeamnă pe orb să se spele, spre a nu se pune vindecarea pe seama țărânei și tinei aceleia; și îl trimite la Siloam ca să aibă mulți martori ai acelei vin-

decării: că ducându-se el, uns la ochi cu tină, avea să fie întâlnit de multă lume. Unii spun că spălându-se, tina cea făcută cu scuipat nu s-ar fi îndepărtat, ci, că prin atingere cu apa, ea s-ar fi prefăcut în puterea văzătoare a ochilor.

Siloam se tâlcuiește «trimis», pentru că apa aceasta se afla în afara cetății Ierusalimului. Pe vremea lui Iezechia, vrăjmașii înconjurând cetatea Ierusalimului și cuprinzând Siloamul, apa s-a tras înapoi de acolo. Mai înainte ca cei dinăuntrul cetății să sape fântâni și puțuri (pentru adunarea apelor), dacă cineva era trimis acolo din porunca proorocului Isaia, apa ieșea din nou la suprafață din abundență, și putea lua apă. Dacă însă altcineva, fie chiar și vreunul dintre vrăjmași, voia să ia din ea, curgerea apei se oprea. Așa se întâmpla tot prin puterea lui Isaia.

Hristos, ca să arate tuturor că El este Dumnezeu, de aceea trimite pe orb la Siloam, și acesta dobândește pe dată lumina ochilor. Unii își dau cu părerea că Siloam se tâlcuiește «trimis» și din pricina acestui orb, care a fost trimis acolo de Hristos.

Orbul, îndată ce s-a spălat, a dobândit, deci, vedere, printr-o putere negrăită, care a rămas ascunsă, chiar și lui, care a simțit urmările acestei taine. Vecinii și cunoscuții lui, înțelegând că vede cu adevărat, se mai îndoiau încă. Dar acela mărturisea că el este cel ce mai înainte fusese orb, iar celor ce-l întrebau cine este acela care i-a dat vederea, el le grăia, sus și tare, că Hristos a fost tămăduitorul suferinței lui. Deci, fariseii, auzind de această uimitoare minune, huleau din nou pe Mântuitorul, ca pe Unul ce nu păzește sâmbăta; că într-o sâmbătă, după cât se pare, făcuse și această minune cu orbul. Și s-a făcut ceartă între dânșii, că unii, ținând seama de minunile săvârșite, ziceau: Iisus este de la Dumnezeu; iar alții, ținând seama că nu păzește sâmbăta, ziceau: Nu este de la Dumnezeu.

Cei ce nu aveau păreri bune despre Hristos, au întrebat pe orb: Tu ce spui despre Dânsul? Iar el a mărturisit cu glas tare că este Prooroc, vrednicie de mare cinste la dânșii. Iar alții n-au dat nici un fel de crezare că, orb fiind, Hristos i-ar fi dat vindecare. Ei au trimis să cheme la ei și pe părinții lui, poate din cauză că nu voiau să dea crezare vecinilor orbului. Și, de unde ei voiau cu tot dinadinsul să acopere minunea ce se făcuse cu orbul, o făceau și mai vădită, deoarece părinții au mărturisit toate, chiar dacă, temându-se să nu fie dați afară din sinagogă, i-au îndrumat să-l cerceteze pe fiul lor, care este

destul de în vârstă ca să poată răspunde. Atunci aceia au zis din nou orbului: Dă slavă lui Dumnezeu, că de acolo ți-a venit vindecarea, iar nu de la Hristos; că acesta este un păcătos, fiindcă strică sâmbăta. Orbul, însă, voind să dovedească prin fapte că Iisus este Dumnezeu, a zis: Eu nu știu aceasta; un lucru știu: că orb fiind, acum, prin mijlocirea Lui, văd.

Deci, aceia i-au zis din nou: Cum ți-a deschis ochii? El, însă, supărat de atâtea întrebări, nu spunea lucrurile cu de-amănuntul, ci pe scurt, zicând că dacă n-ar fi fost de la Dumnezeu, nu ar fi putut face o astfel de minune. Aceia mai întâi l-au ocărât, ca pe unul ce s-a mărturisit ucenic al Aceluia, zicând că: Nimeni nu a deschis ochii vreunui orb din naștere; că și alți orbi au dobândit vederea, însă nimeni n-a dat vedere unui orb din naștere. Deci, batjocorindu-l, l-au alungat din sinagogă. După acestea, întâlnindu-l Iisus, i-a zis: Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu? Iar el, înțelegând cine este Cel ce stă de vorbă cu dânsul și că prin mijlocirea Lui a dobândit vederea (că mai-nainte, fiind orb, nu-L văzuse), s-a închinat Lui și s-a făcut ucenic al Lui, propovăduind cu glas tare binele ce i se făcuse.

Cu mila Ta cea nemăsurată, Hristoase Dumnezeule, Dătătorule de lumină, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Rugăciunea tinerilor stingătoare de foc s-a arătat, răcoitoare de cuptor și propovăduitoare de minuni, nearzând și nici mistuind pe cei ce înălțau cântări Dumnezeului părinților «noștri».

Răstignindu-Te pe lemn, Mântuitorule, soarele s-a întunecat, pământul s-a cutremurat, toată făptura s-a clătinat și morții din morminte s-au sculat.

Sculându-Te din morți, Împărate, sufletele celor ce dormeau acolo s-au sculat împreună cu Tine, slăvind puterea Ta, prin care s-au dezlegat legăturile morții.

Venit-a de dimineață ceata femeilor să Te ungă pe Tine cu miresme; și aflând că ai înviat, Doamne, s-au bucurat împreună cu Sfinții Ucenici; prin care, dă-ne nouă izbăvire de necazuri.

Cu tină ai uns ochii orbului și i-ai poruncit să meargă la Siloam; și spălându-se a văzut, slăvindu-Te cu laude, Hristoase, Împărate al tuturor.

Slavă..., a Treimii:

Pe Tatăl, Cel fără de început, și pe Fiul, Cel împreună fără de început, și pe Duhul cel Preasfânt cu laude să-I slăvim: Sfânt, Sfânt Sfânt ești Dumnezeule, Împărate al tuturor.

a Născătoarei de Dumnezeu:

După naștere, fecioară te-ai arătat, curată; că ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a înnoit firea cu puterea Sa, Preacurată; pe Care roagă-L pururea, să ne mântuiască pe noi.

Catavasie:

Cela ce ai mântuit în cuptorul «cel cu foc pe tinerii cei ce-Ți înălțau cântare, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Soborul îngerilor și adunarea Soamenilor, lăudați pe Împăratul și Făcătorul tuturor; preoți «cântați-I, slujitori ai Domnului «binecuvântați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cetele îngerești văzându-Te pironit pe Cruce, Hristoase, Împă-

ratul tuturor, și toată făptura schimbându-se de frică, s-au spăimântat, lăudând iubirea Ta de oameni.

Iadul, văzându-Te întru cele mai de jos, a suspinat și în grabă a dat înapoi pe morții cei ținuți acolo din veac, care cu laude slăveau iubirea Ta de oameni, Hristoase!

Făcând, Hristoase, minuni prea mărite, de bunăvoie Te-ai înălțat pe Cruce și printre morți Te-ai pogorât, Cel ce ai omorât iadul și cu tărie ai dezlegat pe toți cei legați.

Celui orb, ce a venit la Tine, Hristoase, i-ai deschis ochii, poruncindu-i să meargă la izvorul Siloamului ca să spele și să vadă și să Te propovăduiască pe Tine Dumnezeu, Care Te-ai arătat în trup, spre mântuirea lumii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Treime neîmpărțită, Unime neamestecată, Dumnezeule al tuturor și Ziditorule a toate, pe cei ce Te slăvesc pe Tine cu laude, și se închină cu credință puterii Tale, mântuiește-i de toate încercările.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Fecioară preacurată, de Dumnezeu dăruită, roagă pe Fiul tău, totdeauna, să nu mă rușineze în ziua judecății, ci să mă numere cu oile cele alese.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Fiul și Dumnezeu, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, Care S-a întrupat din Fecioara-Maică, în anii cei mai de pe urmă, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Nu cântăm: Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pentru că ți-a făcut ție mărire Cel puternic, arătându-te «fecioară curată, după naștere, ca «una ce fără de sămânță ai născut «pe Făcătorul tău, de aceea pe «tine, Născătoare de Dumnezeu, te «mărim».

Pe lemnul Crucii ai fost pironit, Hristoase Dumnezeule, și ai biruit toate căpeteniile vrăjmașului cele potrivnice, și blestemul cel dintâi l-ai nimicit, Mântuitorule. Pentru aceasta, după datorie, Te mărim.

Când Te-a văzut pe Tine, Cuvinte, iadul, cu sufletul în cele mai de jos, a suspinat și de frică a liberat pe toți morții, care au cunoscut puterea stăpânirii Tale. Pentru aceasta, după datorie, Te mărim.

Soborul fariseilor, văzându-L făcând semne și minuni înfricoșătoare, L-au omorât din pizmă pe Cel care a prădat iadul cu Învierea Sa și pe toți i-a sculat, ca un puternic.

Înviat-ai din morți, precum ai zis, Dătătorule de viață; și după Înviere Te-ai arătat Sfinților Ucenici, Cel ce ai făcut semne și ai deschis ochii orbilor; cu care, împreună, Te mărim în veci.

Slavă..., **a Treimii:**

Lumină pe Tatăl cinstesc, Lumină pe Fiul slăvesc, Lumină și pe Duhul cel drept laud; o Lumină neîmpărțită, în trei fețe cunoscută, un Dumnezeu-Împărat a toată făptura.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Arătându-te mai cuprinzătoare decât cerurile, Fecioară curată, ai cuprins trupește pe Dumnezeu cel nemărginit și L-ai născut spre izbăvirea tuturor, celor ce te laudă pe tine, cu credință neîndoită.

Catavasie:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, «care, mai presus de cuget și de cuvânt, ai născut în chip de ne-«grăit sub ani pe Cel fără de ani, «credincioșii cu un gând te mărim».

LUMINÂNDA Paștilor:

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă..., **a orbului:**

Luminează, Doamne, ochii mei cei înțelegători, care sunt slăbiți de păcatul cel întunecat, însuflându-le smerenie, Îndurate, și curățește-mă cu lacrimile pocăinței.

Și acum:

Podobie: Femei, auziți...

Trecând pe cale, Mântuitorul nostru a aflat un orb fără de ochi, și scuișând în țărână și făcând

tină, l-a uns pe el. Și l-a trimis ca să meargă la Siloam și să se spele; iar el, spălându-se, a venit de acolo văzând lumina Ta, Hristoase al meu.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8 și se cântă Stihirile Învierii, glasul al 5-lea:

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat, îngerii Tăi cei fără de trup; n-au simțit când ai înviat, ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință tainei. Dă-ne nouă, celor ce o laudăm, bucurie și mare milă.

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule Cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Doamne, femeile au alergat la mormânt ca să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și venind, au aflat un înger șezând pe piatra răsturnată de frică, și către dânsule a strigat, grăind: A înviat Domnul! Spuneți ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Doamne, precum ai ieșit din groapa pecetluită, așa ai intrat și prin ușile încuiate, la ucenicii Tăi, arătându-le lor patimile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung-răbdând. Ca Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat; iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai slobozit. Mare este mila Ta, Mântuitorule Cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Stihirile lui Anatolie, același glas:

Doamne, Împărate al veacurilor și Făcătorule al tuturor, Cel ce pentru noi răstignire și îngropare cu trupul ai primit, ca pe noi pe toți din iad să ne slobozești, Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Doamne, minunile Tale cele prea strălucite cine le va spune? Sau cine va vesti tainele Tale cele înfricoșătoare? Că, întrupându-Te pentru noi, precum Însuși ai voit, tăria puterii Tale ai arătat; că cu Crucea Ta tâlharului raiul ai deschis, și cu îngroparea Ta încuietorile iadului ai zdrobit, iar cu învierea Ta toate ai îmbogățit, Îndurate, slavă Ție!

Mironosițele femei, la mormântul Tău ajungând foarte de dimineață, Te căutau, să Te ungă cu miresme pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu; și graiurile îngerului auzind, s-au întors cu bucurie, să vestească Apostolilor lămurit că ai înviat, Viața tuturor, și ai dăruit lumii curăție și mare milă.

Stihira orbului, glasul al 8-lea:

Stih: Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Cel ce prin îndurarea milostivirii Te-ai întrupat, Hristoase Dumnezeule, pe cel lipsit de lumină din naștere, prin îndurările cele negrăite ale milostivirii, l-ai învrednicit dumnezeieștii străluciri, ungând cu tină ochii lui, cu degetele Tale cele ziditoare. Însuși și acum, Dătătorule de lumină, luminează și simțirile noastre cele sufletești, ca Cel ce singur ești din belșug dăruitor.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Cine va spune puterile Tale, Hristoase? Sau cine va număra mulțimea minunilor Tale? Că precum ai fost văzut în două firi pe pământ, pentru bunătatea Ta, îndoite tămăduiri ai dat și celor bolnavi. Că ai deschis nu numai ochii cei trupești ai celui orb din naștere, ci și pe cei sufletești. Pentru aceasta Te-a mărturisit pe Tine Dumnezeu tănuit în trup, Cel ce dai tuturor mare milă.

Și acum..., Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare și otpustul.

La Ceasul întâi, se cântă Slavă..., Și acum..., Stihira Evangheliei, a opta, glasul al 8-lea:

Lacrimile Mariei nu în zadar s-au vărsat fierbinte, că, iată, s-a învrednicit și de învățăturile îngerești și de vederea Ta, o, Iisuse! Dar cugetă încă lucruri pământești, ca o femeie neputincioasă; pentru aceasta a și fost oprită să se atingă de Tine, Hristoase. Dar,

totuși, a fost trimisă propovăduitoare ucenicilor Tăi, cărora bunele vestiri le-a spus, vestindu-le suirea la moștenirea părintească. Cu care învrednicește-ne și pe noi arătării Tale, Stăpâne Doamne!

LA LITURGHIE

Fericirile, glasul al 5-lea:

Tâlharul pe Cruce, crezând în Dumnezeirea Ta, Hristoase, Te-a mărturisit fără înconjur, din inimă strigând: Pomenește-mă, Doamne, în împărăția Ta!

Pe Cel ce pe lemnul Crucii a înflorit viața neamului omenesc și a uscat blestemul cel de pe urma pomului neascultării, ca pe Mântuitorul și Făcătorul cu un glas să-L lăudăm.

Răstignit fiind Tu, Hristoase, între doi tâlhari osândiți, unul hulindu-Te, după dreptate a fost osândit, iar altul mărturisindu-Te, în rai s-a sălășluit.

Cinstitele femei, apropiindu-se de ceata Apostolilor, au strigat: Hristos a înviat! Să ne închinăm Lui, ca unui Stăpân și Făcător.

Și din Canonul orbului se pune Cântarea a 6-a:

CHINONICUL:

Trupul lui Hristos primiți și din Izvorul cel fără de moarte gustați.

Sau:

Lăudați pe Domnul din ceruri.
Aliluia.

(Slujba sfântului din această Duminică se cântă la Pavecerniță).

LUNI ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: trei ale Praznicului și trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămară...

Lumină a tuturor muritorilor și ochi al trupului acestuia pământesc fiind, Dumnezeule și Cuvinte, și cunoscut ca Făcător și Ziditor de obște al ochilor, și acum, din amestecarea tinei cu scuipat, dai vedere orbului în chip de negrăit. De degetele Tale se plăsmuiește și tina și vederea; pe care dobândind-o cel ce mai înainte era știut că din naștere nu văzuse nicidecum soarele, Te vede pe Tine, Soarele cel dulce, privind chipul Celui care ne-a zidit pe noi, pentru milostivirea cea de negrăit.

Cel ce mai înainte fusese orb din naștere, la ieșirea din pântecul maicii sale, dobândind mădularele și încheieturile trupului omenesc, credea că lipsa vederii nu este nimic pentru făptură, socotind-o firească; din pricina căreia își

lovea cumplit picioarele și alte multe părți ale trupului de pietrele din cale. Care, prin Tine, tămăduindu-și această lipsă, vede Lumina lumii și Te vestește pe Tine ca Dătător al luminilor, Dumnezeu și Stăpân al fapturilor și Făcător a toată lumea.

Cel ce fusese mai înainte orb, dobândind vedere, este bănuț de cărturarii cei orbi, ca unul care nicidecum nu vedea, ci se prefăcea în chip mincinos că vede, datorită Mântuitorului, și voiau să-l orbească prin întunecimile slovei, în care strălucește dulcele Soare, Hristos, Cel care săvârșește pentru mine lucrare de înnoire sâmbăta. Care, luminând întunecimea orbului și înlăturând viclenia cărturarilor, a dăruit celor mai înainte orbi, lumina cea din ei; iar acum, văzând, propovăduiesc lumii pe Dătătorul luminilor.

Se pun și trei Stihiri de la Minei.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Cel ce s-a născut orb zicea în cugetul său: Oare pentru păcatele părinților m-am născut fără de vedere? Oare pentru necredința neamurilor m-am născut spre dovadă? Nu sunt în stare să întreb când este noapte și când este zi. Picioarele mele nu mai pot răbda poticnirile de pietre; că n-am văzut soarele strălucind, și nici chipul Celui ce m-a zidit. Ci mă rog Ție, Hristoase Dumnezeule: Caută spre mine și mă miluiește.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile Octoihului, glasul al 5-lea:

A Învierii:

Prin cinstită Crucea Ta, Hristoase, pe diavolul l-ai rușinat; și prin Învierea Ta, acul păcatului l-ai tocit, și ne-ai mântuit pe noi din porțile morții. Slăvimu-Te pe Tine, Unule-Născut.

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Doamne, păcătuind nu încetez; vrednic de iubirea Ta de oameni nu mă știu. Biruiește împietrirea mea, Cel ce singur ești bun, și mă miluiește.

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

Toate cele pământești nesocotind și chinurile bărbătește înfruntând, de fericitele nădejdi nu ați rămas lipsiți, ci moștenitori împărăției cerurilor v-ați făcut, prealăudaților mucenici. Având îndrăzneală către Iubitorul de oameni Dumnezeu, cereți pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Ieșind Iisus din templu, a aflat pe un om orb din naștere; și făcându-l-se milă, a pus tină pe ochii lui și a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam! Și spălându-se, a văzut, dând slavă lui Dumnezeu. Iar cei de aproape ai lui ziceau către el: Cine ți-a deschis ochii, pe care nimeni din

cei ce văd n-au putut să-i vindece? Iar el a grăit, zicând: Un om care se cheamă Iisus, Acela mi-a zis: Spală-te în Siloam, și am văzut. Acesta este cu adevărat Mesia-Hristos, despre Care a grăit Moise în Lege; Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Troparul: Pe Cuvântul cel împreună..., și al Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te, poarta Domnului... **Otpustul.**

LA UTRENIE

Troparul Învierii.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoihului, glasul al 5-lea:

Sedealna Învierii:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Crucea Domnului să o lăudăm, sfântă îngroparea cu cântări să o cinstim, și Învierea Lui să o preaslăvim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și puterea diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

De umilință:

Să priveghem, toți credincioșii, și să întâmpinăm pe Hristos cu untdelemn din destul și cu candelile aprinse, ca să ne învrednicim a fi înăuntrul cămării; că cel ce va rămâne pe din afara ușilor, în zadar va striga către Dumnezeu: Miluiește-mă!

A Mucenicilor:

Doamne, râvnind purtătorii de chinuri după paharul pătimirii

Tale, au părăsit dulcele vieții și îngerilor părtași s-au făcut. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, dă sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu îngerii cele cerești și cu oamenii cele de pe pământ, cu glas de bucurie grăim ție, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, poartă mai cuprinzătoare decât cerurile! Bucură-te, ceea ce singură ești mântuirea pământenilor! Bucură-te, ceea ce ești cinstită! Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, care ai născut pe Dumnezeu întrupat!

După a doua Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Mai înainte de răstignirea și învierea Ta, Îndurate, un orb din naștere striga cu căldură către Tine, Cel ce treceai pe aproape: Fiul lui David, miluiește-mă! Dă-mi lumina ochilor, ca și eu să Te văd pe Tine! Ai cărui ochi ungându-i cu tină din scuipare, Cuvinte, i-ai dat lumină, cu strălucire.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Învierea lui Hristos... **Psalmul 50.**

Canoanele: al orbului cu irmoasele pe 8 și cel din Minei, pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda orbului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Octoihului, glasul al 5-lea:

A Învierii:

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mor-

mânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat, îngerii Tăi cei fără de trup; n-au simțit când ai înviat, ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau, dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință tainei. Dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă (de două ori).

De umilință:

Vai mie! Pentru ce m-am asemănat smochinului celui neroditor și mă tem de blestemul Tău și de tăiere? Ci, cerescule Plugar, Hristoase Dumnezeule, sufletul meu cel înțelenit fă-l roditor, și mă primește, ca pe fiul cel risipitor, și mă miluiește.

A Mucenicilor:

Binecuvântată este oastea Împăratului ceresc; că deși au fost pământenii purtătorii de chinuri, s-au sârguit să ajungă la vrednicia îngerească, disprețuindu-și trupurile; și prin pătimiri, s-au învrednicit de cinstea celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

Toată viața socotind-o orbul o noapte, a strigat către Tine, Doamne: Deschide-mi ochii, Fiule al lui David, Mântuitorul nostru, ca și eu, împreună cu toți, să laud puterea Ta!

LA STIHOAVNĂ

Stihira Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvioase Părinte...

Orbire s-a arătat orbul, pentru cei ce vedeau prea bine, întunecând și mințile și sufletele și gândul celor ce priveau vederea lui de curând dobândită. Și strigându-l ei, l-au întrebat cu asprime: Cum de vezi acum ca unul din cei ce văd lumina, tu, care erai orb din naștere și ședeai la drumuri și cerșeai? Iar el a arătat pe Cel ce i-a dat lumina și a făcut în lume luminile, din care se propovăduiește ca Fiu al lui Dumnezeu, mai înainte de început, Cel ce în vremele cele din urmă S-a făcut om din Fecioară, de la Dumnezeiescul Duh, din milostivire.

Stih: Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Ca o sarcină și ca o povară pământească se arăta celor din lume orbul, umblând pe ulițe și strivindu-și picioarele, folosind toiagul în loc de vedere. Pentru aceea, a alergat la Dătătorul de lumină, de la Care primește putința de a vedea lumina și a privi cu ochii săi pe Făcătorul, Cel ce a zidit la început firea omenească din pământ, după asemănarea și după chipul Său, iar acum cu tină și cu scui pare a luminat ochii aceluia și i-a dat, cu iubire de oameni, să vadă soarele.

Stih: Pașii mei îndreptează-i, după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărâdelege.

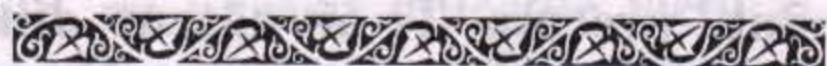
Dobândind orbul lumina a văzut pe Cuvântul Părintelui, aseme-

nea la înfățișare cu făptura ome-
nească; prin Care a privit, ca și
ceilalți oameni, soarele cel pur-
tător de lumină și stăpânitor al
zilei, bucurându-se de acea vedere
minunată, prin care a fost văzut
mergând drept și străbătând că-
rările, fără poticnire. Și a cunoscut
pe Cel ce l-a luminat, Fiu al lui
Dumnezeu, Care, pentru prea
multa Lui milostivire, S-a întrupat,
și rămânând ceea ce era, adică
Dumnezeu, S-a făcut om; și luând
ceea ce nu era, a păzit neameste-
cată unirea celor două firi.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Doamne, trecând pe cale, ai
aflat pe un orb din naștere; și
nedumiriți fiind Ucenicii, Te între-
bau pe Tine, zicând: Învățătorule,
cine a păcătuit: Acesta, ori părinții
lui, de s-a născut orb? Iar Tu,
Mântuitorul meu, ai zis către dân-
șii: Nici acesta n-a păcătuit, nici
părinții lui, ci ca să se arate lu-
crările lui Dumnezeu printr-însul.
Eu trebuie să împlinesc lucrările
Celui care M-a trimis, pe care
nimeni nu poate să le facă. Și
acestea zicând și scuipând jos și
făcând tină, ai uns ochii lui, zi-
când către dânsul: Mergi de te
spală în scaldătoarea Siloamului!
Iar acela, spălându-se, s-a făcut
sănătos, și striga către Tine:
Cred, Doamne! Și s-a închinat
Ție. Pentru aceasta, și noi grăim:
Miluiește-ne pe noi!

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a 4-a din
Canonul orbului.

MARȚI ÎN SĂPTĂMÂNĂ A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe
6 și se cântă șase Stihiri: trei ale Praznicului și
trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămară...

Cel ce mai înainte fusese orb
ca mărturisit cu gura, cu
sufletul și cu gândul că Cel ce, ca
un Ziditor, i-a dat vederile ochilor
și obșteasca luminare din tină și
scuipat, este Făcătorul și Întâi-stă-
tătorul tuturor făpturilor, Care
S-a întrupat numai din milostivire
pentru făptură, și L-a propovăduit
ca pe un Dumnezeu atotputernic.
Dar cărturarii, nesuferind să vadă
râvna lui și felul în care acesta vor-
bea cu dânșii, au hotărât să-l
scoată din sinagogă, fiind ei înșiși
mult mai orbi, și cu sufletul și cu
trupul, decât cel ce fusese mai
înainte lipsit de vedere.

Semn de biruință a ridicat or-
bul, cu putere, împotriva celor ce
vedeau pe Ziditorul; căci încă de
pe când era orb a cunoscut pe

Făcătorul lui și al tuturor, simțindu-și lumina ochilor cea plăsmuită din scuiat, și numai prin aceasta cunoscând pe Cel ce l-a luminat, ca Fiu al lui Dumnezeu și Stăpân al tuturor; pe Care văzându-L cei orbiți de răutatea pizmei, nicidecum nu L-au cunoscut, măcar că vedeau multe și felurite dintre lucrările minunate ale minunilor Lui, săvârșite numai cu cuvântul.

Cel ce fusese mai înainte orb, dobândind vedere, este bănuț de cărturarii cei orbi, ca unul care nicidecum nu vedea, ci se prefăcea în chip mincinos că vede, datorită Mântuitorului, și voiau să-l orbească prin întunecimile slovei, în care strălucește dulcele Soare, Hristos, Cel care săvârșește pentru mine lucrare de înnoire sâmbăta. Care, luminând întunecimea orbului și înlăturând viclenia cărturarilor, a dăruit celor mai înainte orbi lumina cea din ei; iar acum, văzând, propovăduiesc lumii pe Dătătorul luminilor.

Se adaugă trei Stihiri de la Minei.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Soare nematerial al dreptății, Hristoase Dumnezeule, Care, celui din naștere lipsit de lumină, i-ai luminat atât ochii trupului, cât și pe cei ai sufletului, cu preacurată atingerea Ta, luminând și ochii noștri cei sufletești, arată-ne fii ai zilei, ca să grăim Ție, cu credință: Mare și negrăită este milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se pun Sihirile din Octoih, glasul al 5-lea:

A Învierii:

Cel ce a dat înviere neamului omenesc, ca un miel spre junghiere S-a adus. Înfricoșatu-s-au de Acesta mai-marii iadului, și s-au ridicat porțile cele de durere; că a intrat Împăratul slavei, Hristos, zicând celor din legături: ieșiți! și celor din întuneric: arătați-vă!

De umilință:

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Doamne, și de frica Ta mă tem, și a face rău nu încetez. Cine nu se teme la judecată de judecător? Sau cine, vrând să se vindece, mânie pe doctor, ca mine? Îndelung-Răbdătorule, Doamne, îndură-Te de neputința mea, și mă miluiește!

A Mucenicilor:

Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare.

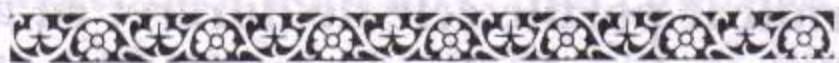
Cu pavăza credinței îmbrăcându-se și cu semnul Crucii întărindu-se, bărbătește au alergat spre chinuri sfinții Tăi, Doamne, și înșelăciunea și semeția diavolului au zdrobit. Cu rugăciunile lor, ca un Dumnezeu atotputernic, trimite lumii Tale pace, și sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Cel ce prin îndurarea milostivirii Te-ai întrupat, Hristoase Dumnezeule, pe cel lipsit de lumină din naștere, prin îndurările cele negrăite ale milostivirii, l-ai

învrednicit dumnezeieștii străluciri, ungând cu tină ochii lui, cu degetele Tale cele ziditoare. Înșuși și acum, Dătătorule de lumină, luminează și simțirile noastre cele sufletești, ca Cel ce singur ești din belșug dăruitor.

LA UTRENIE

Troparul Învierii.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Octoiului, glasul al 5-lea:

A Învierii:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Atotputernice și necuprinsule Doamne, slavă Ție!

De umilință:

Judecătorul șezând și îngerii stând înaintea, trâmbița răsunând și văpaia arzând, ce vei face, suflete al meu, când vei fi dus la judecată? Că atunci răutățile tale se vor arăta, și greșelile tale cele ascunse vor fi vădite. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit roagă pe Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă mântuiește.

A Mucenicilor:

Astăzi strălucește pomenirea purtătorilor de chinuri, că are strălucire din înaltul cerului; ceata

îngerilor prăznuiește și neamul omenesc împreună sărbătorește. Pentru aceea se roagă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maică a lui Dumnezeu Preasfântă, zidul de apărare al creștinilor, izbăvește, ca totdeauna, pe poporul care se roagă ție cu dinadinsul. Împotrivește-te gândurilor celor rușinoase și trufașe, ca să cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Privind orbul, cel ce nu vedea din naștere, cu ajutorul scuipatului Celui care a plăsmuit din început ființa omenească, a văzut pe Soarele cel mare; pentru aceasta, văzând chipul Acestuia, zidit după asemănarea Celui ce a plăsmuit chipul, a înălțat lui Dumnezeu mulțumită din suflet.

Slavă..., Și acum..., aceeași:

Învierea lui Hristos..., Psalmul 50.

Canonul Praznicului cu irmoasele pe 8 și al sfântului din Minei pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA LAUDE

Se pun Stihirile din Octoih 4, glasul al 5-lea:

A Învierii:

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre măr-

turia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule Cel necuprins, miluiește-ne pe noi (de două ori).

De umilință:

Mulțimile greșelelor mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; și șterge toate fărădelegile mele, dându-mi hotărâre de pocăință, ca un singur Iubitor de oameni, rogu-mă, și mă miluiește.

A Mucenicilor:

Mucenicii Tăi, Doamne, urmând cetelor îngerești, au răbdat chinurile ca și cum ar fi fost fără de trupuri, având ca singură nădejde dobândirea bunătăților celor făgăduite. Cu rugăciunile lor, Hristoase, Dumnezeuul nostru, dăruiește lumii Tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Cine va spune puterile Tale, Hristoase? Sau cine va număra mulțimile minunilor Tale? Că precum ai fost văzut în două firi pe pământ, pentru bunătatea Ta, îndoite tămăduiri ai dat și celor bolnavi. Că ai deschis nu numai ochii cei trupești ai celui orb din naștere, ci și pe cei sufletești. Pentru aceasta Te-a mărturisit pe Tine Dumnezeu tăinuit în trup, Cel ce dai tuturor mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvioase Părinte...

Strălucirea cea purtătoare de lumină văzând-o strălucind lămurit, sâmbăta, orbului celui purtător de lumină, cei hrăniți cu legile lui Moise erau orbiți la minte, privind ca prin umbră și necunoscând umbra care acoperă legile; din care pricină ei n-au văzut pe Izvorătorul luminii și pe Întemeietorul sâmbetei, prin cuvânt, pe Cel care a luminat ochii orbului prin spălare și cu plăsmuirea cea nouă din tină și scuipat. Cu acela unindu-ne, să vedem și noi pe Dumnezeu, muștrând orbirea fariseilor, cu vederea cea de la Dumnezeu.

Stih: Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Ca un revărsat de zori răsare lumina ochilor pentru orbul cel mult-pătimitor, care bâjbâia în întunericul nopții orbirii, după ce s-a spălat, din dumnezeiască poruncă, în apele izvorului Siloam. Pentru aceasta se arată ca un mai nou purtător de lumină, vădind negura făcătoare de noapte a întunericului legiuitorilor cărturari, și luminând orbirea lor cea întunecată, cu strălucirile cele aducătoare de lumină, din care, orbirea de mai-nainte a slovei celei întunecate se împrăștie prin strălucirile cele luminoase care ni se dau nouă de la Cuvântul.

Stih: Pașii mei îndreptează-i, după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărâdelege.

Fiind orbul luminat cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, s-a ridicat la înălțimea treptei celei purtătoare de lumină; și chiar de fusese mai înainte orbit, și sufletește și trupește, acum cunoaște pe Făcătorul și Dătătorul de lumină, Cel care a strălucit din mormânt, a treia zi, și a luminat pământul cu Învierea Sa. Din care a strălucit oamenilor, celor ținuți în întuneric, lumina zidirii celei din nou, pentru milostivire și mare milă.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Soare nematerial al dreptății, Hristoase Dumnezeule, Care, celui din naștere lipsit de lumină, i-ai luminat atât ochii trupului, cât și pe cei ai sufletului, cu prea curată atingerea Ta, luminând și ochii noștri cei sufletești, arată-ne fii ai zilei, ca să grăim Ție cu credință: Mare și negrăită este milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

M I E R C U R I ÎN SĂPTĂMÂNĂ A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

ODOVANIA PRAZNICULUI PAȘTILOR

LA VECERNIE

După ce binecuvintează preotul, se cântă: Hristos a înviat... cu stihurile lui, întocmai ca în Săptămâna Luminată. Apoi se citește Psalmul 103 și catisma de rând.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă următoarele Stihiri idiomele ale orbului, glasul al 2-lea:

Cel ce s-a născut orb zicea în cugetul său: Oare pentru păcatele părinților m-am născut fără de vedere? Oare pentru necredința neamurilor m-am născut spre dovadă? Nu sunt în stare să întreb când este noapte și când este zi. Picioarele mele nu mai pot răbda poticnirile de pietre; că n-am văzut soarele strălucind, și nici chipul Celui ce m-a zidit. Ci mă rog Ție, Hristoase Dumnezeule: Caută spre mine și mă miluiește.

Același glas:

Ieșind Iisus din templu, a aflat pe un orb din naștere; și făcându-I-se milă, a pus tină pe ochii lui și a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam! Și spălându-se, a văzut, dând slavă lui Dumnezeu. Iar cei de aproape ai lui ziceau către el: Cine ți-a deschis ochii, pe care nimeni din cei ce văd n-au putut să-i vindece? Iar el a grăit, zicând: Un om, care se cheamă Iisus, Acela mi-a zis: Spală-te în Siloam, și am văzut. Acesta este cu adevărat Mesia-Hristos, despre Care a grăit Moise în Lege; Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 4-lea:

Toată viața socotind-o orbul o noapte, a strigat către Tine, Doamne: Deschide-mi ochii, Fiule al lui David, Mântuitorul nostru, ca și eu, împreună cu toți, să laud puterea Ta.

Glasul al 5-lea:

Doamne, trecând pe cale, ai aflat pe un om orb din naștere și, nedumeriți fiind Ucenicii, Te întrebau pe Tine, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit: Acesta, ori părinții lui, de s-a născut orb? Iar Tu, Mântuitorul meu, ai zis către dânșii: Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrările lui Dumnezeu printr-însul. Eu trebuie să împlinesc lucrările Celui care M-a trimis, pe care nimeni nu poate să le facă. Și acestea zicând și scuipând jos și făcând tină, ai uns ochii lui, zicând către dânsul: Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului! Iar acela, spălându-se, s-a făcut sănătos, și grăia către Tine: Cred, Doamne! Și s-a închinat Ție. Pentru aceasta, și noi grăim: Miluiește-ne pe noi!

Glasul al 8-lea:

Soare nematerial al dreptății, Hristoase Dumnezeule, Care, celui din naștere lipsit de lumină, i-ai luminat atât ochii trupului, cât și pe cei ai sufletului, cu preacurată atingerea Ta, luminând și ochii noștri cei sufletești, arată-ne fii ai zilei, ca să grăim Ție, cu credință: Mare și negrăită este milostivirea Ta spre noi, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Același glas:

Cel ce prin îndurarea milostivirii Te-ai întrupat, Hristoase Dumnezeule, pe cel lipsit de lumină din naștere, prin îndurările cele negrăite ale milostivirii, l-ai

învrednicit dumnezeieștii străluciri, ungând cu tină ochii lui, cu degetele Tale cele ziditoare. Însuși și acum, Dătătorule de lumină, luminează și simțirile noastre cele sufletești, ca Cel care singur ești din belșug dăruitor.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Cine va spune puterile Tale, Hristoase? Sau cine va număra mulțimile minunilor Tale? Că precum ai fost văzut în două firi pe pământ, pentru bunătatea Ta, îndoite tămăduiri ai dat și celor bolnavi. Că ai deschis nu numai ochii cei trupești ai celui orb din naștere, ci și pe cei sufletești. Pentru aceasta Te-a mărturisit pe Tine, Dumnezeu tăinuit în trup, Cel ce dai tuturor mare milă.

LA STIHOAVNĂ**Se pune Stihira Învierii, glasul al 5-lea:**

Pe Tine, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai întrupat și de ceruri nu Te-ai despărțit, cu glasuri de cântări Te mărim. Că Cruce și moarte ai primit pentru neamul nostru, ca Domnul Cel iubitor de oameni; prădând porțile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Apoi Stihirile Paștilor, cu stihurile lor:

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat...

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Ziuă Învierii, și să ne luminăm...

Hristos a înviat... (de trei ori).

După Sfinte Dumnezeule... și Tatăl nostru..., se cântă troparul Învierii: Pe Cuvântul cel împreună fără de început... Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:** Bucură-te, poarta Domnului..., și otpustul.

La Pavecerniță, după Sfinte Dumnezeule... și Tatăl nostru..., se pune Condacul orbului, Slavă..., Și acum..., **Condacul Paștilor:** Deși Te-ai pogorât în mormânt...

Apoi urmează Miezonoptica și Catisma după obicei. După Sfinte Dumnezeule..., cel dintâi, se pune troparul Învierii: Pe Cuvântul cel împreună fără de început..., Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu.**

După al doilea Sfinte Dumnezeule..., se pune Condacul Paștilor: Deși Te-ai pogorât..., Doamne miluiește (de 12 ori) și otpustul.

Nu citim Litia mică pentru morți.

LA UTRENIE

Preotul face începutul după obicei: Slavă Sfintei și Celei de o ființă..., și se cântă: Hristos a înviat..., cu stihurile lui, ca în Săptămâna Luminată, și apoi se citesc cei șase psalmi.

La: Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul învierii: Pe Cuvântul cel împreună fără de început... (de 2 ori), Slavă..., Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu.**

După întâia Catismă se cântă Sedelnele Învierii din Octoih, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Crucea Domnului să o lăudăm. Sfânta îngropare cu cântări să o cinstim, și Învierea Lui să o preaslăvim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și tăria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Slavă...

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat

mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule Doamne, slavă Ție!

Și acum...

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat! Bucură-te, rug însuflețit și nears! Bucură-te, ceea ce ești una lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică! Bucură-te, Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

După a doua Catismă se cântă Sedealna orbului, glasul al 5-lea.

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Cel ce este împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, pentru iubirea de oameni S-a îmbrăcat în firea noastră, și bolile de la oameni gonind, ca un Dumnezeu, a luminat și ochii celui din naștere lipsit de lumină.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Învierea lui Hristos... și Psalmul 50.

Canonul Paștilor cu irmoasele pe 6, al orbului pe 4 și al Înainteprăznuirii Înălțării pe 4.

CANONUL Înainteprăznuirii

Alcătuire a lui Iosif.

Cântarea 1, glasul al 5-lea:

Irmos: Pe cal și pe călăreț...

Sus la Tatăl, Hristos Se suie și duce trupul pe care l-a luat dintre noi. Pe Dânsul să-L preaslăvim astăzi, cu laude, cântându-L cântare de biruință.

Slavă...

Cărțile dumnezeieștilor Scripturi și propovăduirile înțelepților grăitori de cele dumnezeiești împlinire au luat cu adevărat; că după Înviere, Stăpânul Se înalță cu slavă la cele cerești.

Și acum...,

Pământul dănuiește tainic și cele cerești se umplu de veselie, pentru Înălțarea lui Hristos, Cel ce a împreunat cu harul pe cele ce erau despărțite mai de demult, și a înlăturat stavila cea din vrăjmășie.

Catavasi: Ziua Învierii...

Cântarea a 3-a:

Irmos: Cel ce ai întărit...

Legând moartea cu moartea Ta, Cuvinte, ai înviat a treia zi din morți, cu adevărat; și Te-ai suit cu slavă la cele cerești, Mântuitorule, cei fără de trupuri lăudând rânduiala Ta cea negrăită.

Slavă...

Venit-ai la cei de pe pământ, fără de trup, Hristoase; și îmbrăcându-Te în trup, ai suferit Crucea; și înviind din morți, Te-ai suit cu slavă la Părintele Tău, Începătorul luminii, pe toate împăcându-le.

Și acum...

Căutând oaia cea rătăcită pe pământ, ai readus-o la cele nerătăcite, Cuvinte: și înălțându-Te la ceruri, ai șezut întru slavă, de-a

dreapta Părintelui Tău. Slavă miostivirii Tale celei multe.

Catavasi: Veniți să bem băutura nouă...

Condacul și icosul orbului, apoi

SEDEALNA, glasul I.

Podobie: Mormântul Tău...

Deschis-ai ochii celui orb din naștere, Hristoase, arătând iudeilor, Mântuitorul meu, slava Ta cea negrăită și că ești Lumina tuturor; dar ei, orbiți fiind de pizmă, întinzând curse, căutau să Te omoare pe Tine, Dătătorule de viață.

Slavă..., Și acum..., același glas:

Născutu-Te-ai, Mântuitorule, precum Însuți ai voit; arătat-Te-ai iarăși, precum Însuți ai socotit; și ai pățimit ca un om, iar ca Dumnezeu ai înviat; înălțatu-Te-ai la ceruri cu slavă și ai ridicat firea omenească și cu slavă o ai împodobit.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Dumnezeiască pogorârea Ta...

Firea noastră, cea osândită mai înainte pentru păcat, prin întruparea Ta, Împărate a toate, a dobândit milă, lăudând cu frică Învierea și dumnezeiasca Ta Înălțare.

Se minunează cetele celor fără de trupuri, văzându-Te pe Tine, Hristoase, purtând trup pământesc și suindu-Te pe nori, și la ceruri înălțându-Te.

Slavă...

Văzând veșmintele Tale înroșite, Hristoase Împărate a toate, Puterile îngerești s-au spăimântat de suirea Ta și cu frică și cu bucurie Ți s-au închinat.

Și acum...

Să batem din palme, că Domnul, sculându-Se din morți, S-a suit la ceruri, îngerii plecându-se Lui, ca Făcătorului și Dumnezeuului nostru.

Catavasi: La dumnezeiasca strajă...

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cel ce Te îmbraci...

Dezlegând osândirea omenirii, Hristos a înviat și S-a înălțat la cele cerești, cinstind, prin șederea împreună cu Tatăl, pe cei ce i-a iubit.

Slavă...

După Înviere făcând bucurie Ucenicilor Tăi, Hristoase, Te-ai înălțat, la Părintele Tău, de Care nu Te-ai despărțit nici când cu oamenii ai viețuit.

Și acum...

Umbrele Legii cele de mai înainte și proorociile grăitorilor de cele dumnezeiești plinindu-le, Hristoase, Te-ai înălțat, ridicându-Te pe nor, Mântuitorule, la cele cerești.

Catavasi: Să mergem dis-de-diminează...

Cântarea a 6-a:

Irmos: Pe marea cea tulburată...

Minunată priveliște Te-ai Marătat îngerilor, purtând chip de om, la Înălțarea Ta cea

înfricoșătoare, Iubitorule de oameni; pentru aceasta cu frică Te laudă pe Tine.

Slavă...

Domnul tuturor Se înalță cu slavă, în strălucire, la Părintele Său cel fără de început; toată făptura prăznuiește acum, dănțuind.

Și acum...

Toată limba să glăsuiască, astăzi, cu glas de bucurie și cu dumnezeiesc glas de trâmbiță: Hristos S-a înălțat la ceruri, pe care nu le-a părăsit.

Catavasi: Pogorātu-Te-ai în cele...

Condacul și Icosul Paștilor

Cântarea a 7-a:

Irmos: Cel preainălțat Domnul...

Dărâmând peretele cel din mijloc al vrajbei, Doamne, cu Crucea și cu Patima Ta, pe nori fiind purtat, Te-ai suit cu slavă la Părintele Tău, Cel fără de început.

Cuprinse de spaimă strigau Puterile cerești: Ridicați porțile! Că a venit Hristos, purtând trup pământesc și pe Veliar cu dumnezeiasca Patimă omorându-l.

Slavă...

Dumnezeieștilor Puteri, care întrebau: Pentru ce-Ți sunt veșmintele înroșite, Iubitorule de oameni? Hristos, înălțându-Se, grăia: Pentru că am călcat acum strugurii în teasc!

Și acum...

Cu laude slăvim, într-un glas, Răstignirea și Învierea Ta, Hristoase, prăznuind cu strălucire cinstita Ta Înălțare în veci.

Catavasie: Cel ce a izbăvit pe tineri...

Cântarea a 8-a:

Irmos: Ție, Făcătorului...

Pe Tine, Cel ce ești Lumină din Lumină, nor luminos Te-a ridicat din Muntele Măslinilor, în văzul tuturor dumnezeieștilor Tăi Ucenici, care Te laudă pe Tine întru toți vecii.

Să batem din palme, precum zice psalmistul; înviat-a Hristos, Dumnezeuul nostru, și S-a suit de unde Se pogorâse la noi, pentru iubirea de oameni, împăcând pe cele învrăjbite de demult.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

David, psălmuind, grăiește: Hristos S-a suit pe heruvimii Săi, și a zburat cu adevărat pe aripile cetelor celor fără de materie, pe Care Îl preaînălțăm în toți vecii.

Și acum...

Arătatu-Te-ai Ucenicilor, după ce ai înviat din mormânt și i-ai suit pe ei în Muntele Măslinilor; de unde, un nor de lumină ridicându-Te, Hristoase, Te-a suit la cele de sus, cu slavă..

Catavasie: Această aleasă și sfântă zi...

În loc de: Ceea ce ești mai cinstită..., **se cântă stihirile Paștilor.**

Cântarea a 9-a:

Irmos: Isaie, dăntuiește...

Sfințită sărbătoare prăznuiește astăzi, luminat, toată făptura, la Înălțarea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu; prin care ai dus la Părintele Tău firea, pe care ai luat-o de la noi, mai presus de cuvânt, Cel ce ești neschimbat.

Ca un Dumnezeu ai sfărâmat porțile și încuietorile iadului, Mântuitorule, și, înviind din morți, Te-ai suit cu slavă la ceruri, cetele îngerești strigând cu spaimă: Ridicați porțile!

De Înălțarea Ta cea dumnezeiască fiind uimiți dumnezeieștii Ucenici, au venit înaintea lor îngerii, grăind către dânșii: Acesta, pe Care Îl vedeți suindu-Se la ceruri, va veni cu slavă să judece pe toți.

Slavă...

Pacea pe care ai dăruit-o Ucenicilor, Hristoase, când Te-ai suit oarecând la cele de sus, trimite-ne-o și nouă din destul, păstrându-le pe toate laolaltă întru dragoste, ca într-un glas pe Tine, Mântuitorule, să Te mărim.

Și acum...,

Car purtător de lumină al Soarelui celui nematerial tu ai fost, cu adevărat, Preacurată, fără de prihană; prin care, cei ce ședeau în întuneric, au văzut lumina cu-

noștinței, după datorie slăvindu-Te pe tine.

Catavasiu: Luminează-te, luminează-te...

LUMINÂNDA

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând: Paștile nestrăicăciunii, lumii de mântuire (de două ori).

Slavă..., Și acum..., a orbului.

Luminează, Doamne, ochii mei cei înțelegători, care sunt slăbiți de păcatul cel întunecat, însuflându-le smerenie, Îndurate, și curățește-mă cu lacrimile pocăinței.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8, și se cântă 4 stihiri ale orbului și 4 ale Paștilor.

Stihirile idiomele ale orbului,
glasul al 2-lea:

Cel ce s-a născut orb zicea în cugetul său: Oare pentru păcatele părinților m-am născut fără de vedere? Oare pentru necredința neamurilor m-am născut spre dovadă? Nu sunt în stare să întreb când este noapte și când este zi. Picioarele mele nu mai pot răbda poticnirile de pietre; că n-am văzut soarele strălucind, și nici chipul Celui ce m-a zidit. Ci mă rog Ție, Hristoase Dumnezeule: Caută spre mine și mă miluiește!

Ieșind Iisus din templu, a aflat pe un om orb din naștere; și făcându-I-se milă, a pus tină pe ochii lui și a zis către dânsul: Mergi de te spală în Siloam! Și spălându-se, a văzut, dând slavă lui Dumnezeu. Iar cei de aproape ai lui ziceau către el: Cine ți-a deschis ochii, pe care nimeni din cei ce văd n-au putut să-i vindece? Iar el a grăit, zicând: Un om, care se cheamă Iisus, Acela mi-a zis: Spală-te în Siloam, și am văzut. Acesta este cu adevărat Mesia-Hristos, despre Care a grăit Moise în Lege: Acesta este Mântuitorul sufletelor noastre.

Glasul al 4-lea:

Toată viața socotind-o orbul o noapte, a strigat către Tine, Doamne: Deschide-mi ochii, Fiule al lui David, Mântuitorul nostru, ca și eu, împreună cu toți, să laud puterea Ta!

Glasul al 5-lea:

Doamne, trecând pe cale, ai aflat pe un om orb din naștere și, nedumeriți fiind Ucenicii, Te întrebau pe Tine, zicând: Învățătorule, cine a păcătuit: Acesta ori părinții lui, de s-a născut orb? Iar Tu, Mântuitorul meu, ai zis către dânsii: Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrările lui Dumnezeu printr-însul. Eu trebuie să împlinesc lucrările Celui care M-a trimis, pe care nimeni nu

poate să le facă. Și acestea zicând și scuipând jos și făcând tină, ai uns ochii lui, zicând către dânsul: Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului! Iar acela, spălându-se, s-a făcut sănătos, și striga către Tine: Cred, Doamne! Și s-a închinat Ție. Pentru aceasta, și noi grăim: Miluiește-ne pe noi!

Apoi se cântă Stihirile Paștilor cu stihurile lor: Slavă..., Și acum..., Ziua Învierii...

Apoi Hristos a înviat... (de trei ori); doxologia mare și troparul Învierii: Pe Cuvântul cel împreună fără de început..., cu al Născătoarei de Dumnezeu, otpustul și Ceasul I. La ceasuri se cântă troparul Învierii și condacul Duminicii Orbului.

LA LITURGHIE

Preotul, având în mâini Sfânta Cruce, lumânarea aprinsă și cădelnița, dă binecuvântarea. Apoi se cântă Hristos a înviat..., (de trei ori) și preotul zice stihurile Paștilor, cădind în jurul Sfintei Mese, întocmai ca în ziua de Paști.

La Fericiri se pun Cântarea a treia și a șasea din Canonul Paștilor. După vohod se pune troparul Învierii; Slavă... Condacul orbului; Și acum... Condacul Paștilor; Prochimenul Paștilor; Apostolul și Evanghelia zilei.

CHINONICUL

Trupul lui Hristos primiți... și se face otpustul cu crucea, ca în ziua de Paști. Așa se face odovania Praznicului Sfintei și de Viață Purtătoarei Învieri a lui Hristos.

În mănăstiri, la masă se face fraților mângâiere mare, cu pește.

J O I

SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

PRĂZNUIM ÎNĂLȚAREA DOMNULUI DUMNEZEU ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

LA VECERNIA MICĂ

La: Doamne, strigat-am... se pun stihirile Praznicului pe 4, glasul al 6-lea:

Domnul S-a înălțat la ceruri...

Doamne de Înălțarea Ta...

În muntele cel sfânt privind...

Doamne, Apostolii, dacă Te-au văzut...

Slavă..., Și acum...,

Doamne, după ce ai plinit taina...

(Caută toate acestea mai departe, la Vecernia mare).

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile de la Litie, glasul 1:

(vezi mai departe).

Suindu-Te la ceruri de unde Te-ai și pogorât...

Stih: Toți credincioșii bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Suitu-Te-ai, Hristoase, la Părintele...

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Îngerii Tăi, Doamne...

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Născutu-Te-ai precum Însuși ai socotit...

(caută mai departe la Stihovna Vecerniei mari). **După:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și după Tatăl nostru...

TROPARUL, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru,

bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduința Sfântului Duh; încredințându-se ei prin binecuvântare că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

În mănăstiri, în timp ce se cântă troparul, preoții cadesc și ridică Sfântul Epitaf de pe Sfânta Masă și îl pun în locul unde stă de obicei.

Apoi ectenia scurtă și otpustul.

LA VECERNIA MARE

Nu se citește Catisma și nu se cântă Fericit bărbatul..., ci după Psalmul de seară și ectenia mare la: Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 10 și se cântă 5 stihiri idiomele, repetându-le; glasul al 6-lea.

Domnul S-a înălțat la ceruri ca să trimită lumii pe Mângâietorul. Cerurile au gătit scaunul Lui; norii suirea Lui. Îngerii se minunează văzând un om mai presus decât ei. Tatăl primește pe Acela pe Care Îl are în sânuri de-a pururea; Duhul Sfânt poruncește tuturor îngerilor Săi: Ridicați, căpetenii, porțile voastre! Toate neamurile bateți din palme, că S-a suit Hristos unde era mai înainte (de două ori).

Doamne, de Înălțarea Ta s-au mirat heruvimii, văzându-Te pe Tine, Dumnezeu, Care șezi pe dâșii, suindu-Te pe nori; și Te slăvim pe Tine, că bună este mila Ta, slavă Ție (de două ori).

În muntele cel sfânt privind înălțarea Ta, Hristoase, Cel ce ești strălucirea slavei Tatălui, laudăm chipul feței Tale cel luminat; ne

închinăm patimilor Tale; cinstim Învierea, slăvind mărită Înălțarea Ta; miluiește-ne pe noi (de două ori).

Doamne, când Te-au văzut Apostolii înălțându-Te pe nori, Dătătorule de viață, Hristoase, s-au umplut de întristare; și cu suspinuri și cu lacrimi plângând, ziceau: Stăpâne, nu ne lăsa orfani pe noi, robii Tăi, pe care din milostivire ne-ai iubit, ca un îndurat; ci trimite, precum ne-ai făgăduit, pe Preasfântul Tău Duh, să lumineze sufletele noastre (de două ori).

Doamne, după ce ai plinit taina iconomiei, luând pe Ucenicii Tăi în Muntele Măslinilor, Te-ai înălțat; și iată, tăria cerului ai străbătut, Cel ce pentru mine Te-ai smerit după chipul meu, și Te-ai suit acolo de unde nu Te-ai despărțit. Trimite pe Preasfântul Tău Duh, Cel ce luminează sufletele noastre (de două ori).

Slavă... Și acum..., același glas:

De sânurile părintești nedespărțindu-Te, Preadulce Iisuse, și cu cei de pe pământ laolaltă viețuind, ca un om, astăzi Te-ai înălțat întru slavă de pe Muntele Măslinilor; și cu milostivire înălțând firea noastră cea căzută, ai pus-o să șadă împreună cu Tatăl. Pentru aceasta, cetele cerești ale celor fără de trupuri, de minune spăimântându-se, cu frică se mirau și, de cutremur fiind cuprinse, preamăreau iubirea Ta de oameni. Cu care și noi, cei de pe pământ, preaslăvind cu cântări pogorârea

Ta la noi și Înălțarea de la noi, ne rugăm, zicând: Cel ce la Înălțarea Ta ai umplut de bucurie nemărginită pe Ucenicii Tăi și pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, învrednicește-ne și pe noi, pentru rugăciunile lor, bucuriei aleșilor Tăi, pentru mare mila Ta.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei și

PAREMIILE

Citire din Proorocia lui Isaia:

(Cap. II, vers. 2-3).

Acestea zice Domnul: Fi-va în vremurile de pe urmă, că muntele casei Domnului va fi întărit peste vârful muntelui și se va ridica pe deasupra dealurilor. Și toate popoarele vor curge într-acolo. Multe popoare vor veni și vor zice: «Veniți să ne suim în muntele Domnului, în casa Dumnezeului lui Iacob, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe cărările Sale!».

Citire din Proorocia lui Isaia:

(cap. LXII, 10-LXIII, 1-3 și 7-9).

Acestea zice Domnul: Intrați, intrați pe porți! Gătiți cale poporului, gătiți, gătiți-i drum, curățiți-l de pietre, înălțați un steag peste neamuri. Iată, Domnul vestește acestea până la marginea pământului. Ziceți fiicei Sionului: «Mântuitorul tău vine! El vine cu plata, și răsplătirile merg înaintea Lui!». Și ei se vor chema: «Popor sfânt, răscumpărați ai Domnului»,

și ție ți se va zice: «Căutată», «Cetate nepărăsită!». Cine este Cel ce vine împurpurat, cu veșmintele Sale mai roșii decât ale celui ce culege la vie, cu podoabă în îmbrăcămintea Lui și mândru de belșugul Lui? – «Eu sunt Acela al Cărui cuvânt este dreptatea și puternic este să răscumpere!». Pentru ce ai îmbrăcămintea roșie și veșmântul Tău este roșu ca al celui care calcă în teasc? «Singur am călcat în teasc și dintre popoare nimeni nu era cu Mine; și am călcat întru mânia Mea, i-am strivit întru întărătarea Mea, încât sângele lor a țâșnit pe veșmântul Meu, și Mi-am pătat toate hainele Mele». Pomeni-voi îndurările Domnului, faptele Lui minunate, după tot ce a făcut Domnul pentru noi și pentru marea bunătate pe care El ne-a mărturisit-o în milostivirea Sa și după mulțimea milelor Sale. Și a zis: «Cu adevărat ei sunt poporul Meu, fii care nu vor fi necredincioși». Și El le-a fost izbăvitor în toate strâmtorările lor. Și n-a fost un trimis și nici un înger, ci fața Lui i-a salvat. Întru iubirea Lui și întru îndurarea Lui, El i-a răscumpărat, i-a ridicat și i-a purtat în toată vremea de demult».

Citire din Proorocia lui Zaharia:

(Cap. XIV, 1, 4, 8-11).

Acestea zice Domnul: Iată, vine ziua Domnului și în vremea aceea se vor sprijini picioarele Lui pe

Muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, la răsărit. Iar în ziua aceea vor izvorî din Ierusalim ape vii: jumătate se vor îndrepta către marea cea de la răsărit, iar cealaltă jumătate către marea cea de la apus. Și va fi așa și vara și iarna. Și va fi Domnul împărat peste tot pământul; în vremea aceea va fi Domnul unul singur și tot așa și numele Său unul singur. Țara întreagă va fi prefăcută în câmpie, de la Gheba și până la Rimon, spre miazăzi de Ierusalim. Și Ierusalimul va fi înălțat și va fi locuit pe locul unde se află el, de la poarta lui Veniamin și până la locul porții dintâi, adică până la poarta din colț, și de la turnul lui Hananeel până la teascurile regelui. Și vor locui în el, și nu va mai fi acolo blestem, ci Ierusalimul va fi locuit în siguranță».

LA LITIE

Se pun Stihirile idiomele, glasul 1.

Suindu-Te la ceruri, de unde Te-ai și pogorât, nu ne lăsa pe noi orfani, Doamne! Să vină Duhul Tău, aducând pace lumii; arată fiilor oamenilor lucrările puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni!

Suitu-Te-ai, Hristoase, la Părintele Tău, Cel fără de început, Cel ce nu Te-ai despărțit de sânurile Lui cele nemărginite; și Puterile cerești au cântat fără schimbare lauda cea întreit sfântă; că și după întrupare Te-au cunoscut pe Tine, Doamne, ca pe Fiul, Cel Unul-Născut din Tatăl. Cu mulțimea îndurărilor Tale, miluiește-ne pe noi!

Îngerii Tăi, Doamne, ziceau apostolilor: Bărbați galileeni, ce ați rămas privind la cer? Acesta, Care S-a înălțat de la voi la cer, este Hristos-Dumnezeu; Acesta va să vină iarăși, așa precum L-ați văzut pe Dânsul mergând la cer; slujiți-I Lui în sfințenie și în dreptate.

Glasul al 4-lea:

Când Te-ai suit pe Muntele Măslinilor, Hristoase, ca să împlinești bunăvoința Tatălui, îngerii cei din ceruri s-au spăimântat și cei de sub pământ s-au cutremurat; Ucenicii stăteau de față, cu bucurie și cu cutremur, când le grăiai lor; iar norul, ca un tron pregătit, aștepta în față; cerul, deschizându-și porțile, strălucea în frumusețe; pământul își dădea la iveală ascunzișurile, ca să facă cunoscută pogorârea lui Adam și ridicarea lui din nou. Dar picioarele Tale se înălțau, ca ridicate de o mână nevăzută, iar gura mult binecuvânta, precum se auzea; norul Te ridica și cerul înăuntru Te-a primit. Acest mare și minunat lucru l-ai făcut, Doamne, spre mântuirea sufletelor noastre.

Firea lui Adam, care se pogorâse în laturile cele mai de jos ale pământului, Dumnezeule, înnoind-o întru Tine Însuși, o ai ridicat astăzi mai presus de toată stăpânirea și puterea; că deoarece ai iubit-o, ai așezat-o împreună cu Tine; și fiindu-Ți milă de ea, ai unit-o cu Tine; și unindu-Te cu ea, ai și pățimit împreună cu ea; dar

pățimind, ca Cel ce ești fără de patimă, o ai preaslăvit împreună cu Tine. Iar cei fără de trupuri ziceau: Cine este acest bărbat frumos? Că nu este numai om Cel ce Se arată, ci Dumnezeu și Om, cu amândouă firile. Pentru aceea, alți îngeri minunați, în haine albe, zburând în jurul Ucenicilor, grăiau: Bărbați galileeni, acest Iisus, Om și Dumnezeu, Care S-a dus de la voi, iarăși va să vină Dumnezeu și Om, Judecător al viilor și al morților, dăruind celor credincioși iertare de păcate și mare milă.

Când Te-ai înălțat în slavă, Hristoase Dumnezeule, pe când Ucenicii priveau, norii Te ridicau pe Tine cu trupul; porțile cerești s-au ridicat, ceata îngerilor cu veselie se bucura și Puterile cele mai de sus grăiau, zicând: Ridicați, căpetenii, porțile voastre și va intra Împăratul slavei. Iar Ucenicii spăimântându-se, ziceau: Nu Te despărți de noi, Bunule Păstor, ci trimite nouă pe Duhul Tău cel Preasfânt, Care să îndrumeze și să întărească sufletele noastre.

Slavă..., și acum..., **același glas.**

Doamne, taina cea din veac ascunsă neamurilor, plinind-o ca un Bun, ai venit cu Ucenicii Tăi în Muntele Măslinilor, având și pe ceea ce Te-a născut pe Tine, Făcătorul și Ziditorul tuturor. Că se cădea celei ce, ca o maică, la Patima Ta a suferit durere mai mult decât toți, să se îndulcească și de o bucurie covârșitoare, la

preaslăvirea trupului Tău; din care și noi împărtășindu-ne, prin suirea Ta la ceruri, Stăpâne, slăvim mila Ta cea mare, care s-a făcut spre noi.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile idiomele, glasul al 2-lea:

Născutu-Te-ai precum Însuși ai voit; arătatu-Te-ai, precum Însuși ai socotit; pățimit-ai cu trupul, Dumnezeul nostru; din morți ai înviat, călcând moartea; înălțatu-Te-ai în slavă, Cel ce pe toate le plinești; și ne-ai trimis pe dumnezeiescul Duh, ca să lăudăm și să slăvim Dumnezeirea Ta.

Stih: Toți credincioșii bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Înălțându-Te Tu, Hristoase, din Muntele Măslinilor, Puterile îngerești văzându-Te, grăiau unele către altele: Cine este Acesta? Și ziceau între dânsese: Acesta este Cel tare și puternic, Acesta este Cel nebiruit în războaie, Acesta este, cu adevărat, Împăratul slavei. Dar pentru ce sunt veșmintele Lui înroșite? Din Vosor vine, precât este după trup. Ci Însuși, ca un Dumnezeu, șezând de-a dreapta măririi, trimis-ai nouă pe Duhul Sfânt, ca să călăuzească și să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Înălțatu-Te-ai întru slavă, din Muntele Măslinilor, Hristoase Dumnezeule, înaintea Ucenicilor Tăi; și ai șezut de-a dreapta Tatălui, Cel ce pe toate le plinești cu Dum-

nezeirea; și le-ai trimis lor pe Duhul Sfânt, Care luminează și întărește și sfințește sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță, ca să ridice chipul cel căzut al lui Adam și să trimită pe Duhul cel Mângâietor, ca să sfințească sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru... (în urmă la Vecernia mică) (de trei ori).

Și binecuvântarea pâinilor.

Iar de nu este Priveghere, după: Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., și după Tatăl nostru..., se cântă troparul Praznicului o dată, și otpustul.

La Pavecerniță și la Miezonoptică se pun troparul și condacul Praznicului; iar Litia mică pentru morți nu se citește, ci Doamne miluiește..., (de 12 ori) și otpustul.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de trei ori).

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Îngerii mirându-se de suirea cea minunată și Ucenicii spăimântându-se de ridicarea cea înfricoșătoare, Te-ai înălțat cu slavă, ca un Dumnezeu, și porțile s-au deschis Ție, Mântuitorule. Pentru aceasta Puterile cerurilor se minunau, grăind: Slavă pogorării Tale, Mântuitorule! Slavă

împărăției Tale! Slavă Înălțării Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cuvântul, Cel mai-nainte de veci și fără de început, îndumnezeind în chip tainic firea omească, pe care a luat-o, astăzi S-a înălțat. Îngerii, mergând înainte, Îl arătau Apostolilor pe Dânsul, înălțându-Se la ceruri cu slavă multă; iar ei, închinându-se Lui, ziceau: Slavă lui Dumnezeu, Celui ce S-a înălțat.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După Polieleu se cântă Sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Pogorându-Te din cer la cele de pe pământ și împreună ridicând, ca un Dumnezeu, chipul lui Adam, care zăcea jos, în temnița iadului, l-ai ridicat la ceruri, Hristoase, cu Înălțarea Ta, și împreună-șezător pe scaunul Părintelui Tău l-ai făcut, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Stih: Toți credincioșii bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Toată suflarea... și Evanghelia Învierii (a treia de la Marcu).

Învierea lui Hristos... o dată și Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Apoi stih: Miluiește-ne Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește mulțimea fărădelegilor noastre.

Și se cântă această Stihiră idiomelă, glasul al 6-lea:

Astăzi, Puterile cele de sus văzând firea noastră în ceruri, mirându-se de chipul cel minunat al suirii, nu pricepeau, zicând unele către altele: Cine este Acesta Care vine? Dar văzând pe Stăpânul lor cel adevărat, au poruncit să se ridice porțile cerești. Cu care împreună Te laudăm neîncetat pe Tine, Cel ce iarăși vei veni de acolo cu trupul, ca un Judecător al tuturor și Dumnezeu Atotputernic.

La Canoane se cântă două Canoane ale Înălțării; la cel dintâi se pun irmoasele pe 8 și la al doilea pe 6.

CANONUL întâi

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Cântarea 1, glasul al 5-lea:

Irmosul:

Mântuitorului Dumnezeu, Celui ce a călăuzit pe iudei «prin mare, cu picioarele neudate, «și a înecat pe Faraon, cu toată «oastea, Aceluia singur să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Lui Hristos, Celui ce S-a înălțat cu slavă pe umerii Heruvimilor, și pe noi ne-a pus să ședem cu El de-a dreapta Tatălui, toate popoarele să-I cântăm cântare de biruință, că S-a preaslăvit.

Pe Hristos, Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, cetele îngerilor văzându-L cu trupul între cele de sus, se mirau și cu un glas Îi cântau cântare de biruință.

Lui Dumnezeu Celui ce S-a arătat în Muntele Sinai și lui Moise, văzătorul de Dumnezeu, i-a dat Legea. Celui ce S-a înălțat cu trupul din Muntele Măslinilor, Aceluia cu toții să-I cântăm, că S-a preaslăvit.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Maica lui Dumnezeu, roagă neîncetat pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine și din sânurile Părintelui nu S-a depărtat, să mântuiască de toată primejdia pe cei ce i-a zidit.

Al doilea Canon

Alcătuire a lui Iosif al Tesalonicului.

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmos: Deschide-voi gura mea...

Înviat-ai a treia zi, Cel ce din fire ești fără de moarte, și «Te-ai arătat celor unsprezece și «tuturor Ucenicilor, și Te-ai suit, «Hristoase, la Tatăl, de nor fiind «purtat, Făcătorule a toate».

David, cel de Dumnezeu însuflat, psălmuind, grăiește în chip foarte lămurit: Suiu-S-a Domnul la cele cerești întru strigare și în

glas de trâmbiță, și la Părintele, Începătorul luminilor, a venit.

Slavă...

Lumea cea îmbătrânită în multe păcate, înnoind-o cu Patima și cu Învierea Ta, Doamne, Te-ai suit, purtat fiind de nor, la cele cerești. Slavă Slavei Tale!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Stăpânul tuturor L-ai născut, stăpână cu totul fără prihană, pe Cel ce a suferit patimă de bună voie și S-a suit la Părintele Său, pe Care nu L-a părăsit nici când a luat trup.

Catavasi:

Cu dumnezeiescul nor fiind «acoperit gângavul, a cuvântat «despre Legea cea scrisă de «Dumnezeu. Că scuturând tina de «pe ochii minții, vede pe Cel ce este «și se luminează în cunoașterea «Duhului, laudând cu dumnezeiești cântări».

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întărește mintea mea, «ca să laud și să slăvesc Înălțarea «Ta cea mântuitoare».

Suitu-Te-ai la Tatăl, Dătătorule de viață, Hristoase, și ne-ai înălțat pe noi, Iubitorule de oameni, cu negrăită milostivirea Ta.

Cetele îngerilor, Mântuitorule, văzând firea omenească suindu-se împreună cu Tine, mirându-se, neîncetat Te laudau pe Tine.

Cetele îngerilor se spăimântau Hristoase, văzându-Te pe Tine înălțându-Te cu trupul, și laudau sfântă Înălțarea Ta.

Firea omenească, cea căzută prin stricăciune o ai ridicat, Hristoase, și cu suirea Ta ai înălțat-o, și împreună cu Tine pe noi ne-ai preaslăvit.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Roagă neîncetat, curată, pe Cel ce a ieșit din coapsele tale, ca să izbăvească, din înșelăciunea diavolului, pe cei ce te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu.

Al doilea Canon

Irmos: Pe ai tăi cântăreți...

Puterile cele de jos ziceau celor de sus: Ridicați porțile cerești, că iată a venit Hristos, Împăratul și Domnul, trup pământesc purtând!

Căutând, Hristoase, pe Adam cel amăgit de înșelăciunea șarpeului, când Te-ai îmbrăcat într-însul, Te-ai suit și ai șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce ești împreună pe scaun șezător, laudându-Te îngerii.

Slavă...

Pământul prăznuiește și dănuiește, și cerul se bucură astăzi de înălțarea Făcătorului fapturii, Cel ce cu voia Sa a unit, învederat, pe cele despărțite.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Biruitorul morții, pe unul Dumnezeu, Cel fără de moarte, Fecioară Maică

preacurată, pe Acela roagă-L pururea să omoare patimile cele ce mă omoară pe mine, și să mă mântuiască.

Catavasie:

Rupt-a legăturile pântecelui «celui sterp, și ocară cea greu de «răbdat a celei bine roditoare, «numai rugăciunea proorociței «Ana de demult, a celei purtătoare «de duhul umilit, către cel Atot-«puternic și Dumnezeu cunoș-«tințelor».

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Suindu-Te pe norii cerurilor și lăsând pace celor de pe pământ, Te-ai înălțat și ai șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce ești de o ființă cu Dânsul și cu Duhul; că, deși Te-ai arătat în trup, ai rămas neschimbat. Pentru aceasta aștepti plinirea vremii, ca, venind pe pământ, să judeci toată lumea. Dreptule Judecător, Doamne, îndură-Te spre sufletele noastre, dăruind iertare de greșeli robilor Tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

Slavă... Și acum..., **tot aceasta.**

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, glasul puterii Crucii Tale, că raiul «s-a deschis printr-însa, și am «grăit: Slavă puterii Tale, «Doamne!».

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Împărate al îngerilor, ca să ne trimiți nouă pe Mângâietorul de la Tatăl.

Pentru aceasta grăim: Slavă Înălțării Tale, Hristoase!

Când S-a suit Mântuitorul, cu trupul, la Tatăl, s-au mirat de Dânsul oștile îngerilor și au grăit: Slavă Înălțării Tale, Hristoase!

Puterile îngerilor grăiau către cele mai de sus: Ridicați porțile, lui Hristos, Împăratului nostru; pe Care Îl lăudăm împreună cu Tatăl și cu Duhul.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioara a născut și cele ale maicilor nu le-a cunoscut, ci Maică este, și fecioară a rămas; pe care lăudând-o, grăim: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Al doilea Canon

Irmos: Cel ce șade întru slavă...

Iisus, Dătătorul de viață, luând pe cei pe care i-a iubit, S-a suit în Muntele Măslinilor și i-a binecuvântat; și pe nor, fiind purtat, la sânurile Tatălui a ajuns, pe care nicicum nu le-a părăsit.

Toată lumea cea văzută și cea nevăzută prăznuiește cu bucurie; îngerii și credincioșii saltă, lăudând neîncetat Înălțarea Celui care S-a unit cu noi, prin întrupare, pentru bunătate.

Slavă...

Zdrobind stăpânirea morții, ca un Domn fără de moarte, ai dăruit tuturor nemurire, Iubitorule de oameni; și Te-ai înălțat întru slavă, privind la Tine cinstitii Tăi Ucenici, Iisuse Atotputernice.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Fericit este pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană; că pe Cel ce a deșertat în chip minunat pântecul iadului, te-ai învrednicit a-L primi în chip de negrăit întru tine; pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Catavasi:

Împărate al împăraților, Unule «dintr-Unul singur, Cuvinte, Cel «ce ai ieșit din Tatăl cel nepri-
«nuit, pe Cel întocmai puternic,
«Duhul Tău cel adevărat, Apos-
«tolilor L-ai trimis, ca un Făcător
«de bine, celor ce cântau: Slavă
«puterii Tale, Doamne!».

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Întâmpinându-Te de diminea-
ță, grăim către Tine, Doamne:
«Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești
«Dumnezeul nostru, afară de Tine
«pe altul nu știm».

Umplând toate de veselie, Mi-
lostive, la Puterile cele de sus cu
trupul Te-ai întors.

Puterile îngerilor, văzându-Te
pe Tine înălțându-Te, grăiau: Ridi-
cați porțile, Împăratului nostru!

Apostolii, văzând pe Mântui-
torul înălțându-Se, cu cutremur
grăiau: Slavă Ție, Împăratului
nostru!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară după naștere, te lău-
dăm pe tine, Născătoare de Dum-

nezeu; că tu ai născut lumii cu
trup, pe Dumnezeu-Cuvântul.

Al doilea Canon

Irmos: Spăimântatu-s-au toate...

Omorând moartea cu moar-
tea Ta, Doamne, luând pe
cei ce i-ai iubit, Te-ai suit în
muntele cel sfânt al Măslinilor și
de acolo Te-ai ridicat la Părintele
Tău, Hristoase, de nori fiind purtat.

Minunată este Nașterea Ta,
minunată este Învierea Ta, minu-
nată și înfricoșătoare este și dum-
nezeiasca Ta Înălțare din munte,
Dătătorule de viață! Pe care închi-
puind-o Ilie, în car cu foc s-a suit,
lăudându-Te pe Tine, Iubitorule
de oameni.

Slavă...

Îngerii grăiau către apostolii
care priveau: Bărbați galileeni,
pentru ce vă mirați de Înălțarea
Dătătorului de viață, Hristos?
Acesta va veni iarăși pe pământ, să
judece toată lumea, ca un prea
drept Judecător.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Păzindu-te pe tine fecioară ne-
întinată și după naștere, Năs-
cătoare de Dumnezeu, Se suie
Hristos la Tatăl, pe Care nu L-a
părăsit, măcar că a luat din tine
trup înțelegător și însuflețit, pen-
tru mila cea negrăită.

Catavasi:

O, fii cu chipuri luminate ai
«Bisericii! Primiți curățire izbă-
«vitoare de păcate, roua Duhului
«cea de foc însuflată. Că acum a

ieșit lege din Sion, harul Duhului, Cel în chip de limbi de foc».

Cântarea a 6-a:

Irmos:

Înconjuratu-m-a adâncul, mormânt s-a făcut mie chitul; iar «eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni, și dreapta Ta m-a «mântuit, Doamne!».

Bucuratu-s-au apostolii de nădejdea Duhului, văzând astăzi pe Făcătorul ridicându-Se în înălțime, și cu frică au grăit: Slavă Înălțării Tale!

Au stat înainte îngerii, Hristoase, grăind ucenicilor Tăi: Așa precum ați văzut pe Hristos suindu-Se cu trupul, tot așa va să vină iarăși, ca un drept Judecător al tuturor.

Când Te-au văzut pe Tine Puterile cerești, Mântuitorul nostru, cu trupul ridicându-Te în înălțime, grăiau, zicând: Mare este, Stăpâne, iubirea Ta de oameni!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Rug nears și munte, scară însuflețită și poartă cerească, după vrednicie te slăvim pe tine, Marie prealăudată, podoaba dreptcredincioșilor.

Al doilea Canon

Irmos: Înțelepții de Dumnezeu...

Să ne picure de sus norii Sbucurie netrecătoare! Că Hristos, pe nor fiind purtat ca pe heruvimi, la Părintele Său se suie astăzi.

Arătându-Te în înfățișarea trupului, pe cele mai înainte despărțite le-ai adunat într-una, Iubitorule de oameni; și Te-ai înălțat, Îndurate, la cele cerești, privindu-Te ucenicii Tăi.

Slavă...

Pentru ce sunt înroșite hainele Celui ce S-a unit cu trupul cel materialnic?, ziceau Sfinții Îngeri, văzând pe Hristos purtând dumnezeieștile semne ale cinstitei Patimi.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Lăudăm, Fecioară, zămislirea; mărim și negrăită nașterea ta, prin care ne-am izbăvit, curată, din stricăciune și din răutate și din temnița cea întunecată a iadului.

Catavasie:

Curățire și mântuire, Stăpâne «Hristoase, ne-ai strălucit nouă «din Fecioara, ca, precum din pân-tecele fiarei celei din mare pe «proorocul Iona, întreg l-ai scos, «așa să scoți din stricăciune pe «Adam cel căzut, cu tot neamul».

CONDAC, glasul al 6-lea:

Podobia însăși.

Plinind rânduiala cea pentru noi, și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, de unde nicidecum nu Te-ai despărțit, ci ai rămas nedepărtat, grăind celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

ICOS

Pe cele pământești pe pământ lăsându-le și pe cele din țărână dându-le țărâni, veniți să ne trezim și să ne ridicăm ochii și cugetele la înălțime; să ne înălțăm, noi muritorii, privirile împreună cu simțirile spre porțile cerești; în Muntele Măslinilor să ne închipuim că suntem și că privim la Izbăvitorul, Cel purtat pe nor; că de acolo S-a suit Domnul la ceruri, și acolo Iubitorul de dăruire a împărțit daruri Apostolilor Săi, mângâindu-i și întărindu-i pe dânșii ca un Părinte, povățuindu-i ca pe niște fii și zicând către dânșii: Nu Mă voi despărți de voi; Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră!

SINAXAR

ÎN JOIA ÎNĂLȚĂRII

În această zi, în Joia săptămânii a șasea după Paști, prăznuim Înălțarea Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Încă de pe când Mântuitorul se afla împreună cu Ucenicii, mai înainte de Patimă, le făgăduise venirea Preasfântului Duh, zicând: «E de folos să Mă duc; că de nu Mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni». Și iarăși: «Când va veni Acela, vă va învăța pe voi tot adevărul». De aceea, după Învierea cea din morți, arătându-Se lor timp de patruzeci de zile, nu neconținut, ci din când în când, mâncând și bând laolaltă cu ei și înfățișându-le și mai lămurit Învierea, în cea din urmă zi, făgăduindu-le multe despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu, le-a poruncit lor să nu se depărteze de Ierusalim, ci să rămână acolo, așteptând venirea Preasfântului Duh, trebuind să fie botezați și în Duhul, căci mai înainte nu fuseseră botezați decât numai în apă, de Ioan. Deci le-a poruncit lor să rămână în Ierusalim, ca acolo să se întărească mai întâi propovăduirea Evangheliei,

ca nu cumva depărtându-se în locuri străine să poată fi cu ușurință defăimați; și pentru că trebuia să se pregătească acolo ca niște ostași, cu armele Duhului, și așa să pornească la luptă, pentru propovăduirea Evangheliei.

Iar când a sosit vremea Înălțării, Mântuitorul i-a dus cu Sine pe Muntele Măslinilor (numit așa fiindcă erau mulți măslini sădiți pe el) și le-a grăit lor despre propovăduirea Lui până la marginea lumii, cum și despre viitoarea Lui împărăție, cea necuprinsă cu mintea, deoarece vedea că și ei vor să-L întrebe despre cele ce trebuiau să facă. Și de față fiind acolo și Maica Sa, a trimis înaintea lor îngerii, ca să le arate suirea la cer. Și, pe când ei priveau, un nor L-a ridicat din mijlocul lor, purtându-L în sus. Și astfel, înconjurat de îngerii trimiși înaintea Lui, care se întreceau unii pe alții să ridice porțile cerurilor și care erau uimiți de roșeața de sânge a trupului Lui, S-a înălțat și a șezut de-a dreapta Tatălui, îndumnezeind trupul, prin care, stricându-se vrajba cea de demult, am fost împăcați cu Dumnezeu, și făcându-L, îndrăznesc a zice, asemenea Tatălui. Iar niște îngerii, în chip de bărbați, au stat înaintea Apostolilor, zicând: Bărbați galileeni, ce stați de vă mirați, uitându-vă spre cer? Acest Iisus Dumnezeu, pe Care Îl vedeți cu trup, așa va veni iarăși, cu trup adică, dar nu ca mai-nainte, în sărăcie și tăcere, ci înconjurat de îngerii, cu slavă mare, precum Îl vedeți acum.

Atunci Apostolii, încetând de a mai privi, s-au întors din Muntele Măslinilor. Acest munte este foarte aproape de Ierusalim, cam la două mii patru sute de pași; adică la un drum de sâmbătă. Căci Moise orânduise în Lege ca numai atâția pași să se facă sâmbăta; de altfel, chiar Cortul Mărturiei era departe de tabăra iudeilor, în pustie, numai cu atâția pași. De aceea li se îngăduia să meargă sâmbăta acolo, spre a se închina; dar o călătorie mai lungă nu le era îngăduită. Din această pricină drumul acesta era numit calea sâmbetei. Pornind de aici, unii cred chiar că Înălțarea lui Hristos s-ar fi întâmplat sâmbăta, ceea ce însă nu este sigur.

Apostolii, întorcându-se în Ierusalim, s-au urcat în foisorul cel de sus, în care se adunau ei împreună cu femeile mironosițe și cu Maica Cuvântului, petrecând în post, rugăciune și cerere, așteptând venirea Preasfântului Duh, potrivit făgăduinței.

Cel ce Te-ai înălțat în slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi! Amin.

Cântarea a 7-a:**Irmosul:**

Cel ce ai mântuit în cuptorul cel cu foc pe tinerii cei ce «înălțau cântare, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!».

Cel ce Te-ai înălțat pe nor de lumină și ai mântuit lumea, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Pe umeri ridicând, Mântuitorule, firea cea rătăcită și înălțându-Te, o ai adus la Dumnezeu și Tatăl.

Cel ce Te-ai suit cu trupul la Părintele cel fără de trup, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Firea noastră cea omorâtă prin păcat ridicând-o, ai dus-o la însuși Părintele Tău, Mântuitorule.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce Te-ai născut din Fecioara, pe care ai făcut-o să fie Născătoare de Dumnezeu, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Al doilea Canon**Irmos:** N-au slujit făpturii...

Pe Tine, Doamne, Care ești lumină, un nor luminos Te-a ridicat, înălțându-Te de pe pământ, mai presus de cuget; și cetele cerești Te-au laudat împreună cu Apostolii, zicând: Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Să batem toți din palme, bucurându-ne de înălțarea lui Hristos și veseli să cântăm: Suitu-S-a Dom-

nul în glas de trâmbiță, și a șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce este împreună pe scaun șezător în veci.

Slavă...

Marele Moise, psălmuind odinioară, grăia: Să se închine îngerii cerești lui Hristos, Celui ce Se înălță, ca unui Împărat al tuturor; Căruia-I cântăm: Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

O, minune uimitoare! Cum ai încăput, ceea ce ești de Dumnezeu cu har dăruită, pe Dumnezeu cel neîncăput, Care cu trupul a sărăcit și S-a înălțat astăzi cu slavă multă la cele cerești și pe oameni i-a înviat?

Catavasie:

Cu un glas a răsunit viersul «organelor, spre a cinsti pe idolul «cel făcut din aur și neînsuflețit. «Iar harul cel purtător de lumină «al Mângâietorului ne îndeamnă «cu evlavie să grăim: Treime una, «deopotrivă puternică și fără de «început, bine ești cuvântată».

Cântarea a 8-a:**Irmosul:**

Pe Fiul și Dumnezeu, Cel ce S-a născut din Tatăl mai «înainte de veci și în anii cei mai de «pe urmă S-a întrupat din Maică- «Fecioară, preoți laudați-L, po- «poare preaînălțați-L întru toți «vecii!».

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce în două firi la ceruri S-a

înălțat cu slavă, și este împreună cu Tatăl șezător, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii!

Pe Tine, Cel ce ai izbăvit făptura din robia idolească, și ai înfățișat-o slobodă înaintea Părintelui Tău, Mântuitorule, Te lăudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii!

Pe Cel care cu pogorârea Sa a biruit pe potrivnicul, și cu suirea Sa a înălțat pe om, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus de heruvimi te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, curată, purtând în pântecul tău pe Cel ce șade pe dâșii; pe Care noi oamenii, împreună cu cei fără de trupuri, Îl preaslăvim întru toți vecii!

Al doilea Canon

Irmos: Pe tinerii cei curați...

Arătat-u-s-au Apostolilor îngerii la Înălțare și ziceau: Ce stați de priviți, mirându-vă? Acesta, Care Se suie la cele cerești, va să vină iarăși pe pământ, să judece pe oameni, fiind singur Judecător.

Să dăm mărire lui Dumnezeu și într-un glas de laudă să-I grăim, să cântăm, să dănuim și să batem din palme: Suiu-S-a Dumnezeul nostru de pe pământ la ceruri, îngerii și arhanghelii lăudându-L pe Dânsul ca pe Stăpânul și Făcătorul tuturor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Fost-a ridicată mai presus de îngerii firea noastră cea căzută de demult, și pe scaunul cel dumnezeiesc, mai presus de cuget a fost așezată. Veniți să prăznuim și să cântăm: Pe Domnul lăudați-L făpturile Lui și-L preaînălțați întru toți vecii!

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Iată Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, prădând cu Crucea Sa moartea, a înviat a treia zi și arătându-Se Ucenicilor Săi, S-a suit la cele cerești; Aceluia și ție închinându-ne, vă lăudăm și vă slăvim întru toți vecii!

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Dezleagă legăturile și răcorește «văpaia, chipul cel în trei străluciri «al dumnezeieștii Stăpâniri. Tine-«rii cântă și toată făptura cea «zidită binecuvintează pe unul «Mântuitorul și a toate Ziditorul, «ca pe un Făcător de bine».

La Cântarea a noua nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Tine, Maica lui Dumnezeu, care mai presus de cuget și «de cuvânt ai născut în chip de «negrăit sub ani pe Cel fără de «ani, credincioșii, cu un gând, te «mărim».

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a înălțat de pe pământ la cer.

Pe Tine, Izbăvitorul lumii, Hristos-Dumnezeu, văzându-Te Apostolii înălțându-Te dumnezeiește, cu frică săltând, Te măreau.

Trupul Tău cel îndumnezeit, Hristoase, văzându-l îngerii întru înălțime, îl arătau unii altora, zicând: Cu adevărat, Acesta este Dumnezeul nostru.

Cetele celor fără de trupuri văzându-Te pe Tine, Hristoase Dumnezeule, suindu-Te pe nori, strigau: Ridicați porțile, Împăratului slavei!

Pe Tine Te mărim, Cel ce Te-ai pogorât până la cele mai de jos ale pământului și ai mântuit pe om și cu suirea Ta l-ai înălțat.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu; că văzând astăzi pe cel ce L-ai născut, înălțându-Se de pe pământ, împreună cu îngerii L-ai mărit.

Al doilea Canon

Irmos: Tot neamul creștinesc...

Stih: Îngerii văzând suirea Stăpânului s-au mirat, cum S-a ridicat cu slavă de pe pământ la cele de sus.

O, darurile cele mai presus de pricepere! O, taină înfricoșătoare! Că Cel ce stăpânește toate, suindu-Se de pe pământ la cele cerești, a trimis ucenicilor pe

Duhul Sfânt, Care a luminat mintea lor și cu harul i-a făcut ca de foc.

Spus-a Domnul cetei ucenicilor: Voi să stați în Ierusalim și Eu vă voi trimite vouă alt Mângâietor, Care șade pe scaun împreună cu Tatăl, și este cinstit deopotrivă cu Mine, pe Care Mă vedeți înălțându-Mă și pe nor luminos fiind purtat.

Fost-a ridicată, cu strălucire, mai presus de ceruri, mărirea Celui ce S-a smerit în trup, iar cu șederea cea împreună cu Tatăl a fost cinstită firea noastră cea căzută. Să prăznuim și cu un glas să cântăm cu toții și să batem din palme, bucurându-ne.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce a strălucit Lumină din Lumină, din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, a răsărit și toată întunecimea păgânătății a risipit, și pe cei ce dormeau în noapte i-a luminat. Pentru aceasta toți, după datorie, pe tine fără încetare te ferim în veci!

Catavasi:

Bucură-te, Împărăteasă-Maică, «lauda maicilor fecioare! Că toată «gura cea limpede bine-grăitoare, «vorbind, nu te poate cânta după «cuvință; și orice minte e neputincioasă să priceapă nașterea ta. «Pentru aceasta, cu un glas pe tine «te mărim».

LUMINÂNDA

Privind ucenicii la Tine, Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul șezând. Îngerii, înainte alergând, strigau: Ridicați porțile, ridicați! Că Împăratul S-a înălțat la slava cea începătoare de lumină (de trei ori).

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Îngerește să prăznuim noi, cei din lume, cântând cântare lui Dumnezeu, Celui ce Se poartă pe scaunul slavei: Sfânt ești, Părinte ceresc! Sfânt ești, Cuvinte Cel împreună-veșnic! Sfânt ești și Duhule Preasfinte (de două ori).

Căpeteniile îngerilor privind cu mintea Înălțarea cea minunată, Mântuitorule, nedumerindu-se, ziceau unii către alții: Ce privești este aceasta? Căci Cel ce Se vede este om la chip, dar ca un Dumnezeu Se suie cu trupul mai presus de ceruri.

Galileenii privind la Tine, Cuvinte, înălțându-Te din Muntele Măslinilor cu trupul, auzeau pe îngeri grăind către dâșii: Ce stați privind? Acesta va să vină iarăși cu trupul, așa precum L-ați văzut.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Născutu-Te-ai precum Însuși ai voit; arătat-Te-ai, precum Însuși ai socotit; pățimit-ai cu trupul, Dumnezeul nostru; din morți ai înviat, călcând moartea; înălțatu-Te-ai întru slavă, Cel ce pe toate le

plinești; și ne-ai trimis pe dumnezeiescul Duh, ca să laudăm și să slăvim Dumnezeirea Ta.

Doxologia mare și otpustul.

LA LITURGHIE

Se cântă ANTIFOANELE

Antifonul 1, glasul al 2-lea,

Psalmul 46:

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi!

Stihuri:

Că Domnul este preainalt, înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.

Supusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre.

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Slavă..., Și acum..., Pentru rugăciunile...,

Antifonul al 2-lea, Psalmul 47.

Stih: Mare este Domnul și laudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat întru slavă, pe noi cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Stihuri:

Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea Împăratului celui mare.

Dumnezeu în palatele ei se cunoaște, când o apără pe ea.

Că iată împărații s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

Slavă... Și acum...

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu..

Antifonul al 3-lea,

Psalmul 48:

Stih: Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând ucenicilor, cu făgăduința Sântului Duh; încredințându-se ei, prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Stihuri:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Pleca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.

VOHOD cu Evanghelia

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat întru slavă...

Apoi troparul:

Înălțatu-Te-ai întru slavă...

Slavă..., Și acum..., **Condacul.**

Plinind rânduiala cea pentru noi, și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, de unde nicidecum nu Te-ai despărțit, ci ai rămas nedepărtat, grăind celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Prochimenul Apostolului, glasul al 7-lea:

Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul să strălucească slava Ta.

Stih: Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cânta-voi și voi lăuda slava Ta.

Apostolul, din Faptele Apostolilor: Cuvântul cel dintâi am făcut, o, Teofile...

Aliluia, glasul al 2-lea: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Evanghelia a 6-a a Învierii, de la Luca: În vremea aceea sculându-Se Iisus din morți, a stat în mijlocul Ucenicilor Săi...

Ca Axion se cântă irmosul: Pe tine, Maica lui Dumnezeu, cea mai presus de minte și de cuvânt... (aceasta se cântă până la odovania Praznicului).

CHINONICUL

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

În loc de: Văzut-am Lumina..., **se cântă troparul:** Înălțatu-Te-ai întru slavă...

La masă se face mângâiere mare fraților.

VINERI ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

Catismă nu se citește.

La: Doamne, strigat-am..., **se cântă șase Stihiri:** trei ale Praznicului și trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, idiomele; glasul 1.

Suindu-Te la ceruri, de unde Te-ai și pogorât, nu ne lăsa pe noi orfani, Doamne! Să vină Duhul Tău, aducând pace lumii; arată fiilor oamenilor lucrările puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni!

Suitu-Te-ai, Hristoase, la Părintele Tău cel fără de început, Cel ce nu Te-ai despărțit de sânurile Lui cele nemărginite; și Puterile cerești au cântat fără schimbare lauda cea întreit sfântă; că și după întrupare Te-au cunoscut pe Tine, Doamne, ca pe Fiul, Cel Unul-Născut din Tatăl. Cu mulțimea îndurărilor Tale, miluiește-ne pe noi!

Îngerii Tăi, Doamne, ziceau Apostolilor: Bărbați galileeni, ce ați rămas privind la cer? Acesta, Care S-a înălțat de la voi la cer, este Hristos-Dumnezeu; Acesta va să vină iarăși așa precum L-ați văzut pe Dânsul mergând la cer; slujiți-Lui în sfințenie și în dreptate.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri:

Slavă..., Și acum..., a **Praznicului,**
glasul al 2-lea:

Născutu-Te-ai precum Însuși ai voit; arătat-Te-ai precum Însuși ai socotit; pățimit-ai cu trupul, Dumnezeu nostru; din morți ai înviat, călcând moartea; înălțatu-Te-ai întru slavă, Cel ce pe toate le plinești; și ne-ai trimis pe dumnezeiescul Duh, ca să lăudăm și să slăvim Dumnezeirea Ta.

Vohod, Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru, în cer și pe pământ, toate câte a vrut a făcut.

Stihurile, Psalmul 113:

Stih: La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov dintr-un popor barbar.

Dumnezeul nostru în cer...

Stih: Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

Dumnezeul nostru în cer...

Stih: Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?

Dumnezeul nostru în cer...

Și iarăși citețul:

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ...

Strana:

...toate câte a vrut, a făcut.

Apoi ectenia: Să zicem toți..., Învrednicește-ne, Doamne...; Să plinim rugăciunile noastre...

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihurile, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Zis-a Cel ce pe toate le plinește, către Ucenici, suindu-Se în Muntele Măslinilor: Apropiatu-s-a, o, prietenii Mei, vremea înălțării; mergând, învățați pe păgâni cuvântul pe care l-ați auzit din graiul Meu. Apoi S-a înălțat în slavă, ca într-un car; pentru aceea, Apostolii cu cutremur s-au spăimântat.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Când călătoreai împreună cu Maica Ta și cu Ucenicii spre Betania, Hristoase, Ți-ai înălțat mâinile Tale spre a-i binecuvânta; și după ce i-ai binecuvântat pe dânșii, îndată un nor de lumină Te-a răpit de la ochii lor. Atunci Te-ai înălțat în slavă și Te-ai arătat cu adevărat șezând de-a dreapta Tatălui, împreună cu Dânsul fiind închinat.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu într-o strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Veniți, credincioșilor, să ne suim împreună pe muntele cel înalt al Măslinilor, și acolo, ca și Apostolii, împreună ajungând și spre înălțime ridicându-ne inimile și cugetele, să vedem pe Domnul, acum, suindu-Se la ceruri. Pentru aceasta și noi, cu mulțumită, bucurându-ne, să cântăm: Slavă Înălțării Tale, mult-Milostive!

Slavă..., Și acum..., **glasul al 6-lea:**

În muntele cel sfânt privind la înălțarea Ta, Hristoase, Cel ce ești strălucirea slavei Tatălui, lăudăm chipul cel luminat al feței Tale, ne închinăm patimilor Tale, cinstim Învierea, slăvind mărită înălțarea Ta; miluiește-ne pe noi!

Troparul Praznicului: Înălțatu-Te-ai într-o slavă... **Otpustul.**

Slujba sfântului din Minei, ce se va întâmpla în ziua Praznicului Înălțării, se cântă la Pavcerniță.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Pe Muntele Măslinilor suindu-Te, Milostive Iisuse, de acolo Te-ai înălțat, un nor luminos ridicându-Te de pe pământ, văzând Ucenicii Tăi minune înfricoșătoare; iar în ceruri cei fără de trupuri strigau către oștile cele

mai de sus: Ridicați porțile, că Însuși Cel Puternic, biruind pe cel potrivnic, a venit la noi. Cu care împreună toată făptura Te laudă pe Tine, Împăratul și Dumnezeul tuturor.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Suindu-Te pe norii cerurilor și lăsând pace celor de pe pământ, Te-ai înălțat și ai șezut de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce ești de o ființă cu Dânsul și cu Duhul; că deși Te-ai arătat în trup, dar ai rămas neschimbat. Pentru aceasta, aștepti plinirea vremii ca, venind pe pământ, să judeci toată lumea. Dreptule Judecător, Doamne, îndură-Te spre sufletele noastre, dăruind iertare de greșeli robilor Tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

Slavă..., Și acum... **tot aceasta.**

Psalmul 50

Canoanele: al Praznicului cu irmoasele pe 8, glasul al 5-lea, și al Mineiului pe 4.

După Cântarea a treia se pun Condacul, Icosul și Sedelnele sfântului și ale Praznicului.

După Cântarea a șasea se pun Condacul și Icosul Praznicului.

Luminânda Praznicului

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se pun Stihurile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Minune nouă! Că firea ome-nească, cea unită cu Cuvântul, s-a

suit în ceruri, la Dumnezeu cel Atotputernic.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de veselie.

Strălucit-a ziua cea de bucurie și întru totul luminată a dumnezeieștii Înălțări la ceruri a Stăpânului, luminând toate.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Precum ai trimis Ucenicilor din înălțime pe Duhul Tău cel de o ființă cu Tine, trimite și credincioșilor Tăi harul Tău, Hristoase Mântuitorule!

Slavă..., Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Doamne, suindu-Te Tu acolo, de unde nu Te-ai despărțit, oștile îngerilor și ale tuturor celor fără de trupuri strigau cu bucurie către Puterile cele mai de sus: Ridicați, căpetenii, porțile voastre și va intra Împăratul slavei; că scaun de heruvimi Te-a ridicat pe Tine cu trupul; Doamne, slavă Ție!

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune din amândouă Canoanele Praznicului; Cântarea 1 cu irmosul pe 6.

SĂMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: trei ale Praznicului și trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Pătimit-ai ca un om, Cel ce ești fără de patimă după firea cea dumnezeiască, și ai înviat a treia zi, prădând moartea și împreună înviind pe toți cei căzuți; și Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, făgăduind că vei trimite Sfinților Tăi Apostoli pe Mângâietorul, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Pentru ce stați privind la cer?, ziceau îngerii, care păreau ca niște oameni, către Ucenicii Cuvântului; Acesta, pe Care Îl vedeți înălțându-Se pe nor luminos, În-suși va să vină, așa precum L-ați văzut, ca să judece lumea, precum a zis. Deci, mergând, faceți toate cele ce vi s-au spus vouă.

După Învierea Ta din mormânt, cea mai presus de pricepere, Atotputernice Doamne, luând pe cei ce i-ai iubit, i-ai dus până la Betania, Cuvinte; și, ajungând în Muntele Măslinilor, i-ai binecuvântat pe ei; și așa Te-ai înălțat, plecându-se Ție îngerii, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Se adaugă și trei Stihiri de la Minei.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Astăzi, Puterile cele de sus văzând firea noastră în ceruri, mirându-se de suirea cea în chip minunat, erau nedumerite, zicând una către alta: Cine este Acesta care vine? Dar văzând pe Stăpânul lor cel adevărat, au poruncit să se ridice porțile cerești. Cu care

împreună Te lăudăm neîncetat pe Tine, Cel ce iarăși vei veni de acolo cu trupul, ca un Judecător al tuturor și Dumnezeu Atotputernic.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Plinind, Bunule, bunăvoința Tatălui și împreunând pe cele de sus cu cele de jos, Te-ai înălțat întru slavă la cele de mai înainte.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Suitu-Te-ai la Părintele Tău, Îndurate, de unde nu Te-ai despărțit, și ai înălțat firea care zăcea jos, Stăpâne.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Nor luminos Te-a ridicat, Doamne, în înălțime și îngerii slujeau cu frică și cu cutremur dumnezeieștii Tale porunci.

Slavă..., Și acum..., glasul al 7-lea:

În Muntele Măslinilor ai venit, Cel ce miluiești neamul omenesc și un nor Te-a ridicat pe Tine de la ochii Ucenicilor Tăi, care tremurau pentru ceea ce vedeau, dar care se și bucurau de așteptarea Sfântului Duh; întru Care întărindu-ne, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Troparul Praznicului și otpustul.

LA UTRENIE

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Îngerii mirându-se de suirea cea minunată și Ucenicii spăimântându-se de ridicarea cea înfricoșătoare, Te-ai înălțat cu slavă, ca un Dumnezeu, și porțile s-au deschis Ție, Mântuitorule! Pentru aceasta, Puterile cerurilor se minunau, grăind: Slavă pogorării Tale, Mântuitorule! Slavă împărăției Tale! Slavă înălțării Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Iadul fiind prădat de Tine, Dăătorule de viață, și lumea luminându-se cu Învierea Ta, Te-ai înălțat cu slavă, Mântuitorule, Cel ce toate le cuprinzi cu mâna. Pentru aceasta, cu îngerii Te slăvim pe Tine, Atotțiitorule Doamne: Slavă înălțării Tale, Hristoase! Slavă împărăției Tale! Slavă milostivirii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Canoanele: al Praznicului pe glasul al 4-lea cu irmosele pe 8 și al Mineiului pe 4.

Condacul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se pun Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Nu voi lăsa orfani pe cei pe care i-am adunat, a grăit Domnul prietenilor Săi, ci voi trimite vouă pe Duhul cel Sfânt.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Îngerii grăiau către înțelepții Apostoli: O, bărbați galileeni! Așa precum Îl vedeți, El iarăși va să vină.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Coborātu-s-au Ucenicii Tăi, cu bucurie, din Muntele Măslinilor, Cuvinte, slăvind și lăudând dumnezeiasca Ta Înălțare.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Înălțatu-Te-ai de pe pământ la ceruri întru slavă, Cel ce pe toate le umpli cu Dumnezeirea; și de-a dreapta Tatălui ai șezut, Cel ce ești din început Dumnezeu-Cuvântul. Pentru aceasta, Puterile cerești, văzându-Te, cu frică grăit-au Apostolilor: La cine priviți, uitându-vă spre cer? Acesta, pe Care L-ați văzut, El Însuși va să vină iarăși cu slavă, să judece tot pământul și să răsplătească fiecăruia după faptele lui. Către Care să grăim: Cel ce ești necuprins, Doamne, slavă Ție!

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a treia, pe 6 din Canonul Praznicului, Chinonicul Praznicului.

DUMINICA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

A CELOR TREI SUTE OPTSPREZECE PĂRINȚI
DE LA SFÂNTUL ÎNTÂIUL SOBOR DIN NICEEA (325)

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii,
repetând pe cea dintâi, glasul al 6-lea.

Biruință având, Hristoase... (de
două ori).

Astăzi Hristos moartea călcând...

**De Tine, Doamne, Cel ce ești în
toată zidirea...**

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe trâmbițele Duhului...

(Acestea toate caută-le la Vecernia Mare).

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

**Cuvine-se cu adevărat să te
fericim pe tine, Născătoare de
Dumnezeu; că Făcătorul tuturor,
intrând în preacuratul tău pân-
tece, trup S-a făcut, nu schimbând
firea și nici sub nălucitoarea**

**iconomie arătându-Se, ci unin-
du-Se, după ipostas, cu trupul cel
luat din tine, însuflețit cu suflet
cuvântător, și Care Și-a luat ființă
din Sine Însuși; pentru care cu
bună credință în două firi arătate
Îl deosebim. Pe Acela roagă-L,
Cinstită Preasfântă, să ne trimită
nouă pace și mare milă.**

LA STIHOAVNĂ

Se pune Stihira Învierii, glasul al 6-lea:

**Învierea Ta, Hristoase, Mântui-
torule, îngerii o laudă în ceruri, și
pe noi pe pământ ne învrednicește
cu inimă curată să Te slăvim.**

Apoi aceste Stihiri ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul.

Dumnezeu cel mai presus de vremi, ieșind din dumnezeiescul tău pântece, Preacurată, a plinit, în vremile cele de pe urmă, ceea ce a făgăduit de demult, cu jurământ, strămoșului tău; căci cu adevărat a răsărit din tine Domnul, Cel ce ține cu palma marginile lumii. Pe Care fă-L milostiv și mie, în ceasul judecării, Fecioară Marie, ca să dobândească împărăția Lui, prin sporirea faptelor bune și prin omorârea patimilor.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Cu curăția cugetului a proorocit Isaia cu mult înainte despre tine, Fecioară, că vei naște pe Făcătorul a toată făptura, Cinstită Preacurată; că numai tu una te-ai arătat, din veac, cu totul fără prihană. Pentru aceasta mă rog ție: Curățește inima mea cea întinată, și mă arată, Fecioară, părtaș dumnezeieștii străluciri și stării celei de-a dreapta a Fiului tău, când va ședa, precum este scris, să judece toată lumea.

Stih: Feței tale se vor ruga credincioșii.

Prin nașterea ta s-a prevestit omorârea morții, că tu, Fecioară, ești locașul Vieții celei nestricăcioase. Pentru aceasta mă rog ție: Ridică-mă pe mine, cel ce zac printre sicriile iadului patimilor mele, și spre bucurie și viață po-

vățuiește-mă, Fecioară; și mă învrednicește spre fericita răsplătire a nestricăcioasei și dumnezeieștii bucurii, unde este desfătarea cea veșnică și unde este lumina cea neînserată.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Pomenirea de fiecare an...

Și acum...

Doamne, taina cea din veac...

(Caută-le mai departe, la Stihovna Vecerniei Mari)

Troparul Învierii, Slavă..., Și acum..., al Praznicului și otpustul.

LA VECERNIA MARE

Se citește sau se cântă: Fericit bărbatul..., catisma toată.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 10 și se cântă: trei Stihiri ale Învierii, trei ale Înălțării și patru ale Sfinților Părinți.

Stihirile Învierii, glasul al 6-lea:

Biruință purtând asupra iadului, Hristoase, pe Cruce ai fost suit, ca pe cei ce ședeau în întunericul morții să-i înviezi împreună cu Tine, Cel ce ești între morți slobod; Cel ce izvorăști viață din însăși lumina Ta, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi!

Astăzi Hristos, moartea călcând, a înviat precum a zis și bucurie lumii a dăruit; ca toți glăsuind cântarea, așa să zicem: Izvorule al vieții, Lumină neapropiată, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi!

De Tine, Doamne, Cel ce ești în toată zidirea, unde vom fugi noi,

păcătoşii? În cer? Însuţi locuieşti. În iad? Moartea ai zdrobit. În adâncurile mării? Acolo este mâna Ta, Stăpâne. La Tine scăpăm, înaintea Ta căzând, ne rugăm: Cel ce ai înviat din morţi, miluieşte-ne pe noi!

Stihirile Înălţării, glasul al 6-lea:

Domnul S-a înălţat la ceruri, ca să trimită lumii pe Mângâietorul. Cerurile au gătit scaunul Lui, norii, suirea Lui. Îngerii se minunează văzând om mai presus decât ei. Tatăl primeşte pe Acela, pe Care Îl are în sânuri de-a pururea; Duhul Sfânt porunceşte tuturor îngerilor Săi: Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre! Toate neamurile bateţi din palme, că S-a suit Hristos unde era mai înainte.

Doamne, de Înălţarea Ta s-au mirat heruvimii văzându-Te pe Tine, Dumnezeu, Care şezi pe dâşii, suindu-Te pe nori; şi Te slăvim pe Tine, că bună este mila Ta, slavă Ţie!

În muntele cel sfânt privind Înălţarea Ta, Hristoase, Cel ce eşti strălucirea slavei Tatălui, laudăm chipul cel de lumină al feţei Tale; ne închinăm patimilor Tale; cinstim Învierea, slăvind mărită Înălţarea Ta. Miluieşte-ne pe noi!

Stihirile Sfinţilor Părinţi, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Din pântece mai înainte de luceafăr Te-ai născut, din Tată fără de mamă, mai înainte de veci, măcar că Arie Te-a socotit pe Tine făptură, iar nu Dumnezeu, cu

neruşinare amestecându-Te pe Tine, Făcătorul, cu făpturile, agonisindu-şi, ca un nebun, văpaia focului veşnic. Dar soborul cel din Niceea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propovăduit pe Tine, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pe scaun şezător.

Cine a sfâşiat veşmântul Tău, Mântuitorule? Arie, ai zis, cel ce a despicat începătoria cea întocmai cinstită a Treimii în despărţiri. Acesta a tăgăduit că eşti Unul din Treime; el a învăţat pe Nestorie să nu spună: Născătoare de Dumnezeu. Dar soborul cel din Niceea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propovăduit pe Tine, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pe scaun şezător.

În prăpastia păcatului a căzut Arie, cel ce şi-a închis ochii să nu vadă lumina, şi cu undiţa cea dumnezeiască în măruntaie se zbate să-şi dea afară cu sila toată fiinţa şi sufletul, ca un alt Iuda făcându-se cu socotinţa şi cu purtarea. Dar soborul cel din Niceea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propovăduit pe Tine, Doamne, împreună cu Tatăl şi cu Duhul pe scaun şezător.

Arie cel fără minte a despicat începătoria cea una a Preasfintei Treimi, în trei fiinţe neasemănătoare şi străine. Pentru aceasta purtătorii de Dumnezeu Părinţi, adunându-se în grabă şi aprinşi fiind de râvnă, ca şi Ilie Tesviteanul, au tăiat cu sabia Duhului, precum Duhul le-a grăit lor, pe cel ce a învăţat blasfemia ruşinii.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Să lăudăm astăzi pe trâmbițele cele tainice ale Duhului, pe purtătorii de Dumnezeu Părinți, pe cei ce au cântat în mijlocul Bisericii cântare armonioasă de Teologie, pe Treimea cea una, neschimbată după ființă și după Dumnezeuire, pe biruitorii lui Arie și pe apărătorii ortodocșilor, care se roagă pururea Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Același din tine, ceea ce ești curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi; nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără amestecare, fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

V O H O D: Lumină lină...

Prochimenul zilei și îndată

P A R E M I I L E

Citire din cartea Facerii:
(XIV, 14-20)

Auzind Avram că Lot, rudenia sa, a fost luat în robie, a adunat oamenii săi de casă, trei sute optsprezece, și a urmărit pe vrăjmași până la Dan. Și năvălind asupra lor noaptea, el și oamenii săi i-au bătut și i-au alungat până la Hoba, care este în stânga Damascului. Și

au întors toată prada luată din Sodoma, au întors și pe Lot, rudenia sa, averea lui, femeile și oamenii. Și când se întorcea Avram, după înfrângerea lui Kedarlaomer și a regilor uniți cu acela, i-a ieșit înaintea regele Sodomei în valea Șave, care astăzi se cheamă Valea Regilor. Iar Melhisedec, regele Salemului, i-a adus pâine și vin. Melhisedec acesta era preotul Dumnezeului celui Preaînalt. Și a binecuvântat Melhisedec pe Avram și a zis: «Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeu cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului. Și binecuvântat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, Care a dat pe vrăjmașii tăi în mâinile tale!».

Citire din Deuteronom:
(I, 8-12 și 15-17)

Zis-a Moise către feciorii lui Israel: Iată, eu vă dau pământul acesta; mergeți și vă luați de moștenire pământul, pe care Domnul a făgăduit cu jurământ să-l dea părinților voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, lor și urmașilor lor. În vremea aceea v-am zis: Nu vă mai pot povățui singur; Domnul Dumnezeuul vostru v-a înmulțit și iată acum sunteți mulți la număr, ca stelele cerului. Domnul Dumnezeuul părinților voștri să vă înmulțească de o mie de ori mai mult decât sunteți acum și să vă binecuvinteze, cum v-a făgăduit El! Cum dar voi purta singur greutățile voastre și sarcinile voastre și neînțelegerile dintre voi? Și am luat dintre voi bărbați înțe-

lepti, pricepuți și încercați, și i-am pus povătuitori peste voi: căpetenii peste mii, peste sute, peste cincizeci, peste zeci și judecători peste semințiile voastre. În vremea aceea, am dat poruncă judecătorilor voștri și am zis: Să ascultați pe frații voștri și să judecați drept pricina ce ar avea un om atât cu fratele lui, cât și cu cel străin. Să nu părtiniți la judecată, ci să ascultați și pe cel mare și pe cel mic. Să nu vă sfiți de fața omului, că judecata este a lui Dumnezeu.

Citare din Deuteronom:

(X, 14-21)

Zis-a Moise către feciorii lui Israel: Iată, al Domnului Dumnezeului tău este cerul și cerurile cerurilor, pământul și toate cele de pe el. Dar numai pe părinții tăi i-a primit Domnul și i-a iubit, și v-a ales pe voi, sămânța lor de după ei, din toate popoarele, cum vedeți astăzi. Deci să tăiați împrejur inima voastră și de acum înainte să nu mai fiți tari la cerbice; că Domnul Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor și Stăpânul stăpânilor, Dumnezeu mare și puternic și minunat, Care nu caută la față, nici nu ia mită; Care face dreptate orfanului și văduvei și iubește pe pribeag și-i dă pâine și hrană. Să iubiți și voi pe pribeag, că și voi ați fost pribegi în pământul Egiptului. De Domnul Dumnezeu tău să te temi, numai Lui să-I slujești, de El să te lipești și cu numele Lui să te juri. El este lauda ta și El este Dumnezeu tău,

Cel ce a făcut cu tine acele lucruri mari și groaznice pe care le-au văzut ochii tăi.

LA LITIE

Se pune Stihira Praznicului, glasul 1.

Suindu-Te la ceruri, de unde Te-ai și pogorât, nu ne lăsa pe noi orfani, Doamne; să vină Duhul Tău aducând pace lumii; arată fiilor omenești lucrările puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni.

Slavă..., a Părinților, glasul al 3-lea:

Păzitori credincioși ai apostoliceștilor predanii v-ați făcut, Sfinților Părinți; căci învățând cu dreaptă credință că Sfânta Treime este de o ființă, sobornicește ați zdrobit hulirea lui Arie; după care, și pe Macedonie vădindu-l luptător împotriva Duhului, ați osândit pe Nestorie, pe Eutihie și pe Dioscor, pe Sabelie și pe Sever cel fără de cap; de a căror rătăcire și noi fiind izbăviți, cereți să se păzească viața noastră neclintită în credință, rugămu-ne.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea:

Doamne, după ce ai plinit taina iconomiei, luând pe Ucenicii Tăi, în Muntele Măslinilor Te-ai înălțat; și iată, tăria cerului ai străbătut. Cel ce pentru mine ai sărăcit asemenea mie și Te-ai suit acolo, de unde nu Te-ai despărțit, trimite pe Preasfântul Tău Duh, să lumineze sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii, glasul al 6-lea:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri, și pe noi pe pământ ne învrednicește, cu inimă curată să Te slăvim.

Stih: Domnul a împărățit, în podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul cu putere și S-a încins.

Porțile cele de aramă zdrobindu-le și încuietorile iadului sfărâmandu-le, ca un Dumnezeu Atotputernic, neamul omenesc cel căzut l-ai înviat. Pentru aceasta, și noi, laudându-Te, cântăm: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Din stricăciunea cea de demult, vrând Hristos să ne îndrepteze, pe cruce a fost pironit și în groapă a fost pus; pe Care, Mironosițele femei cu lacrimi căutându-L, plângând, grăiau: Vai nouă, Mântuitorul tuturor! Cum ai primit a Te sălășlui în groapă? Iar voind să Te sălășluiești, cum ai fost furat? Cum ai fost mutat? Și ce loc a ascuns Trupul Tău cel de viață purtător? Ci, Stăpâne, precum ai făgăduit arată-Te nouă și fă să înceteze de la noi tânguirea cea cu lacrimi. Dar, plângând ele, îngerul a grăit către dânsule: Încetând voi plângerea, spuneți Apostolilor că a înviat Domnul, dăruind lumii curățire și mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Răstignindu-Te, precum ai voit, Hristoase, și moartea cu îngroaparea Ta prădând, a treia zi ai înviat cu slavă, ca un Dumnezeu, dăruind lumii viață fără de sfârșit și mare milă.

Slavă..., a Părinților, glasul al 4-lea:

Pomenirea de fiecare an a purtătorilor de Dumnezeu Părinți, adunați din toată lumea în strălucita cetate a Niceei, adunarea drept-credincioșilor bine cinstitori, cu credință astăzi să o prăznuim. Căci aceștia au nimicit cu bună gândire învățătura cea nelegiuită a ticălosului Arie și l-am alungat sobornicește din Biserica a toată lumea; și au învățat pe toți să mărturisească lămurit că Fiul lui Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl, împreună veșnic și mai înainte de veci, lăsând în scris aceasta, cu grijă și cu evlavie, în Simbolul credinței. Pentru aceasta și noi, următori dumnezeieștilor lor învățături, crezând cu tărie, ne închinăm Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt, Treimii celei de o ființă, întru o Dumnezeire.

Și acum..., a Praznicului, același glas.

Doamne, taina cea din veci și de neamuri ascunsă, plinind-o ca un Bun, ai venit cu Ucenicii Tăi în Muntele Măslinilor, având și pe ceea ce Te-a născut pe Tine, Făcătorul și Ziditorul tuturor. Că se cădea ca ceea ce ca o maică la pătimirea Ta a suferit durere mai mult decât toți, să se îndulcească și

de o bucurie covârșitoare, la preaslăvirea trupului Tău; din care și noi împărtășindu-ne, la suirea Ta la ceruri, Stăpâne, slăvim mila Ta cea mare, care s-a făcut spre noi.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., și, după Tatăl nostru..., de este Litie, se cântă troparul Părinților de două ori și al Praznicului o dată. Și binecuvântarea pâinilor.

Iar nefiind priveghere, se cântă troparul Învierii, glasul al 6-lea:

Puterile îngerești la mormântul Tău și străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând prea curatul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul. Întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

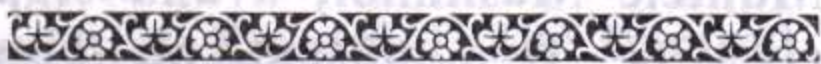
Slavă..., al Sfinților Părinți, glasul al 8-lea:

Preaslăvit ești Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai așezat pe Părinții noștri luminători pe pământ, și printr-înșii pe noi toți la adevărata credință ne-ai îndreptat, mult-Îndurate, slavă Ție!

Și acum..., al Praznicului, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai în slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând Ucenicilor, cu făgăduința Sfântului Duh, încredințându-se ei prin binecuvântare că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul luminii.

La Miezonoptică se cântă Canonul Treimii din Octoih, glasul al 6-lea:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se pune troparul Învierii (de două ori), Slavă..., al Părinților, Și acum..., al Înălțării.

Cel După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 6-lea:

Mormântul deschis fiind și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși: Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea Învierii! Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Slavă...

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și, crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai pus Viața cea veșnică? Unde ai ascuns pe Cel de pe scaunul heruvimilor? Că cei ce-L străjuiau, de frică au amorțit. Sau pe Domnul meu dați-mi, sau cu mine grăiți: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pe Maica Ta o ai numit binecuvântată, venit-ai la patimă prin sfatul cel de bunăvoie; strălucit-ai pe cruce, vrând să cauți pe Adam, grăind îngerilor: Bucurați-vă împreună cu Mine, că s-a aflat drahma cea pierdută! Cel ce toate le-ai rânduit cu înțelepciune, slavă Ție!

După a doua Catismă se cântă Sedealna, același glas.

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrăjmașii Săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Slavă...

Prin moartea Ta cea de bună-voie am aflat viața cea fără de moarte, Atotputernice și Unule Mântuitor al tuturor; că Tu cu cinstită Învierea Ta pe toți i-ai chemat, Cel ce ai stricat biruința iadului și boldul morții.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce a fost pironit de voie pe Cruce și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeuul nostru, să se mântuiască sufletele noastre.

După Catisma a XVII-a: Fericiți cei fără prihană..., **se cântă Troparele Învierii:** Bine ești cuvântat, Doamne..., Soborul îngeresc...

Apoi

I P A C O I, glasul al 6-lea:

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmând, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult; și înviind din morți, ai izbăvit din stricăciune viața noastră.

ANTIFOANELE

glasul al 6-lea:

Antifonul 1:

La cer ochii mei ridic, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de bun folos Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

În Sfântul Duh este începutul a toată mântuirea; de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul al 2-lea:

De n-ar fi fost Domnul întru noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că cei ce biruiesc, de aicea se înalță.

Cu dinții lor să nu fie prins sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi izbăvi de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul al 3-lea:

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și pentru toți minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și tinde ceata dreptilor, ajutor având-Te pe Tine, Mântuitorule.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

PROCHIMEN

glasul al 6-lea:

Doamne, înalță puterea Ta, și vino ca să ne mântuiești pe noi.

Stih: Cela ce paști pe Israel, ia aminte.

Toată suflarea..., **Evanghelia Învierii, a 10-a, de la Ioan.**

Învierea lui Hristos văzând..., **Psalmul pe 50.**

CANOANELE

Al Învierii cu irmoasele pe 4, al Înălțării pe 4 și al Sfinților Părinți pe 6.

Canonul Învierii

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe «prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință».

Pe Cruce întinzându-Ți palmele, Bunule Iisuse, pe toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui; pentru aceasta, toți Îți cântăm cântare de biruință.

Cu frică, întocmai ca o roabă căreia i se poruncește, s-a apropiat moartea de Tine, Stăpânul vieții, prin care ne-ai dat nouă viață fără sfârșit și învierea.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Primind pe Ziditorul tău, precum Însuși a voit, Care S-a întrupat, fără sămânță, din pântecul tău, mai presus de cuget, curată, te-ai arătat cu adevărat Stăpâna fapturilor.

Canonul Înălțării

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Cântarea 1, glasul al 5-lea:

Irmos: Mântuitorului Dumnezeu...

Lui Hristos, Celui ce S-a înălțat cu slavă pe umerii heruvimilor, și pe noi ne-a pus să ședem cu El de-a dreapta Tatălui, toți credincioșii să-I cântăm cântare de biruință, că S-a preaslăvit.

Lui Dumnezeu, Celui ce S-a arătat în Muntele Sinai și a dat legea lui Moise, văzătorul de Dumnezeu, Celui ce S-a înălțat cu trupul de pe Muntele Măslinilor, Aceluia cu toții să-I cântăm, că S-a preaslăvit.

Pe Hristos, Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni, văzându-L cetele îngerilor cu trupul în cele de sus, se mirau și cu un glas Îi cântau cântare de biruință.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Maica lui Dumnezeu, roagă neîncetat pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine și de sânurile Părintelui nu S-a depărtat, să mântuiască de toată primejdia pe cei ce i-a zidit.

Canonul Sfinților Părinți

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat...

Pe preasfântul Sobor al Sfinților Părinți laudându-l, strigând mă rog Ție, Hristoase, să se păzească în mine preasfânta învățătură a hotărârilor lui.

Purtătorii de Dumnezeu Părinți, ca niște fulgere, adunându-se astăzi, Te-au mărturisit lămurit pe Tine, Hristoase, Fiu Unul-Născut, împreună fără de început și de o ființă cu Tatăl.

Slavă...

Slăviții împodobitori ai miresei Tale, Biserica, Hristoase, înfățișând limpede hotărârea cea de aur a credinței, au împodobit-o pe ea cu aceasta, ca și cu o podoabă strălucită.

Și acum..., **A Născătoarei de Dumnezeu:**

Împodobită cu dumnezeiasca slavă, Cinstita Împărăteasă stă înaintea Fiului său și Dumnezeu, cerând nouă mântuire sufletească.

Catavasi: Cu dumnezeiescul nor acoperit fiind gângavul... (**Caută la Praznicul Înălțării**).

Cântarea a 3-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Nu este Sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeu meu, «Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Văzând zidirea pe Dumnezeu răstignit cu trupul, se cutremura de frică; dar cu mâna cea atotțiitoare, a Celui ce a fost răstignit pentru noi, era ținută cu putere.

Moartea fiind zdrobită prin moarte, zace amărâtă fără suflare; căci nerăbdând năvala dumnezeiască a Vieții, cea mai înainte

puternică este omorâtă, și tuturor se dăruiește învierea.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Minunea dumnezeieștii tale nașteri, curată, covârșește toată rânduiala firii. Că ai zămislit în pântec pe Dumnezeu, mai presus de fire, și, născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul Înălțării

Irmos: Cu puterea Crucii Tale, Hristoase...

Suitu-Te-ai la Tatăl, Dătătorule de viață, Hristoase, și ne-ai înălțat pe noi, Iubitorule de oameni, cu negrăită milostivirea Ta.

Cetele îngerilor, văzând firea omenească suindu-se împreună cu Tine, Mântuitorule, mirându-se, neîncetat Te laudau pe Tine.

Se spăimântau cetele îngerești văzându-Te pe Tine, Hristoase, cu trup înălțându-Te, și laudau Sfântă Înălțarea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Roagă neîncetat, curată, pe Cel ce a ieșit din coapsele tale, ca să izbăvească din înșelăciunea diavolului, pe cei ce te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu.

Canonul Sfinților Părinți

Irmos: Nu este Sfânt ca Tine, Doamne...

Arie cel nebun adăugând păgânește, nelegiuitul, nașterii celei dumnezeiești curgere, pătimire și despărțire, este tăiat de la trupul Bisericii, cu sabia cea tăioasă a Părinților.

Ca odinioară dumnezeiescul Avraam, luptându-se toţi cinstiţii grăitori de Dumnezeu, vitejeşte au zdrobit pe vrăjmaşii Tăi cei nebuni, cu puterea Ta, Bunule.

Slavă...

Adunându-se soborul cel dintâi al ierarhilor Tăi, Mântuitorule, Te-a propovăduit pe Tine cu dreaptă credinţă, că Te-ai născut de o fiinţă cu Tatăl, Cel fără de început şi Făcător a toate.

Şi acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Nu poate cuvântul omenesc şi nici limba, a te lăuda după vrednicie pe tine, Fecioară; că din tine, Preacurată, a binevoit a Se întrupa fără de sămânţă, Hristos, Dătătorul de viaţă.

Catavasi: Rupt-ai legăturile pântecelui...

CONDACUL Înălţării, glasul al 6-lea:

Plinind rânduiala cea pentru noi şi pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru, nicidecum despărţindu-Te, ci rămânând nedepărtat şi zicând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

ICOS

Cele pământeşti pe pământ lăsându-le şi cele din ţărână, ţărânei dându-le, veniţi să ne trezim şi să ne ridicăm ochii şi gândurile la înălţime; să ne înălţăm privirile împreună şi simţirile spre porţile cereşti; să ne socotim a fi în Muntele Măslinilor şi să privim la Izbăvitorul purtat pe nor; că de

acolo Domnul la ceruri S-a suit; şi acolo Iubitorul de dăruire a împărţit daruri Apostolilor Săi, mângâindu-i şi întărindu-i pe dânşii, ca un Părinte, îndreptându-i ca pe nişte fii şi zicând către dânşii: Nu Mă voi despărţi de voi; Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

SEDEALNA Părinţilor, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Luminători prea străluciţi ai adevărului lui Hristos v-aţi arătat lumii pe pământ, după adevăr, Fericiţilor Părinţi, nimicind eresurile limbuţilor celor cu rău nume, şi stingând tulburările cele învăpăiate ale hulitorilor. Pentru aceasta, ca nişte ierarhi ai lui Hristos, rugaţi-vă să ne mântuim.

Slavă...

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce...

Astăzi strălucita cetate a niceenilor a chemat la sine de peste tot pământul trei sute optsprezece arhieriei, împotriva lui Arie, celui ce grăia blasfemii şi micşora pe Unul din Treime, Care este Fiu şi Cuvânt al lui Dumnezeu. Şi, pe acest Arie surpându-l, credinţa au întărit.

Şi acum..., **a Înălţării.**

Cel ce Te-ai suit la ceruri cu slavă şi ai şezut pe acelaşi scaun, de-a dreapta Tatălui, de Care nicidecum nu Te-ai despărţit, Iubitorule de oameni Hristoase, şi ai făgăduit a trimite pe Duhul Sfânt înţelepţilor Tăi Ucenici, luminând şi

gândurile noastre, dă-ne pricepere ca neîncetat să Te lăudăm, Stăpâne.

Cântarea a 4-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Cinstita Biserică, întru Domnul prăznuind, cu dumnezeiască cuviință cântă, grăind «din inimă curată: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul».

Înflorit-a pomul vieții celei adevărate, Hristoase, că Crucea s-a înfipt și, adăpată fiind cu sânge și cu apă, din coasta Ta cea prea curată, ne-a odrăslit nouă viață.

De acum șarpele nu-mi va mai pune înaintea în chip mincinos îndumnezeirea, că Hristos, Îndumnezeitorul firii omenești, mi-a deschis acum, fără de piedică, a vieții cărare.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat de negrăit și de neînțeles sunt pentru cei de pe pământ și din cer, tainele nașterii tale celei dumnezeiești, Născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară.

Canonul Înălțării

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul...

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Împărate al îngerilor, ca să ne trimiți nouă pe Mângâietorul de la Tatăl. Pentru aceasta strigăm: Slavă Înălțării Tale, Hristoase!

Când S-a suit Mântuitorul la Tatăl, cu trupul, s-au mirat de dânsul oștile îngerilor și au strigat: Slavă Înălțării Tale, Hristoase!

Puterile îngerilor au strigat către cele mai de sus: Ridicați porțile lui Hristos, Împăratului nostru, pe Care Îl lăudăm împreună cu Tatăl și cu Duhul.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioara a născut și cele ale maicilor nu le-a cunoscut; ci Maică este și fecioară a rămas; pe care lăudând-o, strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Sfinților Părinți

Arie, care a stricat dreapta credință, cu mintea sa cea nepricepută, este alungat, ca un mădular putred, din Biserică, prin hotărârile Părinților.

Luptându-Se ceata Părinților pentru Tine, Stăpâne, a înfrânt pe vrăjmașii Tăi, și Te-au slăvit pe Tine, de o ființă cu Tatăl și cu Duhul.

Slavă...

Mijlocitor ai fost între Dumnezeu și oameni, fiind Dumnezeu și Om, Hristoase. Pentru aceasta, cugetătorii de Dumnezeu, cunoscându-Te pe Tine, un Fiu în două firi Te-au propovăduit.

Și acum..., **A Născătoarei de Dumnezeu:**

Mort m-a vădit pe mine gustarea din pom; iar Pomul vieții din tine, Preacurată, arătându-Se, m-a înviat, și moștenitor desfătării raiului m-a făcut.

Catavasie: Împărate al împăraților...

Cântarea a 5-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, mă rog Ție, Bunule, «luminează sufletele celor ce «aleargă dis-de-dimineată la Tine «cu dragoste, ca să Te vadă pe «Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, «Cel ce ești Dumnezeu adevărat, «Care din negura greșalelor le «chemi».

Datu-mi-au acum loc heruvimii și sabia cea de foc a fugit de la mine, Stăpâne, văzându-Te pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce ești Dumnezeu adevărat, deschizând tâlharului cale în rai.

De acum nu mă mai tem de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase; că Tu, din marea milostivire, m-ai ridicat pe mine, cel uitat, din pământ la înălțimea nesticăciunii, prin învierea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe cei ce te mărturisesc, din suflet, pe tine Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-i, stăpâna cea bună a lumii; că pe tine te-am câștigat apărătoare nebiruită, ceea ce ești cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Înălțării

Irmos: Dis-de-dimineată grăim către Tine...

Umplând toate de veselie, Milostive, la Puterile cele de sus cu trupul Te-ai întors.

Puterile îngerilor, văzându-Te pe Tine înălțându-Te, strigau: Ridicați porțile Împăratului nostru.

Apostolii, văzând pe Mântuitorul înălțându-Se, cu cutremur strigau: Slavă Ție, Împăratului nostru.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară după naștere te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut lumii, cu trup, pe Dumnezeu-Cuvântul.

Canonul Sfinților Părinți

Irmos: Cu Dumnezeiască strălucire...

Frumoase sunt, cu adevărat, picioarele celor ce Te propovăduiesc pe Tine, Cel ce ești Pacea care covârșește toată mintea, a tuturor îngerilor și a oamenilor, Hristoase, și împacă lumea cu mulțimea păcii.

Dumnezeieștii Dascăli, cei împodobii după cuviință cu puterea preasfintei preoții, adunându-se, Te-au propovăduit pe Tine, Hristoase, Înțelepciune, Putere și Cuvânt ipostatic al Tatălui.

Slavă...

Cei ce ați adăpat Biserica cu undele curate ale apelor învățăturilor lui Hristos, vă desfățați acum la apele odihnei, bucurându-vă în veci.

Și acum..., **A Născătoarei de Dumnezeu:**

Făclie luminoasă, cunoscându-te pe tine, Preacurată, care oglindești tuturor pe Hristos, Soarele dreptății, ceea ce singură ești

Născătoare de Dumnezeu curată, cerem ocrotirea ta.

Catavasi: Curățire, dezlegătoare de greșeli...

Cântarea a 6-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin, alergând, strig Ție: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Mi-**lostive!**».

Când ai fost răstignit, Stăpâne, ai șters, cu piroanele Tale, blestemul cel ce era asupra noastră; iar cu sulița împuns fiind în coastă, rupând zapisul lui Adam, ai slobozit lumea.

Adam, prin înșelăciune poticnindu-se, s-a prăbușit în prăpastia iadului; iar Tu, Cel ce ești din fire Dumnezeu și milostiv, Te-ai pogorât în căutarea lui și, pe umeri purtându-l, împreună cu Tine l-ai înviat.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul, Ocârmuitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea nepotolită și cumplită, și dăruiește liniște inimii mele.

Canonul Înălțării

Irmos: Înconjuratu-m-a adâncul...

Săltat-au Apostolii prin nădejdea Duhului, văzând astăzi pe Făcătorul ridicându-Se în înălțime și cu frică au strigat: Slavă Înălțării Tale!

Au stat înainte îngerii, Hristoase, strigând Ucenicilor Tăi: Așa cum ați văzut pe Hristos suindu-Se cu trupul, tot așa va să vină iarăși, ca Judecător drept al tuturor.

Când Te-au văzut pe Tine Puterile cerești, Mântuitorul nostru, ridicându-Te în înălțime cu trupul, strigau, zicând: Mare este, Stăpâne, iubirea Ta de oameni!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Rug nears și munte, scară însuflețită și poartă cerească, după vrednicie te mărim pe tine, Marie preaslăvită, lauda dreptcredincioșilor!

Canonul Sfinților Părinți

Irmos: Marea vieții văzând-o...

Semănătorul de neghină, Arie, cel numit cu numele nebuniei, nu s-a putut ascunde de Pronia cea de negrăit; că râvnind lui Iuda, a crăpat vicleanul ca și acela.

Dumnezeiasca și cinstita adunare a Părinților, Te propovăduiește pe Tine, Stăpâne, Cel ce ești raza cea singură născută, strălucind din Ființa părintească, și Fiu născut mai înainte de toți vecii.

Slavă...

Pântecele din care a țâșnit șuvoiul cel tulbure și de nebăut al eresurilor celor nelegiuite a fost spart, precum se spune, cu plugul rugăciunii dumnezeieștilor preoți.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Moise, cel mare între prooroci, te-a proorocit în scris chivot și masă, sfeșnic și năstrapă, însemnând în chip tainic întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică Fecioară.

Catavasie: Curățire și mântuire...

CONDAC, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință; care purtând haina adevărului, cea țesută din Teologia cea de sus, drept învață și slăvește taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

ICOS

Să ascultăm Biserica lui Dumnezeu, care strigă cu înaltă glăsuire: Cel însetat să vină la Mine și să bea; paharul pe care-l țin Eu, este pahar al înțelepciunii; băutura lui am dres-o cu cuvântul adevărului, turnând nu din apa grăirii împotriva, ci dintr-a mărturisirii; din care bând Israel cel de acum vede pe Dumnezeu, grăind: Vedeți, că Eu Însumi sunt și nu Mă schimb; Eu sunt Dumnezeu întâi, Eu și după acestea și afară de Mine nu este altul nicidecum. Cei ce se împărtășesc din Acesta se vor sătura și vor lăuda taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

SINAXAR ÎN DUMINICA CELOR TREI SUTE OPTSPREZECE PURTĂTORI DE DUMNEZEU PĂRINŢI DIN NICEEA.

În această zi, duminica a șaptea după Paști, prăznuim întâiul sinod ecumenic, din Niceea, al celor trei sute optsprezece purtători de Dumnezeu Părinți.

Prăznuim sărbătoarea de azi din următoarea pricină: Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a îmbrăcat în trup și a adus la îndeplinire toată negrăita iconomie cea pentru noi, S-a întors iarăși la scaunul Părintesc. Sfinții voind, însă, a arăta că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut cu adevărat om și că S-a înălțat la ceruri om și Dumnezeu desăvârșit și S-a așezat de-a dreapta mării în cele înalte, și că acest sinod al Sfinților Părinți L-a propovăduit și L-a mărturisit pe Fiul de o ființă și de o întocmai cinstire cu Tatăl; pentru acest motiv, după slăvita Înălțare, au rânduit sărbătoarea de față, vrând oarecum și mai mare să facă adunarea atât de numeroasă a Părinților care au propovăduit pe Acela Care S-a înălțat cu trupul, Dumnezeu adevărat și om desăvârșit în trup.

Sinodul acesta a fost pe vremea lui Constantin cel Mare, în al douăzecilea an al domniei lui, după încetarea prigoanei creștine de către păgâni. Constantin a început a împărăți întâi la Roma, dar mai târziu, în anul 5838 de la facerea lumii, a zidit cetatea cea prea frumoasă care îi poartă numele. Tot atunci s-au început și cele privitoare la Arie. Acesta era originar din Libia și venise la Alexandria și fusese hirotonit diacon de Sfântul sfințitul Mucenic Petru al Alexandriei. Arie a început, însă, a huli împotriva Fiului lui Dumnezeu, bârfind cu glas tare că El ar fi făptură, născut din neființă, și că s-ar găsi departe de dumnezeiasca vrednicie, și că în chip greșit se numește Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu, împotrivindu-se, după cum credea el, nelegiuitului Sabelie, care zicea că Dumnezeirea este o singură persoană și un singur ipostas, care este când Tată, când Fiul, când Duh Sfânt. Arie, hulind în felul acesta, marele Petru l-a îndepărtat din preoție, văzând pe Hristos, pe Sfântul Jertfelnic, ca un prunc îmbrăcat în haine rupte, Care spunea că Arie este cel ce l-a rupt.

Venind Ahila arhiepiscop al Alexandriei, după Petru, a iertat din nou pe Arie, la făgăduința acestuia că se va îndrepta. Pe lângă

aceasta l-a hirotonit preot și l-a pus la școala din Alexandria. După moartea lui Ahila, a ajuns arhiepiscop Alexandru, care, aflând că Arie învață aceleași huliri, și încă și mai rele, l-a scos din Biserică, depunându-l prin sobor.

Teodoret spune că Arie mai învăța că firea lui Hristos ar fi schimbătoare; și tot el a născocit cel dintâi hulirea că Hristos ar fi luat asupra Sa un trup neînsuflețit și fără judecată. Este scris că Arie a înșelat pe mulți cu învățăturile lui nelegiuite și că a momit de partea lui pe Eusebiu al Nicomidiei, pe Paulin al Tirului, pe Eusebiu al Cezareei și pe alții. El a pornit împotriva lui Alexandru; iar Alexandru, făcând cunoscute în toată lumea învățăturile pline de hulire ale lui Arie și caterisirea lui, pe mulți i-a ridicat la împotrivire.

Deci, fiind tulburată Biserica și nearătând nimeni grijă și dragoste pentru biruința dogmei, marele Constantin a adunat la Niceea, din toate părțile lumii, pe cheltuiala statului, pe Părinții despre care este vorba, și chiar și el s-a dus acolo. Astfel, toți Părinții adunându-se și fiind chemat și împăratul, el a luat loc nu pe tron împărătesc, ci pe un scaun mai prejos de vrednicia lui. Și grăind ei despre cele ale lui Arie, l-au supus anatemei atât pe el, cât și pe toți cei ce gândeau la fel cu el. Iar Cuvântul lui Dumnezeu a fost mărturisit de Sfinții Părinți ca fiind de aceeași ființă și de aceeași cinstire și împreună fără de început cu Tatăl. Aceștia au alcătuit și Simbolul credinței, ducându-l până la articolul: «Cred și întru Duhul Sfânt...»; căci partea următoare va fi plinită de Sinodul al doilea ecumenic. Tot acel întâi Sinod a întărit pe lângă acestea și sărbătorirea Paștilor, arătând cum și când trebuie să-l săvârșim și că nu trebuie să-l sărbătorim odată cu iudeii, cum era obiceiul mai-nainte. Ei au întocmit și douăzeci de canoane pentru întărirea Bisericii. Iar marele și întocmai cu Apostolii împărat Constantin a întărit la sfârșit sfântul Simbol al credinței cu semnătura lui, făcută cu cerneală roșie.

Printre Părinții care au fost la Sinodul întâi ecumenic, două sute treizeci și doi erau arhieriei, iar optzeci și șase erau preoți, diaconi și călugări; adică, numărul celor ce au fost de față s-a ridicat la trei sute și optsprezece. Cei mai de frunte dintre aceștia trebuiau să fie: Silvestru, arhiepiscopul Romei, și Mitrofan al Constantinopolului, care era bolnav; ei au fost de față prin locuitori. Apoi Alexandru al Alexandriei, cu marele Ata-

nasie, care pe atunci era arhidiacon; Eustațiu al Antiohiei și Macarie al Ierusalimului; Osie, episcopul Cordobei; Pafnutie Mărturisitorul; izvorătorul de mir Nicolae și Spiridon al Trimitundei, care, învingând în discuție pe un filosof de acolo, l-a botezat, arătându-i Lumina cea în trei Străluciri.

Mutându-se la Dumnezeu doi părinți arhieriei în timpul sinodului, marele Constantin a pus în coșciugele lor, bine închise, așezămintele tocmită de Sfântul Sinod, care s-au aflat iscălite și întărite și de aceștia în cuvinte dumnezeiești ne-spuse.

La sfârșitul Sinodului s-a terminat de zidit și Constantinopolul. Atunci Constantin cel Mare a chemat pe toți acei sfinți bărbați, care, înconjurând cu toții cetatea și făcând rugăciuni pentru ea, au întărit-o din destul să fie împărăteasă a tuturor cetăților și au închinat-o, la sfatul împăratului, Maicii Cuvântului. După acestea, fiecare dintre Sfinții Părinți s-a întors la locul lui.

După ce marele Constantin s-a mutat către Domnul, și sceptrul împărăției era ținut de fiul său Constanțiu, Arie a venit la împărat, zicând că vrea să lase toate rătăcirile și să se unească cu Biserica lui Dumnezeu. Deci, scriindu-și hulele pe o tăbliță, și-a legat-o de gât și, ca și cum s-ar fi supus Sinodului, lovea cu mâna tăblița, zicând: Mă supun hotărârilor acestuia. Atunci împăratul a dat poruncă patriarhului Constantinopolului ca Arie să fie primit iarăși, negreșit, în sânul Bisericii. Și atunci, după moartea lui Alexandru, pe scaunul Alexandriei era Mitrofan, care, știind firea rea a lui Arie, stătea la îndoială și se ruga lui Dumnezeu să-i descopere dacă primirea lui Arie în sânul Bisericii este după voia cea dumnezeiască. Și sosind vremea ca Arie să slujească împreună cu el, rugăciunea lui s-a făcut și mai fierbinte. Iar Arie, mergând la biserică, undeva prin apropiere de stâlpul târgului, fiind cuprins de dureri de pânțec, a intrat într-o umblătoare obștească. Pedepsit fiind, toate mădularele cele dinlăuntru și le-a dat afară, pătimind aceeași sfâșiere ca și Iuda, pentru aceeași trădare a Cuvântului. Astfel, de vreme ce el a rupt pe Fiul lui Dumnezeu de ființa Tatălui, a fost și el sfâșiat, fiind găsit mai târziu mort. Și astfel a scăpat Biserica de pacostea aceluia.

Pentru rugăciunile celor trei sute optsprezece Părinți, purtători de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:**Canonul Învierii****Irmosul:**

Îngerul a făcut cuptorul umezit de roua cuvioșilor tineri; iar «pe caldei porunca lui Dumnezeu «arzându-i, a înduplecat pe tiran a «grăi: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri».

Îndurerat de Patima Ta, soarele în negură s-a îmbrăcat, și în plină zi lumina s-a întunecat peste tot pământul, Stăpâne, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

La pogorârea Ta, Hristoase, îmbrăcatu-s-au în lumină cele mai de jos; iar strămoșul, arătându-se plin de bucurie, dănuind sălta, grăind: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Prin tine, Maică Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea; că ai născut pe Dumnezeu, Făcătorul a toate, pe Care roagă-L, Preacurată, să trimită credincioșilor mare milă.

Canonul Înălțării

Irmos: Cel ce în cuptorul cu foc...

Cel ce Te-ai înălțat pe nor de lumină și ai mântuit lumea, bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Pe umeri ridicând, Mântuitoarele, firea cea rătăcită și înălțându-Te, o ai adus la Dumnezeu și Tatăl.

Cel ce Te-ai suit cu trupul la Părintele cel fără de trup, bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce Te-ai născut din Fecioara, pe care o ai făcut Născătoare de Dumnezeu, bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Canonul Sfinților Părinți

Irmos: Îngerul a făcut cuptorul...

Biruit-ați pe Arie cel cu numele nebuniei, care cumplit a înnebunit și grăia cuvinte nedrepte împotriva lui Dumnezeu Celui din înălțime; că n-a voit a zice Fiului: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Fiului tunetului asemănându-vă, Minunaților, cu gurile voastre cele în chipul focului, pe toți îi învățați să strige Cuvântului, Celui împreună fără de început cu Tatăl și împreună-șezător pe scaun: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Slavă...

Ca niște întraripați ați venit în ajutorul Cuvântului, de Dumnezeu fericiților; că de la marginile lumii, Duhul Sfânt v-a adunat pe voi să grăiți: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., **A Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe cei trei tineri cuptorul nu i-a ars, cu aceasta mai-nainte închipuind nașterea ta; că dumnezeiescul foc s-a sălășluit în tine, ne-

arzându-te, și pe toți i-a luminat să zică: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup!

Catavasie: Cu un glas au răsunit...

Cântarea a 8-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Din văpaie ai izvorât cuvioșilor rouă, iar jertfa dreptu-
«lui o ai ars cu apă; că toate le faci,
«Hristoase, numai cu voirea; pe
«Tine Te preaînălțăm întru toți
«vecii».

Pe poporul iudeilor, cel mai înainte ucigaș de prooroci, zavistia l-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, răstignindu-Te pe Tine pe cruce, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cămărilor cerești nu le-ai părăsit, Hristoase, și în iad pogorându-Te, ai sculat împreună cu Tine, pe tot omul care zăcea în stricăciune. Pentru aceasta Te preaînălțăm întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Din lumină ai zămislit pe Dătătorul de lumină, Cuvântul, și născându-L pe El negrăit, te-ai preaslăvit; că Duhul cel dumnezeiesc în tine, Fecioară, S-a sălășluit. Pentru aceasta te laudăm întru toți vecii.

Canonul Înălțării

Irmos: Pe Fiul și Dumnezeu...

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a înălțat cu amândouă firile la ceruri, în slavă, și

este împreună cu Tatăl șezător, preoților laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii!

Pe Tine, Cel ce ai izbăvit făptura din robia idolilor, și ai înfățișat-o slobodă înaintea Părintelui Tău, Te laudăm Mântuitorule, și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe Cel ce cu pogorârea Sa a zdrobit pe potrivnicul și cu suirea Sa a înălțat pe om, preoților laudați-L, popoarelor preaînălțați-L întru toți vecii!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus decât heruvimii te-ai arătat, Curată Născătoare de Dumnezeu, purtând în pântecul tău pe Cel ce șade pe dâșii; pe Care noi oamenii, împreună cu cei fără de trupuri, Îl preaslăvim întru toți vecii.

Canonul Sfinților Părinți

Irmos: Din văpaie cuvioșilor...

Luminându-se cu razele Dumnezeirii Tale, păstorii Tăi cei buni pe Tine Te-au mărturisit Făcător al tuturor și Domn; pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Soborul cel prea laudat al Păstorilor adunându-se acum, cu dumnezeiască însuflare teologhisind Treimea cea nezidită, învață pe toți să cânte: Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ierarhii, păstorii cei vrednici de laudă, luminează Biserica lui

Hristos, unii într-un loc, alții într-altul, cu frumusețe împodobind-o și preaînălțând pe Hristos în veci.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

În chip tainic Te-au văzut mainainte toți proorocii, prin semne minunate, că vei naște pe Cuvântul; că trup luând din tine, a ieșit din tine Dumnezeu și om; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Catavasi: Dezleagă legăturile și astâmpără văpaia...

Cântarea a 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor; «spre Care nu cutează a căuta «oștile îngerești; iar prin tine, «Preacurată, S-a arătat oamenilor «Cuvântul întrupat, pe Care mă-«rindu-L cu oștile cerești, pe tine te «fericim».

Neîmpărtășit patimilor ai rămas, Cuvinte al lui Dumnezeu, împreunându-Te în trup cu patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, pătimitor făcându-Te, Mântuitorul nostru; că Singur ești fără de patimă și Atotputernic.

Stricăciunea morții primind, neatins de stricăciune ai păzit trupul Tău; iar sufletul Tău, cel de viață făcător și dumnezeiesc, Stăpâne, nu a rămas în iad; ci ca din somn sculându-Te, împreună ne-ai ridicat pe noi.

A Treimii:

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul, Cel împreună fără de început, toți oamenii cu buze curate Îi slăvim și puterea cea negrăită și preaslăvită a Preasfântului Duh o cinstim; că Una este Treimea atotputernică și nedespărțită.

Canonul Înălțării

Irmos: Pe tine, Maica lui Dumnezeu...

Pe Tine, Izbăvitorul lumii, Hristoase Dumnezeule, văzându-Te, Apostolii înălțându-Te dumnezeiește, cu frică săltând, Te măreau.

Trupul Tău cel îndumnezeit văzându-L îngerii în înălțime, Hristoase, își făceau semn unii altora, zicând: Cu adevărat, Acesta este Dumnezeul nostru.

Văzându-Te pe Tine, Hristoase Dumnezeule, cetele celor fără de trupuri suindu-Te pe nori, strigau: Ridicați porțile Împăratului slavei!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu; că văzând astăzi pe cel ce L-ai născut, înălțându-Se de pe pământ, împreună cu îngerii Îl măreai.

Canonul Sfinților Părinți

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Cuvântul, Cel mai înainte de veci, Cel împreună cu Tatăl fără de început și împreună pe scaun șezător, aflându-vă pe voi ajutoare, v-a adunat, întrarmân-

du-vă cu puterea cea tare a Duhului; pe Care acum, Preasfinţilor, împreună cu oştile cereşti, pururea Îl slăviţi.

Pășunea ereziei celei cumplite a lui Arie ați îngrădit-o ca niște doctori ai sufletelor și ai trupurilor, punând înaintea tuturor sfântul Simbol al credinței; pe care acum noi avându-l, pururea slăvim pomenirea voastră, lucrătorilor de cele sfinte.

Slavă...

Hristoase, Cel ce ești lumină preacurată, izbăvește sufletul meu de negura patimilor, cu rugăciunile slujitorilor Tăi, Stăpâne, care acum Te-au propovăduit pe Tine fără de început, nezidit, Făcător a toate și Dumnezeu, împreună fără de început cu Tatăl.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Acum s-a dăruit morților înviere, prin nașterea ta cea neînțeleasă și de negrăit, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; că Viața, îmbrăcând trup din tine, a strălucit tuturor și tristețea morții în chip vădit a risipit.

Catavasi: Bucură-te, Împărăteasă Maică...

Apoi:

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru (de trei ori).

LUMINÂNDA Învierii, a 10-a

Marea Tiberiadei, pe Natanael și cu Petru, împreună cu fiii lui Zevedei, și cu alți doi și pe Toma i-a avut de demult la pescuire;

care, după porunca lui Hristos, de-a dreapta aruncând mreșile, au scos mulțime de pești; pe Care cunoscându-L Petru, a înotat către Dânsul; căroră, arătându-Se a treia oară, le-a arătat și pâine și pește pe cărbuni.

Slavă..., **a Părinților.**

Podobie: Femeile înțelegând...

Pomenirea dumnezeieștilor Părinți prăznuind astăzi, cu mijlocirile lor ne rugăm Ție, Preaîndurate: Izbăvește pe poporul Tău, Doamne, de toată vătămarea eresurilor și ne învrednicește pe toți să slăvim pe Tatăl, pe Cuvântul și pe Sfântul Duh.

Și acum..., **a Înălțării:**

Privind Ucenicii la Tine, Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul șezând. Îngerii, înainte alergând, strigau: Ridicați porțile, ridicați! Că Împăratul S-a înălțat la slava cea începătoare de lumină.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8; și se cântă patru Stihiri ale Învierii și patru ale Sfinților Părinți.

Stihirile Învierii, glasul al 6-lea:

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și în dânsa nădăjduind, pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Îngroparea Ta, Stăpâne, raiul a deschis neamului omenesc; și din stricăciune izbăvindu-ne, pe Tine, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Cu Tatăl și cu Duhul, pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; miluiește-ne pe noi.

A treia zi ai înviat din mormânt, Hristoase, precum este scris, și împreună ai sculat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta Te și slăvește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

**Stihirile Sfinților Părinți;
glasul al 6-lea:**

Podobie: Toată nădejdea...

Adunând toată știința sufletului, și împreună cu dumnezeiescul Duh cercetând, Sfinții Părinți au așternut în scris, cu litere dumnezeiești, fericitul și sfântul Simbol, în care, slăviții, preafericii și cu adevărat de Dumnezeu cugetătorii Părinți, urmând vădit învățăturile Apostolilor, ne învață foarte lămurit că Cuvântul este deopotrivă fără de început cu Tatăl și cu totul adevărat de aceeași ființă (de două ori**).**

Stih: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci.

Fericiții înainte-stătători ai evangheliceștilor dogme și ai învățaturii celei mai presus de fire, primind toată lumina duhovnicească a Sfântului Duh, au rostit din dumnezeiască însuflare, în cuvinte puține, dar cu mult înțeles, adevărul cel mai presus de fire, ca niște propovăduitori ai lui Hristos, luând de sus, în chip vădit, descoperirea lor, și, luminați fiind, au

așternut în scris hotărârea cea de la Dumnezeu învățată.

Stih: Adunați-I Lui pe cuviosii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.

Dumnezeieștii Păstori, ca niște slujitori cu totul credincioși ai lui Hristos și cunoscători preasfințiți ai dumnezeieștii propovăduiri, strângându-și toată iscusința lor păstorească și mânați fiind acum de o prea îndreptățită mânie, au alungat cu praștia Duhului pe lupii cei primejdioși și molipsitori, izgonind din staulul Bisericii pe cei ce căzuseră spre moarte și erau ca niște bolnavi fără vindecare.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

A lui Gheorghe Nicomidianul.

Ceata Sfinților Părinți, adunându-se de la marginile lumii, a dogmatizat o ființă și o fire a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și învățătura despre Dumnezeu o au predat lămurit Bisericii; pe care, lăudându-i cu credință, să-i fericim, zicând: O! dumnezeiască tabără, ostași grăitori de Dumnezeu ai oștii Domnului; luceferi mult luminători ai cerului duhovnicesc; turnurile cele de nesurpat ale Sionului celui tainic; florile raiului cele cu mireasma Mirului; gurile cele cu totul de aur ale Cuvântului; lauda Niceii, podoaba lumii, rugați-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum..., Preabinecuvântată ești..., **Doxologia mare, ecteniile și otpustul.**

Slavă... Și acum..., **Stihira Evangheliei a zecea, glasul al 6-lea:**

După pogorârea în iad și după învierea din morți, întristându-se ucenicii, precum li se cădea, pentru despărțirea de Tine, Hristoase, la pescuire s-au întors; și iarăși luntre și mreji, dar vânat nicidecum. Ci Tu, Mântuitorule, arătându-Te ca un stăpân al tuturor, ai poruncit să arunce mrejele de-a dreapta. Și s-a făcut cuvântul faptă îndată, și mulțime mare de pești și cină minunată gata pe pământ; din care împărtășindu-se atunci ucenicii Tăi, învrednicește-ne și pe noi să ne desfătăm acum cu gândul, Iubitorule de oameni, Doamne.

Ceasul întâi și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului, glasul al 6-lea:

Pomenește-mă, Dumnezeu, Mântuitorul meu, când vei veni în împărăția Ta, și mă mântuiește, ca un singur Iubitor de oameni.

Fiind Adam amăgit prin lemn, tot prin lemnul Crucii ai mântuit pe tâlharul cel ce striga: Pomenește-mă, Doamne, în împărăția Ta!

Porțile iadului și încuietorile zdrobindu-le, Dătătorule de viață, Mântuitorule, ai înviat pe toți cei ce grăiau: Slavă Învierii Tale!

Pomenește-mă, Cel ce moartea ai prădat cu îngroparea Ta, și cu Învierea Ta toate le-ai umplut de bucurie, ca un milostiv.

Se adaugă și din Canonul Praznicului, Cântarea a 3-a pe 4, și din al Sfinților Părinți, Cântarea a 6-a pe 4.

CHINONICUL:

Lăudați pe Domnul din ceruri. Amin.

Altul al Părinților

Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul! Dreptilor se cuvine laudă.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: trei ale Sfinților Părinți și trei de la Minei.

Stihirile Părinților, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Din pânțece mai înainte de luceafăr Te-ai născut, din Tată fără de mamă, mai înainte de veci, măcar că Arie Te-a socotit pe Tine făptură, iar nu Dumnezeu, cu nerușinare amestecându-Te pe Tine, Făcătorul, cu făpturile, agonisindu-și ca un nebun, văpaia focului veșnic. Dar soborul cel din Niceea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propovăduit pe Tine, Doamne, împreună cu Tatăl și cu Duhul pe scaun șezător.

Cine a sfâșiat veșmântul Tău, Mântuitorule? Arie, ai zis, cel ce a despocat începătoria cea întocmai cinstită a Treimii în despărțiri. Acesta a tăgăduit că ești Unul din

Treime; el a învățat pe Nestorie să nu spună: Născătoare de Dumnezeu. Dar soborul cel din Niceea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propovăduit pe Tine, Doamne, împreună cu Tatăl și cu Duhul pe scaun șezător.

În prăpastia păcatului a căzut Arie, cel ce și-a închis ochii să nu vadă lumina, și cu undița cea dumnezeiască în măruntaie, se zbate să-și dea afară cu sila toată ființa și sufletul, făcându-se ca un alt Iuda cu socotința și cu purtarea. Dar soborul cel din Niceea, Fiu al lui Dumnezeu Te-a propovăduit pe Tine, Doamne, împreună cu Tatăl și cu Duhul pe scaun șezător.

Se adaugă trei stihiri de la Minei.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Să lăudăm astăzi pe trâmbițele cele tainice ale Duhului, pe purtătorii de Dumnezeu Părinți, pe cei ce au cântat în mijlocul Bisericii cântare armonioasă de Teologie, pe Treimea cea una, neschimbată după ființă și după Dumnezeire, pe biruitorii lui Arie și pe apărătorii ortodocșilor, care se roagă pururea Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Și acum..., **același glas.**

În muntele cel sfânt privind Înălțarea Ta, Hristoase, Cel ce ești strălucirea slavei Tatălui, lăudăm chipul cel de lumină al feței Tale; ne închinăm patimilor Tale; cinștim Învierea, slăvind mărită Înălțarea Ta. Miluiește-ne pe noi.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile Părinților, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Adunând toată știința sufletului, și împreună cu dumnezeiescul Duh cercetând, Sfinții Părinți au așternut în scris cu litere dumnezeiești, fericitul și sfântul Simbol, în care slăviții, preafericii și cu adevărat de Dumnezeu cugetătorii Părinți, urmând vădit învățăturile Apostolilor, ne învață foarte lămurit că Cuvântul este deopotrivă fără de început cu Tatăl și cu totul adevărat de aceeași ființă.

Stih: Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul Părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci.

Fericii înainte-stătători ai evangheliceștilor dogme și ai învățaturii celei mai presus de fire, primind toată luminarea duhovnicească a Sfântului Duh, au rostit din dumnezeiască însuflare, în cuvinte puține dar cu mult înțeles, adevărul cel mai presus de fire, ca niște propovăduitori ai lui Hristos, luând de sus, în chip vădit, descoperirea lor și, luminați fiind, au așternut în scris hotărârea cea de la Dumnezeu învățată.

Stih: Adunați-I Lui pe Cuvioșii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.

Dumnezeieștii Păstori, ca niște slujitori cu totul credincioși ai lui Hristos și cunoscători preasfințiți ai dumnezeieștii propovăduiri, strângându-și toată iscusința lor cea păstorească și mânați fiind acum de o prea îndreptățită mâ-

nie, au alungat cu praștia Duhului pe lupii cei primejdioși și molipsitori, izgonind din staulul Bisericii, pe cei ce căzuseră spre moarte și erau ca niște bolnavi fără vindecare.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Păstori credincioși ai apostoliceștilor predanii v-ați făcut, Sfinților Părinți; căci învățând cu dreaptă credință că Sfânta Treime este de o ființă, sobornicește ați zdrobit hulirea lui Arie; după care, și pe Macedonie vădindu-l luptător împotriva Duhului, ați osândit pe Nestorie, pe Eutihie și pe Dioscor, pe Sabelie și pe Sever cel fără de cap; de a căror rătăcire și noi fiind izbăviți, cereți să se păzească viața noastră neclintită în credință, rugămu-ne.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea:

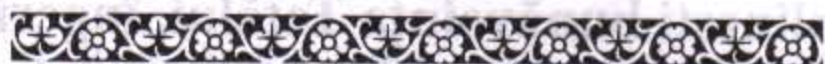
Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță, ca să ridice chipul cel căzut al lui Adam și să trimită pe Duhul cel Mângâietor, ca să sfințească sufletele noastre.

Troparul Sfinților Părinți, glasul al 8-lea:

Preaslăvit ești Hristoase Dumnezeul nostru...

Slavă..., al sfântului de la Minei. Și acum..., al Praznicului: Înălțatu-Te-ai întru slavă...

Și se odovăiește slujba Sfinților Părinți.

LA UTRENIE

Se cântă troparele cum s-au pus seara la Vecernie, cu deosebirea că troparul Sfinților Părinți se cântă de două ori.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Îngerii mirându-se de minunata suire și Ucenicii spăimântându-se de ridicarea cea înfricoșătoare, Te-ai înălțat cu slavă, ca un Dumnezeu, și porțile s-au deschis Ție, Mântuitorule. Pentru aceasta Puterile cerurilor se minunau, grăind: Slavă pogorârii Tale, Mântuitorule! Slavă împărăției Tale! Slavă înălțării Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După a doua catismă se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Iadul fiind prădat de Tine, Dătătorule de viață, și lumea luminându-se cu Învierea Ta, Te-ai înălțat cu slavă, Mântuitorule, Cel ce toate le cuprinzi cu mâna. Pentru aceasta, cu îngerii Te slăvim pe Tine, Atotțiitorule Doamne: Slavă înălțării Tale, Hristoase! Slavă împărăției Tale! Slavă milostivirii Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 4-lea, cu irmoasele pe 8, și al Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se cântă Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Împreună cu Ucenicii Cuvântului să ne suim, credincioșilor, la munții faptelor bune, ca să ne

învrednicim a vedea slava lui Hristos.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Mințile îngerești au rușinat în chip vădit adunarea maniheilor care se îndoiau, arătându-le limpede înălțarea lui Hristos cu trupul.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Cântă, Davide, cu alăuta, bucurându-te; că Hristos, înălțându-Se, întărește cu faptele cuvintele proorociei tale.

Slavă... Și acum..., **glasul al 2-lea:**

Înălțatu-Te-ai întru slavă, din Muntele Măslinilor, Hristoase Dumnezeule, înaintea Ucenicilor Tăi; și ai șezut de-a dreapta Tatălui, Cel ce pe toate le plinești cu Dumnezeirea; și le-ai trimis lor pe Duhul Sfânt, Care luminează și întărește și sfințește sufletele noastre.

Troparul sfântului și al Praznicului și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a 5-a pe 6, din Canonul Praznicului.

MĂRȚI ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: trei ale Praznicului și trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Pătimit-ai ca un om, Cel ce ești fără de patimă după firea cea dumnezeiască, și ai înviat a treia zi, prădând moartea și împreună înviind pe toți cei căzuți; și Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, făgăduind că vei trimite Sfinților Tăi Apostoli pe Mângâietorul, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Pentru ce stați privind la cer? ziceau îngerii, care păreau ca niște oameni, către Ucenicii Cuvântului. Acesta, pe Care Îl vedeți înălțându-Se pe nor luminos, Însuși va să vină, așa precum L-ați văzut, ca să judece lumea, precum a zis. Deci, mergând, faceți toate cele ce vi s-au spus vouă.

După Învierea Ta din mormânt, cea mai presus de pricepere, Atotputernice Doamne, luând pe cei ce i-ai iubit, i-ai dus până la Betania, Cuvinte; și, ajungând în Muntele Măslinilor, i-ai binecuvântat pe ei; și așa Te-ai înălțat, plecându-se Ție îngerii, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Se adaugă și de la Minei trei Stihiri.

Slavă... Și acum..., **glasul al 4-lea:**

Când Te-ai suit pe Muntele Măslinilor, Hristoase, ca să împlinești bunăvoința Tatălui, îngerii cei din ceruri s-au spăimântat, iar cei de sub pământ s-au cutremurat. Ucenicii stăteau de față, cu bucurie și cu cutremur, când le grăiai lor; iar norul, ca un tron

pregătit, aștepta în față; cerul, deschizându-și porțile, strălucea în frumusețe; pământul își dădea la iveală ascunzătorile, ca să facă cunoscută pogorârea lui Adam și ridicarea lui din nou. Dar picioarele Tale se înălțau, ca ridicate de o mână nevăzută, iar gura mult binecuvânta, precum se auzea; norul Te ridica și cerul Te-a primit înăuntru. Acest mare și minunat lucru l-ai făcut, Doamne, spre mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Plinind, Bunule, bunăvoința Tatălui și împreunând cele de sus cu cele de jos, Te-ai înălțat întru slavă la cele de mai înainte.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Suitu-Te-ai la Părintele Tău, Îndurate, de unde nu Te-ai despărțit, și ai înălțat firea care zăcea jos, Stăpâne.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Nor luminos Te-a ridicat, Doamne, în înălțime și îngerii slujeau cu frică și cu cutremur dumnezeieștii Tale porunci.

Slavă... Și acum..., glasul al 4-lea:

Firea lui Adam, care se pogorâse în laturile cele mai de jos ale pământului, înnoind-o întru Tine Însuși, Dumnezeule, o ai ridicat astăzi mai presus de toată stă-

pânirea și puterea; pentru că iubind-o, ai făcut-o să stea împreună cu Tine; și fiindu-Ți milă de ea, o ai unit cu Tine; și unindu-Te cu ea, ai și pățimit împreună cu ea; dar pătimind, ca Cel ce ești fără de patimă, împreună cu Tine, o ai preaslăvit. Iar cei fără de trupuri ziceau: Cine este acest bărbat frumos? Că nu este numai om Cel ce Se arată, ci Dumnezeu și Om, cu amândouă firile. De aceea, alți îngerii minunați în haine albe care zburau în jurul Ucenicilor, grăiau: Bărbați galileeni, Acest Iisus, Om și Dumnezeu, Care S-a dus de la voi, iarăși va să vină Dumnezeu și Om, Judecător al viilor și al morților, dăruind celor credincioși iertare de păcate și mare milă.

Troparul sfântului de la Minei și al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului de două ori, Slavă..., al sfântului, Și acum..., al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

De sus Te-ai pogorât pe pământ, Hristoase; și iarăși de pe pământ în înălțime Te-ai ridicat, la Părintele Tău, privind Ucenicii la suirea Ta. Deci, împreună cu dânșii prăznuind, laudăm Înălțarea Ta, Mântuitorule.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cuvântul cel mai înainte de veci și fără de început, îndumnezeind în chip tainic firea omenească, pe care a luat-o, astăzi S-a înălțat. Îngeri, mergând înainte, Îl arătau Apostolilor pe Dânsul înălțându-Se la ceruri cu slavă multă; iar ei, închinându-se Lui, ziceau: Slavă lui Dumnezeu, Celui ce S-a înălțat!

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

Canonul Praznicului, glasul al 5-lea, cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se cântă Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Nu voi lăsa orfani pe cei pe care i-am adunat, a grăit Domnul prietenilor Săi, ci voi trimite vouă pe Duhul cel Sfânt.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Îngerii grăiau către înțelepții Apostoli: O, bărbați galileeni! Așa precum Îl vedeți, El iarăși va să vină.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Coborâtu-s-au Ucenicii Tăi cu bucurie, din Muntele Măslinilor, Cuvinte, slăvind și laudând dumnezeiasca Ta Înălțare.

Slavă... Și acum..., glasul al 4-lea:

Când Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeule, pe când Ucenicii priveau, norii Te ridicau pe Tine cu trupul; porțile cerești s-au ridicat, ceata îngerilor cu veselie se bucura și Puterile cele mai de sus grăiau, zicând: Ridicați, căpetenii, porțile voastre, și va intra Împăratul slavei! Iar Ucenicii spăimântându-se, ziceau: Nu Te despărți de noi, Bunule Păstor, ci trimite nouă pe Duhul Tău cel Preasfânt, Care să îndrumeze și să întărească sufletele noastre.

LA LITURGHIE

Se pune la Fericiri Cântarea a 6-a din Canonul Înălțării.

**MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA
DUPĂ PAȘTI**

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: trei ale Praznicului și trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pe când dumnezeieștii Tăi Ucenici priveau, Te-ai înălțat la cele cerești și ai șezut de-a dreapta Părintelui, Cel ce ești nedespărțit de Dânsul, Fiule mai presus de ființă; și precum ai zis, ai

trimis pe Mângâietorul, Care pe înțelepții și de Dumnezeu grăitorii și sfinții Tăi Apostoli, care erau pământești, i-a făcut cerești.

Întrupatu-Te-ai din bunătate negrăită, Iisuse, și crucea și moartea de bună voie ai suferit, Cel ce ești fără de moarte; și iarăși a treia zi înviind din morți, după patruzeci de zile Te-ai înălțat acolo de unde mai înainte Te-ai pogorât, împăcând pe cele pământești, și pe toți aducându-i la Părintele Tău.

Când Te-au văzut înțelepții Apostoli înălțându-Te pe nori, Doamne, tânguindu-se și umplându-se de întristare, cu lacrimi strigau: Nu lăsa orfani pe cei ce i-ai iubit din milostivire, ci trimite peste noi, precum ai făgăduit, Preaîndurate, pe Preasfântul Tău Duh, luminând sufletele noastre.

Se adaugă și de la Minei 3 Stihiri.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Veniți, adunarea credincioșilor, învățând în taină gândurile Ucenicilor lui Hristos, cântare neîncetată să glăsuim și în Muntele Măslinilor, ca Apostolii, cu David să zicem: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță, ca să izbăvească semințiile omenești de smintelile celui pierzător și să lumineze sufletele noastre!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Minune nouă! că firea omenească cea unită cu Cuvântul, s-a

suit la ceruri, la Dumnezeu, Cel Atotputernic.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Strălucit-a ziua cea de bucurie și întru totul luminată a dumnezeieștii Înălțări la ceruri a Stăpânului, luminând toate.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Precum ai trimis Ucenicilor din înălțime pe Duhul Tău cel de o fire cu Tine, trimite și credincioșilor Tăi harul Tău, Hristoase Mântuitorule.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Doamne, suindu-Te Tu acolo, de unde nu Te-ai despărțit, oștile îngerilor și ale tuturor celor fără de trupuri strigau cu bucurie către Puterile cele mai de sus: Ridicați, căpetenii, porțile voastre și va intra Împăratul slavei; că scaun de heruvimi Te-a ridicat pe Tine cu trupul; Doamne, slavă Ție!

Troparul Sfântului, Slavă..., Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

La: Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului, de două ori, Slavă..., al Sfântului, Și acum..., al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Când Te-au văzut Ucenicii înălțându-Te, și la Părintele Tău întorcându-Te, Atotfăcăto-

rule, strigau: Nu ne lăsa orfani pe noi, robii Tăi, Iubitorule de oameni!

Slavă... Și acum..., **tot aceasta.**

După a doua Catismă se cântă Sedeaalna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Oștile cele strălucitoare ale duhurilor dumnezeiești, văzând pe Domnul slavei înălțându-Se cu trupul, în chip lămurit, strigau unele către altele: Ridicați porțile!

Slavă... Și acum..., **tot aceasta.**

Psalmul 50.

Canonul Praznicului, cel pe glasul al 4-lea, cu irmoasele pe 8, și al Mineiului, pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se cântă Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pentru milostivirea cea prea multă, Hristoase, Te-ai născut din Fecioară cu trupul, și de bună voie suferind Crucea, a treia zi ai înviat din mormânt, Preaîndurate, împreună sculându-ne și înviindu-ne și pe noi.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Privind la Tine dumnezeieștii Ucenici, Hristoase Dumnezeule, în chip lămurit Te-ai înălțat de pe pământ la cer; și le-ai făgăduit, Dătătorule de viață, că le vei trimite pe Duhul Sfânt, de la Tatăl.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Uimită este mulțimea îngerilor de înălțarea Ta cea minunată și înfricoșătoare, Iisuse-Împărate al tuturor, și strigă acum către Puterile cele mai de sus, să ridice porțile cerești.

Slavă... Și acum..., **glasul al 6-lea:**

De sânurile părintești nedespărțindu-Te, Preadulce Iisuse, și cu cei de pe pământ laolaltă viețuind, ca un om, astăzi Te-ai înălțat în slavă de pe Muntele Măslinilor; și cu milostivire înălțând firea noastră cea căzută, ai pus-o să șadă împreună cu Tatăl. Pentru aceasta, cetele cerești ale celor fără de trupuri, spăimântându-se de minune, cu frică se mirau și, de cutremur fiind cuprinse, preamăreau iubirea Ta de oameni. Cu care și noi, cei de pe pământ, preaslăvind cu cântări pogorârea Ta la noi și Înălțarea de la noi, ne rugăm, zicând: Cel ce la înălțarea Ta ai umplut de bucurie nemărginită pe Ucenicii Tăi și pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, învrednicește-ne și pe noi, pentru rugăciunile lor, bucuriei celor aleși ai Tăi, pentru mare mila Ta.

Troparul Sfântului, Slavă... Și acum..., **al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.**

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune Cântarea a 7-a din Canonul Praznicului.

J O I

ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: trei ale Praznicului și trei de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Cela ce de sus...

Săvârșind mântuirea cea pentru toți, ai mers în Muntele Măslinilor, Hristoase, de unde Te-ai înălțat, în fața Ucenicilor Tăi, fiind purtat la ceruri în slavă. Pentru aceasta, minunându-se de taină, cetele cele mai de jos strigau către cele de sus: Ridicați porțile și va intra, de unde a ieșit, Dumnezeu, Cel ce împărățește peste toate, Care a plinit, în chip minunat, mântuire lumii, precum a binevoit.

Ceata ucenicilor când Te-a văzut înălțându-Te, Stăpâne, zicea: Unde pleci acum de la robii Tăi și unde mergi, Cel ce ții în mâini marginile lumii? Că noi, lăsând toate, am urmat Ție, Dumnezeule, cu bucurie, având nădejde că vom fi cu Tine în veci. Nu ne lăsa pe noi orfani, Părintele nostru milostiv! Ci, precum ai făgăduit, trimite pe Mângâietorul și Mântuitorul sufletelor noastre.

Dând binecuvântarea cea din urmă prietenilor Tăi, Stăpâne, îi învățai pe ei despre taine: Vedeți,

prietenilor, Eu merg la Tatăl, iar vouă vă voi trimite un alt Mângâietor; dar voi lăsați toată întristarea, că nu voi părăsi oile, pe care le-am adunat, și nu voi uita pe cei pe care i-am iubit. După ce vă veți îmbrăca cu dumnezeiasca putere de sus, mergeți la toate neamurile, propovăduindu-le bunele vestiri ale mântuirii.

Și de la Minei trei Stihiri.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță, ca să ridice chipul cel căzut al lui Adam și să trimită pe Duhul cel Mângâietor, ca să sfințească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Îngerștilor puteri...

Ca să mă ridici pe mine, cel căzut la pământ, ai venit pe pământ și luându-mă, m-ai unit cu Tine și de aici mă preaslăvești cu șederea-împreună cu Părintele, surpând toate înălțările celui ce m-a doborât de demult. Laud, Stăpâne, adâncul cel necuprins cu mintea, al iubirii Tale de oameni.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Saltă Adame, și împreună te veselește Eva, că hainele pe care le-ați îmbrăcat oarecând în rai, în stricăciune, nădăjduind nestricăciune, luându-le pe Sine, Ziditorul, în chip de negrăit le-a prefăcut în nestricăciune. Iar astăzi, împreună

v-a înălțat, și cu șederea cea împreună cu Tatăl v-a cinstit.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Pe vrăjmașul tiran, apostat, călcându-l în picioare, cu dumnezeiască putere, Cel ce S-a îmbrăcat cu firea mea fără schimbare, fără amestecare și fără despărțire, S-a suit cu dânsa, iarăși, la Tatăl. Să piară, deci, bârfelile ereticilor; iar noi, credincioșii, cu bună cinstire să-L mărim.

Slavă... Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Astăzi, Puterile cele de sus văzând firea noastră în ceruri, uimite de chipul cel minunat al suirii, nu pricepeau, zicând unele către altele: Cine este Acesta care vine? Dar văzând pe Stăpânul lor cel adevărat, au poruncit să se ridice porțile cerești. Cu care împreună Te laudăm neîncetat pe Tine, Cel ce iarăși vei veni de acolo cu trupul, ca un Judecător al tuturor și Dumnezeu Atotputernic.

Troparul sfântului, Slavă... Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă... al sfântului, Și acum... al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Pogorându-Te din cer la cele de pe pământ, și împreună ridicând, ca un Dumnezeu, chipul

lui Adam, care zăcea jos, în temnița iadului, l-ai ridicat la ceruri, Hristoase, cu Înălțarea Ta, și împreună-șezător pe scaunul Părintelui Tău l-ai făcut, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Slavă... Și acum..., **tot aceasta.**

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Pe Muntele Măslinilor suindu-Te, Milostive Iisuse, de acolo Te-ai înălțat, un nor luminos ridicându-Te de pe pământ, văzând Ucenicii Tăi minune înfricoșătoare; iar în ceruri cei fără de trupuri strigau către oștile cele mai de sus: Ridicați porțile, că Însuși Cel Puternic, biruind pe cel potrivnic, a venit la noi. Cu care împreună toată făptura Te laudă pe Tine, Împăratul și Dumnezeuul tuturor.

Slavă... Și acum..., **tot aceasta.**

Psalmul 50

Canonul Praznicului cel pe glasul al 5-lea, cu irmoasele pe 8 și al Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Îngereștilor puteri...

Pe mine luându-mă întreg, Hristoase, în chip de negrăit, Te-ai unit cu mine întreg prin dumnezeiască firea Ta, nesuferind amestecare, nici schimbare, nici despărțire. Slavă smereniei Tale celei înfricoșătoare, Patimii și

Învierii și Înălțării, prin care s-a înălțat firea noastră, cea care mai înainte zăcea la pământ.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Strigat-au îngerii Tăi, Mântuitorule, către Ucenicii Tăi: Voi, pentru ce ridicați ochii la cer și cu mirare priviți la Cel nevăzut? Acesta, Care Se suie în slavă, în același chip va să vină, purtând trup, să judece toată suflarea, cu judecată dreaptă, Dumnezeu fiind și om.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Între plângere și bucurie aflându-se ceata Ucenicilor Tăi pe munte, la cinstită înălțarea Ta, Mântuitorul meu, Iubitorule de oameni, striga: Stăpâne, nu ne lăsa orfani pe noi, slujitorii Tăi; ci trimite pe dumnezeiescul Duh, să lumineze sufletele robilor Tăi.

Slavă... Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Înălțatu-Te-ai, de pe pământ la ceruri, întru slavă, Cel ce pe toate le umpli cu Dumnezeirea; și de-a dreapta Tatălui ai șezut, Cel ce ești din început Dumnezeu-Cuvântul. Pentru aceasta, Puterile cerești, văzându-Te, cu frică au grăit Apostolilor: La cine priviți, uitându-vă spre cer? Acesta, pe Care L-ați văzut, iarăși va să vină El Însuși cu slavă, să judece tot pământul și să răsplătească fiecăruia după faptele lui. Către Care să zicem: Cel ce ești necuprins, Doamne, slavă Ție!

Troparul sfântului, Slavă... Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA LITURGHIE

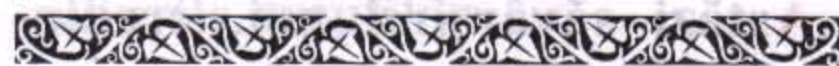
La Fericiri, se pun 6 Stihiri din Cântarea a 8-a din Canonul Praznicului.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

O dovăindu-se Praznicul Înălțării, se cântă toată slujba Praznicului neschimbată, ca și în împărăteasca zi a Înălțării, afară de Paremii seara și de Polieleu dimineața.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a 9-a, din Canon. Apostolul și Evanghelia zilei. Iar slujba de la Minei se cântă la Pavecerniță.

S Â M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÂNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

Se face pomenirea tuturor celor din veac răposați în dreapta cinstire de Dumnezeu, în nădejdea învierii și a vieții veșnice.

LA VECERNIE

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă 3 Stihiri mucenicești din Octoih și 3 ale morților.

Stihirile Mucenicilor, glasul al 6-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, nu s-au lepădat de Tine, nici nu s-au depărtat de la poruncile

Tale. Pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe noi.

Cei ce Te-au mărturisit pe Tine, Hristoase, multe chinuri au răbdat. Pentru rugăciunile și mijlocirile lor, Doamne, păzește-ne pe noi pe toți.

Mucenicii purtători de chinuri și cetățeni ai cerurilor, luptând pe pământ, multe chinuri au răbdat, și au primit în ceruri cununa cea desăvârșită, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Se adaugă trei Stihiri ale morților, glasul al 8-lea.

Podobie: Raiul cel din Eden...

Astăzi săvârșind noi, credincioșii, pomenirea, după nume, a tuturor morților celor din veac, care cu credință au viețuit creștinește, să lăudăm pe Mântuitorul și Domnul, cerând cu stăruință, ca să dea ei răspuns bun, în ceasul judecării, Dumnezeului nostru, Însuși Celui ce va să judece tot pământul, dobândind cu bucurie starea cea de-a dreapta Lui, în partea dreptilor, și în moștenirea cea luminată a Sfinților, și să se facă vrednici de împărăția Lui cea cerească.

Mântuitorule, Cel ce cu sângele Tău ai răscumpărat pe oameni și cu moartea Ta ne-ai izbăvit pe noi din moartea cea amară, și viață veșnică ne-ai dat cu Învierea Ta, odihnește, Doamne, pe toți cei adormiți în dreapta credință: în pustii sau în cetăți, pe mare, ori pe pământ, sau în tot locul; pe câr-

muitori, pe arhierii, pe preoți, pe sihaștri și pe cei din lume, de toată vârsta și din tot neamul, și fă-i pe ei vrednici de împărăția Ta cea cerească.

După învierea Ta cea din morți, Hristoase, moartea nu mai stăpânește pe cei ce au murit în dreapta credință. Pentru aceasta ne rugăm cu stăruință, odihnește în curțile Tale și în sânurile lui Avraam, pe robii Tăi, cei ce Ți-au slujit în curăție, de la Adam și până astăzi: părinți și frați ai noștri, prieteni și rude, pe tot omul care a săvârșit cu credință cele ale vieții și s-a mutat la Tine, Dumnezeule, în multe feluri și în multe chipuri, și învrednicește-i pe ei împărăției Tale celei cerești.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte, și văd în morminte frumusețea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu, zăcând fără formă, fără frumusețe și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta care s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă celor adormiți odihnă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 6-lea.

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de început din Tatăl, Același din tine, ceea ce ești

curată, a ieșit, în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Lumină lină... În locul prochimului se cântă: Aliluia, Aliluia, Aliluia, glasul al 8-lea:

Stih: Fericiti sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne, și pomenirea lor din neam în neam. Aliluia (de trei ori).

Stih: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul. Aliluia (de trei ori).

Apoi: Învrednicește-ne, Doamne...

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihurile, glasul al 6-lea:

A Mucenicilor:

Crucea Ta, Doamne, s-a făcut mucenicilor armă nebiruită; că vedeau moartea stându-le înaintea și, văzând de mai înainte viața ce va să fie, se întăreau cu nădejdea cea în Tine. Pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe noi.

A Morților:

Stih: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Cinstit-ai cu chipul Tău făptura mâinilor Tale, Mântuitorule; zugrăvit-ai în trupul cel materialnic asemănarea Ființei celei fără de materie, Căreia și părtaș m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc, după a mea voie, cele de pe pământ, Cuvinte. Pentru aceasta, Mântuitorule, pe robii Tăi odih-

nește-i în latura celor vii și în corturile dreptilor.

Alta:

Stih: Fericiti sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne, și pomenirea lor din neam în neam.

Ca să se deosebească vrednicia vieții mele de a celorlalte ființe, ai sădit în Eden grădină, împodobită cu tot felul de pomi, așezându-mă pe mine pe pământ, cu trup și suflet, slobod de durere și de grijă, părtaș al vieții celei dumnezeiești și deopotrivă cu îngerii. Pentru aceasta, Mântuitorule, pe robii Tăi odihnește-i în latura celor vii și în corturile dreptilor.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Al lui Ioan Damaschin.

Început și chip mi-a fost mie porunca Ta cea ziditoare; că voind să-mi alcătuești mie ființă din firea cea nevăzută și din cea văzută, mi-ai zidit trupul din pământ, dar mi-ai dat suflet, prin dumnezeiasca și de viață făcătoare Ta însuflare. Pentru aceasta, Mântuitorule, pe robii Tăi odihnește-i în latura celor vii și în corturile dreptilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, Hristoase, și ale mucenicilor Tăi, ale Apostolilor, prorocilor, arhierilor, cuvioșilor, dreptilor și cu ale tuturor Sfinților, pe robii Tăi cei adormiți odihnește-i.

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Cel ce cu adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești, și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi; că în Tine nădejdea și-au pus, în Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeu nostru.

Slavă... Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu.**

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenunțită, a credincioșilor mântuire.

Și se face otpust.

R ÂNDUIALA PANIHIDEI (PARASTASULUI)

Preotul zice: Bine este cuvântat Dumnezeu nostru... și se citește **Psalmul 90:** Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt...

Apoi Aliluia... (de trei ori).

Stih: Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne, și pomenirea lor din neam în neam.

Stih: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Troparul, glasul al 8-lea: Cel ce cu adâncul înțelepciunii...

Și al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid și liman te avem...

Apoi troparele morților, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne..., Ceata sfinților..., și celelalte.

Și preotul zice ectenia pentru morți, pomenind pe toți cei mai înainte adormiți părinți și frați, zicând și rugăciunea: Dumnezeu duhurilor...

După ecfonis și Psalmul 50, îndată se cântă acest

CANON al morților

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

În cămările cerești vitejii mucenici neîncetat Te roagă, Hristoase: Pe credincioșii pe care i-ai mutat de pe pământ, învrednicește-i să dobândească bunătățile cele veșnice.

Înfrumusețând toate, m-ai zidit pe mine, omul, ființă amestecată din smerenie împreună și din măreție; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi le odihnește.

Slavă...

Cetățean și lucrător al raiului m-ai rânduit din început; dar călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi le odihnește.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Cel ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoașa noastră, din preacuratul tău pântec S-a îmbrăcat în trup, prin Care tăria morții, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne...

După lege s-au luptat mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și cu cunună de biruință fiind împodobiți de către Tine, mijlocesc izbăvirea veșnică, credincioșilor celor ce s-au săvârșit.

Învățându-mă mai întâi cu multe minuni și semne, pe mine rătăcitul, mai în urmă Însuși umilindu-Te, ca un îndurat, și căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cei ce au trecut la Tine din stricăciunea nestatornică a celor trecătoare, învrednicește-i, Bunule, cu bucurie să sălășluiască în locașurile cele veșnice, îndreptându-i prin credință și prin har.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nimeni nu este fără de prihană ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci singură ai zămislit în pântec pe Adevăratul Dumnezeu Cel veșnic, Care a stricat puterea morții.

Irmosul:

Nu este Sfânt precum Tu, «Doamne Dumnezeul meu, Care ai «înălțat fruntea credincioșilor Tăi, «Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe «piatra mărturisirii Tale».

Ectenia pentru morți.

După ecfonis se cântă Sedealna, glasul al 6-lea.

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis. Că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: Când vom dobândi lumea, atunci în groapă ne vom sălășlui, unde sunt la un loc împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe cei mutați de la noi odihnește-i, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine; ajutorului omnesc nu mă încredința, ci însuși mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Făcând dovada înțelepciunii celei înalte și a bunătății celei bogate în daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe cei ce s-au mutat la Tine, Hristoase, învrednicește-i să dobândească slava Ta, cea negrăită, unde este locașul celor ce se veselesc și glasul bucuriei celei curate.

Slavă...

Pe cei ce i-ai luat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primește-i, făcându-i fii ai luminii și curățindu-i de întunericul păcatului, mult-Îndurate.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Locaș preacurat, biserică cu totul neprihănită, chivot preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine frumusețea lui Iacov, te-a ales, Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Ca o jertfă sfântă și ca o pârgă a firii omenești aducându-se mucenicii lui Dumnezeu, Cel Preaslăvit, pururea ne mijlocesc nouă mântuirea.

Vieții cerești și împărțirii darurilor învrednicește, Doamne, pe credincioșii robii Tăi, cei mai dinainte adormiți, dându-le lor dezlegare de păcate.

Slavă...

Cel ce singur din fire ești făcător de viață și adâncul cel de nepătruns al bunătății cu adevărat, pe cei ce s-au săvârșit, învrednicește-i împărăției Tale, Îndurate, Cel ce singur ești fără de moarte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Tărie și cântare și mântuire S-a făcut celor pierduți, Cel ce S-a născut din tine, stăpâna lumii, izbăvind din porțile iadului, pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o...

Pe Cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ție: Pe cei ce s-au mutat la Tine, odihnește-i.

Când vei veni, cu înfricoșare, în slava Ta cea de negrăit, să judeci toată lumea, binevoiește, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie, pe nori, credincioșii robii Tăi, pe care i-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viață ești, Stăpâne, Cel ce cu bărbăție dumnezeiască dezlegi pe cei ferecați. Pe robii Tăi, care cu credință s-au mutat la Tine, sălășluiește-i în desfătarea raiului.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, de pe pământ la cer ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o, înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin, alergând, strigă Ție: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive!».

Ectenia, apoi,

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: Că pământ ești și în pământ te vei întoarce, unde toți pământeni mergem, făcând tânguire de îngropare, cântarea: Aliluia!

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Fiind izbăviți prin sângele Tău, de călcarea poruncii celei dintâi, și fiind stropiți cu sângele lor înșiși, au închipuit lămurit junghierea Ta. Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Pe moartea ce se semețea ai omorât-o, Cuvinte, Izvorătorule al vieții; iar acum primește pe cei ce în credință au adormit, care cântă și grăiesc, Hristoase: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Slavă...

Cel ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule atotputernic, pe cei mutați învrednicește-i, Stăpâne, împărăției Tale, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, Preacurată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, curată, cu cântări te slăvim, credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie rouă ai izvorât...

Cu tărie purtând luptele, cu cunună de biruință ați fost împodobiți, mucenici ai lui Hristos, purtătorilor de chinuri grăind: Pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care în sfințenie au părăsit viața și s-au mutat la Tine, Stăpâne, primește-i cu blândețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei ce Te preaînălță în toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pământul celor blânzi, îndreptând prin credința în Tine și prin har, pe cei ce Te preaînălță în toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Fericimu-te toți, Preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este cu adevărat fericit, Care pentru noi S-a întrupat, pe Care Îl preaînălțăm în toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta cu căldură i-a întraripat, mai înainte închipuind acestora odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește și pe cei ce s-au mutat, să aibă parte, Bunule.

Binevoiește, Hristoase, ca cei ce s-au mutat în credință să aibă parte de strălucirea Ta cea luminoasă și dumnezeiască, dăruindu-le odihnă în sânurile lui Avraam, ca un singur îndurat, și învrednicindu-i de fericirea cea veșnică.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv, Cel ce voiești milă și ești adâncul îndurării, pe cei ce i-ai mutat din locul acesta al suferinței și din umbra morții, Mântuitorule, așează-i unde strălucește lumina Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, curată, chivot și tablă a legii harului; că prin tine s-a dăruit iertarea celor îndreptați prin sângele Celui ce S-a întrupat din pân-tecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Catavasiu:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu «este cu puțință oamenilor, spre «Care nu cutează a căuta oștile «îngerești; iar prin tine, Preacura-«tă, S-a arătat oamenilor Cuvân-«tul întrupat, pe Care slăvindu-L «cu oștile cerești, pe tine te ferim.

După canon se zice: Sfinte Dumnezeule, ș. c. I; **se cântă troparul:** Cel ce cu adâncul înțelepciunii..., și al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid și liman...

Apoi, după ce pomenește preotul pe cei adormiți, după obicei, se face otpustul.

LA UTRENIE

După cei șase psalmi, se cântă: Aliluia, glasul al 8-lea, cu stihurile:

Fericiți sunt cei pe care i-ai ales...

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui.

Troparul: Cel ce cu adâncul înțelepciunii... (de două ori) și al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid și liman...

După aceea obișnuitele Catisme.

La toate ecteniile Catismelor și ale Canoanelor se pomenește toți cei adormiți părinți și frați ai noștri.

După întâia Catismă se cântă Sedelnele mucenicilor, glasul al 6-lea:

Împotriviri vitejește în luptă și loviri crunte au fost asupra mucenicilor, și cetele celor fără de trupuri stăteau având cu ele răs-

plătirile biruinței. Spăimântat-au înțelepții pe tirani și pe împărați; biruit-au pe Veliar cu mărturisirea lui Hristos. Cel ce i-ai întărit pe ei, Doamne, slavă Ție!

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Luptă mucenicească purtând sfinții și răsplătiri de biruință dobândind de la Tine, au risipit izvo-dirile celor fără de lege și au luat cununile nestricăciunii. Pentru dâșii, dăruiește-ne nouă, Dumnezeule, mare milă!

Stih: Sfinților care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale în dâșii.

Pomenirea sfinților Tăi, Doamne, s-a arătat întocmai ca raiul cel din Eden; că în dânsa se bucură toată făptura. Dă-ne nouă, Hristoase, pentru rugăciunile lor, pace și mare milă.

Slavă..., a morților:

În locașurile celor aleși și în latura celor vii, așază pe cei ce au adormit în dreapta cinstire de Dumnezeu, pe care i-ai primit, Iisuse, ca un Dumnezeu lesne-iertător, și-i umple de lumina Ta cea neînserată și bucuriei Tale celei cerești îi învrednicește.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pe cea binecuvântată o ai numit Maică a Ta, venit-ai la patimă prin sfatul Tău cel de bunăvoie; strălucit-ai pe Cruce, vrând să cauți pe Adam, și grăind îngerilor: Bucurați-vă împreună cu Mine, că s-a aflat dragma cea

pierdută! Cel ce pe toate le-ai rându-
dit cu înțelepciune, slavă Ție!

Apoi: Fericiți cei fără prihană..., în două
stări; și se cântă troparele morților: Bine ești
cuvântat, Doamne..., Ceata sfinților..., și celelalte.

**Apoi ectenia morților și preotul face iarăși
pomenirea morților.**

**După ectonis se cântă Sedeauna pentru cei
morți, glasul al 5-lea:**

Odihnește, Mântuitorul nostru,
cu dreptii pe robii Țăi, și-i sălăș-
luiește pe dânșii în curțile Tale,
precum este scris; trecându-le, ca
un bun, greșelele cele de voie și
cele fără de voie, și toate cele cu
știință și cu neștiință, Iubitorule de
oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei de
Dumnezeu:

Cel ce ai răsărit lumii din
Fecioară, Hristoase Dumnezeule,
și printr-înșă fii ai luminii ne-ai
arătat, miluiește-ne pe noi.

Psalmul 50.

CANOANELE

**Al sfântului de la Minei cu Irmoasele pe 6 și
acesta de aici, al morților, pe 8.**

Alcătuire a lui Arsenie.

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat...

Stăpâne și Făcătorule al
tuturor sufletelor, Judecăto-
rule și Doamne, în a Căruia mână
sunt marginile tuturor celor de pe
pământ, Însuți pe credincioșii cei
ce i-ai mutat la Tine, odihnește-i.

**Pentru toți pământeni care au
adormit, Stăpâne, și pentru toată
vârsta, dregătoria și mărimea, toți**

**ne rugăm cu căldură, ca să mântu-
iești pe cei ce i-ai mutat.**

Slavă...

Cel ce Însuți, cu mâna Ta cea
prea curată, m-ai zidit din pă-
mânt, Cuvinte, și ca un Dumnezeu
m-ai însuflețit cu suflarea Ta cea
de viață făcătoare, Însuți, pe cei ce
i-ai luat de aici mântuiește-i,
Milostive.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară curată, scăparea lumii
și tare apărătoare, cu rugăciunile
tale fierbinți, roagă-te pentru toți
cei ce te-au câștigat pe tine, în
nevoi, zid de nebiruit.

Catavasi:

Ca pe uscat umblând Israel cu
«picioarele prin adânc, pe prigoni-
torul Faraon văzându-l înecat, a
zis: Să cântăm lui Dumnezeu
«cântare de biruință!».

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne...

Cel ce cu puterea dumne-
zeieștii slave scoți la Tine,
din adâncurile pământului, sufle-
tele credincioșilor, ca pe niște nori,
pe robii Țăi pe care i-ai primit la
Tine, de la marginile lumii,
Hristoase, odihnește-i.

**Tu singur ești Cel ce orânduiești
pe cârmuitori, pe stăpânitori, pe
judecători și pe dregători. Pentru
aceasta, ca un Dumnezeu al tutu-
ror, Însuți izbăvește-i de pedeapsă,
la judecata Ta, Mântuitorule.**

Slavă...

Făcătorule a tot pământul, Hristoase, pe cei ce i-ai primit la Tine, învrednicește-i bucuriei celei veșnice și desfătării Tale, cu fecioarele cele înțelepte, și cu tinerii copilandri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejde puternică a lumii, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, nu lepăda pe cei ce pururea aleargă la tine cu dragoste; ci, cu rugăciunile tale, izbăvește de toată tulburarea, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Catavasiu:

Nu este Sfânt precum Tu, «Doamne Dumnezeul meu, Care ai «înălțat fruntea credincioșilor Tăi, «Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe «piatra mărturisirii Tale».

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Cel ce pe toate le-ai făcut cu voia Ta, pe creștinii care au adormit în credință: părinți, strămoși, bunici și străbuni, frați și prieteni, bogați și săraci, împărați și domni, pe cei de laolaltă și pe sihaștri, odihnește-i, rugămu-ne, unde sunt mulțimile tuturor dreptilor și unde este sălașul sfinților Tăi, ca un Dumnezeu lesne-iertător, Stăpâne, Hristoase Împărate, dăruindu-le iertare de greșealele pe care le-au săvârșit toți robii Tăi.

Slavă..., tot aceasta.

a Născătoarei de Dumnezeu:

Laudă de mulțumită, după datorie, aduc ție, Stăpână, ca văduva

aceea, cei doi bănuți, pentru toate darurile tale; că tu te-ai arătat acoperământ și ajutorătoare, pururea scoțându-mă din ispite și din necazuri. Pentru aceasta, ca din mijlocul unui cuptor arzător, izbăvit fiind de cei ce mă necăjesc, din inimă grăiesc către tine: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi, rugându-te lui Hristos Dumnezeu, să-mi dăruiască iertare de greșeli; că eu, robul tău, pe tine nădejde te am.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Stăpâne, Mântuitorule, Cel ce duci la pășune în loc de verdeață și la apă alinătoare călăuzești pe toți credincioșii, să nu ne depărtezi pe noi, slujitorii Tăi, din veselia cea de acolo.

Împreună cu oștile îngerilor, Însuți așază cetele călugărilor, ale ierarhilor și ale tuturor slujitorilor Tăi; că Ție și-au închinat sufletele, împreună cu trupurile, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Tu singur cunoști, ca un Domn al tuturor, căile morții, hotarele vieții și sfârșitul tuturor oamenilor. Pentru aceasta, milostivește-Te, Preabunule, și acum spre robii Tăi.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Sfântul Sfinților, pe Acela cu dumnezeieștile tale rugăciuni îmblânzește-L

acum, ca să așeze în locașurile și în desfătarea sfinților, pe cei ce i-a mutat.

Catavasi:

Cinstita Biserică, în Domnul «prăznuind, cu dumnezeiască «cuviniță cântă, grăind din cuget «curat: Hristos este puterea mea, «Dumnezeu și Domnul».

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Iată dumnezeieștile cete ale mucenicilor, rândurile Apostolilor, ale proorocilor și mulțimile dreptilor, Mântuitorule, pe Tine lăudându-Te, Te roagă să mântuiești pe toți, pe care i-ai luat din lume.

Când se vor deschide mormintele și pământul cu frică se va cutremura de glasul puternic al trâmbiței Tale, atunci așază cu oile cele de-a dreapta pe robii Tăi, Hristoase, pe care i-ai mutat.

Slavă...

Mulțimile bărbaților și ale femeilor, ale pruncilor și ale bătrânilor, ale robilor săraci și ale bogaților, care cu credință s-au mutat de aici la Tine, odihnește-i și îi mântuiește, ca pe un lesne-Iertător.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe tine, Preacurată, toți cei vii și cei morți, semințiile și neamurile, cu evlavie, ajutorătoare te-am câștigat. Pentru aceasta, ne rugăm să dobândim odihna cea de acolo, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Catavasi:

Cu dumnezeiască strălucirea «Ta, mă rog Ție: luminează, Bu- «nule, sufletele celor ce vin dis-de- «diminează la Tine cu dragoste, ca «să Te cunoască pe Tine, Cuvinte «al lui Dumnezeu, ca un Dum- «nezeu adevărat, Care le chemi «din negura păcatelor».

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o...

Îndură-Te Stăpâne, milostivește-Te Mântuitorule și arată-Ți mila, arată-Ți îndurările și mântuiește ca un bun pe toți, pe care i-ai mutat la Tine, de peste tot pământul, ca un iubitor de oameni.

Pe cei ce au pierit neprasnic în potopul apelor și în valurile râurilor, pe cei ce și-au sfârșit viața în prăpăstii, în munți și în peșteri, nu-i trece cu vederea, ca un lesne-Iertător.

Slavă...

Cel ce vezi, ca un Domn, pe cei ce au murit, neștiuți de oameni, pe mare și pe pământ, pe cei ce cumplit s-au sfârșit în războaie, în lupte și în nenorociri obștești, miluiește-i pe toți, Mântuitorule, ca un iubitor de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul-Ocârmuitorul, potolește tulburarea fără de astâmpăr și cumplită a patimilor mele, și dă liniște inimii mele.

Catavasie:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig «Ție: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive!».

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Pe cei mutați de la noi, din cele trecătoare, sălășluiește-i în locașurile celor aleși și odihnește-i cu cei drepti, Mântuitorule, Cel ce ești fără de moarte; că de au și greșit ca niște oameni pe pământ, Tu, ca Domnul, Cel fără de păcat, iartă-le lor greșelele cele de voie și cele fără de voie, pentru mijlocirile celeia ce Te-a născut pe Tine, ale Născătoarei de Dumnezeu, ca să cântăm cu un glas pentru dâșii: Aliluia.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: Că pământ ești și în pământ te vei întoarce, unde toți pământeni mergem, făcând tânguire de îngropare, cântarea: Aliluia.

SINAXARUL MINEIULUI**Cântarea a 7-a:**

Irmos: Îngerul a făcut cuptorul...

Când vei veni, Mântuitorule, împreună cu îngerii pe scaunul slavei Tale, să judeci pământul, atunci să umpli de dumnezeiasca Ta bucurie sufletele robilor Tăi, ca

să cânte neîncetat: Bindecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri!

Pe cei ce au sfârșit sfâșiați de fiare, Hristoase, și pe care peștii i-au înghițit, pe care cutremurul, surparea pământului ori prăpastia i-au îngropat, pe toți îi miluiește, Mântuitorule, și izbăvește-i de groaza cea de acolo, ca un milostiv.

Pe cei ce i-au ucis sabia, cuțitul și focul, izbitura răutăților, despicarea stâncilor și tâlharii, foamea și ciurma, mântuiește-i cu împărtășirea și cu bucuria Ta, ca să Te laude cu bună cinstire pe Tine, Dumnezeu părinților.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Tu singură ești, curată, pod al lumii, care treci pe oameni la Dumnezeu. Deci, pe cei ce și-au sfârșit viața în nădejdea și dragostea ta, Maica lui Dumnezeu, mântuiește-i de toată nevoia și de stricăciune, cu rugăciunile tale.

Catavasie:

Îngerul a făcut cuptorul umezit «de rouă cuvioșilor tineri; iar pe caldei porunca lui Dumnezeu arzându-i, a înduplecat pe tiran a grăi: Bine cuvântat ești Dumnezeu părinților noștri!».

Cântarea a 8-a:

Irmos: Spăimântează-te, înfricoșându-te...

Pe toți oamenii, Stăpâne, de orice stare, pe care i-ai mutat, Mântuitorule, pe credincioșii Tăi întâi-stătători și dregători, pe conducătorii neamurilor pământului, pe judecătorii popoarelor și

pe dregătorii neamurilor, miluiește-i, Îndurate, și Însuți îi odihnește, ca să Te laudăm pe Tine în toți vecii.

Izbăvește-i de focul cel înfricoșător pe credincioșii cinstitei Tale Biserici, Iubitorule de oameni, și mântuiește soboarele călugărilor, mulțimea preoților, cetele dumnezeieștilor Tăi slujitori; și pe toți îi învrednicește slavei Tale celei de negrăit, ca să Te laudăm în toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Mântuiește, o, Stăpâne Hristoase! Mântuiește, miluiește și odihnește sufletele credincioșilor Tăi, cei ce și-au sfârșit viața, în orice chip, cu credință, în orice loc și latură, și-i izbăvește din gheena și din amărăciunea chinurilor, ca să Te laudăm pe Tine în toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Dezlegat-ai blestemul Evei cu adevărat, tu singură, Fecioară Preacurată, și ai izvorât viață celor de pe pământ. Pentru aceasta, pe cei dezlegați din viața cea vremelnică, cu rugăciunile tale, învrednicește-i pe toți vieții celei veșnice, ca să te laudăm pe tine, în toți vecii.

Catavasi:

Spăimântează-te, înfricoșându-te, «cerule, și temeliile pământului să «se cutremure! Că iată, Cel ce «locuiește în cele înalte este socotit «între cei morți și Își găsește locaș «într-un mic mormânt. Pe Care,

«tineri binecuvântați-L, preoți «lăudați-L, popoare Îl preainălțați «în toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmos: Nu se pricepe toată limba...

Acum, Milostive, Te îmblânzesc pe Tine cetele îngerilor și Heruvimii cu dumnezeieștii Serafimi se roagă; Stăpâniile, Scaunele și Căpeteniile, Puterile împreună cu Arhanghelii și Domniile cer de la Tine, Puternice, să Te milostivești spre toate sufletele pe care le-ai mutat.

Iată adunările Proorocilor cer de la Tine, ceata Apostolilor se roagă, adunarea Mucenicilor cu Patriarhii și cu mulțimile Cuvioșilor, cu stăruință neclintită, Te roagă: Mântuiește, Iubitorule de oameni, sufletele tuturor binecredincioșilor robilor Tăi, celor ce au murit pe pământ.

Slavă...

Pe toate le știi, le privești, le vezi și le cunoști: mulțimile oamenilor și sfârșitul vieții fiecăruia; dă tuturor izbăvire de greșeli și învrednicește de frumusețile raiului, ca un Dumnezeu, pe toți slujitorii Tăi cei credincioși, pe care i-ai ales, Unule-Îndurate.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Preasfântă Fecioară, Stăpână a lumii, tu ești acoperământul tuturor celor vii și al celor morți, și liniștea, slava, desfătarea și odihna celor ce te au pe tine ocrotitoare, ajutătoare și izbăvitoare, ceea ce

ești bună. Pentru aceasta, pe toți aceștia mântuiește-i cu rugăciunile tale.

Catavasi:

Nu izbutește nici o limbă a te «lăuda după vrednicie; ci se «întunecă și mintea cea mai presus «de lume să cânte ție, de Dumne- «zeu Născătoare. Însă, fiind bună, «primește credința, că știi râvna «noastră cea dumnezeiască, că tu «creștinilor ești ocrotitoare, pe tine «te mărim».

LUMINÂNDĂ

Săvârșind pomenirea tuturor celor adormiți în Hristos, să ne aducem aminte noi, credincioșii, și de ziua de apoi, și să rugăm pe Hristos pururea pentru aceia și pentru noi.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ești dulceța îngerilor, bucuria celor întristați, ocrotitoarea creștinilor, Fecioară, Maică a Domnului, apără-ne pe noi și ne izbăvește de chinurile cele veșnice.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 4, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăjduită...

Înfricoșător este deznodământul morții și grozavă este judecata Stăpânului! Că focul cel nestins s-a gătit acolo, viermele cel neadormit care chinuiește, și scrâșnirea dinților, întunericul cel mai din afară și osânda veșnică. Pentru aceasta, să ne rugăm Mântuitorului: Pe cei ce i-ai ales din acestea trecătoare, odihnește-i, pentru mare mila Ta!

Toți cei alipiți de viață, veniți de vă uitați în morminte și, plecându-vă ochii, priviți amăgirea lumii! Unde este acum frumusețea trupului și slava bogăției? Unde este trufia vieții? Cu adevărat toate sunt deșarte. Pentru aceasta să ne rugăm Mântuitorului: Pe cei ce i-ai ales din acestea trecătoare, odihnește-i, pentru mare mila Ta!

Acum este în mormânt cel ce era pe scaun; acum cel ce era în porfiră s-a îmbrăcat cu putreziciunea; că nu mai este pe scaun, ci zace în mormânt. Iată s-a stins puterea împărătească; iată, viața omească trece ca un vis. Pentru aceasta să ne rugăm Mântuitorului: Pe cei ce i-ai ales, odihnește-i, pentru mare mila Ta!

Pe toți cei ce s-au mutat de aici, în nădejdea vieții veșnice și și-au sfârșit viața, în orice chip, Mântuitorule, din orice stare și neam, de orice vârstă, bărbați și femei, și prunci de curând născuți, ca un iubitor de oameni, în sânurile lui Avraam și în locuri de odihnă, pentru mare mila Ta.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Ca o floare se veștejește și ca un vis trece și se destramă tot omul; dar când trâmbița va suna iarăși, morții, ca dintr-un cutremur, toți se vor scula în întâmpinarea Ta, Hristoase, Dumnezeule. Atunci, Stăpâne, pe cei ce i-ai mutat de la noi, așază-i în locașurile Sfinților Tăi, trecând cu vederea greșelele lor, Bunule.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 6-lea:

Tu ești Dumnezeu nostru, Care cu înțelepciune ai zidit toate; și ai trimis pe prooroci să proorocească venirea Ta, și pe Apostoli să propovăduiască măririle Tale. Aceia au proorocit venirea Ta, iar aceștia cu botezul au luminat neamurile. Din acestea mucenicii, pătimind, au dobândit slavă și se roagă cu stăruință Ție, Stăpânului, împreună cu Maica Ta, ceea ce Te-ai născut: Odihnește, Dumnezeule, sufletele pe care le-ai luat, și pe noi ne învrednicește împărăției Tale, Cel ce ai suferit Crucea pentru mine, osânditul, Răscumpărătorule și Dumnezeu meu.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile morților, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Cel ce ai îndurare nemărginită către noi și izvor nedeșertat de dumnezeiască bunătate, mult-îndurate, pe cei ce s-au mutat la Tine, Stăpâne, sălășluiește-i în pământul celor vii, în locașurile cele iubite și dorite, dăruindu-le moștenirea cea pururea stătătoare. Că Tu Ți-ai vărsat pentru toți sângele Tău, Hristoase, și cu preț purtător de viață lumea ai răscumpărat.

Stih: Fericiți sunt pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne, și pomenirea lor în neam și în neam.

Moarte făcătoare de viață ai suferit de bunăvoie și ai izvorât viață, și desfătare veșnică ai dăruit credincioșilor, cu dumnezeiasca Ta

milostivire, Stăpâne, Unule Prea-îndurate, Cel ce ești fără de păcat; în care rânduiește, rugămu-ne, pe cei ce au adormit în nădejdea învierii, dezlegare de greșeli dăruindu-le. Ca prin toți să se laude numele Tău, Hristoase și, mântuiți fiind, să slăvim iubirea Ta de oameni.

Stih: Sufletele lor în bunătăți se vor sălășlui, și seminția lor va moșteni pământul.

Știindu-Te pe Tine, Hristoase, că domnești peste cei vii, cu putere dumnezeiește ocârmuitoare, și că stăpânești peste cei morți, Te rugăm: Pe credincioșii robii Tăi, care s-au mutat la Tine, Unule Făcătorule de bine, Însuți odihnește-i cu aleșii Tăi, Iubitorule de oameni, în loc de mângâiere, în strălucirile sfinților. Că Tu ești Cel ce voiești milă, și mântuiești, ca un Dumnezeu, pe cei ce i-ai zidit după chipul Tău, Unule, mult-Milostive.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Alcătuire a lui Damaschin.

Durere s-a făcut lui Adam gustarea din pom, în Eden, de demult, când șarpele și-a vărsat veninul; că printr-însul a intrat moartea, care a cuprins tot neamul omnesc; dar, venind Stăpânul, a zdrobit pe balaurul, și ne-a dăruit nouă înviere. Deci, Lui să ne rugăm: Milostivește-Te, Mântuitorule, și pe cei ce i-ai luat, odihnește-i cu aleșii Tăi, ca un iubitor de oameni!

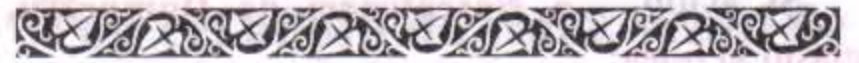
Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Arătatu-te-ai locaș cuviincios pentru Dumnezeu, Preasfântă. Că

pe Dumnezeu ai încăput, ceea ce nu știi de nuntă, și pe Dumnezeu ai născut, Care a fost văzut de oameni în două firi, dar într-un singur ipostas, curată. Roagă-L pe Cel Unul-Născut și Întâi-Născut, Care te-a păzit pe tine și după naștere fecioară fără prihană, să odihnească în lumină, în strălucire nesticăcioasă și întru fericire, sufletele celor ce au adormit în credință.

Apoi troparul morților și otpustul.

LA LITURGHIE

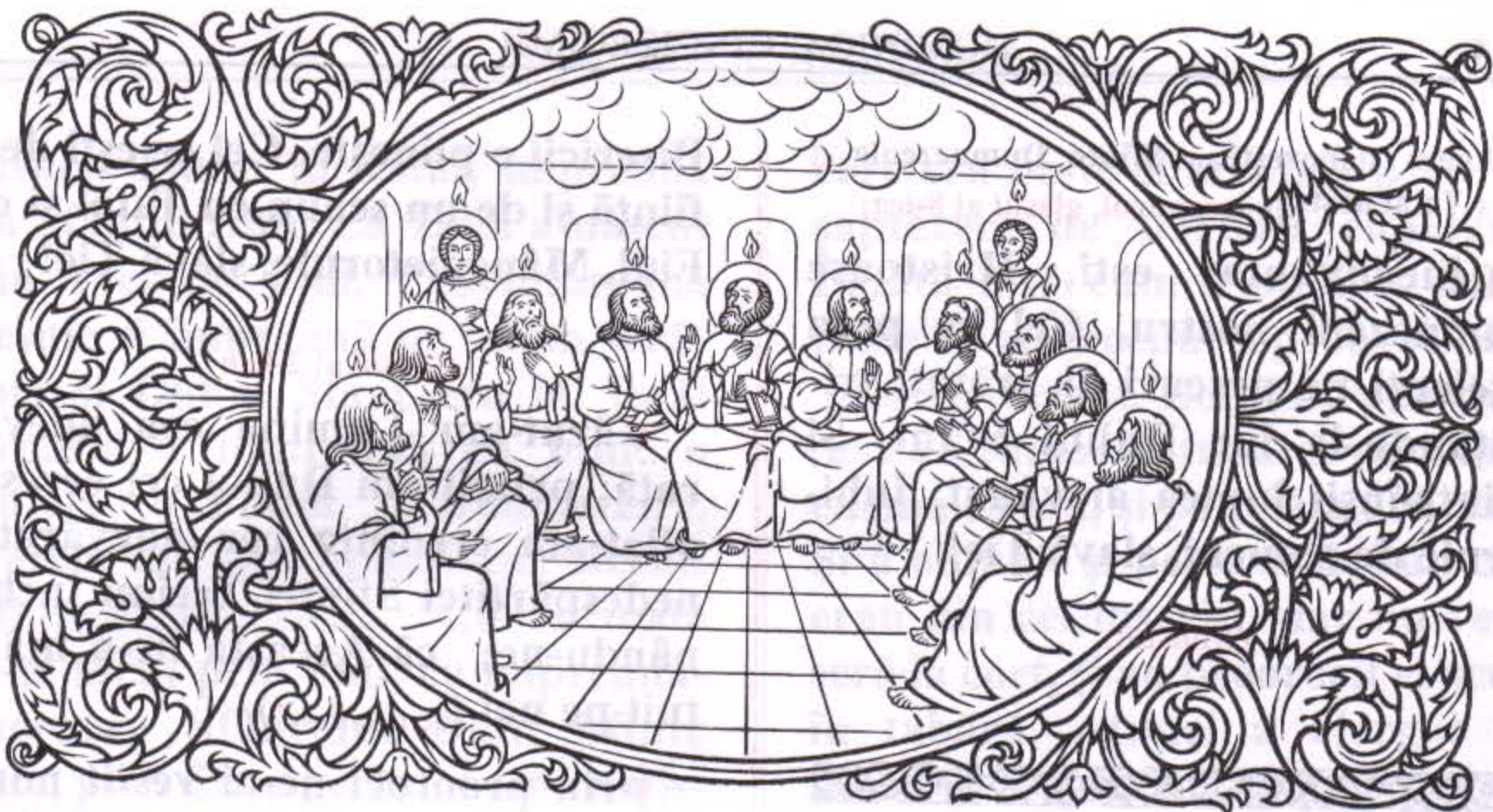
Se pun Fericirile din Canon. Prochimenul morților: Sufletele lor în bunătați... Apostolul: Din Faptele Apostolilor și al morților; Evanghelia: de la Ioan și a morților.

CHINONICUL

Fericiți sunt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne, și pomenirea lor în neam și în neam. Aliluia (de trei ori).

DUMINICA CINCIZECIMII (A RUSALIILOR)

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4 și se cântă cele dintâi trei Stihiri idiomele de la Vecernia mare, repetând pe cea dintâi.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Când ai trimis pe Duhul Tău, Doamne...

(Caută înainte, Slavă... de la Litie)

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile, glasul al 2-lea:

Văzut-am Lumina cea adevărată, primit-am Duhul cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne; că Aceasta ne-a mântuit pe noi **(de două ori)**.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Prin Prooroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și prin Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mân-

tuitorul nostru; Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după aceasta, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mântuitorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea Te voi binecuvânta, Doamne!

Slavă..., Și acum..., același glas:

Pe Treimea Cea de o ființă cu cântări să O slăvim; pe Tatăl și pe Fiul împreună cu Duhul Sfânt; că așa au propovăduit toți proorocii și apostolii cu mucenicii.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule și după Tatăl nostru..., troparul, glásul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorele de oameni, slavă Ție!

Otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm începător, se citește: Fericit bărbatul..., Catisma toată.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 10 și se cântă următoarele trei Stihiri idiomele, pe glasul 1, repetând pe cea dintâi. Apoi celelalte cinci Stihiri idiomele pe glasul al 2-lea, repetând pe cea dintâi.

Glasul 1:

Prăznuim Cincizecimea și venirea Duhului, sorocul făgăduinței și împlinirea nădejdiei. Cât de adâncă este taina! Cât de mare și de cinstită! Pentru aceasta, grăim către Tine: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție (de două ori).

Cu graiurile celor de alt neam ai înnoit pe Ucenicii Tăi, Hristoase, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă!

Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăște proorocii, sfințește pe preoți, pe cei necărturari i-a învățat înțelepciune, pe pescari teologi i-a arătat; toată rânduiala

Bisericii o plinește. Cel ce ești de o ființă și de un scaun cu Tatăl și cu Fiul, Mângâietorule, slavă Ție!

Glasul al 2-lea:

Văzut-am Lumina cea adevărată; primit-am Duhul cel ceresc; aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne; că Aceasta ne-a mântuit pe noi (de două ori).

Prin prooroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii, și prin apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după aceasta, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mântuitorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea, Te voi binecuvânta, Doamne!

În curțile Tale, Doamne, credincioșii, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te lăudăm pe Tine, Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Pe Treimea cea de o ființă cu cântări să O slăvim: pe Tatăl și pe Fiul, împreună cu Duhul Sfânt; că așa au propovăduit toți proorocii și apostolii cu mucenicii.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Alcătuire a lui Leon Împăratul.

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei ipos-

tasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl preaslăvit împreună cu Fiul: o Putere, o Ființă, o Dumnezeuire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Cel ce din Tatăl porcezi și în Fiul Te odihnești, Treime Sfântă, slavă Ție!

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și

PAREMIILE

Citire din Cartea Numerii:

(Cap. XI, vers. 16–17 și 24–29)

Atunci Domnul a zis către Moise: «Adună-Mi șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, pe care-i știi tu că sunt căpetenii poporului și supraveghetorii lui, și du-i la cortul adunării, ca să stea cu tine acolo. Că Mă voi pogorî acolo și voi vorbi cu tine și voi lua din duhul care este peste tine și voi pune peste ei ca să ducă ei cu tine sarcina poporului și să nu o duci numai tu singur (...). Atunci a ieșit Moise și a spus poporului cuvintele Domnului, a adunat șaptezeci de bărbați dintre bătrânii poporului și i-a pus împrejurul cortului. Și S-a pogorât Domnul în nor și a vorbit cu el; și a luat din duhul

care era peste el și a pus peste cei șaptezeci de bărbați căpetenii. Îndată însă cum a odihnit duhul peste ei, au început a prooroci, dar apoi au încetat. Doi dintre bărbați însă au rămas în tabără: pe unul îl chema Eldad, și pe celălalt Medad. Și a odihnit și peste ei duhul, căci erau din cei înscrise, dar nu veniseră la cort, și au proorocit ei acolo în tabără. Atunci a alergat un tânăr și a spus lui Moise, zicând: «Eldad și Medad proorocesc în tabără». Și, răspunzând, Iosua, fiul lui Navi, slujitorul lui Moise, unul dintre aleșii lui, a zis: «Domnul meu Moise, oprește-i!». Moise însă i-a zis: «Nu cumva ești gelos pe mine? O, de ar fi toți prooroci în poporul Domnului și de ar trimite Domnul duhul Său peste ei!».

Citire din Proorocia lui Ioil:

(Cap. II, vers. 23–32; III, 1–5)

Acestea zice Domnul: «Și voi locuitori ai Sionului, bucurați-vă și vă veseliți în Domnul Dumnezeul vostru, căci El v-a dat pe Învățătorul dreptății; și v-a mai trimis și ploaie timpurie și târzie, ca odinioară. Și ariile se vor umple de grâu; iar teascurile vor da peste margini de must și de untdelemn. Și vă voi da ani de beșug în locul anilor în care au mâncat lăcustele mici, cele mari, cele zburătoare și stolurile de lăcuste, marea Mea oștire pe care am trimis-o împotriva voastră. Și veți mânca din destul și vă veți sătura și veți preaslăvi numele Domnului Dumne-

zeului vostru, care a făcut cu voi lucruri minunate. Și poporul Meu nu se va rușina în veci de veci! Atunci vă veți da seama că Eu sunt în mijlocul lui Israel și că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru și nu este altul, iar poporul Meu nu va mai fi niciodată de ocară! Dar după aceea, vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, și fiii și fiicele voastre, vor profeți, bătrânii voștri visuri vor visa, iar tinerii voștri vedenii vor vedea. Chiar și peste robi și peste roabe voi vărsa Duhul Meu. Și vă voi arăta semne minunate în cer și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum; soarele se va întuneca și luna va fi roșie ca sângele, înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Și oricine va chema numele Domnului se va izbăvi, căci în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuirea, precum a zis Domnul; și între cei mântuiți numai cei ce cheamă pe Domnul».

Citire din proorocia lui Iezechiel:

(Cap. XXXVI, vers. 24-28)

A cesteia zice Domnul: «Vă voi scoate dintre neamuri și din toate țările vă voi aduna și vă voi aduce în pământul vostru. Și vă voi stropi cu apă curată și vă veți curăți de toate întinăciunile voastre și de toți idolii voștri vă voi curăți. Vă voi da inimă nouă și duh nou vă voi da; voi lua din trupul vostru inima cea de piatră și vă voi da inimă de carne. Pune-voi înăuntrul vostru Duhul Meu și voi face ca să umblați după legile Mele

și să păziți și să urmați rânduielile Mele. Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri și veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru».

LA LITIE

Se cântă Stihirile idiomele, glasul al 2-lea:

Prin Prooroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și prin Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după aceasta, și în veci Tu ești Dumnezeu nostru.

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mântuitorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea Te voi binecuvânta, Doamne.

În curțile Tale, Doamne, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te lăudăm credincioșii pe Tine, Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Când ai trimis pe Duhul Tău, Doamne, în timp ce Apostolii stăteau, atunci feciorii evreilor văzând aceasta s-au tulburat de spaimă. Că îi auzeau pe dânșii grăind într-alte limbi străine, precum le dădea lor Duhul; că neînvățați fiind, au fost făcuți înțelepți și pe păgâni la credință vânându-i, ca niște iscușiți cuvântători grăiau cele dumnezeiești.

Pentru aceasta, și noi grăim Ție: Cel ce Te-ai arătat pe pământ și din înșelăciune ne-ai mântuit, Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile idiomele, glasul al 2-lea:

Necunoscând neamurile, Doamne, minunea Preasfântului Duh, care se săvârșise în apostolii Tăi, schimbarea limbilor o socoteau a fi beție. Dar noi, întăriți fiind de dânșii, neîncetat zicem așa: Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la noi, rugămu-ne Ție, Iubitorule de oameni!

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele!

Doamne, pogorârea Sfântului Duh umplându-i pe Apostoli, i-a făcut să grăiască în alte limbi. Pentru aceasta, minunea părea celor necredincioși beție, iar celor credincioși mijlocitoare de mântuire. De a Cărui strălucire și pe noi ne învrednicește, rugămu-ne Ție, Iubitorule de oameni.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața-Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine!

Împărate ceresc, Mângâietore, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Slavă..., Și acum...,glasul al 8-lea:

O dinioară limbile au fost amestecate, pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost

înțelepțite pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți pentru greșală; acum Hristos a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire; acum se reînnoiește înțelegerea spre mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeul nostru... (de trei ori)

(Caută-l la Vecernia mică)

Binecuvântarea pâinilor și otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului de 3 ori.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Praznicul cel după praznice și cel mai din urmă să-l prăznuim noi, credincioșii, în chip luminat; aceasta este Cincizecimea, plinirea făgăduinței și a sorocului. Că în aceasta focul Mângâietorului S-a pogorât de-a dreptul pe pământ, în chip de limbi, și a luminat pe Ucenici, făcându-i cunoscători ai tainelor cerești. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă..., Și acum...,tot aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Aceeași podobie.

Izvorul Duhului venind la cei de pe pământ, împărțit în chip minunat în râuri purtătoare de foc, a rou-

rat pe Apostoli, luminându-i; și focul le-a fost lor nor de rouă, care i-a luminat, și flacără purtătoare de ploaie, prin care am primit harul, prin foc și prin apă. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După Polieleu ce cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

După scularea Ta cea din mormânt, Hristoase, și după dumnezeiasca înălțare la înălțimile cerești, ai trimis văzătorilor de Dumnezeu slava Ta, Îndurate, Duh drept înnoind Ucenicilor Tăi. Pentru aceasta, Mântuitorule, ca o alăută melodioasă, au făcut cunoscute tuturor, în chip tainic, cu arcușul cel dumnezeiesc, cuvintele și rânduiala Ta.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Antifon 1 al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN

glasul al 4-lea:

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău.

Toată suflarea..., **Evanghelia a 9-a a Învierii:** Fiind seară în ziua aceea..., până la: Cărora veți ierta păcatele se vor ierta lor, și cărora le veți ținea, vor fi ținute.

Nu se zice Învieria lui Hristos..., ci îndată

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stihira idiomelă, glasul al 6-lea:

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

CANOANELE

Se pune Canonul întâi cu irmosul pe 8 și al doilea cu irmosul pe 6.

Canonul întâi

Alcătuire a lui Cosma Monahul.

Cântarea 1-a, glasul al 7-lea:

Irmosul:

Cu marea a acoperit pe Faraon cu carele lui de «război, Cel ce sfarmă războaiele «cu braț înalt. Acestuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit».

Precum ai făgăduit odinioară Ucenicilor, Hristoase, trimițând acum, cu adevărat, pe Duhul cel Mângâietor, ai strălucit lumii lumină, Iubitorule de oameni.

Ceea ce s-a propovăduit de demult prin Lege și prin prooroci, s-a plinit; că astăzi s-a revărsat harul dumnezeiescului Duh, peste toți credincioșii.

Canonul al doilea

Alcătuire a lui Ioan Arcla (Damaschin)

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Cu dumnezeiescul nor acoperit fiind gângavul, a cuvântat despre legea cea scrisă de «Dumnezeu. Că scuturând tina de «pe ochiul minții, vede pe Cel ce «este și este povățuit în cunoașterea Duhului, lăudând cu dumnezeiești cântări».

Zis-a gura cea curată și vrednică de cinstire: Nu Mă voi despărți de voi, prietenilor! Că Eu, împreună-șezând pe scaunul cel înalt și părintesc, voi turna harul Duhului din destul, să strălucească celor ce-l doresc.

Sorocul fiind plinit, Cuvântul cel Preadrept aduce liniște în inimi. Că lucrul plinind, Hristos a bucurat pe prieteni, împărțind Duhul, precum a făgăduit cu suflare repede și cu limbi de foc.

Catavasi: Irmoasele amânduror Canoane:

Cu marea a acoperit pe Faraon.**C**u dumnezeiescul nor acoperit fiind gângavul...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Zis-ai Ucenicilor, Hristoase: Rămâneți în Ierusalim până «ce vă veți îmbrăca cu putere de «sus; iar Eu vă voi trimite alt «Mângâietor ca Mine, pe Duhul «Meu și al Tatălui, în Care vă veți «întări».

Puterea dumnezeiescului Duh venind, glasul cel împărțit, de demult, al celor ce gândiseră rele împreună, l-a împreunat dumnezeiește, într-o singură armonie, învățând pe cei credincioși cunoașterea Treimii, în Care ne-am întărit.

Canonul al doilea

Irmosul:

Rupt-a legăturile pântecelui celui sterp, și ocară cea «greu de răbdat a celei bine-roditoare, singură rugăciunea proorociței celei de demult, a Annei, «celei purtătoare de duh umilit, «către Cel Atotputernic și Dumnezeul cunoștinței».

Necuprinsă de minte este Puterea cea dumnezeiască, că a făcut iscușiți vorbitori pe cei necărturari, care au închis, cu cuvântul, gurile înțelepților și au ridicat din noaptea cea adâncă neamuri nenumărate, cu strălucirea Duhului.

Purcezătoare din Lumina cea nenăscută era strălucirea cea atotputernic-izvorătoare de lumină veșnică, a cărei fulgerare, de o fire cu părinteasca Putere o arată acum tuturor, prin Fiul, răsunetul celor de foc în Sion.

Catavasi:

Zis-ai Ucenicilor, Hristoase...**R**upt-a legăturile pântecelui celui sterp...

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cei ce iubeau pe Mântuitorul s-au umplut de bucurie, și cei ce mai înainte se temeau, îndrăzneală au luat. Că Duhul Sfânt S-a pogorât astăzi de sus, peste casa Ucenicilor și fiecare dintre ei alte lucruri grăia către popoare. Că limbi văzute, ca de foc, s-au răspândit peste ei și nu i-au ars, ci mai mult i-au rourat.

Slavă..., și acum..., **tot aceasta.**

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Înțelegând proorocul venirea Ta cea mai de pe urmă, «Hristoase, grăia: Auzit-am, «Doamne, puterea Ta, că ai venit «să mântuiești pe toți unșii Tăi».

Dumnezeu cel Adevărat, Mângâietorul, Care a grăit prin prooroci și S-a propovăduit mai înainte în Lege, celor nedesăvârșiți, astăzi Se face cunoscut slujitorilor și mărturisitorilor Cuvântului.

Pecetea Dumnezeirii purtând Duhul, S-a împărțit Apostolilor în chip de foc și în limbi străine S-a arătat dumnezeiasca Putere, Care vine de la Tatăl, de a Sa bunăvoie.

Canonul al doilea

Irmosul:

Împărate al împăraților, Unule din Unul singur, Cuvinte, Cel «ce ai ieșit din Tatăl cel nepricinuit, pe Duhul Tău cel adevărat, Cel «întocmai puternic, Făcător de

«bine, L-ai trimis Apostolilor celor «ce cântă: Slavă puterii Tale, «Doamne!».

Baia cea dumnezeiască a nașterii celei din nou, amestecând-o, prin cuvânt, cu firea mea cea alcătuită, îmi reverși din belșug izvor din nesticăcioasa Ta coastă, cea împunsă, o, Cuvinte al lui Dumnezeu, pecetluind-o cu căldura Duhului.

Genunchiul își pleacă toate Mângâietorului, Celui din Tatăl și Celui ce este întocmai de o fire cu Tatăl; că în trei fețe au cunoscut pe Ființa cea una, veșnică, adevărată și neapropiată; că harul Duhului a strălucit lumină.

Slujii Dumnezeirii celei mai presus de toate, toți câți sunteți închinători ai Ființei celei întreit strălucitoare; că Hristos mai presus de fire slujește, ca un Făcător de bine, și cu foc vă luminează spre mântuire, dându-vă tot harul Duhului.

Catavasii:

Înțelegând proorocul...

Împărate al împăraților...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Duhul mântuirii, Care S-a zămislit în pântecul proorocilor plini de frica Ta, Doamne, «și S-a născut pe pământ, zidește «inimi apostolești curate și în cei «credincioși drept Se înnoiește; că «poruncile Tale sunt lumină și «pace».

Puterea Care S-a pogorât astăzi este Duhul cel Bun; Duhul înțelepciunii lui Dumnezeu; Duhul, Care din Tatăl purcede și prin Fiul ne este nouă, credincioșilor, arătat; Care împărtășește sfințenia, și Care este cunoscut acelora, în firea cărora Se sălășluiește.

Canonul al doilea

Irmosul:

O, fii cu chipuri luminate ai Bisericii! Primiți curățire «izbăvitoare de păcate, roua Duhului, cu suflare de foc. Că «acum a ieșit lege din Sion, harul «Duhului, Cel în chip de limbi de «foc».

Duhul pe Care Mântuitorul L-a vestit de un chip și de o putere cu Tatăl, Se pogoară de la Tatăl, cu putere de la Sine, slobod precum bine a voit, înțeleptind în limbi pe Apostoli, și adevărind Cuvântul purtător de viață.

Dumnezeu-Cuvântul, Cel atotstăpânitor, a vindecat cugetele Apostolilor de păcat și i-a gătit Luiși casă curată; iar acum se sălășluiește într-însa lumina Duhului, Celui întocmai puternic și de o ființă cu El.

Catavasii:

Duhul mântuirii...

O, fii ai Bisericii...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Aflându-mă împreună cu păcatele ce plutesc cu mine, «în vârtoarea valurilor grijilor

«lumești, și împins fiind spre fiara «cea pierzătoare de suflet, cu Iona «strig Ție, Hristoase: Din adâncul «cel purtător de moarte, scoate-mă!».

Din Duhul Tău ai vărsat din destul, peste tot trupul, precum ai zis, și toată lumea s-a umplut de cunoașterea Ta, Doamne; că Fiu Te-ai născut din Tatăl, fără de stricăciune, și Duhul nedespărțit purcede.

Canonul al doilea

Irmosul:

Curățire și mântuire Hristoase, Stăpâne, ai strălucit «nouă, din Fecioară; că precum pe «proorocul Iona din pântecel «fiarei celei din mare, așa să scoți «din stricăciune pe Adam cel «căzut, cu tot neamul».

Înnoiește, Atotputernice, întru cele dinlăuntru ale noastre, pe Duhul cel drept, cel dorit de noi, Care este veșnic și purcede de la Tatăl, pururea împreună cu Tatăl rămânând. Cel ce arde întinăciunile cele nesuferite ale trupului și curățește necurăția gândurilor.

Vrednicia dorită de Apostoli, care așteptau în Sion venirea Ta, Duhule, Cel ce ești pecetea Cuvântului născut din Tatăl, cu suflare de foc o întărești, venind degrab cleveteala cea nerușinată a amăgirilor păgânești.

Catavasii:

Afundându-mă împreună...

Curățire și mântuire...

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Când Cel Preaînalt, pogorându-Se, a amestecat limbile, a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, la o unire pe toți a chemat; și cu un glas slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

ICOS

Grabnică și statornică mângâiere robilor Tăi dă-le, Iisuse, când se întristează duhurile noastre. Nu părăsi sufletele noastre în necazuri, nu Te depărta de cugețele noastre în primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te, Cel ce ești pretutindenea; precum și cu apostolii Tăi ai fost pururea, așa și cu noi cei ce Te dorim unește-Te, Îndurate; ca uniți fiind cu Tine, să lăudăm și să slăvim pe Duhul Tău Cel Sfânt.

SINAXAR**ÎN DUMINICA RUSALIILOR**

În această zi, Duminica a opta după Paști, prăznuim Sfânta Cincizecime.

Și această sărbătoare am luat-o din cărțile iudeilor. Căci după cum aceia prăznuiesc Cincizecimea lor, cinstind numărul de șapte, dar și pentru că au primit Legea după trecerea a cincizeci de zile de la Paști, tot astfel și noi prăznuim cincizeci de zile de la Paști, primind Duhul cel Preasfânt, care ne dă Legea, ne călăuzește spre tot adevărul și ne învață cele plăcute lui Dumnezeu. Să se mai știe că la evrei erau trei sărbători mari: Paștile, Cincizecimea și Sărbătoarea Corturilor. Paștile în amintirea trecerii Mării Roșii; căci cuvântul paște înseamnă «trecere». Și sărbătoarea aceea o preînchipuia pe a noastră, care este trecerea și întoarcerea din nou de la întunericul păcatului, la rai.

Apoi, evreii prăznuiau Cincizecimea spre aducere aminte de suferințele lor din pustiu, cum și de multele necazuri prin care au trecut, până să ajungă în pământul făgăduinței. Că numai după aceea s-au îndulcit de roade, de grâu și de vin. Nouă, însă, Cincizecimea ne arată ieșirea din răutatea necredinței și intrarea în Biserică; că atunci ne împărtășim și noi cu Trupul și Sângele Stăpânului. Unii spun că evreii sărbătoreau Cincizecimea din pricinile arătate mai sus; dar alții cred că Cincizecimea ar fi fost orânduită de evrei pentru cinstirea numărului șapte, după cum s-a spus. Că acest număr adunat de șapte ori cu el însuși, dă numărul de cincizeci de zile, fără una. Cinstirea Cincizecimii de către evrei atârna nu numai de numărarea zilelor, ci de a anilor, în care ei sărbătoreau Jubileul; aceasta cădea după trecerea a de șapte ori șapte ani. În acel an ei lăsau pământul neșemănat și vitele la odihnă, iar robilor dobândiți cu bani, li se dădea libertatea să plece.

A treia sărbătoare era Sărbătoarea Corturilor, care se prăznuia după strângerea bucatelor de pe câmp, adică la trecerea a cinci luni de la Prăznuirea Paștilor. Această sărbătoare se prăznuia spre aducere aminte de ziua în care Moise a ridicat întâia oară cortul cel văzut prin nori în Muntele Sinai și făcut de marele meșter Veseleil. Săvârșeau acest praznic făcând corturi, iar cei ce locuiau la țară, mulțumeau lui Dumnezeu, după adunarea roadelor ostanelilor lor. Se pare că și David a scris psalmii cei pentru linuri (recunoștință), pentru aceste zile.

Sărbătoarea aceasta închipuia învierea noastră cea din morți; când, după ce corturile trupurilor noastre se vor strica, iarăși se vor alcătui, și ne vom îndulci de roadele ostanelilor noastre, prăznuind în corturile cele veșnice.

Se cuvine să mai știm, că în ziua aceasta, săvârșindu-se Praznicul Cincizecimii, Duhul Sfânt S-a coborât peste ucenicii Domnului. Și fiindcă Sfinții Părinți au socotit să despartă praznicele pentru măreția Preasfântului și de viață făcătorului Duh, căci El este unul din Sfânta și de viață începătoare Treime, iată că și noi vom vorbi mâine, despre felul cum a venit Duhul Sfânt.

Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

În cuptorul cel cu foc aruncați fiind cuvioșii tineri, focul în «rouă l-au prefăcut, prin cântare, «grăind așa: Bine ești cuvântat, «Doamne, Dumnezeuul părinților «noștri!».

Grăind apostolii dumnezeieștile măreții, celor necredincioși li se părea beție lucrarea Duhului, prin care Se cunoaște Treimea, un Dumnezeu al părinților noștri.

Firea cea nedespărțită, cu dreaptă credință o teologhisim: pe Dumnezeu-Tatăl, Cel fără de început, pe Cuvântul și pe Duhul, de aceeași putere, grăind: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Canonul al doilea

Irmosul:

Cu un glas a răsunat viersul organelor, spre a cinsti pe «idolul cel făcut din aur și neînsu- «flețit; iar harul cel purtător de «lumină al Mângâietorului ne în- «deamnă să grăim cu evlavie: Trei- «me Una, deopotrivă puternică și «fără de început, bine ești cuvân- «tată!».

Neînțelegând glasul cel rostit de prooroc, cei fără de minte ziceau că este beție pricinuită de vin, când au auzit graiurile apostolilor în limbi străine. Dar noi, cei binecredincioși, prin dumnezeiască însuflare, grăim: Înnoitorule a toate, bine ești cuvântat!

Cu glas dumnezeiesc, însuflat de Dumnezeirea cea mai presus de toate, a tunat proorocul Ioil, care a zis: Turna-voi Duhului Meu ca al Cuvântului, peste cei ce vor grăi împreună: Fire, cea cu lumina în trei străluciri, bine ești cuvântată!

Bine a împărțit Harul în ceasul al treilea, ca să ne arate că cinstim trei Ipostasuri în unimea Stăpâniei. Iar acum, în împărăteasa zilelor, Fiule, Părinte și Duhule, bine ești cuvântat!

Catavasii:

În cuptorul cel cu foc...,

Cu glas a răsunat...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Rugul cel nears împreunăndu-se cu focul, în Sinai, a «făcut cunoscut pe Dumnezeu lui «Moise, celui zăbavnic la limbă și «gângav; și pe cei trei tineri cân- «tăreți, râvna pentru Dumnezeu i-a «arătat nestricăți de foc. Toate «făpturile, pe Domnul lăudați-L «și-L preaînălțați întru toți vecii!».

Măririle lui Dumnezeu erau grăite, când s-a dat pescarilor, de sus, suflarea cea puternică, dătătoare de viață, a Preasfântului Duh, cu vuiet mare, în chip de limbi de foc. Toate făpturile, pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii!

Cei ce ne suim în muntele cel neatins, netemându-ne de focul cel îngrozitor, veniți să stăm în Muntele Sionului, în cetatea Dumne-

zeului Celui viu, dănuind acum, împreună cu purtătorii de Duh, ucenici. Toate lucrurile, pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii!

Canonul al doilea

Irmosul:

Chipul cel cu trei străluciri, al dumnezeieștii Stăpâniri, «dezleagă legăturile și răcorește «văpaia; tinerii cântă, și toată «făptura cea zidită binecuvintează «pe Unul Mântuitorul și a toate «Ziditorul, ca pe un Făcător de «bine».

Învățătura cuvintelor celor mântuitoare de oameni, pe care de la Tatăl le-a auzit, a grăit-o Hristos Apostolilor; Duhul îi întărește, venind peste ei în chipul limbilor de foc, iar zidirea cea de aproape și cea de departe, Te laudă pe Tine, Cel binecuvântat.

Pornind ca un Mântuitor și de Sine stăpânitor, Cel ce ești lumină de sine strălucitoare și izvorătoare de lumină, venit-ai să îndestulezi pe apostoli și ca pe o suflare împărtășești slujitorilor Tăi pe cinstitul și Mângâietorul Duh.

Cântat-a gura proorocilor, cea însuflată de Duhul, sălășluirea Ta în trup, o, Împărate! Și pe Duhul Cel purces din sânurile părintești, nezidit, împreună-făcător și împreună pe scaun șezător, care a fost trimis credincioșilor spre cinstirea Întrupării.

Catavasii:

Rugul cel nears...

Dezleagă legăturile...

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită..., **ci Stihurile și Stihirile care urmează:**

Cântarea a 9-a:

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Preasfântul Duh, Cel ce din Tatăl purcede.

Irmosul:

Ceea ce nu prin ispitire trupească ai purtat în pântece «și ai împrumutat trup Cuvântului «celui Făcător a toate, Maică ce nu «știi de bărbat; Fecioară de Dumnezeu Născătoare, locașul Celui «necuprins, încăperea a Făcătorului tău Celui nemărginit, pe tine «te mărim».

Cel râvnit și înflăcărat, purtat odinioară cu bucurie pe carul de foc clocotitor, preînchipuia suflarea care strălucește acum Apostolilor, din înălțime; prin care, fiind luminați, au făcut tuturor cunoscută Treimea.

Lucru străin și peste legea firii se auzea; că, deși răsuna un singur glas al Ucenicilor, dar prin harul Duhului, popoare, neamuri și seminții auzeau în limbi felurite mărețiile dumnezeiești, învățând cunoștința Treimii.

Canonul al doilea

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Dumnezeirea, Cea una în trei fețe.

Irmosul:

Bucură-te, împărăteasă, lauda maicilor fecioare! Că «toată gura cea limpede binegrăi-

«toare, vorbind, nu te poate cânta
«după cuviință; și orice minte e
«neputincioasă să înțeleagă naște-
«rea ta! Pentru aceasta, cu un glas
«pe tine te mărim».

Cuvine-se să lăudăm pe
Fecioara cea purtătoare de viață;
că numai ea a tăinuit în pânțece pe
Cuvântul, Cel ce a vindecat firea
omenească cea bolnavă. Care pe
scaunul cel de-a dreapta Tatălui
acum șezând, a trimis harul
Duhului.

Cei cărora ne-a suflat harul cel
izvorât de la Dumnezeu, fiind
luminați, străluciți și înnoiți cu
minunată și prea frumoasă înnoi-
re, cunoscând pe Ființa cea deopo-
trivă de puternică, nedespărțită,
înțeleaptă și întreit-strălucitoare, o
slăvim.

Catavasii:

Nu prin ispitire trupească...

Bucură-te, Împărăteasă...

LUMINÂNDA

Glasul al 3-lea:

Podobie: Cea ce ai înfrumusețat...

Preasfinte Duhule, Care de la
Tatăl porcezi și prin Fiul ai venit la
ucenicii cei necărturari, mântu-
iește pe cei ce Te-au cunoscut pe
Tine Dumnezeu, și-i sfințește pe
toți (de două ori).

Slavă... Și acum...

Lumină este Tatăl, Lumină este
Cuvântul, Lumină și Sfântul Duh,
Care a fost trimis Apostolilor în
limbi de foc; și printr-Însul toată

lumea se luminează a cinsti pe
Sfânta Treime.

LA LAUDE

**Se pun Stihirile pe 6 și se cântă următoarele
Stihiri idiomele, repetându-le.**

Glasul al 4-lea:

Lucruri minunate au văzut
astăzi neamurile, în cetatea lui Da-
vid, când Duhul Sfânt S-a pogorât
în limbi de foc, precum a spus
Luca, de Dumnezeu-grăitorul. Că
zice: Adunați fiind ucenicii lui
Hristos, s-a făcut sunet ca de o
suflare ce vine repede, și a umplut
casa unde erau ei șezând; și toți au
început a vorbi cu străine graiuri,
cu minunate dogme, cu uimitoare
învățături ale Sfintei Treimi (de
două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este
și va fi, nici început având și nici
sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu
Fiul este unit și împreună socotit.
Viață și de viață făcător; Lumină
și de lumină dătător; Binele însuși
și Izvor de bunătate; prin Care
Tatăl Se cunoaște și Fiul se prea-
slăvește, și de toți se știe: O putere,
o unire și o închinare a Sfintei
Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și
Viață și Izvor viu, înțeles cu min-
tea. Duhul înțelepciunii, Duhul
înțelegerii, bun, drept, înțelegător,
stăpânitor, curățitor de păcate;
Dumnezeu și îndumnezeitor, foc
din foc porcezător; grăitor, lucră-
tor, împărțitor de daruri; prin
Care toți proorocii și dumneze-
ieștii apostoli, împreună cu muce-

nicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pre-tutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Doxologia mare.

Troparul Praznicului, ecteniile, și preotul face otpustul așa:

Cel ce în chip de limbi de foc din cer a trimis pe Preasfântul Său Duh, peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților slăviților și întru tot lăudaților Apostoli și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi Ceasul întâi și otpustul desăvârșit.

LA LITURGHIE

Se cântă aceste Antifoane:

ANTIFONUL 1, glasul al 2-lea. Psalmul 18.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Stihuri:

Ziua spune zilei cuvânt, și noaptea vestește nopții știință.

Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.

În tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor.

Slavă..., Și acum..., Pentru rugăciunile...

ANTIFONUL al 2-lea. Psalmul 19.

Stih: Să te audă Domnul în ziua necazului, și să te apere numele Dumnezeului lui Iacov.

Mântuiește-ne, Mângâietorule bunule, pe cei ce cântăm Ție: Aliluia.

Stihuri:

Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijinească pe tine.

Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie.

Slavă...

Mântuiește-ne, Mângâietorule bunule...,

Și acum...,

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu...

ANTIFONUL al 3-lea. Psalmul 20.

Stih: Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte.

Troparul, glasul al 8-lea:

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeu nostru, Cel ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Stihuri:

După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.

Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătații, pus-ai pe capul lui cunună de pietre scumpe.

Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

Ieșire cu Sfânta Evanghelie.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Citețul: Înălță-Te, Doamne, întru puterea Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Mântuiește-ne pe noi, Mângâietorule bunule, pe cei...

Apoi troparul: Bine ești cuvântat, Hristoase...

Slavă... Și acum..., **Condacul, glasul al 8-lea:**

Când Cel Preaînalt, pogorându-Se, a amestecat limbile, a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, la o unire pe toți a chemat; și cu un glas slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

În loc de Sfinte Dumnezeule..., se cântă:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Apostolul: Din Faptele Sfinților Apostoli (cap. II, vers. 1-11).

Evanghelia: De la Ioan (cap. VII, vers. 37-53 și cap. VIII, vers. 1).

În loc de Axion se cântă până la odovania Praznicului: Bucură-te Împărăteasă...

CHINONICUL

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Aliluia (de trei ori).

LUNI DUPĂ RUSALII

LA VECERNIE

Se toacă îndată după Liturghie, pentru slujba Vecerniei, numită și

«A plecării genunchilor».

După ce binecuvintează preotul, citețul zice:

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., și celelate.

După psalmul de seară, diaconul sau preotul zice ectenia mare:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru sfânta biserică aceasta...

Pentru prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)]...

Pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă darul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...

Ecfonis:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, îndată se cântă: Doamne, strigat-am..., și se pun următoarele stihiri idiomele pe 6, glasul al 4-lea:

Lucruri minunate au văzut astăzi toate neamurile, în cetatea lui David, când Duhul Sfânt S-a pogorât în limbi de foc, precum a spus Luca, de Dumnezeu-grăitorul. Că zice: Adunați fiind ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu

Fiul este unit și împreună socotit. Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se cunoaște și Fiu Se preaslăvește, și de toți se știe: O putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea. Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți proorocii și dumnezeieștii apostoli, împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruire de haruri (de două ori).

Slavă..., și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Ieșire cu cădelnița.

Lumină lină...

PROCHIMEN

Glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stihuri, Psalmul 76:

Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; și-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

Și am zis: acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Strana I:

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru?...

Strana II:

...Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

După aceasta diaconul sau preotul zice:

Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Iar noi, plecând genunchii la pământ și fiind cu capetele descoperite, preotul citește dintre ușile împărătești rugăciunile ce urmează, cu glas mare în auzul tuturor:

RUGĂCIUNEA ÎNTÂIA

Doamne, Cel ce ești prea curat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria, Prea-

slăvita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapta arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, să-Ți aducem Ție rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșelele cele din neștiință ale credincioșilor.

Însuți, mult-Milostive și Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeule și Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți de harul Lui cel neîmpușinat, și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au proorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi. Primește-ne pe noi, care cădem înaintea Ta și grăim: Greșit-am! Înaintea Ta suntem puși din pântecul maicii noastre; Tu ești Dumnezeul nostru. Dar, pentru că s-au scurs în zădărnice zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău, și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, grăim către Tine: Păcatele tinereților

noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre, curățește-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine și caută spre noi cu bunăvoință și cu har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înaintea și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăvește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune popoului Tău și pe toți ne adună în împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugirile vrăjmașului cele împotriva noastră.

Adaugă apoi și

RUGĂCIUNEA A DOUA

Binecuvântat ești, Doamne, Stăpâne Atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai făcut-o să lucească cu sclipiri de foc; Care ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei și să ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor, și ne

iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu Sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine, și toate zilele vieții noastre, desăvârșită, sfântă, cu pace, fără de păcat, fără sminteală, fără nălucire; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților, care din veac Ți-au plăcut Ție.

Apoi diaconul zice:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Doamne Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne miluiește.

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia, și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri, dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm,

Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi diaconul zice:

Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește:

RUGĂCIUNEA A TREIA

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care încă în această viață cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta, și darul Preasfântului Duh Îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest dar Ucenicilor și Apostolilor Tăi, și ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune, ca dintr-un întuneric; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus de fire, ne-am învățat a crede în Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu, dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață, cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Că Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va covârși noianul

acestora; că, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii. Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și-mi arată calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele duhul înțelepciunii; adumbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, cu Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă lași ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricicioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătăților celor viitoare, că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine. Pentru aceasta, și eu, păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut, dă-mi mie spre mântuire. Așa, Doamne, Care ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te pleci cu iubire și

milostivire spre cei ce-și pleacă la Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm vreunui dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelele, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă, tuturor, mână de ajutor. Primește rugăciunea tuturor ca o tămâie bineprimită, ce se înalță înaintea împărăției Tale celei prea bune.

În continuare, preotul citește și

RUGĂCIUNEA A PATRA

Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăvește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără de prihană, neispitiți de rele; și ne izbăvește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și cugetele noastre grijă de întrebarea ce ni se va face la Judecata cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta

trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești; ca și în liniștea somnului să ne luminăm prin cugătarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuviincioasă și pofta cea vătămătoare. Și ne scoală pe noi, la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind în poruncile Tale.

Apoi diaconul zice:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabine-cuvântata, slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră lui Hristos-Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Cu bunăvoirea și cu harul Unuia Născut Fiului Tău, cu Care bine ești cuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată: Învrednicește-ne Doamne...

După aceasta diaconul zice:

Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul citește:

RUGĂCIUNEA A CINCEA

Izvorul cel pururea izvorător de viață și de lumină, Putere ziditoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință

toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeul nostru; Care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorile iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel preacurat, neatins și neîntinat de nici un păcat; și prin această înfricoșătoare și negrăită jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau în întuneric le-ai arătat ieșire, iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleaptă meșteșugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în tartar și l-ai închis cu puterea Ta ce nemăsurată în focul cel nestins și în întunericul cel mai din afară; Înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare Ajutător al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al slavei celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui Celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumina veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele robilor Tăi, ale părinților și fraților noștri, care au adormit mai înainte, și ale celorlalte rudenii după trup și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și face acum pomenire, că stăpânirea Ta este peste toți și în mâna Ta ții toate marginile pământului.

Stăpâne Atotțiitorule, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor și al celui nemuritor și a toată firea omenească, ce se zidește și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al trăirii celei de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce măsoară anii celor vii și rânduiesti ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi în neputință și deslegi în putere; Care tocmești cele de aici spre trebuință și orânduiești cu folos cele viitoare; Care ai însuflețit cu nădejdea învierii pe cei vătămați cu boldul morții, Însuși, Stăpâne al tuturor, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe; Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă și pururea veșnice, nedespărțitei și neamestecatei Treimi, și ai vărsat pogorârea și venirea Sfântului și de viață Făcătorului Tău Duh, în chip de limbi de foc, peste sfinții Tăi Apostoli; și punându-i pe ei vestitori ai credinței noastre cele creștinești, i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai învățaturii celei adevărate despre Dumnezeu; Care și la acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsă-

toare, auzi-ne pe noi, smeriții robii Tăi, care ne rugăm Ție, și odihnește sufletele robilor Tăi, celor mai dinainte adormiți, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; așază sufletele lor în locașurile dreptilor și fă-i vrednici de pace și de iertare. Că nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei din iad vor îndrăzni a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm și aducem Ție rugăciuni de milostivire și jertfe pentru sufletele lor.

Adaugă și

RUGĂCIUNEA A ȘASEA

Dumnezeule cel Mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, și ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, slăvirea cea întreit sfântă și mulțumită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna nouă. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de întunericul păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, înarmându-ne cu armele luminii, să viețuim nebântuiți de toată meșteșugirea vicleanului, și cu îndrăz-

neală să Te preamărim pentru toate, pe Tine, Unul, Dumnezeu cel Adevărat și Iubitor de oameni, căci într-adevăr și cu dreptate este o mare taină a Ta, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a fapturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție Îți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea nemincinoasă, ne arvunește nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestrucăcioase, pe care fă ca să o dobândim, la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni pentru cele făcute în viață, Stăpân și Domn al răsplătirii; Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuși le-ai cercat de bunăvoie, Însuși fiind cercat prin cele pătimate, Te-ai făcut ajutător de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește deci, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe maici, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte în nădejdea învierii și a vieții de veci; și așază sufletele și

numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei luminați, în sfintele Tale locașuri, ridicând Împreună și trupurile noastre, în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și nemincinoase. Că nu este, Doamne, moarte, pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele mai pline de întristare la cele mai bune și mai vesele, și odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, chiar de ar fi viața lui doar o singură zi. Că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără de păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora, căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele fără de știință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcările noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și la tot poporul Tău și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de

oameni, la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut fă-ne vrednici de împărăția Ta.

Adaugă și

RUGĂCIUNEA A ȘAPTEA

Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară; Însuși, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea care vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăvește-ne pe noi de frica de noapte, și de tot lucrul ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, pe care ni l-ai dat spre odihnă, pentru neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule de bunătăți, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea numele Tău cel preasfânt; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească, spre slăvirea bunătății Tale, aducând milostivirii Tale

cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întreg poporului Tău, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

Apoi diaconul zice:

A pără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata...

Ecfonis:

Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea zice diaconul:

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Seara toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcate, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios, îndrăptător...

Milă și iertare de păcatele și de greșelele noastre...

Cele bune și de folos sufletelor noastre...

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace...

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă...

Pe Preasfânta, curata, preabine-cuvântata...

Ecfonis:

Că Bun și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm,

Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice în taină această rugăciune (a plecării capetelor):

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i, în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și de gânduri rele.

Ecfonis:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile idiomele, glasul al 3-lea:

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că iudeii dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învred-

nicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele Ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu care plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Duhul Sfânt.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; că începând cu ceata Apostolilor, de la dâșii, prin împărtășire, a revărsat harul asupra credincioșilor; și încredințează venirea Lui cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus; că Mângâietorul îi înnoiește pe dâșii, înnoindu-Se întru ei prin înnoire de taină a cunoștinței; pe care propovăduind-o cu graiuri străine și cu sublime cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una, în trei Ipostasuri, a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiul în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl, preaslăvit împreună cu Fiul: o Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Cel ce din Tatăl porcezi și în Fiul Te odihnești, Treime Sfântă, slavă Ție!

După aceea: Acum slobozește pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., și îndată troparul Praznicului, **glasul al 8-lea:**

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Și otpustul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui S-a deșertat pe Sine și din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omenească și a îndumnezeit-o, iar după aceea iarăși S-a suit la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis, peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, pe Duhul cel dumnezeiesc și sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întoc-

mai slăvit și împreună-veșnic; și printr-Însul i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea; Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și celei cu totul fără de prihană Sfintei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

LA PAVECERNIȚA

Se cântă Canonul către Preasfântul Duh.

Irmosul de două ori și troparele pe 4.

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea 1-a, glasul 1.

Irmosul:

Din robia cea amară izbăvindu-se Israel, a trecut marea «cea neumblată ca pe uscat; și «văzând pe vrăjmaș înecat, a cântat cântare lui Dumnezeu, ca «unui-Făcător de bine, Celui ce a «făcut minuni cu braț înalt, că S-a «preaslăvit».

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Duhule Sfinte, Cel dumnezeiesc, Care tuturor împarți daruri și toate le faci cu voia, însuflă-mi și mie harul Tău cel purtător de lumină, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce ești lăudat împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Mângâietorule, Cel ce cu însuflarea Ta cea sfântă dai daruri

Puterilor cerești, curăță, ca un bun, întinăciunea cugetului meu și-l umple de sfințenia Ta.

Slavă...

Sfinte Duhule, Cel dumnezeiesc, Cel ce ești Izvorul credincios al vieții și râu de bunătăți al firii, mintea mea cea omorâtă, făcând-o vie cu lucrarea Ta, ridic-o să cânte Dumnezeirea Ta.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Biserică a lui Dumnezeu ai fost, Fecioară, cu venirea Duhului Sfânt, ceea ce ești cu dar dăruită; și cu puterea Celui Preaînalt ai născut cu trup pe Cuvântul, Cel fără de început.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai «înainte de veci, și mai pe urmă «din Fecioară întrupat fără să-«mânță, lui Hristos Dumnezeu, să-I «cântăm: Cel ce ai înălțat fruntea «noastră, Sfânt ești, Doamne».

Duhul Sfânt având, după ființă, puterea voiei împreună-lucrătoare, ca un Dumnezeu împreună-lucrător, pe cetele cele cerești, care sunt mai presus de lume, neîncetat le învață a cânta: Sfânt ești, Doamne!

Cu cântări neîncetate să slăvim cu un glas darul Duhului, care a luminat pe grăitorii de Dumnezeu Apostoli, prin suflare de vifor, și împreună cu cetele celor fără de trupuri, i-a învățat a cânta: Sfânt ești, Doamne!

Slavă...

Slăvind o Stăpânire și o Dumnezeire, o Putere, o Începătorie și o Împărăție a Sfintei Treimi, cântăm grăind cu glasuri întreite: Sfânt ești, Doamne!

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Car purtător de lumină și locaș luminat ai fost, ceea ce ești întru totul curată și mai presus de heruvimi; că ai purtat pe Dumnezeu în brațele tale. Pentru aceasta toți grăim către tine, curată: Bucură-te, întru tot fericită!

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-însul, Hristoase, «din Fecioară ai odrăslit, Cel lău-«dat, din muntele cel cu umbră «deasă. Venit-ai, întrupându-Te «din cea neispită de bărbat, Cel «fără de trup și Dumnezeu; slavă «puterii Tale, Doamne!».

Mari lucruri ne-a dăruit nouă Duhul cel întru tot Sfânt; peste Apostoli a venit ca un mângâietor, ca un bun, ca Cel ce toate le plinește; ca un Dumnezeu făcător, ca Cel ce pe toate le sfințește; ca Cel ce este Făcător a toate, ca un stăpân și Însuși stăpânitor.

Pe scaunul părintesc șezând, Hristoase, ai trimis Ucenicilor Tăi pe Mângâietorul, precum ai făgăduit, Mântuitorule; și venind ca un Dumnezeu, i-a întrarmat pe dânșii cu putere, ca Unul ce este împreună-lucrător a toate și de la Tatăl purcede.

Slavă...

Duhul cel întru tot Sfânt a învățat pe prooroci să grăiască, în limbi, cele viitoare; și tot El, prin glasul suflării de vifor, a luminat pe prea înțelepții Apostoli, să grăiască, în limbi, măririle lui Dumnezeu. Același Duh și acum împreună cu noi petrece.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ușă a luminii celei cerești te numim pe tine, Maica lui Dumnezeu, prin care a intrat la noi Hristos. Frumos S-a arătat cu strălucirea Dumnezeirii, acoperit fiind cu îmbrăcămintea trupului, și nevăzut ca un Dumnezeu; iar trupește S-a văzut precum suntem noi.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul «sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă. «Deci, povățuiți fiind la lumina «cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-diminează, Te slăvim pe Tine, «Iubitorule de oameni».

O, Duhule al Înțelepciunii și al temerii de Dumnezeu, Sfetnicule al adevărului și al înțelegerii, Cel ce dai pace, sălășluiește-Te întru noi, ca sfințindu-ne cu sălășluirea Ta, dis-de-diminează, să Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cel ce ții toate și ești Stăpân al tuturor, Cel ce păzești făptura necăzută, dă-ne nouă sfințenie și luminare, ca, săturându-ne de

lumina Ta, cea dată nouă dis-diminează, să Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Cel ce a scris de demult lui Moise poruncile Legii Vechi, acum alcătuiește luminat Legea harului; că dumnezeiescul Mângâietor venind, a scris-o în inimile Apostolilor, ca un iubitor de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Blestemul strămoașei Eva s-a șters prin nașterea ta, Fecioară, din care a răsărit Hristos, Bine-cuvântarea lumii; pentru aceasta, bucurându-ne și mărturisindu-te cu gura și cu inima, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te ferim.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Din pânțele pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara «mării, precum l-a primit; iar «Cuvântul, în Fecioară sălășluindu-Se și trup luând, a ieșit lă-sând-o nestrucată; că Cel ce n-a «pătimit stricăciune, pe ceea ce «L-a născut, a păzit-o nevătă-mată».

Plinind făgăduința dată Ucenicilor Tăi, Hristoase, l-ai trimis pe Duhul cel întru tot Sfânt, și le-ai dăruit faceri de mari minuni și le-ai împărțit limbi de foc, ca să umple de cunoștința Ta pe toți cei ce vor veni la Tine.

Vino la noi, Duhule Sfinte, fă-ne părtași sfințeniei Tale, luminii celei

neînserate, vieții celei dumnezeiești și împărtășirii celei cu bun miros; că Tu Ești Duhul adevărului, Care de la Tatăl purcede.

Slavă...

Mântuiește, Măgâietorule, pe cei ce cu credință cântă venirea Ta cea cu dumnezeiască cuviință și cărățește-i de toată întinăciunea, ca un mult-Îndurat, și-i arată vrednici strălucirii Tale și cu lumina Ta, fă-i pe ei oglindă neîntinată, de Dumnezeu văzătorule.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Toată ceata proorocilor, cea de Dumnezeu în chip tainic însuflată, mai-nainte a grăit despre taina cea negrăită și dumnezeiască a întrupării lui Dumnezeu-Cuvântul, cea din tine, Maică Fecioară; că prin tine s-a arătat prea adevărat sfatul cel mai-nainte de veci.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Preasfântul Duh, pogorându-Se acum peste Apostoli în chip de limbi de foc, a umplut de spaimă mulțimile neamurilor; că în limbi de foc grăind ei, Iubitorule de oameni, fiecare își auzea graiul limbii sale; din care pricină cei necredincioși socoteau minunea beție, iar pentru cei credincioși era, cu adevărat, lucru de mântuire. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți, din destul, robilor Tăi iertare de greșeale.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii, în dreapta credință fiind crescuți, păgâneasca «poruncă nebăgând-o în seamă, de «groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, «cântau: Dumnezeuul părinților, «bine ești cuvântat».

Acum sorocul făgăduinței lui Hristos se împlinește, că venirea Duhului a arătat Ucenicilor împărțirea limbilor, a Celui din Treime, Care a strălucit prea îndumnezeit.

De demult a fost risipită adunarea cea cu gând rău a neamurilor, iar acum la un loc se adună, prin însăși lucrarea Sfântului și de viață Făcătorului Duh, a Unuia din Treimea cea nedespărțită.

Slavă...

De sus purtându-se suflarea Sfântului Duh, Apostolii lui Hristos au vestit măririle lui Dumnezeu, preaslăvit, cu un glas cântând: Dumnezeule al părinților, bine ești cuvântat!

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Chipul nașterii tale, celor trei tineri în cuptor li s-a arătat, fiind păziți nevătămați de foc. Iar pe tine, ceea ce ai primit în pântece Focul cel greu de suferit, te-ai păzit curată, Dumnezeuul părinților, Cel binecuvântat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel răcorit a arătat chipul minunii celei mai «presus de fire; că n-a ars pe

«tinerii pe care i-a primit, precum
«nici focul Dumnezeirii pântecel
«Fecioarei, în care a intrat. Pentru
«aceasta, cântând să grăim: Să
«binecuvinteze toată făptura pe
«Domnul, și să-L preaînălțe întru
«toți vecii».

**Sfinte Duhule, Cel ce purcezi de
la Tatăl, dă sfințenie tuturor celor
ce cred în Tine, că Sfânt ești și
dătător de sfințenie oamenilor,
Pentru aceasta, cântând, să grăim:
Să binecuvinteze toată făptura pe
Domnul, și să-L preaînălțe întru
toți vecii!**

**Dai dăruiri ca un Făcător de
bine, harul bunătăților, celor ce Te
cântă pe Tine, Mângâietorule; că
dătător de bunătăți ești și noianul
bunătății. Pentru aceasta, cân-
tând, să grăim: Să binecuvinteze
toată făptura pe Domnul și să-L
preaînălțe întru toți vecii!**

Slavă...

**Domn făcător de viață este Du-
hul, singur de Sine mișcat, singur
de Sine puternic, împărțind pre-
cum voiește darurile; singur stă-
pânitor, singur poruncitor și fără
de început. Pentru aceasta, cân-
tând, să grăim: Să binecuvinteze
toată făptura pe Domnul, și să-L
preaînălțe întru toți vecii!**

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

**Cine nu se va mira de marea
mulțime a îndurărilor Tale celor
bune, Cuvinte, Cel ce ești fără de
început? Că pentru noi ai sărăcit,
bogat fiind, și în pântecel Sfintei
Fecioare Te-ai sălășluit. Pentru**

aceasta, cântând, să grăim: Să
binecuvinteze toată făptura pe
Domnul, să-L preaînălțe întru toți
vecii!

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Bucură-te, lauda fecioriei,
bucură-te, Maică preacura-
«tă, pe care toată făptura cu dum-
«nezeiești cântări te mărim».

**Iată ne-ai trimis alt Mângâietor,
pe Cel de o ființă cu Tine, Cuvinte,
și cu Părintele Tău împreună pe
scaun șezător.**

**Mântuiește, Mângâietorule, din
ispite, pe cei ce Te cunosc pe Tine
Dumnezeu și slăvesc a Ta veșnicie.**

Slavă...

**Vino către noi, Mângâietorule,
împlinind a Ta mângâiere, celor ce
cântă dumnezeiește slava Ta cea
negrăită.**

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

**Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce
ești cu totul fără prihană, pe cei ce
te măresc și te cinstesc după vred-
nicie, izbăvește-i din ispite, cu
rugăciunile tale.**

**În loc de: Cuvine-se cu adevărat..., se zice
același irmos. După Sfinte Dumnezeule..., se
citește condacul Praznicului și celalte ale
Pavecerniței și otpustul.**

LA UTRENIE

**La Miezonoptică se pun troparul și condacul
Praznicului.**

Nu se citește rugăciunea pentru morți.

**La Dumnezeu este Domnul..., se cântă
troparul Praznicului, de trei ori.**

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Praznicul cel după praznice și cel mai din urmă să-l prăznuim noi, credincioșii, în chip luminat; aceasta este Cincizecimea, plinirea făgăduinței și a sorocului. Că în aceasta focul Mângâietorului S-a pogorât de-a dreptul pe pământ, în chip de limbi, și a luminat pe Ucenici, făcându-i cunoscători ai tainelor cerești. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Izvorul Duhului venind la cei de pe pământ, împărțit în chip minunat în râuri purtătoare de foc, a rourat pe Apostoli, luminându-i; și focul le-a fost lor nor de rouă, care i-a luminat, și flacăra purtătoare de ploaie, prin care am primit harul, prin foc și prin apă. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Polieleul și Mărimurile, aceleași din Duminica Rusaliilor, Sedealna a treia din Duminica Rusaliilor.

Antifonul 1 al glasului al 4-lea. Prochimenul din Duminica Rusaliilor.

Toată suflarea..., glasul al 4-lea.

Evaghelia din Duminica Rusaliilor.

Psalmul 50.

Slavă...,

Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli...

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Miluiește-ne Dumnezeu..., **Stihira,** glasul al 6-lea: Împărate ceresc...

Canoanele Praznicului.

Întâiul Canon, glasul al 7-lea, cu irmoasele pe 8, și al doilea, glasul al 4-lea, cu irmoasele pe 6.

Catavasie: Se cântă irmoasele amânduror Canoanelor.

După cântarea a 3-a se cântă Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Preasfântul Duh, pogorându-Se acum peste Apostoli, în chip de limbi de foc, a umplut de spaimă mulțimile neamurilor; că în limbi de foc grăind ei, Iubitorule de oameni, fiecare își auzea graiul limbii sale; din care pricină cei necredincioși socoteau minunea beție, iar pentru cei credincioși era, cu adevărat, lucru de mântuire. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți din destul, robilor Tăi, iertare de greșeale.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După Cântarea a 6-a se cântă Condacul și Icosul Praznicului.

SINAXAR

ÎN LUNEA RUSALIILOR, ADICĂ A SFÂNTULUI DUH

În această zi, în Lunea Rusaliilor, prăznuim pe Însuși Preasfântul de viață Făcătorul și întru tot puternicul Duh, Unul din Treime, Dumnezeu, Cel de o cinstire, de o ființă și de o slavă cu Tatăl și cu Fiul.

În ziua Cincizecimii S-a pogorât Duhul Sfânt, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Apostoli, în

foișorul unde stăteau ei, și s-a așezat peste fiecare dintr-înșii. Pentru cinstirea Sfântului Duh, dumnezeieștii Părinți, care pe toate bine le-a tocmnit, cu prilejul Cincizecimii, au rânduit o sărbătoare deosebită, în această zi a Rusaliilor.

Mântuitorul făgăduise înainte de patima Sa venirea Sfântului Duh, zicând: «De folos este ca Eu să Mă duc; că de nu Mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni». Și iarăși: «Voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor va trimite vouă: Duhul adevărului, Care din Tatăl purcede». Iar după patimă, înainte de Înălțarea la cer, iarăși a zis: «Iar voi să rămâneți în Ierusalim, până când vă veți îmbrăca cu putere de sus». Deci, făgăduindu-le pe Mângâietorul, acum L-a trimis lor pe Acesta.

Pe când Ucenicii se găseau în foișor, în ziua Cincizecimii, cam pe la ceasul al treilea din zi, s-a făcut pe neașteptate tunet din cer, în așa fel, încât a străbătut mulțimea adunată la Ierusalim, din toată lumea; și Duhul Sfânt S-a văzut în chip de limbi de foc, pogorând nu numai peste cei doisprezece Apostoli, ci și peste cei șaptezeci de ucenici; și aceștia au început să grăiască în limbi străine, fiecare din Apostoli grăind limbile tuturor neamurilor. Astfel, nu numai cel de alt neam auzea pe Apostol grăind în limba sa proprie, ci și Apostolul înțelegea și grăia limba fiecărui neam. Din pricina aceasta mulțimea socotea că sunt beți, că neînțelegând cum fiecare Apostol poate grăi tuturor în limba fiecăruia, îl socotea pe acela beat. Alții, însă, se mirau zicând: Ce înseamnă aceasta? Mulțimea, adunată la Ierusalim pentru praznic, era din toate părțile pământului: parți, mezi și elimiți, care fuseseră robiți puțin mai înainte, de Antioh.

Deci, Duhul Sfânt a venit după ce au trecut zece zile de la Înălțare, iar nu îndată după Înălțare, spre a face pe Ucenici să-L aștepte cu și mai multă înflăcărare. Tradiția zice că în fiecare zi venea să se închine acelu Trup îndumnezeit al lui Hristos câte una din cetele îngerilor. Deci, după împlinirea celor nouă zile, împăcarea fiind săvârșită prin Fiul, în a zecea zi a venit în lume și Mângâietorul. În ce privește pogorârea Duhului după cincizeci de zile de la Paști, aceasta ar fi în amintirea Legii Vechi; că Israel a primit cele zece porunci după un timp de cincizeci de zile de la trecerea prin Marea Roșie. Să se mai țină seamă și de asemănări: Acolo era un munte, aici un foișor; acolo s-a văzut foc, aici limbi de

foc; iar în locul tunetului și negurei din Sinai, aici s-a auzit un vuiet de vifor năpraznic.

Duhul Sfânt S-a pogorât în chip de limbi de foc, ca să arate că este în legătură cu Cuvântul cel viu; sau pentru că Apostolii trebuiau să învețe mulțimile și să le aducă la Hristos și prin mijlocirea cuvântului. S-a pogorât apoi, în chip de foc, ca să arate pe de o parte, că Dumnezeu este foc mistuitor, iar pe de alta, pentru nevoia de curățire; și S-a împărțit în limbi, pentru haruri. Și precum odinioară a amestecat pe cei ce știau numai o limbă și i-a împărțit în mai multe limbi tot așa și acum, celor ce cunoșteau numai o limbă, le-a dat să cunoască multe limbi, ca să adune pe cei ce erau de diferite limbi, risipiți în toate laturile lumii. Faptul s-a petrecut într-o zi de sărbătoare, pentru a fi cât mai mulți cei adunați și ca prin ei vestea să se răspândească pretutindeni; apoi și pentru ca cei ce se aflau acolo de Paști și văzuseră cele săvârșite atunci asupra lui Hristos, să aibă de ce să se minuneze. Faptul s-a petrecut apoi în ziua Cincizecimii, fiindcă se cuvenea ca tot în timpul în care se dăduse Legea cea Veche, să se reverse și harul Duhului; după cum și Hristos săvârșind un nou Paște propriu, făcuse în loc de Paștile cel obișnuit, Paștile cel adevărat.

Duhul nu S-a așezat pe buzele Apostolilor, ci pe capetele lor, căci capul este ocârmuitorul și partea cea mai aleasă a trupului și cuprinde în el mintea, de la care și limba își trage graiul. Pe de altă parte, este ca și cum Duhul Și-ar lăsa glasul prin limbă, așezându-Se asupra capetelor Apostolilor și rândindu-i astfel învățători ai tuturor celor de sub soare. Vuietul care a avut loc și focul s-a întâmplat din pricină că ele au fost și în Sinai, arătând prin aceasta, că și atunci și acum Duhul este același, dând Legea și orânduind toate. Mulțimea s-a tulburat de vuietul suflării, fiindcă socotea că vine împlinirea tuturor celor prevestite de Iisus, iudeilor, cu privire la nimicirea lor. Se spune «ca de foc», ca să nu cugete cineva despre Duhul Sfânt că ar fi avut vreo însușire trupească.

Apostolii au fost învinuiți de beție. Dar Petru, sculându-se și vorbind în mijlocul mulțimii, a dovedit că lucrul acesta nu este adevărat, aducând mărturie cuvântului proorocului Ioil. Astfel a înduplecat dintre ei, cu cuvântul, ca la trei mii, să vină la Hristos.

Sfântul Duh Se numește Mângâietor, ca Unul Care are putere să ne mângâie și să ne aline; căci pe El L-am primit în locul lui Hristos. Și El

mijlocește, cu graiuri nespuse, pentru noi către Dumnezeu, ocrotindu-ne ca un iubitor de oameni, ca și Hristos, eăci și Hristos este Mângâietor. Că zice Apostolul: «Avem Mângâietor către Dumnezeu pe Iisus». De aceea, Duhul Sfânt Se mai numește și «alt Mângâietor». Se numește altul, pentru că este de aceeași ființă. Căci unul și altul se spune numai despre cei ce sunt de aceeași ființă. Despre cei ce sunt de ființe deosebite nu se poate grăi așa, fără să li se arate, îndată, și ființa pe care o au. Sfântul Duh este întru toate una cu Tatăl și cu Fiul: de aceea, El este și împreună-Ziditor a toate și chiar al Învierii aceleia viitoare, și face toate câte voiește: sfințește, împarte, înnoiește, trimite, înțelepțește, unge pe prooroci și, pe scurt zicând toate, El fiind liber, atotputernic, bun, drept, ocârmuitor. Prin El este toată înțelepciunea, viața, mișcarea, orice participă la sfințenie și la orice fel de viață. Într-un cuvânt, toate câte are Tatăl și Fiul are și El, afară de nenaștere și naștere, de vreme ce El purcede de la Tatăl.

Duhul revărsându-Se, așadar, peste tot trupul, lumea s-a umplut de tot felul de daruri și prin El toate neamurile au fost călăuzite la cunoștința lui Dumnezeu; și toată boala și toată neputința au fost alungate.

Hristos a dat Ucenicilor Săi Duhul în trei rânduri: înainte de patimă, dar nu prea vădit; mai vădit după Înviere, prin suflare; iar acum li l-a trimis pe El, în chip de limbi de foc; ceva mai mult, Duhul pogorându-Se, i-a luminat mai desăvârșit și i-a sfințit pe ei, ca prin aceștia să-și apropie toate marginile lumii.

Cu venirea Sfântului Duh și pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

La Cântarea a 9-a:

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită..., **ci Stihurile și Stihirile Cântării a 9-a din canon.**

Luminânda Praznicului, cea dintâi de două ori și cealaltă o dată.

LA LAUDE

Se pun Stihirile idomele pe 4, glasul al 2-lea:

Prin Prooroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și întru Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu

întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru (de două ori).

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mângâietorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea Te voi binecuvânta, Doamne.

În curțile Tale, Doamne, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te lăudăm credincioșii pe Tine, Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Odinioară limbile au fost amestecate pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți pentru greșală; acum Hristos a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire; acum se reînnoiește înțelegerea spre mântuirea sufletelor noastre.

Doxologia mare, troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Antifoanele ca și în ziua Praznicului din Duminica Rusaliilor.

La strană se cântă după Vohod:

Stih: Înălță-Te, Doamne, întru puterea Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Mântuiește-ne pe noi, Mângâietorul Bunule...

Apoi troparul: Bine ești cuvântat Hristoase Dumnezeu nostru...

Și condacul: Când Cel Preaînalt, pogorându-Se...

Și după Câți în Hristos... **se citește:**

Apostolul, din Epistola către Efeseni:

Fraților, ca fiii luminii să umblați...

Evangelhia de la Matei:

Zis-a Domnul: Căutați să nu defăimați pe vreunul dintre acești mai mici.

CHINONICUL

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Aliluia (de trei ori).

CADE-SE A ȘTI:

1. În miercurea și vinerea din săptămâna aceasta a Sfintei Cincizecimi este dezlegare pentru monahi la brânză, pește, untdelemn și vin, iar pentru mireni și la carne.

2. Mijloceasurile și Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu nu se mai citesc.

MARȚI

DUPĂ RUSALII

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe șase: 3 ale Praznicului, glasul 1, și 3 de la Minei.

Stihirile Praznicului:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Acum se înnoiesc limbile, spre a grăi, cât mai lămurit, mărețiile lui Dumnezeu, în graiuri felurite și în chip de foc, spre încredințarea tuturor celor de pe pământ; acum la soroc a sosit neamurilor cu adevărat, mântuirea.

Puterea cea de sus, pe care ai făgăduit să o trimiți, Hristoase, Ucenicilor Tăi, plinind acum făgăduința, ai trimis pe Sfântul Tău Duh, arătându-ne că Tu ești adevărul, și cei ce nădăjduiesc în Tine, Bunule, cu adevărat nu vor rămâne de rușine.

Împlinindu-se sorocul, ai trimis lumii pe Mângâietorul Tău, în limbi ca de foc, să topească păcatele tuturor cu foc dumnezeiesc, și să ne dea nouă, celor ce cu credință Îl mărturisim ca Dumnezeu, adevărata împărtășire cu Dânsul.

Se adaugă de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., Și acum..., glasul 1.

Prăznuim Cincizecimea și venirea Duhului, sorocul făgăduinței și împlinirea nădejdi. Cât de adâncă este taina! Cât de mare și de cinstită! Pentru aceasta, grăim către Tine: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Precum ai făgăduit, Cuvinte, ai trimis cu adevărat, Ucenicilor, pe Dumnezeiescul și Sfântul Tău Duh și i-ai luminat pe dânșii.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Toată puterea dumnezeiescului Mângâietor a arătat fără de veste, din cer, pe Apostoli prea înțelepți și grăitori de Dumnezeu.

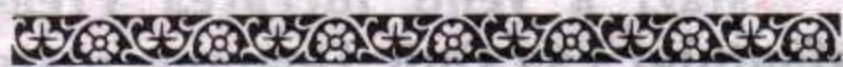
Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Neamul celor de alte seminții era nedumerit, auzind pe dumnezeieștii Apostoli mărink Treimea în limbile lor.

Slavă..., Și acum..., **glasul 1.**

Cu graiurile celor de alt neam ai înnoit, Hristoase, pe Ucenicii Tăi, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, care dai sufletelor noastre mare milă.

Troparul sfântului, Slavă..., Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

După: Dumnezeu este Domnul..., **troparul Praznicului de două ori, Slavă..., al Sfântului, Și acum..., al Praznicului.**

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Așez laolaltă, laud, măresc și acinstesc pe Preasfântul Duh, împreună cu Tatăl și cu Fiul, unindu-I după Dumnezeire și despărțindu-I după însușiri. Că așa a umplut El acum pe Apostolii lui Hristos și i-a înțelepțit să propovăduiască în toată lumea.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

După a doua Catismă se cântă Sedealna același glas.

Harul Duhului a luminat pe Ucenicii lui Hristos, pogorându-se înfricoșător din cer în chip de foc,

și luminători i-a arătat, ca să vestească o putere și o domnie a Sfintei Treimi, pe Care cu credință o slăvim.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

Psalmul 50.

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 7-lea, cu irmoasele pe 8, și ale Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se cântă Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Cu raza dumnezeieștii Stăpânii luminându-și mintea ucenicii Tăi, Cuvinte, pe Duhul Sfânt în ființă L-au primit.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Limbi ca de foc, văzute din înălțime, s-au pogort împărțite peste Apostoli, luminându-i, iar nu arzându-i.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

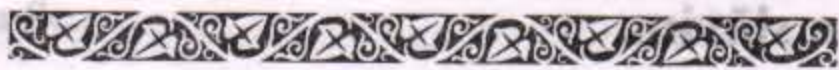
Venind la noi, de sus, Mângâietorul, ca mai-nainte la Apostoli, sfințește și mântuiește pe cei ce Te propovăduiesc pe Tine Dumnezeu.

Slavă..., Și acum..., **glasul 1.**

Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăște proorocii, sfințește pe preoți, pe cei necărturari i-a învățat înțelepciune, pe pescari teologi i-a arătat; toată rânduiala Bisericii o plinește. Cel ce ești de o ființă și de un scaun cu Tatăl și cu Fiul, Mângâietorul, slavă Ție!

Apoi: Bine este a ne mărturisi... și celelalte. Slavă... **troparul sfântului,** și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea 1 pe 6 din amândouă Canoanele Praznicului.

MIERCURI DUPĂ RUSALII

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: 3 Stihiri ale Praznicului, glasul 1, și 3 de la Minei:

Stihirile Praznicului:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cât de firesc, și cât de potrivit lucru este cerurilor celor cuvântătoare a vesti neamurilor, cu limbi în chip de foc, slava lui Dumnezeu; a Celui ce a înfrumusețat cerurile cu foc și a luminat lumea cea văzută, împreună cu Fiul și cu Duhul.

Adunați fiind Ucenicii lui Hristos în Sion, Preasfântul Duh S-a pogorât peste dânșii în chip de foc, precum a fost făgăduința, și plini de foc i-a arătat, propovăduind ei, în învățături tainice, dogmele Treimii.

Sfântul Duh venind, a făcut pe Sfinții Ucenici paloșe cerești ferecate, ca să sfințească Ziditorului pământul, tăind pe cei nelegiuți,

ca să nimicească săbiile celui viclean și să se mântuiască sufletele noastre.

Se adaugă de la Minei trei Stihiri.

Slavă..., și acum..., glasul al 2-lea:

Văzut-am Lumina cea adevărată, primit-am Duhul cel ceresc; aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne; că Aceasta ne-a mântuit pe noi.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Astăzi a venit lucrarea Preasfântului Tău Duh, Doamne, peste Apostolii Tăi, și înțelepți arătându-i, prin cunoștința de Dumnezeu, i-a umplut de fericită învățătura Ta. Pentru aceasta, slăvim rânduiala Ta cea mântuitoare, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Astăzi Duhul Tău cel atotputernic, Stăpâne, Cel de o ființă cu Tine, este trimis de la Tatăl în limbi de foc; și împărțindu-Se peste Apostolii Tăi, i-a pregătit să grăiască mărețiile Tale. Pentru aceasta slăvim rânduiala Ta cea mântuitoare, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Astăzi ai revăsat darurile Mângâietorului Tău Duh, Mântuito-

rule, dând firii omenești să proorocească, precum ai zis, Cuvinte, și împreună o ai învățat să se închine Treimii celei nedespărțite. Pentru aceasta, slăvim rânduiala Ta cea mântuitoare, Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Prin Prooroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și prin Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

Troparul sfântului, Slavă..., Și acum..., al Praznicului. Ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

După: Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului, de două ori, Slavă..., al sfântului, Și acum..., iar al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Venind Duhul cel Sfânt prin a Sa putere, Hristoase, precum ai făgăduit Apostolilor, a adunat limbile, cele osebite, ale amestecului tuturor neamurilor, într-o singură glăsuire laolaltă a credinței în Treimea cea nezidită; ci sălășluiește-L și întru noi, rugămu-ne Ție, Bunule, Iubitorule de oameni.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Preasfântul Duh pogorându-Se acum peste Apostoli, în chip de limbi de foc, a umplut de spaimă mulțimile neamurilor; că în limbi de foc grăind ei, Iubitorule de oameni, fiecare își auzea graiul limbii sale; din care pricină, cei necredincioși socoteau minunea beție, iar pentru credincioși era, cu adevărat, lucru de mântuire. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți din destul, robilor Tăi, iertare de greșale.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 4-lea, cu irmoasele pe 8, și al Mineiului pe 4.

Condacul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se cântă Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Duhul cel Preasfânt, Lumina care purcede din Lumină, a venit pe pământ în chip de limbi de foc, ca să ardă păcatele celor ce se închină cu credință Dumnezeirii, Celei în trei Ipostasuri.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Înnoiește în noi, Dumnezeule, pe Duhul cel Preasfânt, pe Care L-ai trimis mai de demult Ucenicilor Tăi, Îndurate, întărindu-i să plinească în lume voile Tale cele mântuitoare.

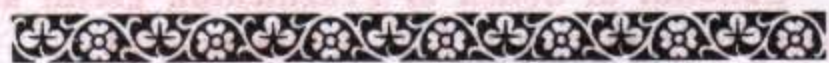
Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Pe Duhul cel Preasfânt cu credință să-L mărturisim Dumnezeu, grăind: Nu Te îndepărta de la noi, Mângâietorule, Cel ce dai mântuire tuturor, și sfințești pe cei ce Te laudă pe Tine.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 2-lea:**

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mântuitorul lumii, și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea Te voi binecuvânta, Doamne!

Troparul: Bine este a ne mărturisi Domnului..., Slavă... **al sfântului**, Și acum..., **al Praznicului. Ectenia întreită și otpustul.**

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune Cântarea a 4-a pe 6, din amândouă Canoanele Praznicului.

JOI DUPĂ RUSALII

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6 și se cântă 3 Stihiri ale Praznicului și 3 de la Minei.

Stihirile Praznicului, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Moise a văzut în rugul cel de foc din munte, pe Cel ce este; dar acum pogoară Duhul, în

chip de foc, și la văzătorii de Dumnezeu și înțelepții Apostoli, ca să arate lămurit că un Dumnezeu este Cel ce a grăit și atunci și acum, în aceeași unime a firii.

Cuvântătorii cei de Dumnezeu însuflați, care chemau la apa dumnezeiescului botez, cu limbi în chip de foc au ars bârfelile cuvântătorilor celor păgâni, cu focul Duhului. Luminează-ne, dar, Mângâietorule, și pe noi, care cu credință Te mărturisim pe Tine Dumnezeu.

Și pe cei ce slujeau Ție în trup, Dumnezeul meu, când ai îmbrăcat în chip de negrăit trupul cel de materie, i-ai înnoit înflăcărându-i cu focul Duhului, precum odinioară pe cei nematerialnici. Cât de mult ești lăudat, cât de minunat ești în lucrările Tale, Iubitorule de oameni!

Se adaugă și trei Stihiri de la Minei.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 2-lea:**

În curțile Tale, Doamne, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te lăudăm credincioșii pe Tine, Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile, **glasul al 4-lea:**

Podobie: Ca pe un viteaz...

Duhul Sfânt, Cel deopotrivă puternic, împreună-șezător pe scaun, de o ființă și împreună fără de început cu Tatăl și cu Cuvântul,

Cel împreună-lucrător a toate, împreună-veșnic, preabun, a toate stăpânitor, a umplut pe ucenicii Cuvântului și i-a înțelepțit, ca să vestească neamurilor, cu glasuri în multe limbi, mărețiile lui Dumnezeu și dogmele Treimii.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Cetele neamurilor, cele de multe seminții, fiind întunecate de beția necunoștinței, Dumnezeu-Omule, numeau beți pe ucenicii Tăi, cei ce propovăduiau în Duh cele dumnezeiești, cu graiuri de multe limbi, imputinând beția înșelăciunii; iar noi, cunoscându-Te pe Tine printr-înșii, Te mărturisim Dumnezeu, mântuindu-ne.

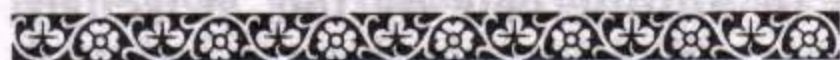
Stih: Nu mă lepada pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Izvorule cel veșnic, Care de-a pururea țâșnești râul cel de negrăit al bunătății; Apă vie pururea curgătoare, Care Te reverși în chip firesc, adapă cu valurile Tale sufletul meu, izbăvindu-mă de chinurile cuptorului celui aprins, de încercările cele cumplite și de pedeapsa focului.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Pe Treimea cea de o ființă cu cântări să O slăvim: pe Tatăl și pe Fiul împreună cu Sfântul Duh; că așa au propovăduit toți proorocii și apostolii cu mucenicii.

Troparul sfântului, Slavă..., Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului, de două ori, Slavă..., al Sfântului, Și acum..., al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul 1.

Podobie: Mormântul Tău...

Iată s-au plinit proorociile proorocilor, că Mângâietorul Cel ce le-a descoperit lor, prin slabe licăriri, arătarea celor ce erau să fie, ca un Dumnezeu, S-a revărsat acum peste Apostoli din belșug, iar printr-înșii, și peste cei ce se închină, cu credință, Treimii Celei nezidite.

Slavă..., Și acum..., iar aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună...

Lumina Duhului umplând pe Apostolii Tăi, Mântuitorule, i-a arătat luminători, risipind negura eresurilor de pe pământ și luminând sufletele credincioșilor, ca să slujească Tatălui și Preasfântului Duh, Care sfințește pe cei ce se închină Ție.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

Canoanele: cel dintâi al Praznicului, glasul al 7-lea, cu irmoasele pe 8, și al Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR.

Se cântă Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pogorârea Duhului a luminat acum pe Apostoli, văzută fiind de

ei în limbile cele de foc, și iscusii cuvântători i-a arătat, propovăduind ei tuturor unimea Treimii celei adevărate și de o ființă. Pentru aceasta, toate neamurile se minunau, văzând pe cei mai-nainte prea neînvățați, grăind răspicat lucruri de negrăit.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

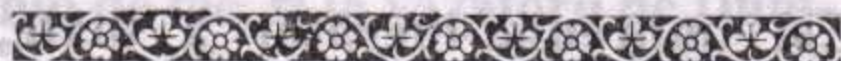
Stând în foișor, Apostolii au primit lucrarea Sfântului Duh, suflarea cea repede, care a venit în limbi de foc; și grăind, vorbeau lămurit, întărind cu felurite învățături cuvântul harului că Dumnezeu adevărat este Hristos, Cel ce a pățimit de bunăvoie.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Precum ai trimis Apostolilor dumnezeiescul dar al Sfântului Duh, dă-ni-l și nouă astăzi, Doamne, rugămu-ne, ca să lumineze inimile noastre de-a pururea, cu lumina venirii Sale. Ca toți să înălțăm, luminat, cu glasuri neîncetate, cântarea cea întreit sfântă, lăudând pe Treimea cea din fire nedespărțită.

Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Prin prooroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și prin Apostoli a strălucit darul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

LA LITURGHIE

Se pune, la Fericiri, Cântarea a 5-a pe 6, din Canonul Praznicului.

VINERI DUPĂ RUSALII

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 6: ale Praznicului 3 și de la Minei 3.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Duhul cel Sfânt, Care împarte harurile, a venit pe pământ nu precum mai înainte în umbra Legii a strălucit în prooroci, ci în ființă S-a dăruit nouă acum, prin mijlocirea lui Hristos. Să ne curățim inimile cu fapte bune, și să primim venirea Lui, tainic luminându-ne.

Pe Duhul cel Sfânt nu-L lua de la noi, Iubitorule de oameni, ci dăruiește harul Tău celor ce viețuim cu vrednicie, ca să moștenim noi împărtășirea Lui, cea pururea vecuitoare în suflet și în inimă, făcându-ne pe noi biserici și locașuri ale Mângâietorului, Iisuse Dumnezeul nostru, Mântuitorul sufletelor noastre.

Pe Duhul Sfânt, Cel ce sfințește toate, cu bună cinstire să-L lăudăm și cu credință să grăim: Cel ce

ai venit în lume cu bunăvoința Tatălui, nu Te depărta de la noi, cei ce ne închinăm Dumnezeirii Tale; arată-ne pe noi biserici ale bună-tății Tale celei negrăite, și sfințește pe toți cei ce Te laudă pe Tine cu credință.

Se adaugă trei Stihiri de la Minei.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 7-lea:**

Având Mângâietor la Tatăl pe Hristos-Dumnezeu, să ne închinăm cu credință celui alt Mângâietor, Duhului adevărului, Care a venit astăzi pe pământ.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile, glasul 1.

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Pe Duhul cel Sfânt, Cel ce din Tatăl purcede și în Fiul este închinat, prin Care toate se poartă și se întăresc și se țin în viață, îi viază, și dăinuiesc, și se mântuiesc, să-L mărturisim ca pe un Dumnezeu. Mângâietorule, Cel necuprins cu mintea, dăruiește pace lumii Tale!

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Duhul cel Sfânt, Izvorul a toată bunătatea, a venit în ființă, să umple prin Apostoli marginile pământului de cerească putere și de dumnezeiască bunătate. Aceluia să-I grăim: Mângâietorule, Cel necuprins cu mintea, dăruiește pace lumii Tale!

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Duhul Sfânt este cunoscut Dumnezeu de o fire și împreună-șezător

pe scaun cu Tatăl și cu Cuvântul, Lumină prea desăvârșită, Care din Lumină a strălucit, din Tatăl cel fără de început, și este venit prin Fiul. Acestuia să-I grăim: Mângâietorule dătător de viață, dăruiește pace lumii Tale!

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Când ai trimis pe Duhul Tău, Doamne, în timp ce Apostolii stăteau, atunci feciorii evreilor văzând aceasta s-au tulburat de spaimă. Că îi auzeau pe dânșii grăind într-alte limbi străine, precum le dădea lor Duhul; că neînvățați fiind, au fost făcuți înțelepți și pe păgâni la credință vânându-i, ca niște cuvântători iscusiți grăiau cele dumnezeiești. Pentru aceasta, și noi grăim Ție: Cel ce Te-ai arătat pe pământ și din înșelăciune ne-ai mântuit, Doamne, slavă Ție!

Troparul, sfântului, Slavă..., Și acum..., al Praznicului, ectenia întreită și otpustul.

LA UTRENIE

Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă..., al sfântului, Și acum..., iar al Praznicului.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

După scularea Ta cea din mormânt, Hristoase, și după dumnezeiasca înălțare la înălțimile cerești, ai trimis văzătorilor de Dumnezeu slava Ta, Îndurate, Duh drept înnoind Ucenicilor Tăi. Pentru aceasta, Mântuitorule, ca o

alăută melodioasă, au făcut cunoscute tuturor, în chip tainic, cu arcușul cel dumnezeiesc, cuvintele și rânduiala Ta.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cei ce iubeau pe Mântuitorul s-au umplut de bucurie, și cei ce mai înainte se temeau, îndrăzneală au luat. Că Duhul Sfânt S-a pogorât astăzi de sus, peste casa Ucenicilor și fiecare dintre ei alte lucruri grăia către popoare. Că limbi văzute, ca de foc, s-au răspândit peste ei și nu i-au ars, ci mai mult i-au rourat.

Slavă..., Și acum..., **iar aceasta.**

Psalmul 50.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 4-lea, cu irmoasele pe 8, și al Mineiului pe 4.

Condacul, Icosul și Luminânda Praznicului.

LA STIHOAVNA LAUDELOR

Se cântă Stihirile, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Ilie cel râvnitor și înflăcărat, purtat odinioară în slavă de carul cel de foc clocotitor, închipuia dumnezeiasca suflare care a strălucit acum din înălțime Apostolilor în Sion, în chip văzut, prin care lumea s-a luminat.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

La un fel grăind, cu limbi în chipul focului, de dumnezeiasca rânduială a lui Hristos, toți Apos-

tolii au luminat neamurile, să cinstească cu credință pe un Dumnezeu în trei fețe, pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel Preasfânt.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Sioane Sfinte, maica tuturor bisericilor, în care, în chip de foc, Duhul Mângâietor S-a pogorât înfricoșător peste Apostoli, bucură-te acum și prăznuiește Cincizecimea cea de lume dorită cu adevărat, veselindu-te împreună cu noi.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pun Cântarea a 7-a și a 8-a pe 6, din Canonul Praznicului.

ODOVANIA

POGORĂRII SFÂNTULUI DUH

ÎN SÂMBĂTA CINCIZECIMII

La Vecernie, după psalmul de seară, cel obișnuit, se citește Catisma cea de rând.

La Doamne, strigat-am..., se cântă Stihirile Praznicului, cele cântate la Praznic, pe 6. Și se cântă toată slujba Praznicului afară de Paremii

și de Vohod, după cum s-a arătat la odovania Praznicului Înălțării lui Hristos.

La Utrenie, se pune toată slujba Praznicului (afară de polieleu, antifoane și Evanghelie). Catavasii, se cântă irmoasele Canonului al doilea: **Cu dumnezeiescul nor...**, amândouă strănile împreună.

După a 3-a Cântare se pune Sedea la Praznicului de două ori.

După a 6-a Cântare, se pun Condacul și Icosul Praznicului.

La Cântarea a 9-a nu se cântă Ceea ce ești mai cinstită..., ci irmoasele Praznicului cu stihurile lor.

După a 9-a Cântare, se cântă Luminânda Praznicului de două ori și cealaltă, o dată.

La Laude se pun Stihurile Praznicului, glasul al 4-lea: **Lucruri minunate au văzut astăzi...**,

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea: **Împărate ceresc..., Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule..., se cântă troparul Praznicului: Bine ești cuvântat, Hristoase..., o dată. Ecteniile și otpustul.**

La otpust pomeneste preotul pe sfântul a căruia este ziua.

La Ceasuri se citesc troparul și Condacul Praznicului.

La Liturghie, la Fericiri, se pune Cântarea a 9-a, de la amândouă Canoanele Praznicului, pe 8. După Vohod se cântă troparul Praznicului; Slavă..., Și acum..., Condacul. Sfinte Dumnezeule..., prochimenul Praznicului.

Apostolul și Evanghelia zilei. **Chinonicul Praznicului: Duhul Tău cel Bun mă va povățui la pământul dreptății, Aliluia.**

DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am..., se cântă Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Cântare de seară și slujbă cuvântătoare...

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pe noi...

Bucură-te, Sioane sfinte, maică a bisericilor...

Cuvântul cel ce S-a Născut din Dumnezeu-Tatăl...,

Slavă..., glasul al 6-lea:

Dumnezeiască ceată a mucenicilor...

(Caută-le la Vecernia mare).

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Cum te vom ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu? Cum vom lăuda taina cea necu-

prinsă de minte a nașterii tale, Preabinecuvântată? Că Făcătorul veacurilor și Ziditorul firii noastre, milostivindu-Se de chipul Său, S-a micșorat pe Sine prin deșertarea cea nepătrunsă. Cel ce este în sânurile cele fără de materie ale Tatălui, în pântecul tău, curată, S-a sălășluit; și trup fără de schimbare S-a făcut din tine, ceea ce nu știi de nuntă, rămânând Dumnezeu, precum a fost din fire. Pentru aceasta, ne închinăm Lui, Celui ce este Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit, același în fiecare înfățișare. Că în El sunt, cu adevărat, amândouă firile; și îndoite propovăduim toate însușirile cele firești ale Lui, cinstind, în cele două firi,

două lucrări și două voințe. Că fiind de o ființă cu Dumnezeu și Tatăl, ca om voiește și lucrează de voia Lui însuși. Pe Acela roagă-L, curată, Preafericită, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihira Învierii, glasul al 8-lea:

Suitu-Te-ai pe Cruce, Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât din cer; venit-ai la moarte, Viața cea fără de moarte; către cei din întuneric, Lumina cea adevărată; către cei căzuți, Învierea tuturor. Cel ce ești Lumina și Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Apoi urmează trei Stihiri ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea.

Podobie: O, preaslăvită minune...

Stih: Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, întru tot cinstită; bucură-te, izvor, care izvorăști credincioșilor viață; bucură-te, Stăpâna tuturor și Doamna făpturii, ceea ce ești binecuvântată; bucură-te, cea cu totul fără prihană, preaslăvită; bucură-te, preacurată; bucură-te palat; bucură-te, dumnezeiesc locaș; bucură-te, curată; bucură-te Maică-Fecioară; bucură-te, dumnezeiască mireasă!

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Preacurată; bucură-te, nădejdea credincioșilor; bucură-te, curățirea lumii; bucură-te, ceea ce izbăvești de tot necazul pe robii

tăi; bucură-te, ceea ce ești mângâierea credincioșilor cea purtătoare de viață; bucură-te, sprijinitoare; bucură-te, turnul de apărare al celor ce te cheamă pe tine; bucură-te, dumnezeiesc locaș al lui Dumnezeu și munte sfânt.

Stih: Feței tale se vor ruga credincioșii.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; bucură-te, ceea ce singură ești nădejde și sprijin oamenilor; bucură-te, liman și sfeșnic pururea luminător; bucură-te, făclie strălucitoare; bucură-te, palat sfințit; bucură-te, raiule; bucură-te, locaș dumnezeiesc; bucură-te, izvorule care izvorăști ape celor ce aleargă la tine.

Slavă..., **idiomela Sfinților**, glasul al 6-lea:

Veniți, credincioșilor, astăzi...

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu (caută-le la Stihoavna Vecerniei mari)**. Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... **După** Tatăl nostru..., **se cântă troparul Învierii**; Slavă..., **Și acum...**, **al Născătoarei de Dumnezeu**. **Ectenia mică și otpustul**.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm și ectenia mare, **se citește** Fericit bărbatul..., **Catisma toată**.

La Doamne, strigat-am..., **se cântă Stihirile pe 10: ale Învierii 3, ale lui Anatolie 3 și ale Sfinților 4**.

Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Cântare de seară și slujbă cuvântătoare aducem Ție, Hristoase; că bine ai voit a ne milui pe noi, prin Înviere.

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pe noi de la fața Ta; ci binevoiește a ne milui pe noi, prin Înviere.

Bucură-te, Sioane sfinte, maică a bisericilor, locașul lui Dumnezeu; că tu ai primit întâi iertarea păcatelor, prin Înviere.

Stihirile lui Anatolie.

Cuvântul, Cel născut din Dumnezeu-Tatăl, mai înainte de veci, iar în anii din urmă, Același, întrupat din cea neispită de nuntă, de bunăvoie a răbdat răstignirea de moarte. Și pe omul cel omorât de demult l-a mântuit prin Învierea Sa.

Învierea Ta cea din morți o slăvim, Hristoase, prin care ai liberat neamul lui Adam din robia iadului; și ai dăruit lumii, ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

Slavă Ție, Hristoase Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Cel ce ai fost răstignit pe Cruce, și ai înviat din mormânt a treia zi.

Stihirile Tuturor Sfinților, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Cuvântători duhovnicești, organe ale Duhului, făcându-se prin credință ucenicii Mântuitorului, s-au risipit până la marginile pământului, semănând, cu dreaptă credință, cinstita propovăduire; din care au răsărit, prin dumnezeiască lucrare și prin har, oștile Mucenicilor, care au purtat chipul Cinstitelor Patimi, prin multele feluri de zdrobiri, de loviri și de

arderii cu foc, și se roagă cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Înflăcărându-se cu focul dragostei Domnului, cinstiții mucenici nu țineau seama de foc; și aprinși fiind ca niște dumnezeiești cărbuni, au ars, în Hristos, trufia înșelăciunii cea uscată; și cu înțelepte rugăciuni au astupat gurile fiarelor, și, tăindu-li-se capetele, au tăiat toate taberele vrăjmașului; iar cu răbdare, vărsându-și șiroaiele de sângeuri, au adăpat Biserica cea înfloritoare prin credință.

Luptând împotriva fiarelor, cu săbiile fiind uciși, cu gheare jupuiți, cu brațele smulse și zdrobite, și cu foc materialnic arși fără încetare și străpunși, și cu încheieturile schilodite, au răbdat neclintii mucenici cu multă tărie, văzând de mai înainte odihna ce va să fie și cununile cele nestricăcioase și slava lui Hristos; Căruia cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Pe cei ce s-au luptat cu credință în toate părțile lumii, pe Apostoli, pe mucenici, pe preoții cei de Dumnezeu înțelepțiți, pe cinstitele femei, pe adunarea cea sfântă, cu sfințite cântări, după datorie, să o lăudăm; că cei pământești s-au adunat laolaltă cu cei cerești, și prin patimă au câștigat, cu darul lui Hristos, nepățimirea; și acum, ca niște stele strălucitoare luminându-ne pe noi, cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Dumnezeiască ceată a mucenicilor, temelie Bisericii, împlinirea Evangheliei, voi, cu fapta, ați plinit cuvintele Mântuitorului. Că prin voi s-au închis porțile iadului, deschise asupra Bisericii; vărsarea sângelui vostru a înecat jertfele idolești; junghierea voastră a rodit turma credincioșilor; pe îngeri i-ați uimit și stați, purtând cununi, înaintea lui Dumnezeu; pe Care neîncetat rugați-L pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea (Dogmatica):

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni, pe pământ S-a arătat și cu oamenii a petrecut; că din Fecioară curată trup luând, și dintr-însa ieșind om, un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, propovăduindu-L pe Acesta, Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit, cu adevărat, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru. Pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei: Domnul a împărățit... și:

PAREMIILE

Citire din proorocia lui Isaia:

(Cap. XLIII, vers. 9-14)

Acestea zice Domnul: «Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut proorocii? Să-și aducă

martorii și să se dovedească, să audă toți și să zică: «Adevărat!». Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, și Sluga pe care am ales-o, ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel care am vestit, Cel care am prezis și nu sunt străin la voi. Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul. Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?».

Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Citire din Înțelepciunea lui Solomon:

(Cap. III, vers. 1-9).

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întregă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scânteii care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpânii vor fi peste

popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

Citire din Înțelepciunea lui Solomon

(Cap. V, 16–VI, 1).

Cei drepti vor fi vii în veacul veacurilor și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să se răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină: apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se vor ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați

deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului.

LA LITIE

Se cântă Stihira hramului, apoi aceste idiomele ale Tuturor Sfinților, glasul 1:

Duhovnicește să prăznuim în unirea credinței praznicul cel a toată lumea, al celor ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu, pe cinstiții patriarhi, soborul proorocilor, podoaba Apostolilor, adunarea mucenicilor, lauda pustnicilor, pomenirea Tuturor Sfinților; că ei se roagă neîncetat să se dăruiască pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Veniți toți credincioșii să laudăm preaslăvita pomenire a Tuturor Sfinților, cu psalmi, cu laude și cu cântări duhovnicești: pe Botezătorul Mântuitorului, pe Apostoli, pe prooroci și pe mucenici, pe ierarhi, pe învățători și pe cuvioși, pe pustnici, pe drepti și pe adunarea sfintelor femei, cea iubitoare de Dumnezeu, și cu cinste fericiindu-i, cu un glas să grăim: Preabunule Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile lor, dă pace Bisericii Tale, biruință iubitorilor de Hristos creștini, asupra vrăjmașilor, și sufletelor noastre mare milă.

Veniți toți să ne veselim duhovnicește pentru pomenirea Sfinților; că iată aceasta a venit, revărsându-ne nouă daruri aducătoare de câștig. Pentru aceasta, cu glas de bucurie și cuget curat, să

grăim, zicând: Bucurați-vă, adunarea proorocilor, care ați propovăduit lumii venirea lui Hristos, și cele foarte depărtate ca și cum ar fi fost aproape mai dinainte le-ați văzut. Bucurați-vă, ceata Apostolilor, care ați fost pescari de păgâni și vânători de oameni. Bucurați-vă, mulțimea mucenicilor, care de la marginile pământului v-ați adunat într-o credință și pentru dânsa ați suferit încercările chinurilor și desăvârșit ați luat cununa muceniei. Bucurați-vă, stupina părinților, care v-ați topit trupurile cu nevoița și omorându-vă patimile trupești v-ați întraripat mintea cu dumnezeiasca dragoste, și la cer ați zburat și, cu îngerii împreună veselindu-vă, vă îndulciți de veșnicele bunătăți. Ci, o, proorocilor, Apostolilor și mucenicilor! Rugați cu dinadinsul, împreună cu pustnicii, pe Cel ce v-a încununat pe voi, să izbăvească de vrăjmașii cei nevăzuți și cei văzuți, pe cei ce cu credință și cu dragoste săvârșesc cea de-a pururi cinstită pomenirea voastră.

Slavă..., glasul al 5-lea:

La prăznuirea de acum să alergăm împreună credincioșii; că înaintea noastră faptele bune ale mucenicilor stau ca o masă duhovnicească cu dulci bucate, și ca un pahar de taină plin de veselie; că aceștia cu suflete tari, din toate laturile pământului, și de toată vârsta, au adus lui Dumnezeu jertfă duhovnicească, încercările a tot felul de chinuri asupra mădu-

lurelor trupului; unora capul li s-a tăiat, iar altora li s-au smuls mâinile cu toate încheieturile, toți Sfinții făcându-se, astfel, părtași Patimilor lui Hristos. Ci, o, Doamne! Cel ce le-ai dat lor cununi de răsplătire pentru chinuri, învrednicește-ne și pe noi, ca un iubitor de oameni, să viețuim urmând calea acestora.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Biserica și poartă, palat și scaun împărătesc ești, Fecioară, cu totul cinstită; prin care Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, S-a arătat celor ce dormeau în întuneric, Soarele dreptății fiind și vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit, după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală către Dânsul, ca o maică, roagă-L neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Și celelalte după rânduială.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Suitu-Te-ai pe Cruce, Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât din cer; venit-ai la moarte, Viața cea fără de moarte; către cei din întuneric, Lumina cea adevărată; către cei căzuți, Învierea tuturor. Cel ce ești Lumina și Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Pe Hristos, Cel ce a înviat din morți, să-L slăvim; că suflet și trup

luînd, prin patimă pe unul de altul a despărţit; cu prea curatul suflet pogorându-Se în iad, pe care l-a şi prădat; dar în groapă, sfântul trup al Izbăvitorului sufletelor noastre n-a cunoscut stricăciune.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Cu psalmi şi cu cântări slăvim, Hristoase, Învierea Ta cea din morţi, prin care ne-ai slobozit pe noi de tirania iadului; şi ca un Dumnezeu ne-ai dăruit viaţă veşnică şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

O, Stăpâne al tuturor, Cel necuprins, Făcătorule al cerului şi al pământului, prin Cruce pătimind, mie nepătimire mi-ai izvorât. Iar îngropare primind, şi înviind întru slavă, împreună ai înviat pe Adam, cu mână atotputernică. Slavă Învierii Tale, celei de-a treia zi, prin care ne-ai dăruit nouă viaţă veşnică şi curăţire de păcate, ca un singur îndurat.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Veniţi credincioşilor, astăzi, strângându-vă laolaltă să prăznuim cu dreaptă credinţă şi să cinstim cu laude preaslăvita şi cinstita pomenire a Tuturor Sfinţilor, zicând: Bucuraţi-vă, preaslăviţi apostoli, prooroci, mucenici şi ierarhi! Bucură-te, adunare a curvicioşilor şi a dreptilor! Bucuraţi-vă, ceata cinstitelor femei! Şi rugaţi pe Hristos, pentru lume, să dăruiască

creştinilor biruinţă asupra păgânilor şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecul tău ieşind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta Ţie, Preacurată, ca unei maici a lui Dumnezeu şi Fecioare cu adevărat, grăim către tine, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

Acum slobozeşte..., Sfinte Dumnezeule..., **şi după** Tatăl nostru..., **se cântă troparul sfinţilor (de 2 ori) şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... (o dată). Şi binecuvântarea pâinilor.**

Dacă nu este Priveghere la Doamne, strigat-am..., se pun trei Stihiri ale Învierii, una a lui Anatolie şi trei ale Sfinţilor, pe şase.

Dacă nu este Litie se cântă troparul Învierii, glasul al 8-lea:

Dintru înălţime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne slobozeşti pe noi din patimi, Cel ce eşti Viaţa şi Învierea noastră, Doamne, slavă Ţie.

Slavă..., **al Sfinţilor, glasul al 4-lea:**

Cu sânguiirile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înşii grăiesc către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieste şi sufletelor noastre mare milă.

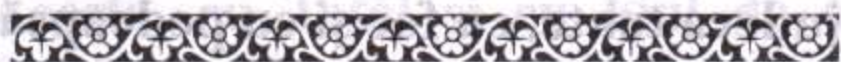
Şi acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născă-

toare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se întru unire ne-amestecată și Crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La Miezonoptică se cântă Canonul Treimii, al glasului de rând din Octoih.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Învierii de două ori; Slavă..., al sfinților, Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Învierii din Octoih, glasul al 8-lea.

Înviat-ai din morți, Viața tuturor; și înger luminat femeilor le grăia: Lăsați lacrimile, Apostolilor binevestiți, strigați, cântând, că a înviat Hristos Domnul, Care bine a voit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă...

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit, și îngerul piatra de pe el a prăvălit; femeile Te-au văzut înviat din morți, și ele au binevestit Ucenicilor Tăi, în Sion, că ai înviat, Viața tuturor; și s-au dezlegat legăturile morții, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea ai

arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăduit.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

În haine albe fiind îmbrăcat Gavriil, întocmai ca un fulger luminos a stat lângă mormântul lui Hristos și piatra de pe groapă a răsturnat; și frică mare a cuprins pe străjerii Tăi și de îndată au rămas toți ca niște morți. Rușinați-vă cei fără de lege, de străjerii mormântului și de pecetea pietrei, și cunoașteți că Hristos a înviat.

Slavă...

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască Apostolilor Învierea, precum este scris; și, degrab alergând, Petru a stat înaintea mormântului și, văzând lumină în groapă, s-a spăimântat, pentru că a văzut într-însa și giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup. Și crezând, a grăit: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeule, că mântuiești pe toți, Mântuitorul nostru, că Tu ești raza Tatălui.

Şi acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

De tine se bucură, ceea ce ești plină de dar, toată făptura: soborul îngeresc și neamul omenesc; ceea ce ești biserică sfințită și rai cuvântător, lauda fecioriei din care Dumnezeu S-a întrupat și prunc S-a făcut, Cel ce este mai-nainte de veci, Dumnezeul nostru; că mitrașul tău scaun l-a făcut, și pânțelele tău mai încăpător decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce ești plină de dar, mărire ție!

După: Fericiți cei fără prihană..., (Ps. 118) se cântă troparele: Soborul îngeresc...

IPACOI

Stând mironosițele înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul cel fără de moarte Îl căutau printre cei morți; și de la îngeri primind bunele vestiri de bucurie, Apostolilor au vestit că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

ATIFOANELE

glasul al 8-lea:

Antifonul 1.

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai-nainte de a fi smulși, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Slavă..., Şi acum...,

Prin Duhul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu

mare; împreună cu Tatăl Îl lăudăm pe El și cu Cuvântul.

Antifonul al 2-lea.

Inima mea cu frica Ta să se acopere, smerindu-se cu gândul; ca nu înălțându-se, să cadă de la Tine, cu totul Îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul, nu se va înfricoșa atunci când va judeca toate, cu foc și cu pedeapsă.

Slavă..., Şi acum...,

Prin Sfântul Duh orice om dumnezeiesc vede și mai-nainte grăiește; face minuni prea înalte, pe Unul Dumnezeu în Treime cântând; că deși este în trei străluciri, o singură stăpânire este Dumnezeirea.

Antifonul al 3-lea.

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, și mă curățește mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce coboară la maica sa, pământul, se va risipi iarăși, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Slavă..., Şi acum...,

Prin Sfântul Duh este cunoștința de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă: Că este Tatăl, fără de început, din Care S-a născut Fiul fără de ani, și Duhul de un chip și de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul al 4-lea.

Iată acum ce este bun, sau ce este frumos, decât să locuiască

frații împreună? Că în aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Cel ce împodobește crinii țarinei, poruncește că de haină nu se cade să ducem grijă.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh, ca printr-o singură pricină, toate se țin, prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul de o ființă, cu adevărat.

PROCHIMEN

Glasul al 8-lea:

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

Stih: Laudă, suflete al meu, pe Domnul, lăuda-voi pe Domnul în viața mea.

Apoi: Toată suflarea...

Evangelia întâi a Învierii

Psalmul 50 și celelalte.

CANOANELE

Se pune Canonul Învierii pe 4, al Crucii-Învierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și al Tuturor Sfinților pe 6.

Canonul Învierii.

Cântarea 1; glasul al 8-lea:

Irmosul:

Pe Faraon, cel ce se purta pe carul de război, l-a afundat «toiagul lui Moise, cel ce a făcut «minuni de demult, lovind în chipul crucii și despărțind marea; «iar pe Israel fugarul, cel ce umbla «pedestru, cântând cântare lui «Dumnezeu, l-a mântuit».

De Dumnezeirea lui Hristos, cea întru tot puternică, cum nu ne

vom mira? Că din patimi izvorăște tuturor credincioșilor nepătimire și nestrucăciune, și din coasta cea sfântă izvor de nemurire picură, și din mormânt viață veșnică.

Ca un cuvios s-a arătat acum îngerul femeilor, și purtând semne strălucite ale curăției firești celei fără materie, a vestit lumina Învierii, grăind: A înviat Domnul!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Lucruri preaslăvite s-au grăit despre tine, în neamuri și neamuri, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu-Cuvântul în pântece și curată ai rămas, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Pentru aceasta toți te cinștim pe tine, ceea ce ești după Dumnezeu ocrotitoarea noastră.

Canonul Crucii-Învierii, același glas.

Irmos: Apa trecând-o...

Ridicatu-s-au porțile durerii și s-au spăimântat portarii iadului, văzând în cele mai dedesubt, pe Cel ce este în înălțime, mai presus de firea tuturor.

Miratu-s-au cetele îngerești văzând, pusă pe scaunul Tatălui, firea omenească cea căzută, care era ținută în cele mai dedesubt ale pământului.

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, același glas.

Irmos: Să cântăm Domnului...

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine te lăudăm, ceea ce ai născut întrupat, mai presus de fire, pe Cuvântul cel veșnic și Dumnezeu.

Pe Tine, Hristoase, Te-a născut Fecioara, strugure purtător de viață, Care izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea.

Canonul Tuturor Sfinților, același glas.

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta...

Lăudând noi cetele Sfinților Tăi, ne rugăm să se lumineze cu lumina Ta sufletele noastre, pentru rugăciunile lor; că Tu ești lumina cea neapropiată, Care alungi întunericul necunoștinței, cu strălucirile Tale, Hristoase, Cuvinte al lui Dumnezeu, Dătătorule de lumină.

Când Te-ai înălțat pe Cruce, ai adus la cunoștință toată moștenirea neamurilor, Stăpâne; și cu lumina Sfintei Treimi o ai luminat prin Sfinții Tăi Apostoli, prin care ai izgonit înșelăciunea.

Credincioși așezământului Legii Tale, Hristoase, toate cele de pe pământ cu cuviință le-au lepădat Apostolii Tăi; și cu lumina harului au luminat, preaslăviții, toată lumea, propovăduind-Te prin Evanghelie.

Slavă...

Cu bucurie ridicând mucenicii crucea Ta și cinstitei Tale patimi fără abatere urmând, nu s-au temut, vitejii, de amenințarea tiranilor, nici de foc, nici de sabie, nici de băți, nici chiar de foame și nici de moarte.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Îndrăzneală vitejească luând pe față fecioarele, Preacurată, lupte

mucenicești fără de abatere au îndurat; și precum zice psalmistul, în urma ta, Fecioară, dumnezeiește bucurându-se cu Fiul tău, s-au adus pe ele jertfă Împăratului a toate.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Canonul Învierii.

Irmosul:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu pricepere, și «pământul pe ape l-ai așezat, «întărește-ne pe piatra Bisericii «Tale, Hristoase, că nu este Sfânt «afară de Tine, Unule, Iubitorule «de oameni».

Pe Adam cel osândit pentru gustarea cea cu păcat, l-ai îndreptat cu mântuitoarea patimă a trupului Tău, Hristoase, că Însuși nevinovat ai fost de ispita morții, Cel ce ești fără de păcat.

Lumina Învierii a strălucit celor ce ședeau în întuneric și în umbra morții, Dumnezeul meu Iisus, și cu a Sa Dumnezeire legând pe cel tare, i-a smuls vasele lui.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Mai înaltă decât heruvimii și decât serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, că tu singură ai primit în pântecul tău pe Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ești neîntinată. Pentru aceasta, pe tine, toți credincioșii cu cântări pururea te ferim.

Canonul Crucii-Învierii.**Irmos:** Doamne, Cel ce ai făcut...

Pe noi, cei ce mai înainte n-am dat ascultare poruncii tale, Doamne, după ce ne-ai făcut cu adevărat, ne-ai izgonit. Și luînd Tu chipul nostru și învățându-ne ascultare, la Tine din nou ne-ai adus prin răstignire.

Cel ce cu înțelepciunea pe toate mai-nainte le-ai cunoscut, Doamne, și cu priceperea Ta ai alcătuit cele de dedesubt, n-ai socotit lucru nevrednic a învia prin pogorârea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe cel după chipul Tău.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.**Irmos:** Tu ești tăria...

Dă-ne nouă ajutor, cu rugăciunile tale, Preacurată, alungând năvălirile cumplitelor primejdii.

Strămoașei Eva, tu i te-ai făcut îndreptare, născând lumii pe Începătorul vieții, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Tuturor Sfinților.**Irmos:** Cel ce ai întărit...

Cu sfințită preoție fiind îmbrăcați preoții și păstorii, și înțelepțește chivernisind-o, Hristoase, după vrednicie au împodobit cuvântul învățăturii, de sus, cu adevărat îmbogățindu-se.

Infrumusețați fiind cu podoa-bele frumuseții celei dintâi, și arătând ca niște luminători nerătăciți, Biserica lui Hristos cer ați făcut-o, Sfinților, unul într-un

chip, altul într-altul, împodobind-o pe dânsa în multe feluri.

Slavă...

Legii Tale supunându-se mulțimile celor fericiți, cu multe feluri de virtuți strălumiți fiind, au moștenit locașurile cele cerești, bucurându-se. Că plinind unii pe unele, iar alții pe altele, toți au plinit pe acestea cu vrednicie.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din pântece fecioresc pe Dumnezeu-Cuvântul, Cel din Dumnezeu, L-ai născut nouă, Maica lui Dumnezeu; pe Care tinerele fecioare curate, cu dumnezeiască cuviință L-au iubit, și după tine toate, luminat, Lui au urmat.

Catavasi: Pe ai tăi cântăreți...**SEDEALNA,** glasul al 8-lea:**Podobie:** Pe Înțelepciunea...

Săvârșind sfânta pomenire a strămoșilor părinți patriarhi, a Apostolilor, a mucenicilor, a ierarhilor, a proorocilor și a cuvioșilor Tăi, a pustnicilor și a dreptilor și a tot numele ce este scris în cartea vieții, Hristoase Dumnezeule, pe toți îi îndemnăm la rugăciune, rugându-ne Ție: Împacă, pentru dânsii, lumea Ta, ca un iubitor de oameni, ca toți să grăim Ție: Dumnezeule, Cel ce Te prea-slăvești în sfatul Sfinților Tăi, Tu ești, cu adevărat, Cel ce ai preaslăvit după vrednicie pomenirea lor (de două ori).

Slavă... Şi acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe ceea ce este poartă cerească şi chivot, munte cu totul sfânt, norul cel luminos, pe scara cea cerească, raiul cel duhovnicesc, izbăvirea Evei şi odorul cel mare a toată lumea să o lăudăm. Că printr-înşa s-a săvârşit mântuirea lumii şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă-Te Fiului tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşale celor ce cu bună cinstire se închină preasfintei tale naşteri.

Cântarea a 4-a:

Canonul Învierii.

Irmosul:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu eşti «Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, «Cel ce nu ai părăsit sânurile «părinteşti şi a noastră sărăcie ai «cercetat. Pentru aceasta, cu «proorocul Avacum grăim către «Tine: Slavă puterii Tale, Iubito- «rule de oameni».

Tu pe noi, cei ce eram vrăjmaşi, ne-ai iubit foarte; Tu, prin smerire neobişnuită, Te-ai pogorât pe pământ, Îndurate Mântuitorule, neruşinându-Te de ocară netrebniciei noastre; şi rămânând în înălţimea slavei Tale celei prea curate, ne-ai aşezat în slavă pe noi, cei ce mai înainte eram nebăgaţi în seamă.

Cine nu se va mira acum, Stăpâne, văzând moartea zdrobită prin Patimă, stricăciunea izgonită

prin Cruce şi iadul deşertat de bogăţie prin moarte? Lucru peste fire al puterii Tale celei dumnezeieşti, Cel ce ai fost răstignit, Iubitorule de oameni!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Tu, ceea ce nu ştii de nuntă, eşti lauda credincioşilor; tu eşti ocrotirea, tu eşti scăparea creştinilor, cetate şi liman, că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi mântuieşti din primejdii pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Canonul Crucii-Învierii.

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Pe Cruce Te-au pironit feciorii celor fără de lege, Iubitorule de oameni, prin care ai mântuit, ca un milostiv, pe cei ce slăvesc patimile Tale.

Înviind din mormânt, ai înviat cu Tine pe toţi morţii cei din iad, şi ai luminat, ca un milostiv, pe cei ce slăvesc Învierea Ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Tarină nearată, care ai odrăslit pe Spicul cel făcător de viaţă, Care dă lumii viaţă, Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte pe cei ce te laudă pe tine.

Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pe tine toţi cei luminaţi te propovăduim; că ai născut pe Soarele dreptăţii, pururea fecioară.

Canonul Tuturor Sfinților.**Irmos:** Tu ești tăria mea, Doamne...

Adunarea Sfinților Tăi unită fiind Ție, prin dragoste, și de Tine îndulcindu-se, în curăție și sfințenie cu bucurie dănuiește hora cea nesfârșită, împreună cu îngerii, în jurul Tău, Purtătorule de grijă al tuturor, Dumnezeule și Doamne.

Bărbătește v-ați încununat cu cununa mucenicilor, slăviților sfinți mucenici, mai întâi împodobiți fiind cu ungerea dumnezeieștii lucrări a preoției, preafericiților. Pentru aceasta, îndoite cununi, după vrednicie luând, cu Hristos vă bucurați în veci.

Toată simțirea trupului o ați supus, cu adevărat, duhului, de Dumnezeu purtătorilor, veștejind, schimnicește, prin post, zburdările lui cele neoprite; și acum, luminându-vă cu lumina nepătimirii, ați luat răsplătirile ostanelilor.

Slavă...

Ca niște mucenici ai lui Hristos, Întâiul Mucenic, mari chinuri ați suferit, cu răbdare și cu vitejie, luptând ca în trupuri străine, slăviților. Și acum, moșteni împărăției arătându-vă, vindecări izvorâți credincioșilor.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Mireasă a lui Dumnezeu te-ai făcut, Născătoare de Dumnezeu, că pe Cuvântul Lui, Cel mai înainte de veci, cu trup L-ai născut nouă. Întru Care și femeile cu sfințenie viețuind și cu tot felul de

chinuri prin tine împodobindu-se, căderea strămoașei au îndreptat.

Catavasia: Sfatul cel neurnat și dumnezeiesc....**Cântarea a 5-a:****Irmosul:**

Pentru ce ne-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești Lumina «neapusă, și ne-a acoperit întunericul cel vrăjmaș, pe noi, ticăloșii? Ci ne întoarce, rugămu-ne Ție, și la lumina poruncilor Tale, «îndreptează căile noastre».

Răbdat-ai să fii îmbrăcat în veșmânt de batjocură mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, acoperind goliciunea cea fără de rușine a celui întâi-zidit; și gol fiind pironit pe Cruce, ai dezbrăcat, Hristoase, îmbrăcăminte morții.

Din țărâna morții ai zidit iarăși firea noastră cea căzută, înviind Tu; și ai făcut-o neîmbătrânitoare, Hristoase, arătând-o iarăși ca o icoană împărătească, strălucind de lumina nestricăciunii.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Îndrăzneală de Maică având către Fiul tău, Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi, cei de un neam, rugămu-ne, că pe tine, singură, creștinii te punem înainte, mijlocitoare binevoitoare către Stăpânul.

Canonul Crucii-Învierii.**Irmos:** Luminează-ne pe noi...

Îndreptează-ne pe noi cu puterea Crucii Tale, Hristoase, că pentru aceasta cădem către Tine;

și pacea dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Chivernisește, ca un preabun, viața noastră, a celor ce lăudăm Învierea Ta, și ne dăruiește pace, Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Irmos: Pentru ce ne-ai lepădat...

Liniștește viforul păcatelor noastre cel nepotolit, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Chivernisorul și Domnul.

Nașterii tale, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, slujesc cetele îngerilor și adunările oamenilor.

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: Pentru ce ne-ai lepădat...

O, Purtătorilor de Dumnezeu! Luminându-vă cu puterea Duhului, v-ați învrednicit ca și dumnezeieștii prooroci a vedea mai dinainte cele ce aveau să fie și, dornici fiind de neprihana sufletului, v-ați curățit prin viață sfântă.

Ceata Sfinților, toți cei mai înainte de Lege, patriarhii, proorocii, Apostolii, adunările mucenicilor și ale schimnicilor, ale învățătorilor și ale dreptilor, împreună cu sfinții mucenici, se luminează acum cu dumnezeiești daruri.

Slavă...

Văzând astăzi adunarea Sfinților Tăi străluminată cu strălucirea Ta, Mântuitorule, și cu făcliile cele nestinse ale harului, lăudăm neîncetat dumnezeiasca Ta

bogăție și îndestularea bunătăților, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Preaminunată nașterea ta iubind-o preacinstitele femei, întru nimic au socotit desfătărilor vieții, Preacurată, dorind cu înfocare numai luminarea și dumnezeiasca ei strălucire.

Catavasi: Spăimântatu-s-au toate...

Cântarea a 6-a:

Canonul Învierii.

Irmosul:

Curățește-ne, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile «noastre, și ne ridică din adâncul «răutăților, rugămu-ne, căci către «Tine am strigat, și ne auzi, «Dumnezeul mântuirii noastre».

Din pricina pomului m-a biruit începătorul răutății; iar Tu însuși, spânzurat fiind pe lemn, Hristoase, mai cu tărie, prin cruce l-ai surpat, vădindu-l pe el, iar pe mine, cel căzut, m-ai înviat.

Răsărind din mormânt, ai miluit Sionul, făcându-l nou în locul celui vechi, ca un milostiv, cu sângele Tău cel dumnezeiesc; și acum împărățești într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, curată, să ne izbăvim de greșelele cele cumplite și să dobândim, Preacurată, dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Celui ce din tine, în chip de negrăit, S-a întrupat.

Canonul Crucii-Învierii**Irmos:** Rugăciune vărs...

Palmele pe Cruce Ți-ai întins, vindecând mâna celui întâizidit, cea întinsă cu poftă necumpătată în Eden și, cu voia Ta, fiere ai gustat, Hristoase, și ai mântuit, ca un puternic, pe cei ce slăvesc patimile Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ca să strice împărăția osândirii celei de demult și a stricăciunii, Izbăvitorul moarte a gustat; și la cele din iad pogorându-Se, a înviat și a mântuit ca un puternic, pe cei ce laudă Învierea Lui.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.**Irmos:** Haină luminoasă...

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, credincioșii te vestim biserică a lui Dumnezeu și chivot, cămară de nuntă însuflețită și poartă cerească.

Nimicitor al chipurilor idolești fiind, ca un Dumnezeu, Cel născut al tău, Marie, dumnezeiască Mireasă, este închinat împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Canonul Tuturor Sfinților**Irmos:** Curățește-ne, Mântuitorule...

Ca o piatră scumpă, aleasă, pusă în capul unghiului, aflându-Te Sfinții în Sion pe Tine, Stăpâne, temelie neclintită, ca niște pietre alese s-au zidit pe sine deasupra ei.

Împunsă fiind coasta Ta, picăturile de sânge, picurând cu apa

dumnezeiesc lucrătoare, au înnoit lumea și au chemat dumnezeiasca adunare a tuturor Sfinților, Făcătorule de bine.

Slavă...

Lăudăm cu toată buna cinstire mulțimea cea de Dumnezeu însuflată a mucenicilor, care s-a luminat cu harul și a strălucit prea luminat cu porfira sângelui și cu mantia pătimirilor celor crunte.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Maică prea adevărată a lui Dumnezeu, toți te cunoaștem pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană; prin care firea femeiască întărindu-se, a luptat pentru Hristos și s-a umplut de toată virtutea, cu dreaptă cinstire.

Catavasie: Înțelepții de Dumnezeu...**CONDAC, glasul al 8-lea:**

Ca pe o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzește Biserica Ta, mult-Milostive, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

ICOS

Cei ce au pățimit chinuri în tot pământul și s-au mutat la ceruri; cei ce au urmat Patimile lui Hristos și au înlăturat patimile noastre, astăzi se adună aici, arătând Biserica celor întâinăscuți ca pe aceea ce are chipul celei de sus, și lui Hristos se roagă:

Dumnezeul nostru ești! Pentru Născătoarea de Dumnezeu păzește-ne, mult-Milostive!

SINAXAR

ÎN DUMINICA TUTUR SFINȚILOR

În această zi, Duminica întâi după Rusalii, prăznuim praznicul Tuturor Sfinților, celor de pretutindeni, din toată lumea, din Asia, Libia și Europa, de la Miazănoapte și de la Miazăzi.

Dumnezeieștii noștri Părinți au așezat să prăznuim, după Pogorârea Sfântului Duh, sărbătoarea de azi, ca și cum ar fi voit să arate că venirea Preasfântului Duh a lucrat prin Apostoli niște lucruri atât de mari, încât a sfințit și a înțeleptit pe cei de un aluat cu noi și, așezându-i din nou în locul cetei aceleia îngerești căzute, i-a adus, prin Iisus Hristos, la Dumnezeu: pe unii, adică, prin mucenicie și sânge, iar pe alții prin trăire și viață virtuoasă, Duhul Sfânt săvârșind, astfel, fapte mai presus de fire.

Sfântul Duh S-a pogorât în chipul focului, ca unul ce are, în firea Lui, înclinarea de la ceea ce este mai sus spre ceea ce este mai jos; iar țărâna, cu firea ei înclinată spre cele de jos, adică frământătura noastră, este ridicată la cele cerești.

Cu puțin mai înainte, trupul luat și îndumnezeit de Dumnezeu-Cuvântul a fost înălțat și așezut de-a dreapta slavei părintești; iar acum, după făgăduință, îi atrage la Sine pe toți cei ce vor, așa cum ne arată lucrarea mântuitoare a Dumnezeu-Cuvântului și rostul cel mai din urmă al venirii Sale în trup, printre noi, și al iconomieii. Că pe cei căzuți mai de mult din credință, îi aduce la unirea și la prietenia cu Dumnezeu, iar dintre nemulțumitori a adus lui Dumnezeu, ca pe o pârgă a firii omenești, pe cei care în multe chipuri au bine-plăcut Lui. Într-acest fel deci, așa prăznuim sărbătoarea Tuturor Sfinților.

În al doilea rând, prăznuind această sărbătoare, noi cinstim și pe mulți alții, care, deși au bine-plăcut lui Dumnezeu prin virtutea lor cea desăvârșită, totuși, din cine știe ce pricină, ori poate din pricina unor împrejurări lumești, au rămas neștiuți de nimeni, cu toate că au multă slavă înaintea lui Dumnezeu. Pe de altă parte, sunt mulți care au viețuit după voia lui Hristos, și în India, în Egipt, în Arabia, în Mesopotamia, în Frigia, în părțile de sus ale Mării Negre, cum

și în tot Apusul, până chiar și în insulele britanilor și, pe scurt grăind, în Răsărit și în Apus, a căror cinstire nu era ușor de făcut, după cum se cuvine și după obiceiul Bisericii, din pricina mulțimii lor. Deci, pentru ca să primim și ajutorul acelor, al tuturor care au bine-plăcut lui Dumnezeu, în orice parte a pământului, iar, pe de altă parte, și pentru Sfinții care se vor adăuga mai târziu, dumnezeieștii Părinți au așezat să prăznuim praznicul Tuturor Sfinților, care cuprinde în sine pe toți cei dintâi și pe toți cei de mai târziu, pe cei cunoscuți și pe cei necunoscuți, pe care Duhul Sfânt, sălășluindu-Se întru ei, i-a sfințit.

În al treilea rând, prăznuirile Sfinților, ce se fac în fiecare zi în parte, trebuiau adunate într-o singură zi spre a se arăta că ei au luptat pentru un singur Hristos și că toți s-au găsit pe aceeași cale a virtuții, și astfel s-au încununat după vrednicie, ca niște slujitori ai unui singur Dumnezeu. Ei au alcătuit Biserica, împlinind lumea cea de sus și încurajându-ne și pe noi a ne sârgui să ducem cu toată râvna aceeași luptă, care este deosebită și de mai multe feluri, potrivit cu puterea fiecăruia. Spre care nevoiască-se fiecare, după puterea și cu toată osârdia lui.

În cinstea tuturor acestor Sfinți din veac, Leon, preaințeleptul și vrednicul de laudă împărat, a zidit o biserică măreață și foarte frumoasă înăuntrul cetății Constantinopolului, aproape de biserica Sfinților Apostoli. După cum se spune, el ar fi zidit această biserică pentru Teofana, soția lui cea dintâi, care ar fi bine-plăcut lui Dumnezeu în chip desăvârșit, petrecându-și viața, lucru de mirare, chiar în mijlocul tulburărilor și al palatelor împărătești. Astfel, după ce împăratul a făcut cunoscut Bisericii scopul său, aceasta nu s-a plecat voii lui. Adică, s-a împotrivit îndată părerii împărătești, sub cuvânt că nu este cu cale a număra între Sfinți, și a cinsti numaidecât pe Teofana, în așa fel încât să i se sfințească chiar și o biserică, peste măsură de frumoasă, celei care până ieri, numai cu câteva zile mai înainte, trăise sub ispita înfumurării și a desfătării împărătești și că, deși a bine-plăcut lui Dumnezeu, totuși încă nu a sosit vremea a i se da cinstire și închinare ca unui sfânt. Preaințeleptul împărat, împărtășind părerea întregii Biserici, a hărăzit Tuturor Sfinților biserica zidită de el, zicând: «Dacă și Teofana este sfântă, să fie și ea socotită cu toți Sfinții».

Socotim, deci, că prăznuirea sărbătorii de azi, de aici mai ales și-a luat începutul, cu toate

că s-ar fi putut întâmpla ca ea să fi fost și mai înainte. Pentru aceasta ea este așezată ca o încheiere a *Triodului* și a *Penticostarului*, înconjurând întocmai ca un zid toate praznicele, fără osebire. Că buna rânduială și tocmeala Bisericii, deși începuse din vechime și se închegease puțin câte puțin, precum trebuie, totuși ea s-a orânduit și s-a așezat în întregime în zilele acestui împărat, așa cum este rânduiala și așezământul ei de acum. *Triodul*, ca să vorbim pe scurt, cuprinde într-însul tâlcuirea cu grijă, în cuvinte nespuse, a tuturor celor făcute de Dumnezeu pentru noi: căderea diavolului din cer pentru neascultarea cea dintâi; alungarea lui Adam din rai și păcatul; toată iconomia, cea pentru noi, a lui Dumnezeu-Cuvântul. Iar *Penticostarul* ne arată cum am fost ridicați din nou la ceruri, prin Sfântul Duh, și cum, acolo, am înlocuit ceata îngerească cea căzută, lucru care e știut că s-a făcut prin toți Sfinții.

Să se mai știe că acum prăznuim toate câte Duhul Sfânt, cu dăruiri de bine, a sfințit: sufletele cele prea înalte și sfințite, adică cele nouă cete, pe strămoși și patriarhi, pe prooroci și pe sfinții apostoli, pe mucenici și ierarhi, pe sfinții mărturisitori și pe cuvioșii mucenici, pe cuvioși, pe drepti și pe toată ceata sfintelor femei și pe toți ceilalți Sfinți necunoscuți, împreună cu care să fie și cei ce se vor adăuga în viitor. Dar, mai presus de toți și între toți și cu toți Sfinții, pe Sfânta Sfinților, pe Preasfânta și cea fără de asemănare mai mărită decât cetele îngerești, pe Doamna și Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Cu rugăciunile Preacuratei Tale Maici, Hristoase Dumnezeule, și cu ale Tuturor Sfinților celor din veac, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin

Cântarea a 7-a:

Canonul Învierii.

Irmosul:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat oarecând «în Babilon; pentru aceasta tinerii «în cuptor, ca într-o pajiște în-«florită, cu picioare vesele săltând, «au cântat: Bine ești cuvântat, «Dumnezeul părinților noștri».

Slăvita deșertare și dumnezeiasca bogăție a sărăciei Tale, Hristoase, uimește pe îngerii care Te-au văzut pironit pe Cruce, ca să mântuiești pe cei ce cu credință cântă: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Cu dumnezeiasca Ta pogorâre cele de dedesubt s-au umplut de lumină și întunericul cel de mai înainte a fost risipit. Pentru aceasta, cei în veac legați au înviat cântând: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

A Treimii:

Dumnezeu mărturisindu-Te, cu dreaptă credință Te vestim pe Tine Domn al tuturor, cu adevărat, dar Tată numai al Fiului Celui Unul-Născut; și cunoaștem un singur Duh drept, Cel de o ființă și împreună-veșnic, Care din Tine purcede.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Din Iudeea venind tinerii...

Mântuire ai lucrat în mijlocul a toată lumea, Dumnezeule, precum zice proorocul, că, înălțat fiind pe lemn, ai chemat pe toți cei ce grăiesc cu credință: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Înviind din mormânt ca din somn, Îndurate, pe toți i-ai izbăvit din stricăciune, și făptura a fost adusă la credință, prin Apostolii care au propovăduit Învierea. Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.**Irmos același:**

Din pântece fecioresc întru-pându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire cântăm: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Mlădiță din rădăcina lui Iesei ai răsărit, Fecioară întru tot fericită, care înflorind ai adus rod de mântuire, celor ce grăiesc cu credință către Fiul tău: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Canonul Tuturor Sfinților.**Irmos:** De pogorârea lui Dumnezeu...

Cetele Sfinților, laudând neîncetat pe Cel ce Se odihnește întru Sfinți, se îndulcesc acum de dumnezeiască desfătare și, bucurându-se, dănuiesc cântând: Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!

Cu dumnezeieștile străluciri ale revărsării de lumină celei în trei sori, cu cuviință înconjurându-se de lumină adunările Sfinților, mărturisesc, cu dreaptă cinstire, pe Dumnezeu Cel Unul în Treime: pe Tatăl și pe Fiul, Cel împreună fără de început, și pe Duhul Sfânt.

Când Te vei arăta, Dumnezeule, cu slava Ta cea negrăită, în mijlocul celor îndumnezeiți, dând fiecăruia cele convenite și împărțind cununile, atunci pe toți învrednicește-i să-Ți cânte Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Slavă...

Bucurându-ne, să laudăm adunarea tuturor Sfinților, strânși laolaltă de pretutindeni, din tot neamul, de tot rangul și traiul, împreună cu dânșii să cântăm: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Adunându-vă laolaltă, în dumnezeiască ceată, fecioarele toate, Preacuratei și Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu Maria, cântați-i cu mare glas: Bucură-te, ceea ce ai izvorât nouă pe Izvorul bucuriei!

Catavasi: N-au slujit făpturii...**Cântarea a 8-a:****Canonul Învierii.****Irmosul:**

De șapte ori a încins cuptorul tiranul haldeilor, cu furie, «pentru cinstitorii de Dumnezeu; «dar văzându-i pe ei mântuiți de o «putere mai mare, striga Făcătorului și Izbăvitorului: Tineri «binecuvântați-L, preoți laudați-L, «popoare preaînălțați-L, întru toți «vecii».

Puterea dumnezeiască cea mai presus de toate, a Dumnezeirii lui Iisus, a strălucit între noi, cu dumnezeiască cuviință; că, gustând moarte cu trupul pe cruce, pentru toți a zdrobit puterea iadului. Pe Care neîncetat tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii!

Sculatu-S-a Cel răstignit, iar cel ce se trufea a căzut. Cel ce era

căzut și zdrobit s-a îndreptat; stricăciunea a fost izgonită și a înflorit nestricăciunea; că moartea a fost înghițită de Viață. Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii!

A Treimii:

Pe Dumnezeirea cea întreit luminătoare, Care strălucește ca una singură, pe Lumina cea dintr-o fire în trei fețe, pe Părintele cel fără început, și pe Cuvântul cel de o fire cu Tatăl, și pe Duhul cel ce este de aceeași ființă și împreună împărătește, tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii!

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Biruitorii chinitorului...

Pe Domnul, Cel ce pe lemn mi-a întins mâinile Sale mie, celui gol, și m-a chemat să mă încălzesc cu goliciunea Sa cea cu bun chip, binecuvântați-L toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii!

Pe Domnul, Cel ce m-a ridicat din iadul cel mai de dedesubt pe mine, cel căzut, și m-a cinstit cu slava scaunului celui înalt al Părintelui, binecuvântați-L toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Săgețile potrivnicilor cele aprinse și în chip de flacără, pornite asupra noastră, stinge-le, curată, ca să te lăudăm în veci.

Mai presus de fire ai născut, Fecioară, pe Ziditorul și Mântuitorul, Dumnezeu-Cuvântul. Pentru aceasta, pe tine te lăudăm întru toți vecii.

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: De șapte ori...

Bucurați-vă, mucenicilor, proorocilor și Apostolilor și cinstita adunare a sfinților mucenici, și dumnezeiasca ceată a drepților, a cuvioșilor și a învățătorilor, împreună cu mironosițele femei, dulce viersuind: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

De strălucirea cea mai presus de cuget bucurându-vă din destul, Sfinților, și de dumnezeiasca veselie și bucurie umplându-vă, v-ați îndumnezeit prin apropierea de Dumnezeu; și strălucirilor celor dumnezeiește lucrătoare împărțându-vă, și cu razele slavei celei negrăite luminați fiind, preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Arătându-vă ca niște luminători prea strălucitori, Sfinților, ați luminat cerul Bisericii cu multe feluri de daruri și cu osebite frumuseți, în dreptate, bărbăție, curăție și înțelepciune, cântând: Preoți lăudați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu veselie voi, toate femeile, cele pline de dumnezeiasca înțelepciune

ne, care v-ați săvârșit cu duhul în Hristos, pe Preacurata Fecioara și adevărata Maică a lui Dumnezeu, care ne-a izbăvit pe noi din blestemul strămoașei Eva, înconjurând-o acum, lăudați pe Fiul ei, în veci.

Catavasi: Pe tinerii...

Cântarea a 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat; că Dumnezeu «S-a arătat oamenilor în trup și «pântecele tău s-a făcut mai «încăpător decât cerurile. Pentru «aceasta, pe tine, Născătoare de «Dumnezeu, căpeteniile cetelor «îngerești și omenești te măresc».

Simplu fiind prin firea cea dumnezeiască și fără de început, Te-ai făcut în două firi prin luarea trupului, supunându-l pe acesta în Tine însuși, Cuvinte al lui Dumnezeu; și pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, Te slăvim pe Tine în două firi, în chip nedespărțit și neamestecat.

După ce Te-ai făcut om cu firea, pogorându-Te în rândul robilor, Preaînalte, ai numit pe Dumnezeu Tată, după ființa cea dumnezeiască; iar înviind din mormânt, ai rânduit pământenilor Tată, după har, pe Cel ce după fire este Dumnezeu și Stăpân; cu Care împreună toți Te slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Maică a lui Dumnezeu te-ai arătat, Fecioară, născând cu trup, mai presus de fire, pe Cuvântul cel Bun, pe Care Tatăl L-a născut, ca un bun, din inima Sa, mai înainte de toți vecii. Pe Care acum Îl știm mai presus de trupuri, cu toate că S-a îmbrăcat în trup.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Înfricoșatu-S-a tot auzul...

Pe Tine, cel ce după fire ești Fiul lui Dumnezeu, Te știm zămislit în pântecele Maicii lui Dumnezeu și făcut om pentru noi; și măcar că Te vedem pe Cruce pătimind cu firea omenească, dar ai rămas fără patimă, ca un Dumnezeu.

Risipitu-s-a întunericul cel apăsător, căci din iad a răsărit Hristos, Soarele dreptății, luminând toate marginile pământului și strălucind cu lumina Dumnezeirii, Om ceresc și Dumnezeu pământesc; pe Care în două firi Îl mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Plină de bucurie și de veselie este pomenirea ta, că izvorăști vindecări celor ce se apropie și cu bună cinstire te vestesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te lăudăm, ceea ce ești plină de dar și neîncetat grăimție: Bucură-te! Că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Canonul Tuturor Sfinților**Irmos:** Spăimântatu-s-a de aceasta...

Cu nădejde și cu dragoste fiind întrarmată adunarea celor aleși și cu credință îngrădită, toate amenințările tiranilor, chinurile și lovirile, bucurându-se, le-au răbdat cu vitejie, pe Hristos avându-L dătător de biruință în lupte, întâii mucenici ai adevărului.

Ca pe un liman de mântuire să lăudăm acum, după vrednicie, pe Botezătorul, pe Apostoli, pe prooroci și mucenici și împreună cu schimnicii, cu dumnezeieștii învățători și preoți și cu adunarea patriarhilor, și pe slăviții și sfinții mucenici, și pe femeile cele iubitoare de Dumnezeu, pe cuvioși și pe drepți.

Slavă...

Cu focul ispitelor fiind încercați și de desfătări nefiind ademeniți, desăvârșit vă bucurați, stând în ceruri înaintea scaunului de lumină al Stăpânului, preaslăvitelor adunări ale Sfinților; că prin arătările adevărului oglinzile s-au sfărâmat și umbra a trecut.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Arătatu-te-ai împreunătoare a celor despărțite, Curată Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară. Că prin tine oamenii s-au făcut împreună-locuitori cu îngerii în ceruri, cu adevărat; și cetele tuturor Sfinților acum mărturisesc împreună cu dânșii, lăudând cu veșnice cântări pe Cel născut al tău.

Catavasi: Tot neamul omenesc să salte...**Luminânda Învierii I, glasul al 2-lea;****Însăși podobia.**

Cu Ucenicii să ne suim în Muntele Galileei, prin credință să vedem pe Hristos grăind, că a luat putere a celor de sus și a celor de jos; să auzim cum învață a boteza toate neamurile, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și că va fi împreună cu ai Săi, precum a făgăduit, până la sfârșitul veacului.

Slavă..., a Sfinților:

Pe Botezătorul și Înaintemergătorul, pe Apostoli, pe prooroci, mucenici și ierarhi, pe pustnici și cuvioși, pe sfinții mucenici, împreună cu femeile iubitoare de Dumnezeu, pe toți dreptii și pe cetele îngerilor, după datorie, cu cântări să-i încununăm, rugându-ne să dobândim de la Hristos Mântuitorul slava lor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce în cer este în chip dumnezeiesc preaslăvit de îngeri, de sânurile părintești nedespărțindu-Se, cum nu se poate spune, cu cei de jos împreună a viețuit, Preacurată. Iar tu ai fost mijlocitoare a acestei mântuiri, dând Acestuia trup din curat sângele tău, mai presus de cuvânt, curată; pe Care roagă-L să dea robilor tăi izbăvire de greșeli.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8; dintre care cinci ale Învierii și trei ale Tuturor Sfinților.

Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai despărțit de scaun, cu Tatăl împreună-șezând; și înviind din morți, lumea ai slobozit din robia vrăjmașului, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei; că pe morți i-a sculat și moartea o a zdrobit. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar, ca pe un împărat adormit, străjerii Te străjuiau și, ca pe o visterie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nesticăciune sufletelor noastre.

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoșat, dar femeilor le-a grăit, zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viață a dăruit.

Stihira lui Anatolie.

Pătimit-ai pe Cruce, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; îngropare de trei zile ai luat, ca să ne slobozești pe noi din robia vrăjmașului, și fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi pe noi, Hristoase Dumnezeule, prin Învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Stihirile Tuturor Sfinților, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pe Sfinții cei de pe pământ, minunați i-a făcut Domnul; că rănile

și patimile Lui pe trup le-au primit, cu acelea împodobindu-se și cu dumnezeiești frumuseți, în chip văzut, îmbrăcându-se. Pe care, ca pe niște flori neveștejite, ca pe niște stele neclintite ale Bisericii, cu jertfe de bună voie, să-i laudăm.

Stih: Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pe dânșii.

Apostolii împreună cu proorocii, învățătorii cu cuvioșii, dreptii împreună cu toți sfinții mucenici și, dintre femei, cele care s-au luptat și cu dragoste au pustnicit, mulțimea Sfinților și cetele dreptilor să fie laudați cu sfinte cântări, ca niște moștenitori ai împărăției cerești, și locuitori ai raiului.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Cei ce au făcut pământul cer cu strălucirea faptelor bune, cei ce au urmat morții lui Hristos, cei ce au umblat pe calea cea mijlocitoare de nemurire, cei ce au curățit patimile oamenilor cu lucrarea harului, cei ce s-au luptat vitejește, într-un suflet, în toată lumea, mucenicii laudați să fie.

Slavă..., **Stihira Evangheliei, glasul 1:**

În munte mergând Ucenicii pentru înălțarea de pe pământ, înaintea lor a stat Domnul; și închinându-se Lui și fiind învățați de puterea cea dată Lui pretutindenea, în toată lumea au fost trimiși să propovăduiască Învierea cea din morți și Înălțarea la ceruri. Cu care a și făgăduit că va fi împreună

în veci, nemincinosul Hristos-Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum..., Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun Fericirile Învierii, glasul al 8-lea, pe 4.

Pomenește-ne pe noi, Hristoase, Mântuitorul lumii, precum ai poment pe tâlharul pe Cruce; și învrednicește pe toți, Unule-Îndurate, împărăției Tale celei cerești.

Pe lemn ai fost pironit de bună voie, Mântuitorul nostru, de blestemul pomului pe Adam l-ai izbăvit, dându-i din nou, ca un îndurat, chipul cel dintâi și a raiului sălășuire.

Ascultă, Adame, și te bucură împreună cu Eva! Că cel ce mai înainte v-a lăsat goi pe amândoi și prin înșelăciune v-a luat robi, cu Crucea lui Hristos a fost zdrobit.

Astăzi Hristos a înviat din mormânt, dând tuturor credincioșilor nestrăciune; și după Patimă și Înviere a înnoit bucuria Mironosiștelor.

Și din Canonul Tuturor Sfinților se pune Cântarea a 6-a, pe 4.

Apostolul: Din Epistola către Evrei; Evanghelia: De la Matei.

CHINONICUL

Lăudați pe Domnul din ceruri. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Sau:

Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; dreptilor se cuvine lauda.

La masă se face mângâierea fraților celor ce se gătesc spre nevoița postului, în seara acestei Duminici lăsându-se sec pentru postul Sfinților Apostoli.

TRIPESNEȚE ADICĂ TREI-CÂNTĂRI

ALCĂTUIE DE CUVIOSUL PĂRINTELE NOSTRU IOSIF,
SCRIITORUL DE CÂNTĂRI*

Aceste tricântări încep a se cânta la Pavcerniță, după Săptămâna Luminată a Sfințelor Paști, adică din Duminica Sfântului Apostol Toma, în toate zilele acestei săptămâni și a celorlalte, până la Duminica Tuturor Sfinților.

DUMINICĂ

a doua săptămână după Paști,

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 1, glasul 1.

Irmosul:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință întru tărie s-a preaslăvit. Că «aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe puternici a zdrobit,

«făcând israelitenilor cale nouă prin «adânc».

Să cântăm lui Dumnezeu, ca unui biruitor, Care a surpat cu moartea pe moarte și a înviat împreună cu Sine pe toți și din destul i-a cinstit cu nesticăciunea.

Legat fiind, legăturile morții cu tărie le-ai rupt, ca un puternic, și dezlegând pe oameni din stricăciune, din iad ai înviat pe cei ce laudă puterea Ta, mult-Milostive.

* **Cade-se a ști:** aceste tricântări erau așezate în *Penticostarele* vechi slavonești, ca să se cânte la Liturghie. Dar la greci, tricântările se cântă la Pavcerniță, împreună cu Canonul Maicii Domnului.

La Liturghie, grecii cântă din Canonul Duminicilor, în fiecare zi câte o cântare: duminica pun Cântarea a treia și a șasea; luni, Cântarea întâi; marți, a patra; miercuri, a cincea; joi, a șaptea; vineri, a opta și sâmbătă, a noua.

Pentru aceasta, urmând și noi izvodului grecesc, n-am pus aceste tricântări la rând în *Penticostar*, ca să nu stricăm izvodul și rânduiala grecească, ci le-am pus la sfârșitul acestei cărți, ca să se cânte la Pavcerniță.

Slavă...

Mult-Milostive Hristoase, Cel ce pentru mine ai fost de voie până la iad, pe mine cel ce zac în mormântul păcatelor și în groapa fărădelegilor, ridicându-mă cu cercetarea Ta, mi-luiește-mă.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Văzând pe Hristos sculat din morți cu trupul, te-ai bucurat, Născătoare de Dumnezeu; ci cere-mi și mie ca să-mi dăruiască acum plângere dătătoare de bucurie, ca să aflu atunci dumnezeiasca mângâiere, Preacurată.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

În cuptor tinerii lui Israel ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei «credințe mai curat decât aurul au «strălucit, grăind: Bindecuvântați «toate lucrurile Domnului pe Dom- «nul; lăudați-L, și-L preaînălțați «întru toți vecii».

Cu Crucea Ta dezlegând blestemul, Te-ai pus în mormânt, și împărăția iadului cea întunecată ai surpat-o, Hristoase al meu, Iisuse; și ai înviat, înviind împreună cu Tine toată făptura. Pentru aceasta, Te lăudăm întru toți vecii.

Când Tu ai fost suit pe cruce, soarele s-a întunecat, și în iad pogorându-Te, Iubitorule de oameni, lumină a strălucit pentru sufletele ce erau în întuneric și ținute de moartea cea amară. Pentru aceasta, Te lăudăm întru toți vecii.

Bindecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe noi cei legați cu lanțurile păcatelor, dezleagă-ne, Hristoase, și

ne arată dumnezeiasca strălucire a pocăinței, Mântuitorule, Cel ce ai scos pe oameni din întunericul cel veșnic, cu minunată Învierea Ta, pe care o lăudăm întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ai purtat în brațe pe Hristos, Cel întrupat din tine, Fecioară, roagă-L să ne primească acum și pe noi, cei ce rătăcim în căile cele rele ale vieții, și greșeli fără de număr săvârșim totdeauna, pentru năravul cel leneș.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Chipul nașterii tale celei curate l-a arătat rugul cel ce ardea și «nu se mistuia; și acum te rugăm ca «să stingi cuptorul ispitelor, cel dez- «lănțuit asupra noastră, ca să te «mărim neîncetat, Născătoare de «Dumnezeu».

Soarele s-a întunecat, văzându-Te răstignit în mijlocul tâlharilor pe Tine, Soarele cel neapus, Cuvinte; munții și dealurile, pământul și marea s-au clătinat, iadul s-a cutremurat, slobozind pe legații ce-i ținea, care Te lăudau pe Tine.

Arătat-Te-ai ca un soare strălucitor apunând sub pământ, și ai răsărit din morți, Luminătorule cel neapus, luminând preaslăvit marginile pământului. Pentru aceasta, pe Tine, Dătătorule de viață, neîncetat Te slăvim.

Mântuitorule Iisuse, Cel ce ai stricat cu moartea Ta pe moarte, și ai sculat pe toți, cei ținuți acolo, ridică-ne și pe noi, cei ce grăim către

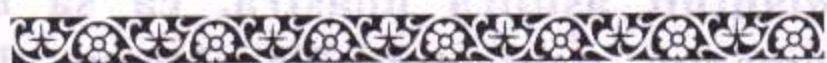
Tine, din groapa cea adâncă a păcatelor și a patimilor, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Venit-au Mironosițele de dimineață la mormânt plângând și, neaflându-Te pe Tine, au văzut înger șezând înaintea, în haine albe, și acela grăia: S-a sculat Domnul! Grăbiți-vă de vestiți Ucenicilor Lui, Învierea.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Se minunează toată făptura, Stăpână, de taina nașterii tale celei mai presus de minte, că ai născut pe Dumnezeu-Emmanoil, Cel ce S-a făcut om pentru noi, ceea ce ești cu totul fără prihană, și a sfărâmat tirania morții, cu Crucea Sa.

LUNI

a doua săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 2-a, glasul 1:

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am poruncit lui «Moise să povățuiască în pustie pe «poporul cel robit al lui Israel, și l-am «mântuit, ca pe un puternic, cu tăria «Mea».

Să cântăm astăzi, Domnului, zicând Celui ce S-a răstignit pentru noi, și a surpat pe vrăjmașul, începătorul răutății; Celui ce a fost pus în

mormânt, și a înviat pe cei morți, cu Învierea Sa.

Sfânt este Domnul, Cel ce a înviat a treia zi din morți, ca un puternic, și Ucenicilor S-a arătat cu dumnezeiască cuviință, și de bucurie negrăită a umplut sufletele lor, cele mai înainte pline de întristare.

Slavă...

Cuvinte, Cel ce ești fără de început, cu Tatăl cel fără de început împreună pe scaun șezător, Cel ce ai fost răstignit și ai fost socotit între cei morți, și ai înviat ca un puternic, înviază sufletele noastre cele omorâte de călcările poruncilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

O, minunile tale! O, înfricoșătoare auzire! Că ai născut cu trup pe Dumnezeu, Cel ce a rupt legăturile morții, și pe oameni i-a izbăvit din stricăciune, curată, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Acela, de Care se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca pe «Făcătorul și Domnul, lăudați-L «preoți, preaslăviți-L tineri, binecu-«vântați-L popoare, și-L preainălțați «întru toți vecii».

Tânguitu-s-a toată făptura de patima Ta, Bunule; soarele s-a întunecat, apunând Tu pe Cruce, și cei ce ședeau în întuneric au văzut lumină mare, laudându-Te, Îndurate.

Cutremuratu-s-a iadul, văzându-Te pe Tine mergând la dânsul cu sufletul, Hristoase, Împărate a toate, și a

dat din sine pe morții cei din veac, care laudă iubirea Ta de oameni.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Sculându-Te din mormânt, arătat-Te-ai, Hristoase, dumnezeieștilor femei purtătoare de miresme; și plângerea lor ai schimbat-o, Cel ce ești mângâierea tuturor în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Văzând sculat din morți pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, te-ai arătat plină de bucurie, Fecioară Marie. Deci, pe Acela roagă-L, curată, să șteargă cu desăvârșire toată întristarea inimii noastre.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor S-a «pogorât din cer, ca ploaia pe lână, și «Cel fără de început S-a întrupat «pentru noi, făcându-Se om, să o «mărim toți, ca pe Maica cea curată a «Dumnezeului nostru».

Dacă Te-a văzut pe Tine răstignit pe lemn de bună voie, tâlharul cel drept a strigat: Pomeneste-mă când vei veni, Iisuse, în împărăția Ta! Și s-a făcut locuitor al raiului, prin credință îndreptându-se.

Văzându-Te pe Tine, Mântuitoarele, întru cei morți, iadul s-a nimicit și a dat din sine pe cei morți, pe care-i înghițise de demult, care slăvesc, Hristoase, puterea Ta cea negrăită și multa milostivire, cu care mântuiește-ne și pe noi, Împărate a toate.

Slavă...

Venit-au la mormânt, femeile, Hristoase, aducând miresme și,

văzându-Te sculat din mormânt, s-au umplut de multă bucurie și Apostolilor Tăi au vestit că ai înviat și Te-ai arătat, sculând toată lumea împreună cu Tine.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, văzând Lumina cea neînserată că a răsărit din morți, și de multă bucurie umplându-te, ai săltat împreună cu preasfinții Ucenici; cu care, cere și nouă iertare de nenumăratele greșeli, Născătoare de Dumnezeu, ajutorătoare credincioșilor.

MARȚI

a doua săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 3-a, glasul 1:

Irmosul:

Fiuului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl, mai înainte «de veci, și mai pe urmă din Fecioară «întrupat fără sămânță, lui Hristos-«Dumnezeu, să-I grăim: Cel ce ai «înălțat fruntea noastră, Sfânt ești, «Doamne».

Sfinte al Sfinților, venind să sfințești lumea Te-ai înălțat pe lemnul Crucii, de bună voie. Junghiatu-Te-ai ca un miel și cu sângele cel îndumnezeitor ne-ai înnoit pe noi, cei ce Te slăvim pe Tine, cu laude.

Tăria vrăjmașului s-a zdrobit, moartea s-a prădat, firea omenească cea stricăcioasă s-a făcut nemuri-

toare, murind Tu, Hristoase Iisuse, și lumea s-a înnoit, grăind: Sfânt ești, Doamne!

Slavă...

Acum să nu vă mai mirați, grăit-a îngerul către femei; ci mergeți cât mai degrabă de spuneți cuvinte de bucurie ucenicilor celor întristați, cum că S-a sculat Hristos, Viața și Învierea tuturor.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Arătatu-te-ai mai presus decât îngerii, Fecioară curată, întrupând pe Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit și S-a îngropat, și morților nestrăicune a izvorât. Pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi, cei ce te slăvim pe tine cu laude.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire; că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul «Dumnezeirii pântecelui Fecioarei, în care a intrat. Pentru aceasta, cântând, să zicem: Să binecuvinteze «toată făptura pe Domnul, și să-L «preaînălțe întru toți vecii».

Moarte de bunăvoie ai primit, înălțându-Te cu trupul pe Cruce și văzându-Te soarele, s-a stins, și catapeasma templului s-a rupt, Atotputernice. Pentru aceasta, laudându-Te pe Tine, să zicem: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Cei ce ședeau de demult în umbra morții, văzut-au lumina Ta cea neapusă, când Te-ai pogorât, Tu, Doam-

ne, la dâșii cu sufletul; și din legăturile cele veșnice s-au dezlegat, mult laudându-Te pe Tine, și zicând: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

De dimineață venind la mormânt femeile, au văzut pe un înger strălucind, care a zis: Înviat-a Mântuitorul; pentru ce încă socotiți pe Cel viu între cei morți? Umplându-vă de bucurie, grăiți: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Omorând iadul, Fiul tău, curată, a înviat din morți, precum a zis mai înainte. Pe Care roagă-L să scape de păcatul cel făcător de stricăciune și din chinuri, pe toți cei ce cântă cu credință: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Taină minunată și neobișnuită văd, cer fiind peștera, scaun de «Heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, «în care S-a culcat Cel neîncăput, «Hristos-Dumnezeu, pe Care, laudându-L, Îl slăvim».

Vindecând durerile celui întăzidit, durere ai suferit, fiind răstignit de bunăvoie pe lemn, Mântuitorule; și fiind pus în mormânt, ai înviat pe cei morți, pe care moartea mai înainte îi înghițise.

Dacă Te-a văzut pe Tine înviat, ceata de demult a Apostolilor, Doam-

ne, cu frică și cu bucurie s-a închinat Ție; către care ai grăit: Iată plinirea cuvintelor Mele; așadar, nu vă întristați, ci vă bucurați.

Cu giulgiu înfășurându-Te dreptul Iosif, pe Tine, Mântuitorule, cu dragoste Te-a pus în groapă nouă; dar porțile și încuietorile iadului sfărâmandu-le, ai sculat pe cei morți, pe care moartea mai înainte îi înghițise.

Slavă...

Bucuratu-s-au Mironosițele auzind de învierea lui Hristos. Pentru aceasta, alergând degrabă, au grăit Apostolilor: Iată de acum nu vă mai întristați, ci vă bucurați; că S-a sculat din morți Domnul tuturor.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Dacă ai văzut, Fecioară, pe Hristos cu totul strălucit, fără asemănare în frumusețe, ca un mire ieșind cu trupul din camera gropii, de bucurie te-ai umplut; pe Care roagă-L să ne scape din stricăciune și din chinuri.

MIERCURI

a doua săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum «să stea împreună cu noi și să arate «pe îngerul cel purtător de lumină, «grăind cu mare glas: Astăzi este

«mântuirea lumii, că a înviat Hristos, «ca un atotputernic».

Pentru noi umiliții ai fost adus la moarte, Hristoase, Cel ce ești Viața tuturor, și prădând împărăția iadului, sufletele ca niște oi le-ai răpit, înviindu-le împreună cu Tine, ca Cel ce ești Împărat stăpânitor și atotputernic.

Îngerul cel strălucitor care s-a arătat la mormânt, a zis femeilor: Pentru ce căutați Viața între cei morți? S-a sculat, veniți de vedeți giulgiurile cele de îngropare, singure zăcând, și alergați de spuneți ucenicilor Lui.

Slavă...

Omorât fiind iadul prin pogorârea lui Hristos, pe toți morții i-a dat din sine, cu totul fiind prădat; și pânțele lui cel a toate mâncător, cu desăvârșire s-a deșertat, prin voia cea atotputernică a lui Dumnezeu, Împăratul tuturor.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ca într-o biserică prea înfrumusețată S-a sălășluit în tine, Curată Fecioară, Iisus, Împăratul tuturor; și cu pogorârea Sa, locașul iadului cel întunecat l-a deșertat, și a înviat, înviind și pe oameni, ca Cel Atotputernic.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această aleasă și sfântă zi, cea Adintâi a săptămânii, împă- «răteasă și doamnă, praznic al praz- «nicelor este și sărbătoare a sărbă- «torilor, în care binecuvântăm pe «Hristos în veci».

Slavă lui Hristos, Celui ce a doborât pe vrăjmașul și a prădat iadul cu pogorârea la dânsul, și a înviat pe morții pe care îi înghițise, care cu laude Îl slăvesc în veci.

Îngerul cel ce s-a arătat strălucitor, Mironosițelor, a grăit: Iată locul unde a fost pus Cel ce a prădat cu puterea Sa moartea și iadul; nu mai căutați, dar, Viața între cei morți.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Iadul s-a amărât, întâmpinându-Te jos, Cuvinte, neputând să se apropie de Tine; și pe morții pe care îi înghițise, degrabă i-a dat din sine, după porunca Ta, pe cei ce cu laude slăvesc, cu un glas, puterea Ta.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Văzut-ai înviat din morți, Fecioară, pe Cuvântul, pe Care ne-grăit L-ai născut cu trup; și ți-ai umplut sufletul de bucurie, cu laude slăvind în veci pogorârea Lui, Pre-acurată.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava «Domnului peste tine a răsărit. Saltă «acum și te bucură, Sioane! Iar tu, «Curată Născătoare de Dumnezeu, «veselește-te întru Învierea Celui «născut al tău».

Făcător al ceasurilor și al zilelor fiind Tu, Mântuitorule, în ziua și în ceasul al șaselea, voind, ai răbdat răstignire cu ocară, Îndurate, ca să ștergi păcatele noastre, și să ne împaci cu Tatăl.

Suspinând, iadul Te-a întâmpinat pe Tine, Mântuitorule, și pe legații pe care-i avea degrabă i-a dezlegat, pe cei ce laudă cu dumnezeiești glasuri, Cuvinte, puterea Ta cea mai presus de minte și minunata pogorâre.

Slavă...

Venit-au degrabă femeile, cu mirisme, foarte de dimineață, ca să ungă trupul cel preacurat; și către dânsule a zis cel fără de trup: S-a sculat Începătorul vieții! Umpleți-vă de dumnezeiască bucurie.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ai născut Lumina, care a strălucit celor ce ședeau în întuneric și în umbra morții, dacă ai văzut-o răsărind din morți, ceea ce ești cu totul fără prihană, împreună cu toate mironosițele femei, ai slăvit-o, dându-i.

J O I

a doua săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 5-a, glasul 1:

Irmosul:

Luminează-ne luminata Lumină cea pururea fiitoare, nouă, «celor ce dis-de-dimineață alergăm «catre judecățile poruncilor Tale, «Stăpâne Iubitorule de oameni, «Hristoase, Dumnezeuul nostru».

Adunarea iudeilor Te-a răstignit, Cuvinte, pe Tine, Cel îndelung-Răb-

dător; dar cu răstignirea Ta ai mântuit adunarea cea fără de număr a tuturor neamurilor, Iubitorule de oameni Hristoase, Dumnezeuul nostru.

N-ai clintit pecetele pietrei cu învierea Ta, precum cu nașterea Ta n-ai stricat nici cheile fecioriei celei ce Te-a născut, Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Slavă...

Văzând pe cel fără de trup, cu chip străin, dumnezeiește strălucind, femeile spăimântându-se au auzit: Nu plângeți, a înviat Domnul!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Sfântul Domn al Puterilor, L-ai născut, Preacurată, pe Cel ce a deșertat împărăția iadului și a înviat, și împreună cu Sine a înviat frământătura omenească.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel ce a mântuit în cuptor pe tinerii cei cuvântători de cântare, și cuptorul cel cu văpaia ca de «tunet, în răcoreală l-a schimbat, pe «Hristos Dumnezeu lăudați-L și-L «preaînălțați întru toți vecii».

Pe Cel ce S-a răstignit de bună voie și a fost pus în mormânt, și a stricat puterea morții, pe Hristos-Dumnezeu lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Arătatu-Te-ai întâi femeilor, după ce Te-ai sculat din mormânt, și binevestitoare le-ai trimis la Apostoli, Hristoase. Pentru aceasta cu laude Te slăvim întru toți vecii.

Stricat-ai, Îndurate, cu tărie puterea morții și ai deșertat împărăția

iadului, ca Cel ce Însuți ești Împărat. Pentru aceasta, cu laude Te slăvim întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Zis-ai Ucenicilor, după ce Te-ai sculat: Grăbiți-vă de propovăduiți în toată lumea puterea Mea, împrăștiind întunericul mulțimii idolilor, cu lumina adevărului.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca ceea ce ești mai înaltă decât cerurile, mai presus decât heruvimii și mai cinstită decât toată făptura, Preasfântă Fecioară, roagă-te pentru cei ce te slăvesc pururea, cu credință.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Izvorul cel primitor de viață și pururea-curgător, sfeșnicul darului celui de lumină purtător, biserică în sufletește, cortul cel preacurat, «care este mai cuprinzătoare decât «cerurile și decât pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii o slăvim».

Să se bucure tot pământul astăzi, și norii veselie să stropească, că Domnul slavei, Cel ce S-a răstignit pe lemn, a înviat, scoțându-ne și pe noi din stricăciunea morții și luminându-ne cu nestrăicaciune, ca un îndurat.

Oarecând mir aducând, cu lacrimi, Sfintele femei, le-a zis lor îngerul, cel ce strălucea luminat la mormânt: Pentru ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Acesta a înviat, luminând toate.

Slavă...

Învierea cea cu raze strălucitoare a Dumnezeului nostru, luminând cu

Duhul mai mult decât razele soarelui, pe cei credincioși străluciți îi face, întru toți vecii, și-i îndreptează spre mântuire; pentru aceasta, să prăznuim Învierea cu gând curat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe noi, cei omorâți pentru căderile în păcate, înviază-ne, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Viața veșnică; și ne ajută să facem voia Fiului tău, îndreptându-ne la viața cea adevărată, ca, pururea să te fericiim cu credință.

V I N E R I

a doua săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 6-a, glasul 1:

Irmosul:

Înconjuratu-ne-a adâncul cel nesfârșit, și nu este mântuire; «socotiți am fost ca oile de junghiere. «Mântuiește pe credincioșii Tăi, «Dumnezeul nostru, că Tu ești celor «neputincioși tărie și îndreptare».

Răstignitu-Te-au pe Cruce pe Tine, Cel îndelung-Răbdător, iudeii cei fără de lege; a căror îndrăzneală văzând-o, soarele și luna și-au ascuns lumina îndată, și morții, sculându-se, Te-au lăudat pe Tine, Hristoase.

Să izvorască astăzi munții dulceață și să se bucure credincioșii, că a înviat a treia zi Hristos, dezlegând

durerile morții. Pentru aceasta, toți credincioșii cu un glas laudă să-I aducem.

Slavă...

Hristoase, când au venit dis-de-dimineată la mormântul Tău femeile cele credincioase, au văzut pe îngerul, cel ce le-a vestit învierea Ta cea luminoasă, care a grăit: Pentru ce aduceți acum mir Celui viu?

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nevătămând pântecele tău, curată, S-a născut precum bine I-a plăcut; și pecețile mormântului nesticându-le, a înviat, precum a voit; că toate le face, ceea ce ești bună, ca un dătător de viață și Atotputernic.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te cunoaștem noi credincioșii, că ești cuptor duhovnicesc, că «precum Cel Preaînalt a mântuit pe «cei trei tineri, așa și pe toată lumea «în pântecele tău o a înnoit, Dumnezeul părinților, Cel lăudat și «preaslăvit!».

Răstignit fiind, Stăpâne, între doi tâlhari, cu oțet fiind adăpat și lovire peste obraz luând pentru noi, îndelung-Răbdătorule, de bunăvoie toate le-ai răbdat, și ai înviat a treia zi, Dumnezeule al părinților, Cel prealăudat și preaslăvit.

Ca pe un mort luându-Te de pe lemn Iosif, și îngropându-Te cu cuviință, săruta cu dragoste preacurat Trupul Tău; și bucurându-se, grăia către Tine: Prealăudate, Dumnezeule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Îngerul cel ce s-a arătat către femeile cele ce plângeau, a zis: Pentru ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Pentru ce aduceți miruri? Mergeți de spuneți Ucenicilor Lui că Hristos, Cel ce a murit, a înviat; de acum să nu vă mai ascundeți.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Numai tu singură ești cu dar dăruită între femei; că pe Dătătorul de bucurie, prin glasul Arhanghelului bucurându-te, L-ai născut. Pentru aceasta, pe tine te cinstim și Fiului tău grăim: Prealăudate Dumnezeule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

În cuptor, tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba «dreptei credințe, mai curat decât «aurul au strălucit, grăind: Bine-
«cuvântați toate lucrurile Domnului
«pe Domnul, lăudați-L și-L prea-
«înălțați întru toți vecii».

Poporul iudeilor cel de demult neplăcat, Te-a luat pe Tine, și din pizmă, pe cruce Te-a ridicat fără milă, nevrând să cânte Ție: Bine-
cuvântați toate lucrurile Domnului
pe Domnul, lăudați-L și-L preaînăl-
țați întru toți vecii.

Cu dragoste săruta Iosif trupul ce L-a cerut de la Pilat, și L-a pus în mormânt, ca pe un mort; dar Acela, Însuși, a sfărâmat toate încuietorile morții, zăvoarele și porțile, și a treia zi a înviat.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Fiind Tu Mirul cel ceresc, foarte de dimineață a venit ceata femeilor să ungă cu mir trupul Tău; și au aflat pe înger grăind către dânsese: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născut-ai pe Fiul, Cel neschimbat din dumnezeiască Ființă, Marie binecuvântată, măcar că S-a și arătat cu trupul pentru noi, precum a binevoit; Căruia grăim: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Chipul nașterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea și «nu se mistuia. Și acum, te rugăm, ca
«să stingi cuptorul ispitelor, cel dez-
«lănțuit asupra noastră, ca neîncetat
«să te slăvim, Născătoare de Dum-
«nezeu».

Ai stat pe lemnul Crucii, Stăpâne, și pe toți i-ai adus la cunoștință, Doamne; și ai deschis raiul pe care l-au închis de demult strămoșii, prin mâncarea din pom; pentru aceasta, pe Tine toți Te slăvim.

În groapă ca pe un mort Te-au pus pe Tine Iosif cel cu bun chip și Nicodim, Dătătorule de viață și Ziditorule, Hristoase; iar adunarea femeilor urma împreună cu dânsii, și cu jale tânguindu-se, cu dumnezeiască cuviință pe Tine Te-au slăvit.

Slavă...

Cu totul luminare și dorire, cu totul mângâiere și întărire ai fost, Mântuitorul meu, tuturor celor ce prăznuiesc cu bună credință sfântă scularea Ta cea de a treia zi, Cea ce ești Însuți Îndurat; pentru care toți pe Tine Te slăvim.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Trup adevărat, cu minte și însuflețit, din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, de bunăvoie a luat Cel cu totul desăvârșit; și l-a pus în moștenirea părintească în cele cerești, Preacurată, cu care iarăși va să vină.

DUMINICĂ

a treia săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos-Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a preaslăvit».

Pironit fiind pe Cruce de bunăvoie, Hristoase, împărățiile cele tari ale iadului le-ai sfărâmat și pe cei legați din veac i-ai scos, ca un puternic. Slavă puterii Tale!

Îngerul a zis Mironosițelor: Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul tuturor, și vestiți prietenilor Lui Învierea.

Slavă...

În groapă nouă Te-a așezat dreptul Iosif pe Tine, Cel ce ai înnoit cu Învierea Ta firea omenească cea stricată, Dătătorule de viață.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, văzut-ai pe Hristos, Soarele dreptății, răsărind din morți; pe Care roagă-L să lumineze inimile tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii «iudei, și văpaia a prefăcut-o în rouă, «ca pe Domnul lăudați-L lucrurile, «și-L preaînălțați întru toți vecii».

Pe Cel ce a fost ridicat pe Cruce, și a fost îngropat cu trupul de bunăvoie, și a sfărâmat porțile cele de fier și încuietorile iadului, să-L preaslăvim, pe Domnul, Cel ce a înviat a treia zi întru slavă.

Să se bucure cerul, să se veselească și pământul cu oamenii, că Hristos a înviat și S-a arătat Ucenicilor Săi; cu care împreună petrecând, le-a umplut inimile de veselie.

Dătătorul de viață bucurie a adus femeilor care lăcrimau și se atingeau de sfintele Lui picioare, de ai căror pași s-a temut odinioară strămoașa Eva, înlăuntrul raiului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Un Dumnezeu să slăvim în trei ipostasuri și într-o fire: pe Tatăl și pe Cuvântul și pe dumnezeiescul Duh

cel drept, grăind: Lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu glasuri sfințite să slăvim, cu laude, pe Maica lui Dumnezeu, ca pe ceea ce este mai sfântă decât cetele cele de sus și pod dumnezeiesc, care trece pe oameni la starea cea mai presus de lume.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu-Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită «înțelepciune a venit să înnoiască pe «Adam cel căzut rău, prin mâncare, «în stricăciune, din Sfânta Fecioară «în chip de negrăit întrupându-Se «pentru noi credincioșii, într-un gând «cu cântări să-L slăvim».

O, turbare a fariseilor! Cum au judecat fără dreptate să omoare pe Cruce, pe Hristos, pe singura Ființă dreaptă, Care și morților din iad le-a însuflat viață, cu dumnezeiasca putere; pe a Cărui dumnezeiască Înviere, cu un glas, să o lăudăm.

Pecețile fiind puse deasupra, ai înviat din mormânt, Hristoase, Cel ce ești Învierea tuturor; și Ucenicilor Te-ai arătat, cele negrăite învățându-i pe ei și grăind: Mergeți în lume și propovăduiți slava Mea.

Slavă...

Această preasfântă zi a Învierii, care este mângâiere sufletelor și veselie bine-primită, cheamă pe credincioși să prăznuiască dumnezeiește și să cânte: Părinte și Fiule și dumnezeiescule Duh, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, Născătoare de Lumină, cu dumnezeiasca ta lumină luminează gândurile și inimile noastre, risipind cu rugăciunile tale negura patimilor, și pe toți făcându-ne, prin har, părtași zilei celei neînserate.

LUNI

a treia săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 2-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Luați aminte la Legea Mea, poporul Meu; plecați urechea «voastră spre graiurile gurii Mele, că «numele Tău, Doamne, am chemat».

Cel ce ai făcut cu mâinile Tale pe om, mâinile Ți-ai pironit pe lemn, Atotputernice, din mâna vrăjmașului mântuindu-ne.

Stricat-ai temnița cea întunecată a iadului, Hristoase, și împreună cu Tine, ca un puternic, i-ai înviat pe toți.

Văzându-Te Apostolii înviind a treia zi din mormânt, Hristoase, s-au închinat, și pretutindenea au propovăduit scularea Ta.

Slavă...

Suspinând și lacrimi vărsând, au venit dumnezeieștile femei la Sfântul Mormânt și au cunoscut Învierea lui Hristos.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Atotțiitorul L-ai zămislit, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână, Care a sfărâmat porțile iadului, și a înviat a treia zi, precum a zis.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel ce a arătat mai înainte lui Moise, în rug, chipul minunii «Fecioarei, în Muntele Sinai oare-«când, lăudați-L, binecuvântați-L, «și-L preaînălțați întru toți vecii».

Pe Cruce fiind înălțat, împreună ai înălțat și lumea, și în mormânt fiind pus, Mântuitorule, ai sculat pe cei ce dormeau în morminte, care slăvesc puterea Ta cea mare.

Pogorându-Te Tu la cei morți, ai omorât iadul și ai sfărâmat porțile morții și încuietorile, și pe cei ferecați în obezi i-ai scos, ca un puternic, spre mântuirea tuturor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Arătat-Te-ai, Îndurate, Ucenicilor Tăi, cu multe semne, timp de patruzeci de zile, incredințându-i ca să propovăduiască în toată lumea că ești Dumnezeu, Cel ce ai înviat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu ești viața tuturor, Tu ești mângâierea celor morți și a celor vii, Cuvinte, Tu bucuria și lumina, Cel ce ai răsărit din Fecioară, și ai înviat din mormânt a treia zi, întru slavă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cine dintre pământeni a auzit vreodată una ca aceasta, sau «cine a văzut ca o fecioară să se afle

«având în pânțele și să nască prunc, «fără de durere? În acest chip este «minunea Ta, și pe Tine, Curată «Născătoare de Dumnezeu, te mărim».

Răstignit fiind, ai înviat a treia zi, precum ai zis mai înainte, și din morți înviind, împreună ai înviat lumea, cu Învierea Ta; și întâi Mironosițelor Te-ai arătat, zicându-le să se bucure, Cel ce ești bucuria tuturor celor ce din suflet Te iubesc, mult-Milostive.

Acum stricăciunea s-a pierdut, că Hristos, Cel ce este Nestrăciune și Viață, din morți S-a sculat; și a petrecut împreună cu Apostolii Săi, învățându-i cele mai bune și dumnezeiești, și spunându-le să nu se depărteze de Ierusalim.

Slavă...

Îngerul a zis femeilor celor ce aduseseră miruri cu lacrimi, oarecând: Pentru ce căutați astăzi printre cei morți pe Cel viu? Nu este aici, S-a sculat, precum a zis mai înainte, deșertând mormintele și celor morți însuflându-le nemurire, ca un iubitor de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Văzând pe Fiul Tău și Dumnezeu sculat din morți, te-ai umplut de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești pricina bucuriei și veseliei tuturor. Pentru aceasta, tot sufletul cu bucurie te laudă și te slăvește pe tine, pururea Fecioară.

MARȚI

a treia săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 3-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Înflorit-a pustiul ca și crinul,
Doamne, adunarea păgânilor
«cea stearpă, prin venirea Ta, întru
«care s-a întărit inima mea».

Văzându-Te făptura pe Cruce pă-
timind de bunăvoie, Doamne, s-a
schimbat și s-a tulburat, și morții din
morminte s-au sculat.

Fiind Tu în iad, cu sufletul, Dă-
tătorule de viață Doamne, dacă Te-a
văzut moartea cea atotpierzătoare,
s-a spăimântat și a slobozit pe cei
legați, pe care-i înghițise.

Slavă...

Umplutu-s-a toată făptura de
bucurie, Îndurate Doamne, prin
învierea Ta din morți, că lumea toată
împreună cu Tine ai ridicat-o, zdro-
bind împărăția morții.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Sabie a pătruns prin sufletul tău,
curată, cu totul fără prihană, când ai
văzut pe Hristos răstignit; dar te-ai și
bucurat văzându-L sculat din mor-
mânt.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc, oarecând în
Babilon, și-a despărțit lucră-
rile cu dumnezeiască poruncă, pe

«haldei arzând, dar răcorind pe cei
«credincioși care cântau: Bindecuvân-
«tați, toate lucrurile Domnului, pe
«Domnul».

Murit-ai pe Cruce, Cel ce ești
Viața tuturor, și ca un mort fără
suflare ai fost pus în groapă, înde-
lung-Răbdătorule; dar a treia zi ai
înviat, spre ridicarea lumii. Pentru
aceasta, Dătătorule de viață, cu
bucurie Te slăvim.

Auzit-a Sionul scularea Domnului,
și de veselie acum s-a umplut, și
fiicele lui luminat s-au bucurat, și
Ucenicilor au propovăduit, zicând:
Nu vă întristați, Dătătorule de viață a
înviat.

Bindecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul
Duh, Dumnezeu.

De dimineață fiind, venit-au de-
grabă femeile la mormânt și, cu
cutremur uitându-se, au văzut înger
în haine albe și, de frică fiind cu-
prinse, au auzit: Nu vă temeți, Dătă-
torule de viață a înviat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, norul cel luminos al
Soarelui celui ceresc, laudându-te te
slăvim, ceea ce ești de Dumnezeu
dăruită. Luminează inimile noastre,
gonind tot întunericul lenii și al
patimilor, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiuul Părintelui Celui fără de
început, Dumnezeu și Domnul,
«din Fecioară întrupându-Se, S-a
«arătat nouă, ca să lumineze cele
«întunecate și să adune cele risipite.

«Pentru aceasta, pe Născătoarea de
«Dumnezeu, cea prea lăudată, o mărim».

Dacă Te-a văzut soarele pe Tine,
Soarele dreptății, pe Cruce pironit, lu-
mina și-a ascuns, pietrele de frică s-au
despicat, iadul degrabă a dat din sine
pe cei morți, care laudă puterea Ta,
Dătătorule de viață, Atotputernice.

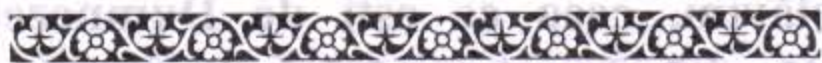
Pântecele iadului cel nesățios
deșertându-l în chip preaslăvit, Dum-
nezeu cel Preaînalt, ca Cel Atot-
puternic, a înviat întru slavă cu
adevărat, și a fost văzut de dumne-
zeieștii Ucenici; Aceluia să ne închi-
năm, împreună și Tatălui și Duhului.

Slavă...

Înviat-a Domnul, zis-a Mironosi-
țelor îngerul cel ce s-a arătat în mor-
mânt. Mergeți și spuneți Ucenicilor
Lui, celor ce plâng și se tânguiesc,
că-L vor vedea în Galileea.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Roagă-te neîncetat lui Hristos,
Dumnezeul nostru, ceea ce ești cu
totul fără prihană, ca să izbăvească
de primejdii și de neazuri, de viforul
patimilor, de întunecarea și de curse-
le cele prea viclene ale vrăjmașului pe
cei ce pururea te ferim.

MIERCURI

a treia săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 4-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Te laud pe Tine, că glas am
tauzit, Doamne, și m-am spăi-
«mântat; că ai venit până la mine,

«căutându-mă pe mine, cel rătăcit.
«Pentru aceasta preaslăvesc pogo-
«rârea Ta cea nemăsurată către
«mine, mult-Milostive».

Suitu-Te-ai pe Cruce de bunăvoie,
Doamne, cu putere fiind încins; și
pogorându-Te cu sufletul la iad,
Milostive, ai dezlegat sufletele din
legăturile cele veșnice, și împreună cu
Tine le-ai înviat, Îndurate.

Sfărâmând, înfricoșător, încuieto-
rile și porțile iadului cu puterea Ta,
Stăpâne, ai deșertat bogăția lui; pen-
tru aceasta slăvim pogorârea Ta cea
nemăsurată și cinstita Înviere.

Slavă...

Venit-au la mormânt femeile să
ungă preacinstit trupul Tău, Hris-
toase, și aflând înger șezând pe pia-
tră, temându-se, s-au spăimântat; cu
care împreună, cu laude, slăvim scu-
larea Ta.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe Sfântul Sfinților L-ai născut
mai presus de minte, Născătoare de
Dumnezeu, pe Cel ce dă credincio-
șilor, care slăvesc Învierea Lui cu
sfințenie, mântuire și iertare de
păcate, prin mijlocirile tale.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Poruncii tiranului cei trei cuvioși
tineri nesupunându-se, în cup-
«tor fiind aruncați, au mărturisit pe
«Dumnezeu, cântând: Binecuvântați,
«lucrurile Domnului, pe Domnul».

Ridicat-ai firea omenească, Hris-
toase, cu ridicarea Ta pe Cruce, și pe
vrăjmașul cel ce a căzut din înălțime

l-ai doborât în prăpastie și, îngropat fiind, Te-ai sculat, prădând moartea.

Sfârâmat-ai încuietorile iadului, Hristoase, și ca un puternic i-ai scos pe cei ferecați, pe cei ce slăvesc puterea Ta și Învierea din mormânt, cea de a treia zi.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Când Te-a văzut de demult ceata Sfinților Apostoli, înviat din mormânt întru slavă, Hristoase, de veselie umplându-se, a grăit: Slavă Învierii Tale!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Plângerea ta, curată, ceea ce ești fără prihană, s-a schimbat în bucurie, când ai văzut pe Fiul tău și Stăpânul Hristos că a înviat a treia zi întru slavă, și lumea a luminat.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe tine te laudăm, Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu «Născătoare, ceea ce pe luminătorul «Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai «înainte de soare, Care a venit la noi «în trup, din coapsele cele feciorești, «în chip de negrăit L-ai întrupat».

Arătat-Te-ai răstignit între doi tâlhari, mult-Milostive, și pus fiind jos, în mormânt, ai înviat pe cei din întuneric și din umbra morții, care cu laude slăvesc, Îndurate, Învierea Ta cea de a treia zi.

Nu mai stăpânește moartea pe oameni, precum este scris, de când a înviat Hristos, Cel fără de moarte, deșertând împărățiile iadului cele nesățioase. Să se bucure toată lumea, prăznuind.

Slavă...

Zis-a Mironosițelor îngerul cel ce strălucea înaintea mormântului: Pentru ce plângând căutați pe Cel slobod între cei morți? Iată, S-a sculat, precum a zis mai înainte; mergeți de aici, bucurându-vă, și vestiți Apostolilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Arătat-Te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, Fecioară, încapând pe Dumnezeu, Cel ce a fost pus sub pământ pentru bunătate și prin moarte a dăruit tuturor nemurire. Pe Care cu bună credință slăvindu-L, pe tine, după datorie, te ferim.

J O I

a treia săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 5-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Luminarea celor ce zac în întuneric, mântuirea celor deznă- «dăjduiți, Hristoase, Mântuitorul «meu, către Tine vin dis-de-dimi- «neată, Împăratul păcii, luminează-mă «cu strălucirea Ta; că alt Dumnezeu «afară de Tine nu știu».

Soborul fariseilor celor fără de lege, ridicându-Te pe lemn pe Tine, Iubitorule de oameni, Te-a omorât; dar fiind pus în mormânt, toate legăturile iadului le-ai rupt, și pe morții cei din veac i-ai înviat.

Când ai gustat stricăciune, Cel ce ești Nemurirea tuturor, atunci ai scos cu putere pe cei legați și ai înviat din mormânt, Dătătorule de viață, stricând moartea, și ne-ai luminat pe noi cu scularea Ta.

Slavă...

Văzând femeile la mormânt, odinioară, înger strălucind în haină luminoasă, s-au spăimântat; iar el a zis către dânsule: Nu vă temeți, Hristos a înviat, mergeți de spuneți prietenilor Lui.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Răsărit al Soarelui dreptății te-ai arătat, Maică Fecioară, pe Care văzându-L înviat din morți, precum a zis, și toată lumea luminând, te-ai bucurat, lăudându-L, curată, ca pe Iubitorul de oameni.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Chipul cel de aur disprețuindu-l de trei ori fericiții tineri, «văzând chipul lui Dumnezeu cel viu și neschimbat, în mijlocul focului au cântat: Toată făptura cea zidită să laude pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii».

Dumnezeu fiind, Bunule, ai voit a Te face om, și a Te răstigni pe lemn, de bunăvoie, spre mântuirea celor ce cântă totdeauna cu credință: Toată făptura cea zidită să laude pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

În mormânt Te-a pus Iosif, după ce Te-a înfășurat cu giulgiuri, cu smirnă și aloe, dar ai înviat, mântuind pe cei ce cântă cu credință: Toată făptura

cea zidită să laude pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Arătatu-Te-ai Ucenicilor, Atotputernice, după ce ai înviat, și le-ai zis: Mergeți în lume, propovăduiți purtarea mea de grijă, cântând: Toată făptura cea zidită să laude pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Sfîntește inimile noastre, Preasfântă Fecioară, dumnezeiască Mirasă, ceea ce ai văzut înviat pe Dumnezeu-Cuvântul cel Preasfânt, și cu bucurie ai grăit: Toată făptura care ființează să laude pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nu izbutește nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se «întunecă și mintea cea mai presus de lume să cânte ție, de Dumnezeu-Născătoare. Însă, fiind bună, pri-mește credința, că știi râvna noastră «cea dumnezeiască; că tu creștinilor «ești ocrotitoare, pe tine te mărim».

Numai cât s-a înfipt Crucea Ta în locul Căpățânii, Mântuitorule, tot locașul morții din temelii s-a clătinat, și cei ce ședeau în umbra morții, toți s-au dezlegat, cu adevărat, din legăturile cele nedezlegate, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne!

Pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despiciat de frică, munții și toate dealurile s-au clătinat și soarele s-a

întunecat, văzându-Te pe Tine ridicat pe Cruce; încuietorile iadului și porțile cele de fier s-au sfărâmat, Hristoase, când ai ridicat lumea cu scularea Ta cea din morți.

Slavă...

Arimateanul, cel cu chip bun, văzându-Te pe Tine, oarecând, Stăpâne, mort pe Cruce, Te-a coborât de pe lemn, și cu giulgiu curat Te-a înfășurat, și în groapă nouă cu multă cuviință Te-a pus; dar Tu, Cuvinte, Te-ai sculat a treia zi, precum ai zis mai înainte.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Mai presus de legile firii, Stăpână, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut în chip de negrăit pe Cuvântul; pe Care, dacă L-ai văzut de bunăvoie răstignit de cei fără de lege și pus în mormânt și sculat din morți, te-ai umplut de bucurie; pe Acesta roagă-L pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine.

VINERI

a treia săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 6-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Din adânc scoate-mă, a strigat Iona către Tine, fiind chip al «îngropării și al învierii pe care ai «dăruit-o nouă, Atotputernice Mântuitorule».

Mironosițele ajungând la mormântul Tău au lăcrimat; iar îngerul le-a vestit lor bucurie, grăind: Hristos a înviat, propovăduiți lumii.

Pe Cruce fiind Tu ridicat, soarele și-a ascuns razele; dar Israel nu Te-a cunoscut pe Tine, Dumnezeu și Ziditorul, Cel ce Ți-ai pus sufletul de bunăvoie pentru toți.

Slavă...

Să se bucure toate, și praznic de obște să săvârșească cu veselie, că Hristos S-a sculat din mormânt, prădând toate vistieriile iadului.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

De ai și născut prunc, dar ai rămas fecioară, precum ai fost și mai înainte de naștere, Curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, că Cel ce S-a născut din tine a înnoit firea, ca un Dumnezeu.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce ai stins odinoară cuptorul cel încins, și pe tineri cu ploaia «Duhului i-ai rourat, bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Fariseii cei nemulțumitori ai soborului iudeilor, în locul facerilor de bine, pe care le-ai dăruit lor, Hristoase, pe Cruce Te-au pironit.

Pentru toți Te-ai jertfit, Izvorul milei, ca toți, dezlegându-ne din datoria morții, să Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Cu moartea Ta cea de trei zile, și cu îngroparea cea de viață aducătoare, celor din morminte le-ai dat

viață veșnică. Pentru aceasta, cu credință, Te lăudăm pe Tine, Mântuitorule.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Tie singură, mijlocitoare de bucurie, se cuvine glasul pe care l-ai zis îngerul, adică: Bucură-te! Către care noi, credincioșii, zicem: Marie, pururea fecioară!

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De curatul trup, cel de aceeași frumusețe cu sufletul, al tinerilor celor cu bună credință, înfricoșatu-s-a și s-a depărtat focul cel «nestins, cel hrănit cu multă materie; «și văpaia cea pururea arzătoare «potolindu-se, cântare de viață cântău: Pe Domnul toate lucrurile «lăudați-L, și-L preainălțați întru toți «vecii».

Zădărnicitu-s-a sfatul cel fără de Dumnezeu și pecețile iudeilor nepuținicioase s-au făcut; că S-a sculat Cel ce fusese îngropat, batjocorind acelea toate; că Hristos a primit de bunăvoie să pătimească, dar cu puterea Sa pe toate le rânduiește precum voiește. Pe Dânsul, ca pe Cel ce Însuși este Domn, neîncetat să-L lăudăm și să-L preainălțăm întru toți vecii.

Zis-a femeilor cel strălucitor la chip: Hristos a înviat! Mergeți, de acum și propovăduiți Învierea Lui în toată lumea și nu plângeți, că nu este vreme de lacrimi; căci, de acum, nu va mai împărăși moartea, de acum nu va mai stăpâni iadul, de acum nu va mai birui păcatul osândirii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ascunsu-s-a viața noastră întru Tine, Stăpâne, Hristoase, Cel ce ai pățimit cu trupul și ai înviat din morți, Cuvinte, și viezi pururea; Căruia noi creștinii nădăduim să ne facem părtași la înfricoșătoarea venire a Ta, cea de-a doua. Pentru aceasta, după vrednicie, lăudăm credincioșii dumnezeieștile Tale patimi și Învierea Ta, cea din morți.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Luat-a strămoașa, prin tine, dezlegare de osânda cea de demult, că de acum nu ne vom mai naște întru dureri; că tu, Născătoare de Dumnezeu, ai născut pe Hristos. Pentru aceasta, după vrednicie, te ferim pe tine, lăudând pe Cel ce S-a născut din tine fără de sămânță și preainălțându-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Mărit-ai, Hristoase, pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce «Te-a născut; din care, Ziditorul nostru, Te-ai îmbrăcat cu trup pătimitor, asemenea nouă, dezlegătorule al «greșelelor noastre. Pe aceasta «fericind-o toți credincioșii, pe Tine «Te slăvim».

Ascultă, Biserică, glasul Mirelui tău, grăiește dumnezeiescul David; că ție din coastă ți s-a dăruit apa, cu dumnezeiescul sânge, spre curățirea păcatelor; că El Însuși te-a izbăvit de înșelăciunea idolilor, ca un iubitor de oameni.

Cu scularea Ta cea de-a treia zi, Hristoase, ai răsărit viață mulțimii

neamurilor, căroră fără să întrebe și fără să Te caute, Te-ai arătat cu dumnezeiască slavă; iar pe neamul iudeilor, care n-a crezut Ție, l-ai îndepărtat.

Slavă...

Blestemul cel ce mi-a odrăslit mie prin înșelăciune, din pomul cel din Eden, l-ai stricat, făcându-Te de voie ascultător sfatului părintesc, Cuvinte, până la Cruce. Pentru aceasta laud și slăvesc smerenia Ta cea de negrăit.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe cei ce erau departe de Tine, i-ai apropiat, făcându-i neam sfânt, Mântuitorule, Cel ce Te-ai întrupat din Fecioara; și pe cel ce nu era poporul Tău, l-ai numit popor al Tău dumnezeiesc. Pentru aceasta toți acum ne închinăm Ție, Atotputernice.

DUMINICĂ

a patra săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTRE

Cântarea 1, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Fiind odinioară marea despărțită cu toiagul, a trecut Israel «ca prin pustie, și cu închipuirea «Crucii luminat pregătește cărările; «pentru aceasta minunatului nostru «Dumnezeu să-I cântăm cu laudă, că «S-a preaslăvit».

Suindu-Te la înălțime, prada cea ținută în iad ai luat-o, ca un puternic,

Mântuitorule și, înviind a treia zi din mormânt, Iubitorule de oameni, împreună cu Tine ai înviat-o, ca Cel ce ești Atotputernic.

Văzându-Te odinioară iadul pe Tine, Mântuitorule, mort și îngropat în mormânt noua, a rămas cu totul mort și nelucrător; iar morții, bucurându-se prin Învierea Ta, cea de viață aducătoare, din legături s-au dezlegat.

Slavă...

Îngerul cel cu chip luminos, care se arătase Mironosițelor la mormânt, oarecând, a zis: Pentru ce căutați între cei morți pe Cel viu? Mergeți repede, grăbiți-vă, de vestiți Apostolilor, învierea Lui.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe Domnul, Cel ce S-a întrupat în chip de negrăit din preacuratele tale sânziuri, Născătoare de Dumnezeu, și pentru noi moarte a luat cu trupul, văzându-L înviat din mormânt, cu bucurie slăvindu-L, L-ai mărit.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul din Babilon pe tineri nu i-a ars, nici focul Dumnezeirii pe Fecioară nu o a stricat. «Pentru aceasta cu tinerii să cântăm: «Binecuvântați, lucrurile Domnului, «pe Domnul».

Pe Domnul răstignit văzându-L, soarele odinioară și-a ascuns lumina și pietrele s-au despicat, munții s-au clătinat, pământul s-a cutremurat și legații cei de demult din legături s-au dezlegat.

Când Te-a văzut iadul, cel cu totul de răs, mergând de-a dreptul la dânsul, Cuvinte Atotputernice, s-a cutremurat și pe toți morții i-a slobozit, care laudă puterea și milosivirea Ta.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Domnul a înviat! Toți să cântăm, să batem din mâini cu credință și danțuri să rânduim, propovăduind puterea Lui și grăind: Lăudați, lucruri, pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Zămislit-ai pe Cel ce ține împreună toate, ceea ce ești cu totul fără prihană, și ai născut cu trup pe Acesta, Care a prădat moartea, cu moartea cea de trei zile; pe Care roagă-L să omoare patimile sufletului meu și să mă mântuiască.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe cea mai înainte însemnată în rug și în foc, în Sinai, lui «Moise dătătorul de Lege, și care a «zămislit în pânțele pe dumnezeiescul Foc, fără de ardere; făclia cea cu «totul luminată și nestinsă, pe cea cu «adevărat Născătoare de Dumnezeu, «cu cântări cinstind-o, să o mărim».

Hristoase, Cel ce ești prea frumos, cum Ți-a apus lumina frumuseții Tale, pe Cruce? Cum a răbdat pământul, văzându-Te răstignit? Cum a suferit junghierea Ta, cea fără dreptate? Lăudăm, Cuvinte, pogorârea Ta cea mare și de negrăit.

Cu îngroparea Ta cea de trei zile, s-a prădat vrăjmașul, și morții din

legăturile iadului s-au dezlegat; moartea s-a omorât, împărățiile iadului s-au deșertat; pentru aceasta, cu laude cinstindu-Te, Dătătorule de viață, Te slăvim.

Slavă...

Cel ce ești viața cea veșnică, cum ai gustat de bunăvoie moartea, pentru noi, Mântuitorule? Cum Te-ai pogorât la cei morți, Cel ce ești Învierea tuturor, și ai deșertat vistieriile iadului? Pentru aceasta, cu mulțumire cinstindu-Te pe Tine, cu laude Te slăvim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Păzește pe toți cei ce aleargă la tine, Curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Hristos, de toată mânia cea potrivnică și robia, și de năvălirea păgânilor, ca după datorie, cu laude cinstindu-te, să te mărim.

LUNI

a patra săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 2-a, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Ca ploaia pe iarbă și ca roua pe fân, să se pogoare pe pământ «cuvintele Mele».

Cu psalmi să grăim, din mâini să batem cu veselie, Dătătorul de viață din morți S-a sculat.

Suit ai fost pe Cruce, Hristoase, fiind încins cu putere; și ai înviat din morți, precum mai înainte ai zis.

Îmbrăcat în haină albă, îngerul a fost văzut de femei, grăind: **Înviat-a Cel ce este Învierea credincioșilor și Mântuirea.**

Slavă...

Grăbindu-se femeile să Te ungă pe Tine, au mers la mormânt și, văzându-Te înviat, s-au închinat Ție.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Purtând în brațe pe Soarele cel de dimineață, Fecioară, ni L-ai răsărit nouă, celor ce eram în întuneric.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel slăvit de îngeri neîncetat în cele de sus, «cerurile cerurilor, pământul și «munții, dealurile și adâncul și tot «neamul creștinesc, cu cântări, ca pe «Făcătorul și Mântuitorul, binecu- «vântați-L și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Adunarea iudeilor cea călcătoare de lege, Te-a răstignit pe lemn, pe Tine, Stăpâne, Cel ce ai vindecat dumnezeiește vătămarea făcută oamenilor prin gustarea din pom; pentru aceasta cu glasuri vesele pe Tine, pururea, Te slăvim.

Întocmai cu Tatăl și cu Duhul fiind, Hristoase, Cruce ai răbdat; și socotit fiind între morți, împărățiile iadului le-ai deșertat cu preaslăvire și, înviind, ai ridicat împreună cu Tine toată făptura.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Iadule atotmâncătorule, unde-ți este boldul tău? Unde-ți este, moarte,

biruința ta? De Cel ce a înviat din morți ai fost omorâtă, de Hristos Mântuitorul, Cel ce Însuși este Dătător de viață, pe Care împreună cu Tatăl și cu Duhul, noi credincioșii Îl laudăm.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Ca să îndumnezeiască firea ome-nească, Dumnezeu S-a făcut om din Tine, curată, ceea ce ești cu totul fără de prihană; pe Care L-ai văzut ieșind prea frumos din mormânt, ca Bi-ruitor al iadului, și de bucurie te-ai umplut.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

La Muntele Sinai, în rug te-a văzut Moise pe tine, care ai «zămislit în pânțele focul Dum- «nezeirii fără ardere; iar Daniel te-a «văzut munte netăiat, Isaia te-a «numit toiag odrăslit din rădăcina lui «Iesei».

Ca un miel spre junghiere Te-ai adus de bunăvoie, Stăpâne Iisuse, nestrigând, nici glăsuind, precum este scris; cu moartea Ta, Cuvinte, nemuritori făcându-ne pe noi, care cu laude slăvim prea cinstită patima Ta și înfricoșătoarea Înviere cea din iad.

Pe noi cei căzuți ne-ai înnoit, Iisuse Împărate a toate, prin cinstită și înfricoșată Învierea Ta; și de ucenici văzut fiind, pacea Ta le-ai dat lor, Iu-bitorule de oameni; pe care dă-ne-o și nouă, celor ce cu laude mărim dum-nezeiasca Ta sculare.

Slavă...

Cinstita ceată a Mironosițelor venit-a degrabă la Sfântul Tău Mor-

mânt, Stăpâne, ca să Te ungi cu credință; și a văzut înger șezând în haine albe, zicându-le lor: Pentru ce voți să vedeți pe Cel viu între cei morți?

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Domnul și Dătătorul de lumină L-ai născut, ceea ce ești ușa Luminii; pe Care văzându-L strălucind din mormânt, de bucurie Te-ai umplut. Deci roagă-L, Fecioară curată, să-mi dăruiască mie plângere de bucurie, mijlocitoare de mângâierea cea de acolo.

MIERCURI

a patra săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 4-a, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Avacum, preacurat pântecel Atău munte umbrit mai înainte «l-a văzut, curată. Pentru aceasta a și «grăit: De la miazăzi va veni Dumnezeu, și Cel Sfânt din muntele cel «cu umbră deasă».

Prin întruparea cea de negrăit asemănându-Te oamenilor, Tu, Cel ce ești mai presus de ființă, Cruce ai răbdat cu trupul; și pogorându-Te între cei morți, a treia zi ai înviat, Viața tuturor.

Iisuse, Dumnezeul nostru, Cel ce ești apa vieții, umblat-ai ostenindu-Te cu trupul; și șezând la puț, împreună

cu femeia samarineancă, i-ai turnat ei, tainic, apa înțelepciunii Tale.

Slavă...

Cel ce ai curățit de multe feluri de boli, cu porunca Ta, pe cei ce veneau la Tine, Cuvinte, Crucea de bunăvoie ai răbdat; și în groapă fiind pus, ai înviat firea omenească cea stricată.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Peste tine S-a pogorât Înțelepciunea Tatălui celui fără de început, ca ploaia pe lână, curată, și întrupându-Se fără de schimbare, căile vieții ne-a arătat celor ce te cunoaștem pe tine Fecioară după naștere, și Maică.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel ce S-a pogorât în văpaie la tinerii iudei, cu putere dumnezeiască, pe Domnul, Cel ce S-a «arătat, preoți binecuvântați-L și-L «preaînălțați întru toți vecii».

Pe Cruce înălțat fiind, împreună ai înălțat toată firea omenească, Cuvinte, și fiind pus în mormânt, pe cei ce dormeau în morminte i-ai sculat, cu dumnezeiasca Ta sculare, Îndurate.

Trecând prin Ierihon și Salim, orașe apropiate și cu ape multe, la puțul lui Iacov a venit Izvorul înțelepciunii, dând samarinencei apa mântuirii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Tu, Cel ce ai luminat cu cuvântul pe cel orb, și pe cei slăbănogi i-ai întărit cu porunca Ta și, mort fiind, ai răsărit a treia zi din mormânt, înviază sufletul meu cel omorât.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Tu ești scăparea a toată lumea, Născătoare de Dumnezeu, Marie! Izbăvește-mă de smintelile lumești, de patimile trupești și de gheena cea de veci, ca să te slăvesc pe tine cu laudă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe tine, rugul cel nears și Sfântă Fecioară, Maica Luminii și «Născătoare de Dumnezeu, nădejdea «noastră a tuturor, te mărim».

Întinsu-Ți-ai palmele pe lemn, pierzând stricăciunea mâinilor strămoșilor celor ce rău s-au tins spre mâncarea din pom, Hristoase, mult-Milostive.

Cel ce doar cu cuvântul ai întărit pe slăbănog, și pe cei șchiopi i-ai îndreptat, răstignit ai fost, Iisuse, și ai înviat, arătându-Te multe zile Ucenicilor.

Slavă...

Văzutu-Te-a samarineanca, ceea ce venise să scoată apă, și luând de la Tine apa vieții, s-a săturat, Hristoase Dumnezeule, laudându-Te pe Tine.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

O, minunile tale cele mai presus de minte, Preacurată Fecioară! Că tu ai născut pe Dumnezeu întrupat, Care a mântuit pe toți cu dumnezeiasca Sa Înviere.

J O I

a patra săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 5-a, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu, pe scaun prea-«înalt, de îngerii slavei înconjurat, a «zis: O, ticălosul de mine! Că mai «înainte am văzut pe Dumnezeu «întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea «și lumina cea neînserată».

Legat fiind, Îndurate, și răstignit de bunăvoie pe lemn, pe cei legați cu toate călcările de poruncă, i-ai izbăvit. Și, pus fiind în mormânt, i-ai sculat pe morții ce dormeau în morminte, pe cei ce laudă Învierea Ta cea înfricoșătoare.

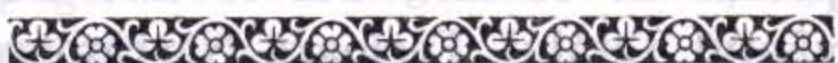
Domnul a înviat din morți a treia zi, precum a zis, și împreună cu Apostolii fiind, a zis: Mergând în toată lumea, vestiți cu putere minunile Mele cele mari, pe care le-ați văzut.

Slavă...

Se spăimântează inima și auzul, Mântuitorule, de milostivirea Ta, de purtarea Ta de grijă și de smerenia Ta; că umblând cu trupul pe pământ, samarinencei, care a cerut, i-ai dat apa vieții și a dumnezeieștii cunoștințe.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Cuvântul, Cel mai Sfânt decât toți Sfinții, Care a răsărit din Tatăl cel fără de început,

pe Acela roagă-L neîncetat să sfințească și să lumineze sufletele și inimile noastre, ale celor ce cu dragoste te lăudăm pe tine.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De focul cel arzător fiind învăluit tinerii care au pățimit «pentru dreapta credință, și de «văpaie nevătămându-se, cântare «dumnezeiască au cântat: Bine-«cuvântați, toate lucrurile Domnului, «pe Domnul, și-L preaînălțați întru «toți vecii».

Pe Cruce înălțat fiind de bunăvoie, împreună ai înălțat toată firea omească și, Viață fiind Tu, socotit ai fost între cei morți. Dar ai înviat, Mântuitorule, pe cei ce laudă rânduiala întrupării Tale și înălțarea cea cu slavă, Îndurate.

Lumea cu bucurie prăznuiește Sfântă Învierea Ta, Dătătorule de viață, prin care ai călcat toată puterea iadului și boldul morții l-ai tocit, Cuvinte, și nesticăciune ai izvorât oamenilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Văzându-Te pe Tine femeia samarineancă, ostenit fiind, Îndurate, și cerând apă să bei, a luat apa nemuririi, când a grăit: Dă-mi apa cea vie, Doamne, ca să nu mai însetez în toată vremea vieții mele.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Locaș al lui Dumnezeu te-ai arătat, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, dându-I trup însuflețit

din preacuratele tale sânziuri. Pentru aceasta pe tine te cinstim întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi, credin-«cioșii. Toată partea bărbătească, ce «deschide pântecul, sfânt lui Dum-«nezeu este. Deci, pe Cuvântul, Cel «mai înainte născut, Fiul Tatălui, «Celui fără de început, Cel întâi-«născut din Maică fără de ispită «bărbătească, Îl slăvim».

Spăimântatu-s-a soarele, văzându-Te pe Tine, Hristoase, pironit pe lemn; clătinatu-s-au stihiile, pământul tot s-a cutremurat și pietrele s-au despiciat și iadul jos a slobozit pe legații cei din veac, care Te laudă pe Tine.

Pus ai fost în mormânt, Hristoase, Cel ce ești Viața și Învierea și, înviind întru slavă, ai stat multe zile împreună cu Ucenicii Tăi, și i-ai trimis în toată lumea să propovăduiască rânduiala întrupării Tale celei înfricoșătoare.

Slavă...

Căile vieții arătându-mi, Milostive, pentru îndurarea cea multă ai călătorit și ai șezut, ostenit fiind de cale; și femeii care a cerut, i-ai dat apa nemuritoare, ceea ce laudă pogorârea Ta cea multă.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Întrupatu-S-a Hristos din tine, mai presus de cuvânt, Cel ce este Cuvântul Tatălui, Fecioară Născătoare

de Dumnezeu, și S-a răstignit pentru noi de voie și, cu scularea Lui cea de-a treia zi, marginile lumii a luminat; cu Care împreună, după datorie, te fericiim.

VINERI

a patra săptămână după Paști

s e a r a

PATRUCĂNTARE

Cântarea a 6-a, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat și se «sfârșește duhul meu; ci, întinzându-Ți brațul Tău cel înalt, Stăpâne, «ca pe Petru mântuiește-mă, Îndreptătorule».

Împuns fiind cu sulița în dumnezeiasca coastă, pe omul cel rănit prin călcarea poruncii l-ai vindecat, cu dumnezeieștile Tale patimi, Dătătorule de viață; pentru aceasta, Stăpâne, laudăm puterea Ta.

Lovire ai răbdat, Iisuse, Cel ce ai stricat împărățiile iadului, și încuierile le-ai sfărâmat cu mâna Ta cea atotputernică, mântuind pe toți, și ai înviat a treia zi.

Slavă...

Ai stat înaintea judecății lui Pilat ca un vinovat, Cel ce judeci tot pământul, Doamne, și, vrând să scoți din iad pe cel ce l-ai zidit, Te-ai pogorât la dânsul, Cel ce Însuți ești milostiv.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născut-ai Fiu fără durere, pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tatăl, curată, și pentru Dânsul ai avut durere, văzându-L spânzurat cu trupul pe Cruce; iar după ce a înviat, ca un Dumnezeu, te-ai bucurat luminat.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Chipului de aur, celui cinstit de calde de demult, cei trei «tineri nu s-au închinat, când în mijlocul cuptorului au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești «cuvântat».

Cel ce ești neapropiat de heruvimi și de serafimi, răstignire cu trupul ai răbdat pentru milostivirea milei Tale, ca să mântuiești pe Adam, cel căzut pentru călcarea de poruncă.

Pogorându-Te cu sufletul la iad, ai sfărâmat puterea lui, Stăpâne, și ai scos pe cei ce erau legați într-însul, care laudă puterea Ta, Dătătorule de viață.

Slavă...

Ridicatu-s-a mâhnirea întristării! Mironosițelor, grăbiți-vă de ajungeți la mormânt și, văzând pe Hristos înviat din mormânt, propovăduiți lumii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, curată, văzând pe Hristos, pe Care L-ai născut, înviat a treia zi din morți cu slavă; și, ca o maică, roagă-L pentru toată lumea.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De focul cel arzător fiind învăluiti tinerii care au pătimit «pentru dreapta credință, și de «văpaie nevătămându-se, cântare «dumnezeiască au cântat: Bine- «cuvântați, toate lucrurile Domnului, «pe Domnul, și-L preaînălțați întru «toți vecii».

Cel ce a zidit toată suflarea cu cuvântul, de bunăvoie a fost răstignit de iudei cu trupul pe lemn și cu fiere a fost adăpat; și, văzându-L, toată făptura s-a tulburat, plângând pentru răutatea celor nemulțumitori.

Pe Tine, Începătorul și Mântuitorul lumii, iadul cel atotmâncător ca pe un om Te-a primit; iar Tu, legându-l, ca un stăpân, ai luat pe vinovații ce-i avea de demult, și împreună i-ai înviat a treia zi din mormânt.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Nedespărțindu-Te de dumnezeieștile sânuri cele părintești, trup pentru noi din Fecioară ai luat și moarte de bunăvoie ai suferit și, pus fiind în mormânt, Te-ai sculat a treia zi, Cuvinte al lui Dumnezeu. Pentru aceasta, pe Tine, singurul Dătător de viață, Te lăudăm.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Născut-ai, curată, Fiu fără dureri, pe Cel ce a fost mai înainte de veci împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt; pe Care văzându-L spânzurat pe Cruce, ai suferit durere, iar după ce L-ai văzut sculat din mormânt, te bucuri în veci.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi, credin- «cioșii. Toată partea bărbătească, ce «deschide pântecul, sfânt lui Dum- «nezeu este. Deci, pe Cuvântul cel «născut, Fiul Tatălui Celui fără de «început, cel mai înainte născut din «Maică, fără ispită bărbătească, Îl «slăvim».

Luminătorii cerului, văzându-Te pe Tine, Hristoase, răstignit cu trupul pe Cruce, lumina și-au ascuns; și tâlharul, privind-Te, Dumnezeu Te-a cuvântat, și tot pământul s-a clătinat, și catapeteasma rupându-se, au strigat: Slavă îndelung-răbdării Tale, Stăpâne!

Pogorârea Ta la cele de dedesubt, Împărate, înfricoșătoare a fost cu adevărat; că porțile iadului și încuietorile le-ai sfărâmat și pe toți legații, pe care îi avea, i-ai scos afară; și i-ai înviat cu putere, Dumnezeu pe Tine mărturisindu-Te.

Slavă...,

Mort Te-a pogorât Iosif pe Tine, Hristoase, de pe lemn cu credință; cu smirnă și cu aloe, în giulgiu cu dragoste și cu bucurie înfășurându-Te, și vărsând mulțime de lacrimi, în groapă ca pe un mort Te-a pus; pentru aceasta împreună cu dânsul pe Tine Te slăvim.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Văzând pe Fiul Tău și Dumnezeu, sculat din morți cu slavă, te-ai veselit, curată, cu femeile mironosițe, cu

Sfinții Apostoli, cu Iosif și cu Nicodim; și noi te mărim pe tine, curată.

DUMINICĂ

a cincea săptămână după Paști

seara

TRICĂNTARE

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, îneacă-i în «adâncul nepățimirii, Cel ce Te-ai «născut din Fecioară, rogu-mă, ca «să-Ți cânt Ție, ca dintr-o alăută, în «omorârea trupului, cântare de «biruință».

Legând puterea cea pierzătoare a vrăjmașului cu legăturile pe care le-ai suferit pentru noi, Iubitorule de oameni, cu Crucea Ta ai împăcat, Doamne, pe cei depărtați, și peretele cel din mijloc al vrajbei l-ai stricat; pentru aceasta, pe Tine Te laudăm.

Domnul a înviat cu a Sa putere, precum a zis mai înainte de patimă, prădând ca un Dumnezeu împărățiile iadului; și a sculat pe toți cei ce din veac dormeau acolo, care-L slăvesc pe Dânsul.

Slavă...

Mirându-se, ceata Mironosițelor, de vederea și de chipul dumnezeiescului slujitor, a auzit de la dânsul: Iată, Hristos a înviat; mergeți de vestiți Ucenicilor, celor ce plâng și se tânguiesc.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Răsărit-a din morți, ca un mire frumos, Cel ce S-a întrupat din pân-tecele tău, curată, mai presus de gând, pentru bunătate. Pentru aceasta, văzând învierea Lui cea de-a treia zi, împreună cu Apostolii L-ai slăvit.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Atotputernice, Mântuitorule al tuturor, pe cei ce țineau «dreapta credință i-ai înrourat, po-gorându-Te în mijlocul văpăii, și i-ai «învățat să cânte: Toate lucrurile «binecuvântați și laudați pe Domnul!».

Preacuratele Tale palme întinzându-le pe Cruce de bunăvoie, îndelung-Răbdătorule, ne-ai îmbrățișat pe toți și din mâna celui străin ne-ai izbăvit. Pentru aceasta, cu frică, pe Tine Te slăvim.

Când ai fost pus de bunăvoie în mormânt, cei ce dormeau de demult în morminte s-au sculat din morți odată cu Învierea Ta, cu frică grăind: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Adunarea iudeilor văzându-Te, Hristoase, făcând minuni vestite și prea slăvite cu cuvântul Tău, Te-a judecat spre moarte pe Tine, Cel ce ești Viața tuturor, mult-Îndurate Doamne.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Patruzeci de zile rămânând, Hristoase, cu înțelepții și cinstiții Apostoli, le-ai încredințat dumnezeiasca rânduială a Întrupării, prin care ai mântuit lumea, care Te laudă pe Tine.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cât este de înfricoșătoare nașterea Ta, ceea ce ești cu totul fără de prihană, prin care toți ne-am izbăvit din căderea cea înfricoșătoare, grăind: Bucură-te, folositoarea tuturor oamenilor, bucură-te, chemarea lumii celei căzute!

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Eva, prin boala neascultării, Eblestemul a adus, iar tu, «Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, «prin Odrasla purtată în pânțece, «lumii binecuvântare ai înflorit. «Pentru aceasta cu toții te mărim».

Pironit ai fost de voie pe Cruce, și soarele, văzându-Te, Preabunule, cu frică și-a ascuns razele și temeliele pământului s-au clătinat, pietrele s-au despicat, Stăpâne, și catapeteasma templului s-a rupt.

Ungându-Te odinioară Iosif și cu giulgiu înfășurându-Te, Te-a pus în mormânt nou, pe Tine, Cel ce ești Viața tuturor. Dar ai înviat a treia zi, deșertând împărățiile iadului cu puterea cea dumnezeiască, Cel ce le poți pe toate.

Slavă...

Văzut ai fost de Apostoli, după ce Te-ai sculat din mormânt a treia zi, și ai zis: Mergeți, prieteni și ucenici ai Mei, de propovăduiți la toate neamurile minunile ce ați văzut și puterea Mea cea mai presus de cuvânt.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dacă a văzut ceea ce este cu totul fără de prihană pe Cel ce dă viață

morților, înviat din mormânt cu slavă, s-a umplut de bucurie, grăind: Fiul meu și Dumnezeul meu, măresc pogorârea Ta cea mai presus de cuvânt!

LUNI

a cincea săptămână după Paști

seara

TRICÂNTARE

Cântarea a 2-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Cel ce omor și fac viu, «Care am dăruit apă din piatra cea «netăiată și am plouat mană spre «hrana poporului israelitean, ca un «puternic!».

Înălțat-a Moise odinioară șarpele în Muntele Sinai, răstignirea Ta mai înainte închipuind, Cel ce ai fost răstignit pentru noi și ai izbăvit pe oameni de vrajbă și de veninul șarpelui, și i-ai sfărâmat capul cel atotpierzător.

Miresme cu lacrimi aducând, Mironosițele, au alergat degrabă la dumnezeiescul mormânt, foarte de dimineață, precum zice grăitorul de cele dumnezeiești și, văzând pe tânărul cel strălucitor la față și la veșminte, de frică s-au spăimântat.

Slavă...

Pe Tine, Cuvinte, Cel ce ai vindecat bolile cu cuvântul, pe slăbănogi ai îndreptat și pe morți ai înviat, soborul fariseilor a găsit cu cale să Te

omoare. Ci ai înviat întru tărie, ca un Dumnezeu atotputernic, sfărâmând împărăția iadului.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Arătatu-S-a întrupat din sângiurile tale, Preacurată, precum nu se poate spune, Dumnezeu, Cel mai presus de ființă și, socotit fiind între cei morți, Cel ce este viața tuturor, a înviat întru tărie; pe Care văzându-L, te-ai umplut de bucurie, slăvindu-L în veci.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

În văpaie de foc îți stau înaintea Heruvimii și serafimii, Doamne, «și toată făptura laudă frumoasă Îți «cântă Ție: Lăudați, binecuvântați și «preaînălțați pe Unul, Făcătorul «Hristos, întru toți vecii!».

Doamne, Cel ce ai rupt zapisul lui Adam prin Cruce, binecuvântare acum ne-ai izvorât nouă, blestem făcându-Te de bunăvoie, Hristoase; pentru aceasta, Te binecuvântăm pe Tine, pururea, în veci.

Văzutu-Te-a adunarea Ucenicilor pe Tine, Doamne, sculat din mormânt și s-a umplut de tainică bucurie. Și către dânșii ai grăit: Văzându-Mă pe Mine, Dătătorul de viață Dumnezeu, mergeți de Mă propovăduiți Împărat a toate.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Lăudăm cinstită răstignirea Ta, Iisuse mult-Îndurate, slăvim cu credință îngroparea și înfricoșătoarea Înviere a Ta, prin care ne-am dezlegat de legăturile iadului cele nedezlegate, Hristoase, Dumnezeule a toate.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Iisus, pe Care L-ai întrupat mai presus de cuvânt, curată Stăpână, văzându-L sculat din morți, ai grăit: Ce frumoasă este podoaba Ta, Fiul meu, prin care Adam s-a suit acum la frumusețea cea de demult.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și Sfânt este numele «Lui, și mila Lui în neam și în neam «spre cei ce se tem de El».

Când ai fost înălțat pe lemn și ai fost pironit pe Cruce, luminătorii și-au ascuns lumina, pământul s-a cutremurat și cei ce erau în legăturile iadului au fost sloboziți, Mântuitorule.

Sfărâmând porțile și legăturile morții, Hristoase, ai înviat cu slavă, ca un puternic, scoțând pe legații pe care i-a avut mai înainte, care Te laudă pe Tine, unul Dumnezeu.

Slavă...

Pământul serbează și cerul prăznuiește scularea Făcătorului tuturor, prin care ne-a mântuit din legături și din stricăciune pe noi, cei ce-L slăvim cu laude.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu razele luminii tale, Născătoare de Dumnezeu, risipește negura necunoștinței mele, ca să slăvesc neîncetat minunile tale, cu credință și cu glas de laude.

MARTI

a cincea săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 3-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și întru putere și întru bogăție ne «lăudăm, ci întru Tine, Înțelepciunea «cea ipostatică a Tatălui, Hristoase; «că nu este Sfânt, afară de Tine, «Iubitorule de oameni».

Înălțat ai fost pe Cruce, Cuvinte, ca să mă întorci la viață; cu sulița ai fost împuns în coastă, ca să-mi izvorăști râurile nemuririi, mie, celui ce laud bunătatea Ta.

Ca să scoli pe cei ce dormeau în morminte, Te-ai socotit între cei morți, Cel ce ești fără de moarte. Și, rămânând neîmpărtășit stricăciunii, ai înviat a treia zi, ca Cel ce ești Atotputernic.

Slavă...

Mort văzând purtătoarele de mir pe Cel ce dă viață morților, au venit degrabă plângând ca să-L ungă, dar, văzându-L înviat, s-au bucurat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce este după firea Sa nevăzut S-a făcut văzut, întrupându-Se din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână, și Crucea și moartea de bunăvoie a răbdat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel ce a fost pironit pe Cruce cu trupul și ne-a arătat nouă «arma de mântuire, tineri prea-

«înălțați pe Hristos, Dumnezeuul nostru, în veci».

Răstignire de bunăvoie ai suferit, Cuvinte, și socotit fiind între cei morți, ai înviat a treia zi, nemurire dăruind oamenilor, care laudă stăpânirea Ta.

Ce căutați cu cei morți pe Dătorul de viață și Dumnezeu? A înviat, precum a zis, grăit-a către mironosițele femeii cel fără de trup, care s-a arătat strălucind.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Arătatu-Te-ai Ucenicilor după ce ai înviat și, multe zile rămânând împreună cu ei, i-ai trimis, Cuvinte, la marginile pământului să propovăduiască.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Domnul Dumnezeu născându-L, curată, pe Cel ce stăpânește peste viață și peste moarte, arată-ne pe noi nebiruiți de vrăjmașul cel viclean, care ne zavistuieste.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nașterea ta nestricată s-a arătat, Dumnezeu din pântecul «tău a ieșit; că S-a arătat purtător de «trup pe pământ și cu oamenii a «petrecut. Pentru aceasta pe tine, de «Dumnezeu Născătoare, toți te mărim».

Înălțatu-Te-ai cu trupul pe Cruce, în groapă sub pământ ai fost pus, și ai înviat cu slavă, ridicând împreună cu Tine toată lumea. Pentru aceasta, Făcătorule de bine, cu un glas Te laudăm.

Către Mironosițele cele ce vărsau lacrimile ca miruri, îngerul a zis: Ce căutați pe Cel viu în mormânt, cu cei morți? S-a sculat, dezlegând durerile iadului, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Văzând dumnezeieștii Apostoli pe Hristos că S-a sculat, s-au umplut de dumnezeiască bucurie, în multe zile mâncând împreună cu El, și învățându-se cele mai înalte și de mântuire.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Ca ceea ce ești ușa Luminii, văzând pe Soarele răsărit din adâncul iadului, Fecioară, și luminând marginile lumii, de dumnezeiască veselie te-ai umplut, ceea ce ești cu totul fără prihană.

MIERCURI

a cincea săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 4-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Îndurate, pentru dragostea chipului Tău ai stat pe crucea Ta, «și s-au topit popoarele; că Tu ești, «Iubitorule de oameni, tăria și lauda «mea».

Când Te-ai ridicat de bunăvoie pe lemn, pământul, munții și dealurile s-au clătinat cu cutremur, văzându-Te pe Tine pătimind, Îndurate, îndelung-Răbdătorule.

Temându-se iadul de pogorârea Ta, Mântuitorule, a dat din sine degrabă pe morții pe care i-a avut, cei ce slăvesc cu laude puterea Ta cea de negrăit.

Slavă...

Văzându-Te adunarea iudeilor cea neînțelegătoare, Îndurate, că dai vedere celor orbi, Te-a ucis pe Tine, Cel ce ești Viața și Învierea.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Văzând pe Fiul tău, Fecioară, sculat din mormânt, te-ai bucurat pentru Dânsul, curată, împreună cu Apostolii, cu care te mărim.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Toate lucrurile lui Dumnezeu și toată făptura, binecuvântați pe «Domnul. Că pentru oameni din «pământ a răsărit Lumina și toată «lumea a luminat, și viață veșnică «lumii a dăruit; cântați-L, popoare, «și-L preaînălțați pe El în veci».

Pe Cruce văzându-Te tâlharul cel cu minte bună, spăimântându-Se de puterea Ta și de înfricoșătoare rânduiala Ta, cea mai presus de cuget, a grăit: Pomenește-mă, Stăpâne!

Arătatu-Te-ai femeilor, Hristoase, zicându-le cu milostivire, ca un iubitor de oameni: Bucurați-vă!, cu adevărat potolindu-le întristarea și bucurie făcând oamenilor, cu Învierea Ta.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Precum odinioară ai dăruit lumină celui orb din naștere, Dătătorule de

lumină, Iisuse, așa și mie deschide-mi ochii inimii, ca să înțeleg lumina poruncilor Tale.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Scapă-mă de focul gheenei și de pedeapsa cea veșnică, curată, potolește viforul cel cumplit al gândurilor mele și mă îndreptează la limanul cel lin al vieții.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, s-a tăiat din tine, muntele cel «netăiat, Fecioară, și a adunat firile «cele osebite; pentru aceasta, veselinu-te, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim».

Întinsu-Ți-ai palmele pe Cruce, Stăpâne, și ai vindecat vătămarea cea stricătoare de suflet a mâinii ce s-a întins la mâncarea cea dintâi, din pom. Pentru aceasta, rânduiala Ta cea necuprinsă de minte, o slăvim.

Porțile și încuietorile morții sfărâmandu-le cu pogorârea Ta, toate împărățiile iadului le-ai deșertat cu puterea Ta, Mântuitorule, și, înviind a treia zi, lumea ai luminat.

Slavă...

Arătându-Te Sfinților Tăi Apostoli, după Înviere, Mântuitorule, le-ai zis: Lumea înconjurând, propovăduiți cu credință Tainele cele înfricoșătoare și negrăite, pe care le-ați văzut întru Mine.

Și acum..., a **Născătoarei de Dumnezeu:**

Văzut-ai împreună cu femeile mirnosoșite pe Hristos înviat și, schim-

bând tânguirea în bucurie, L-ai slăvit. Pentru aceasta, cu mare glas, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

J O I

a cincea săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 5-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeu mărirea ta; că tu, «Fecioară neispită de nuntă, ai avut «în pânțece pe Dumnezeu Cel peste «toate și ai născut pe Fiul Cel fără de «ani, Cel ce dăruiește pace tuturor «celor ce te laudă pe tine».

Legat fiind și pe lemn pironit, Stăpâne, m-ai dezlegat pe mine din legăturile păcatului și în dragostea Ta m-ai pironit. Pentru aceasta, cu mulțumire, laud slava Ta și puterea Ta cea de negrăit.

Arătându-Te, Mântuitorule, în iad, Adam cel osândit de demult s-a dezlegat de pedeapsă și de legăturile cele de mulți ani, grăind: Slavă bunătații Tale celei mari, Cuvinte, Iisuse mult-Milostive.

Slavă...

Ca un lucru neobișnuit s-a arătat femeilor îngerul, șezând înăuntrul mormântului, și a grăit: Pe cine ați venit să căutați, de dimineață? Hristos a înviat, omorând moartea.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Sfântă, cu totul fără prihană, ceea ce ai născut pe Sfântul ce Se odihnește între cei Sfinți, dacă L-ai văzut răsărind din mormânt, ca un mire din cămară, cu laude ai slăvit pogorârea Lui.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei «de Dumnezeu i-a mântuit; atunci «fiind închipuită, iar acum plinită. Pe «toată lumea ridică-o să-Ți cânte Ție: «Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L «preaînălțați pe Dânsul întru toți «vecii».

Firea cea întunecată prin Adam, iarăși zidind-o, Iubitorule de oameni, Ți-ai întins palmele, pironindu-Te pe lemn, și ai fost împuns în preacurata coastă. Pentru aceasta slăvim cu laude, întru toți vecii, milostivirea Ta cea multă.

Dacă Te-a văzut pe Tine iadul, jos, prădând împărățiile lui, amorțind de frica Ta, Cuvinte, a dat din sine pe toți morții, de mult înghițiți, care grăiesc: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Grăit-a îngerul, cel ce ședea pe piatră, către Mironosițele care plângeau: Alergați de spuneți Ucenicilor Învierea Dătătorului de viață. Că iată, S-a sculat cu adevărat surpând tirania iadului și sfărâmând răutatea diavolului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Unul după ființă, pe Tine Te slăvesc, și Treime după ipostasuri pro-

povăduiesc pe o Dumnezeire; Tată fără de început, Fiu și Duh Sfânt, grăind totdeauna: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Precum Dumnezeu S-a arătat din tine, Fecioară, nesticând semnele fecioriei, tot așa S-a sculat, lăsând pecețile pietrei nemișcate. Pe Care văzându-L, te-ai umplut de bucurie, binecuvântând dumnezeiasca Lui putere, întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat, și să «prăznuiască firea minților celor fără «de trup, cinstind sfânta prăznuire a «Maicii lui Dumnezeu, și să zică: «Bucură-te, Preafericită Născătoare «de Dumnezeu, Curată, pururea-«fecioară».

Sus, pe înălțimea Crucii fiind suit de bunăvoie, îndelung-Răbdătorule, ai tras pe om din prăpastia pieirii la lumină, și pus fiind în mormânt, Hristoase, Cel ce ești Viața, pe cei ce dormeau în morminte i-ai ridicat, cu cinstită Învierea Ta.

Mir Ți-a adus ceata femeilor, Ție, Începătorului vieții, și cunoscând că Te-ai sculat, a binevestit Ucenicilor Învierea, fiind ei adunați împreună și plângând; care, văzându-Te, s-au umplut de bucurie și de lumină.

Slavă...

Mergând Tu, Hristoase, ca un soare, cu sufletul în iad, ca un

Dumnezeu ai strălucit lumina Ta celor ferecați din veac, ce dormeau acolo, și i-ai înviat cu Sfântă Învierea Ta, care laudă a Ta bunătate.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu, Cel ce poartă toate cu voia, L-ai născut, Fecioară, făcându-Se om din milostivire, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită; pe Care roagă-L stăruitor, să lumineze inimile noastre, celor ce te ferim pe tine cu adevărat, ca pe Maica lui Dumnezeu, cea curată.

V I N E R I

a cincea săptămână după Paști

s e a r a

PATRUCĂNTARE

Cântarea a 6-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica către «Tine, de sângele demonilor curățindu-se cu Sângele cel curs, prin «milostivire, din coasta Ta!».

Întinzându-Ți pe Cruce preacuratele palme, ai biruit pe Amalec cel netrupesc, cu dumnezeiască puterea Ta, și lumea ai izbăvit din robie, Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Sfărâmând iadul cu înfricoșătoarea pogorâre a Ta, Hristoase, cu dumnezeiasca putere pe legații ce-i avea i-ai înviat, ca un Dumnezeu, a treia zi.

Slavă...

Dacă au venit femeile la mormânt să Te ungă pe Tine, Mirul cel fără de preț, îngerul a grăit către dânsle: Nu plângeți, S-a sculat Domnul, pe Care Îl căutați.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu mai plânge de acum, Maică a lui Dumnezeu, Fecioară, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt, ca un Dumnezeu; ci te bucură, și-L roagă să ne mântuiască pe noi.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam și ai ucis pe «caldei, care vânau fără dreptate pe «cei drepti, prealăudate Doamne, «Dumnezeul părinților noștri, bine «ești cuvântat».

La locul Căpățânii, în mijlocul tâlharilor, pentru noi ai fost răstignit pe Cruce și printr-însa ai surpat domnia întunericului; Atotputernice Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu sulița în coastă fiind împuns, Dătătorule de viață, ne-ai izvorât izvorul cel pururea curgător, dumnezeiescul Tău sânge, Hristoase, nouă, celor ce grăim: Prealăudate Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Slavă...

Îngerul cel cu haina strălucitoare a grăit către femeile care plângeau: Ce căutați cu miresme, ca pe un mort, pe Hristos, Cel ce are putere peste viață? A înviat, precum a zis și mai înainte de Patimă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Trup a luat din tine, Curată, Cel ce ține toată făptura și marginile pământului; și a voit să moară pentru noi; pe Care văzându-L înviat din mormânt cu slavă, veselește-te.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Mâinile întinzându-și Daniel, gurile leilor în groapă le-a «închis, puterea focului a stins, cu «bune fapte încingându-se tinerii cei «iubitori de bună credință, grăind: «Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul».

Cu rana Ta, Stăpâne, ai vindecat toată omenirea, Mântuitorule, și, răbdând moarte, ai slobozit omenirea din stricăciune, prin moartea Ta, Bunule, nemuritori făcându-ne pe noi, cei ce cântăm: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Veseliți-vă toate popoarele și vă bucurați acum toate cele pământești și cele cerești, că Dătătorul de viață, Domnul, a înviat din mormânt, împreună înviind și firea noastră, care cântă: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe chinuitor l-ai legat, Hristoase, cu pogorârea Ta, și, fiind pus în mormânt, pe toți morții i-ai sculat, pe cei ce Te laudă cu mulțumire pe Tine, Făcătorul de bine al tuturor și Atotstăpânitorul. Binecuvântați, toate

lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Vrând să dezlege frământătura firii lui Adam celui căzut din Eden, Curată, Domnul cel atotputernic S-a întrupat din tine, Preacurată, S-a răstignit, S-a îngropat și a înviat, mântuindu-ne pe noi, care te lăudăm cu dragoste, Marie, dumnezeiască mireasă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Eva, prin boala neascultării blestem a adus; iar tu, «Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, «prin Odrasla purtată în pânțec, «lumii binecuvântare ai înflorit. «Pentru aceasta toți te slăvim».

Ruptu-s-a catapeteasma, când ai fost ridicat pe Cruce, îndelung-Răbdătorule, și soarele și-a ascuns razele; iar pietrele ce s-au despiciat au arătat junghierea cea nedreaptă, pe care ai răbdat-o de bunăvoie, Mântuitorule, pentru noi.

Împuns fiind cu sulița pe lemn, Iisuse, Iubitorule de oameni, ai vindecat pe Adam cel rănit în rai pentru călcarea poruncii, îndelung-Răbdătorule, și, pus fiind între cei morți, Cel ce ești fără de moarte, ai scos pe toți care Te laudă pe Tine.

Slavă...

Cel ce pe toate le ții cu palma și cu voia chivernisești lumea, cum ai fost socotit între cei morți Tu, Cel fără de moarte? Ai vrut să mântuiești pe cei

răniți de mușcarea șarpelui. Pe Tine Te lăudăm, ca pe Iubitorul de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Văzând pe Fiul tău mort și gol, spânzurând pe lemn, durere ai avut și, iarăși văzându-L înviat a treia zi, te-ai veselit, ceea ce ești cu totul fără de prihană. Deci, ca o maică, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine cu credință.

DUMINICĂ

a șasea săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea 1, glasul al 5-lea:

Irmosul:

Cântare de biruință să cântăm Domnului, Celui ce a făcut «minuni uimitoare în Marea Roșie, «că S-a preaslăvit».

Prin cinstită Crucea Ta, Doamne, toți ne-am izbăvit de blestemul popului. Pentru aceasta slăvim bunătatea Ta.

Hristos, Mântuitorul nostru, Cel ce S-a răstignit de bunăvoie, S-a sculat, și toate vistieriile morții le-a prădat; pe Dânsul să-L preaslăvim.

Slavă...

Străin chip de înger strălucitor văzând Mironosițele, au cunoscut dumnezeiasca Înviere a Făcătorului, și s-au umplut de bucurie.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Răsărit al Soarelui dreptății ai fost, Fecioară preacurată, prin Care ne-am mântuit de întunericul necunoștinței.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Făcătorul fapturii, de Care se spăimântează îngerii, cântați-L «popoare și-L preainălțați întru toți «vecii».

Pe Dumnezeu răstignit cu trupul văzându-L, soarele s-a întunecat și pământul s-a clătinat și pietrele s-au despicat.

Din morți a treia zi S-a sculat Hristos, și împreună a sculat pe toți care ședeau în întuneric și în umbra morții.

Arătat-Te-ai Apostolilor după Învierea Ta, și i-ai umplut pe dânsii de bucurie negrăită, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe Tatăl cel Preasfânt, pe Cuvântul cel împreună-veșnic și pe dumnezeiescul Duh cel nezidit, pe Treimea să O lăudăm neîncetat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Izbăvește-ne de chinuri și de pedeapsa cea veșnică, pe noi, care te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe tine, cea fericită între femei și binecuvântată de Dumnezeu, «credincioșii cu cântări te mărim».

Întinsu-Ți-ai palmele pe Cruce, Îndurate, vrând să mă dobândești pe mine, cel ce m-am amăgit de meș-teșugirile cele multe ale vicleanului.

Pe toți i-ai înviat, Bunule, pogo-rându-Te la porțile iadului, Hris-toase, și împreună ai ridicat pe cei ce laudă puterea Ta, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Izvorât-ai morților viață, Hris-toase, și, înviind a treia zi, Te-ai înălțat întru slavă, cinstiții ucenici privind-Te.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă milostiv, Preacurată Fecioară, pe Fiul tău și Dumnezeuul tuturor, nouă, celor ce cu credință te laudăm.

LUNI

a șasea săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 2-a, glasul al 5-lea:

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Cel ce M-am îm-brăcat cu trup, de a Mea bunăvoie, «ca să mântuiesc pe Adam cel căzut «prin călcarea poruncii, din amă-«girea șarpelui».

Precum a înălțat odinioară Moise șarpele, așa Te-ai înălțat pe lemn, Îndurate, gonind răutatea și veninul cel otrăvitor al înșelătorului vrăjmaș, și mântuindu-ne pe noi.

Slavă slavei Tale, Preaslăvite Iisuse; că fiind pus de bunăvoie în mormânt ca un mort, ai înviat ca un Dumnezeu, și împreună ai ridicat lumea cu scularea Ta, ca Cel ce ești atotputernic.

Slavă...

Iată S-a sculat din morți Dătătorul de viață, grăit-a către femeii odinioară îngerul cel strălucitor; nu mai plângeți de acum, ci spuneți Apostolilor scularea Lui.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Sfinte Doamne, Care Te-ai născut din curata Fecioară, ai fost răstignit de bunăvoie și ai fost îngropat și ai înviat din morți; pentru rugăciunile ei, trimite tuturor milele Tale.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Făcătorul făpturii, de Care se spăimântează îngerii, cântați-L «credincioșii, și-L preaînălțați întru «toți vecii».

Cu cântări slăvim, Hristoase, îngroparea Ta cea de trei zile, și prea luminata Înviere pururea o laudăm cu credință.

Pe Hristos, Cel ce S-a răstignit pentru noi și a fost pus în mormânt, și cu scularea Sa a luminat lumea, să-L slăvim.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Hristoase, Cel ce ești Soare ne-apus, Care ai fost îngropat și ai înviat din morți, luminează gândurile noastre, ale tuturor, ca să Te slăvim ne-încetat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Roagă-te Cuvântului, Care S-a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să Se milostivească spre noi smeriții.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Mărim, Hristoase, pe Maica Ta cea curată și cu totul fără de «prihană, că mai presus de fire Te-a «născut după trup pe Tine, Cel ce «ne-ai izbăvit de toată rătăcirea și «stricăciunea».

Ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Stăpâne Hristoase, Dumnezeule, și cu rănile Tale, pe care de bunăvoie le-ai răbdat, toată mulțimea demonilor cea vicleană o ai rănit.

Sfărâmatu-s-au încuietorii iadului prin venirea Ta, Hristoase, și s-au sculat cei putrezi din veac, lăudându-Te pe Tine, ca pe Biruitorul și Stăpânitorul a toate.

Slavă...

Sfântă scularea Ta, cea din mormânt, Hristoase, este viață, înălțare și veselie de-a pururea, pe care cu credință noi toți acum mai înainte o prăznuim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Lumina cea din Lumină, Fecioară Preacurată, născând-O nouă, ai risipit întunericul nedumnezeirii; pentru aceasta toți pământeni cu credință te mărim.

J O I

a șasea săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 5-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Nu vor vedea necredincioșii slava Ta, Hristoase, dar noi pe «Tine, Unule-Născut, strălucirea slavei Dumnezeirii Tatălui, dis-de-dimineată venind, Te lăudăm, «Iubitorule de oameni».

Înălțându-Te de pe pământ la cer, nu Te-ai despărțit de Tatăl și cu Duhul împreună șezând, Stăpâne, L-ai trimis din ceruri Ucenicilor, ca Mângâietor.

Cetele celor fără de trupuri, dacă Te-au văzut, Iisuse, suindu-Te la ceruri cu trupul, bucurându-se, s-au mirat, Doamne, de multă pogorârea Ta spre oameni.

Slavă...

Firea noastră cea stricată, Stăpâne, pe scaunul părintesc o ai pus și o ai împodobit, Doamne, și cu aceasta vei judeca lumea, Atotputernice.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Preacurata cu gând curat să o cinstim, pe frumusețea lui Iacov, cu dumnezeiești fapte înfrumusețându-ne, să o lăudăm cu bună cucernicie, ca pe Maica Dumnezeului nostru.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se țineau «în dreapta credință, în mijlocul

«văpăii, pogorându-Te, i-ai rourat și
«învățat să cânte: Toate lucrurile
«binecuvântați și lăudați pe Domnul».

Pe umerii heruvimilor fiind purtat, Te-ai înălțat întru slavă, privind la Tine Ucenicii Tăi, Doamne, și grăind neîncetat: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Surpând peretele cel din mijloc al vrajbei, pe cei morți i-ai împăcat cu Părintele Tău și, înălțându-Te, ai suit trupul, pe care l-ai luat, mai presus de Căpetenii și de Puterile îngeresti, Cuvinte, Cel ce ești fără de început.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Binecuvântând pe Ucenici, Te-ai suit la înălțime, Hristoase, și le-ai trimis lor pe Mângâietorul, celor ce cântau și cu un gând grăiau: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe ceea ce este curățitoarea obștească a credincioșilor, gata ajutoare, și către Făcătorul pod, care trece pe toți la mântuire, pe Maica lui Dumnezeu, să o slăvim.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Eva, prin boala neascultării, blestem a adus; iar tu, Fecioară, «de Dumnezeu Născătoare, prin «Odrasla purtată în pânțele, lumii «binecuvântare ai înflorit; pentru «aceasta toți te mărim».

Din Muntele Măslinilor, Hristoase, norul ca un scaun Te-a ridicat, privind-Te toți dumnezeieștii Tăi Ucenici și cu cutremur strigând către Tine: Nu ne lăsa orfani pe noi, pe care ne-ai iubit, pentru milostivirea Ta cea negrăită!

Pogorātu-Te-ai întâi fără de trup, și Te-ai suit purtând trupul pe care l-ai luat; porțile cerești Ție Ți s-au deschis, și făpturile cerești privind s-au mirat, zicând: Slavă milostivirii Tale celei spre noi, Stăpâne!

Slavă...

Zis-au odinioară îngerii către dumnezeieștii Apostoli: Ce stați privind la Înălțarea cea înfricoșătoare? În ce chip Îl vedeți suindu-Se, iarăși va să vină pe pământ cu slavă nespūsă, să judece pe toți.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Fiind împreună cu dumnezeieștii Ucenici, Preacurată, și văzând pe Cel ce L-ai născut înălțându-Se de pe pământ, ai strigat: Te sui la Părintele Cel fără de început, umplând toate de slava Ta, Cel ce Însuți ești preaslăvit, Doamne!

V I N E R I

**a șasea săptămână după Paști
s e a r a**

PATRUCÂNTARE

Cântarea a 6-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Vârșă-voi rugăciunea mea către Domnul, și Lui voi spune «necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți, și viața mea de

«iad s-a apropiat; ci ca Iona mă rog
«Ție: Dumnezeule, scoate-mă din
«stricăciune!».

Plinind cele de pe pământ ale
slavei Tale, Te-ai înălțat cu slavă de
negrăit și Tatălui ai adus trupul Tău,
întru care Te-ai îmbrăcat de la noi,
pentru milostivire, și Te-au lăudat
puterile cerești pe Tine, Unule,
Iubitorule de oameni.

Ridicați-vă, porți cerești, și primiți
pe Dumnezeu, Purtătorul de trup, au
strigat Puterile duhurilor către cei ce
întrebau: Cine este Acesta, despre
Care grăiți și neîncetat Îi aduceți
laudă, ca Făcătorului a toate?

Slavă...

Suirea cea înfricoșătoare văzând-o,
Ucenicii Cuvântului au strigat:
Trimite nouă pe Preasfântul Duh și
nu lăsa orfani pe robii Tăi, care Te
cunosc pe Tine Dumnezeu adevărat și
Om fără de păcat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cuvinte, Cel ce ești de-o ființă cu
Tatăl, îndumnezeit-ai firea ome-
nească, precum nu se poate spune,
născându-Te din Fecioară; și Te-ai
înălțat cu slavă, dăruind pace Uce-
nicilor Tăi și lumii mare milă.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii evrei au călcat în cuptor
cu îndrăzneală văpaia și focul
«în rouă l-au prefăcut, grăind: Bine
«ești cuvântat, Doamne Dumnezeule,
«în veci!».

Patimă și moarte ai răbdat și a
treia zi Te-ai sculat, precum ai zis; și

la ceruri Te-ai înălțat, lăudându-Te
Ucenicii, Doamne Dumnezeule, în
veci!

Înțelepții Ucenici au grăit: Pe
Preasfântul Duh trimite-L nouă,
Îndurate, precum ne-ai făgăduit,
Care învață și înțelepțește pe toți
credincioșii, în veci.

Slavă...

Bateți din palme, credincioși,
cântați lui Dumnezeu cu veselie:
Înălțatu-S-a Hristos și șade întru
slavă, de-a dreapta Tatălui, ca Cel ce
este împreună cu Dânsul pe scaun
șezător, în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Sânurile părintești nedeșertân-
du-le Cuvântul, în sânurile tale S-a
culcat, Fecioară, izbăvindu-ne din
înjosire pe noi, cei ce lăudăm pe
Domnul Dumnezeu în veci.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De șapte ori a încins cuptorul,
cu furie, tiranul caldeilor
«pentru cinstitorii de Dumnezeu;
«dar, văzându-i pe ei mântuiți de o
«putere mai mare, striga Făcătorului
«și Mântuitorului: Preoți binecuvân-
«tați-L, popoare preainălțați-L întru
«toți vecii!».

Închipuindu-Se mai presus de
minte întru cel străin, precum este
scris, și prin patimă tuturor credin-
cioșilor nepățimire arătat dăruin-
du-le, S-a suit de pe pământ, ca să Se
arate acum feței părintești; îngerii,
arhanghelii, scaunele și domniile Îl
slăvesc pe Dânsul, întru toți vecii.

Îngeri îmbrăcați în haine albe au stat înaintea Apostolilor, cei nedumeriți de priveliștea cea nouă a Înălțării Tale, Cuvinte, Cel ce ești împreună fără de început cu Tatăl, zicând: Pentru ce vă uitați în înălțime cu atâta mirare? Iisus Acesta iarăși va să vină, în chipul cum Îl vedeți, ca să judece lumea.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Toate săvârșindu-le, Doamne, ca Cel ce ești Dumnezeu neschimbat, la ceruri cu trupul ai alergat, plecându-se Ție Puterile îngerești și Ucenicii cu bucurie slăvindu-Te și cu frică cântând: Preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Născătoare de Dumnezeu Preacurată, curățește-mi neputințele sufletului și rănilile păcatului, spălându-mă la izvoarele din coasta Celui născut al tău, și curățindu-mă cu undele lor; căci către tine strig, la tine cad și pe tine te chem, ceea ce ești singură mântuitoare.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Înfricoșatu-s-a tot auzul de neispusa lui Dumnezeu pogorâre, «că Cel Preainalt de bunăvoie S-a pogorât până și în trup, din pânțece «fecioresc făcându-Se om; pentru «aceasta, pe Preacurata Născătoare «de Dumnezeu credincioșii o mărim».

Puteri cerești, ridicați porțile cele cu mintea înțelese, că a sosit Împăratul nostru, fire nemuritoare luând, și va să intre la Părintele Său,

Dumnezeu fiind și Om, după ce a făcut lucruri înfricoșătoare și preaslăvite.

Cântați toți cu înțelegere, ziceți lui Dumnezeu, Celui ce a făcut lucruri preaslăvite și S-a suit la cele cerești, și Apostolilor a trimis pe Duhul Sfânt, Care ne luminează pe noi, cei ce lăudăm Dumnezeirea Lui.

Slavă...

Sfărâmatu-s-a iadul prin îngroparea Ta, și s-a dăruit oamenilor scolare prin Învierea Ta; pământul și cele cerești s-au luminat prin Înălțarea Ta, Hristoase, Cel ce singur ești neschimbat și atotputernic, Dătorule de bunătați și Mântuitorul nostru.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Cuvântul lui Gavriil grăim ție, împreună cu toți îngerii: Bucură-te, palatul cel dorit al Împăratului! Bucură-te, Fecioară, ceea ce ai unit pe cele pământești cu cele cerești, prin care ne mântuim cei ce te știm pe tine Maica cea curată a lui Dumnezeu.

DUMINICĂ

a șaptea săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea 1, glasul 1:

Irmosul:

Dreapta Ta cea biruitoare, cu dumnezeiască cuviință întru «tărie s-a preaslăvit. Că aceasta,

«Nemuritorule, ca o puternică a toate
«pe potrivnici i-a zdrobit, făcând
«israelitenilor cale nouă prin adânc».

Pogorârea Ta pe pământ, cea cu
chip nou, neînțelegând-o atunci în-
gerii, acum, suindu-Te la ceruri, au
cunoscut-o, zicând: Cine este Acesta,
Împăratul puterilor?

Răstignire de bună voie răbdând,
Hristoase, ai înviat a treia zi; după
aceea Te-ai suit la cele cerești, privind
la Tine Ucenicii și mirându-se de pu-
terea Ta cea mai presus de gând.

Slavă...

Cel ce ești necuprins de minte și
pui norii în suirea Ta cea atotputer-
nică, din Muntele Măslinilor acum
Te-ai suit la înălțime, de nor fiind
purtat.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Cetele cerești ale îngerilor cu
adevărat le-ai covârșit, curată, întru-
pând pe Cuvântul Tatălui, pe Care
roagă-L acum, cu deadinsul, ca să ne
izbăvim de faptele cele josnice, ceea
ce ești cu totul fără de prihană.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel ce a mântuit în cuptor pe
tinerii care cântau și văpaia ca
«de tunet în răcoreală o a schimbat,
«pe Hristos-Dumnezeu lăudați-L și-L
«preaînălțați întru toți vecii!».

Pe Cel ce S-a suit întru slavă la
Tatăl luminilor, Cel fără de început,
și a trimis Apostolilor pe Duhul
Sfânt, lăudați-L, binecuvântați-L și-L
preaînălțați întru toți vecii.

Cântați și lăudați pe Domnul, cu
frică, voi semințiile pământului; că
S-a înălțat întru slavă astăzi, împre-
unând pe toate cu cele cerești, întru
toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul
Duh, Dumnezeu.

Bărbați galileeni, pentru ce stați
așa, privind în înălțime, cu frică?,
zis-au, Ucenicilor cei fără de trupuri.
În ce chip Îl vedeți, iarăși va să vină
Hristos, întru slavă.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Ceea ce ai răsărit, fără arătură, pe
Spicul cel ceresc, Care hrănește cu
dumnezeiască putere marginile lu-
mii, Fecioară, satură cu Dânsul sme-
ritul și flămândul meu suflet.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Chipul nașterii tale celei curate,
l-a arătat rugul cel care ardea
«și nu se mistuia. Și acum te rugăm,
«ca să stingi cuptorul ispitelor cel
«dezlănțuit asupra noastră, ca să te
«mărim neîncetat, Născătoare de
«Dumnezeu».

Patimă și răstignire și moarte pen-
tru noi ai răbdat, Cel ce ești fără de
păcat și, înviind cu dumnezeiască
cuviință, Te-ai suit la Părintele Tău,
Cel fără de început, Cuvinte. Pentru
aceasta ne închinăm Dumnezeirii
Tale, celei necuprinse de minte.

Strigă Moise cu duhul: Să se
întărească Puterile îngerești, Împă-
ratul tuturor S-a suit cu trupul de pe
pământ la împărăția cea de sus, și
fîrea cea căzută o a așezat pe scaunul
părintesc.

Slavă...

Ridicați porțile cele cu mintea înțelese, a grăit David, proorocind cu duhul; Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, a împărățit peste toate neamurile și S-a suit cu trupul la Tatăl, pe Care, pogorându-Se, nu L-a părăsit.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Cu totul este dulceată și dorire Fiul tău, Dumnezeu și Domnul, Preasfântă, Curată; pe Care cu deadinsul roagă-L, împreună cu oștile cele de sus ale celor fără de trupuri, ca să ne izbăvească pe noi de amărăciunea păcatelor, cea stricătoare de suflet.

L U N I

a șaptea săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 2-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Cel ce am mântuit în mare și am «săturat în pustie pe israeliteni, și «apă din piatră am izvorât oamenilor, ca îmbrăcându-Mă întru cel «ce a căzut în stricăciune de demult, «să-l trag la Mine, pentru mila Mea «cea nespusă».

Fiind împreună cu Ucenicii patruzeci de zile, după dumnezeiască sculară Ta din mormânt, Mântuitorule, și făgăduindu-le că le vei trimite, în chip văzut, pe dumnezeiescul Duh, Te-ai înălțat întru slavă, purtat pe umerii heruvimilor.

Puterile îngeresti au strigat către cele de sus: Ridicați porțile, cunoașteți lucruri preaslăvite! Împăratul a toate, trup pământesc purtând, a venit la noi întru odihna Sa, pe oameni îndumnezeind, pentru multa milostivire și nemăsurata milă.

Slavă...

Cel ce-Și pune întunericul ca așternut firii Sale celei fără de trup, Cel ce Se suie pe aripile vânturilor, Dumnezeu, Care S-a întrupat din Fecioara, Norul cel luminos, pe nor luminos de pe pământ S-a suit la înălțime, privind Ucenicii la slăvită Înălțarea Lui.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pământule cel nearat, care ai răsărit pe Hrănitorul tuturor, Cel ce-Și deschide mâna și cu bunăvoința Lui satură de dumnezeiască putere tot ce viază, întărește, cu pâinea Vieții, inimile cele slăbănogite de sațiul greșalelor noastre celor rele.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Chipul cel de aur disprețuindu-l tinerii de trei ori fericiți, «văzând chipul lui Dumnezeu Cel viu «și neschimbat, prin mijlocul focului, «cântau: Toată făptura cea zidită să «laude pe Domnul, și să-L preainalțe «întru toți vecii!».

Firea lui Adam luând și pe aceasta îndumnezeind-o, Cuvinte, ai înălțat-o la Părintele Tău, Începătorul luminilor, mirându-se toate cetele celor fără de trupuri și grăind: Lăudați pe Domnul, și-L preainalțați întru toți vecii!

Ilie mai înainte, închipuind Înălțarea Ta cea înfricoșătoare, Dătorule de viață, prin dumnezeiescul Duh s-a arătat șezând în car și s-a suit de pe pământ la înălțime, cântând Stăpânului: Să laude pe Domnul toată făptura, și să-L preaînălțe întru toți vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Lăudați pe Dumnezeu, strigați popoare, bateți din mâini, într-un glas cântați! Suitu-S-a cu slavă Hristos, de unde a și venit la noi, ca să mântuiască pe cei ce cântă: Lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul, Cel împreună fără de început, pe Treimea cea nezidită, pe cea una după fire și despărțită după fețe, toți să O preaslăvim, cântând: Toată făptura cea zidită să laude pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nu izbutește nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se «întunecă și mintea cea mai presus de «lume să cânte ție, Născătoare de «Dumnezeu; însă, fiind bună, pri-mește credința, că știi dragostea «noastră cea dumnezeiască, că tu «creștinilor ești ocrotitoare; pe tine te «mărim».

Cine este Cel ce Se suie acum pe nori cu slavă?, zis-au cetele cele de sus către cele ce strigau: Ridicați porțile cele cu mintea înțelese! Dumnezeu însuși este, Cel ce a împreunat

cele de pe pământ cu cele cerești; Acestuia slavă și laudă cu frică să-I aducem.

Zis-ai, Cuvinte, Ucenicilor celor ce erau întristați pentru suirea Ta: Vedeți, să ședeți așteptând cu credință, până ce va veni de sus dumnezeiescul Mângâietor, Izvorul cel îndestulat al tuturor darurilor. Acesta vă va învăța toate, ca un preabun.

Slavă...

Firea lui Adam cea căzută se vede așezată cu preaslăvire în înălțime, pe scaunul Tatălui, și închinată totdeauna de îngeri, de arhangheli, de scaune, de puteri și de căpetenii. Slavă Celui ce a voit așa, unuia Dumnezeului nostru.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Tine, Cel împodobit cu frumusețea, Te-a născut Fecioara cea frumoasă care, văzându-Te când ai pățimit, nici chip având, nici frumusețe, Mântuitorule, tânguindu-se a zis: Mă minunez de smerenia Ta cea mai presus de minte, Fiul meu, prin care mântuiești firea omenească cea căzută.

MARȚI

a șaptea săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 3-a, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, «Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu «scump sângele Tău».

Firea omenească, cea osândită și stricată prin călcarea de poruncă, ai ridicat-o, Stăpâne, mai presus de îngeri, ca un milostiv.

Suitu-Te-ai la ceruri cu slavă, lăudându-Te cei fără de trupuri pe Tine, Care ești Făcătorul tuturor și Dumnezeuul nostru.

Slavă...

Pe Mângâietorul, Duhul adevărului, L-ai trimis Ucenicilor Tăi, Stăpâne, suindu-Te la ceruri, Preabunule.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ieșit-a din tine, curată, Cuvântul întrupat, îndreptând căderea celor întâi-zidiți, pentru milostivirea îndurărilor.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De focul cel arzător fiind învăluți tinerii cei statornici «în buna credință și de văpaie ne-vătămându-se, dumnezeiască laudă «au cântat: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, și-L «preaînălțați întru toți vecii!».

Zis-au îngerii: Bărbați cu adevărat galileeni, pentru ce vă uitați așa la Stăpânul, Care Se suie la ceruri? Precum Îl vedeți, așa va să vină, iarăși, să judece toată făptura, pe Care să-L preaînălțăm în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dumnezeieștii Apostoli au strigat: Duhul cel drept, Duhul cel dumnezeiesc, Duhul, Cel ce este împreună cu

Tine nedespărțit, trimite-L nouă, precum ai făgăduit, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce Te te porți pe nori cu slavă, ca să Te lăudăm și să Te preaînălțăm în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din tine zidindu-Și casă, Înțelepciunea lui Dumnezeu S-a întrupat cu negrăită pogorâre, Fecioară, care nu știi de nuntă; că numai tu, dintre toți, ai fost aleasă să fii locaș lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Minune nouă și lui Dumnezeu cuvenită, că prin ușa «Fecioarei cea încuiată, arătat a trecut Domnul, gol la intrare și «purtător de trup S-a arătat la ieșire, «Dumnezeu; și ușa a rămas încuiată. «Pe aceasta, în chip de negrăit, ca pe «Maica lui Dumnezeu, o slăvim».

Cel ce cu slavă întru strigare S-a suit, precum a zis proorocul, odinioară, Acesta este Dumnezeuul tuturor și Stăpânul; cântați-I cu credință, neamuri, cântați-I! Și cu cutremur slăviți-L, că a lucrat lucruri minunate și care nu se pot spune.

Zis-ai Ucenicilor celor ce erau întristați: Nu Mă voi despărți de voi în veci, cu toate că Mă voi duce la Tatăl, Cel ce M-a trimis pe Mine; mergeți de învățați toată lumea să Mă cunoască pe Mine, Dumnezeu adevărat, Cel ce am făcut lucruri minunate, pe care le-ați văzut și le-ați auzit.

Slavă...

Pace tuturor ai grăit, Hristoase, și nor luminos îndată ridicându-Te, în

văzul tuturor, Te-ai înălțat de pe pământ și, suindu-Te, ai șezut mai presus decât toată domnia și stăpânia. Pentru aceasta, slăvim puterea Ta cea mult lăudată.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Locaș Luminii te-a arătat cu adevărat Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine fără de schimbare, precum nu se poate spune; pe Cruce a ridicat firea lui Adam și întâi-născut din morți S-a făcut; și a rămas Dumnezeu în cele de sus, lăudat împreună cu Tatăl și cu dumnezeiscul Duh.

MIERCURI

a șaptea săptămână după Paști

s e a r a

TRICĂNTARE

Cântarea a 4-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Cel ce șade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe norul «cel ușor a venit Iisus, Cel cu totul «dumnezeiesc, din Preacurata «Fecioară, și a mântuit pe cei ce «cântă: Slavă, Hristoase, puterii «Tale!».

Cel neapropiat cu firea, mie apropiat S-a făcut; întru mine îmbrăcându-Se, toată firea mea a luminat-o și cu înălțarea Sa a ridicat-o mai presus decât toată domnia și stăpânia.

Ilie în car suindu-se, văzduhul a străbătut, mai înainte închipuind înălțarea Ta, Cuvinte al lui Dum-

nezeu. Iar Tu, purtat fiind pe nor ca pe un car, Mântuitorule, la sânurile părintești ai ajuns.

Slavă...

Ucenicii privind la înfricoșătoarea suire și mirându-se, dumnezeieștii îngeri au zis: Bărbați galileeni, precum Îl vedeți, așa va să vină iarăși Iisus, să judece toate.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Înnoit-ai, Preacurată, firea omească cea căzută și supusă stricăciunii, întrupând pe Dumnezeu și născându-L mai presus de fire, ceea ce ești cu totul fără prihană. Lui Îi cântăm: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuprător, nașterea Născătoarei de «Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind «închipuită, iar acum plinită; pe «toată lumea ridică-o să-Ți cânte Ție: «Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L «preaînălțați întru toți vecii!».

Cel ce umbă pe aripile vânturilor, pe nor fiind purtat acum, S-a ridicat la cele cerești, unde era mai înainte; și pe Mângâietorul L-a trimis Ucenicilor, care cu laude Îl slăvesc și Îl preaînălță în veci.

Răstignire și îngropare răbdând de bunăvoie, ai înviat, Atotputernice, și celor ce Te iubeau pe Tine arătându-Te în patruzeci de zile, bucurie le-ai făcut; după aceea, binecuvântându-i, la Părintele Tău Te-ai suit cu slavă.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Învățând pe față cu cuvântul, cele mai presus de cuvânt, pe cuvântătorii de Dumnezeu, după ce Te-ai înălțat, le-ai trimis, precum le-ai făgăduit, pe Duhul cel a toate lucrător și împreună pe scaun șezător, celor ce cântă: Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești ușă încuiată, a lui Dumnezeu, prin care a trecut Însuși Cel Preaînalt, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeiești și-mi deschide mie ușile mântuirii, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită; că la tine alerg, Fecioară, ceea ce ești singură apărătoare a neamului creștinesc.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, S-a tăiat de tine, muntele cel «netăiat, Fecioară, unind firile cele «osebite; pentru aceasta, veselindu-ne, «pe tine Născătoare de Dumnezeu te «mărim».

Zis-ai Ucenicilor: Până ce vă veți îmbrăca cu putere din înălțime, să ședeți împreună adunați; că iată Eu Mă înalț, și vă voi trimite pe Mângâietorul, Cel împreună-șezător pe scaun cu Tatăl.

Veniți în taină să ne suim toți la înălțimea priveliștii, și cu ochii minții să vedem pe Cuvântul, cel ce S-a înălțat și șade de-a dreapta, ca Cel ce este împreună cu Tatăl pe scaun șezător și împreună-veșnic.

Slavă...

Soare frumos răsărind din mormânt Stăpânul, ca pe niște raze purtătoare de lumină v-a trimis pe voi, Apostoli, la toată lumea, luminând-o și gonind întunericul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Milostiv să-mi fii mie, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea; dezleagă negura patimilor mele, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, și părtaș mă fă împărăției Tale celei cerești.

J O I

a șaptea săptămână după Paști

s e a r a

TRICÂNTARE

Cântarea a 5-a, glasul al 6-lea:

Irmosul:

La Tine vin dis-de-diminează, Cel neschimbat, Care pentru «milostivire Te-ai deșertat și Te-ai «smerit până la patimă, Cel ce ești «fără de patimă, Cuvinte al lui «Dumnezeu; pace dă-mi mie, celui «căzut, Iubitorule de oameni».

Stăpânia morții zdrobind-o cu dumnezeiasca putere, ai înviat a treia zi, Hristoase al meu; și la cele cerești cu slavă Te-ai înălțat, lăudându-Te Ucenicii Tăi, pe Tine, Iubitorule de oameni.

Să nu ne lași orfani, Îndurate, ci, precum ai făgăduit, trimite pe Sfântul Tău Duh, strigat-au ucenicii Tăi,

Mântuitorule, când Te-au văzut înălțându-Te de pe pământ, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Iată Duhul va să Se pogoare pe pământ, în limbi de foc, ca să arate, cu adevărat înfocați, pe pământeni, cinstiții ucenici ai Cuvântului, și să vestească iubirea Lui de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu firea omenească îmbrăcându-Te, Cuvinte, din ceea ce nu știe de bărbat, pentru milostivirea cea prea multă, acoperământ și zid tare ne-ai dat-o de-a pururea, nouă, celor ce Te cunoaștem pe Tine Dumnezeu și om.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pentru legile părintești fericiții tineri pătimind în Babilon, au «nesocotit porunca cea nebunească a «celui ce împărățea și, învăluți fiind «de foc, cu care nu s-au ars, cântare «vrednică au cântat Celui ce stăpânește: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, și-L preainălțați întru toți vecii».

Cele despărțite împreunându-le prin bunătatea Ta, Preabunule Cuvinte, și biruind pe vrăjmașul cu patima trupului Tău, cu slavă Te-ai suit, în văzul Ucenicilor, la Tatăl, pe Care nicicum nu L-ai părăsit. Pentru aceasta, împreună cu dâșii, Te binecuvântăm și Te preainălțăm în veci.

Miluind, Mântuitorule, pe cei ce i-ai iubit, care erau necăjiți de răutatea vrăjmașului, Te-ai înălțat, Stăpâne, de pe Muntele Măslinilor, privind Ucenicii Tăi și mirându-se

cum norul Te-a ridicat pe Tine, cu trupul, ca un scaun de heruvimi. Pentru aceasta, împreună cu dâșii pe Tine Te binecuvântăm și Te preainălțăm în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Nu vă voi lăsa orfani pe voi, fiii și moștenitorii împărăției Mele; ci, suindu-Mă, voi trimite de sus pe Mângâietorul, Care vă va învăța pe voi cele mai presus de înțelegere și de minte și, prin împărtășirea Sa, vă va face ca de foc, pe voi, cei din țărână, zis-ai către Ucenicii Tăi, Îndurate. Pentru aceasta, pe Tine împreună cu dâșii Te lăudăm și Te preainălțăm în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În afara legilor firii ai născut, Fecioară, pe Dătătorul de Lege, Cel ce a stricat umbra Legii și a dat lumina harului. Pentru aceasta, pe mine, cel crunt biruit acum de legea păcatului, izbăvește-mă, curată, ca să cânt: Pe Domnul lăudați-L, toate lucrurile, și-L preainălțați în veci!

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nu izbutește nici o limbă a te lăuda după vrednicie, ci se «întunecă și mintea cea mai presus de «lume să cânte ție, de Dumnezeu «Născătoare. Însă, fiind bună, pri-mește credința, că știi dragostea «noastră cea dumnezeiască, că tu «creștinilor ești ocrotitoare, pe tine te «mărim».

Miluind firea cea lepădată și urgisită, ca Cel ce Însuți ești Îndurat

și Iubitor de oameni, Făcătorule de bine, ai luat trup omenesc și, pe cel tare legându-l, prin patimă, Te-ai suit, Hristoase, în ceruri la Tatăl, toate umplându-le de slavă.

Pentru ce sunteți întristați? Pentru ce vă mirați?, strigat-au îngerii către Apostoli, stând împreună cu dânșii pe munte. Acest Iisus, pe Care-L vedeți înălțându-Se, iarăși va să vină așa, cu slavă multă, să judece lumea și să dea tuturor după vrednicie.

Slavă...

Cel ce ai dat pace Sfinților Tăi Ucenici, cu Duhul Tău pe toți binecuvântându-i ca un îndurat, Făcătorule de bine, păzește-i nevătămați de cel viclean, ca, făcând voia Ta, Hristoase, toți împreună să ne învrednicim împărăției Tale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Locaș al Luminii, Care a luminat toată făptura, tu singură te-ai arătat, Preacurată, cu totul fără prihană, Marie de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta te rog, luminează-mi pățimașul meu suflet, cel întunecat de dulcele vieții, ca să umblu ca ziua întru dumnezeieștile cărări.

LUNI

în săptămâna Praznicului

Cincizecimii, seara

TRICÂNTARE

Cântarea a 2-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Adevărate sunt lucrurile lui Dumnezeu, și toate căile Lui sunt drepte.

Duhule drepte, îndreptează la căi drepte, pe cei ce Te slăvesc pe Tine ca Dumnezeu.

Mângâietorul, Cel ce ai venit din ceruri, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

Cel ce ești Viață făcătoare de viață și lumină, Mângâietorul, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

Slavă...

Cel ce ești Dumnezeu adevărat și binefăcător, Mângâietorul, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu adevărat, Fecioară Maică, L-ai născut, spre a noastră mântuire; pe Care roagă-L pentru noi toți.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii «iudei, și văpaia în răcoreală a «prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-L «lucrurile, și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Adunați fiind înțelepții ucenici în foisor, fără de veste li s-au arătat limbi împărțite, ca de foc, și glas ca o suflare de vifor s-a auzit, la cei ce preaînălță pe Hristos în veci.

Mângâietorul Hristos, ca un Făcător de bine, pe alt Mângâietor ne-a trimis nouă, pe Duhul cel ce a grăit prin prooroci, și prin limbile cele ca de foc ale grăitorilor de Dumnezeu și înțelepților Apostoli, ne-a vestit nouă.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Izvorul darurilor, Dătătorul de bunătați, Duhul-Mângâietorul, venind la Ucenicii lui Hristos și luminându-i, i-a înnoit, strălucind prin ei lumina buneii credințe.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cel ce șade împreună nedespărțit în sânurile părintești, care S-a sălășluit în pantecele tău cel trupesc, curată, Îl laudăm, Fecioară, dumnezeiască Mireasă, și-L preînălțăm în veci.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită «înțelepciune a venit să înnoiască pe «Adam, cel rău căzut prin mâncare «în stricăciune, din Sfânta Fecioară «în chip de negrăit întrupându-Se «pentru noi, credincioșii, într-un «gând cu laude Îl slăvim».

Cel ce sfințește adunările îngeresti și ocârmuiește cetele lor, ca un bun, Acesta acum a venit, din cer pogo-rându-Se, și cu dumnezeiești străluciri pe înțelepții Apostoli înțelepțind, i-a trimis în lume.

Bogăția Dumnezeirii rămânând nedespărțită, precum a fost, Duhul Sfânt S-a împărțit Apostolilor arătat în limbi de foc și i-a făcut mai tari decât văpaia, împotriva înșelăciunii, ca să usuce tina nebuniei idolești.

Slavă...

Duhule al adevărului și al pri-ceperii, Duhule al înțelepciunii, al

tăriei și al sfatului, Care din Tatăl ieși și pentru Fiul din destul Te dai făpturii, mântuiește-ne pe noi, cei ce ne închinăm cu credință puterii Tale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De Dumnezeu fericită Fecioară, toată nădejdea mea spre o tine o pun, cu osârdie; miluiește-mă, Maica vieții celei adevărate, și mă învrednicește, curată, să mă satur de desfătarea cea veșnică, și în laude să te măresc cu credință și cu dragoste.

MARȚI

în săptămâna Praznicului

Cincizecimii, seara

TRICĂNTARE

Cântarea a 3-a, glasul al 3-lea:

Irmosul:

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, «Biserica Ta, pe care o ai câștigat cu «scump sângele Tău».

Duhul Mângâietorul, Cel ce a întărit puterile cerurilor, cerești a arătat astăzi pe Apostoli.

Duhului, Celui de-o ființă și întocmai puternic, pe un scaun împreunășezător și de un chip cu Tatăl și cu Cuvântul, închinându-ne cu bună credință, să-L slăvim.

Slavă...

Pe Duhul-Mângâietorul, Cel cu totul preacurat și preacinstit, să-L slăvim, pe Cel ce stăpânește toată făptura.

Și acum... **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Locaș sfânt și chivot și sfeșnic te-ai făcut cu totul, Preacurată, luminii celei neapuse a lui Hristos, care a strălucit celor ce erau în întuneric.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De focul cel arzător fiind învăluită tinerii, cei ce au stăruit «în buna credință, și de văpaie «nevătămându-se, dumnezeiască «laudă au cântat: Binecuvântați, «toate lucrurile Domnului, pe Domn-«nul, și-L preaînălțați întru toți vecii!».

Ființei dumnezeiești, Celei una în trei fețe nedespărțite, ne închinăm, unei Stăpânii și Împărății, cântând cu dumnezeiesc gând: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Pe Dumnezeiescul Duh, Cel începător de viață, împlinitor Treimii cunoscându-L, cu întreit sfinte cântări de laude, cu dreaptă credință, să-L lăudăm: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnu!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Duhul cel înțeleghător, Duhul cel dumnezeiesc și stăpânitor, împarte din destul lucrurile darurilor, celor ce cântă cu credință: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe tine, frumusețea lui Iacov cea preacuvioasă, dumnezeiască Mireasă Preacurată, te-a ales Dumnezeu-Cuvântul, Cel mai frumos decât toți; pe Care Îl lăudăm: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi, credin-«cioșii. Toată partea bărbătească ce «deschide pântecul, sfânt lui Dum-«nezeu este. Deci, pe Cuvântul cel «mai înainte născut, Fiul Tatălui «Celui fără de început, Cel întâi-«născut din Maică, fără ispită bār-«bătească, Îl slăvim».

Pe Duhul cel în multe feluri și lesne mișcător să-L lăudăm, Care mai înainte a vestit prin prooroci această luminare de acum, și vărsarea prea bogată a darurilor celor bune, care s-au împărțit Ucenicilor și mărturisitorilor Cuvântului.

Pe Duhul cel dumnezeiește-stăpânitor, Cel fără de prihană, să-L lăudăm, Care izvorăște și împarte tuturor dumnezeieștile daruri, pe Duhul cel ce este alt Mângâietor, Care din Tatăl cel fără de început purcede și împreună cu Fiul cel fără de început Se cunoaște.

Slavă...

Pe Duhul cel binefăcător și îndestulat, cu laude să-L slăvim, pe Cel ce sfințește și luminează pe toți cu lumina cunoștinței; atotputernica Stăpânie, Care toate le cercetează, Cea socotită împreună cu Tatăl și cu Fiul și împreună preaslăvită.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Umbră Legii a trecut și Lumină a răsărit celor ce ședea în întuneric; Cel ce S-a întrupat din tine, Fecioară, pentru multă milostivire, Care S-a născut mai înainte de veci din Tatăl cel fără de început, și este de o ființă cu Cel ce L-a născut.

MIERCURI

în săptămâna Praznicului

Cincizecimii, seara

TRICÂNTARE

Cântarea a 4-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Cel ce șade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe norul «cel ușor a venit, Iisus cel cu totul «dumnezeiesc, din Preacurata «Fecioară, și a mântuit pe cei ce «cântă: Slavă, Hristoase, puterii «Tale!».

Sorocul adevăratei făgăduințe s-a plinit; darul cel purtător de lumină a venit prin Praznicul Cincizecimii; lauda Mângâietorului s-a arătat celor ce cântă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Necuprins de minte este Preasfântul Duh, că covârșește toată mintea și istețimea gândului, ca Cel ce este mai de demult decât toate veacurile, ca Cel ce este socotit împreună cu Tatăl și cu Fiul cel Unul-Născut.

Slavă...

Neavând început și nici schimbare mai pe urmă, ci pururea fiind noian nesfârșit de bogăție, Duhul cel atotputernic, Cel pururea veșnic, împreună cu Tatăl și cu Fiul cel Unul-Născut, este preaslăvit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Umbră-ți peste tine Preasfântul Duh, Preasfântă Fecioară, prin întru-

parea Cuvântului făcându-te locaș cu dumnezeiască cuviință, frumos și mai înalt decât cerurile.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Atotputernice Mântuitorule al tuturor, pe cei ce stăruiau în «buna credință, în mijlocul văpăii, «pogorându-Te, i-ai rourat și i-ai «învățat să cânte: Toate lucrurile, «binecuvântați și lăudați pe Domnul».

Preabunule, risipește cu mângâierea Ta negura întristării celor ce Te laudă pe Tine cu bună cucernicie și cântă cu credință: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cel ce cu voia Ta împarți daruri cui voiești, Mângâietorule, dă darul Tău celor ce Te cunosc pe Tine Dumnezeu, și celor ce cântă cu credință: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ca Celui ce este Dumnezeu adevărat, Mângâietorului, închinăciune I se dă cu credință, și slujire de la cei ce-L laudă cu bună cucernicie, și cântă neîncetat: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu întrupat, potolește tulburarea patimilor și luminează sufletul meu, învrednicindu-mă a cânta: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Eva, prin boala neascultării,
blestem a adus, iar tu, Fecioară,
«de Dumnezeu Născătoare, prin
«Odrasla purtată în pânțece, lumii
«binecuvântare ai înflorit. Pentru
«aceasta, toți te mărim».

Dumnezeiescul dar al Duhului s-a
vărsat peste tot trupul care a crezut,
precum odinioară proorocul a văzut
și a vestit, bucurându-se; și noi
văzând acum plinirea celor ce s-au zis
mai înainte, ne luminăm.

Pe Ucenicii, vestitori de Dumne-
zeu, i-ai umplut, Mântuitorule, de
Preasfântul Duh, și i-ai trimis lumii,
ca un Stăpân și Domn, ca pe niște
raze care să împartă lumina bunei
credințe; pentru aceasta toți Te slăvim.

Slavă...

Focul Duhului cel curățitor a
răcorit inimile Ucenicilor, și roua ce a
căzut din cer a luminat pe singurii
văzători ai Cuvântului, trimițându-i
să strălucească lumii cunoștința lui
Dumnezeu în Treime.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De la Duhul Sfânt ai zămislit,
curată, pe Cuvântul cel ce a răsărit
fără de ani din Tatăl cel nenăscut, și
pe Acesta L-ai născut, întrupându-Se
pentru bunătate și multa iubire de
oameni, de Dumnezeu Născătoare,
Maică Fecioară.

J O I

**În săptămâna Praznicului
Cincizecimii, seara**

TRICÂNTARE

Cântarea a 5-a, glasul al 5-lea:

Irmosul:

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca
și într-o haină, la Tine alerg
«dis-de-diminează și către Tine gră-
«iesc: Luminează sufletul meu cel
«întunecat, Hristoase, ca un mi-
«lostiv!».

Pe Preasfântul Duh, Cel ce
purcede fără îndoială din Tatăl cel
fără de început, și în Fiul Se odih-
nește, credincioșii să-L slăvim.

Pe Cel ce Se înnoiește în inimile
noastre și le zidește și le sfințește,
Care Se sălășluiește luminat, împre-
ună cu Apostolii să-L primim.

Slavă...

Pe Cel nemărginit de puternic și
atotputernic, care a înnoit pe cei stri-
cați de demult și luminează pe toți, pe
Preasfântul Duh Dumnezeu, să-L
slăvim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești munte falnic, munte
umbros, munte gras și închegat, pe
care Dumnezeu te-a iubit, Sfântă
Fecioară, mântuiește pe robii tăi.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Tie, Făcătorului a toate, tinerii
în cuptor dănțuind împreună
«horă a toată lumea, cântau: Toate
«lucrurile lăudați-L pe Domnul, și-L
«preaînălțați întru toți vecii!».

Păstrarea și paza tuturor celor ce s-au făcut, Tu ești, Mângâietorul: Mântuiește pe cei ce cu credință Te laudă pe Tine.

Împărțirea harurilor celor nestricăcioase și noianul darului și bogăție negrăită Tu ești, Duhule cel dumnezeiesc și sfânt; și pe Tine Te laudăm și Te preaînălțăm în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Pe darul cel de viață începător și de viață aducător, care ne înnoiește pe noi prin însuflarea Duhului celui dumnezeiesc și sfânt, să-l laudăm și să-l preaînălțăm în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înțelepciunea lui Dumnezeu cea ziditoare, locaș trupesc din tine, Fecioară, și-a zidit. Pentru aceasta, mântuiește, Preacurată, pe cei ce te cinstesc cu credință și te preaînălță într-o toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Isaie dănuiește, Fecioara a avut în pântec și a născut Fiul pe «Emanuel, pe Dumnezeu și omul. «Răsăritul este numele Lui. Pe Care «slăvindu-L, pe Fecioara o ferimim».

Pârğa firii noastre ai adus-o Părintelui Tău, Mântuitorule, și, dându-ne bogăția firii dumnezeiești, ne-ai trimis pe Sfântul Duh cel Bun, de viață Făcător și împreună fără de început cu Tine, Stăpâne.

Pârğă a Dumnezeirii dăruiește acum firii celei de țărână, Duhul, Care nu Se desparte de Tatăl și de

Unul-Născut, ci împreună este, ca Cel de-o fire și de-o ființă și de-o cinste, și împreună pe scaun șezător.

Slavă...

Ceruri ai arătat, Mântuitorule, pe dumnezeieștii Tăi Ucenici, care cu limbi de foc au vestit înfricoșătoarea venire a Ta la noi, trimițându-le acum din cer lucrarea Mângâietorului, cea făcătoare de lumină.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cămară Sfântului Duh ai fost, Născătoare de Dumnezeu, din care a ieșit, ca om, Făcătorul Cuvântul Tatălui și, între noi petrecând, a arătat acum cunoștința Treimii.

VINERI

în săptămâna Praznicului

Cincizecimii, seara

PATRUCÂNTARE

Cântarea a 6-a, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, «da limanul Tău cel lin alergând, strig «Ție: Scoate din stricăciune viața «mea, mult-Milostive!».

Lucrat-ai, Duhule Sfinte, mai întâi în oștile îngerești, dăruindu-le sfințenie, luminându-i cu fulgerele Dumnezeirii și păzindu-i în statornică sfințenie.

Prooroci ai arătat, care puteau vedea mai înainte cunoștința celor ce aveau să fie, sălășluindu-Te ca un

bun, Mângâietorul, în inimile lor, și i-ai făcut să vadă mai dinainte cele depărtate.

Slavă...

De pe pământ înălțându-se prin dumnezeieștile fapte bune, Apostolii lui Hristos au primit Duhul, Care a venit din cer cu stăpânire, și cu raza Dumnezeirii i-a strălucit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Duhul Sfânt pogorându-Se peste tine, locașul cel curat al fecioriei, te-a făcut, Preacurată, casă luminoasă pentru Fiul cel de sus, Preafericită.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Îngerul a făcut cuptorul dătător de rouă cuvioșilor tineri, iar pe «caldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitor l-a făcut să «strige: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!».

Pe singur Fiul cel mai înainte de veci al Tatălui celui atotpricinuitor și Făcător, și pe Sfântul Duh, Care purcede din Tatăl, credincioșii cu un glas să-I slăvim pururea: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Mângâietorul a venit acum purtând însușirea Dumnezeirii; că vorbind cu Apostolii prin limbi de foc, S-a arătat limpede că este Dumnezeu. Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...

Cu Duhul Tău cel întocmai slăvit, ai făcut ceruri pururea mișcătoare

din Ucenicii Tăi, ca să Te propovăduiască nouă pe Tine, Hristoase, Soarele cel mare, Care luminos ai răsărit. Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeiesc organ al întrupării Cuvântului luminat te-a făcut pe tine, cinstită, Duhul Sfânt umbrindu-te, dumnezeiesc chivot, Preacurată. Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup!

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Din văpaie rouă ai izvorât cuvioșilor și jertfa dreptului «cu apă o ai ars; că toate le faci, «Hristoase, cu singură voia Ta; pe «Tine Te preaînălțăm întru toți vecii».

Pe Tine, Duhule, Cel cinstit și atotputernic, Care purcezi în chip de negrăit din Tatăl și în Fiul neamestecat Te odihnești, Te preaînălțăm în veci.

Curățește-ne pe noi de întinăciunile sufletești, spală-ne de tina păcatului și ne dă Duhul cel drept al mântuirii, Care să Se înnoiască în noi, Hristoase, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cel ce ai chemat pe cei sălășluiți în morminte, și ai înnoit fața a tot pământul, omoară patimile cele pământești ale celor ce se închină Ție, întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cer pământesc te-ai arătat, curată, încăpând în pânțece pe Cuvântul cel

ceresc, Care prin trup S-a apropiat de cei de pe pământ, pe Care Îl preaînălțăm în veci.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre «Care nu cutează a căuta cetele «îngerești; iar prin tine, Preacurată, «S-a arătat oamenilor Cuvântul «întrupat, pe Care mărindu-L cu «oștile cerești, pe tine te ferimim».

Cu limbi de foc limpede grăind, Ucenicii au ars înșelăciunea idolească; iar sufletele credincioșilor le-au luminat cu prea luminata lucrare dumnezeiască a Mângâietorului, Care a venit în chip văzut.

Vase curate ale dumnezeiescului har, și neîntinate oglinzi ale razei

SFÂRȘITUL PENTICOSTARULUI ȘI LUI DUMNEZEU LAUDĂ

celei dumnezeiești, i-ai făcut pe înțelepții Tăi Ucenici, trimițându-le, Bunule, strălucirea Duhului celui dumnezeiește-stăpânitor, ca un mult-Milostiv.

Slavă...

Ca să dobândească dumnezeiasca fericire cântăreții venirii Tale, Mângâietorule, binevoiește ca, Cel ce ești Izvorul bunătăților, să le dai împărțășirea darurilor celor cu totul ferice, ca un dătător de bine, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu cu oamenii L-ai împăcat, curată, mai presus de fire mijlocind între El și între noi; că prin tine, Preacurată, s-au unit laolaltă cele ce mai înainte erau despărțite, și toți ne-am învrednicit moștenirii și desfătării celei cerești și dumnezeiești.

ÎNVĂȚĂTURĂ DE TIPIC

ÎNVĂȚĂTURĂ DE TIPIC

pentru rândul de tipic în mănăstiri

În sfânta zi de înălțare a Sfântului Ștefan, după urghii, punându-se pe locul de la altar, preotul și diaconul se așază în fața mănii, iar unul din diaconi, îmbrăcându-se în alb, ia în mână panaghia cu sfântul artos și îl pune pe capul său. Și așa pornesc toți dintr-o parte în trapeză, în frunte fiind purtătorii a două steșme, unul preotul și diaconul cu cădelnițe, iar după sfântul artos mergând ei și toți ceilalți vicetitori din mănăstire. În timpul acesta se oară toate toacele și clopotele, până ce se intră în trapeză. Și intrând în trapeză, preotul și diaconul așază icoana și panaghia cu sfântul artos la locul rânduit. Toți cântă: **Hristos a înviat...** (de 3 ori), apoi cel rânduit răstefeste: **Tatăl nostru...** **Slavă...** și **Acum...** **Doamne miluiește** (de 3 ori), **Binecuvintează**. Și binecuvântând egumenul mare, șale fiecare în locul său, ascultând în tăcere și cu evlavie, cîntec, și se face mângăiere tuturor.

Iar după mîncările obișnuite, se scoală toți frunzi în picioare și aducând diaconul sfântul artos îl pune pe panaghia așezată pe masă, cântând: **Hristos a înviat din morți...** (de 3 ori), apoi cel rânduit **Doamne miluiește** (de 3 ori), **Binecuvintează**. Și luând preotul cel de rând binecuvîntare de la cel mai mare, își pune camuafca, ia sfântul artos cu primetea trei degete de la ambele mîini și-l ridică puțin de pe disc, rîndu-l cu glas mare: **Hristos a înviat!** Iar ceilalți răspund: **Adevărat a înviat!** Apoi, făcînd semnul Sfintei Cruci cu artosul peste panaghia, zărugă: **În înălțăm-ne Învierii Lui celei de a treia zi.** Și după aceea, preotul, iar toți cântă: **Hristos a înviat din morți...** (de 3 ori) în timp ce preotul

cerese, Care prin trup S-a apropiat de cei de pe pământ, pe Care îl preafăltăm în veci.

Святостию твоею

благочестно

Pe Dumnezeu n-L vedea nu este
cu putință oamenilor, spre
Care nu cutează a se apropia
și să-L atingă; iar prin trup
S-a arătat oamenilor
întrupat, pe Care mă
caștile cerești, pe tine te

Cu limbi le fose
Ucenicii au ars
lească; iar sufletele
le-au luminat cu
lucrarea dumnezeiască
rului, Care a venit în chip

Vase curate ale dum
bar, și nelintinate oglinzi ale

celei dumnezeiești, i-ai făcut pe
înțelepții Tăi Ucenici, trimițându-le,
Bunule, strălucirea Duhului celui
dumnezeiește-stăpânitor, ca un mult-
Milostiv.

Святостию твоею
благочестно

Ca să dobândească dumnezeiasca
fericire cântăreții venirii Tale, Mân-
ietorule, binevoiește ca, Cel ce ești
și tu ai să le dai împăr-
șitorilor celor cu totul feri-
cătător de bine, Unule,
oameni.

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею

oamenii L-ai
mai presus de fire

între noi; că prin
au unit laolaltă

erau despărțite, și
rednicit moștenirii și

celei cerești și dumne-
bar, și nelintinate oglinzi ale

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

Святостию твоею
благочестно

SFĂRȘITUL PENTRU OSTARULUI ȘILUI DUMNEZEU LAUDA

ÎNVĂȚĂTURĂ DE TIPIC

ÎNVĂȚĂTURĂ

pentru rânduiala sfântului artos care se face în mănăstiri

în Săptămâna Luminată

În sfânta zi a Paștilor, după otpustul dumnezeieștii Liturghii, punându-și preotul cel de rând epitrahilul, ia icoana Învierii în mâini; iar unul dintre diaconi, îmbrăcat cu stiharul și orarul, își descoperă capul și ia panaghiarul cu sfântul artos de la locul obișnuit și îl pune pe capul său. Și așa pornesc toți din biserică și merg spre trapeză, în frunte fiind purtătorii a două sfeșnice cu făclii aprinse și diaconii cu cădelnițe, iar după sfântul artos mergând egumenul și toți ceilalți viețuitori din mănăstire. În timpul acesta se bate în toate toacele și clopotele, până ce se intră în trapeză. Și intrând în trapeză, preotul și diaconul așază icoana și panaghiarul cu sfântul artos la locul rânduit. Toți cântă: **Hristos a înviat...** (de 3 ori), apoi cel rânduit rostește **Tatăl nostru...**, **Slavă...** Și **acum...**, **Doamne miluiește** (de 3 ori), **Binecuvintează**. Și binecuvântând egumenul masa, șade fiecare la locul său, ascultând, în tăcere și cu evlavie, citirea. Și se face mângâiere tuturor.

Iar după mâncările obișnuite, se scoală toți frații în picioare și aducând diaconul sfântul artos îl pune pe panaghiarul așezat pe masă, cântând: **Hristos a înviat din morți...** (de 3 ori), apoi cel rânduit **Doamne miluiește** (de 3 ori), **Binecuvintează**. Și luând preotul cel de rând binecuvântare de la cel mai mare, își pune camilafca, ia sfântul artos cu primele trei degete de la ambele mâini și-l ridică puțin de pe disc, zicând cu glas mare: **Hristos a înviat!** Iar ceilalți răspund: **Adevărat a înviat!** Apoi, făcând semnul Sfintei Cruci cu artosul peste panaghiar, adaugă: **Închinămu-ne Învierii Lui celei de a treia zi!** Și îl așază pe panaghiar, iar toți cântă: **Hristos a înviat din morți...** (de 3 ori), în timp ce preotul

merge cu sfântul artos pe la toți frații de îl sărută, începând de la egumen; cel ce îl poartă zice încetișor, la fiecare: **Hristos a înviat!**, iar cel ce sărută răspunde: **Adevărat a înviat!**

În timpul sărutării, frații cântă irmosul Cântării a noua a Canonului: **Luminează-te, luminează-te, noue Ierusalime...** După ce au sărutat toți artosul, preotul îl pune la locul rânduit și zice: **Pentru rugăciunile...** Ceilalți: **Amin.** Și cântă: **Hristos a înviat din morți...** (de 3 ori), **Slavă...** Ipacoi: **Venind mai înainte de zori..., Și acum...** Condacul: **Deși Te-ai pogorât în mormânt...** Cel rânduit: **Doamne miluiește** (de 3 ori), **Binecuvintează.** Iar preotul de rând zice: **Bine este cuvântat Dumnezeu care ne miluiește și ne hrănește pe noi...**

Apoi, luând panaghiarul cu artosul și icoana Învierii, se întorc toți de la trapeză în biserică, cu aceeași rânduială cu care au venit. Preotul și diaconul pun icoana și artosul la locurile lor, iar ceilalți cântă stihul: **Și ne-a dăruit nouă viață veșnică. Închinămu-ne Învierii Lui celei de a treia zi.** Și merge fiecare la chilia sa. Așa se face ridicarea și sărutarea artosului în fiecare zi din Săptămâna Luminată, până sâmbătă.

Sfântul artos nu se sfărâmă și nici nu se mănâncă, ci în fiecare zi, după dumnezeiasca Liturghie, se aduce din biserică la trapeză, iar după masă se aduce din nou în biserică, cu rânduiala arătată până aici. Abia sâmbătă este sfărâmat și mâncat, după rânduiala ce se va arăta la acea zi.

CUM SE FACE ÎNMORMÂNTAREA

ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

De se va întâmpla să adoarmă vreun creștin în vreuna din zilele Săptămânii Luminate și trebuie să i se facă slujba înmormântării, nu se săvârșește slujba obișnuită a înmormântării, care se face peste tot anul, ci slujba anume rânduită pentru această săptămână, așa cum este arătată în *Panihidă*. Aceeași slujbă se săvârșește și clericilor (arhieriei, preoți și diaconi), precum și călugărilor care se întâmplă să fie înmormântați în aceeași săptămână.

CUM SE CITEȘTE PARACLISUL

ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Începutul cu **Hristos a înviat...** (de 3 ori) și Ipacoi și se cântă Canonul Paștilor.

După Cântarea a 6-a și după Condacul și Icosul Paștilor, se citește Evanghelia (din rânduiala Paraclisului Născătoarei de Dumnezeu) și apoi se zice și celelalte cântări ale Canonului Paștilor.

După Irmosul Cântării a 9-a: **Luminează-te, luminează-te..., Hristos a înviat...** (de 3 ori) și se citește rugăciunea Paraclisului și binecuvântarea cu **Hristos a înviat...**, Ipacoi și Condacul Învierii. Apoi se zice ectenia: **Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule...** și apolisul.

Așa se face Paraclisul în Săptămâna Luminată; iar începând din Duminica Tomii înainte, se citește după rânduiala de peste tot anul, cum este arătat în *Ceaslov*.

TIPIC

pentru Litia cu Sfințirea cea mică a apei, care se face în unele mănăstiri, luni a doua zi după Paști

După otpustul dumnezeieștii Liturghii, preoții rămân îmbrăcați numai cu epitrahile și feloane; și ieșind din altar, stau în mijlocul bisericii și fac începutul după obicei, diaconul zicând: **Binecuvintează, părinte.** Iar preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru...** Apoi: **Hristos a înviat din morți...**, cu stihurile: **Înviază Dumnezeu...** Și după cântarea stihurilor: **Slavă... Și acum..., Venind mai înainte de zori...**

După sfârșitul acestuia, se începe Canonul Paștilor; și ieșind cântând se merge la locul ales pentru sfințirea apei. Și ajungând la locul acela, se sfârșește Cântarea a 6-a.

Diaconul zice: **Domnului să ne rugăm.** Cântăreții: **Doamne miluieste.** Preotul: **Că sfânt ești Dumnezeu nostru...** și **Câți în Hristos v-ați botezat...** Și după aceasta Prochimenul, Apostolul, Evanghelia, ectenia, rugăciunea sfințirii apei și celelalte, pe rând.

După aceea: **Hristos a înviat...** (de trei ori). Și stropesc pe toți frații, iar preoții cântă: **Învierea lui Hristos văzând...** (o dată), apoi cântăreții iarăși de două ori; **Înviind Iisus din mormânt...**, cu îndelungare până ce se vor stropi toți.

Și după stropire, întorcându-se, se cântă cântările cele rămase. Și venind către poarta mănăstirii, se cântă stihira cu îndelungare, până sunt cădiți toți frații, și se citesc Evanghelia, ectenia și rugăciunea la toată Litia.

Iar dacă trebuie, se face rugăciune pentru neplouare; se citesc Evanghelia, ectenia și trei rugăciuni înaintea porții mănăstirii, și împrejurul bisericii patru, fără de cădere.

Și intrând în biserică, se cântă stihira: **Ziua Învierii...**, cu îndelungare.

Și după cădere, Evanghelia: **Sculându-se Maria...** (de la Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu), apoi ectenia și rugăciunea; și după rugăciune, intră preoții în altar și se face otpustul dintre sfintele uși.

Pentru această Litie (procesiunea cu Sfințirea cea mică a apei) care se face în unele mănăstiri și biserici parohiale Luni în Săptămâna Luminată, precum și în oricare zi din această Săptămână Luminată, să se vadă și Rânduiala din Vinerea acestei Săptămâni (Izvorul Tămăduirii).

ÎNVĂȚĂTURĂ CĂTRE PREOȚI

Cum trebuie a sfinți Sfântul Agneț în Sfânta și Marea Joi și cum trebuie a-L sfărâma și usca Marți în Săptămâna Luminată la Utrenie, spre a-L păstra pentru împărtășirea bolnavilor peste tot anul.

În Sfânta și Marea Joi, la dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, să te îngrijești dinainte, preote, ca să ai pregătite, pe lângă celelalte de trebuință, două prescuri bune, din făină de grâu curat, dospite cu aluat sărat și coapte frumos, din care vei scoate cele două Sfinte Agnețe de care este trebuință în această sfântă zi.

Și începând Proskomidia, după ce vei scoate Sfântul Agneț cel dintâi și îl vei junghia și-l vei împunge, după rânduială, zicând: **Și unul din ostași cu sulița coasta Lui a împuns...**, îndată, luând cea de a doua prescură, vei scoate și pe cel de al doilea Sfânt Agneț, din care vei face Sfânta Împărtășanie pentru împărtășirea celor bolnavi în tot cursul anului; și, scoțându-l, vei face și vei zice aceleași ca și la cel dintâi, după rânduiala Proskomidiei. Și după ce îl vei împunge, zicând din nou: **Și unul din ostași...**, îl vei așeza pe sfântul disc, alături de cel dintâi, ori peste el (dacă sfântul disc este mic). Apoi urmezi cu săvârșirea Proskomidiei, după rânduială, turnând vin și apă în sfântul potir, zicând cele rânduite; iar la vreme (după scoaterea miridelor sau particulelor) să acoperi sfântul disc și sfântul potir cu sfintele acoperăminte și să le cădești, zicând rugăciunea punerii-înainte: **Dumnezeule, Dumnezeul nostru...**, și celelalte, ca de obicei.

Iar începând dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, la vremea rânduită pentru sfințirea Darurilor să te gândești la amândouă

Sfintele Agnețe cele mai-înainte pregătite, atunci când zici: **Și fă pâinea aceasta** (să nu zici: **pâinile acestea**) și să faci atunci semnul sfințirii (semnul Sfintei Cruci) o dată peste amândouă. Iar la înălțarea Sfântului Trup dinainte de împărtășire, luând cele două Sfinte Agnețe, să le înalți pe amândouă deodată, zicând: **Sfintele, sfinților.**

Iar după ce vei sfărâma Sfântul Agneț cel dintâi (din care te vei împărtăși tu și ceilalți, dacă sunt), așezând cele patru părți pe sfântul disc în chip de cruce ca de obicei și după ce vei pune în sfântul potir pătici-ca «**IS**» și vei turna căldura, zicând cele rânduite – atunci vei lua, cu multă cuviință și băgare de seamă, și pe cel de al doilea Sfânt Agneț cu mâna dreaptă și, punându-l pe buretele pe care îl ții în palma stângă, îl vei duce deasupra sfântului potir și îl vei afunda cu mare grijă în sfântul potir (cu miezul în jos), doar atât cât este nevoie să se îmbibe cu Sfântul Sânge, fără să cadă vreo pătici-că, oricât de mică, dintr-însul. Sau, și mai bine, punând Sfântul Agneț, cu miezul în sus, peste buretele ținut în palma stângă, îl vei ține deasupra sfântului potir și, luând cu dreapta lingurița, să torni cu ea câte puțin din Sfântul Sânge, peste Sfântul Agneț, cu mare pază și îndemânare, ca nu cumva să-l uzi prea tare și să pice undeva ceva, din prea multă umezire. Numai atât să îmbibi, cât se va uda Sfântul Agneț în întregime. Căci de se va întâmpla ca din nebăgarea ta de seamă să pice pe jos Sângele Domnului sau să se rupă vreo parte din Sfântul Trup, vei fi în mare păcat și ca un disprețuitor al Sfintelor Taine vei fi socotit.

Și luând sfântul chivot, vei pune într-însul Sfântul Agneț pentru a-l păstra până marți în Săptămâna Luminată. De va fi chivotul de aur sau de argint și pe dinăuntru poleit cu aur, atunci Sfântul Agneț poate fi pus în el și fără să așterni hârtie. Dar de va fi numai de argint, ori de alt material și nepoleit cu aur, atunci negreșit să așterni într-însul o hârtie curată și încrețită și pe ea să pui Sfântul Agneț, ca să primească aer și pe dedesubtul lui și să nu se mucezească și să fie bine păzit și acoperit.

Și în fiecare zi până marți, cu toată grija și cinstea cuvenite, să cercetezi, preote, Sfântul Agneț, ca nu cumva din nepurtarea ta de grijă ori din neîndemânarea ta să mucezească ori să se strice de umezeală.

Iar Marți dimineață în Săptămâna Luminată, înainte de slujba Utreniei, îmbrăcând toate odăjdiile preoțești și spălându-ți mâinile, zicând totodată: **Spăla-voi între cei nevinovați mâinile mele...**, să iei, preote, cădelnița cu tămâie și să cădești Sfintele Taine cruciș, înconjurând sfânta masă, plecându-te cu smerenie și nimic zicând.

Dând apoi cădelnița, întinde sfântul antimis și, luând cu toată cuviința chivotul cu Sfântul Agneț, pune-l pe marginea antimisului; pune sfântul disc pe sfântul antimis și, scoțând, cu frică și evlavie, Sfântul Agneț din chivot (slujindu-te pentru aceasta și de burete), pune-l pe sfântul disc. Apoi ia din nou cădelnița și, cădind spre Sfântul Agneț, rostește cu glas mare binecuvântarea pentru începutul Utreniei: **Slavă Sfintei și Celei de o ființă...**, cântând apoi, din fața sfintei mese: **Hristos a înviat...** Și în timp ce cântăreții încep a cânta, rar, cele ale Utreniei, după rânduiala arătată mai-înainte pentru noaptea de Paști, tu, preote, închină-te mai întâi cu frică și cutremur și apoi, luând copia, începe a tăia (sfărâma), cu toată paza, în mici părțicele, Sfântul Agneț pe sfântul disc.

Iar după ce vei sfărâma Sfântul Agneț tot, să pui o cărămidă nouă, ori o lespede mică de piatră curată, la marginea antimisului cea dinspre dreapta; iar pe lespede ori cărămidă să pui o oală nouă de lut (ori de fier ori de aramă curată) având într-însa cărbuni aprinși (la bisericile cu lumină electrică, se poate folosi electricitatea pentru uscare). Și închinându-te după cuviință, să iei sfântul disc cu Dumnezeieștile Taine, așa sfărâmate, și să-l pui deasupra vasului cu cărbuni, păzind cu grijă ca Dumnezeieștile Taine să se usuce pe încetul, întorcându-le mereu cu copia, ca nu cumva să se ardă sau să se prăjească. Și când vezi că sfântul disc s-a încălzit bine, să-l iei cu mare băgare de seamă și să-l pui pe sfântul antimis ori pe un acoperământ (pocrovăț), ca nu cumva înfierbântându-se prea tare să ardă Sfintele Taine. Și după ce se va răci puțin, iarăși să-l iei și să-l pui deasupra vasului cu cărbuni aprinși. Și așa să faci de mai multe ori, până ce se vor usca bine Dumnezeieștile Taine, fără să se ardă sau să se prăjească; iar după aceea să le pui, cu mare băgare de seamă, în sfântul chivot și, închizându-l, să-l pui la locul său de pe sfânta masă. Apoi, făcând cuvenita închinăciune către Sfintele Taine, strânge antimisul de pe sfânta masă și continuă slujba Utreniei, săvârșind și dumnezeiasca Proskomidie, după rânduială.

Încă și aceasta să iei aminte, o preote! Că de vei lucra fără grijă și se va întâmpla a se arde Dumnezeieștile Taine (o, să nu fie!), ori nu le vei usca bine și după aceea se vor mucezi, ori din lene le vei lăsa să se strice, de moarte vei greși și vei fi vinovat până și de luarea darului preoției. Pentru aceasta, dator ești, ca, începând chiar de a doua zi, cu toată cinstea cuvenită să cercetezi Dumnezeieștile Taine puse în chivot, descoperindu-ți mai înainte capul, spălându-ți mâinile și făcând cuvenita închinăciune; și așa, deschizând sfântul chivot, să cercetezi Sfintele măcar câteva zile în șir, până ce te vei încredința că sunt bine uscate și că nu se vor strica sau mucezi.

Iar dacă vei vedea că Sfântul Agneț, sfințit în Sfânta și Marea Joi s-a mucezit înainte de a fi sfârâmat, ori de se va întâmpla să se ardă Sfintele în timpul uscării, ori să se strice după ce au fost puse în sfântul chivot, atunci, o preote, nicidecum să nu îndrăznești să sfârâmi și să usuci acel Sfânt Agneț, ori să păstrezi peste an Sfintele arse ori mucezite și să împărtășești dintr-însele pe careva dintre credincioși. Ci numaidecât, la cea dintâi Sfântă Liturghie pe care o vei săvârși după ce vei fi observat o astfel de rea întâmplare, să scoți un alt Agneț, să-l sfințești și la sfârșitul slujbei să-l sfârâmi și să-l usuci precum ți s-a arătat mai înainte; și pe acesta punându-l apoi în sfântul chivot, să-l păstrezi peste tot anul și să împărtășești dintr-însul pe cei bolnavi, pe copii și pe cine va mai trebui.

Iar Sfântul Agneț mucezit și Tainele cele arse ori mucezite, la sfârșitul liturghiei din acea zi ori din ziua următoare să le pui în sfântul potir și să le consumi, la proscomidiar o dată cu cele din acea zi.

Și tot așa vei face Marți în Săptămâna Luminată, după Sfânta Liturghie, cu Sfintele pentru bolnavi care au prisosit din anul trecut.

Iar întâmplându-se să se sfârșească Sfintele pentru bolnavi înainte de Sfânta și Marea Joi, atunci nu trebuie să aștepti această zi pentru a sfinți un nou Agneț, căci Dumnezeieștile Taine nu numai în Joia Mare, ci și în alte zile, când este nevoie, pot fi sfințite, uscate și puse la păstrat, după rânduiala scrisă până aci pentru Sfânta și Marea Joi și pentru Marți în Săptămâna Luminată (Vezi și *Liturghierul*, la «Povăturile» de la sfârșit).

LITIA (Procesiunea)

cu

Sfințirea cea mică a apei

În această Vineri, numită și a Izvorului Tămăduirii, se prăznuiește sfințirea unei biserici zidite în cinstea Maicii Domnului lângă un izvor făcător de minuni prin puterea cea mai presus de fire a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Întru pomenirea acestei minuni, în multe mănăstiri și biserici de enorie din țara noastră se face Litie, adică sfințirea cea mică a apei, după următoarea rânduială:

După Rugăciunea amvonului (dacă Sfințirea cea mică a apei se va face tot în biserică), sau după otpustul dumnezeieștii Liturghii, dacă Sfințirea cea mică a apei se va face în curtea bisericii, dezbrăcându-se preotul de veșmintele preoțești, își pune numai epitrahilul și felonul și, luând în mâini Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, iese în mijlocul bisericii (sub policandru), unde este așezată din vreme o masă pe care se pun Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, icoana Izvorului Tămăduirii și sfeșnice mici cu făclii aprinse.

Preotul face începutul cu: **Bine este cuvântat Dumnezeu nostru...** (dacă este și diacon, el zice mai înainte, ca de obicei: **Binecuvintează, părinte**). Apoi preotul cântă o dată: **Hristos a înviat din morți...**, iar credincioșii (cântăreții) repetă aceeași cântare de două ori. Preotul rostește stihurile Paștilor (**Înviază Dumnezeu...** și celelalte), cădind în jurul mesei, precum s-a arătat în ziua de Paști (dacă este diacon, el stă cu lumânare aprinsă în fața preotului). După aceea preotul (ori diaconul, dacă este) rostește ectenia mare: **Cu pace Domnului să ne rugăm...** și preotul, ecfonisul: **Ție se cuvine...**

Dacă Sfințirea cea mică a apei se va face în curtea bisericii, cum se obișnuiește pe alocuri, preotul ia Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce; înaintea lui merge diaconul cu cădelnița și făclie aprinsă, iar înaintea acestuia, cântăreții, purtând icoana Izvorului Tămăduirii sau a Învierii și prapuri. Și așa, ies cu toții din biserică împreună cu credincioșii, cântând Canonul Paștilor (ori numai irmoasele cântărilor, de nu este timp) și mergând la locul unde va fi gătit pentru Sfințirea cea mică a apei.

Și ajungând la locul acela, preotul așază Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și icoana Izvorului pe o masă dinainte pregătită, pe care se pun și făclii aprinse, un vas sau mai multe cu apă curată pentru sfințire și sfeștocul (mănunchiul de busuioc) pentru stropit. Sfârșindu-se de cântat Cântarea a 6-a a Canonului, preotul (ori diaconul dacă este), zice: **Domnului să ne rugăm** și ecfonisul: **Că sfânt ești, Dumnezeu nostru...** și se cântă: **Câți în Hristos v-ați botezat...** ca de obicei, de trei ori. Apoi cântărețul citește Apostolul, iar preotul, Evanghelia din rânduiala Sfințirii celei mici a apei (caută rânduiala în *Molitfelnic* sau în *Aghiazmatar*). După aceea diaconul (dacă este) ori tot preotul rostește ectenia de după Evanghelie și rugăciunea Sfințirii celei mici a apei, sfințind la vremea convenită apa, după rânduială. Iar după Sfințirea apei, în loc de: **Mântuiește, Doamne, poporul Tău...**, se cântă: **Hristos a înviat...**, de mai multe ori, apoi: **Învierea lui Hristos văzând...** (clerul o dată și cântăreții de două ori) și: **Înviind Iisus din mormânt...** de mai multe ori, până ce preotul stropește cu apă sfințită pe toți cei de față.

După stropire, se face întoarcerea în biserică, cu aceeași rânduială ca la ieșire, cântând restul Canonului Paștilor (Cântările a 7-a, a 8-a și a 9-a).

De este nevoie a se face și rugăciune pentru neplouare (sfeștanie), în fața bisericii, preotul se oprește și citește Evanghelia, ectenia și rugăciunile din «Rânduiala de rugăciune la vreme de secetă sau neplouare» (caută în *Molitfelnic*); pe primele trei le citește în fața bisericii, iar pe următoarele patru le citește înconjurând biserica, câte una în fiecare latură. Apoi se intră în biserică cântând **Slavă... Și acum...**, a Laudelor Sfințelor Paști: **Ziua Învierii și să ne luminăm cu prăznuirea...**

12 Intrând în sfântul altar, preotul (și diaconul dacă este) așază Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce la locul lor de pe Sfânta Masă; iar de nu s-a făcut mai înainte otpustul Sfintei Liturghii, se face acum, încheind astfel slujba.

TIPIC

pentru rânduiala sfântului artos, cum se obișnuiește a se face la mănăstiri în Sâmbăta Săptămânii Luminate

Sfârșindu-se Sfânta Liturghie, diaconul ia artosul și, în sunetul clopotelor și al toacei, în fruntea fraților merge din biserică în trapeză. Aici eclesiarhul sfărâmă artosul și-l împarte fraților înainte de a șede la masă, cântându-se: **Hristos a înviat...** de mai multe ori. După aceea: **Hristos a înviat...** (o dată). Apoi **Tatăl nostru...** și obișnuita binecuvântare a mesei; iar frații șed la masă.

După ce au mâncat, se cântă: **Hristos a înviat...** (de 3 ori). Preotul zice: **Bine este cuvântat Dumnezeu, Cel ce ne miluiește...**

Apoi: **Slavă Ție, Doamne; slavă Ție, Sfinte; slavă Ție, Împărate. Slavă... Și acum..., Doamne miluiește** (de 3 ori). **Binecuvintează.** Și luând unul dintre frații cei cucernici pâinea cea obișnuită, care se ridică peste tot anul, cu câte trei degete de la amândouă mâinile, însemnând peste panaghia în chipul Sfintei Cruci, zice: **Hristos a înviat...** în loc de: **Mare este numele...** Preotul răspunde: **Adevărat a înviat.** După aceea, mutând pâinea deasupra icoanei Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, zice: **Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă.** Preotul: **Cu ale ei rugăciuni...** Citețul: **Fericimu-te pe tine toate neamurile...** Și se cântă irmosul Cântării a 9-a: **Luminează-te, luminează-te...** cu amândouă troparele ei, și iarăși: **Luminează-te, luminează-te...**

Apoi preotul: **Întru multe rugăciunile Preacuratei...** Citețul: **Pentru rugăciunile ei...** Preotul: **Domnul cel milostiv și îndurat...** Cântăreții: **Hristos a înviat din morți...** (de 3 ori). Apoi: **Sfinte Dumnezeule...** și după: **Tatăl nostru...** Ipacoi: **Venind mai înainte de zori..., Slavă... Și acum...** Condacul: **Deși Te-ai pogorât în mormânt..., Doamne miluiește** (de 3 ori). **Binecuvintează.** Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu...** și celelalte.

Așa se face până la odovania Praznicului Paștilor, cu observarea că în loc de: **Mare este...**, se zice: **Hristos a înviat! Adevărat a înviat! Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...** Și celelalte, cum s-au arătat.

Sfântul Mucenic Gheorghe

(23 aprilie)

De se va întâmpla să cadă Sfântul și marele Mucenic Gheorghe în Duminica Slăbănogului sau a Samarinencei, sau a Orbului, slujba se va face după următoarea rânduială:

Sâmbătă la Vecernia mică, stihirile Învierii 4: **Slavă...** a Sfântului; **Și acum...** a Născătoarei de Dumnezeu. La Stihovă se cântă o stihiră a Învierii și ale sfântului din cele de la Stihovă Vecerniei celei mari, cu stihurile lor: **Slavă...** a Sfântului, **Și acum...** a Născătoarei de Dumnezeu; Troparul Învierii și al sfântului; ectenia și otpustul.

La Vecernia mare se pune Catisma după obicei:

La: **Doamne, strigat-am...**, se pun stihirile Învierii 3, ale Praznicului 3 și ale sfântului 4; **Slavă...** a Praznicului; **Și acum...** a Născătoarei de Dumnezeu a glasului; vohod și paremiile sfântului.

La Litie se pun stihira hramului și ale sfântului; **Slavă...** a sfântului; **Și acum...** a Praznicului.

La Stihovă se cântă o stihiră a Învierii și ale Paștilor: **Slavă...** a Sfântului; **Și acum...** a Praznicului.

La Utrenie se cântă troparul Învierii (de două ori) **Slavă...** al sfântului. **Și acum...** al Născătoarei Învierii.

După Catisme se cântă Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei lor; după Polieleu se zic toate Sedelnele sfântului câte o dată: **Slavă...** cea după Polieleu: **Și acum...** a Născătoarei de Dumnezeu. Antifoanele și Evanghelia Învierii; **Învierea lui Hristos văzând...** (de trei ori) și stihira Învierii.

La Canoane se cântă Canonul Paștilor cu irmoasele pe 6, al sfântului pe 4 și al Duminicii pe 3. Și se cântă Canonul Duminicii așa: La fiecare cântare un tropar al Învierii și al Duminicii (adică al Slăbănogului sau al Samaritencei sau al Orbului); **Slavă...** al Treimii; **Și acum...** al Născătoarei de Dumnezeu. Catavasie: **Ziua Învierii...**

După Cântarea a treia se pun Condacul, Icosul și Sedealna Sfântului: **Slavă...** **Și acum...** a Praznicului.

După Cântarea a șasea, se citește Condacul și Icosul Praznicului.

La Cântarea a noua nu se cântă **Ceea ce ești mai cinstită...** Apoi se pune Luminânda Paștilor; **Slavă...**, a sfântului; **Și acum...** a Praznicului.

La Laude se pun stihirile Învierii 4 și ale sfântului 4, cu cea de la **Slavă...** și cu stihurile; **Slavă...** a Duminicii; **Și acum...**, **Preabinecuvântată ești...** Doxologia mare și celelalte, iar după otpust, se cântă stihira Evangheliei, cea de rând.

La Liturghie se cântă Fericirile glasului pe 4, ale Duminicii din cântarea a treia pe 4 și ale sfântului din Cântarea a șasea pe 4. Apostolul, Evanghelia și Chinonicul se citesc întâi ale Duminicii, apoi ale sfântului.

Cu vrerea lui Dumnezeu Celui în Treime Preaslăvit săvârșitu-s-a tipărirea acestei noi ediții a **PENTICOSTARULUI** în cel de-al XIII-lea an, de la alegerea și întronizarea

PREA FERICITULUI PĂRINTE

TEOCTIST

ÎN SCAUNUL DE PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Din îndemnul și cu purtarea de grijă a Prea Fericirii Sale, tipărirea acestei cărți de slujbă s-a făcut sub supravegherea Prea Sfințitului Episcop **Vincentiu Ploieșteanul** – Vicar Patriarhal, ajutat de P.C. Consilier Patriarhal *Valer Ulican*, de la Tipografia Institutului Biblic.

Textul, diortosit de Pr. prof. dr. Ene Braniște, reproduce ediția din 1988.

Redactor: *Constantin Costache*.

Tehnoredactor: *Protos. Vartolomeu Bogdan*.

PENTICOSTARUL, 452 pagini.

Format 8/61x86. Comanda nr. 46

TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC

ȘI DE MISIUNE

AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Tel./Fax 00-40-1-3360059

